UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-5413

Visual Library

P76736

15.-

Rödiger

Anz.: Filologos Ödiologos Παγκρατάσης
Skrg. 1898 p. 19-20. Beerdigungsfinder
Cod. Z 2 einseitig beschrieben

Ex libris
Prof. Dr. MARIO PUELMA
1917 - 2012

4609

Harvard

SCHOLIA

IN

SOPHOCLIS TRAGOEDIAS VETERA

E CODICE LAURENTIANO DENUO COLLATO
EDIDIT COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT
INDICES ADIECIT

PETRUS N. PAPAGEORGIUS

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXVIII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

ΤΗΙ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗΙ ΥΨΗΛΟΤΗΤΙ

ΤΩΙ ΔΙΑΔΟΧΩΙ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΦΗΒΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

Ex libris
Prof. Dr. MARIO PUELMA
19[illegible] 2012

PRAEFATIO.

γένοιτο μέντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
Soph. Antig. v. 687.

„nos qui sequimur probabilia nec ultra id quod veri simile occurrerit progredi possumus et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus." *Cicero.*

Scholia vetera in Sophoclis fabulas septem superstites, ad poetae verba interpretanda et emendanda plurimum conferentia, unus nobis codex servavit, Florentinus Mediceus plut. XXXII, 9 quem editores, Petrum Elmsleium secuti, Laurentianum primum (LA, La, L) nominarunt. scriptus est in membranis saeculo decimo vel undecimo ineunte (v. Cobet. orat. de arte interpret. p. 103) et constat foliis 264 quorum priora 118 Sophoclis tragoedias continent, quae sequuntur 84 Aeschyli, reliqua 62 Apollonii Rhodii Argonautica.

scholia, ab alia quam quae poetae verba scripsit manu exarata, ex hoc codice primus edidit Romae a. 1518 Ioannes Lascaris (σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σῳζομένας τῶν Σοφοκλέους τραγῳδιῶν — commentarii in septem tragoedias Sophoclis quae ex aliis eius compluribus incuria temporum amissis solae superfuerunt: opus*) exactissimum rarissimumque in Gym-

*) 'editor quis fuerit non dictum est: sed fuit haud dubie Ioannes Lascaris cuius epigramma in Sophoclem in aversa tituli pagina legitur' Dindorfius; 'in epistola ad Lascarem, cuius

nasio Mediceo Caballini montis a Leone pontifice max. constituto recognitum repurgatumque*) atque ad communem studiosorum utilitatem in plurima exemplaria editum — [in fine] *ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ* 1518) qui Laurentiani scripturas saepe depravavit, nonnulla omisit, locos corruptos non paucos ex coniectura correxit.

secunda editio est Brunckiana (in Sophoclis tragoedias septem scholiastes [sic] Graeci, operum tomus III) quae post alias Romanae principis repetitiones (v. Fabr. Bibl. Gr. vol. II p. 220—224; Iuntinam secundam a. 1547, Florentiae apud Bern. Iunctam, ipse inspexi) Argentorati maior a. 1786, minor (tractatu facilior) a. 1788 prodiit; Brunckius multa interpolavit ex codicibus deterioribus, corrupta pauca ex coniectura correxit, alia ex aliis codicibus, de quibus infra dicam, vel ex antiquis lexicographis, in primis Suida, qui magnam scholiorum partem in lexicon suum transtulit, tacite emendavit.

tertia editio est Petri Elmsleii qui a. 1820 Florentiae codicem descripsit descriptumque in patriam redux edere coepit; opus, Elmsleii morte interruptum (p. 64), absolvit Oxonii a. 1825 Thomas Gaisfordus (scholia in Sophoclis tragoedias septem e codice ms. Laurentiano descripsit Petrus Elmsley) cuius verba haec sunt: 'paucis ante eius (Elmsleium dicit) obitum septimanis, quum paulisper cessante morbi violentia literarum studia recolere coepisset, inter alios sermones iniecta est a me mentio

fragmentum dedit Maittaire in A. T. tom. II p. 157 not., clare adfirmat Aldus [qui Sophoclis textum iam a. 1502 Venetiis primus ediderat] scholia nondum esse typis excusa, *τυπωθήσεται δὲ θεοῦ σώζοντος ὅσον οὔκ ἤδη*' Harlesius in Fabr. Bibl. Gr. vol. II p. 219.

*) in scholio ad Antig. v. 264 verba: *τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν Ἑλληνικῶς πλανώμενοι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις* absunt ab edit. Rom., 'consulto, ut Elmsleius ait, ab editore omissa ne Romanam ecclesiam tangere videretur'.

scholiastae inchoati: dolebam laboris perituri vicem nisi aut ipse convalesceret aut alium quemvis sibi pateretur succenturiari: denique, licet multis gravibusque negotiis distinerer, si modo id vellet, me ipsum correctoris munere haud illibenter dicebam perfuncturum. quibus monitis meis laete admodum assensus est: et ne mora ulterius prorogaretur statim fidei meae commisit apographum Florentini codicis quod nitide compingendum curaverat eo scilicet consilio ut finita editione in Bibliotheca Bodleiana perpetuo adservaretur. ego autem nihil cunctatus sum .....; consilium Elmsleii erat verba optimi vetustissimique — codicis summa cum religione repraesentare; ita ut ne manifesta quidem scripturae vitia praeteriret, saltem in annotationibus ad calcem uniuscuiusque paginae subiectis commemoraret. annotationes istas brevissimas esse voluit: nec quicquam amplius meditatus videtur quam ut discrepantias libri archetypi, editionum Romanae et Brunckianae, nonnunquam etiam recensionis Triclinianae, proponeret. summopere autem enixus est ut lemmata ubique exactissime exhiberentur qua in parte moleste ferebat Romani editoris negligentiam qui multa secus atque in codice ms. repererat imprimenda curavisset' (praef. p. v—vi).

editionis Elmsleianae, cuius repetitio, omissis scholiis in Oedipum Tyrannum, Lipsiensis anni 1826 est, errores varii sunt: nam et interpunctio verborum perversa est et scholia saepe non consentiunt cum lemmatis et versibus poetae ut ostendi in libro qui inscribitur 'kritische und palaiographische Beiträge zu den alten Sophoklesscholien, Lipsiae 1881 Teubner' p. 2—3; quod autem gravius est, Elmsleius non solum locos corruptos permultos intactos reliquit (Beitr. p. 40—84) sed etiam codicem negligenter descripsit ut ex nova Fr. Duebneri collatione inserta in G. Dindorfii 'annotationibus ad scholia vetera' (in schol. vol. II p. 31—133, Oxonii 1852) apparuit.

ipse Florentiae a. 1882 codicem praestantissimum tractavi accuratissimamque eius collationem novae scholiorum editionis parandae causa confeci quae collatio a. 1883 in supplemento XIII Annalium Lipsiensium qui classicae philologiae vocantur p. 403—440 et separatim libello, qui inscribitur 'codex Laurentianus von Sophokles und eine neue Collation im Scholientexte', edita est.

τύχῃ ἀγαθῇ! nam qui post Elmsleium viri docti negotium excutiendi Laurentiani susceperunt, ceteri quidem, Cobetum dico (a. 1845) et G. Wolffium (1848), scholiis antiquis nullam impenderunt operam, Duebnerus autem, cuius 'oculorum aciem et mentis perspicacitatem' Dindorfius in editione Sophoclis sua Oxoniensi p. IV laudat, permultis locis erravit: nam non solum librarii errores et correctiones, rasuras cetera id genus, praeteriit sed etiam veras codicis lectiones multas depravavit ubi Lascaris recte legerat, *ἀντὶ τοῦ* et *Κλυταιμνήστρα* dedit ubi Laurentianus tantum *ἀντὶ* et *Κλυταιμήστρα* recte praebet, scholia vetera et lemmata nonnulla omisit, versus, quibus *χ* aut *γνώμη* aut tale quid in L adscriptum est, non omnes commemoravit, falsa alia permulta tradidit, scholia denique recentiora ab antiquis non ubique distinxit. omnino de diplomatica, quam vocant, editionum istarum fide quid statuendum sit ex indice qui statim sequitur tamquam *ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα* cognoscere poteris:

schol. Ai. v. 227

εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦ ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι Lascaris, Bruncius, Elmsleius, Duebnerus.	*εἰκὸς γὰρ τὸν οὗ* (sc. *οὕτως*!) *ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι* Laurentianus, edit. meae p. 24, 5.

schol. v. 318

ὡς ταῦρος ἀνεβρυκᾶτο Elmsl. Duebn.	*ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο* Lasc. Br. Laur. ed. p. 31, 16.

schol. v. 381

κακοπινέστατον — ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα· κακορύπαρον· πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρὸν Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	*κακοπινέστατον — ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα· κακο*$^{\pi}$ (i. e. *κακοπινέστατον* lemma! ut etiam apud Suidam s. v.), *ῥυπαρόν· πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον* et c. Laur. ed. p. 36, 18.

schol. v. 429

ἔχω] δύναμαι Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	*ἔχω] ἀντὶ τοῦ δύναμαι* Laur. ed. p. 40, 11.

schol. v. 531

καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν: τοῦ φόβου χάριν Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	*καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν: τῶ φόβω χάριν* Laur. quod in *τῶν φόβων* mutavi ed. p. 47, 17.

schol. v. 717

μετεβλήθη καὶ πέπανται τοῦ θυμοῦ Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	*μετεπείσθη, μετεβλήθη καὶ πέπανται τοῦ θυμοῦ* Laur. ed. p. 61, 24.

schol. v. 784

*πρὸς τὸν χορὸν — οἷον ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦντες**) *αὐτὴν* Elmsl. Duebn.	*πρὸς τὸν χορὸν — οἳ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐτὴν* Lasc. Br. Laur. ed. p. 66, 13.

schol. Electr. v. 70

ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	*ὑφάντης, ἀγύρτης, εὐφράντης* Laur. ed. p. 103, 14.

*) *οἳ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦνται αὐτὴν* Porsonus ni fallor; habent sua fata libri!

schol. v. 355

λυπῶ τούτους διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	λυπῶ τούτους διὰ τοῦ τιμᾶν τὸν πατέρα Laur. ed. p. 121, 5.

schol. Trach. v. 7

ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων καὶ μνηστευμάτων Laur. ed. p. 279, 15.

schol. v. 783

κατὰ μέρος τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης Lasc. Elmsl. Duebn.	κατὰ μέσ̊ (μέσον Br.) τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης Laur. ed. p. 323, 6.

schol. Phil. v. 269

ὡς „Χρύσην ἀμφιβέβηκας“ Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	„ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας“ (Hom. Il. α 37) Laur. ed. p. 359, 19.

schol. v. 1116

παῦσαι τῶν καταρῶν τούτων, ὦ Φιλοκτῆτα, μὴ et c. Lasc. Br. Elmsl. Duebn.	παῦσαι τῶν καταρῶν τούτων, ὦ φίλε, μὴ et c. Laur. ed. p. 385, 14.

schol. Oed. Col. v. 712

ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῶν οἰκείων ὁ Σοφοκλῆς Elmsl. Duebn.	ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς Lasc. Br. Laur. ed. p. 436, 7.

schol. v. 1468

συμφοράν φησι τὸ μέσον ὂν τῆς συντυχίας Elmsl. Duebn.	συμφοράν φησι τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας Lasc. Br. Laur. ed. p. 457, 10.

praeter coniecturas aliorum virorum doctorum confirmat L emendationes meas (Beitr. p. 83. 89. 3) in

schol. El. v. 1044 ed. m. p. 147, 12, Trach. v. 289 p. 297, 21, v. 592 p. 312, 9, Phil. v. 225 p. 358, 23.

alii codices, qui copiosa ex veteribus scholiis excerpta in tragoedias poetae nonnullas praebent, hi sunt:

2) qui olim in Abbatia Florentina servabatur, hodie Laurentianus est no. 2725 signatus (G), membranaceus saec. XIV, continens scholia in Aiacem, Electram, Oedipum Tyrannum, Philoctetam; dixi de eo in disputat. p. 6—23 contulique post Duebnerum nonnullis locis quos indicavi Annal. p. 406 et 439. 440; praeter alias criticorum emendationes, velut Fr. Vateri in scholio Ai. v. 190 (ed. p. 20, 4 = Soph. fragm. 143 Nauck.), confirmavit G emendationes meas (Beitr. p. 73. 74) in schol. Ai. v. 191 p. 20, 15 et v. 245 p. 25, 17.

3) Laurentianus plut. XXVIII, 25 chartaceus saec. XIV, continens scholia in Aiacem, Electram, Oedipum Tyrannum v. 1—1246; dixi de eo in disputat. p. 23. contulit Duebnerus.

4) Laurentianus plut. XXXII, 40; is quoque chartaceus est saec. XIV et eadem quae tertius continet; contulit idem.

5) codex Bibliothecae Lobkowicianae quae Raudnicii est bombycinus saec. XV (? saeculo XII adscribebat Langius), continens scholia in Trachinias, Oed. Coloneum, Philoctetam, Oed. Tyrannum, Antigonam; collationem eius in scholiis ad Trachinias et Oed. Coloneum edidit L. Langius Gissae a. 1866 (Beitr. p. 23. 24), partem ineditam in scholiis ad Philoctetam primus novi ex ipsis viri docti schedis exemplari scholiorum Lipsiensi adiunctis, quod caret scholiis in Oedipum Tyrannum; Langii collatio in scholiis ad Antigonam non ultra v. 162 processit. exemplar Langianum, ad scholiorum verba corrigenda non admodum inutile, liberalissime mecum communicavit redemptor honestissimus. — omnia haec apographa, praesertim Lob-

kowicianum, confirmarunt multas correctiones quae adhuc Lascari et Brunckio debebantur.

separatim scholia ediderunt in Aiacem Lobeckius Lips. 1809, in Electram Otto Iahnius (Adolphus Michaelis) Bonnae 1861 (1882), in Oedipum Tyrannum Mauricius Schmidtius, quem honoris causa nomino, Ienae 1871, in Antigonam Fr. Wexius Lips. 1831 et M. Schmidtius Ienae 1880, in Oedipum Coloneum Aug. Meinekius Berol. 1863.

commentarium criticum ipse confeci; indices adieci I. scriptorum in scholiis commemoratorum, II. Graecum, vocabulorum et rerum memorabilium, III. a) locorum quos ipse ex coniectura emendavi, b) coniecturarum incertarum quas in textum recipere non ausus sum.

codicis vitia qualia sunt: *πάθη* pro *πάθῃ* et *τῶ*, *Τρώας* et *τοιοῦσδε*, *ἐξαρχῆς* et *μεταυτοῦ*, *τ' ἄλλα* pro *τἄλλα* et *τοιοὺς δὲ* pro *τοιούσδε*, *τινὲς* pro *τινες* et *πότε* pro *ποτε*, *ἥσει* et *ἔδαφος* et quae sunt id genus plura silentio praeterii.

notis usus sum his:

L Laurentianus primus, plut. XXXII, 9.
G Laurentianus 2725.
F Laurentianus XXVIII, 25.
H Laurentianus XXXII, 40.
l Lobkowicianus.

passim commemoravi codices recentiores Riccardianos 34 et 77 (cf. schol. Phil. v. 598 ed. p. 368, 9, Beitr. p. 78), Parisinum 2884 (E) et Ambrosianum 103.

Iuntina, ed. Florentina altera a. 1547.

〈 〉 uncis obliquis inclusa sunt quae ex coniectura addidi,
[ ] uncis directis quae eieci.
* * * stellulis rasurae codicis indicatae sunt,
. . . punctis lacunae.

] unco directo lemmata editorum significantur,
: duobus punctis lemmata codicis Laurentiani.
| divisionem versuum indicat. cetera compendia facilia sunt intellectu.

hactenus de huius editionis consilio et ratione. reliquum est ut viris doctissimis I. Kvičala, G. Kaibelio et H. Otte, qui de symbolis meis in scholia admodum benevole iudicaverunt (Literar. Centralblatt 1882, 33 p. 1110. 1111, Deutsche Litteraturzeitung III, 16 p. 566. 567, Jahresbericht des philol. Vereins p. 132. 133), publice debitas agam gratias.

χαῖρε!

scribebam Thessalonicae mense Augusto a. 1888.

Petrus N. Papageorgius.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

Pag. 3, 22 verba *πρῶτος — σάλπιγγα* repetuntur in scholio Eurip. Phoen. v. 1377 (ed. Schwartzii p. 388, 25) ubi pro *Ἀρχώνδας* (Valckenaerius) in codd. *ἀρχαίων δια* vel *ἀρχαιῶνδας* vel *ἀρχίδας* traditum est.

4, 2 *τοῖς πρώτοις*] Phil. v. 1305 *τοὺς πρώτους στρατοῦ*.

4, 3—7 literae in scholiis ad Ai. v. 23, 26 (p. 4, 10—11), 57 (p. 7, 12—13), 59 (p. 7, 23—24), 91 (p. 10, 6—10), 102 (p. 10, 14—15), 105 (p. 10, 25), 134 (p. 13, 11—20), 135 (p. 13, 21—25), 143 (p. 14, 19—p. 15, 6), ad quas illud 'non exstant in L' in commentario critico adscripsi, scriptae erant in marginis parte folii codicis I et II nunc abscissa; partim suppletae sunt a manu recentiore.

5, 19 *ἵνα — ἔξῃ*] schol. Eur. Orest. v. 427 (p. 147, 11) *ἵνα — ἀφέξηται*.

7, 21 *φοῖτος*] Aesch. Sept. 661 *σὺν φοίτῳ φρενῶν*.

9, 16 *ὁμόσε χωρῆσαι*] Hom. Il. *ν* 337 *ὁμόσ' ἦλθε μάχη*, Plat. Theaet. 165e, Thucyd. 4, 10, 1 *ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις*.

11, 30 *μαστιγοφόρος*] p. 96, 18.

13, 18 *ἐν σοὶ ἐσμὲν*] Oed. Tyr. 314 *ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν*.

15, 3 *ἱπποσέλινον*] Theophr. Hist. plant. 9, 1, 4 al.

24, 26 *λιγυρᾷ μάστιγι*] Hom. Il. *λ* 532.

30, 32 *ἐρίπναι*] cf. tamen *Ῥιπαὶ* p. 452, 2. 6.

34, 13 *τὸν λόγον ὑφαρπάζειν*] Herodot. 5, 50.

37, 23 *παρὰ τὸ λέπειν*] *παρὰ τὸ ἀλέθειν* Semitelus (*Σοφοκλέους Ἀντιγόνη* Athenis 1887 p. 474); an *παρὰ τὸ* ⟨*ἀλεῖν*⟩ *τὸ λέπειν*?

43, 29 615] scr. 614.

44, 8 *ἐπιμονῇ παιδοποιίας*] *ἐπὶ νομίμῳ παιδοποιίᾳ*? p. 332, 5 *συνουσίαι — εἰς παιδοποιίαν* et Plutarch. de lib. educ. 1 *τοῖς νομίμου παιδοποιίας γλιχομένοις*.

45, 21 *πολλάκις θεοῖς*] scr. *πολλάκις | θεοῖς*.

46, 6 *ἀμφιθαλῶν*] cf. p. 248, 25.

52, 16 *περιερριμμένος*] potius *παρερριμμένος*.

53, 6 ὁ μὴ πλανώμενος et c.] cf. p. 169, 5 μὴ εἰς πολλὰ πλανωμένους.

53, 17 βόσις] Hom. Il. τ 268.

55, 2 οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν] ὃ λέγει δὲ [ὅτι] ὅταν? cf. 448, 10.

59, 32 1099] scr. 1098.

63, 6 λιθόλευστος] Ai. v. 253.

63, 31 946] scr. 646.

67, 1 ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτὸς] scr. ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων, τοῦ χρωτός.

68, 4 χαλεπώτατον] χαλεπώτατος?

68, 15 μοιριδίου] μοιριδία δύνασις Antig. 951.

69, 22 εἰκῆ] scr. εἰκῇ.

71, 16 γωρυτὸν] Hom. Od. φ 54.

71, 17 οὐδαμῆ] scr. οὐδαμῇ.

74, 2 ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ] Hesiod. Opp. 382, Theocr. Idyll. XV 20.

74, 20 συνναῦται] Ai. v. 902.

77, 7 ἔρχεται Τεῦκρος] cf. 88, 20. 187, 13.

89, 29 749] scr. 747.

94, 16 φιλίᾳ,] dele comma.

98, 9 οἱ — φασὶν] repetuntur in schol. Eur. Phoen. v. 125 (p. 266, 4).

100, 12 ἐπεμβῆναι] Electr. 456.

102, 13 ἄγγος] El. 1118.

102, 30 2284] scr. 2884.

106, 33 Τπερμήστρα legitur etiam in scholio Eur. Hec. v. 886 (cod. MB) et Orest. v. 872 p. 185, 18 (cod. MTB), ὑπερμνήστρας in scholio Phoen. v. 173 (cod. M); Κλεομήτρα est in scholio Orest. v. 872 p 185, 8 (cod. MAB), Κλεομήστρα ibid. cod. T.

107, 18 πόντι᾽] scr. πότνι᾽.

114, 24 ψυχή] scr. ψυχή᾽.

123, 5 fort. transponendum εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀναιρουμένων coll. p. 124, 7.

124, 30 785] scr. 818.

134, 18 τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι] potius ἐπὶ τῷ ἀγωνίσματι.

136, 23 ἅρμενα] Eustathius ad Hom. Od. ε 254: σκοπητέον δὲ μήποτε ἡ Ὁμηρικὴ αὕτη κλῆσις τοῦ „ἁρμένου τῷ ἱστῷ ἐπικρίου“ παρήγαγε τοὺς πολλοὺς ἅρμενα ἰδιωτικώτερον μὲν ὅμως δὲ οὐκ ἀλόγως τὰ ἱστία καλεῖν; Theocr. Id. XXII 13 κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἅρμενα πάντα | εἰκῇ ἀποκλασθέντα; neograecum est ἅρμενον et verbum ἁρμενίζειν.

138, 28 101] scr. 102.

142, 20 παρακόπτεις τὰς φρένας] Eur. Hipp. 238.

162, 24 πρώτῳ λόγῳ] α′ λόγῳ L; an προλόγῳ?
163, 12 ἐκφαίνει] potius ἐμφαίνει; cf. 113, 5.
166, 31 οἰακονόμοι legitur apud Aesch. Prom. 156.
168, 11 ἔμφοβος] Oed. Col. v. 39.
169, 22 ἐξαίρουσι] schol. Eur. Or. 1484 (p. 228, 3): ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν.
172, 7 ἀπὸ σοῦ] cf. 167, 11.
176, 7 διανεμομένων] potius δαιννμένων; cf. 323, 23.
189, 20 ἦκον] cf. 85, 16.
192, 6 στῆσαι] potius στῆναι; cf. 63, 13.
193, 8 τριῶν κελεύθων] Oed. Tyr. 1398.
199, 31 1241] scr. 1240.
207, 31 907] scr. 905.
217, 22 verba τουτέστιν — παραβαίημεν ad κράτη v. 60 refert Semitelus.
217, 27 verba καθὸ ἀσθενέστεραι includenda.
218, 5 ὥστε supplet etiam Semitelus.*)
218, 14 τὸ | γὰρ] scr. τὸ γάρ|.
218, 21 δέξομαι correxit etiam Semitelus.
220, 18 ἡ πρὸς πρὸς τὸ δίκῃ ἐστὶν coni. Semitelus; cf. p. 221, 10.
221, 30 errexerunt] scr. erexerunt.
223, 24 scr. οὕτω.
228, 27 ἐμφυλίου] αἷμ' ἐμφύλιον est Oed. Tyr. v. 1406.
230, 12 et 408, 23 ὡς ὅτι legitur etiam in schol. Eurip. Phoen. v. 44 (p. 255, 11).
230, 18 χυτὴν γῆν] χυτὴ γαῖα legitur apud Hom. Il. ξ 464.
233, 29 ἀνιαρῶς] scr. 18 ἀνιαρῶς.
234, 18 ὑπό, quod suppleveram *Beitr.* p. 39, supplet etiam Semitelus.
235, 15 συγκλείουσι] συγκλώθουσι Semitelus.
245, 22 scr. βορέου.
255, 14 δυνάμει] cf. 343, 20. 360, 10.
256, 12 περιέφυσεν] περιπέφυκεν Semitelus.
256, 14 εἰλιτενὴς] Theocr. XIII, 42.
257, 11 ἔσχατον] corrigendum ὑψηλόν.
257, 20 ἢ τὸ] ἤτοι Semitelus.
258, 4 πατὴρ] ἀνὴρ Semitelus.
259, 17 ⟨εἰς⟩] an ⟨ἐπί⟩? cf. 59, 3 et schol. Eur. Phoen. 4 (p. 246, 19): εὐεπίφορος δὲ ὁ Εὐριπίδης πρὸς τὸ et c.
259, 32 118] scr. 117.
261, 18 ἐγείρεται] Hom. Il. β 440 ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.

*) Semiteli editionem absoluto demum opere meo commentarioque critico iam confecto inspicere licuit.

263, 18 ἄλαστα πεπονθόσιν] Oed. Col. 537 ἔπαθον ἄλαστ'.
266, 30 796] scr. 794.
267, 6 verba καὶ — ἔασιν ad v. 1035 ἄπρακτος refert Semitelus; sed cf. p. 380, 15.
268, 4 βαλὼν correxi.
273, 16 τόπον] τάφον coni. etiam Semitelus. ἐντάφια] El. 326.
274, 10 ἄμφηκες γὰρ τὸ ξίφος] ξίφος ἄμφηκες dixit Homerus Il. φ 118.
279, 23 βούκρανοι] scr. ταυρόκρανοι; Eur. Orest. 1378 et schol.: τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν.
282, 16 πημονῆς ἄτερ] fort. delenda.
284, 14 μέλαινα] cf. 452, 7 et Eur. fr. 102.
285, 13 τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις] etym. m. p. 66, 29: παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν.
286, 5 πέλαγος κακῶν] Aesch. Pers. 436 κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα | Πέρσαις.
286, 18 supplendum οἷς ⟨ἦ⟩ τοῦ βίου ἀρετή.
288, 23 supple ⟨ἐν⟩ τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις.
301, 33 λαθραῖόν σου] cf. 251, 20.
319, 30 1047] scr. 1048.
319, 31 9] scr. 8.
327, 10. 16 et 336, 12 ἐπὶ τῷ] retinendum ἐπὶ τό; cf. 80, 4. 124, 11. 205, 25. 310, 3. 317, 3. 345, 16. 389, 26. 462, 22.
328, 28 μέλας ὁ θάνατος] Hom. Il. β 834 μέλανος θανάτοιο.
334, 16 πλῆθος] πλήθους?
337, 14 1016] scr. 1015.
339, 8 scr. ἐποχῇ.
345, 13 προστήσῃς] potius προσστήσῃς.
348, 11 scr. χάλυβος | λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ'].
358, 9 κοινότερον] scr. καινότερον.
360, 6 γλυφίδων] Hom. Il. δ 122.
361, 9 γενναῖος] Phil. 475.
369, 9 ἐναντιούμενος] Phil. 643.
375, 25 γνώμης κρατήσεις] Ai. 484.
382, 6 δεῖ τῶν] scr. δεῖ, τῶν.
383, 14 ἐμαυτῷ] cf. 356, 14 ἐξευρίσκει — ἑαυτῷ.
389, 17 κεραυνίας] φλὸξ κεραυνία legitur apud Aesch. Prom. v. 1017.
390, 11 ἐξ ὑποστροφῆς] El. 725 ἐκ δ' ὑποστροφῆς.
397, 6 πωρητὺν] πωρήτοιν L.
399, 25 42] scr. 41.
399, 29 fr. 5] scr. fr. 9.
402, 24 γινομένων] potius γενομένων.
404, 14 τὴν θυὴν] τὸ θύειν?

413, 14 *ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσιν*] resp. fort. Eur. fragm. 458 *αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.*
414, 8 *ἱκεταδόκος*] Aesch. Suppl. 713.
418, 25 *σωτήριος*] Oed. Col. 487.
422, 13 cf. p. 431, 10 *πέψαντες τὸν θυμόν.*
425, 10 *μελίκρατον*] Hom. Od. κ 519.
434, 12 *ἔγκαρπα*] Oed. Tyr. 25.
435, 1 *ἡγουμένου τοῦ*] scr. *ἡγουμένου.*
435, 19 *Μορίου*] scr. *μορίου.*
437, 13 *ὡς ἐπὶ κεράμου*] Herodot. 3, 6 *κέραμος πλήρης οἴνου.*
440, 4 *ταύτην*] scr. 879 *ταύτην.*
440, 32 *ἄνιπτον*] scr. *ἄνιπτον* v. 899.
444, 31 IV] scr. I.
445, 22 *κληὶς*] scr. *κλῆς.*
447, 9 potius *ἐπ' ἀριστερά.*
448, 2 *φάλαρα πώλων*] interpretamentum est in L.
457, 21 scr. *χορός.*
463, 8 *ἀποτάττεσθαι*] cf. Hesych. *πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος.*
464, 25 *νῶιν*] scr. *νῷν.*

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ.

πάρεστιν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ L fol. 1a
πολυπραγμονῶν μή τι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθῃ· πάντα δὲ τὰ
τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ,
πρὸς τίνα ὁ λόγος καὶ ποῦ ἡ σκηνὴ καὶ τί πράττει
Ὀδυσσεύς, ἐν δὲ τῷ πεῖράν τινα ἤδη ἴχνος τι κατέθετο
τῆς ὑποθέσεως ὡς περὶ ἐχθρὸν ἥκει· δεῖ δὲ τὰ τῆς
ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ.

1 ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πείρᾳ καὶ δόλῳ μετ-
ιόντα τοὺς ἐχθρούς· πεῖρα γὰρ ἡ βλάβη ὡς καὶ ἐν Δανάῃ

οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν· ἓν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι·

τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο, ὅτι καὶ μετὰ
Διομήδους κατάσκοπος γενόμενος ἐπὶ τοὺς Τρῶας οὐκ
ἔλαθεν αὐτὴν ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησι

κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι οὐδέ σε λήθω·

δυσχεραίνει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι ὅτι ἀπώσατο τὴν
συμμαχίαν αὐτῆς. εἰς τὸ αὐτό: ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ,

---

7 περὶ] ἐπὶ Elmsleius. — 11 Nauckii trag. Graec. fragm. 169. — 16 Hom. Il. κ 278. μευ] μοι Laurentianus (= L). — 18 δυσχεραίνει δὲ κ. ἑ.] cf. schol. v. 127.

τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προϋφαρπάσαι οἷον ⟨εἰ⟩ ἐπιβουλεύει σοί τις σπουδάζεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτῷ τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι προφυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην· πεῖρα δὲ Ἀττικῶς δόλος καὶ τέχνη ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

Λαρτίου] κτητικὸν ἀντὶ κυρίου.

2 πεῖραν] δόλον.

ἐχθρῶν] λείπει ἡ κατά.

τὸ θηρώμενον ἐπήνεγκεν καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς καὶ τὸ νεοχάρακτα εὐφυῶς· ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ξῴων γένωνται μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὁδμή.

5 μετρούμενον | ἴχνη] ἀνιχνεύοντα.

ἀριθμοῦντα, ζητοῦντα.

ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τὰ ἐκείνου νεοχάρακτα, νεωστὶ κεχαραγμένα· προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων.

7 εὖ δέ σ' ἐκφέρει: ἐπάγεταί σε ἡ βάδισις Αἴαντος δίκην κυνὸς εὐοσφρήτου ἀπὸ τοῦ ἴχνους ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ Αἴας· προέλκονται γὰρ τοὺς κυνηγέτας αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα παρ' ὃ καὶ ἐπακτῆρας ἔνιοι θέλουσιν αὐτοὺς καλεῖσθαι ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν κυνῶν· Ὅμηρος

⟨οἳ δ' ἐς βῆσσαν ἴκανον ἐπακτῆρες·⟩ πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦισαν.

---

2 εἰ addidi. — 16 ἀνιχνεύοντα] ad θηρώμενον v. 2 adscriptum in L, correxi. — 18 ἀκολουθοῦντος L, correxit Lascaris. — 27 Od. τ 435. — 28 ἴχνη L.

11 οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν ἔτι εἰ ἔνδον ἐστὶν Αἴας (ἔγνω γὰρ) ἀλλὰ λέγειν διὰ τί τὴν σπουδὴν ταύτην ἔθου ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι.

14 καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίηται· φθέγμα γὰρ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν (δῆλον γὰρ ὡς οὐκ εἶδεν αὐτὴν ἐκ τοῦ

κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως

τουτέστιν ἀόρατος), τῆς δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνεται ὡς ἐθάδος αὐτῷ οὔσης· ἔστι μέντοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ Ἀθηνᾶ· δεῖ γὰρ τοῦτο χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ· προθεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ οὕτω λέγει ⟨τὰ κατὰ⟩ τὸν Αἴαντα.

15 ἄποπτος] ἀόρατος.

16 φώνημα: ἀντὶ τοῦ φωνήν.

ξυναρπάζω] ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι.

φρενί: ἀντὶ ἀπὸ τῆς φρενός.

17 ἡ κώδων θηλυκῶς Ἀττικῶς.

κώδων καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος, ἀπὸ μέρους δὲ τὴν σάλπιγγά φησι· πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων· εἰσὶ γὰρ Λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύπτιαι, εἰσὶ Τυρσηνικαί· πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα.

19 σακεσφόρῳ] οὐχ ἁπλῶς ὁπλο⟨φόρῳ⟩ ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν· Ὅμηρος

---

1 οὐκ ἀναγκαῖον κ. ἑ.] ad v. 7 adscripta in L, corr. Elmsl. — 2 ἔγνω γὰρ] sc. ἔνδον εἶναι. λέγειν] λέγει L, corr. Elmsl. — 8] v. 15. — 13 τὰ κατὰ] τὰ addidit Lasc., κατὰ G; cf. schol. Electr. v. 823. Trach. 844. 852. — 22 Ἀριχώνδας L, correxerunt G, F, Suidas s. v. κώδων. — 25 et p. 4, 2 literas in L obliteratas habent G, F.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον·

οἰκεῖον δὲ ⟨τοῖς πρώτ⟩οις ⟨τὸ⟩ ὄνο⟨μα⟩.

23 *τρανές: σαφές· καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵ⟨να⟩ ⟨συνέχη⟩ται ἔτι ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμφίγνοιαν ἄ⟨γῃ αὐτούς⟩· διὸ θελοντὴς τοῦτον ὑπέστην* 5 *τὸν κίνδυνον ⟨ἵνα γνῶ⟩ τἀληθὲς πάντων τὴν αἰτίαν τοῦ γεγον⟨ότος εἰς αὐ⟩τὸν ἀναγόντων.*

ἀληθές.

ἀλώμεθα] τῷ νῷ ἀλώμεθα.

26 *λείας ἁπάσας: ⟨τὰ ποίμνια⟩, τὰ βοσκήματα* 10 *λείας φησὶν (ἔνθεν καὶ ληστὴς) κατὰ ⟨τὸ κύριον⟩· Ὅμηρος*

ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν·

⟨τὸ δὲ κατηνα⟩ρισμένας ἄκυρον· τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν ⟨ὅτ⟩ι τὰ ἔναρα σκῦλα παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ 15 *ἐντὸς αὐτῶν ⟨εἶναι ἡμᾶς⟩. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστιν*

ἦ τοι βέλτερόν ἐστι ⟨κατ' οὖρεα⟩ θῆρας ἐναίρειν·

πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι σκυλεύειν ⟨τοὺς⟩ λέοντας εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τὸ σκυλεύειν; Καλλί- 20 *μαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς*

τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη
γιγνόμενον, νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

---

1 Il. *η* 219. *ἦλθεν* L. — 3—7 lit., quae non exstant in L, habent G, F. — 5 *ἄγῃ αὐτούς*] *αὐτὸν ἄγῃ* G, *αὐτοὺς ἔτι* F; scripsi. *ἐθελοντὴς* F. — 10, 11 lit., quae non exstant in L, habet Suid. v. *λείας*. — 13 Il. *λ* 677. *συνηλάσαμεν* L. — 14—19 lit. in L oblit. habent G, Suid. v. *κατηναρισμένας*. — 18 Il. *φ* 485. — 22 Ott. Schneideri Callim. fragm. 143; de pelle leonis Nemeaei, quem Hercules humeris gestavisset, dictum esse intellexit Eldikius. — 23 *γινόμενον* L.

27 ἐπιστάταις: τοῖς ποιμέσι· καλῶς δὲ τοῦτο ἵνα μὴ παραγένοιτό τις ἀπαγγέλλων τὸ σαφές· πόθεν οὖν αὕτη ἡ ὑπόνοια; ὅτι εἶδέν τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μετὰ τοῦ ξίφους νεορράντου ἀπὸ τοῦ αἵματος. 5 ⟨τοῖς⟩ κυσίν· οὐκ ⟨εἴασε⟩ γὰρ ἡ Ἀθ⟨ηνᾶ⟩ ἄνθρω⟨πον⟩ ἀνελεῖν.

32 καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι: οἷον σημεῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους τὰ δὲ ἀπορῶ· τοιοῦτον γὰρ συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς ἐπιταραττομένων 10 τῶν ἰχνῶν, διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

⟨σημ⟩ατίζομαι, δι⟨ὰ ση⟩μείων γινώσκω.

καλῶς Ὀδυσσεὺς ἀναμένει τὸ ἀκριβὲς γνῶναι ἵνα μὴ δοκοίη κατ' ἐχθροῦ προπετές τι πράσσειν.

15 33 οὐκ ἔχω ὅπως μάθω ἢ ποῦ ἐστιν.

34 καιρὸν δ' ἐφήκεις] ἐ⟨πὶ καιρῷ⟩ ἥκεις· εὐφυῶς δὲ ἄρχεται ⟨τῆς⟩ ὑποθέσεως ὁ ποιητὴς ὥστε τρανῶσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς Ἀθηνᾶς· θεραπεύει δὲ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἵνα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἕξῃ αὐτὴν εὐμενῆ.

20 36 ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα μὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ τὸ πρᾶγμα.

38 ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις κατὰ βραχὺ δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις, πυνθάνεται ⟨δὲ⟩ πρῶτον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονῶ· εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον δράσας πρὸς 25 καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ Ὀδυσσεύς.

---

3 ὑπόνοια] ἀπόνοια L, corr. G, F. — 4 νεορράντου] νεαροῦ L, νεόρραντα δὲ G, corr. F; cf. schol. v. 148. — 5, 6 lit. in L oblit. habet F; cf. etiam Suid. v. ἐπιστάτις. — 9 περὶ] ἐπὶ L, corr. G, F, Suid. v. σημαίνομαι. — 12 lit. in L oblit. habent G, Suid v. σημαίνομαι. — 16 ἐπὶ καιρῷ] lit. in L oblit. habent G, F; ἐπικαίρως Suid. v. καίρια, ἐγκαίρως Dindorfii schol. recent. vol. II p. 198, 8. — 17 τῆς addiderunt G, F. — 20 τὰ ἐξ ἀρχῆς] v. 13. — 23 δὲ add. G, F. — 24 πονῶ] πονεῖ Lasc.

Fol. 1b 39 τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

40 καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον: ἐπύθετο πρῶτον εἰ αὐτός ἐστιν ὁ δράσας εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται· τὸ δὲ δυσλόγιστον ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον· ἀγνοεῖ γὰρ ἔτι τὴν μανίαν.

41 χόλῳ βαρυνθείς: ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς πυνθάνεται πρὸς τί αὐτῷ χρήσιμον ἡ δὲ τὴν αἰτίαν ἐπήγαγεν ὑφ' ἧς κινηθεὶς εἰς χόλον ἦχθη· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λεῖπον τῆς ὑποθέσεως, ἡμεῖς δὲ ὡς προεπιστάμενοι τὰ πράγματα ἀμβλύτερον κατανοοῦμεν.

ἤδη τὴν μανίαν αὐτοῦ σημαίνει ἔνθεν αὐτῷ ἡ πλάνη γεγένηται.

44 ἦ καὶ τὸ βούλημ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις: ἐρωτᾷ πῶς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι.

45 κἂν ἐξεπράξατο: μὴ λέγε βούλευμα, φησίν· οὐ γὰρ ἦν βούλευμα ἀλλὰ πρᾶγμα εἰ κατημέλησα ἐγώ.

48 παρέστη] ἐπλησίασεν ἡμῖν.

κἀπὶ τέρμ'] τῆς ὁδοῦ.

49 πύλαις] ταῖς τῶν σκηνῶν πύλαις.

50 μαιμῶσαν] γράφεται καὶ διψῶσαν. προσκορὲς ἦν διηγηματικῷ εἴδει τὸ πᾶν διεξελθεῖν.

λέ . . . . . μαιμᾶν.

51 τὸ ἑξῆς, ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς.

52 τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς: χαράν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνῃρῆσθαι· ταύτης οὖν αὐτὸν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς

---

4 τῷ] τὸ L, corr. Suid. v. δυσλόγιστον. πρᾶγος ἄσκοπον] v. 21. — 17 ad ὁρμᾶται v. 47 adscriptum in L, corr. Lasc. — 20 γράφεται] γρ (pro plenis γράφει, γράφεται, γράφουσι, γράφε, γράφειν, γράφων) constanter L. — 26 ἀπῆρξα L, corr. Suid. v. γνώμη.

ὄμμασι· καλῶς δὲ εἶπεν γνώμας· οὐ γὰρ κλέψαι φησὶ τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ γνώμην δύσφορον ἐπιβαλεῖν ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα, τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας.

54 ἄδαστα] ἀμέριστα, ἀδιαίρετα· πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος· ἐλάσσονα γὰρ εἶναι εἰκός.

56 κύκλῳ ῥαχίζων: κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων καὶ διακόπτων διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ ⟨τὴν⟩ ῥάχιν γίνεσθαι· ἐκ μεταφορᾶς καὶ τοὺς μεγάλα κακουργοῦντας ῥαχιστάς φαμεν.

57 ⟨δισσοὺς Ἀ⟩τρείδας: πιθανῶς τούτων τὰ ὀνό⟨ματα⟩ εἶπεν· κατ' αὐτῶν γὰρ πλείων ἡ ἀ⟨γανά⟩κτησις ὡς τῆς ἀδικίας προκαταρξαμένων· τὸ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταμιεύσατο τῷ Αἴαντι ἵνα καὶ μεῖζον εἴη τὸ πάθος αὐτοῦ φανερῶς παραπαίοντος κἀπειδὴ γελοῖον προελθόντα τὸν Αἴαντα λέγειν καὶ παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς εἰ προειρήκει πάντα ἡ Ἀθηνᾶ.

ἔχων] γράφε παρών.

58 ἐμπίπτων] γράφε ἐμπεσών.

59 ἐγὼ δὲ φοιτῶντα: ἤτοι μαινόμενον (φοῖτος γὰρ ἡ μανία) ἢ περιερχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν μανίαν (λέγει ⟨γὰρ⟩ μανιάσι νόσοις) ἢ ἀναστρ⟨εφόμενον⟩ ἐν τῇ μανίᾳ.

μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα.

60 εἰς ἔρκη κακὰ] γράφε εἰς ἐρινῦν κακήν.

---

7 γὰρ] δὲ F. εἰκὸς] τὰ μεμερισμένα addit Lasc. — 10 τὴν add. Suid., Hesychius v. ῥαχίζων. ἐκ μεταφορᾶς] δὲ addit Suid. — 11 μεγάλα] μεγάλως F. — 12, 13 lit., quae non exstant in L, habet G. — 15 ἐταμιεύσατο] v. 101 sqq. — 23, 24 lit., quae non exstant in L, habet G, ἐφόμενον etiam Suid. v. φοιτῶντα.

61 ἐλώφησεν] ἐπαύσατο· ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ὅθεν καὶ τὸ εὐλόφως φέρειν.

62 τοὺς ζῶντας: τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς αἰχμαλώτους ἄνδρας ἄγει καὶ τὰ λοιπὰ ποίμνια· πιθανὸν δὲ καὶ τοῦτο προειρῆσθαι ἵνα ὅταν εἴπῃ ἡ Τέκμησσα περὶ τοῦ κριοῦ προεπιστάμεθα τοῦτο.

66 δείξω δὲ καὶ σοί: πιθανὴ ἡ παρείσοδος τοῦ Αἴαντος· οὕτω γὰρ μεῖζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας τῶν θεατῶν νῦν μὲν παραφρονοῦντα ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἔμφρονα θεωμένων καὶ ἵνα ἰδὼν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξείπῃ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν, οὕτω δὲ καὶ ἡ εὔνοια τῆς Ἀθηνᾶς ἐνδείκνυται εἰς τὸν Ὀδυσσέα.

72 ἀπευθύνοντα: τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα.

προσμολεῖν: τουτέστιν ἐξελθεῖν.

75 ἐπιστρέφει ἡ Ἀθηνᾶ ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ.

76 μὴ πρὸς θεῶν: παραιτεῖται Ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς κωμῳδοῦντος τοῦ ποιητοῦ δειλίαν τοῦ ἥρωος (οὕτω γὰρ ἀφαιρεθείη τῆς τραγῳδίας τὸ ἀξίωμα) ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς ἐνδείκνυται· ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ τῷ μεμηνότι παραχωρεῖν· ὅρα γὰρ οἷον ἦν προσελθόντα ἐκεῖνον θεάσασθαι τὸν ἐχθρόν.

Fol. 2 a 77 τί μὴ γένηται;: μὴ τί γένηται φοβῇ; οὐχ ὁ αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελουμένων;

78 τῷδε τἀνδρὶ] δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί, τῷ Ὀδυσσεῖ.

---

2 εὐλόφως φέρειν] ex Antig. v. 292 citat Eustathius p. 824, 32. 1653, 5; εὐπόρως (εὐλόφως Eldikius) ἐνεγκεῖν legitur Philoct. v. 872, εὐλόφως (εὐλόγως libri, corr. Abreschius) φέρει Eurip. fr. 175. — 5 ὅταν εἴπῃ] v. 237 sqq. — 7 ἡ παρείσοδος] v. 91 sqq. — 9 ὀλίγῳ δ' ὕστερον] v. 348 sqq. — 21 ἐχθρὸν] νεκρὸν L, corr. G, F.

79 οὐκοῦν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθρούς: σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς ἀλλὰ θεός ἐστιν οὐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν· ἄλλως τε καὶ παροξύνουσα τὸν Ὀδυσσέα φησίν.

80 ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ: μέτριον διεφυλάχθη τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἦθος διὰ τὸ μὴ ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς.

81 μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς: ὀκνεῖς ἀντὶ φοβῇ· πυκνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

ὀκνεῖς] φοβῇ.

τρίβραχυς.

82 φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην: ἑκατέρῳ τὸ οἰκεῖον παράκειται καὶ οὐ χρὴ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως φρονιμώτερα οἴεσθαι τῶν τῆς Ἀθηνᾶς ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, ὅτι ἡ μὲν μετὰ παρρησίας διαλέγεται ὡς θεὸς ὁ δὲ ὑπεσταλμένως ὡς θνητὸς τὸν καιρὸν ὁρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρῆσαι τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἁρμόζει. φρονοῦντα γὰρ αὐτὸν οὐκ ἂν ἐξέστην δι' εὐλάβειαν, τὸ δὲ νῦν ἐκστῆναι οὐ τῷ Αἴαντι ἀλλὰ τῇ μανίᾳ.

85 ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καίπερ δεδορκότα ἢ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ποιήσω μὴ δεδορκότα.

89 ὦ οὗτος: διὰ τοῦ οὗτος καὶ τοῦ Αἴας δισσὴ ἡ κλῆσις, ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτὸν (ὅτε καὶ Ὀδυσσεύς φησι, τί δρᾷς Ἀθάνα;) ἢ ὡς καὶ πρότερον ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν.

90 τί βαιόν: ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως· σύμμαχον δὲ αὐτὴν νομίζει ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν, ὡς εὖ παρέστης.

---

6 διὰ τὸ μὴ] διὰ τοῦ μή? — 8 γὰρ] δὲ F. τίθησι] cf. schol. Electr. v. 320. Oed. Tyran. 749. — 11 νιν] τ' ἂν L, corr. F. — 22 καὶ πρότερον] v. 71. — 23 φησι] v. 74. — 24 ὁπότε ἐδόκει] v. 51 sqq. — 26 ἐν τοῖς ἑξῆς] v. 92.

91 ὦ χαῖρ' Ἀθάνα: ἐπέγνω μὲν τὴν Ἀθηνᾶν τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ παραπαίοντος· οὕτω γὰρ ἂν προκόψειεν ἡ ὑπόθεσις· οὐ παντελῶς δὲ ἀπώλετο αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικὸν ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν· ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελὼν περὶ τὸ πρόσωπον δ⟨ὲ ἐ⟩σφάλλετο ὅτι ποίμνια ἀνεῖλεν καὶ ⟨ἐλο⟩γίζετο ἄνδρας ἀνῃρηκέναι.

96 τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν.

98 ἐὰν δασυνθῇ τὸ οι ἔσται ἐπὶ τῶν Ἀτρειδ⟨ῶν⟩, ⟨ἐὰν δὲ⟩ ψιλὸν τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι.

100 καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη, οὐχ ἃ δεῖ με λαβεῖν, ⟨ὡς⟩ ἰδίων ἀπεστερημένος.

102 ἢ πέφευγέ σε;] οὐχ ὡς διαστέλλουσά φησιν, ὡς ἂν εἴποι τις ἔθαν⟨εν⟩ ἢ πέφευγέν σε, ἀλλὰ παροξύνουσα· φησὶ γὰρ ⟨πέ⟩φευγεν δή σε ὁ Ὀδυσσεύς.

103 τὸ ἐξῶλες θηρίον· κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ· πάνυ δὲ κατατρέχει τοῦ Ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου.

104 τὸν σὸν ἐνστάτην: ἤτοι κατὰ πάντα ἐνιστάμενόν σοι ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνον οἷον τὸν ἀντίδικον· κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινὶ ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαΐου ἐνστάτην γεγενημένον.

105 ἥδιστος, ὦ δέσποινα: καθ' ἡδονήν μοι· δεσμώτης δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, ⟨καὶ⟩ ὁ δεσμῶν ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων

6, 9, 10 liter., quae non exstant in L, habent G, F. — 12 ὡς addidit manus recentior. — 14 ὡς ἂν] ὡς εἰ? sed vide schol. v. 485. 14, 15 lit., quae non exstant in L, habent G, F. 15 δή] legit ἦ πέφευγέ σε. — 19 ἰδικῶς] malim εἰδικῶς. — 20 ἀντιστήκων] ἀνθιστάμενος F; etiamnunc Graeci vulgo dicimus στέκομαι (pro ἵσταμαι), ἀντιστέκομαι cet. — 21 τὸν Οἰδίποδα] respicit Oed. Tyr. v. 803 sqq. — 25 καὶ non exstat in L, praebent G, F.

ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου
παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην.

108 ἑρκίου στέγης: τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς ἢ τῆς τοῦ δώματος στέγης· ἑρκίον γὰρ τὸ δῶμα.

110 μάστιγι πρῶτον: ἐντεῦθεν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ δράματος. οὐ πρότερον φονεύσω αὐτὸν πρὶν ἂν μαστίξω.

112 χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλα: τὸ ἦθος τῆς ἀπαγγελίας ἀρχαῖον· ἔστι δὲ νῦν τὸ χαίρειν ἀντὶ χαρτῶς ἐμοὶ λέγειν· φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα ⟨μὲν⟩ εἴκων τῇ θεῷ τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων· ὑπεροπτικὸν δὲ τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητὴς (ἐπεὶ πάνυ πρόσκειται ὁ ἀκροατὴς τῷ Αἴαντι διὰ τὴν συμφορὰν καὶ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ) ἵνα δόξῃ ἀξιοπαθεῖν ὁ Αἴας μὴ ὑποτεταγμένος τῇ δαίμονι.

ἔγωγέ σ' ἐφίεμαι: ἐφίεμαί σε εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν μοι καὶ χαίρειν ὡς πειθομένου μου, εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ ἀκούσομαί σου.

115 ἐννοεῖς] γράφε ἐννέπεις.

118 ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ: παιδευτικὸς ὁ λόγος καὶ ἀποτρεπτικὸς ἁμαρτημάτων καὶ διὰ τοῦτο ἐπίτηδες καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ θεατῇ ὑπέδειξε τὸν Αἴαντα δηλῶν ὡς ὁ πρότερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς νῦν ἐξέστη διὰ τὸ θεομαχῆσαι· καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρου παίδευμα, ὅτι ἐφ' οἷς αὐχοῦσί τινες τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν ὡς καὶ Θάμυρις τὴν μουσικὴν καὶ Νιόβη τῶν τέκνων. Fol. 2 b

1 Meinekii comic. Graec. fr. XVII (vol. II p. 127). ἐντὸς] ἐκτὸς L, corr. Lud. Dindorfius. πολλῷ χρόνῳ L, corr. G, F, Suid. v. δεσμώτης. — 2 δεσμώτησι L, corr. G, Suid. καταπιττουμένην L, corr. Suid. — 5 ἡ ἐπιγραφὴ] sc. μαστιγοφόρος; cf. Ai. argum. schol. II p. 25, 16. — 6 φονεύσω] φονεύω L, corr. G, F. — 9 μὲν add. G. — 10 ἀντιβαίνειν L, corr. Lasc. ὑπεροπτικὸν κ. ἑ.] cf. schol. v. 762. — 23 Ὁμήρου] Il. β 594. ω 602.

121 ἐποικτείρω] ἐλεῶ.

122 Ἴωνες ἔμπης φασίν, Ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα.

124 οἷον ἀφορῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά.

125 ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς: πρὸς τὸ Πινδαρικὸν

τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι

ἀντὶ ἀνυπάρκτου τὸ ἀνυπαρκτότερον· ἐνταῦθα μέντοι ἐστὶν ὁ λόγος ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἢπερ τὸ Πινδαρικόν· ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποίηται τὴν ὑποβολήν ὁ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν· ὁ δὲ Ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν

οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

126 εἴδωλ'] ἀπεικάσματα.

127 ὑπέρκοπον: φασὶ τὸν Αἴαντα τρίτον ἠσεβηκέναι περὶ τοὺς θεούς, πρῶτον μὲν ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν Ἀθηνᾶν βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν, δεύτερον ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου, τρίτον ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς.

ἀντὶ ὑπέρκομπα.

130 χειρὶ] δυνάμει.

131 ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ καὶ πάλιν αὔξει.

132 τὸ συναγόμενον τοῦτό ἐστιν, ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας καὶ ἐπὶ ἄλλῳ ⟨μὴ⟩ ἀλαζονεύεσθαι.

134 Τελαμώνιε παῖ: πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς

---

5 Pyth. VIII, 95. τί δ' οὔ] τί δε οὔ L, corr. schol. Oed. Tyr. v. 1186, Suid. v. ἀνύπαρκτον. — 10 ὑποβολὴν] ὑπερβολὴν G, Suid. — 13 Od. σ 130. — 15 τρίτον] τρία vel τρὶς Dind. — 20 τοὺς θεούς L, corr. Lasc. — 25 μὴ add. F.

ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν τοῦτο μὲν παρρησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων τοῦτο δὲ συμπαθῶς ἐχόντων ὡς πολιτῶν καὶ αἰδημόνως λαλούντων ὡς ὑπηκόων· οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγειν καὶ διὰ τὸ μὴ συνάχθεσθαι καὶ διὰ τὸ μὴ προσκρούειν τῷ βασιλεῖ, τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἷον αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ· πιθανὴ δὲ καὶ ἡ εἴσοδος· ἀκούσας γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς

δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον
ὡς πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰσι⟨δὼν⟩ θροῆς

καὶ μαθὼν τὸ σαφὲς ⟨δεδή⟩λωκε τοῖς Ἀχαιοῖς· ταύτης οὖν ⟨τῆς φή⟩μης ἀκούσαντες οἱ Σα⟨λαμί⟩νιοι παραγεγόνασι ⟨μηδέπω⟩ ὑπὸ τῆς ⟨εὐνοίας πε⟩πει⟨σμένοι⟩ ὡς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας ⟨ἀλλ' ἀπι⟩στοῦντες ὡς ὑπὸ ἐχθροῦ ⟨πεπλά⟩σθαι οἰόμενοι· ὁ δὲ νοῦς, ⟨σοῦ μὲν εὖ⟩ πράσσοντος ἐν ⟨χαρᾷ ἐσ⟩μεν καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ⟨τὸ⟩ δὲ ὅλον ο⟨ἷον⟩ ἐν σοί ἐσμεν· ⟨τὰ δὲ⟩ πράγματα νῦν τοῦ Αἴαντος ⟨φαῦλά ἐστι⟩ καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐ⟨τῷ⟩ ⟨δι⟩η⟨γήσασθαι τὰ ἀνδραγα⟨θήμα⟩τα.

135 ⟨βά⟩θρον ἀγχιάλου: τὸ θεμέλιον, τὸ ἕ⟨δρασμα⟩ ἀντὶ τοῦ δι' ὃν ἵσταται ἡ Σα⟨λαμίς⟩· οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι ⟨καὶ⟩ ἀμφίαλοί εἰσιν οἷα ἐστὶ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἀγχίαλος μέν ἐστιν οὐ⟨κ⟩ ἀμφίαλος δέ, αἱ δὲ νῆσοι καὶ ⟨ἀγχία⟩λοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν.

---

7 *Θρῄσσαις*] fr. p. 20. *οἷον κ. ἑ.*] v. 1091. — 10] v. 66. *δείξω δὲ σοὶ καὶ τὴν περιφανῆ* L, corr. G, F. — 11—20 lit., quae non exstant in L, habet G. 11 *ἀνθρώποισιν*] memoriae error pro *Ἀργείοισιν*. *θροῆς*] *θροεῖς* L. — 12 *τοὺς Ἀχαιοὺς* L, corr. Lasc. — 17 *τὸ δὲ ὅλον οἷον ἐν*] *ὁ . . . . . δὲ ὅλον ἐν* i. e. *οἷον τὸ δὲ ὅλον* L, corr. G. — 21—25 lit., quae non exstant in L, habent G, Suid. v. *βάθρα* et *ἀγχιάλεια*.

136 σὲ μὲν εὖ πράσσοντ'] ἀντὶ τοῦ σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος· ἢ οὕτως, εἰς σὲ μὲν εὖ πράττοντα ἐπιχαίρω ἵνα λείπῃ ἡ εἰς.

ἐπιχαίρω] ἀντὶ συγχαίρω.

137 σὲ δ' ὅταν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπιβῇ, εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσος ἐπιβῇ· κακόθρους δὲ οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς

τοιούσδε λόγους ψιθύρους

ἀντὶ τοῦ διάβολος.

ζαμενὴς] δυσμενής.

140 ἐπεὶ περιδεὲς τὸ ζῷον· ὄμμα δὲ πελείας περιφραστικῶς ἡ πέλεια.

141 ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐν φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ· πιθανῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα ἀλλὰ τὴν δυσπραξίαν προσέλαβεν ὡς ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης· πάνυ δὲ εὖνοι ὄντες ἀπιστοῦσι καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ συκοφαντεῖσθαι· ἐν δέει οὖν καθέστηκα ὅταν ᾖ τι τοιοῦτο περὶ σέ.

143 ⟨ἱπ⟩πομανῆ: τινὲς τὸν μεγάλως μαινόμενον ἐξεδέξαντο· ἀλλ' οὐκ ἐπίστευεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ Αἴας· ⟨ἢ⟩ σὲ τὸν ⟨ἐπὶ⟩ ἵπποις μαινό⟨μενον καὶ⟩ ἱππικόν· ἀλλ' οἱ νησιῶται οὐχ ἱπποκομοῦσιν οὐδὲ ἱππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι· τὸ ἱπποκομανῆ τοίνυν πρὸς τὸν λει⟨μῶνα⟩ ἐκληπτέον. ἄλλως: ἱπποκομανῆ ἢ αὐτὸν λέγει τὸν Αἴαντα ὡς μεγάλως μαινόμενον ἀπὸ μετα-

---

7] v. 148. — 8 διάβολος] διαβόλους L, corr. Suid. v. κακόθρους; idem v. ψιθυρίζει: λόγος ψίθυρος ὁ διάβολος. — 17 σεσυκοφαντῆσθαι G. — 19 — p. 15, 6 lit., quae non exstant in L, habent G, F, Suid. v. ἱπποκομανῆ. — 21 ἢ add. Suid. ἐπὶ add. G, Suid. — 22 οὐδὲ ἱππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι] Od. δ 607. ν 242.

φορᾶς· ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία ⟨χαλε⟩πωτέρα ἐστίν [ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον]· τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου τάσσεται ὡς ἱπποσέλινον καὶ ἱππογνώμονα τὸν μεγα-⟨λογν⟩ώμονα· ἢ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος οἷον τὸν εὐανθῆ, ἐφ' ᾧ ἵπποι μαίνονται ἢ τὸν ἄγαν μεμηνότα καὶ ἀν-θοῦντα καὶ ἐνυβρί⟨ξον⟩τα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος.

μεγαλομανῆ.

147 αἰθωνι] λαμπρῷ.

148 ⟨τοιούσδε λόγους⟩: ὁ νοῦς, οὐδὲν ἐνέχυ⟨ρον⟩ ⟨εἰδὼς ὁ⟩ Ὀδυσσεὺς πλάττεται ⟨ψευδεῖ⟩ς λόγους ἀκούσας μόνον ὡς ⟨εἴης ὀφθεὶς σ⟩ὺν νεορράντῳ ξίφει· κα⟨λῶς⟩ ⟨δ⟩ὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους ὡς διὰ ⟨πανου⟩ργίαν ἀδεῶς οὐ λέγον⟨τος⟩ ἀλλὰ πρὸς ἕν' ἕκαστον ἐ⟨ξα⟩πα-τῶντος λάθρᾳ.

150 σφόδρα πείθει] ὅτι ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας τῆς ἥττης χάριν· ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ ἔχει τὸν φθόνον συμπράττοντα.

154 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἰς: τροπικῶς ὡς ἐπὶ τῶν τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώμα⟨τος οἱ⟩ οὐχ ἁμαρτάνουσιν· πιστὰ οὖν τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον· *Πίνδαρος*

ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται ⟨δ' ἐσλῶν⟩ ⟨ἀεί⟩, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

εἰς: ἀφιείς, τοξεύων· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τις, κατὰ

---

2 ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον] uncis inclusi. — 3 ἱππογνώμονα] Aeschyli? fr. 239. — 5 ἐφ' ᾧ] οἷ add. Suid. — 6 ἐξυβρίζοντα Toupius. — 9—13 lit. in L oblit. habet F. — 11 σὺν νεορράντῳ ξίφει] v. 30. — 13 ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα L, corr. anonymus apud Iohnsonum. — 16 ἔχει] sc. Ulixes; εἶχες L, εἶχε G, ἔχεις F; scripsi. — 19 lit. in L oblit. habent G, Suid. v. εἰς. — 22 Nem. VIII, 21. φθονεροῖς ἱάπτεται . . . . . χειρόνεσσι L. δ' ἐσλῶν] δι' ὧν G, δ' ἰδὼν F, δ' εἰδὼς Lasc.

μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἰείς τις ⟨οὐκ⟩ ἂν ἁμάρτοι κατ' ἐμοῦ δὲ ἰείς τις ⟨οὐ⟩ πείθει τὸν ἀκούοντα.

Fol. 3 a 155 κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ: κατ' ἐμοῦ τοῦ δημοτικοῦ καὶ εὐτελοῦς.

157 τὸν ἔχονθ'] λείπει τὸ εὖ, πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα.

158 καίτοι σμικροὶ μεγάλων: πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχων τὴν ἀδικίαν τῶν Ἑλλήνων οὐ τοῦτο ἄντικρυς ποιεῖ ἀλλὰ ψιλῶς γνωμολογεῖ· βούλεται γὰρ ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες Αἴαντα καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρως· φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων· τοῦτο δὲ τείνει καὶ ἐπὶ τὸν Αἴαντα ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ.

159 σφαλερὸν — ῥῦμα] ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή.

πύργου] πόλεως.

160 ἀπὸ κοινοῦ.

161 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων: οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ λόγος ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει· εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος διασῴζεται πόσῳ τῶν μειζόνων ἔχεσθαι χρή· κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος καὶ φιλάνθρωπος· καὶ Ὅμηρος

συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.

162 τοὺς ἀνοήτους] τοὺς Ἕλληνας.

164 ὑπὸ τοιούτων: ἀνοήτων καὶ φθονερῶν καὶ διαθρεῖν τὰ τοιαῦτα ἀνεπιστημόνων· κἀνθάδε τὸ θορυβῆ σύμφωνόν ἐστιν τῷ

---

1 οὐκ in L oblit. habent G, F, Suid. ἁμάρτοις (ut in textu primo) L, corr. G, F, Suid. — 2 κατ' ἐμοῦ] κατεμὲ L, corr. Lasc. οὐ add. Suid. — 3 δειματικοῦ L, corr. Lasc. — 8 ποιεῖ] ἐποίει L, corr. Lasc. — 21 Il. ν 237. — 23 mutavi lemma quod est in L v. 162 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους. — 24 κἀνθάδε] v. schol. v. 137. — 25 τῷ] τὸ L, corr. Lasc.

τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων·
μέχρι γὰρ νῦν ἐν λόγοις ἐστὶν ἡ ἀδικία καὶ θορύβῳ τῷ ἀπὸ τῆς βλασφημίας.

166 ἀπαλέξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἀντιτάξασθαι.

168 ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι: θηλυκῷ τῷ ἀγέλαι ἐπήγαγεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες πρὸς τὸ νοητόν· ἐν γὰρ ταῖς ἀγέλαις εἰσὶ καὶ ἄρσενες καὶ θήλειαι· ὁ δὲ νοῦς, διὰ τοῦτο κομπάζουσι σοῦ ἀφανοῦς ὄντος ὡς πτηνῶν ἀγέλαι παταγοῦντες· καὶ τοῦτο εἰς τὸν κενὸν ψόφον.

172 ἦ ῥά σε Ταυροπόλα: ὁ χορὸς οὐδέπω πεπιστευκὼς ὅτι Αἴας τὰ τεθρυλημένα διεπράξατο ἀλλ' οἰόμενος ἔκ τινος ὀργῆς θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι ποιεῖται πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον· Ταυροπόλα δὲ ἢ ὅτι ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμᾶται ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων ἡ προστάτις ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ⟨τῇ⟩ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. τὸ ἑξῆς, ἦ ῥά σε Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας· τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται διὰ τὸ ⟨τῶν⟩ νυκτερινῶν δεσπόζειν φασμάτων. ἄλλως: τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν ποιμνίων ὁ χορὸς πιστεύει ὑπὸ Αἴαντος γενέσθαι οὐκ ἐξ ἰδίας δὲ προνοίας.

173 ὦ μεγάλα φάτις] διὰ μέσου ἡ ἀναφώνησις, ὦ θαυμαστὴ φήμη ἥτις ἐγέννησάς μοι ταύτην τὴν αἰσχύνην· κακὴ γάρ, φησιν, ὑπῆρξε περὶ τοῦ Αἴαντος.

1] v. 148. — 5 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 9 καὶ τοῦτο] v. schol. v. 164. — 11 Ταυροπωλα L. — 17 τῇ addiderunt G, F, Suid. v. Ταυροπόλα. ταυρωπὸν] Nonn. Dionys. 11, 185 ταυρώπιδι Μήνῃ (cf. etiam 44, 217). — 20 ἐκ ⟨τῆς⟩ σελήνης? τῶν add. G, F, Suid. — 21 φασμάτων] φαντασμάτων G, F, Suid. — 26 φησιν] φήμη Elmsl.

175 πανδήμους ἢ τὰς παντὸς τοῦ δήμου ἢ τὰς συνηγμένας.

176 ἦ πού τινος νίκας: οἴονται ἐκ τούτων αὐτὸν ἐμμανῆ εἶναι· ἆρα οὖν, φησί, χαριζομένη σοι τὸ νικᾶν καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης ἢ ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα οὐ λαβοῦσα ὡς καὶ Ὅμηρος ἐπιλελησμένους τινάς φησι καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης.

ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης· ἀκάρπωτον δὲ ἦς καὶ καρποὺς οὐκ ἐδέξατο.

178 εἶτ' ἐλαφαβολίαις] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ψευσθεῖσα.

179 ἢ χαλκοθώραξ ἤ τιν' Ἐνυάλιος: διαστέλλει τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων· δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ, ἢ καὶ ὁ Ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς οὐ ⟨λα⟩βὼν ἐτίσατό σε τῆς λώβης, τῆς εἰς αὐτὸν γενομένης λήθης, ἐτίσατο δὲ ἐννυχίοις μηχαναῖς ἐπὶ σοῦ ταύτης τῆς νυκτός· πιθανῶς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν ἀποροῦντες· οἱ γὰρ στοχαζόμενοι οὐ καθ' ἓν ἵστανται.

180 τοῦτο πρὸς τὸν Αἴαντα, οὐ πρὸς τὴν φήμην λέγει.

183 οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν: οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις· ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.

186 ἔοικε γὰρ εἶναι θεία νόσος, θεία δὲ ἡ ἐκ

---

6 Ὅμηρος] Il. α 65. ε 177 sqq. — 12 ἕτερον] literas ερον in litura habet L, ἐλάσσονα F. — 15 δορὸς οὐ] in spatio quatuor literarum coarctatum a m. rec. in L, δορὸς omittit F. — 23 ἄφρων εἶ] ἀφρονεῖ L, corr. Suid. v. φρενόθεν. θεῶν] θέλων L, corr. G, Suid.

Θεοῦ κατασκήψασα εἰς αὐτόν· τὴν δὲ νόσον αὐτοῦ φήμην Ἀργείων ὠνόμασεν.

188 *ὑποβαλλόμενοι*] *πειθόμενοι ἢ ὑποβλήτως λέγοντες ἢ ἰδιοποιησάμενοι· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ Ὀδυσσέως.*

189 *κλέπτουσι*] *ὑποσπείρουσι.*

190 *τᾶς ἀσώτου*] *τῆς ἐξώλους καὶ σῴζεσθαι μὴ δυναμένης.*

Σισυφιδᾶν: γράφε Σισυφίδα· λέγεται δὲ ἡ Ἀντίκλεια ἀποστελλομένη ἀπὸ Ἀρκαδίας ἐπὶ Ἰθάκην πρὸς Λαέρτην ἐπὶ γάμον κατὰ τὴν ὁδὸν Σισύφῳ συνελθεῖν ἐξ οὗ ἦν φύσει Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς πανοῦργος ἀνὴρ περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος

ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν

ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζῴων ἑαυτοῦ μονογράμματον ἔγραψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ

ἑκέκαστο

κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε

καὶ αὐτὰ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσεν· κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλὼν ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων· ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε Λαέρτῃ δι' ὃ Σισύφου

---

9 *Σισυφίδα*] *Σισυφίδας* Lobeckius. — 12 *φύσει*] *φησὶν ὁ* G; cf. schol. Philoct. v. 417. 625. — 14 Il. ζ 153. — 18 Od. τ 395.

ὁ Ὀδυσσεύς· τὸν δὲ Ὀδυσσέα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς· καὶ ἐν Συνδείπνῳ

ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἔνδηλος ἐν σοὶ πάντα χὠ μητρὸς πατὴρ

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει

ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω σοι μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο

καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύκλωπι

〈Σειλ.〉 χαῖρ', ὦ ξέν'· ὅστις δ' εἶ φράσον πάτραν τε σήν.

〈Ὀδυσσ.〉 Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

〈Σειλ.〉 οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος·

φαίνεται δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς γενέσεως.

191 μὴ μή μ', ἄναξ: τὸ πλῆρες μὴ μή μοι, ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ πλάσσουσι ταῦτα καὶ οὐκ ἀληθείᾳ σὺ ἔδρασας μηκέτι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφάλοις κλισίαις κακὴν φάτιν ἄρῃς καὶ περιποιήσῃ ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον ψευδῆ τὰ λογοποιούμενα.

τὸ πλῆρες μή μοι.

193 ἄρῃ] ἐπάρῃς, αὐξήσῃς ἀπὸ σοῦ.

194 ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων: ἀνάστα ἐκ τῶν θρόνων

---

1 τὸν δὲ Ὀδυσσέα κ. ἑ.] usque ad finem (γενέσεως) post λογοποιούμενα schol. v. 191 habet L; corr. Brunckius. — 3 fr. 143. — 4 πάντα χὠ] πανταχοῦ L; correctionem Fr. Vateri confirmavit G. μητρὸς πατὴρ] Autolycus. — 6 fr. 169. ἦλθεν L. — 7 σοι] τοι L, correxi. — 9] v. 102. — 11 Ἰθάκης L, corr. G. γῆς] γὰρ L. — 12 γένος] γόνον L. — 13 αὐτοῦ] αὐτῷ L, corr. G. — 15 σὺ ἔδρασας] συνέδρασας L; emendationem, quam proposui *Beitr. zu den Schol.* p. 73, confirmavit G. — 17 ἄρῃς] ς serius additum in L. — 20 ἀπὸ] ἐπὶ Lobeckius.

ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν ἄτην αὔξων καὶ οἷον ἐμπυρούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ὤν.

ὅπου μακραίωνι | στηρίζῃ: ὅπου στηρίζῃ μακραίωνι σχολῇ ὅ ἐστι πολλῷ χρόνῳ, βραδεῖ, τὸν ἀγῶνα ἐμποιοῦντί σοι· μακραίων δὲ αὐτοῖς δοκεῖ διὰ τὴν εὔνοιαν.

196 ἄταν οὐρανίαν: ἀντὶ μετέωρον, μεγάλην· Fol. 3 b φλέγων δὲ ζωπυρῶν, ἀνεγείρων.

197 ἐχθρῶν δ' ὕβρις: ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις τῶν ταῦτα ἐπὶ σοὶ λεγόντων οὕτω μᾶλλον ἄφοβός ἐστι καὶ ἀδεὴς εἰς τὸ βλασφημεῖν σε διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαί σε τοῖς Ἀχαιοῖς.

ἀτάρβητα] ἀντὶ ἀταρβήτως ὅ ἐστιν ἀνειμένως.

198 ἐν εὐανέμοις βάσσαις: τουτέστιν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνῃρημένα ποίμνια ὁρῶντες ἐπεγγελῶσιν· ἢ ἐν εὐανέμοις βήσσαις οἷον ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχοντες διαβάλλουσιν.

λείπει ⟨ὡς πῦρ⟩, ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις.

199 καγχαζόντων] γελώντων.

βαρυάλγητ'] βαρέα καὶ ἀλγεινά.

201 ναὸς ἀρωγοί: ἔξεισι Τέκμησσα καὶ διδάσκει τὸν χορὸν ὅτι Αἴας ἐστὶν ὁ σφάξας τὰ ποίμνια, πυνθάνεται δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι Ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγέντα· ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου τὸ ἀγνοούμενον

---

1 ἐνετήριξας L, corr. Lasc. — 5 πολλῷ χρόνῳ] πολυχρονίῳ L, correxi. — 11 ἀδεὴς] ἀδεῶς L, corr. G. — 16 ὁρῶντες L. — 18 ὡς πῦρ add. Elmsl.; cf. schol. v. 348. 822. El. 872. 1075. Ant. 11. 592. 629. 1079. Trach. 14. 1259. Phil. 1174. Oed. Col. 142. 307. 662. — 21 ἔξεισι Τέκμησσα κ. ἑ.] cf. Ai. arg. schol. II p. 26, 9 sqq.

μανθάνει· ἡ δὲ Τέκμησσα αἰχμάλωτος γυνὴ τοῦ Αἴαντος· πιθανῶς δὲ ἔξεισιν· οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ δεῖ ἀπολοφύρεσθαι τὸν χορὸν ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τῆς ὑποθέσεως· ἡ δὲ διάθεσις εὖ ἔχει τῷ ποιητῇ· ἐπεὶ γὰρ ἄπεστι Τεῦκρος καὶ Εὐρυσάκης ἔτι νήπιος Τέκμησσα κατολοφύρεται· οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τῷ Αἴαντι· αἱ δὲ τοιαῦται γυναῖκες ὑποτίθενται εὔνοιαν πρὸς τοὺς δεσπότας ὡς Βρισηὶς πρὸς Ἀχιλλέα.

202 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν: διὰ τὸ τὴν Σαλαμῖνα συνῆφθαι τῇ Ἀττικῇ καὶ περισπούδαστον τοῖς Ἀθηναίοις αὐτὴν κτήσασθαι· πρὸς εὔνοιαν οὖν τῶν ἀκροωμένων τοῦτό φησιν· ἢ ἐπεὶ ἐξ Αἰγίνης ἐλθὼν ὁ Τελαμὼν ἐβασίλευσε Σαλαμῖνος, ἡ δὲ Αἴγινα τῆς Ἀττικῆς.

204 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν: ἤτοι τοῦ οἴκου τηλόθεν ὅ ἐστι ⟨τῆς⟩ μακρὰν Φρυγίας Σαλαμῖνος ἢ οἱ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι καὶ οὐχὶ νῦν μόνον ἢ οἱ τηλόθεν ὄντες ὅ ἐστι ξένοι κατὰ γένος καὶ ὅμως τοῦ Τελαμῶνος οἴκου κηδόμενοι εἰ καὶ μὴ προσήκομεν.

205 ὁ μέγας ὠμοκρατὴς | Αἴας: ὁ δυσπέπαντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερὸς ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος ἢ ὁ γενναῖος, ὁ καὶ τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος.

206 ἐν ταραχώδει ξάλῃ κεῖται ὅ ἐστι μανίᾳ.

208 τί δ' ἐνήλλακται: τί αὐτῷ παρὰ τὴν ἡμερινὴν ὄχλησιν γέγονε βάρος; οἷον ἐν τίνι γέγονεν ὁ Αἴας

---

7 εὔνοιαν] cf. schol. v. 485. — 8 Βρισηὶς] ll. α 348. τ 282. — 11 πρὸς εὔνοιαν] cf. schol. v. 861. 1221. El. 707. 731. Oed. Col. 92. 457. — 16 τηλόθεν ὅ ἐστι] ὅ ἐστι τηλόθεν L, transposui et τῆς addidi. Φρυγίαν L, correxi. — 19 κηδόμενοι] φειδόμενοι L, corr. G. — 24 ταραχώδη L, corr. Elmsl.

βάρει ὥστε ἀλλοῖος γενέσθαι ἢ πρόσθεν κατὰ τὴν ἡμέραν; τί αὐτῷ βάρος ἐνήλλακται αὕτη ἡ νύξ;

τῆς ἀμερίας: γράφε δὲ ἀημερίας ἀντὶ τῆς ἀηδοῦς φορᾶς καὶ ἔσται ὁ νοῦς, ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀηδίας;

211 ἐπεί σε λέχος δοριάλωτον: ἐπεί σε ἔχει ὁ Αἴας δοριάλωτον στέρξασαν τὸ λέχος [σου]· ἢ ἄλλως: ἐπεί σε ἀνέχει ὁ Αἴας τὸ δοριάλωτόν σου στέρξας λέχος· ἀνέχει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔχει· παρέλκεται γὰρ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν γράφειν.

212 ἀνέχει: ἀντὶ ἀνυψοῖ, τιμᾷ.

214 ἄρρητον] κακόφημον μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα.

216 τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρῶτον ἐκτίθεται, ὅτι ἐφύβριστα εἴργασται μανίᾳ περιπεσών.

217 ἀπελωβήθη: ἀντὶ ἐφύβριστα εἴργασται· ἢ οὕτως, ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονεν.

219 χειροδάικτα: θύματα ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ δαϊχθέντα.

220 κείνου χρηστήρια: τὰ τολμήματα καὶ 〈αἷ〉 πράξεις ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸ ἱερεῖον.

ἃ διεχρήσατο ἐκεῖνος.

222 αἴθοπος: διαπύρου, θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις· ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος κείσθω.

225 κληζομέναν] πεφημισμένην.

226 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει: ἣν ἀγγελίαν πᾶς

---

1 ἢ πρόσθεν] πρόσθεν ἢ L, correxi. — 3 ἀημερίας] „ex αημερίας corruptum“ Dind. — 7 στέρξασαν] στέρξας L, corr. Br. σου inclusi. ἄλλως] ἀλλ' L, corr. G. — 19 αἷ add. G.

λόγος αὔξει· πρῴην μὲν γὰρ μόνοι οἱ Ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ Αἴαντος, ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν, νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν.

227 ὤμοι φοβοῦμαι: τὸ ἐκ τούτου, φησίν, ἀποβησόμενον· εἰκὸς γὰρ τὸν οὕτως ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι· οὐ γάρ, φησί, φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων.

228 περίφαντος] φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν διαθήσει.

229 θανεῖται] ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐ θεόθεν.

παραπλήκτῳ] τῇ μανικῇ· παραπλὴξ γὰρ ὁ μανικός.

232 ἱπποπόμους] τοὺς μεγάλως φυλάττοντας, τοὺς ποιμένας· οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτὸν ἀνῃρηκέναι.

233 ὤμοι, κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν: ὡς οἰκουροῦσα τὰ ἔξω ἡ Τέκμησσα ἠγνόει· δεῖ οὖν τὸν μὲν χορὸν τὰ ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω.

235 τὴν μὲν] τὴν ποίμνην.

236 πλευροκοπῶν] κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων.

237 δύο δ' ἀργίποδας: ἴσως τὸν μὲν ἕνα ἐνόμιζεν Ὀδυσσέα τὸν δὲ ἄλλον Νέστορα ἢ Μενέλαον.

λευκόποδας.

238 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν: ἴσως τοῦτον ἐνόμιζε Νέστορα ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ.

Fol. 4a 241 μέγαν ἱππποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν | παίει: διπλώσας τὸν χαλινὸν παίει τὸν κριὸν ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυ-

---

5 τὸν οὕτως] edebatur τὸν νοῦ (!); τὸν οὗ L i. e. τὸν οὕτως (G, F). — 10 ad συγκατακτὰς v. 230 adscriptum in L, corr. Elmsl. — 16 δεῖ οὖν τὸν μὲν χορὸν τὰ ἔνδον] δεῖ οὖν τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον L, correxi. — 25 et p. 25, 1 ἱππολέτην (ut in textu pr.) L.

φώνῳ μάστιγι· ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα χαλινὸν μέγαν, μέγαν δὲ πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ.

243 κακὰ δεννάζων: ἀντὶ βλασφημῶν· περιστέλλει δὲ καλῶς τὸν λόγον φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ Αἴαντος ἀλλὰ θεῶν τινος ὑποβολῆ· δαίμονα δέ φησι τὴν μανίαν.

245 ὥρα τιν' ἤδη τοι κρᾶτα: ὥρα τινὰ [ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμενον τὴν ἐσθῆτα, τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν ⟨κρυψάμενον⟩· ὁρῶν δὲ ὁ χορὸς ὅτι ἐν μεγίστῳ κακῷ ἐστιν Αἴας τὸ μὲν κατὰ τὴν νόσον τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀπειλὴν τῶν βασιλέων διαπορεῖται τί πρακτέον αὐτῷ, πότερον ἐγκαλυψαμένους φεύγειν ὅποι ποτ' οὖν ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβάντας ἐπὶ τῶν νεῶν· καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν τὸ ἐάσαντας τὸν προστάτην ἀπαλλαγῆναι ἀλλὰ σημαίνουσι διὰ τούτων ἔστιν ὅτε τὰ ἐν ποσὶ δεινά· εἰώθασι γὰρ οἱ ἀποροῦντες ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα προφέρεσθαι.

250 μεθεῖναι] μετιέναι, φεύγειν· ἕκαστον ἡμῶν, φησί, δεῖ μεθεῖναι τουτέστι ῥῖψαι ἑαυτὸν ἐν νηὶ καὶ φυγεῖν.

251 τοίας] ἀντὶ μεγάλας.

ἐρέσσουσιν: ἀντὶ εὐτόνως κινοῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ἀντὶ ἐλαύνουσι, κινοῦσιν.

252 δικρατεῖς] οἱ δισσοί.

253 πεφόβημαι κ. ἑ.] εὐλαβοῦμαι τὸ λευσθῆναι καὶ ἄλλως μετ' αὐτοῦ ὃν δὴ μοῖρά τις κακὴ κατέχει,

---

3 δ' εννάζων (ut in textu) L. — 7 ἡμῶν inclusi. — 9 τοῖς καλύμμασι] καλύψαι G. κεφαλὴν] φυγεῖν add. F. κρυψάμενον add. Lasc. — 12 πότερον] πρότερον L, corr. Lasc. — 14 ἐάσαντα L, corr. Lasc. — 17 προσφέρεσθαι L; emendationem, quam proposui *Beitr.* p. 74, confirmavit G. — 18 μετιέναι] μεθιέναι Br. — 26 ἄλλως] suspectum.

λέγει δὲ τὴν μανίαν· λιθόλευστον δὲ Ἄρη τὸν θάνατον· καὶ Ὅμηρος

γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν.

254 ξυναλγεῖν] ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν.

256 αἶσ' ἄπλατος] ἀντὶ τοῦ μεγάλη μανία.

257 οὐκέτι αὐτὸν κατέχει ἡ μανία ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος ταχέως λήγει ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι οἷόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ

ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο·

φησὶν οὖν ἡ Τέκμησσα πεπαῦσθαι αὐτὸν τῆς μανίας ἵνα προκόπτῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως.

259 καὶ νῦν φρόνιμος: ἔμφρων γενόμενος ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ καὶ ἀλγεῖν.

261 μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος: οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων· ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν· περισσὴ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις.

264 φρούδου] λείπει τὸ ὄντος.

μείων λόγος] ἀντὶ οὐδεὶς λόγος.

265 πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι τις αἵρεσιν: εἰ δοίη τις αἵρεσιν ποῖον ἂν προκρίνειας, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἥδεσθαι ἢ λυπῶν τοὺς φίλους καὶ αὐτὸς λυπεῖσθαι; ἄριστα δὲ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις τῶν μὲν οἰο-

---

1 μανίαν] sequuntur in L verba φησὶν — ὑποθέσεως schol. v. 257; corr. Br. — 3 Il. ν 569. γίνετ' et βροτοῖσι L. — 4 ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν] legitur in L post verba ἡ Τέκμησσα πεπαῦσθαι schol. v. 257; separavi. — 10 anonymi com. fr. CCCXXXVI (vol. IV p. 688); cf. Lucian. Dem. encom. 31. — 14 ἀλγεῖν] συναλγεῖν F.

μένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγονέναι εἰ πέπαυται τὸ κακὸν τῆς δὲ βουλομένης παραστῆσαι ὅτι ἐν χείροσίν ἐστι τὰ τοῦ Αἴαντος νῦν ὁπότε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἁμαρτήμασιν· εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ ἐν εὐτυχίᾳ εἶναι εἰ πέπαυται ὁ Αἴας τοῦ κακοῦ ἐπάγει ἡ Τέκμησσα ὅτι κακόν ἐστιν τῷ οὕτως πράξαντι καὶ τὸ πεπαῦσθαι τῶν δεινῶν· παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται· καὶ Εὐριπίδης

τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ·

πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρημένον ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν εἴημεν εἰ πέπαυται ἀντιτίθησιν οὕτω, πότερα ἂν ἕλοιο εἴ σοι δοίη τις αἵρεσιν, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντὸς καὶ αὐτός τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν; οἷον ὁ μὲν Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν ἐτέρπετο οἰόμενος τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐγὼ δὲ ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτὸν νυνὶ δὲ παυσάμενος τῆς μανίας καὶ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις λυπεῖ δὲ πάλιν καὶ τοὺς φίλους· νῦν οὖν δεδιπλασίασται τὸ κακόν· τοῦτο δὲ ἀναπτύσσει ὁ χορὸς διὰ τοῦ ἐπιφερομένου

τό τοι διπλάξον, ὦ γύναι, μεῖζον κακὸν

οἷον τὸ ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

266 ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὢν λυπῶν ἡμᾶς αὐτὸς ἥδετο.

269 ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες: ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ

---

1 τὸ κακὸν] τοῦ κακοῦ? — 3 ἁμαρτήμασιν] ἁμαρτάνουσιν L, corr. Lasc. — 9 Hippol. v. 247. — 10 εἰρημένων L, corr. Lasc. — 14 οἷον ὁ μὲν Αἴας κ. ἑ.] explicantur v. 271—277. — 20 τοὺς ἐπιφερομένους L, corr. G. — 21] v. 268. κακὸν μεῖζον L.

ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν ὀδυνᾷ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα.

273 φρονοῦντας] γράφε βλέποντας.

276 ἡμεῖς θ' ὁμοίως: ἐμοί, φησί, κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέβηκεν ἀνιᾶσθαι αὐτοῦ μὲν τότε ἐξεστηκότος καὶ τερπομένου νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυπουμένου.

συλλυπησόμεθα.

277 ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν: ἁπλῶν μὲν ⟨διὰ⟩ τὸ τοὺς φίλους ἀνιᾶν δὶς τόσα δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς συναλγεῖ.

279 πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος: πῶς γὰρ οὐ θεῖόν τι εἴη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει;

πεπαυμένος] ἀντὶ τοῦ σωφρονῶν.

281 ὡς ὦδ' ἐχόντων] ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει.

282 τίς γάρ ποτ' ἀρχή: ἀντὶ τοῦ τίς ἡ προσβολὴ τοῦ κακοῦντος αὐτὸν θεοῦ;

Fol. 4 b 285 κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός: περὶ πρῶτον ὕπνον· πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ χρόνου πρόσκειται· οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦνται ὥστε λαθεῖν τὰς παραφυλακάς.

ἡνίχ' ἕσπεροι: ἢ ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἕσπεροι ἀστέρες ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι· συνετῶς δὲ καὶ οὐ κατὰ μαινόμενον· [καὶ] ἐκ ⟨τῆς⟩ τοῦ καιροῦ γὰρ ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον· λαμπτῆρες δὲ οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι.

οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν.

286 ᾔθον] ἀντὶ τοῦ ᾔθοντο.

---

10 διὰ addidi. — 25 τῆς add. Lasc. καὶ inclusi.

287 ἐμαίετ'] ἐζήτει.

κενὰς] τὰς οὐκ ἐπὶ χρήσιμον γινομένας.

288 ἐπιπλήσσω] ἐνίσταμαι.

290 πεῖραν] πορείαν, ὁδόν.

οὔτε του: ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος οὕτω καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ [οὔτε] του ὅταν οὕτως συντάσσηται κοινῶς λέγεται.

292 ἀεὶ δ' ὑμνούμενα] ἀεὶ θρυλούμενα ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ κοινὰ ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς ἐμέ· ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

294 ἴσως φοβηθεῖσα αὐτὸν οὐ διεκώλυσεν.

295 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν: τοῦτο μὲν ἀγνοεῖ ἡ Τέκμησσα λέγειν τοῦτο δὲ προεῖπεν αὐτὰ ὁ ποιητὴς ὡς ἐνοχλεῖν οὐ δεῖ τὸν θεατὴν ταὐτολογοῦντα.

297 κύνας βοτῆρας: τοὺς ποιμενικοὺς κύνας· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον ἀλλ' ὡς ἔξω τινὰς ἀνελών.

ὑφ' ἕν.

298 ηὐχένιζε] τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν, ἐλαιμοτόμει.

299 ἔσφαζε κἀρράχιζε: ὅπερ Ὅμηρος αὐερύειν φησὶν ὥστε κατὰ τοῦ λαιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγήν.

300 ὥστε φῶτας] δηλονότι κύνας βοτῆρας ὥστε φῶτας.

301 τέλος δ' ἀπάξας: ἡ μὲν Τέκμησσα ἠγνόει τίνι

---

2 οὐκ ἐπὶ] οὐκέτι L, correxi. — 6 οὔτε inclusi. — 11 Il. ζ 490. — 14 προεῖπεν] v. 51 sqq. — 18 ἀνελὼν] ἀνεῖλεν L, corr. G. — 19 κύνας βοτῆρας in textu legitur cum signo quod ὑφὲν vocatur; ἀναγνωστέον add. Suid. s. v.; cf. etiam schol. Oed. Col. v. 1578. — 21 καράχιζε (ut in textu pr.) L. αὐερύειν] Il. α 459, alibi.

διείλεκται ⟨ἡμεῖς δὲ μεμαθήκαμεν⟩ ἐκ τοῦ προλόγου ὅτι Ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ· τὸ δὲ σκιᾷ τινι ὅτι οὐ συνέβαλεν τὰ περὶ τὴν Θεὸν καὶ ὅτι ἴδιον τοῖς μαινομένοις τὸ τοῖς ματαίοις λαλεῖν· ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ αὐτὸν ἐκάλεσεν διὰ τοῦ ἀπάξας τὴν ἔξοδον τῇ μανίᾳ ἀνατίθησιν.

302 λόγους ἀνέσπα] τουτέστι ῥήματα καταγέλαστα λέγων κατὰ τῶν κριῶν ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν.

307 οὐχ ὅτι τοῦτο ἀλγεινόν, τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια ἀλλ' ὅτι διήμαρτεν τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν.

308 θώυξεν: ἐβόησεν· τὸ δὲ ἐξῆς, ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τοῦ ἀρνείου φόνου.

ἐν δ' ἐρειπίοις | νεκρῶν: ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἔκειτο· θαυμαστῶς δὲ ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνὺς οἷον καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ περὶ τοῦ Κύκλωπος

τανυσσάμενος διὰ μήλων·

ἐρειφθεὶς δὲ ἀντὶ τοῦ καταπεσών, ἐρριμμένος· πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρίπια καλοῦνται καὶ αἱ ἐρίπναι ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐρίπια· τινὲς δὲ ἐρεισθεὶς γράφουσιν οἷον ἐπερεισάμενος.

309 ἐρειφθεὶς] γράφε ἐρεισθείς.

---

1 διήλεκται L, corr. Br. ἡμεῖς δὲ μεμαθήκαμεν add. Elmsl. ἐκ τοῦ προλόγου] v. 89 sqq. — 13 ἐριπίοις L, corr. G. — 14 ἐριπίοις (ut in textu pr.) L, corr. man. rec. — 19 Od. ι 298. — 20 ἐρειφθεὶς] ἐριφθεὶς L. — 21, 22 ἐρίπια] ἐρείπια G; etym. Gudian.: ἐρίπω — Δίδυμος τὸ ἐρίπω καὶ ἐρίπια, ὃ σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους, ἔλεγε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. — 22 ἐρίπναι] ῥίπαι L, corr. Maur. Schmidtius Didym. fr. p. 100; cf. etiam etym. magn. s. v. Eurip. Phoen. v. 1167 ἐπάλξεων | λιπεῖν ἐρίπνας, alibi. ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν Lasc.

312 οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων ἐμὲ ἠρώτα τὸ συμβάν· πάνυ δὲ περιπαθὲς τὸν ἐμφρονέστατον Αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός.

314 κυροῖ] τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἡ συνήθεια καὶ Ἀττικοί, ἐν δὲ ⟨τοῖς⟩ εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροίη· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ κεῖται.

318 οὐκ εἰώθει, φησίν, ὁ Αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι ἀλλ' ἦν καρτερικός· ἔλεγεν οὖν, φησίν, ἀεὶ κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι ὁποῖόν φησι καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐν Τραχινίαις

ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμην κακοῖς·

ὁ οὖν Αἴας πρὸ τούτου εἰ συνέβη τι αὐτῷ δεινὸν ὡς ταῦρος ἀνερυχᾶτο ἀνεξάκουστον, οὐδέποτε δὲ εἰς προφανῆ γόον ἐξέπιπτεν.

325 σιδηροκμῆσιν] τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν ὡς ἀνδροκμῆσιν.

326 καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων: προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον προσδοκῶν τὸ συμβησόμενον.

328 ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην: Fol. 5a
πιθανὴν τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησὶν ἵνα μὴ δόξῃ τὸν Αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι.

τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς.

---

6 τοῖς add. G, Suid. v. κυροῖ. — 8 νῦν δὲ κ. ἑ.] legit κυροῖ pro Attico κύροι quod est in textu L. — 14] v. 1074. — 19 ἀνδροκμῆσιν] Aesch. Choeph. v. 889, alibi. — 20 προεκτικὰ pr. L, corr. m. rec.

330 φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται: δηλονότι καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπονέμουσιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις· ἡ οὖν Τέκμησσα ἅτε δὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμάλωτος οὐχ οἵα τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι, ἐπειδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ Αἴας ἵνα μείνῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορός· τοῦτο γὰρ ἐπόθει ὁ θεατής.

332 διαπεφοιβάσθαι: ἐκμεμηνέναι παρὰ τὸν φοῖτον· ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων καὶ ἐνθουσιώντων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι.

333 ὁ Αἴας ἔνδοθεν ἀναστενάξει.

334 τάχ', ὡς ἔοικε: τάχα, ὡς φαίνεται, μᾶλλον στενάξει, ὡς νῦν αὐτοῦ μᾶλλον παρωξυμμένου ἢ πρότερον, εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς

ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἵαν τήνδε θωύσσει βοήν;

ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωύσσει· καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον ἀπηνεστέρῳ χρήσασθαι τῷ φθέγματι καὶ κυνικώτερον βαΰζειν· διὰ τοῦτο εἶπεν θωύσσει.

βαΰζει.

337 ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν: ἢ ἔτι νοσῶν ἀναβοᾷ ἢ μεταγνοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.

339 παρέλκει τὸ παῖ· ἡ δὲ Τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν.

340 ὤμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες: ἀπορούσης τὸ

---

4 οἵα] οἷά L, corr. Br. — 8 ἐκμηνέναι L, corr. Lasc. παρὰ τὸν φοῖτον] legit διαπεφοιτάσθαι; cf. schol. v. 59. — 16 Αἴαντα L. — 17 τὸν] τὸ L, corr. Lasc. — 26 sqq. et p. 33, 7 sqq.] inverso ordine sed adscriptis literis α′ et β′ habet L.

ἦθος· τὸ μὲν ⟨γὰρ⟩ ἀποιμώξει τὸ δὲ καλεῖ τὸν παῖδα εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ τί ποτε μενοινᾷ καὶ πάλιν καλεῖ τὸν παῖδα καὶ ἑαυτὴν ἀπολοφύρεται· λεληθότως δὲ ἐνεφάνισεν καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα· ἐδεδίει δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος.

341 ποῦ ποτ' εἶ;] ὁ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχεν.

342 Τεῦκρον καλῶ· ποῦ Τεῦκρος;: μεταβαίνει ὁ Αἴας ἐπὶ πολλὰ ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι γίνωνται. ἄλλως: ἴδιον τοῦ κακῶς ἔχοντος τὸ μὴ ἐφ' ἓν τῶν λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν· ἐπιζητεῖ δὲ Τεῦκρον ἵνα παράθηται αὐτῷ τὸν παῖδα ὃν ἀφίησι τῷ χορῷ μὴ εὑρὼν τὸν Τεῦκρον· τὸ δὲ ἀπεῖναι Τεῦκρον χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ· παρὼν γὰρ ἐκώλυεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο, νῦν δὲ μόνης τῆς γυναικὸς ἐγένετο κρείττων.

344 ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν· ἀλλ' ἀνοίγετε: ἐκ τοῦ καλεῖν τὸν Τεῦκρον στοχάζονται καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν ἵνα αἰδεσθείη θεασάμενος· οἷον τάχ' ἂν αἰδεσθείη με ἢ οἷον τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθείη ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς.

346 προσβλέπειν δ' ἔξεστι: ἐνταῦθα ἐκκύκλημά τι γίνεται ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ Αἴας ποιμνίοις· εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τὸν θεατήν, τὰ ἐν τῇ ὄψει περιπαθέστερα· δείκνυται δὲ ξιφήρης, ἡματωμένος μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθήμενος.

348 ἰὼ φίλοι ναυβάται: τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγ-

---

1 γὰρ addidi. — 8 γίνονται L, corr. Lasc. — 11 ἀφίησι] v. 565 sqq. — 18 ἵνα αἰδεσθείη] ἵνα αἰδεσθῇ Br. — 19 ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῇ L, corr. Br. ἀπολιπεῖν G. — 21 ἐκκύκλημά τι γίνεται] ἐγκυκλήματι γὰρ (in compendio, γράφει G) L, corr. Lasc. nisi quod ἐγκύκλωμα pro ἐκκύκλημα (Br.) scripsit.

γειλεν τῷ τροπικῷ, βούλεται δὲ σημᾶναι ὅτι ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὥσπερ ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά τι, ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ γεγονότος χειμῶνος, κυκλεῖ αὐτόν· μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἴωθεν τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον μένειν· λείπει δὲ τὸ ὡς ἵν' ᾖ ὡς ἀμφίδρομον οἷον τὸ πανταχόθεν περιτρέχον ἐξ οὗ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει ὅτι κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἐν εὐδίᾳ ἦν τὰ πράγματα.

350 ὀρθὸν νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν.

353 ἀμφίδρομον τὸ ἑλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς.

354 οἴμ' ὡς ἔοικας: ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων· οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὴν Τέκμησσαν τὸν λόγον ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς τὸν Αἴαντα· ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων δεῖ τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι καὶ διαστέλλειν τὸ πρόσωπον· ἔοικεν οὖν, φησίν, ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας· τὸ γὰρ ἀφροντίστως οἷον διὰ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου [ἐν χειμῶνι γέγονας]· ἢ οὕτω πρὸς τὴν Τέκμησσαν ὁ λόγος, νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας Αἴαντος· οὕτω γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν ὅτι μανικῶς διετέθη.

356 ἀφροντίστως] μανικῶς.

357 ναΐας] τῆς ναυτικῆς ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται.

358 ἑλίσσων] κωπηλατῶν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας.

---

1 ὅτι κ. ἑ.] locus perturbatus; μεγάλου] γὰρ add. G. — 14 Αἴαντα] χορὸν L, correxi. — 16 ἔοικεν] ἔοικας Lasc. — 18 σου] σε L, corr. Lasc. ἐν χειμῶνι γέγονας inclusit Neuius. — 27 ἀμφιελίσσας] Il. β 165, alibi.

360 ποιμένων: τῶν κηδομένων, τῶν βοηθῶν ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν.

ποιμένων: τῶν ἐμὲ ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων· τὴν αὐτὴν οὖν μοι προαίρεσιν λάβε καὶ εὔξαι με ἀποθανεῖν ἢ σφάξον με σὺν τοῖς θρέμμασιν· οὐ διὰ τὴν ἧτταν δὲ τῶν ὅπλων πικρὸς ὢν βούλεται ἀναιρεῖσθαι ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑφορώμενος τῶν ποιμνίων, ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται τοῦ Αἴαντος.

362 εὔφημα φώνει· μὴ κακόν: τὸ ἔξῃς, μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποίει τῆς ἄτης τὸ πῆμα (ἄτην δὲ τὴν μανίαν, πῆμα δὲ τὸν θάνατον) ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας· τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ ὁ Αἴας λέγει τῷ χορῷ

ἀλλά με συνδάιξον.

ἄλλως: μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπείσαγάγῃς οἷον μὴ τῷ θανάτῳ διαλύσῃς τὸ ὄνειδος· πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περίφρασιν τὴν ἄτην, μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς· ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα.

366 ἀφόβοις] τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, θηρσὶ δὲ προβάτοις.

367 οἷον ὑβρίσθην ἄρα: ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ ἄλλο ἅπτεται ὡς τὸ τῆς ἀσχημοσύνης ὅτι κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἠνδρίσατο.

368 μή, δέσποτ' Αἴας: τοῦτο Τεκμήσσης ἐστὶ καὶ παρὰ μέρος γίνονται αἱ παραμυθίαι οἷα τὰ τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων

---

1 κηδεμόνων Suid. v. ποιμένων. — 7 τὸ ὄνειδος κ. ἕ.] cf. schol. v. 367. — 15 ἀλλὰ σύ με δάιξον L, corr. G.

ἵνα ἐκεῖνος μὲν ἀπαράλειπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνωσιν ἀναπαύλης· τὸ δ'

〈οὐκ〉 ἐκτός; οὐκ ἄψορρον

πρὸς τὴν Τέκμησσάν φησιν· ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέγεται Αἴας δεόμενος αὐτῶν ἐνταῦθα δὲ τῇ Τεκμήσσῃ ἐπιπλήσσει (εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέρω παρρησιάζεσθαι) οὐχ ὡς αἰχμάλωτον ἐξουθενῶν.

371 ὦ πρὸς θεῶν: τοῦτο ὁ χορὸς τῆς Τεκμήσσης σιγησάσης διὰ τὴν ἐπιτίμησιν, οὐ μὴν πρὸς τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ Αἴας ἀλλ' ἀνοιμώξει πάλιν· ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι.

Fol. 5b 377 ἐπ' ἐξειργασμένοις] ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν κατὰ τὸ Σιμωνίδου

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

378 ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως σχοίη.

380 κακῶν ὄργανον] πανοῦργε καὶ περίεργε.

381 κακοπινέστατον: τὸν πίνον ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους· ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοήθη· ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα. κακοπινέστατον: ῥυπαρόν· πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν.

ἄλημα] ἀπάτημα.

382 τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ ἅπτεται, τὸ τῷ ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι.

---

2 τυγχάνουσιν L, corr. Br. — 15 Bergkii poet. lyr. Gr. fr. 69. γεγεναμένον Schneidewinus. ἄρρεκτον Suid. v. τί δῆτ' ἄν. — 20 κολάκευμα] σκυλάκευμα? κακοπινέστατον: ῥυπαρὸν] edebatur κακορύπαρον (!) quae vox nihili est; κακο$^{\pi}$ ῥυπαρὸν L ut Suid. s. v.

383 ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ: κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τὸν χορὸν ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον καὶ ἐφήδεσθαί σοι· τοῦτο γὰρ προτροπὴν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θάνατον Αἴαντι· ἀκουστέον οὖν οὕτως, οὐχ ὅτι θεῷ ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν· εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν, φησί, βοηθήσειν τὸ θεῖον· ἢ οὕτω, θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσιν· πῶς οὖν σοῦ ἔχει καταγελάσαι Ὀδυσσεὺς αἴτιός σοι γεγονὼς τῆς ἀτυχίας ὅπου γε παρὰ θεῶν δίδοται;

384 τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεῶν λόγον ἐμβαλλομένου οὐκ ἀφίεται ὁ Αἴας ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται· φησὶν οὖν, ἴδοιμι αὐτὸν καίπερ οὕτω κακούμενος· δῆλον γὰρ ὅτι ἀμύνομαι εἰ καὶ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ.

ἀτώμενος] ἄτης πεπληρωμένος.

386 μηδὲν μέγ' εἴπῃς] ὁποῖον καὶ τὸ ἐν Ἠλέκτρᾳ

μηδὲν μέγ' ἀύσῃς·

τοῦτο δὲ πρὸς τὸ

ἴδοιμί νιν καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.

389 ἄλημα: πλάνημα καὶ παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ περίτριμμα παρὰ τὸ λέπειν.

αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις οὐ διαλύουσι τὴν ὑπό-

---

6 ἀλλ' ὅτι] ἀλλ' ἔτι L, corr. Lasc. — 8 βοηθήσει L, βοηθῆσαι G; corr. Elmsl. — 12 ἐμβαλομένου? — 13 ἀφίεται] ἐφίεται L, correxi. — 15 ἀμυνοῦμαι Br. — 16 αὐτῷ] αὐτοῦ L, corr. Lasc. — 19] v. 830. — 21] v. 384. — 23 λέπειν] βλέπειν L, corr. Lasc; Hesych. ἄλημα: λεπτὸν ἄλευρον.

θεσιν παραλαμβάνουσαι τὸ μέλλον ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκῶντι πῶς τὸ δεινὸν ἀπαντήσειεν.

392 ἐπειδὴ ⟨διὰ⟩ τῆς παραμυθίας οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτὸν μεταθεῖναι· κἀμοὶ οὖν εὔχου ἀποθανεῖν.

395 τουτέστιν ὡς ἐμοὶ φαεινότερον τοῦ ἡλίου, ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ· ἢ παρέλκει τὸ ὡς.

ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν.

397 οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν· ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου· ἢ οὕτως, εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων, ὠφέλεια οὐκ εἰσί μοι ⟨οὔτε⟩ οἱ ἄνθρωποι οὔτε οἱ θεοί· τί οὖν ζῶ;

398 τὸ ἐξ ἀμερίων ἀνθρώπων.

400 εἰς ὄνησιν] εἰς ἡδονήν.

401 καὶ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορὸν ἵνα ἐπίστανται πόθεν ἡ καταρχὴ τῆς μανίας· ἔδει οὖν οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος· συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ Ἀθηνᾶς· ἡ γὰρ Τέκμησσα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ.

402 ὀλέθριον] μέχρι θανάτου.

403 φύγῃ: γράφε τράπῃ.

404 ποῦ ἐλθὼν παραμενῶ; πανταχοῦ γὰρ ἕπεται ἡ θεὸς αἰκιζομένη.

405 τὰ μὲν] [τὴν] κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων.

---

1 προλαμβάνουσαι? — 4 διὰ add. G. — 8 ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ] Eurip. (?) Alcest. v. 801 (ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ); cf. Bekkeri anecd. p. 74, 3: ὡς, Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ (v. 1161) κατ' ἔλλειψιν εἶπε τοῦ ἐμοὶ δοκεῖ ἢ ἐμοὶ κριτῇ ἢ τινος τοιούτου. — 11 ἄξιόν μοι] ἄξιός εἰμι Suid. v. ἰὼ σκότος. — 13 οὔτε add. Suid. — 26 τὴν omittit G.

407 ἄγραις] διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν.

408 δίπαλτος: ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν οἷον περιδεξίως με φονεύοι· παντὶ σθένει ὡς Ἀίδυμος· ἢ ὁ στρατός με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια ὡς Πῖός φησιν.

τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται.

410 τοιαῦτα φωνεῖν ἃ πρότερον οὐκ ἂν ἔτλη γενναιότατος ὤν.

412 πόροι: ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες· οὐ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι δέ φησιν ἀλλὰ τοὺς ἐν Τροίᾳ. ποταμοί.

413 νέμος ἐπάκτιον] τὸ ἄλσος τοῦ ὄρους τῆς Ἴδης τὸ παράλιον.

417 ἀμπνοὰς ἔχοντα] ζῶντα. Fol. 6a

τοῦτο] ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν.

418 ἰὼ Σκαμάνδριοι: οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς τοὺς Τρῶας ὡς τοῦ Σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν Ἑλλήνων αἱρουμένου ἀλλ' οἷον ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαί, εὔφρονες δὲ τοῖς Ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ⟨ἐχθροῖς⟩· ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ τοῦ ἀνακρουομένου τὸν θάνατον.

420 εὔφρονες] διὰ τὸ ποτόν.

421 οὐκέτ' ἄνδρα: οὐ νεμεσητὸν Αἴαντι μεγαλαυχεῖσθαι· ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ διαγωγῇ ᾖ τότε εὔσχημον περιστέλλειν τὰ ἑαυτοῦ πλεονεκτήματα ἀπ-

---

3 *Ἀίδυμος*] M. Schmidtii fragm. 8 (p. 242). — 4 *δίπαλτα δοράτια*] respic. Il. γ 18 *δοῦρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ | πάλλων*, al. — 5 *Πῖός*] „iis accensendus grammaticis esse videtur qui certam sedem aspernati peregrinantes et scriberent et docerent et c." M. Schm. Did. p. 273. — 6 post *ὤν* in scholio v. 410 adscriptum in L, correxi. — 14 *ζῶντα*] *ἤγουν* praefixit m. rec. — 19 *ἐχθροῖς* add. Lasc. — 21 Aeschyl. Pers. v. 487 *Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ* comparavit Lobeckius.

ηυδηκότα δὲ ἄνδρα οὐκ ἄν τις μέμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖται ὁποῖα καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὢν περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διέξεισι· καὶ γίνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὁπόταν τὸ τοιοῦτο διαφθείρηται, ἔτι δὲ αὔξεται τὸ πάθος οὐχ ὑπὸ ἄλλου λεγόμενον ἀλλ' ὑπὸ αὐτοῦ.

422 ἔπος | ἐξερῶ μέγα] κομπάσω.

428 οὗτοι σ' ἀπείργειν: ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων· ἐνδίδωσι γὰρ τῷ Αἴαντι κάμνοντι ὅπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθίας, ἡ δὲ Τέκμησσα τοῦτο οὐκ ἐποίει.

429 ἔχω] ἀντὶ τοῦ δύναμαι.

430 αἶ αἶ· τίς ἄν ποτ' ᾠεθ' ὧδ' ἐπώνυμον: ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκύνει ὁ Αἴας· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον, τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς· καλῶς μὲν οὖν πράττων οὐκ ἂν ἐμέμνητο τοῦ διανοήματος ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν.

ἐπώνυμον κ. ἑ.] συνῳδὸν ἔσεσθαι καὶ ἐπώνυμον τοῖς ⟨ἐμοῖς⟩ κακοῖς· ἔπλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἶ αἶ τὸ θρηνητικόν.

433 περιπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει· οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλαύνομαι.

434 Ἰδαία τὸ πάλαι ἡ Τροία ἐκαλεῖτο.

435 εἵληφε τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους.

437 πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

---

1 εἰ] ἢ L, corr. Lasc. — 3 διέξεισι] Trach. v. 1090 sqq. — 9 Αἴαντι] χορῷ L, corr. Br. — 10 οὐκ ἐποίει] v. 368. — 16 διανοήματος] ὀνόματος Suid. v. αἰαῖ. — 18 ἐμοῖς add. G. — 24 Ἰσιόνην L, corr. Br.; vid. v. 1300 sqq. Diodor. 4, 32. Apollodor. 2, 6.

439 λείπει ἡ διὰ ἵν' ᾗ δι' ἐμῆς χειρός.

ἀρκέσας] δείξας, βοηθήσας, ποιήσας.

440 Ἀργείοισιν] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀργείων· ἢ ἀρκέσας Ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι.

441 τοσοῦτον] ἀντὶ τοῦτο.

442 χάριεν τὸ διανόημα.

ἐπεξιὼν τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς καταλέγει πρῶτα τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πρῶτον αὐτὸν λελυπηκός· εἰπὼν δὲ τὰ ἴδια κατορθώματα διεξῆλθεν καὶ ὡς συγγενικὴ αὐτῷ ἡ παρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία.

445 παντουργῷ: πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ, πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ.

446 ἀνδρὸς τοῦδ'] δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

448 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς: οἷον εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ δέοντος ἐξέπεσον αἱ διάνοιαί μου οὐκ ἄν ποτε ἄλλου οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ

ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

450 ἀδάματος] παρθένος, ἄζυγος.

453 αἱμάξαι] παρὰ τὴν αἰχμὴν αἰχμάξαι.

455 οὐχ ἑκόντος] γράφε οὐκ ἔχοντος, τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν· πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήματι· τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀνῃρηκέναι φησὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἡττῆσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ.

458 ἐχθαίρομαι] διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεοῦ.

---

10 διεξῆλθεν] v. 463 sqq. συγγενικῆ L, corr. Lasc. — 19 Il. α 232. — 21 αἰχμάξαι] αἰχμάσαι Dindorfius. — 24 λήμματι L, corr. Lasc. — 26 τῆς] τοῦ L, corr. Lasc.

Fol. 6 b 460 ναυλόχους λιπὼν ἕδρας] τὸν ναύσταθμον.

462 καὶ ποῖον ὄμμα πατρί: αἰσχύνεται ἄνευ ἀριστείων φανῆναι τῷ πατρὶ καὶ φυγὰς ἀκούειν· δαιμονίως δὲ ἀνθυπάγει αὐτῷ τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦτο ἀναλύει ἵνα μὴ λυθῇ ἡ ὑπόθεσις.

464 γυμνὸν] ἀντὶ τοῦ ἔρημον· μεγαλοφυῶς δὲ οἴεται ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι.

467 πρὸς ἔρυμα] πρὸς τὸ τεῖχος.

469 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας: ἀλλ' ἐφησθήσονται οἱ Ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τοὺς Τρῶας ἀποθάνω ἀγνοοῦντες ὅτι ἑκουσίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος· καλῶς δὲ οὐκ ἐπήνεγκεν τὴν ἀληθῆ δόξαν ἕως ἂν δράσῃ ἅπερ αὐτὸς ὑπονοεῖ.

472 φύσιν γ' ἄσπλαγχνος] φύσιν τουτέστιν ἀσθενῆ καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός· ἄσπλαγχνος δὲ ἄτολμος, ταπεινός, δειλόψυχος.

474 ὅστις διαλλαγὴν οὐ δέχεται ⟨ἀλλ'⟩ ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται.

475 τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλομένη τοῦ θανεῖν τέρπειν τὸν ἄνθρωπον;

478 θερμαίνεται] χλιαίνεται, θάλπεται· τὸ γὰρ τοιοῦτον ἐξαπατᾶν ἑαυτὸν ἐν ψευδολογίᾳ διάγοντα.

479 καλῶς] φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις.

481 γνήσια τῆς διανοίας ⟨σου⟩ τὰ εἰρημένα καὶ οὐχ ὑπόβλητα· οἰκεῖα οὖν σαυτῷ εἶπας ὅμως γε μὴν παῦσαι τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

485 ὦ δέσποτ' Αἴας: Τεκμήσσης ὁ λόγος· οὐ γὰρ

---

16 δειλόψυχος] δειλὸς ψυχρὸς L, corr. Lobeckius. — 17 ἀλλ' addidi. — 20 ἀναβαλλομένη L, correxi. τοῦ] τὸ G. — 22 ἐξαπατᾶν] ἐστιν addit Lasc. — 23 καλὸν] καλῶς? — 24 σου add. Suid. v. ὑπόβλητον. — 25 μὴν] μὲν L, corr. Suid.

δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον· μικτὸς δὲ ὁ λόγος· τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γεννικὸν καὶ ἐλευθέριον διὰ τὴν παρρησίαν τῆς φύσεως (δούλη γὰρ ἐπάναγκες γέγονεν) τὸ δὲ συναρμόζον τοῖς καιροῖς, δι' ὅλου δὲ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον· καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ μαλθακώτερόν πως καθιστῶσα τὸν Αἴαντα· δεῖ οὖν τοιούτους λόγους ⟨λέγειν⟩ ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν παρρησιάζεται.

τῆς ἀναγκαίας τύχης: διπλῶς φασι τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων, ὡς ἂν εἴποιμεν ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμὸν καὶ τὸ γάλα λευκόν, ποτὲ δὲ [ὡς] ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φησί.

τῆς δυστυχίας· τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίου καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι.

488 σθένοντος ἐν πλούτῳ εἴπερ τινὸς τῶν Φρυγῶν ἀντὶ ὡς οὐκ ἄλλου τινός.

490 σῇ μάλιστα χειρὶ] τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με.

491 εὖ φρονῶ τὰ σά] εὔνους σοι καθίσταμαι.

492 καί σ' ἀντιάζω: κάλλιστα ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο· μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ τῆς αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν ὁπότε καὶ τῶν πολεμίων διὰ ταῦτα φειδόμεθα· καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον ὅπου γε καὶ τὸ σεμνότατον τῶν προσώπων περὶ δικαιωμά-

---

2 *γενικὸν* L, corr. Elmsl. — 7 *τοιούτους*] *τοὺς αὐτοὺς* L, correxi collato scholio v. 499. *λέγειν* add. G. — 9 *φασι*] *φησι* L, corr. Suid. v. *ἀναγκαία τράπεξα*. — 11 *ἂν*] *εἰ* Suid.; vid. schol. v. 102. 615. *θερμὸν*] *καὶ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν* add. G. — 12 *ὡς* omitt. Suid. — 13 *τῆς βίας*] *τοῦ βίου* L, corr. Suid. — 15 *ἱκανὸν* L, corr. Lasc. — 16 *Φρυγῶν*] signum lemmatis (:) addit L. — 22 *ταῦτα*] *τοῦτο*?

των τῶν πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον αὐτὸ τοῦτο ὄμνυσι

σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος·

ὅρα δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν θηλείαις ὁ τοιοῦτος λόγος πρόσκειται, ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλο τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν

ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο

τὴν εὔνοιαν δηλῶν τῶν οὕτως συνιόντων ἐπιμονῇ παιδοποιίας.

493 *συνηλλάχθης*] *συναλλαγὰς ἔχεις, γάμῳ συνεξεύχθης.*

495 *τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς: εἰδυῖα ἀγριαίνοντα τὸν Αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις διαρρήδην μὲν οὔ φησι, μὴ διάφθειρε σαυτὸν στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ ἔξωθεν περιέρχεται τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα ὅτι ὑποχειρίαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις.*

ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ χειρίαν, ὑποχειρίαν δούς.

497 *ταύτῃ: ἀντὶ τοῦ οὕτως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.*

499 *δούλιον ἕξειν τροφήν: οὐ ψιλὸν τὸ τῆς δουλείας εἶπεν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὴν ἐν δουλείᾳ· καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία Ὁμήρου*

μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης χήρην τε γυναῖκα·

ἀποτρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων.

---

3 Il. ο 39. — 4 *θηλείαις*] Iunoni et Tecmessae. — 7 Od. ψ 296. *ἀσπασίοι* L. — 8 *ἐπιμονῇ*] *ἐπὶ μόνῃ* et *παιδοποιίᾳ* Br. — 13 *ἀγριαίνοντα*] v. 369. — 25 Il. ζ 432 ubi *θήῃς*. — 26 *ἀποτρέψαι*] *ἀποτρέψεται* L, corr. Lasc.

501 *ἰάπτων*] *γράφε ἀτίζων, ὑβρίζων.*
ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν | Αἴαντος] *παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν*

Ἕκτορος ἥδε γυνή.

503 *τρέφει*] *αὔξει, ἔχει.*
504 *δαίμων*] *νῦν ἡ δουλεία.* Fol. 7a
505 *σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη: καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν· διὰ μὲν τοῦ σοὶ τὴν ἀνδρείαν διὰ δὲ ⟨τοῦ⟩ τῷ σῷ γένει τοὺς προγόνους· θαυμαστῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γένους· αἶσχος γὰρ προστρίψῃ καὶ τῷ υἱῷ ἐπὶ τοιούτοις αὐτὸν καταλιπών.*
506 *ἀλλ' αἴδεσαι μέν: καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ πατρὸς ἐν γήρᾳ μακρῷ ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον· ὁ γὰρ ἐπὶ ἀμφοτέρων ἑνὶ χρησάμενος ὀνόματι ἐπιτεμνόμενος τὸν λόγον, τὸ δὲ ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν ἀνυστικώτερον· θαυμαστῶς δὲ ἐπὶ μὲν ἑαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται, οὔτε αἰδέσθητι οὔτε οἰκτειρε, ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ παιδός.*
508 *κληροῦχον*] *μέτοχον, κεκληρωμένην, κλῆρον ἐσχηκυῖαν.*
ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται: τοῦτο οἰκείως ἐκ τῆς φύσεως στοχαζομένη παρέλαβεν.
510 *εἰ τῆς νέας τροφῆς ⟨στερηθεὶς⟩ σοῦ χωρὶς διάξει καὶ βιώσεται.*
512 *ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων: ὀρφανισταί εἰσιν*

---

1 *ὑβρίζων*] sequitur in L *παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν* et c.; separavit, novum lemma adiecit Wolffius de Soph. schol. p. 209. — 3 Il. ξ 460. — 7 *σοὶ τὴν ἀνδρείαν*] excidit *λέγει, δηλοῖ* vel simile quid. — 8 *τοῦ* add. G, F. *θαυμαστῶς* deleto *ιῶ* L. — 10 *καταλειπων* L, corr. G. — 14 *ἐπιτεμνόμενος*] *ἐστι* addit Lasc. — 17 *οἰκτειρε*] v. 510. — 23 *στερηθεὶς* addidi.

οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες· Ἕλληνας οὖν φησιν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς καθὸ δυσμενεῖς· ἢ ὀρφανισταὶ ἀρχὴ Ἀθήνησι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα· ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων· ὀρφανὸς δὲ ὁ ὅρον ἔχων τὸ οὐ φαίνεσθαι, ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανής, ⟨ὃς⟩ ἀμέλει καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται.

514 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν: καὶ τοῦτο Ὁμηρικὸν

οὐδέ μοί ἐστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

εἶτα ἑξῆς

ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια ⟨μήτηρ⟩.

516 τὸν φύσαντα] ὡς τούτου ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος.

517 Θανασίμους] ἀντὶ νεκρούς.

520 ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ: καλῶς τὸ κἀμοῦ οἷον μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν κἀμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου· αἴσθεται γὰρ τῆς τύχης ἐν ᾗ νῦν ἐστιν· αἰδημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ τῆς εὐνῆς· διὰ τούτου γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείθειν· ὁ δέ γε Εὐριπίδης μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν

ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
⟨χάριν τίν' ἕξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ;⟩

522 ἡ φύουσα γὰρ τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

τίκτουσ'] φύουσα.

---

5 ὃς addidi. — 8 Il. ζ 413. — 10 Il. ζ 429. — 17 τούτου] τοῦτο L, correxi. — 18 πείσειν Lasc. — 20 Hecub. v. 828. ἄναξ ἢ τῶν] ἀναξητῶν L.

523 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις: ⟨ὧν ἀπορρεῖ⟩ ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι οὗτοι οὐκ ἂν εἶεν εὐγενεῖς· σχεδὸν δὲ διὰ τούτων τῶν ἰάμβων ἤρτηται τὸ περὶ εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστίας.

οὗτινος.

μνῆστις] μνήμη.

525 ἔχειν σ' ἂν οἶκτον: δυσωπητικὰ τὰ τοιαῦτα· εἰ γὰρ ὁ ξένος ᾤκτειρε πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴας;

ἔλεον.

527 καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται: οὐχ οἷον καθ' ἃ εἶπεν ἀλλ' ἐὰν πείθηται κατὰ πάντα ἐμοί· ὁ γὰρ Αἴας ἐγνωκὼς ἑαυτὸν ἀποσφάττειν ἐβούλετο πρὸ τοῦ θανάτου τὸν παῖδα ἰδεῖν· εἰκότως οὖν τοῦτο πάλιν λέγει, ὅτι ἄριστόν ἐστι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί· ἔοικεν γὰρ ὑφορᾶσθαι ὅτι ὀκνηρῶς ἐκδώσει τὸ παιδίον.

531 καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν: τῶν φόβων χάριν ῥύσασθαι θέλουσα ἐξήγαγον· οὐκ ἄντικρυς μὲν ἀντιλέγει ἀναβολὰς δὲ πράττεται ὡς ὑποκεκινηκότι μὴ πιστεύουσα.

534 πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος: ἦν καὶ τοῦτο ⟨πρέπον⟩ τοῦ ἐμοῦ δαίμονος, τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε τῇ παρούσῃ μου τύχῃ τὸ καὶ αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς κατασκευάσαι.

535 εἰς τοῦτο ἀρκέσαι τῷ παιδί.

537 τί σε, φησίν, ἐκ τῶν παρόντων ὠφελήσαιμι καὶ τί βούλει σοι γενέσθαι;

---

1 ὧν ἀπορρεῖ addidit G. — 17 τῶν φόβων] τῷ φόβῳ L, correxi coll. schol. rec. II p. 212, 14: τουτέστι διὰ τοὺς φόβους. — 19 πράττεται] πλάττεται G. — 22 πρέπον addidi. — 26 ὠφελήσαιμι] ὠφελησα L, ὠφελήσω G, correxi.

542 εὐθύνων] διδάσκων, παιδεύων.

543 ἐγγὺς ὄντι ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως;

545 αἶρ'] πρόσφερε·

μή μοι οἶνον ἄειρε.

547 εἴπερ ἔστιν ἐμὸς οὐκ εὐλαβηθήσεται τὸν φόνον τῶν ποιμνίων.

Fol. 7b 548 ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτόν: νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν καρπῶν ⟨οἳ⟩ ὅτε εἰσὶν ὠμοὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί· μεγαλοφρονῶν δὲ νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασεν καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννηκότος.

549 πωλοδαμνεῖν] ὡς πῶλον γυμνάζειν.

550 ὦ παῖ, γένοιο πατρός: μέτριος ὁ λόγος, ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ καὶ παρ' Ὁμήρῳ

Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ⟨ἐγώ περ⟩.

552 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε: ἐπειδὴ κατεύχεται αὐτῷ εὐτυχίαν φησὶν ὅτι καὶ νῦν σε μακαρίζω ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν.

ζηλοῦν] μακαρίζειν.

554 ἐν τῷ φρονεῖν γάρ: ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

554b τὸ μὴ φρονεῖν γάρ: δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου· οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει· ὁ δὲ νοῦς, ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον· καὶ Εὐριπίδης

νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ·

---

4 Il. ξ 264. — 8 οἳ add. Suid. v. ὠμοκρατής. — 11 πόλον L, corr. Lasc. — 14 Il. ξ 476. — 15 ἐγώ περ add. G. — 27 Med. v. 48.

τάχιστα δὲ διὰ τῶν ἑξῆς ἐσήμανε τὸ συνεκτικὸν καὶ ὡσπερεὶ σύμβολον τῆς φρονήσεως· τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ τῶν λυπηρῶν συνετοῦ ἐστιν.

556 ἀντὶ τοῦ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα.

558 κούφοις πνεύμασιν] κούφῃ καὶ ἀπαλῇ ζωῇ· τῇ δὲ μεταφορᾷ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν, οὐ καύσωνα, οὐκ ἄνεμον.

562 διὰ τί, φησίν, ἐνταῦθα τρανῶς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ Αἴας ὅτι δὴ ἑαυτὸν ἐξάγει τοῦ βίου; ῥητέον οὖν ὅτι ἐν ἤθει οἷον εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορὰ μὴ δείδιθι· ἔξεις γὰρ τὸν προνοοῦντα ἀντὶ ἐμοῦ· ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενος.

563 ἔμπα] ὅμως.

καὶ εἰ ἔκδημος νῦν ἐστιν.

564 τηλωπὸς οἰχνεῖ: φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν, λέγοι δ' ἂν τῶν Θρᾳκῶν· περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἐσυμμάχουν τοῖς Τρωσὶν οἱ Θρᾷκες, γνόντες δὲ τοῦτο οἱ Ἕλληνες φρουροὺς ἔταξαν προμηνύσοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον ἵνα οὕτως ἐπελθόντες κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς πρὶν ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον· καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντες οὐκ ἔπεισαν.

τηλωπὸς] γράφε τηλουργός.

θήραν] γράφε φρουράν.

565 προθυμοτέρους αὐτοὺς καθίστησι· κοινὴν

---

3 χαρτῶν] χαρίτων L, corr. Lasc. — 7 οὐκ] οὐδὲ G. — 9 φησὶν] φασὶν Br. — 18 τῶν ** Θρακῶν L. — 19 συνεμάχουν G. — 25 τηλουρὸς Musgravius; τηλωπὸς in textu L suprascripto a m. rec. ὡς τηλουρόν.

γὰρ καὶ ἴσην φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τε τῆς ὑπουργίας καὶ τούτοις τῆς ἀπαγγελίας· περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιεστώσης τῆς ἐλπίδος ἐμφρόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήπτει, οὐ τῇ γυναικί.

570 ὡς σφιν γένηται γηροβοσκός: πάνυ περιπαθῶς τὸ ἐπὶ γονεῦσι καὶ παισὶ διαθήκας ποιῆσαι· θαυμαστῶς δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς Τεκμήσσης ⟨τὰς⟩ ἀντιθέσεις ἐποιήσατο, οὐκ ἄντικρυς τοῦτο ὑπισχνουμένου τοῦ ποιητοῦ, τοῦ μὲν μὴ ὑβρισθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀπὸ τοῦ Τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος τοῦ δὲ μὴ γελασθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετὴν ὃν φησι καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, πρὸς δὲ τὰ περὶ τῶν γονέων ὅτι ἀντ' αὐτοῦ γηροβοσκὸς αὐτοῖς καταλείπεται ὁ Εὐρυσάκης.

571 ἕως τελευτήσωσι.

572 πιθανῶς τὸν Αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον ἰέναι συνεχῶς· ἅπτεται γὰρ αὐτοῦ μάλιστα· ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι περὶ ὧν ἐν νῷ ἔχομεν.

ἀγωνάρχαι] ἀγωνοθέται.

573 ὁ λυμεὼν ἐμὸς] ὁ Ὀδυσσεύς.

574 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ: πέπεισται ὡς οὐδὲν ἀπολειψομένου τοῦ παιδὸς τῆς αὑτοῦ ἀρετῆς· τὸ μὲν σάκος διὰ τὸ ἐξαίρετον τῷ παιδὶ φυλάσσειν κελεύει τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάψαι φησίν· ἐπίσταται γὰρ καὶ αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα· οἶδεν ⟨καὶ⟩ Ὅμηρος ὅπλα συγκαιόμενα

---

2 ἐπαγγελίας L, correxi coll. v. 567 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν. — 5 ὥσφιν L. — 7 τοὺς λόγους] v. 499 sqq. — 8 τὰς add. G. — 24 μὲν] δὲ L, corr. G. — 27 καὶ add. G.

ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

579 ἐπισκήνους] κατὰ τῶν σκηνῶν.

581 πύκαζε] ἀσφαλίζου.

οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ: οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ ἐπῳδαῖς χρῆσθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου.

582 θρηνεῖν ἐπῳδὰς] ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπᾴδειν.

τομῶντι] τομῆς δεομένῳ.

πήματι] γράφε τραύματι.

586 μὴ κρῖνε] νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασῴζεται, εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅ τι πράττει ὁ ἀνήρ.

589 οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς | ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν: οὐκέτι, φησίν, ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν· ⟨ἢ οὕτως⟩, ὡς οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω [λέγειν] ἐγὼ ἐπαρκεῖν ἀντὶ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐπάγει

εὔφημα φώνει.

591 τοῖς ἀκούουσιν] τοῖς πειθομένοις. Fol. 8a

593 οὐ ξυνέρξεθ' —;] ἀποκλείσατε.

τοῖς θεράπουσι κελεύει αὐτὴν ἀποκλείειν.

594 μαλάσσου] ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

μῶρά μοι δοκεῖς] εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ.

φρονεῖν] γράφε λέγειν.

---

1 Il. ζ 418. δαιδαλέοισι L. — 2 ad δῶμα πάκτου adscriptum in L, corr. Wolffius. — 3 simile neograecum (ἀ)σφαλνῶ pro κλείω. — 14 ἢ οὕτως add. G, solum ἢ Suid. v. σωφρονεῖν. — 15 λέγειν omitt. G, Suid. — 18] v. 591. — 21 θεράπουσι] θεραπεύουσι L, corr. Lasc.; cf. schol. v. 1003.

596 ὦ κλεινὰ Σαλαμίς: συγκέκλειται ὁ Αἴας διαχρησόμενος ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον περιπαθῆ διεξίασι· πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἦν εἰσελθόντα ἤδη γέγονε δὲ αὐτοῖς ἀπολόφυρσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα· καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά· ἀπεστερημένοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος καὶ ἄλλην ἀποστροφὴν οὐκ ἔχοντες περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται ἐκτιθέμενοι ἐν οἷς εἰσι χαλεποῖς καὶ ἐν οἷς ἔσονται οἱ γονεῖς αὐτοῦ πυθόμενοι ταῦτα.

τὸ ἦθος ἐμιμήσατο τῶν ἀφεστώτων τῆς οἰκείας· ὁπόταν γὰρ δυσχερές τι ἀπαντᾷ μακαρίζειν εἰώθασι τὰς πατρίδας.

601 ἐκ πολλοῦ χρόνου.

602 Ἰδαίᾳ] τῇ Τρωικῇ.

604 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ: ἀνήριθμος ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος ἀλλὰ περιερριμμένος· εὐνόμᾳ δὲ ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ ἢ εὐνόμᾳ λειμῶνι τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι· τὸ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ ποίᾳ μήλων ἀνήριθμος, κακὴν ἐλπίδα ἔχων· Ἰδαίᾳ δὲ οἷον ἐν τῷ τῆς Ἴδης χωρίῳ τῆς χλοερᾶς καὶ λειμῶνας ἐχούσης καὶ ποίμνας διάγων.

606 κακὴν ἐλπίδα ἔχων πῶς με δεῖ τὸν Ἅιδην ἀνύσειν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων.

κακὰν ἐλπίδ'] τὴν τοῦ θανάτου.

---

1 συγκέκλιται L, συγκέκλεισται Lasc., εἰσκεκύκληται O. Muellerus, corr. Dindorfius; cf. schol. v. 614. — 2 ἔπειτα δὲ] ἐπειδὴ L, correxi. — 3 διεξιᾶσι L, corr. Elmsl. — 10 οἰκείας] οἰκίας L, correxi ex schol. rec. II p. 214, 34; cf. schol. v. 1217. — 17 δικαίῳ] sc. χρόνῳ. — 20 πόᾳ G. — 21 χωρίῳ τοῖς χλοεροῖς — ἔχουσι καὶ L, correxi. — 23 πῶς] ὡς Wolffius p. 198.

607 ἀνύσειν] ἐκπρᾶξαι.

λείπει τὸ δεῖ.

609 καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας: οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς ὥσπερ δεύτερόν ἐστί μοι κακὸν τὸ τοῦ Αἴαντος ξυνεστηκός· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος· ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν· ἐνταῦθα οὖν φησιν ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν.

611 ξύναυλος: παρὰ τὰ ἐναυλίσματα.

612 ἐξεπέμψω] ἀντὶ ἔπεμψας ὧδε.

614 νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας: αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ⟨τὴν⟩ ἑαυτοῦ διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος ἢ μονωθεὶς ἐκ τῆς φρενὸς ἢ μονότροπος, μεμονωμένος τῷ λογισμῷ ἢ ποιμαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ μόναρχος ὢν τῷ λογισμῷ ἢ οἷον διεσθίων αὐτοῦ τὴν φρένα παρὰ τὴν βόσιν ἢ ὁ βαίνων ἐν ἐρημίᾳ διὰ τὸ συγκεκλεικέναι ἑαυτόν· καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ

ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·

ἢ φρενὸς οἰοβώτας οὐ σὺν φρεσὶν ἀλλ' ἐκτὸς φρενῶν διάγων.

617 εὕρηται] γράφε γεγένηται.

---

6 ὁ μὴ πλανώμενος] h. e. stans, sedens, paratus; frustra tentaverunt Coraius Isocr. vol. II p. 144 (παρασκευαζόμενος vel παρακαθήμενος; cf. schol. rec. II p. 216, 1. Bachmanni anecd. Gr. II p. 356, 20. schol. Aristoph. Ran. v. 792), Neuius (μεταπαυόμενος), Lobeckius (ἐπικαθεζόμενος). — 10 σύναυλος L. — 13 τὴν add. G, Suid. v. οἰοβότης. — 14 ἐκ] ἐκτὸς Suid. — 18 συγκεκλικέναι L, corr. Elmsl. — 19 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 20 Il. ζ 202. — 23 γράφε vel γράφεται interdum non plus valet quam ἀντὶ τοῦ; v. Bernhardium Eratosth. p. 219.

618 τὰ δὲ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις· ἢ οὕτω, τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα φροῦδα παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις.

χερσὶν | μέγιστ'] λείπει γενόμενα.

620 ἄφιλα παρὰ φίλοις: παρὰ τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις, νῦν δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις· ἢ ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς.

ἀντὶ ἀχάριστα.

622 ἡ ἐντεθραμμένη ⟨τῷ⟩ παλαιῷ χρόνῳ οἷον τῇ ἡλικίᾳ ἀντὶ τοῦ πολυετής· ὁ δὲ νοῦς, ὅντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος· τὸ δὲ λευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ τὸ ἔντροφος, ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

624 λευκῷ] τῷ λευκοποιῷ τῶν τριχῶν.

626 φρενομόρως: ἀντὶ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν νοσοῦντα ὅ ἐστι φρενοβλαβῶς, μανικῶς.

627 αἴλινον] εἶδος θρήνου.

628 οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος: οἷον οὐ μέτριον· ἀναστρεπτέον δέ· ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τὸ οὐ ἵν' ᾖ οὐκ αἴλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδοῦς ἥσει ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς καὶ τὰ ἑξῆς.

ἥσει γόον οὐ μέτριον κατὰ τὴν ἀηδόνα ἀλλ' ὀξύν· ἡ ἀηδὼ δὲ κατὰ Μιτυληναίους.

Fol. 8 b 634 περιπαθῶς ἡ πρόσθεσις τῆς πολιᾶς.

635 κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων: κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκὼς ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην ὅ ἐστι

---

1 πρότερα] πρότερον Suid. v. τὰ δὲ πρὶν ἔργα. — 5 γινόμενα L, correxi. — 6 παραφιλοις L. — 7 δὲ] διὰ L, corr. Lasc. — 10 τῷ addidi. — 11 πολυέτης L, corr. Lasc. — 13 τὸ δὲ λευκῷ κ. ἑ.] cf. schol. Oed. Tyr. v. 17: τὸ δὲ σὺν γήρᾳ βαρείᾳ, ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο.

μεμηνώς· μάτην γὰρ νοσεῖν τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι· οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ γὰρ μεμηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος κρείσσων Ἅιδᾳ κεύθων οἷον ἄμεινον τῷ μεμηνότι ἐξιέναι τοῦ βίου· οἷον ⟨ἡ μήτηρ⟩ ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τῆς τοῦ Αἴαντος μανίας.

636 ὃς ἄνωθεν κατὰ πατρῴας γενεᾶς ἄριστος ἦκων (λείπει γὰρ τὸ ἄριστος) ὥστε προέχειν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων κατὰ γένος νῦν οὐκέτι ⟨τοῖς πρώτοις⟩ ἤθεσιν ἐμμένει.

λείπει τὸ ἄριστος.

640 ὀργαῖς] τρόποις.

641 ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Τελαμῶνα, οἵαν σε μένει πυθέσθαι, τοιαύτην ἄτην οἵαν οὐδεὶς πέπονθεν τῶν Αἰακιδῶν· παραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν τοῦ γένους τῶν αὐτῶν κακῶν.

644 ἔθρεψεν] ἔσχεν.

645 τοῦδε] τοῦ Αἴαντος.

646 ἅπανθ' ὁ μακρός: ἐξέρχεται ὁ Αἴας ὡς δὴ κατακεκληθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτὸν καὶ προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρῦψαι τὸ ξίφος ἐπὶ τούτοις ἀναχωρεῖ καὶ διαχρῆται ἑαυτόν· παρίστησι δὲ ὁ λόγος ὅτι καὶ οἱ ἔμφρονες καὶ παρακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπολισθάνουσιν ὡς ἐν Τραχινίαις ἡ Δηιάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη

---

2 *οὐ λέγει δὲ κ. ἑ.*] graviter corrupta; nihil iuvat *μαίνεσθαι καὶ ἄλλως οὐ λέγει ὅτι* G. *αὐτὸν*] *αὐτῶν* L. — 5 *ἐξιέναι*] *ἐξεῖναι* L, correxi coll. schol. v. 397. *ἡ μήτηρ* add. G. — 7 *κατὰ*] *ἐκ*? *γενεᾶς ἄριστα* L, corr. G. — 9 *τοῖς πρώτοις* add. G. — 25 *ὡς καὶ ἐν* G. — 26 *Τραχινίαις*] v. 436 sqq.

καὶ τοῦ ἀνδρὸς ὅτι αὐτῷ οὐκ ἀντιστήσεται οὐδὲ λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀντιπράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρὸς πράττει μετὰ ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία· ἤτοι δὲ σχῆμά ἐστιν ἅπαντα ὁ χρόνος φύει ἄδηλα εἶτα ἐξαλλαγῇ καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται ἢ τὸ κρύπτεται ἐπὶ τοῦ χρόνου ἀντὶ τοῦ κρύπτει· τοῦτο δέ φησιν ὡς μεταβεβλημένος ἀπὸ τῶν προτέρων νοημάτων.

ὁ μακρὸς] ὁ μέγας.

647 κρύπτεται] ἀντὶ τοῦ κρύπτει.

648 ἁλίσκεται] ἐξελέγχεται, φωρᾶται.

649 χὠ δεινὸς ὅρκος: ὅτι καὶ ὀμόσαντές τινες ἐν μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ.

περισκελεῖς φρένες] αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί.

650 ἐκαρτέρουν τότε] γράφε ἐπηπείλησ' ἔπη· ἢ λείπει τὸ ἔπη ἵν' ᾖ ὅστις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὡσανεὶ προτοῦ.

651 βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην: ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ μᾶλλον σκιραίνεται· οὕτως οὖν διασταλτέον, κἀγὼ γάρ, φησίν, ὃς ἠπείλουν καὶ ἔξεον καὶ ἐβόων ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος (ὡς Ὅμηρος

εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα)

νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός· ἢ ὅτι δισσῶς βάπτεται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι ἐλαίῳ βάπτουσιν εἰ δὲ σκιρὸν ὕδατι.

654 πιθανὴ αὐτῷ ἡ ἔξοδος ὡς ἐπὶ καθαρμόν· μονάσαι γὰρ βούλεται χάριν τῆς ἀναιρέσεως.

---

4 ἄδηλα] φύλα L, δῆλα G, corr. Neuius. — 6 χρόνου] χ i. e. χοροῦ (G) L, corr. Lasc. — 7 ἀπὸ] ὑπὸ L, corr. G. — 16 πρὸ τοῦ] κατα⟨πε⟩παῦσθαι τῆς μανίας addit G. — 21. Od. ι 392. βάπτῃ] βάπτεται L. — 24 ἐλαίῳ βάπτουσιν] Hippocrat. vol. I p. 294: σιδηρίου βαφέντος ἐς ἔλαιον.

656 ἐξαλύξωμαι] φυλάξωμαι, ἐκκλίνω.

657 εὑρήσω, φησί, τόπον οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται· τοῦτο δὲ πιθανὸν ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ· πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι.

658 ἔγχος] ἀντὶ τὸ ξίφος.

665 ὁ νοῦς ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο ⟨ἔχειν⟩, τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα.

ἄδωρα] κακόδωρα.

666 ἐπιφθόνως ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ ἀντιστρέψας τὴν τάξιν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν θεοὺς μὲν σέβειν εἴκειν δὲ Ἀτρείδαις· ὡς τῶν Ἀτρειδῶν οὖν ἤδη καὶ θεομαχούντων.

667 μιμεῖται τὸν σώφρονα, κεκίνηται δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους.

669 εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν; τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει ταῖς ἀλλήλων διανεμήσεσιν· ἐκ γὰρ ἐναντιότητος τὸ πᾶν συνέστηκεν, πρεσβύτης τις ἐπεὶ καὶ νέος ἐγένετο, καθέζεται ὅτι καὶ ἔστηκεν.

τὰ δεινὰ] τὰ θεῖα καὶ δέος ἐμποιοῦντα.

672 αἰανὴς κύκλος] τουτέστιν ὁ σκοτεινὸς κύκλος ἢ ἀδιάλειπτος.

674 λείπει ⟨ὑπό⟩, ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων στένοντα πόντον ἄημα πρᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν.

678 ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι: ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίνεται εἰκὸς καὶ τοὺς Ἀτρείδας φίλους ἀντ' Fol. 9 a

---

4 διαχειρήσασθαι L, corr. Elmsl. — 8 ἔχειν addidit Suid. v. ἄδωρα. — 18 διανεμέσεσιν L, corr. Thomas Gaisfordus. — 21 ἐμποιοῦντα] μὴ ποιοῦντα L, corr. Br.; cf. schol. Oed. Tyr. v. 417. — 24 ὑπὸ add. Lasc., ὑπὲρ habet G.

ἐχθρῶν γενέσθαι· δεῖ οὖν, φησί, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς· συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

ἀρτίως] ἀντὶ τοῦ νῦν.

681 ὠφελεῖν] σπουδάζειν.

683 ἑταιρείας λιμὴν] φιλία.

λιμὴν ἡ φιλία ἵν' ᾖ ἡ τῆς ἑταιρείας φιλία.

684 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν: ὅρα πόσον ἐπικρατεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους ⟨ὁ⟩ λογισμός· ὁ τὰ σοφώτατα γοῦν εἰπὼν ἑαυτὸν ἀναιρεῖ.

καὶ περὶ μὲν τούτων.

685 διὰ τέλους] διὰ τάχους.

687 ὑμεῖς θ', ἑταῖροι: τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως δῆλα τῷ θεατῇ ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός· πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένοις.

688 τιμᾶτε] ἀντὶ τοῦ πείθεσθε.

689 ὑμῶν ἅμα] γράφε ὑπέρμεγα.

690 ἐγὼ γὰρ εἶμ'] αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται.

691 καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως: ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου ὁ δὲ αἰνίττεται τῶν κακῶν τοῦ βίου.

693 ἔφριξ' ἔρωτι: χρείας ἕνεκα τὸ χορικὸν νῦν παρείληπται· ἐξελθόντος γὰρ τοῦ Αἴαντος ἔδει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται ἔνθεν καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικὸν ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. ἄλλως: τέρ-

---

9 ὁ add. G. — 17 ὑπέρμεγα] tragicis inusitatum. — 25 ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου] v. 719. — 26 ὄρχησιν] hyporchema; cf. Trach. schol. v. 216.

πεται ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύεσθαι τῆς νόσου τὸν Αἴαντα καί φησιν, ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα καὶ βούλομαι χορεῦσαι· εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιίας ὥστε ἐντιθέναι τι καὶ τοῦ ἡδέος.

ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ.

ἀνεπτάμαν] ἀνεπτερώθην.

694 ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν: ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ὡς χορῶν πρόξενον· καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται ὡς ἐγνωκότος τοῦ Αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν.

695 ἀλίπλαγκτε: ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἥγρευσεν ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιον θεόν· ἢ ἁλίπλαγκτε ἀντὶ τοῦ μεγαλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἁλίβρομε· ⟨ἢ⟩ ὅτι τῆς Ἠχοῦς ἐρᾷ, πολύηχος δὲ ἡ θάλασσά ἐστιν.

ἁλίπλαγκτε ἐπὶ τῆς Κυλληνίας.

696 ὄρος Ἀρκαδίας ἡ Κυλληνία.

698 ὅπως μοι | Νύσια Κνώσια: ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιουμένῳ παντοίαν, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σοι γενομένην ἀλλ' ἐκ φύσεως· οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξεν τὸν Πᾶνα.

699 Νύσια Κνώσια: ἐν Νυσίᾳ καὶ ἐν Κνωσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις· ἢ Νύσια τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινό-

---

1 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. παύεσθαι] πεπαῦσθαι G. — 3 εὐεπίφορος κ. ἑ.] v. annotat. schol. v. 1199. — 4 ἡδέος] sequitur ἐπι (deletum) ex scholio v. 694. — 9 τελευτᾶν] sequitur ἄλλως (deletum). — 11 Ἀθηναίοις] νέοις L, corr. Suid. v. ἁλίπλαγκτος; similiter in scholio Aeschyli Eum. v. 569 (ed. Wecklini p. 443): ὅρα δὲ πῶς τὰ νέων ἔθη ἀναχρονίζει vocabulum νέων ex Ἀθηναίων corruptum puto. — 13 νόμιον] νόμιμον L, corr. Suid.; cf. schol. Oed. Tyr. v. 1099. 1104. Phil. 1459. — 14 χορίᾳ L, corr. Suid. ἁλίβρομε] ἁλίβρομος σύριγξ Nonn. Dion. XLIII, 385. ἢ add. Suid. — 22 Κνωσσῷ L, correxi.

μενα· ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερὰ καὶ συνάδει τῷ Κνώσια· καὶ ἡ Κνωσὸς γὰρ Διονύσου. ἄλλως: τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι Διονυσιακαὶ αἱ δὲ Κορυβαντικαὶ καὶ ἐνόπλιοι· Νύσιαι οὖν αἱ Διονυσιακαὶ παρὰ τὴν Νύσαν, Κνώσιαι δὲ αἱ Κορυβαντικαί· Κνωσὸς γὰρ πόλις Κρήτης, ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς.

τὰ ἐν τῇ Νύσῃ τῷ ὄρει καὶ τὰ ἐν τῇ Κνωσῷ.

700 αὐτοδαῆ: αὐτομαθῆ, ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις, οὐ διδακτά· τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται ἡ δὲ Κρητικὴ ἡ καὶ πυρρίχη· Νύσια οὖν αἱ Βερεκυντιακαί (τῆς γὰρ Νυσίας ἐστὶν ἡ Βερέκυντος), Κνώσια δὲ Κρητικαί.

αὐτομαθῆ, ἃ σὺ σαυτὸν ἐδίδαξας.

ἰάψῃς] ἐπιβάλῃς ἢ συλλάβῃς ἡμῖν.

701 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι: ἀναγκαίως καὶ [τοῦτο] ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἀπαντᾶν.

702 ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ Δῆλος.

703 μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων: παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων διὰ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους τουτέστιν ⟨ἀπὸ⟩ τῆς Δήλου καὶ συνείη μοι εὔφρων, εὔγνωστος, φανερὸς ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖ με.

ὁ ἄναξ Ἀπόλλων.

705 εὔφρων] φίλος.

---

3 *Κορυβαντικαὶ*] *Κορυβάντιαι* L, corr. G, Suid. v. *Νύσιαι*. — 5 *Κορυβαντικαὶ*] *Κορυβαντιακαὶ* L, corr. G. — 11 *πυρρικὴ* L, corr. Br. — 13 *Κνωσία δὲ Κρητικὴ* L, corr. Neuius. — 15 *ἐπιβάλεις* L, corr. G, Suid. v. *ἰάψαι*. *συλλάβοις* L, corr. Suid. — 17 *τοῦτο*] om. G. — 21 *τουτέστι* L, corr. Br. *ἀπὸ* add. G. — 24 *ὁ ἄναξ Ἀπόλλων*] hoc monet, *ἄναξ Ἀπόλλων* nominativum esse ne quis *ξυνείης* (apogr. et m. rec. in L) pro *ξυνείη* accipiat.

706 ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης: ὁ Αἴας ὁ Ἀρήιος· ἢ Ἄρης ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν Αἴαντα ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν.

ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Αἴαντος.

Ἄρης: ἡ λύσσα, ἡ μανία.

708 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκόν: νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐγγίσαι τῶν νεῶν· πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν αἰδῶ.

709 πελάσαι] ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν.

710 θοᾶν] κατὰ τῶν θοῶν.

ὅτ' Αἴας | λαθίπονος: ὅτε δὴ ὁ Αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας ἐπὶ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς καὶ κατατίθεσθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας.

712 πάνθυτα] πάνσεπτα.

ἐξήνυσεν] ἐξεπλήρωσεν.

714 τὰ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος διὰ πολλῶν εἰρημένα διὰ βραχέων διεξῆλθεν.

φλέγει] ζωπυρεῖ.

715 ἀναύδητον] ἀπόρρητον, ἀνέλπιστον, ἄλεκτον.

716 εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων: ὁπότε ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ Αἴας μετεπείσθη καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν τοῖς Ἀτρείδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας.

717 μετανεγνώσθη] μετεπείσθη, μετεβλήθη καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ.

718 Ἀτρείδαις] ἐπὶ τοῖς Ἀτρείδαις.

719 ἄνδρες φίλοι: ἄγγελος ἥκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ Τεύκρου· θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου· τοῦ Αἴαντος ἔξω ἑαυ-

17 εἰρημένα] v. 646 sqq. — 18 διεξῆλθεν] ἐξῆλθεν L, corr. Br.

τὸν διαχειρουμένου οὐκ εἶχον ⟨οὔτε⟩ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οὔτε ἡ Τέκμησσα γνῶναι τὸ πραχθέν· πιθανῶς οὖν ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι κατὰ ζήτησιν καὶ οὕτως ἐπιτεύξονται τῷ πτώματι· δεξιῶς δὲ καὶ τὸ τὸν Κάλχαντα μαθεῖν· οἰκεῖον γὰρ τῷ μάντει· καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται· Αἴαντος γὰρ καταλιπόντος προῆλθεν ὁ ἄγγελος εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν ἔξεισιν ὁ Αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶξιν, τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν περιλείπεται πεποικιλμένης διαφόρως τῆς ἐν τῇ σκηνῇ προσωποποιίας.

720 *Μυσίων*] ἀντὶ Θρᾳκικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θρᾴκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν.

Fol. 9 b 721 *κρημνῶν*] τῶν χωρίων.

στρατήγιον: τὸ στρατόπεδον Ἀττικῶς.

722 *κυδάζεται*: λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων· καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ

Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτερον ἀδελφὸν

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ

οὔ τοι γυναιξὶ ⟨δεῖ⟩ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

ἀρσενικῶς δὲ ὁ κῦδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως.

λοιδορεῖται.

725 *ἤρασσον*: ἔκρουον, ἔπληττον, ἐβλασφήμουν πάντες ὁμοφρονοῦντες.

---

1 *διαχειρουμένου*] *διαχειριζομένου* vel. *διαχρωμένου*? v. schol. v. 646. *οὔτε* addidi. — 8 *ἐάσαντος*] v. 814. — 15 *στρατόπεδιον* L, corr. Suid. v. *στρατήγιον*. *Ἀττικῶς*] „imo novitii Graeci sic loquuti sunt — minime Attici“ Lobeck. — 18 Lorentzii fragm. 1. *ἀδελφεὸν* Elmsl. — 20 fragm. 89. *δεῖ* add. Elmsl.; *χρὴ* Blomfieldus. — 21 *ὁ κῦδος*] Syracusiis in usu fuisse docent schol. Apoll. Rh. I, 1137. etym. m. p. 325, 3.

ἔπλησσον.

727 ἀποκαλοῦντες: Ἀττικὸν ἔθος τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικὰ καὶ ἀνάπαλιν ὡς καὶ νῦν οὔτις ἔσθ' ὃς οὐχὶ ἔλεγε ξύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες.

ὡς οὐκ ἀρκέσοι: ἐπὶ τοῦ Τεύκρου, ὡς οὐκ ἀρκέσοι ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι, ὡς οὐ κωλύσοι αὐτὸν καταλιθωθῆναι.

κωλύσοι.

730 διεπεραιώθη] διειλκύσθη, διῆλθεν.

ἐγυμνώθη· εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἑλκυσθῇ οὐκ ἐξέρχεται.

731 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα: ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα καὶ προκόψασα ἔστη τῇ συναντήσει τοῦ λόγου τῶν γερόντων· ἐκ τῆς Ἀχιλλέως δὲ πρὸς Ἀγαμέμνονα ἀρχῆς παραγέγραπται καὶ ὥσπερ ὁ Νέστωρ ἐκεῖ διαλλάσσει οὕτως καὶ νῦν οἱ γέροντες· ἡ ἔρις οὖν προκόψασα προσωτάτω λήγει ἐκ συναλλαγῆς ⟨τοῦ⟩ λόγου τῶν γερόντων οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας.

732 ἐν ξυναλλαγῇ λόγου] τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει.

735 ἐν συντόμῳ· οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διλογεῖν περὶ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής.

736 νέοισιν] καινοῖς.

ἐγκαταζεύξας] συνθείς, ἁρμόσας.

737 ἰοὺ ἰού] εἰδὼς ἀπὸ τοῦ μάντεως ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται τοῦτο προαναφωνεῖ.

---

4 ξυναίμονα L, corr. Lasc. — 6 κωλύσει L, corr. Suid. v. ὡς οὐκ ἀρκέσοι. — 14 τῶν γερόντων] Νέστορος L, corr. Br. — 15 ἀρχῆς] μάχης G. Il. α 247 sqq. — 17 τοῦ add. G. — 22 ἤκουσεν] v.9 46 sqq. — 24 ἁρμόσας] συναρμόσας Suid. v. ἐγκαταζεύξας.

739 ἤ] ἤπερ· φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παραγενόμενος ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην.

740 τί δ' ἐστὶ χρείας: οἷον τί σοι λείπει ὅπερ σπάνιόν ἐστι πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν; ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον εἶναι πρὸ ὀλίγου αὐτὸν παραγεγονέναι· καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος

βιότου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών.

χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον] δεόμενον τῆς τοῦ Αἴαντος παρουσίας.

741 τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα: ἀναγκαίως διηγεῖται ὁπότε ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν Αἴαντα· ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ θεάτρῳ.

744 ὡς καταλλαχθῇ χόλου: πιθανῶς ὡς πολῖται χόλον καὶ οὐ μανίαν λέγουσιν· οἴχεται οὖν τραπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης ὅπως τὴν ἔχθραν κατάθηται καὶ διαλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ χόλου.

χόλου] τοῦ τῶν θεῶν χόλου.

745 ἐπίσταται γὰρ ⟨διὰ τὸ⟩ ἀκηκοέναι τὰ παρὰ τοῦ Κάλχαντος.

746 εἰς παροιμίαν ὁ στίχος παρῆκται ἣν καὶ Ἀριστοφάνης ἀναγράφει.

748 τοσοῦτον] ἀντὶ μέχρι τούτου.

750 Ἀτρειδῶν δίχα: πάνυ ἀξιοπίστως ὅτι οὐκ ἀντικρὺς τῶν βασιλέων ὁ μάντις διελέγετο ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ κατ' εὔνοιαν τοῦ Αἴαντος.

752 κἀπέσκηψε] ἐνετείλατο.

---

6 ἐν] παρὰ G. — 8 fragm. 55. βιότω καὶ L, corr. Hermannus. ὤνασα] ω ex o in L, ὄνασα Schneidewinus. — 19 διὰ τὸ addidi; cf. schol. v. 792. — 22 Ἀριστοφάνης] in μετρικαῖς παροιμίαις, Nauckii Aristoph. Byz. fragm. II (p. 236).

756 ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ: πιθανῶς ὡς μάντις τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας· κατ' ἀρχὰς γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ οὐδὲν τούτων προεῖπεν.

758 τὰ γὰρ περισσὰ] τὰ παρέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα καὶ πέρα τοῦ μέτρου, τὰ χωρὶς δικαίου.

760 περιίσταται ὁ νοῦς εἰς τὸ γνῶθι σαυτόν.

762 ἀπ' οἴκων] ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν.

παρατήρει κἀνθάδε τὴν προσθήκην τοῦ ποιητοῦ ὅτι προσῆψε τῷ Αἴαντι γλωσσαλγίαν μονονουχὶ θεραπεύων τὸν θεατὴν μὴ ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ Αἴαντος· προσῳκειωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ σχεδὸν καὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται.

767 τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τῆς σύν, τὸ δὲ ἑξῆς θεοῖς ὁμοῦ.

768 κράτος] νίκην.

769 κείνων] τῶν θεῶν. Fol. 10 a

775 ἵστω] ἀντὶ ἵστασο.

ἡ καθ' ἡμᾶς μάχη.

776 ἀστεργῆ] ἀμάλακτον, ἀδιάθετον.

778 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδε θἠμέρᾳ: εἰ παρέλθοι ταύτην τὴν ἡμέραν σῳθείη· μέχρι γὰρ τῆς σήμερον παρατείνειν τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ.

780 ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας: ἅμα μὲν διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου ἅμα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγειν· διὰ πάντων δὲ διδάσκει ὅτι κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρμένη καὶ γνῶναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ ⟨τῆς⟩ μαντικῆς ἐστιν οὐ μὴν καὶ φυλάξασθαι δυνατόν.

---

1 θἠμέρᾳ] θ' ἡμέρᾳ (ut in textu) L; similiter in scholio v. 778. — 2 κατ' ἀρχὰς] in prologo, v. 51 sqq. — 6 τὸ γνῶθι σαυτόν] Solonis aut Biantis. — 8 κἀνθάδε] v. schol. v. 112. — 9 γλωσσαργίαν L, corr. G, F. — 26 τῆς] add. G.

781 ἐπιστολὰς] ἐντολάς.

784 ὦ δαΐα Τέκμησσα: τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐποίησεν ἐξιοῦσαν τὴν Τέκμησσαν ἵνα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀκούσῃ τὰ περὶ τοῦ Αἴαντος ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἔν τε Ἠλέκτρᾳ καὶ Οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναικῶν προόδους ποιεῖ ἵνα μὴ δισσολογῶσιν οἱ ἄγγελοι; ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Αἴας ἐκέλευσεν αὐτὴν κατ' οἶκον εὔξασθαι τοῖς θεοῖς εἰπὼν

καὶ δῶμα πάκτου·

οὐδὲ μὴν αἰχμαλώτου σχῆμα ἔχουσαν ἔδει συνεχῶς ἐξιέναι μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἠγρυπνηκυῖαν καὶ παρηκολουθηκυῖαν τῇ τοῦ Αἴαντος μανίᾳ· ἔδει οὖν μέγα τι φανῆναι τὸ ἐξάγον αὐτὴν διὸ πρὸς τὸν χορὸν ἐδέησε πρῶτον εἰπεῖν οἳ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐτήν· ἄλλως τε οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειότεροί εἰσιν ὡς πολῖται τοῦ Αἴαντος ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐζήτησε μεῖζον πρόσωπον ἀλλὰ τὸν Αἴαντα οὐ καταλαβὼν ἔνδον πρὸς τὸν χορόν φησιν· εἰς ἀνάγκην δὲ γεγονὼς ὁ ποιητὴς τοῦ διλογῆσαι οὐδαμοῦ προσκορὴς ἐγένετο ἀλλὰ τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξήνεγκεν. ἄλλως, ὦ δαΐα: δήια πεπονθυῖα ἢ κατακεκομμένη, καταπεπολεμημένη, κεκακωμένη. ὦ δύστηνε, ὦ πεπολεμημένη καὶ ἀθλία· ἀπρεπὲς γὰρ αὐτὴν πολεμίαν ἀποκαλεῖν· καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέξει.

δάιον κοινῶς τὸ πολέμιον, Ἀττικῶς τὸ δύστηνον.

785 θροεῖ] λέγει.

---

5 Ἠλέκτρᾳ] v. 665 sqq. Οἰδίποδι] Tyr. v. 928 sqq. — 6 δισσολογοῦσιν L, corr. G. — 9] v. 579. — 14 ἐδέησε] ἔδεισε L, corr. Neuius. — 24 Αἰσχύλος] Pers. v. 271?

786 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ: ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτός· καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων ξυρεῖ ἐν χρῷ· ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος. ἄλλως: μέχρι βάθους ἐφικνεῖται ὥστε μὴ χαίρειν· τὸ δὲ τινὰ παρέλκεται.

τοῦτο] τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

787 τί μ' αὖ τάλαιναν: πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυι

τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὀρθοῖς;

788 ἀτρύτων] πολυτρύτων.

ἐξ ἕδρας ἀνίστατε: οὐκοῦν διὰ τὸ κεκμηκέναι καὶ ἀναπαύσεως δέεσθαι ἔνδον διέτριβεν καὶ τὴν πρόφασιν τοῦ μὴ προϊέναι διασαφεῖ.

790 ἤλγησ'] ἀλγεινῶς ἤκουσα.

791 τί φής, ὦνθρωπε: περιπαθῶς ἀναβοᾷ πυθομένη ὅτι ἀγγέλλει τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἴαντος· ἴδιον δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑπονοεῖν.

μῶν ὀλώλαμεν;: τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν, ὅτι συναπολοῦμαί σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς.

792 οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν: πρὸς τὸ μῶν ὀλώλαμεν ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ Αἴαντος μόνου· οὐ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὥστε σοφίζεσθαι καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν· καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ· οὐδὲ γὰρ

---

2 παροιμία] Apostolius XII, 23 (Leutschii paroem. Gr. vol. II p. 549). — 4, 5 διικνεῖται et παρέλκει Suid. v. ξυρεῖ. — 9 fragm. 337. τί μ' ὠ (ὠ deletum) ἄρτι L, τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι Wolffius; an τί μ' ἀρτίως ⟨αὖ⟩ πημάτων? — 13 δέεσθαι] δεῖσθαι G. — 19 ἔλεγεν] v. 496 sqq. — 24 ἐξτάζειν litera ζ facta ex lit. γ L.

αὐτὸς οἶδεν ἀλλ' ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Κάλχαντος ἀγωνιᾶν φησιν.

794 ὥστε μ' ὠδίνειν: ἐμφαντικῶς τὸ ὠδίνειν· οἰκεῖον γὰρ γυναικί, χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς.

796 ὕπαυλον: ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

797 κἀπὶ τῷ;] ἐπὶ τίνι, διὰ τί;

798 πάρεστ'] ἐπιδημεῖ.

799 φέρειν] ἀντὶ εἶναι.

801 καθ' ἡμέραν | τὴν νῦν: ἀμφιβόλως, ἤτοι μαθὼν ⟨κατὰ⟩ τὴν νῦν ἡμέραν ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται.

802 ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον: εἰ μὲν ἔνδον μένει σῳθήσεται εἰ δὲ μὴ ἀπόλλυται· διὰ τούτου δὲ τὸ διττὸν τοῦ μοιριδίου δηλοῖ ὡς καὶ Ὅμηρος

διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.

803 πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης: ἐπίκουροι γένεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας.

804 οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει: πιθανῶς καὶ Τεῦκρον μεταπέμπεται ἵνα μὴ δεήσῃ ἄγγελον πέμπειν ὅταν ⟨ἐπι⟩τύχωσι τῷ σώματι.

805 ἑσπέρους: δυτικούς, ἀγκῶνας δὲ τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν.

ἀντηλίους] ἀνατολικούς.

807 ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτός: οἷον δι' ὧν εὐνοϊκῶς ἔπραξα εἰς αὐτὸν καταφρονήσας ἠπάτησέ με.

---

3 ἐμφατικῶς L, corr. Dindorfius. — 11 κατὰ] addidit G. — 13 μένει] μείνει L, corr. Lasc. μείνειε Dind.; an μείνῃ? — 16 Il. ι 411. τέλος δὲ L. — 17 γίνεσθε L, corr. Suid. v. πρόστητε. — 18 δυστυχίας] συντυχίας G, Suid. — 21 τύχωσι L, correxi coll. schol. v. 719 ἐπιτεύξονται τῷ πτώματι. 866. 870. 890. 891.

808 τῆς παλαιᾶς χάριτος] τῆς τοῦ γάμου καὶ τῆς συνουσίας.

809 οἴμοι, τί δράσω: περιπαθῶς ἐφάψασθαι τῆς ζητήσεως καὶ τῷ τέκνῳ κελεύει καὶ ὥσπερ ἀπολογουμένη ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν· φησὶν οὖν ἐν ἀπόρῳ γενομένη, τί δράσω; οἷον πῶς μόνον σε καταλίπω;

810 ὅποιπερ ἂν σθένω: οἷον τῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω καὶ εἰ τῷ σώματι ἀδυνατῶ.

813 χωρεῖν ἕτοιμος: μετακινεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ Fol. 10 b
χοροῦ ἐξελθόντος· ἀναγκαία δὲ ἡ ἔξοδος ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ Αἴας χειρώσασθαι ἑαυτόν.

815 ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν: μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου ἔνθα ὁ Αἴας εὑτρεπίσας τὸ ξίφος ῥῆσίν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται ἐπεὶ γέλοιον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν· τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας· ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέρου . . . . . ὑπ' ὄψιν ἔθηκεν τὸ δρώμενον ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος· εἰκῇ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς πάλαι οὐχ ὅσιον· πήξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά φησι· σφαγέα δὲ λέγει ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν ἢ τὸν διὰ τῆς σφαγῆς θάνατον.

ἦ τομώτατος: ἀντὶ ὅπου· πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀπηυδηκότι ἀλογίστως ἰέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον· ἔπεται

---

6 καταλείπω L. — 18 ἐν Θρῄσσαις] Nauck. fragm. p. 20. — 20 καινοτομεῖν βουλόμενος] cf. schol. v. 833. — 23 πάλαι] παλαιοῦ Lasc. οὐχ ὅσιον] οὐδὲ δίκαιον addit G. — 27 ἰέναι] εἶναι L, corr. Lasc.

δὲ τῷ λόγῳ ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι περί τινος οὐ γίνεται ἀναβολὴ οὐδὲ μετάνοια [περί τινος].

818 μάλιστα μισηθέντος: μεγαλόφρων ὁ Αἴας καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους· ὅτι δὲ δῶρον εἶπεν ξένων ἐπήνεγκεν (ξένιον γὰρ λέγομεν τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον) εἶτα προσέθηκεν ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος.

819 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ: πρόδηλον μὲν ὅμως διὰ τὸ περιπαθές, ὅτι ἐν πολεμίᾳ γῇ ὑπὸ δυσμενοῦς ἀπόλλυμαι.

820 θηγάνῃ] ἀκόνῃ ὅθεν καὶ τὸ θήγειν ἀκονᾶν.

821 περιστείλας] διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ.

822 λείπει τὸ ὥστε, ὥστε διὰ τάχους θανεῖν.

823 εὐσκευοῦμεν] καλῶς παρεσκευάσμεθα καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον.

ἐκ δὲ τῶνδε] οἷον τὸ δὲ μετὰ ταῦτα.

828 νεορράντῳ] προσφάτῳ.

829 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του: καταγέλαστος, φασίν, ὁ Αἴας μὴ τῶν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑποστελλόμενος ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν Ἑλλήνων· ῥητέον οὖν ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς καὶ τούτου μόνου ἀντιποιοῦνται.

831 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω] γράφε τοσαῦτά σοι· προστρέπω δὲ ἱκετευτικῶς λέγω· προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται.

---

2 περί τινος om. Lasc. — 12 τὸ θήγειν ἀκονᾶν] θήγειν τὸ ἀκονᾶν Lasc. — 27 ἱκετευτικῶς] κατευκτικῶς L, correxi coll. schol. v. 1173. Phil. 773. Oed. Col. 50.

ἱκετεύων ἐπιτρέπομαι.

832 πομπαῖον] τὸν ψυχοπομπόν.

εὖ με κοιμίσαι: θαυμαστῶς καὶ γενναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνου τὸν θάνατον· καὶ Ὅμηρος

κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

833 ξὺν ἀσφαδάστῳ: ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι ἀντὶ συντόμῳ ὥστε καιρίας τῆς πληγῆς γενομένης μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς·

σφαδάζειν δὲ ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν· παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην ⟨μόνην⟩ τρωτὸς διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμῆ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ

τόξον ὥς τις ἐντείνων

πρὶν δή τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεὶς οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων ψιλῶς φησι

---

1 ἐπιτρέπω pr. lit. ω a m. rec. in ομαι mutata L. — 5 Il. λ 241. — 7 ὥστε] ὅπως L, correxi. γινομένης L, corr. G, Suid. v. ἀσφαδάστῳ. — 10 fragm. 1009. — 12 παραδεδομένου L, corr. Suid. κατὰ ἱστορίαν] cf. Ai. argum. schol. II p. 28, 2 sqq. Pindari verba Isthm. V 35—53 scholiastae male interpretati sunt; cf. etiam schol. Hom. Il. ψ 821. — 13 μονότρωτος i. e. μόνον (μόνην Suid.) τρωτὸς G. — 16 Αἰσχύλος] fr. 78. — 22 τι ὡς L.

πλευρὰν ἀναρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ

κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών.

835 τὰς ἀεί τε παρθένους: μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς Ἐρινύας ἀειπαρθένους, νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων.

837 τανύποδας: τὸ τανύποδας τῷ μαθεῖν συναπτέον οἷον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ' ἐμὲ καὶ μὴ ἀμελῆσαι ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον· τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι· ἢ καθ' ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

τὰς ἀκοπιάστως ἐπιούσας.

841 τὼς αὐτοσφαγεῖς: ταῦτα νοθεύεσθαί φασιν ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων.

τοῦτο ἀπέβη τῷ Ἀγαμέμνονι· ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο.

844 τὸ ἔξῃς, γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ, μὴ φείδεσθε.

845 σύ τ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανόν: ὑπερβολικῶς· εἰώθασι γὰρ περὶ τῶν δεινῶν λέγειν ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται, ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιόν φησι, καὶ ἀπάγγειλον ἐποπτεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα.

849 τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ: καὶ ταῦτα περιπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα· ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται ὅπου καὶ πάνυ οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ

καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν·

---

1 διαρρήξαντα Dind. — 4 ἀεὶ παρθένους Br. — 13 excidit obelus (χ). — 19 τ'] δ' in textu L. — 28 Trachin. v. 1148 ubi κάλει L.

ὡς [ἀντι]λαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ ἐπάγει

ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.

οἱ μὲν τῇ θρεψαμένῃ οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον.

854 ἐπίσκεψαι] σκόπησον. Fol. 11 a

860 ἑστίας βάθρον: δύναται καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ βάσις τῆς ἑστίας.

861 κλειναί τ' Ἀθῆναι: τῶν Ἀθηναίων μέμνηται διὰ τὴν συγγένειαν καὶ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο ταῦτά φησιν ἐπισπώμενος αὐτοὺς εἰς εὔνοιαν.

τὸ σύντροφον γένος] οἱ ὁμήλικες.

862 κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε καὶ τὰ Τρωικά: καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη

πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι·

ἐπὶ δὲ τῷ τέλει καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν· καὶ ἔστιν εὐσεβοῦς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν πρὸ τοῦ θανάτου θεούς, τόπους, χώραν, πατρίδα, ἀδελφὸν ὥστε μετ' εὐμενείας ἀποθανεῖν· ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει.

864 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας: περιπαθῶς καὶ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται· δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν ὡς ἄξαι τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν ὁποῖα περὶ τοῦ Ζακυνθίου Τιμοθέου φασὶν ὅτι ἦγε τοὺς θεατὰς καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει ὡς Σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι.

θροεῖ] λέγει.

866 πόνος πόνῳ πόνον φέρει: λείπει ἡ πρὸς ἵν'

..... ἀντιλαμβανόμενος L. — 2] v. 852. — 13] v. 819. — 17 εὐμενείας] εὐφημίας G. — 24 Σφαγέα] sumtum ex v. 815.

ἦ ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει· καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκὸν ὡς ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ τὸ δὲ δεύτερον πόνον [οἷον] κοινῶς οἷον κάματον. ἄλλως: οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προϊασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ᾽ ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον ζητοῦντες τὸν Αἴαντα καὶ ἡ Τέκμησσα ἐξ ἄλλων ἥτις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι· ὁ δὲ νοῦς, ὁ πόνος ἐπὶ πόνῳ πόνον φέρει ὡς Ὅμηρος

πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται

καὶ ἐν Τραχινίαις

νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

869 κοὐδεὶς ἐπίσταται: οὐδεὶς οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς οὐδείς με οἶδεν τόπος ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου.

870 ἰδού, ἰδού: πιθανὰ ταῦτα καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθείας ἐγγύς, τὸ δὲ δοῦπον ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν.

872 κοινόπλουν ὁμιλίαν: ἢ συνναῦται, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νηὸς πλεύσαντες ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν.

879 ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησιν.

τίς ἂν φιλοπόνων | ἁλιαδᾶν: τίς τῶν ἁλιέων ⟨τῶν⟩ ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων διὰ τὴν ἄγραν ἢ τίς θεὰ Ὀλυμπιὰς ἢ ποταμῶν ἴδρις τουτέστι Ναΐς ἀπαγγείλαι εἴ που λεύσσει τὸν ὠμόθυμον;

---

3 οἷον om. Lasc. — 5 post καὶ ἄλλην deletum est vocabulum ζήτησιν. — 9 Il. π 111 ubi ἐστήρικτο. — 11] v. 29. — 24 τῶν addidit G. — 26 ἀπαγγεῖλαι L, corr. G. — 27 ὠμόθυτον L.

φιλοπόνων] τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

883 ῥυτῶν] τῶν ῥεόντων παρὰ τὴν ῥύσιν.

884 Βοσπορίων: τῶν εἰς τὸν Βόσπορον ῥεόντων Τρωικῶν ποταμῶν· δύο δέ εἰσι Βόσποροι, ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα ὁ δὲ Θρᾳκικὸς ὥς φησι Φιλέας.

887 ἀπύοι] εἴποι.

σχέτλια γὰρ | ἐμέ: δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν ἐπιπόνως πλανηθέντα μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος καθ' ὃ ὁ Αἴας ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον· τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὔριον.

890 ἀλλ' ἀμενηνόν: ἐφ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἐπὶ τοῦ Αἴαντος, σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτῷ ἀλλ' ἠσθενηκέναι με τῇ ζητήσει.

891 ἰὼ [τλήμων]: Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχοῦσα τῷ σώματι, φαίνεται δὲ οὐδέπω ἔνοπτος οὖσα τῷ χορῷ.

892 πάραυλος: ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλὴν ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς.

παρατεταμένη.

893 ἰὼ τλήμων] τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γενομένη ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός.

899 κρυφαίῳ: ἀποκεκρυμμένῳ, εἰσδεδυκότι εἰς τὸ σῶμα, τὸ δὲ περιπτυχὴς κυριώτατα μὲν ὠνόμασται ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον, τινὲς δὲ περικεκυλισμένος. Fol. 11 b

τῷ λαθραίως τῶν φίλων γεγονότι.

900 ἐν πρώτοις περὶ ἑαυτῶν ὀλοφύρονται.

902 τόνδε συνναύταν] ἀντὶ ἐμὲ τὸν χορόν· συνήθως.

906 ἐν γάρ οἱ χθονί: αὐτὸ τὸ σχῆμα, φησί, δηλοῖ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνῃρέθη· πᾶν δὲ ἀμυντήριον καὶ δόρυ

---

5 Φιλέας] geographus Atheniensis. — 9 μέρος] τέλος Neuius. — 14 ad ἰὼ τλήμων v. 893 adscriptum in L, corr. Neuius.

καὶ ἔγχος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι· περιπετὲς δὲ ᾧ περιέπεσεν· τοῦ δὲ θεατοῦ εἰδότος τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως ἔδει καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν Τέκμησσαν ⟨μὴ⟩ πολυπραγμονῆσαι.

907 πηκτὸν] περιπεπηγὸς αὐτῷ.

κατηγορεῖ] σημαίνει, λέγει.

909 οἷος ἄρ' αἱμάχθης] μόνος ἡματώθης.

910 ἄφρακτος φίλων: ἀφύλακτος, οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε.

911 ὁ πάντα κωφὸς] τὸ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην· ἐγὼ δέ, φησίν, ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα.

912 πᾷ, πᾷ: τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς· βουλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθαι τοῦτο λέγουσιν ὃ διακωλύει ἡ Τέκμησσα.

913 ὁ δυστράπελος: δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, ⟨δυσμετάθετος⟩, ὃς οὐχ εὗρεν ἐκφυγὴν τῷ πάθει· οὕτω λέγουσιν καὶ δυστράπελον τὸ ὄργυμα τὸ οὐκ εὐδιάλυτον. ἄλλως: δυστράπελόν φασιν Ἀττικοὶ τὸν ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ ἢ διαθέσει ἢ φιλαργυρίᾳ, τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον.

ὁ δύσκολος.

914 δυσώνυμος] ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ Αἴας.

916 φάρει καλύψω: ἦθος γυναικὸς τὸ μὴ ἀσχήμως δεικνύναι τὸ σῶμα.

---

2 εἰδότος] v. 815 sqq. — 3 μὴ addidi. — 11 τὸ] τὰ L, corr. G. — 13 βουλόμενοι] γὰρ addit Wunderus. — 17 δυσμετάθετος add. G, Suid. v. δυστράπελος. — 18 τὸ ὄργυμα] corruptum; ὄργημα (iram non facile sedatam) Bernhardius; an πρᾶγμα? fragm. apud Athen. IX p. 408 a καὶ πρᾶγμά γ' ἡρώτα με δυστράπελον πάνυ. — 19 εὐδιάλυτον] sic Suid.; (εὐδιά)λατον (εὐδιάλλακτον Lasc.) L. — 23 λέγει] v. 430 sqq.

παμπήδην] παντελῶς, ὅλον τὸ σῶμα.

917 οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος: ὑπερβολικῶς ἐπεὶ οὐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίζεσθαι.

921 ὡς ἀκμαῖος: καίριος, κατὰ καιρόν, παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ· καλῶς δὲ ζητεῖ Τεῦκρον ἵν' ἡ κηδεία γένηται ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς.

922 συγκαθαρμόσαι] περιστεῖλαι.

924 αὔξησις περὶ τὸ πάθος, ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐλεεῖν.

925 ἔμελλες] Ἰακῶς, ἐῴκεις ἄρα καὶ δῆλος ἦς.

926 στερεόφρων: οἷον ἐφ' οἷς ἐνόησας καὶ ἤλγεις περιυβρισμένος ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν.

ὧδ' ἐξανύσειν] τοῦ καινίσειν.

930 πάννυχα καὶ φαέθοντ'] κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν.

934 ἄρχων] ἀρχηγός, προηγός.

935 ἀριστόχειρ] ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα.

938 γενναία] ἡ ἰσχυρά.

940 οὐδέν σ' ἀπιστῶ: εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσιν καὶ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι· φέρει γὰρ τοῦτο καὶ κόρον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν.

941 ἀρτίου] γνησίου· οὐ γάρ ἐστι χρονικόν.

942 σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἐστί: σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι· ἔστι μὲν γὰρ καὶ τῷ χορῷ οἰκειότης πρὸς Αἴαντα ἀλλ' οὐχ ὅσον πρὸς τὴν Τέκμησσαν.

δοκεῖν] δοξάζειν.

945 σκοποί] οἱ Ἀτρεῖδαι.

---

4 παρὰ] περὶ Suid. v. ἀκμαῖος. — 6 ὑπὸ] ἀπὸ L, correxi. — 14 τοῦ] ⟨οὗ⟩τω? — 19 cf. schol. Electr. v. 229. — 22 χρονικὸν] sc. ἀρτίως; ἀρτίως in textu L.

946 ὤμοι, ἀναλγήτων: ἀσυμπαθῶν εἰ τοῦτο πράξειαν· ἢ τῶν μηδόλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν Ἑλλήνων ἢ πολυαλγήτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων.

γράφε ἰώ μοι· περιπαθῶς δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ λόγῳ Τεκμήσσης.

Fol. 12 a 948 τῷδ' ἄχει] τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.

950 οὐκ ἂν τάδ' ἔστη: οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη οὕτω μὴ θεῶν βουλομένων ὥστε καὶ ταῦτά ἐστι προσδοκᾶν περὶ τῶν Ἀτρειδῶν. ἄλλως: πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ χοροῦ

ἀλλ' ἀπείργοι θεὸς

φησίν, οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι ἡμῖν τοὺς θεοὺς ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἐπράχθη ταῦτα.

951 ἄγαν ὑπερβριθές: μέγα καὶ βαρὺ ἤνυσαν οἱ πράξαντες τὰ περὶ τὸν Αἴαντα ὅ ἐστιν οἱ αἴτιοι τούτων.

953 φυτεύει] ἐφύτευσεν.

954 κελαινώπαν: οἷον οὐκ ἐν τῷ φανερῷ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον καὶ μέλανα καὶ οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον καὶ οὐχ ἁπλοῦν θυμὸν ἐφυβρίζει· ἔξωθεν δὲ ἡ κατά· τὸ δὲ ἡμᾶς λείπει ἵν' ᾖ κατὰ τὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς.

957 τοῖς μαινομένοις] τοῖς διὰ τὴν μανίαν συμβεβηκόσιν.

960 κλύοντες] τὰ ἄχη κλύοντες.

962 χ.

---

3 εἰς πολλαχῆ ἡμᾶς ἐκβεβληκότων L, corr. Suid. v. ἀνάλγητος. — 12] v. 949. — 15 οἱ πράξαντες] οἱ᾽ (= οἷον) ἂν ἔπραξτες deleto ἔ L, ἔπραξαν G, corr. Lasc.

ἴσως τοι κεἰ βλέποντα: καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα διὸ τὸ χ πρόσκειται.

966 ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν: μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἥπερ ἐκείνοις γλυκὺς ⟨καὶ αὐτῷ γλυκὺς⟩ ἐπεὶ ὧν ἐπεθύμει ἔτυχεν· οὐκ ἂν οὖν ἐπεγγελῷεν αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιοι γενόμενοι.

970 θεοῖς τέθνηκεν: θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον.

974 ἰώ μοί μοι: δεῖ γενέσθαι βοὴν ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφίστησι γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεύκρου βοῶντος.

976 ἐπίσκοπον μέλος: σημαντικόν, ἔφορον, οὐχ ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς ἀλλ' ἐστοχασμένον.

977 ὦ φίλτατ' Αἴας: ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης.

978 ἆρ' ἠμπόληκας: ἐνεπόλησας, ἐκέρδανας· καὶ ἐπὶ φαύλου λέγεται, τροπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ περιεποίησας.

982 περισπερχὲς] ἀντὶ τοῦ βαρύ.

983 τί γὰρ τέκνον | τὸ τοῦδε: καὶ πρὶν ἀκοῦσαι τῶν ἐντολῶν ὁ Τεῦκρος ἔδειξεν τὴν περὶ τὸν παῖδα κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ φρονίμως.

986 ὡς κενῆς | σκύμνον λεαίνης: καλῶς τῷ παραδείγματι χρῆται· οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι.

---

1 καὶ νῦν] cf. v. 1067, al. — 2 τοῦ] τὸν L, corr. Lasc. — 4 καὶ αὐτῷ γλυκὺς addidi. — 6 αὐτοὶ] αὐτῶτοὶ deleto τῶ L. — 11 γνωρίζων] γνωρίζειν L, γνωρίσας G, corr. Lasc. — 15 ἔρχεται] Τεῦκρος addit Br. μεταπεμφθεὶς] v. 921. — 17 ἐνεπόλησας] ἐπώλησας Suid. v. ἠμπόληκας. — 21 τῶν ἐντολῶν] v. 990—991.

κεκενωμένης, ἐστερημένης τοῦ συζύγου.

Fol. 12b 994 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν: οὐ λέγει τὴν ἐπὶ τὴν Μυσίαν (ἐπιφέρει γὰρ ἣν δὴ νῦν ἔβην) ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἰδεῖν τὸν νεκρόν.

998 ὀξεῖα γάρ σου βάξις: οὐ κοινῶς τὸ ὀξὺ ἐπὶ τῆς φήμης ἀλλ' ὁρμὴν ἴσχει ἐπὶ τοῖς ἀξιώματι προβεβηκόσι· τὸ δὲ ὡς θεοῦ ἤτοι ὡς ἀπὸ θεοῦ ἢ ὡς περὶ θεοῦ, τοῦτο δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον ἐπεὶ γίνεται βλάσφημον διὰ τῶν ἑξῆς.

1001 ὑπεστέναζον] ἴσως ἡσύχως ἐστέναζεν δεδοικὼς τοὺς ἐχθρούς.

1003 ἴθ', ἐκκάλυψον: πρὸς τὸν χορόν φησιν ἢ τινα τῶν θεραπόντων· ἡ γὰρ Τέκμησσα ἐπὶ τὸν παῖδα ἀπῄει.

1004 ὦ δυσθέατον ὄμμα] ὡς ἀνακαλύψας.

1005 ἀνίας] λύπας.

κατασπείρας: δαιμονίως καὶ τὸ σπείρας οἷον ἀρχὴν κακῶν παρασχών· ἢ τὸ σπεῖραι ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον.

1007 τοῖς σοῖς ἐν πόνοισιν ἀρήξαντα μηδαμοῦ.

1008 ἦ που Τελαμών: ἅμα μὲν πρὸς ⟨τὸ⟩ τῆς ἱστορίας ὅτι ἐκβέβληται ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑπονοίας.

1010 πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα: πῶς γὰρ οὗτός με

---

1 τοῦ] τῆς L, corr. Br. — 2 πασῶν] ἁπασῶν (ut in textu pr.) L. — 7 ὡς περὶ] ὥσπερ L, correxi. — 14 ἀπῄει] v. 973. — 18 σπεῖραι] σπείρας Lasc. — 21 ἦ] ἢ (ut in textu pr.) L. τὸ add. G. τῆς ἱστορίας] schol. Pind. Nem. IV, 46: ὁ γὰρ Τεῦκρος ἐλθὼν μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἰλίου ἐς Σαλαμῖνα καὶ ὑπονοηθεὶς ὑπὸ τοῦ Τελαμῶνος ὡς αἴτιος γεγονὼς τοῦ φόνου τῷ Αἴαντι φυγὼν ᾤκισε τὴν Κύπρον καὶ ἔσχεν αὐτῆς τὴν ἀρχήν; cf. etiam Pausan. I, 28, 12.

ἡδέως δέξεται ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ ἱλαρόν;

οὔχ; ὅτῳ πάρα: οὔχ; ᾧτινι οὐδ' εὐτυχοῦντι πάρεστιν τὸ γελᾶν· εὐτυχοῦντι δὲ εἶπεν οὐκ ἐπὶ τῷ υἱῷ ἐσφαγμένῳ ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας.

1012 ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν] οἷον τίνος ἀπόσχοιτο λόγου;

1013 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα] ὡσανεὶ ἐμέ.

1015 ὡς τὰ σὰ] ἀντὶ τοῦ ὅπως τὰ σά.

1017 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος: τὸ μὲν δύσοργος ἐκ φύσεως (λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπὸν) τὸ δὲ ἐν γήρᾳ εἰς ἐπίτασιν.

1018 πρὸς οὐδὲν] πρὸς οὐδὲν ἀληθὲς ἢ αἴτιον ἐμοί.

1020 λόγοισιν] ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις.

1022 πολλοὶ μὲν ἐχθροί: πολλοὶ ἐχθροὶ Ἕλληνές τε καὶ Τρῶες, ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι Ἕλληνες.

1024 πῶς ἀποσπάσω: πῶς, φησί, τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω; συμπληρῶσαι δὲ βούλεται καὶ θάπτειν αὐτόν· καλῶς δὲ τῇ μὲν Τεκμήσσῃ περιῆψε τὸ σκεπάσαι αὐτὸν ὡς γυναικὶ τῷ δὲ Τεύκρῳ ὡς ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ ⟨τὸ⟩ τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα.

1025 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος: τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν ὡς ὀδούς· ὀδοῦσι γὰρ περιβάλλεται ὀξέσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ.

1030 πρισθεὶς] ἐξαφθείς, ἐκδεσμηθείς.

---

12 λέγει] v. 1011. — 22 τὸ addidi. — 24 εἰς τὸ καίνειν ὡς ὀδοὺς] schol. Antig. v. 1233 κνώδων — παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὀδοῦσι. — 25 παραβάλλεται G, Suid. v. κνώδοντος. — 27 δεσμευθεὶς Suid. v. πρισθείς.

1032 δωρεὰν] τὸ ξίφος.

1035 κἀκεῖνον] τὸν λῶρον.

1037 καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίνεσθαι· εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες.

1038 τάδ'] τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα.

1039 ἐκεῖνα] τὰ ἑαυτοῦ δόγματα· γέγονε δὲ τοῦτο καὶ παροιμιακόν.

Fol. 13a 1041 χὤ τι μυθήσῃ τάχα: καὶ ὅ τι μυθήσῃ πρὸς τὴν ἔφοδον Μενελάου τουτέστι τὴν ἄφιξιν ἤτοι πρὸς αὐτὸν Μενέλαον.

1043 ἐξίκοιτ' ἀνήρ: πιθανῶς [πάρεστιν] ὅτι οὐ συμπαθήσων πάρεστιν· οὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο ἀλλ' ὥσπερ προπαρασκευάζων τὸν Τεῦκρον.

1044 εἰς ἐναντιολογίαν.

1045 ἀντὶ δι' ὅντινα τὸν ἐπὶ Τροίαν ἐστειλάμεθα πλοῦν.

1047 οὗτος, σὲ φωνῶ: ὑβριστικὸν τὸ ἦθος Μενελάου ἴσως ἐκ τῆς συνωμοσίας Ὀδυσσέως.

1048 ὅπως ἔχει] ἀντὶ ἄθαπτον.

1050 δοκοῦντ' ἐμοὶ] διὰ τὴν ἐξουσίαν οὐ διὰ δικαιολογίαν.

1052 πρῶτον κεφάλαιον ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν Ἑλλήνων, δεύτερον ὅτι ἀπειθής· ἐντεῦθεν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήψεται ὁ Τεῦκρος ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ Ἀτρεῖδαι.

1056 ὡς ἕλοι δορὶ] γράφε ὡς ἑλοιδόρει.

---

4 τινες] Euripides monente M. Schmidtio Didym. p. 93. — 11 πάρεστιν omisit Br.; an παρίστησιν? — 22 πρῶτον κεφάλαιον] v. 1052—1065. — 23 δεύτερον] v. 1066 sqq. — 24 λήψεται] v. 1099 sqq.

ὡς ἐλοιδόρει: ὡς λοιδορούμενος ἐπηγγείλατο· ταῦτα γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας.

1064 χλωρὰν] διὰ τὰ ἐκεῖσε φυτά.

1066 στοχάζεται γὰρ ὅτι ὁ Τεῦκρος οὐ δίχα ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους.

1069 παρευθύνοντες] ἀντὶ τοῦ τιμωρούμενοι.

1074 καὶ Ἐπίχαρμός φησιν

ἔνθα δέος ἐνταῦθα καὶ αἰδώς.

1079 παρ' Ὁμήρῳ

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται.

1084 πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καίριον.

1085 ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἡδώμεθα μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτίσομεν ἂν λυπώμεθα ἀντὶ δι' ὧν λυπώμεθα· τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι ὃ οἱ πολλοὶ τιμῶσιν ἡδὺ τοῦτο οὐκ ἔστι παραμένον ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην.

1088 αἴθων ὑβριστής: οὐχ ἵσταται ἐπὶ τῶν αὐ- Fol. 13b
τῶν· ἦν τότε ὑβριστὴς οὗτος ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονεν καὶ ἡμεῖς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ ⟨νῦν⟩ μέγα φρονοῦμεν.

1091 μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς: ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς εὐπειθείας ἄριστα ἐγνωμολόγησεν. διάκειται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον ὑπεσταλμένως δὲ διαλέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.

1093 οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα: πρὸ τῆς ἀντιλογίας βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον ὅτι εὐγενὴς ὢν οὐκ

---

2 εἶπεν] v. 447 sqq. — 8 Lorentzii fragm. 58 (p. 276). — 10 Il. ε 531. ο 563. — 13 ἀντιτίσωμεν L, corr. Br. — 15 ἔστι] ἔτι L, corr. Lasc. — 18 ἦν] ἣν L, corr. Lasc. — 20 νῦν add. Lasc.

ἄξια τῷ γένει ἐξαμαρτάνει· ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν.

1097 ἦ] κατ' ἐρώτησιν.

1100 ποῦ σὺ στρατηγεῖς: πῶς τῷ Αἴαντι προστάσσεις ὁ μὴ τῶν ὑπὸ Αἴαντα ἔχων ἐξουσίαν;

1102 Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες: ὁ λόγος ἅπας ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος.

1103 οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε: οὐδ' ἔστιν ὅπου σοὶ πλέον προὔκειτο τοῦτον κοσμεῖν ἀλλ' οὐχὶ σὲ ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι.

1104 ἢ καὶ τῷδε σὲ] γράφε ἢ καὶ τοῦδε σοί.

1105 ὕπαρχος ἄλλων] ἀντὶ καὶ αὐτὸς ἑτέροις ὑπετέταξο.

1107 διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ.

1108 κόλαζ'] ἀντὶ τοῦ νουθέτει.

1109 εἶθ' ἕτερος στρατηγός: τὸν περὶ τῆς ἐπιβουλῆς λόγον ἀποφεύγει ὡς δυσανάτρεπτον, ἐνδιατρίβει δὲ τῷ ὅτι οὐ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες.

1111 οὐ γάρ τι τῆς σῆς: ἀντετίθει γάρ τις ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην ἡ στρατεία ἐγένετο· ὅπερ οὖν ἔθλιβεν αὐτὸν ἀνεσκεύασεν.

1112 οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ: οἱ φιλοκίνδυνοι, οἱ πλήρεις τῶν πόνων, λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους· οὐχ ὥσπερ μισθοφόρος τις ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύσατο.

1113 ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων: τῶν γὰρ ἀριστέων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν ὁ Τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπήτησεν συναγωνίζεσθαι τῷ γαμοῦντι

---

5 τῶν] τὸν L, corr. Lasc. — 7 ἦλθεν] ἦλθες L, corr. Lasc. — 11 ἢ] εἰ L, corr. Lasc. — 16 εἶθ' L. — 20 ἔ*θλιβεν L. — 22 οἱ πόνου L.

αὐτὴν καὶ συστρατεύειν εἴ τις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι.

1114 σοῦ δ' οὐδέν: ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ· πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι ὑβρίζει Μενέλαον· συνᾴδει γὰρ τῷ

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή.

1118 οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν: ὑποτίθησι τῷ Τεύκρῳ παύσασθαι τῆς κατηγορίας καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἐν ᾧ εὐεπιβούλευτός ἐστιν· ἢ τὸ ἐν κακοῖς τοῦτο δηλοῖ, οὐκ ἐπιτρέψει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι νῦν πράσσειν ἢ περὶ τὸ ἐνεστὸς κακὸν γίνεσθαι.

1123 κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι: τὰ τοιαῦτα σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας· μετὰ γὰρ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκτεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας ἐψυχρεύσατο καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος.

1126 κτείναντά με] ὅσον ἦκεν ἐφ' ἑαυτῷ.

1127 κτείναντα [με]; δεινόν: ὁ μὲν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται· τὸ δὲ τοιοῦτο κωμῳδίας μᾶλλον οὐ τραγῳδίας.

1131 ταῦτα καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ.

1135 εἰκότως, φησίν, ἐμίσει σε ἀδικούμενος.

μιᾷ ψήφῳ φησὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ Μενελάου.

1137 καλῶς] ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως. Fol. 14a

---

1 καὶ συστρατεύειν] ὡς στρατεύειν L, καὶ Lasc., συστρατεύειν Wunderus; de narratione Cyclicorum v. schol. Phil. v. 72, Apollod. III, 10, 8. — 5 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 6 Il. Θ 281. — 10 δηλοῖ] δῆλον L, corr. Lasc. — 17 με inclusi. — 19 οὐ] ἢ Br. — 20 ἐν Ἀντιγόνῃ] v. 450 sqq. 511. 519. 1070. — 22 φασὶ Lasc.

1150 *ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ'*] *καὶ οὗτος αἰνίττεται ὡς ἐφ' ἑτέρου τὸν λόγον ποιούμενος.*

1153 *ὀργὴν*] *τὸν τρόπον.*

1161 *οὐδαμῇ ὑπείκει ὁ Τεῦκρος, κἀμοὶ δέ, φησίν, αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαί σου φλυαροῦντος.*

1165 *ὁ χορὸς ταχύνει τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα πρὶν παραγενέσθαι τοὺς Ἀτρείδας.*

1166 *τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον.*

1168 *πάρεστιν ἡ Τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδός· οὐχ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα ἀλλ' ὅτι κινῆσαι δυνατά.*

1169 *τοῦδε*] *τοῦ Αἴαντος.*

1173 *προστρόπαιος*] *προστετραμμένος αὐτῷ ἢ ἱκετεύων.*

1175 *ἱκτήριον θησαυρὸν*] *τὰς πολλὰς ἱκεσίας ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. ἄλλως: τὸ ἱκέσιον κτῆμα, λέγει δὲ τὰς τρίχας.*

1178 *ἐξημημένος ἵν' ᾖ ἀφῃρημένος.*

1182 *καλῶς ἐγείρει τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν, τὸν δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ' ἡλικίαν.*

Fol. 14b 1184 *κἂν μηδεὶς ἐᾷ: ἀπονενοημένου, φασί, τὰ πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνατιθέναι ὅτι μόνος κρατήσει τῶν ἐχθρῶν βιαζομένων· ῥητέον οὖν ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας πάντα λέγει ὑπομένειν.*

1185 *τίς ἄρα νέατος: ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν ἀναλογισμῷ γίνεται καί φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων;*

—)

11 ἀλλ' οι . . . κινῆσαι L, ἀλλ' ὅτι κινῆσαι edidit Lasc. — 25 ὑπομενεῖν Br.

ἐς πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐμοὶ πόνους παρασκευάζων;

1186 πολυπλάγκτων] καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῇ.

1188 δορυσσοήτων] πολεμικῶν τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων.

1190 ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν] ἤτοι ἐπὶ τῆς Τροίας.

σκοτεινὴν καὶ ἀερώδη τοῖς Ἕλλησιν.

1192 ὤφελε πρότερον: ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἡκόντων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν.

1197 πόνοι πρόγονοι πόνων] ἢ παλαιοὶ ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων οἷον ὁπότε εἰσαγωγὴ τῶν ὅπλων ἐγένετο· οὐ δεῖ δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο ὅπλοις.

1199 ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων: ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ οὐ στεφάνων, οὐ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν ἀλλὰ πᾶν, φησί, τερπνὸν ἐξέκοψεν· ἥδιστος δὲ ὢν ὁ Σοφοκλῆς πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν ὅθεν καὶ μέλιττα ἐκλήθη.

1202 ὄτοβον] ὅμαδον, ἦχον.

1203 ἐννυχίαν] τὴν ἐν παννυχίσιν ἢ τὴν ἐν κοίτῃ.

1205 ἐρώτων] τῶν ἐρωτικῶν· καὶ ἄκαιρον μὲν

---

5 τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων] legitur in L post παρασκευάζων in scholio v. 1185, corr. Suid. v. δορυσσοήτων μόχθων. — 10 πρότερον ἀφανὴς] πρῶτον ἀφανὴς G. — 21 ἥδιστος] cf. schol. v. 693. — 22 μέλιττα] cf. schol. Oed. Col. v. 17.

⟨τὸ⟩ περὶ ἔρωτος μεμνῆσθαι ἐν τοῖς παροῦσιν ὅμως κατ' ἀκολουθίαν πρὸς τὰ προκείμενα.

1207 κεῖμαι δ' ἀμέριμνος: ἤτοι πολυμέριμνος ἢ τῶν τέρψεων ἀμέριμνος οἷον μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας μηδὲν ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος ἅπερ ἐστί μοι μνημόσυνα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἡ ἐνταῦθα κακοπάθεια. ἢ ἐν οὐδεμιᾷ μερίμνῃ ὢν ἢ μόνον περὶ τῶν πολέμων.

πολυμέριμνος.

1211 πρὶν] οἷον πρὶν ἐπέλθοιεν οἱ πολέμιοι.

ἐννυχίου: τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας.

1217 γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν: εὔχονται ἀπαλλαγῆναι ἐπὶ τὰ οἰκεῖα· γενοίμην οὖν, φησίν, ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα τοῦ Σουνίου· διὰ γὰρ Σουνίου ὁ πλοῦς τοῖς ἀπὸ Τροίας ἐπὶ Σαλαμῖνα.

ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάττης ἐστί.

1220 Σουνίου] ὄνομα τόπου.

1221 φιλοτέχνως εὐφραίνει τοὺς ἀκροωμένους διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς Ἀττικῆς.

1223 ὁ Τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν Ἀγαμέμνονα ἔρχεται μετὰ σπουδῆς.

1225 . . . καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι σημανῶν νέον.

1228 αἰχμαλωτίδος] τῆς Ἡσιόνης.

1230 ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.

1231 οὐδὲν μὲν ὢν διὰ τὴν δυσγένειαν τοῦ μηδὲν δὲ τοῦ Αἴαντος τελευτήσαντος.

---

1 τὸ add. G. — 2 κατ'] καὶ L, corr. Wolffius; cf. schol. Oed. Col. v. 1729. — 9 πρὶν] ὅτε? — 13 ὑπὸ] ἐπὶ L, correxi. — 22 . . .] Δί L, Δίδυμος Elmsleius; fragm. 9 (p. 242). καὶ — νέον] conflata sunt ex duobus versibus, Ai. 326 καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακὸν et Antig. 242 δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.

1233 διωμόσω] γράφε διωρίσω. Fol. 15 a

1236 ποίου] ἀντὶ τοῦ ⟨ὑπὲρ⟩ ποίου.

1239 ἔοιγμεν] ἐοίκαμεν.

1242 οὐκ εἶξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμένοις.

1243 πιθανῶς τοῖς πολλοῖς.

1244 βαλεῖτε] ἀντὶ τοῦ βλασφημεῖτε.

1245 οἱ λελειμμένοι] οἱ ἡττηθέντες ἐν τῇ κρίσει· τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Αἴαντος.

1247 γενναῖος ὁ λόγος, εἰ ὁ ἡττώμενος ἰδίῳ δικαίῳ παριστανόμενος πάλιν μάχοιτο καὶ οὐκ εἴξει τοῖς κεκριμένοις οὐδέποτε κατάστασις ἔσται.

1249 τοὺς ὄπισθεν] τοὺς ἡττωμένους.

1250 δεῖ, φησίν, ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμένοις· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῦ τὴν κατὰ ⟨τὸ⟩ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν διαβάλλειν οὐ δύναται εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ.

1255 τὸ φάρμακον] τὸ τῆς μάστιγος.

1257 ἀνδρὸς] λείπει ἡ ὑπέρ.

1263 σκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα.

1264 ἐπεὶ οὐ συμβουλεύει διὰ τὸ ἀξίωμα Ἀγαμέμνονος ὁ χορὸς ἐν τῇ εὐχῇ τὴν γνώμην κατέθηκεν.

1266 περιπαθὴς ὁ λόγος εἰς ἀχαριστίαν ἐννεύων ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἡ χάρις τοῦ ἀποθανόντος.

1269 οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ σοῦ μνήμης· οὗ

---

1 cf. Polluc. V, 152 διαβεβαιοῦμαι, διισχυρίζομαι, διορίζομαι, Hesych. v. διωρίζετο, Demosth. p. cor. p. 263 διέβαλλε καὶ διωρίζετο. — 2 ὑπὲρ addidi coll. schol. v. 1257. Electr. 317. Antig. 11. 458. 490. 1182. Trach. 42. 749. Oed. Col. 307. 513. 662. — 5 lucem affert scholium v. 1135. — 6 βλασφημήσετε Lasc. — 10 παριστάμενος male Dind.; etiamnunc vulgo παριστάνω dicimus pro παρίστημι. — 14 τὸ add. G. — 19] cf. schol. v. 1295. — 21 χο ** ρὸς L. ἐν τῇ εὐχῇ κ. ἑ.] cf. schol. Oed. Tyr. v. 46.

πολλάκις, ὦ Αἶαν, προεκινδύνευσας ἐν πολέμοις· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

1273 καλῶς πρὸς τὸ

ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;

1274 ἑρκέων] λείπει ἐντός.

1277 ἑδωλίοις] τοῖς σανιδώμασιν.

Fol. 15 b 1281 πρὸς τὸ

ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος.

1284 κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος: αὐτοκέλευστόν φησιν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομάχιον ἐπαινῶν αὐτὸν οὐχ Ὁμηρικῶς.

1285 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον: οὐδὲν πανουργήσας περὶ τὸν κλῆρον ἀλλ' εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν· τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ Κρεσφόντου καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παίδων ὅτι πανούργως ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν τοῦ ὕδατος ἔβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσήνης· οὐκ ἄτοπον δὲ τὸν Τεῦκρον λοιδορεῖν Ἀγαμέμνονι ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενον· καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀπέσχετο λοιδορίας καὶ οὐκ ὢν ἐν τοιούτῳ πάθει.

ἀνῆκται τοῖς χρόνοις ἡ ἱστορία ἡ περὶ Κρεσφόντου.

1286 ἀλλ' ὃς εὐλόφου: ὅστις κλῆρος ἐκ τῆς

---

3 Il. ι 322 ubi αἰέν. — 5] v. 1237. — 9] v. 1237. — 12 Ὁμηρικῶς] Il. η 181 sqq. — 15 ἱστορεῖται] v. Apollod. II, 8. — 19 προσαγόμενον L, corr. Br. — 20 Ἀχιλλεὺς] Il. α 122. 149. 225 sqq. — 22 χρόνοις] $\frac{o}{\chi}$ i. e. χοροῖς L, corr. Dind.; cf. schol. Electr. v. 47. 49.

εὐλόφου κυνῆς ἥμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἅλμα τοῦ Αἴαντος.

1291 εἰκότως καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν, ἓν δὲ εἰπὼν Ἀγαμέμνων μυρία ἤκουσεν.

1295 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς: οὐχ ὡς βαρβάρων τῶν Κρητῶν ὄντων ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρὸς ἀλλ' οἷον ἐξ ἀλλοφύλων γέγονέ σοι τὸ γένος.

αὐτὸς] γράφε αὖθις.

1296 ἐπακτὸν ἄνδρ'] τὸν μοιχόν.

1297 ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν: ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρᾳ ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἀποποντῶσαι, ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν ἀλλ' ἐνεγύησε Πλεισθένει.

ἐλλοῖς] τοῖς ἀφώνοις.

1301 ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγενείας αὐτοῦ.

1305 τοὺς πρὸς αἵματος] τοὺς συγγενεῖς.

δεικτικῶς εἰς τὸν Αἴαντα ἵν' ᾖ περιπαθὴς ἡ λέξις.

1307 πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ δράματος.

1309 τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους: ἐμὲ καὶ σαυτὸν καὶ Μενέλαον· οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς Τεκμήσσης καὶ τοῦ παιδός· ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός.

συγκειμένους] γράφε συνεμπόρους.

1310 ὑπερπονουμένῳ] γράφε ⟨ὑπερ⟩πονουμένους.

1311 θανεῖν προδήλως: ταῦτα ἃ βούλεσθε περὶ

---

10 ἐν ταῖς Κρήσσαις] fr. p. 398. — 12 ὁ πατὴρ] Catreus secundum Apollod. III, 2. — 13 ἀποποντῶσαι] καταποντῶσαι Nauckius. ἐνεγύησε L, corr. Dind. — 16 τὰ εἰρημένα] v. 1228 sqq. 1260. — 24 ἀπειλητικὸς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἐλεεινός?

τὸν Αἴαντα δρᾶσαι πρότερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ κἀμὲ ἀποκτεῖναι, ἀποθνήσκων μέντοι σὺν ὑμῖν ἀπολοῦμαι.

προδήλως] λαμπρῶς, ἀνδρείως.

1314 βουλήσῃ ποτέ: μεταμεληθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθεὶς καὶ μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ ἄρχειν· ἀμυνοῦμαι γάρ σε· ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι.

1316 ἄναξ Ὀδυσσεῦ: ἵνα μὴ εἴη αὐτῶν εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία διαλλακτὴν εἰσήνεγκεν τὸν Ὀδυσσέα· τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει· εἰσῆκται δὲ Ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος.

1319 βοὴν Ἀτρειδῶν: οὐκ ἐξ ἑτοίμου φησὶν ὅτι ἥκοι ἀναστέλλων τὸν Ἀγαμέμνονα ἀλλ' ἐπιμελόμενος τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς· τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσεν διὰ τοῦ ἀλκίμῳ νεκρῷ ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν· διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι οὐ δεῖ κατὰ τεθνεώτων λέγειν κἂν ἐχθροὶ ὦσιν.

1321 συλλήπτορα θέλων ἔχειν τὸν Ὀδυσσέα ἄνακτα αὐτὸν καλεῖ.

1322 ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην: συνετὸς Ὀδυσσεὺς οὐκ εὐθὺς προστιθέμενος τῇ ὀργῇ· ἔστι γὰρ συγγνώμη καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι εἰ κακῶς πάσχων ἀμύνηται διὰ λόγων.

1325 οὔτε θεραπεύει Ὀδυσσέα ὁ Τεῦκρος διὰ τὸν ἀδελφὸν οὔτε ἀντιλέγει διὰ τὸν καιρόν.

1328 ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου.

δαιμονίως ἡ ἐπιτήρησις· ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντες

---

5 προπέτης L, corr. Br. — 14 ἀναστελῶν Lasc. — 24 ἀμύνεται G.

ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι καὶ ἀντιλέγουσιν.

1329 ξυνηρετμεῖν: ξυντρέχειν ὡς πρότερον ἐκ μετα- Fol. 16a
φορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεττόντων.

συμφωνεῖν.

1334 μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς: μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον τουτέστι μὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνδείξασθαι τούτῳ τὴν ἐξουσίαν παραβῇς τὸ δίκαιον.

1336 κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος: ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθὼ ὅτι κἀγώ ποτε ἐχθρὸς ὢν ἐνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον.

1338 ἔμπας] ὅμως.

1339 τουτέστιν ὡς καὶ παρ' ἐχθρῶν ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

1345 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν: δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοῦντος εἶναι, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισουμένου καὶ τετελευτηκότος, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ βλάπτεσθαι οὐδ' ἐὰν μισούμενος ᾖ· εὐκαταλλάκτως γὰρ δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν.

1350 τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον: ὁ λόγος ὅτι οὐ πάντῃ τῷ δικαίῳ ἀκολουθητέον ἀλλά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον· ἀπρεπὲς γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι ⟨ὅτι⟩ πᾶς τύραννος ἀδικεῖ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων προβαλλόμενος.

---

14 ὡς καὶ παρ' — θρήνων τυχεῖν] v. 924 ubi ἐχθροῖς vulgo. — 16 δύναται usque ad finem] dubitatur utrum ἄνδρα τὸν ἐσθλὸν coniungendum sit an ὁ ἐσθλὸς dicatur βλάπτειν
ὁμο
ἄνδρα. — 24 ἀπολογεῖσθαι deleto απο L. ὅτι add. Br. — 25 ἔργων] ταύτην addit Lasc.

1351 *ἀλλ' εὖ λέγουσι: κατὰ κοινοῦ τὸ ῥᾴδιον· ἔστιν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος, ἀλλὰ ῥᾴδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβουλεύουσι φίλοις τιμὰς νέμειν ἀντὶ ἐμοὶ καλῶς σοι συμβουλεύοντι τιμὴν ἀπόδος τουτέστιν ἄκουσόν μου.*

1352 *κλύειν τὸν ἐσθλόν: ἄκρως αἱ ἀντιθέσεις· ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τιμῇ τῶν φίλων ὑφεῖναι τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρακαλεῖ ὁ δὲ ἀντιστρέψας φησὶν ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν.*

1353 *τῶν φίλων νικώμενος*] *λείπει ἡ ὑπό.*

1356 *τί ποτε ποιήσεις;: ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ποδαπός τις ἔσῃ πρὸς ἐχθροὺς καὶ τί αὐτοὺς διαθήσεις δεινὸν ὁπότε οὕτως ὑπὸ νεκροῦ ἥττησαι;*

1358 *ἔμπληκτοι βροτῶν: οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ, ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. ἄλλως: ἔμπληκτοι κοῦφοι, εὐμετάβλητοι· ὀνειδίζει δὲ Ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβλήτῳ· οἱ τοιοῦτοι οὖν ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται ὡς καὶ Ὅμηρος*

ἐμπλήγδην ἕτερον μὲν τίει βροτόν.

1359 *ἦ κάρτα: πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταὐτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσὶ ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολύ, φησί, τοῦτο ἀνθρώπων* [*ὡς*], *τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἔχθραν.*

1363 *ὁ μὲν τὸ τῆς ἀνδρείας ὁ δὲ τὸ τῆς δικαιοσύνης προβάλλεται.*

---

13 ποταπὸς G. — 16 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις] cf. schol. Oed. Col. v. 281. — 20 Od. *v* 132 ubi ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων. βροτὸν] βροτὸς L. — 24 ὡς inclusi, in ἐστὶ mutaverat Lasc.

1365 καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ· ἢ καὶ αὐτὸς ἵξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν.

1366 ἦ πάνθ' ὅμοια: ἔχει τι δυσκολίας, ἔστι δὲ οὕτως, κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον· τοῦτο οὖν ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοι ἐργάζεται τὸ ὑπείκειν ταφῆναι τὸν Αἴαντα. οὐδαμῇ τὸ κεχαρισμένον ἑτέρῳ διαπράττει· καὶ ὁμολογεῖ Ὀδυσσεὺς τὸ φίλαυτον ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν.

1376 ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν.

1378 καλῶς τὸ θέλω, εἰ ἐπιτρέποι Τε⟨ῦκρος⟩. Fol. 16b

1381 εὐγνωμόνως πρὸς τὸ παρὸν ὁ Τεῦκρος θεραπεύει τὸν Ὀδυσσέα κατατιθέμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν.

1382 καί μ' ἔψευσας] ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος ⟨ἐποίησας⟩ ἣν κακῶς εἶχον περὶ σέ.

1386 οὐπιβρόντητος] ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον.

1394 πιθανῶς καὶ εὐσχημόνως.

1402 πιθανὴ ἡ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς· πολὺς οὖν ἦδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι.

1404 χερσὶ ταχύνετε] μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε.

1406 ἐπίκαιρον] εὔκαιρον· ⟨ἐν⟩ καιρῷ γὰρ ἤδη καὶ τοῦτο ὥστε ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα καὶ καθᾶραι.

1407 κλισίας] τῆς σκηνῆς.

---

2 ἢ] ἦ L, corr. Br. — 3 δυσκολίαν L, correxi coll. schol. Antig. v. 506. — 12 ἐπιτρέποι Τεῦκρος] ἐπιτρέποιτε L, separavi, supplevi. — 17 ἐποίησας add. G; cf. schol. II p. 237, 19. — 25 ἐν addidi.

ἴλη] σύστημα, κυρίως δὲ φατρία.

1408 τὸν ὑπασπίδιον] τὸν ἐνόπλιον.

1409 τραγικὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα.

1412 σύριγγες] ἀναδόσεις αἵματος.

μέλαν | μένος: ἀντὶ τὴν δύναμιν τοῦ Αἴαντος.

1413 ὅστις τῶν παρόντων φίλος ἐστὶ σπευδέτω εἰς τὴν ταφήν.

1415 οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι περιπαθέστεροί εἰσιν.

1418 οἰκείως ἔχει τοῖς ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσιν ἡ τελευταία γνώμη ὅτι πλεῖστά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις γνῶναι ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένοις, προμηθείᾳ δὲ ἀδύνατον χρήσασθαι καὶ μαντεύσασθαι ὅ τι ποτὲ ἀποβήσεσθαι μέλλει· ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προπέμπουσι τὸν νεκρὸν καὶ γίνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λειψάνῳ.

Σοφοκλέους Αἴας
μαστιγοφόρος.

---

12 γενομένοις?

ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

ἀπειρόκαλον τὸ λέγειν ὅτι ὃν τρόπον τὰ κατὰ Fol. 17a
μέρος τῆς Ἰθάκης ἡ Ἀθηνᾶ ἔδειξε τῷ Ὀδυσσεῖ οὕτως ἔδει καὶ τὸν παιδαγωγὸν τῷ Ὀρέστῃ δεῖξαι· τῷ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι δείκνυσιν ὁ παιδαγωγὸς τῷ δὲ ἀπιστοῦντι ἡ Ἀθηνᾶ· ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ δεδήλωκεν ὁ ποιητής, τὸν τόπον τῆς σκηνῆς, τὸν τρόπον ὡς παρέλαβεν αὐτὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ πρὸς τὸν Στρόφιον ἐξέθετο, τὸν καιρὸν ἐν ᾧ πάρεισιν εἰς τὰς Μυκήνας, τὸν συνόντα ὅτι Πυλάδης· φησὶ γὰρ ὑποκατιὼν

Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.

1 ὦ τοῦ στρατηγήσαντος: πολλάκις παρατηροῦμεν ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσιν· καὶ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον.

στρατηγήσαντος] γράφε τυραννήσαντος.

2 προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται σκοπούντων ἡμῶν τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν.

---

3 ἡ Ἀθηνᾶ ἔδειξε κ. ἑ.] Od. ν 344—351. — 12] v. 16. — 13 παρατηροῦμεν] v. schol. Ai. init.

4 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος: Ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ ὡς Ὅμηρος

Ἄργος τε Σπάρτη τε·

παλαιὸν δὲ ἢ ὅτι Ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι· ἔτι δέ ἐστι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε κατηνέχθη.

Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνην, οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνην καὶ Ἄργος φασίν.

6 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου: οὐκ ἀπ' ἄλλου τινὸς ποιεῖται τὴν δεῖξιν ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ὅπερ ἀρχαιότατόν ἐστι κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἄργει ἀγορὰν ἐν ᾧ καὶ πῦρ ἀπόκειται περὶ οὗ πρόσθεν εἰρήκαμεν, ἔστι δὲ καταντικρὺ τοῦ Νεμεαίου Διός· παραγενόμενοι οὖν εἰς Ἄργος ὁ τροφεὺς δείκνυσιν αὐτῷ τὴν πόλιν λέγων ⟨ἣ⟩ ἔστιν οὐκ ἄπωθεν τῶν Μυκηνῶν ἀλλ' ἐξ ἀπόπτου φαίνεται καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἥρας ἐξ ἀριστερᾶς ὄντα Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ Κορίνθου εἰσιοῦσι· λυκοκτόνον δὲ τὸν Ἀπόλλωνα οἱ μὲν διὰ τὸ νόμιον εἶναι ⟨καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον⟩ τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν διὸ καὶ λύκους αὐτῷ φασι θύεσθαι ἐν Ἄργει οἱ δὲ διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῷον ὡς καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὰς ἐλάφους ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν Ἀργείων

---

3 ll. δ 52. — 6 ἔτι] ὅτι L, corr. H. — 9 Ὅμηρος] ll. δ 52, alibi. — 14 πρόσθεν] in schol. v. 4. — 15 νεμαίου L, corr. Wunderus. — 17 ἢ addidit G. — 21 καὶ — ποιούμενον] addidit Hesychius v. λυκοκτόνου Θεοῦ: Ἀρίσταρχος διὰ τὸ τὸν Θεὸν τὴν — ποιούμενον ἀναιρεῖν τοὺς λύκους. — 23 φασι] φησι L, corr. Br. — 24 τὸ ζῷον] αὐτοῦ addit Br.

ἐγχαράττεσθαι ⟨τὸν⟩ λύκον ὡς καὶ τὰς γλαῦκας Ἀθήναζε.

7 οὐξ ἀριστερᾶς: ἔστι γὰρ ἐξ ἀριστερᾶς τῶν Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ Κορίνθου εἰσιοῦσιν Ἥρας ναός, ἐκ Φωκίδος δὲ παραγενόμενοι διὰ Κορίνθου πεποίηνται τὴν ὁδόν.

9 τὰς πολυχρύσους] Ὅμηρος

πολυχρύσοιο Μυκήνης.

10 πολύφθορον] ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ καὶ φόνοι ἐγένοντο.

13 ἤνεγκα] ἐκ τούτου τὴν ἡλικίαν τοῦ νέου σημαίνει.

τὸ ἤνεγκα τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας δηλοῖ ὡς περὶ παιδαρίου οὔ τι βαδίσαι δυναμένου.

19 μέλαινά τ' ἄστρων: ἐχρῆν οὕτως εἰπεῖν, μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν ὡς τὸ

ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη

ἢ οὕτως, ἐκλέλοιπε τῶν ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφρόνη ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν.

22 ἀκμή: σπουδή· πιθανῶς δὲ ἐγείρει τὸν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις ἃ ταχέως συμβουλεύει τελεσθῆναι.

23 διδάσκει ἡμᾶς μεθ' οἵων ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ποιεῖν καὶ λέγειν.

24 σημεῖα φαίνεις κ. ἑ.] τοῦ εἶναι πιστὸς εἰς ἡμᾶς.

26 ἐν τοῖσι δεινοῖς] ἐν τοῖς πολέμοις.

---

1 τὸν] evanuit in L, habent G, V. — 4 *Μυκηνῶν*] μυκηῖ * L. — 8 Il. η 180, al. — 17 Il. δ 535, al. — 19 ᾗ τὸ] ᾗ τῶν L, corr. V.

28 ἔπῃ] . . . ἔσῃ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρως εὐβουλίαν.

Fol. 17b 31 εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω: εἴ τί σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι μεθάρμοσον ὅ ἐστιν ἐπανόρθωσον· ἔστι δὲ ἀγάσασθαι τὸν νεανίσκον ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται.

32 διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν.

35 χρῇ] μαντεύεται.

36 ἄσκευον αὐτὸν] ἢ αὐτὸν τὸν Αἴγισθον ἀπαρασκεύαστον ὄντα ἢ τὸν Ὀρέστην οἷον μὴ μετὰ πολέμου ἐπεμβῆναι.

39 ὅταν σε ὁ καιρὸς καλῇ.

40 περιέργασαι τὰ πραττόμενα πάντα.

42 τοῦ πιθανοῦ χάριν.

τὸ μὴ Ἀττικῶς πλεονάζει.

οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ: τινὲς τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν οἷον ταῖς πολιαῖς ἠνθισμένον, τοῦτο δὲ ἀπίθανον· ἐγνώσθη γὰρ ἂν εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξεν τὴν κεφαλήν· δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον, οὐ μή [οὖν] σε ἐπιγνῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον· εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα ἔστιν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος.

45 Φωκεύς: τὸν Φωκέα προθεὶς ἐπήνεγκεν Φανοτέα ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς τὸ μερικὸν καταβαίνων ὁμοίως τῷ

---

1 . . .] Δι L, Δίδυμος M. Schm. fragm. p. 270, δηλονότι Wolffius, πρῶτος Dind.; cf. schol. Ai. v. 1225. — 13 ὅταν σε ὁ καιρὸς καλῇ] καιρὸς γὰρ καλεῖ legitur Phil. v. 466. — 14 τὰ πραττόμενα πάντα] τὸ πραττόμενον G. — 21 οὖν inclusi. — 25 προσθεὶς L, corr. Br.

ἡ δ' ἐς Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἐς Πάφον·

ἐλέγοντο γὰρ ὁλοσχερέστερον μὲν Φωκεῖς ἐπὶ μέρος δὲ Κρισαῖοι, Φανοτεῖς· τινὲς δὲ ὄνομά φασι τὸ Φανοτέως.

46 δορυξένων: ἀντὶ τοῦ φίλων· κυρίως δὲ οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι φίλοι ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης.

47 ἄγγελλε δ' ὅρκῳ: μὴ σμικρολόγως τις ἐπιλάβηται ὡς κελεύοντος ἐπιορκεῖν τοῦ ποιητοῦ· δεῖ γὰρ αὐτὸν πείθεσθαι τῷ θεῷ τὸ πᾶν δόλῳ πράσσειν παρακελευομένῳ ὥστε ἐν οἷς δοκεῖ ἐπιορκῶν δυσσεβεῖν διὰ τούτων εὐσεβεῖ πειθόμενος τῷ θεῷ· ἔχει δὲ ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος ὡς ἐν Φωκίδι τρεφόμενον καταβῆναι ἐς τὰ Πύθια· ἀνῆκται δὲ τοῖς χρόνοις· ἐπὶ Τριπτολέμου γάρ φασι γενέσθαι Πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτεσι πρότερον.

48 ἐξ ἀναγκαίας τύχης: βιαίως οἷον ἀναγκαστῷ μόρῳ καὶ οὐκ ἐκ ταὐτομάτου, ἐκ βίας, ἐκ δυστυχίας, οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ.

49 τοῖς χρόνοις ἀνῆκται· νεώτερος γὰρ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ Πυθικὸς ἀγών.

---

1 Od. Θ 362 ubi ἡ δ' ἄρα Κύπρον. — 3 μέρους V. — 7 Γλαῦκος καὶ Διομήδης] Il. ζ 232. — 11 ἐπιορκεῖν L, corr. Lasc. — 14 ἐς τὰ Πύθια] ἐν τῇ πυθίᾳ L, corr. V; cf. schol. Trach. v. 503. ἐπὶ κ. τ. λ.] „novum incipit scholion" Wolf.; Εὐρυλόχου pro Τριπτολέμου ex hypoth. Pind. Pyth. Neuius (τὸν Πυθικὸν ἀγῶνα διέθηκεν Εὐρύλοχος ὁ Θεσσαλός), ἐπὶ Τρωικοῦ πολέμου (a. 1184) γάρ φασι γενέσθαι (Ὀρέστην) Πυθικοῦ ἀγῶνος (582) ἑξακοσίοις ἔτεσι πρότερον Adolfus Michaelis. δυσ· — 18 συντυχίας L; cf. schol. Ai. v. 485. 803. — 20 excidit χ; cf. schol. Aristoph. Pac. v. 990 τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις. νεώτερος] institutus Ol. 48; cf. schol. v. 682.

50 ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω: ἡ ἔκβασις τοῦ λόγου ἢ τὸ κεφάλαιον· πιθανὸν δὲ τὸ ἐν Φωκίδι ἀνατραφέντα Πύθια ἀγωνίζεσθαι.

δεδόχθω.

51 ὡς ἐφίετο] ὁ Ἀπόλλων δῆλον ὅτι, ὡς ἐκέλευεν.

52 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις: καὶ τοῖς ἀπὸ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις· λέγοι δ' ἂν χλιδὰς ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς ἢ παρ' ὅσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ.

54 τύπωμα χαλκόπλευρον] τὴν ὑδρίαν ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα Ὀρέστου ἀπέκειτο.

τὸ ἄγγος.

56 κλέπτοντες] ἀπατῶντες, παραλογιζόμενοι· Ὅμηρος

κλέπτε νόῳ.

62 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις: Πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς ἄρα τεθνηκὼς εἴη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεὶς περὶ παλιγγενεσίας καὶ τῶν καθ' Ἅιδου τινὰ ἐτερατεύετο διηγούμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων οἷς ἐν Ἅιδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν ἐξ ὧν τοιαύτην ἑαυτῷ δόξαν περιέθηκεν ὡς πρὸ μὲν τῶν Τρωικῶν Αἰθαλίδης ὢν ὁ Ἑρμοῦ, εἶτα Εὔφορβος, εἶτα Ἑρμότιμος, εἶτα Πύρρος ὁ Δήλιος, εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυθαγόρας· εἰς τοῦτο

---

2 ἀνατρεφόμενα πύθια deletis ὁμ et compendio L, corr. G, F. — 16 Il. α 132. — 17 Πυθαγόρας κ. ἑ.] cf. similem enarrationem de Zamolxide Herod. IV, 95. — 19 εἴη] ἔοι L, corr. Lasc. — 24 Ἑρμότιμος] ὁ Σάμιος addunt E (Paris. 2284), Suid. v. ἤδη. — 25 Πύρρος] πύθιος L, corr. Br. e Diog. L. 8, 5; cf. Porphyr. vit. Pythag. 45. τοῦτο] τοῦτον G.

οὖν ἔοικεν ἀποτείνεσθαι ὁ Σοφοκλῆς· ἔνιοι δὲ οἴονται ἀπιθάνως εἰς Ὀδυσσέα ἀποτείνεσθαι· οὐ γὰρ πέπρακταί τι τοιοῦτον Ὀδυσσεῖ· ἐφυλάξατο δὲ ὀνομάσαι τὸν ἄνδρα· καὶ μὴ τῶν θαυμαστῶν εἶναι δόξῃ ⟨εἰ⟩ ἐν τραγῳδίᾳ καὶ μύθῳ παλαιῷ τετόλμηκέ τι κακόηθες εἰπεῖν καὶ προσκρουστικὸν εἰς τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὃ μᾶλλον ἥρμοξε κωμῳδίᾳ.

68 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα: ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξασθε ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι.

εὐτυχῶς ἐπιχειροῦντα ταῖς μηχαναῖς.

70 δίκῃ καθαρτής: τὰ εἰς της ἔχοντα τὴν παρατέλευτον εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνονται εἰ μὴ εἴη μετοχικά, ὑφάντης, ἀγύρτης, εὐφράντης, τὸ δὲ ἑκοντὴς καὶ ἐθελοντὴς μετοχικά· παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται τό τε καθαρτὴς καὶ ἀμυντὴς ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ, φαιδρυντής, ποικιλτής, καλλυντής, πραϋντής.

72 ἀρχέπλουτον] ἄρχοντα ⟨τοῦ⟩ πλούτου καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολῃψόμενον.

75 ἐξιέναι βούλονται διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ. Fol. 18 a
καιρὸς γὰρ ὅσπερ ἀνδράσιν: ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατόν [ὁ καιρὸς] ἐστιν ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ τῆς φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο.

78 καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα: θαυμαστῶς ὁ γέρων

---

2 οὐ] οὕτω L, corr. G, V. — 4 εἰ addidi. — 5 τετολμηκ∗ τι L, corr. V. — 8 με δέξασθαι L, corr. Lasc. — 11 τὰ εἰς της κ. ἓ.] Herodiani καθολ. προσῳδ. γ′ ed. Lentzii I p. 77, 23. — 17 καλλυντὴς] ψάλτης L, corr. etym. m. p. 436, 1. — 18 τοῦ addidi. — 22 ὁ καιρὸς delevit Otto Hensius.

οὐκ ἐπιβέβηκεν τῷ ἀληθεῖ, τούτου δὲ ἀποστῆσαι βουλόμενος τὸν Ὀρέστην προσπόλων τινός φησιν.

τὸ ἑξῆς, ἔνδον θυρῶν.

80 *ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος: ὑπὸ νεότητος Ὀρέστης παράγεται φιλοπευστεῖν, ὁ δὲ πρεσβύτης τὸ χρήσιμον σκοπεῖν ἀναγκάζει.*

81 *κἀνακούσωμεν*] *ἐπακούσωμεν.*

82 *μηδὲν πρόσθεν: ἅμα μὲν εἰς τὸ χρήσιμον συμβουλεύει πείθεσθαι τῷ θεῷ ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· διελύθη γὰρ ἂν τὸ πᾶν ἐξ ἀρχῆς μηνυθέντος Ὀρέστου.*

86 *ὦ φάος ἀγνόν: ὀλόφυρσίς ἐστι τῆς Ἠλέκτρας ἐν ταῖς μονῳδίαις ὅπερ σύνηθες τοῖς τραγικοῖς κινητικὸν τοῦ πένθους· τοῦτο δὲ τὸ πρόσωπον εὔνουν ἐστὶ τῷ ἀποθανόντι· ἐπεὶ δὲ ἄηθές ἐστι πρὸς τοὺς θεατὰς ἢ πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα διαλέγεσθαι ὡς ἀπομεμφομένη τοῖς θεοῖς ἢ μάρτυρας τῶν θρήνων καλοῦσα πρὸς τὰ στοιχεῖα ποιεῖται τὸν λόγον καὶ οὕτως ἡμῖν δηλωθήσεται ὅπως διέκειτο ἐπὶ τῷ συμβάντι κατὰ τὸν πατέρα· ἰσόμοιρον δέ φησιν εἶναι τὴν γῆν τῷ ἀέρι παρ' ὅσον παρατείνειν ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα πρέπει· καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἴσος δοκεῖ εἶναι κατὰ τὴν ἀνάλυσιν ὁ ἀὴρ τῇ γῇ· συνέστραπται γὰρ ἡ γῆ· εἰ δὲ διαλυθῇ ἰσωθήσεται αὐτῷ· οὕτως ἔχει καὶ τὸ Ἡσιόδειον*

> *γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ*
> *οὐρανόν·*

ἰσόμοιρον δὲ γῆς ἀέρα τὸν σκότον φησὶν ἵνα τὸ φάος

---

1 *τούτου*] † . . . posito in margine *ζήτει* L, correxi coll. schol. Ai. v. 499. Oed. Col. 1195. — 22 *τῇ γῇ*] *τῆς γῆς* L, corr. H. — 25 Theog. v. 126.

ἀγνὸν ἀντιδιαστέλληται· καὶ γῆς, φησίν, ἰσόμοιρος ἀὴρ ἴσην μοῖραν ἔχων τῇ γῇ· πανταχοῦ γάρ ἐστιν ἀήρ· ἢ ὅτι γῆ καὶ ἀὴρ στοιχεῖα, ἰσότιμα δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀλλήλοις· τινὲς δὲ ὅτι μέση ἀέρος ἐστὶν ἡ γῆ διὰ τὰ ἀπὸ κέντρου διαστήματα· ἰσόμοιρος οὖν διὰ τὸ ἴσον ἀπέχειν πανταχόθεν τῆς γῆς· καὶ ταῦτα δὲ Φερεκράτης παρῴδηκεν· τὸ δὲ ἀὴρ τὸ α συνέστειλεν διὰ ῥυθμὸν ἢ μέτρον.

87 ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων· ὦ φάος ἀγνόν, ὅσα μοι σύνοιδας θρηνούσῃ καὶ κοπτομένῃ· τὸ δὲ κατάλληλον οὕτως, ὡς πολλὰς μὲν ᾠδὰς ⟨τῶν θρήνων⟩ ᾔσθου πολλὰς δὲ πληγὰς αἱμασσομένων τῶν στέρνων, πληγὰς ἀντήρεις· τραγικώτερον δέ πως ἀπήγγελται ὥστε τὴν διάλυσιν αὐτῶν μὴ πάνυ πολιτικὴν εἶναι· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων οἷον πληγὰς κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν στέρνων ἐλαυνομένας.

89 ἀντήρεις· ἀντιθέτους ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις· μετῆκται ⟨δὲ⟩ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσιν καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῆται ἡ ναῦς· ἀντήρεις οὖν ἀντικτυπούσας τοῖς θρήνοις· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον.

ᾔσθου] ἀντὶ τοῦ ἔμαθες.

90 διὰ τούτων ἡ ἐπίτασις.

91 ὁπόταν δνοφερά· ὅσα μέν, φησί, διὰ νυκτὸς κλαίω αἱ εὐναὶ ἴσασιν ὅσα δὲ δι' ἡμέρας ὁ ἀὴρ καὶ

---

2 ἔχων] ἔχον L, corr. Lasc. — 3 ἰσότιμα δὲ] ἰσότιμα γὰρ L, correxi. — 6 καὶ ταῦτα] sc. ut versum 2 Macho apud Athen. XIII p. 579 a et v. 7 Agenis ibid. p. 595 f. Φερεκράτης] Meinek. fragm. LXXXII (II p. 357); Pherecrates riserat totum locum ὦ φάος — ᾔσθου. — 11 τῶν θρήνων add. G. — 18 δὲ add. Suid. v. ἀντήρεις. — 19 περιωθεῖται L, corr. Suid., Hesych. v. ἀντήρεις. — 21 πρὸς ἕκαστον] sc. θρῆνον.

τὸ φῶς, λέγει δὲ ὅτι οὐ διαλείπω οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας κλαίουσα.

ὑπολειφθῇ] παρέλθῃ.

94 ὅσα τὸν δύστηνον: κατὰ βραχὺ ἐνδείκνυσι τὰ τῆς ὑποθέσεως· ἰδοὺ γὰρ ἔγνωμεν ὅτι ἀδελφὴ τοῦ Ὀρέστου καὶ διὰ τί θρηνεῖ.

95 ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον: παρὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ Νεκυίᾳ

οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες

καὶ τὰ ἑξῆς· πάνυ δὲ περιπαθὴς ὁ λόγος εἰ καὶ πολεμίων πικροτέρα ἐφάνη Κλυταιμήστρα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί· πάνυ γὰρ περιπαθὲς τὸ ἐπὶ τηλικούτου καὶ τοσαῦτα διαπραξαμένου [τὸ] εἰπεῖν

ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι·

οὐκ ἐξένισεν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέκτεινεν· ξένια γὰρ Ἄρεως τραύματα ⟨καὶ⟩ φόνοι· καὶ Ἀρχίλοχος

---

8 *νεκύα* L, corr. Lasc. — 9 Od. λ 408. *οὔτέ με* L. — 11 *Κλυταιμήστρα*] sic, non *Κλυταιμνήστρα*, constanter L in scholiis et in textu Sophoclis (Electr. v. 1368. 1473) et Aeschyli (Agam. v. 84. 270. 276. 590. Choeph. 881. Eumen. 116); solam hanc antiquam et veram esse nominis formam primus demonstravi in dissertatione inscripta „*Κλυταιμήστρα* non *Κλυταιμνήστρα*“ (Berol. 1885 apud Calvarium) ex etym. m. p. 521, 18: *παρὰ τὸ κλυτὸν — καὶ τὸ μήδω γίνεται — ἡ ἔνδοξα φροντίζουσα* (cf. *Κλυτομήδης*, *Πολυμήστωρ*), poetarum etymologiis Hom. Od. λ 429 *οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές*, Aesch. Agam. v. 1085 *τί ποτε μήδεται — μήδεται κακόν*, Choeph. v. 989 *ἐμήσατο* (= *Μήστρα*, non *Μνήστρα*, apud Tzetzam Lyc. 1393 al.) *ἐπ' ἀνδρὶ στύγος*, inscriptionibus veteribus (corp. num. 6195, III p. 879. 7701, IV p. 144 = Soph. Electr. ed. Michael. p. 148. 175); de Clytaemestra disputavit Ritschelius opusc. phil. II p. 497—498. 502. 517 ed. Ribb.; *Ὑπερμήστρα* (Hypermestra Ovid. Heroid. XIV, 1, al.) legitur in scholio Aesch. Sept. v. 556 (ed. Weckl. p. 159) et apud Ant. Liber. 17. — 13 *τὸ* delevit Br. — 14] v. 98. — 16 *καὶ* add. Suid. v. *ἐξένισεν*.

ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

πάνυ περιπαθῶς πικροτέραν γενέσθαι τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ πολεμίου καὶ ἀλλοδαπῆς τὴν Κλυταιμήστραν.

101 ἢ ἐμοῦ φέρεται: εἰ δὲ καὶ τὰ τῆς Χρυσοθέμιδος παράκειται αὕτη γε διὰ τὸ πάνυ ἀλγεῖν οὐδένα κατ' ἀξίαν φροντίζειν τῶν γεγονότων οἴεται ἢ μόνην αὐτήν.

102 ἀδίκως οἰκτρῶς: ἔν τισιν ὑπόκειται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως ἀεικῶς· καὶ οἰκτρῶς μὲν διὰ τὸ βίᾳ καὶ ἐπιβουλευθέντα ἀεικῶς δὲ ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐτίσατο.

103 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ | λήξω: ὁ νοῦς, ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

108 τὴν ἐπὶ κωκυτῷ ἠχὼ τουτέστι θρηνητικήν.

111 πόντι' ἀρὰ] γράφε ποινία ἀρά.

112 σεμναί τε θεῶν: εὐφήμως ὡς καὶ τὸ Εὐμενίδες.

119 μούνη γὰρ ἄγειν: ἢ τὸ καταβαροῦν ⟨με⟩ καὶ καταφερόμενον, ὃ φέρειν οὐ δύναμαι ἢ ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου ἀκούειν δεῖ οὕτως τὸ ἀντίρροπον, ὅπερ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν παρὼν ὥστε κοινῇ ἡμᾶς αὐτὸ φέρειν· μόνη γὰρ φέρειν οὐκέτι ἰσχύω. Fol. 18 b

---

1 Bergk. fr. 7; ξένια L, corr. Suid. v. ἐξένισεν. δυσμενέεσσι L, corr. H, Suid. v. ἐξένισεν et ξένια. — 3 πολεμίου] πολέμου L, corr. Trendelenburgius. — 9 τισιν] † L, ἐν τῷ ὑπομνήματι κεῖται O. Iahnius coll. schol. v. 451. 488. Ant. 523. 1326. τοῦ] serius additum. — 10 ἀεικῶς] ἀικῶς (αἰκῶς Herm.) Br. — 12 ἐτίσαντο G, Suid. v. ἀεικῶς. — 17 θρηνητικῶν L, corr. Elmsl. — 20 με add. Suid. v. σωκῶ.

σωκῶ] ἀντὶ τοῦ ἰσχύω, οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σῴζω.

121 ἰὼ παῖ, παῖ: πάροδός ἐστι χοροῦ γυναικῶν τῇ Ἠλέκτρᾳ συναχθομένων· δυστανοτάτας δὲ τῆς ἐξωλεστάτης· οὐ γὰρ ἐπὶ οἴκτου ἐστὶν ὁ λόγος.

122 τίν' ἀεὶ | τάκεις;] ἀντὶ τοῦ διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ;

124 ἀθεωτάτας] ἀσεβοῦς.

125 ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις] μητρὸς ἁλόντα πληγαῖς.

126 ὡς ὁ τάδε πορὼν κ. ἑ.: λίαν αἰδήμων ὁ χορὸς ὃς ἐπὶ τὸν Αἴγισθον τρέπει τὴν αἰτίαν· καὶ γυναικῶν ἐστιν ἴδιον τὸ μηδὲ ἐπὶ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασιν καταλέγειν ἄλλης γυναικός· καὶ τὸ

εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν

λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυναιξίν.

ἐπεὶ κατ' ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος ἢ ἐπεὶ δοκεῖ δυσφημεῖν φησιν, εἰ δίκαιόν ἐστιν οὕτως εὔχομαι.

129 ὦ γενέθλα γενναίων] ὦ παῖδες τῶν εὐγενῶν Μυκηναίων.

γενναίων] πατέρων.

130 ἥκετ' ἐμῶν καμάτων: οἶδα, φησίν, ἃ πράττω καὶ οὐ λανθάνει με ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ· ἢ οἶδα ὅτι μοι εὐνοεῖτε ἵνα συνάπτῃ τῷ προκειμένῳ

ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον·

ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

---

4 ἐξολεστάτης L, corr. Suid. v. δύστηνος. — 10 lemma ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις, quod est in L, mutavit Elmsl. — 14] v. 127. — 20 πατέρων] interpretamentum in textum illatum L.

134 τοιοῦτοι γὰρ πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πάθεσι παρηγορούμενοι, παρακαλοῦντες συγχωρεῖσθαι θρηνεῖν.

135 ἀλύειν: ⟨τὸ⟩ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν σημαίνει, ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως· Ὅμηρος

ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

137 Ὅμηρος

οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

138 παγκοίνου] εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ.

139 οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν: οὔτε ὀδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεούς· καὶ Αἰσχύλος

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἑᾷ,

μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

144 ἐφίῃ] ἐπιθυμεῖς· τί μοι, φησί, τούτων γλίχῃ ἅπερ ἐστὶν οὐκ εὐκόλως φέρειν, θρήνου καὶ πένθους;

147 ἀλλ' ἐμέ γ' ἃ στονόεσσα: Ἀττικῶς τὸ ἄραρέ με ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσὶν ἀντὶ σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ καὶ ⟨ἡ⟩ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. ἄλλως: οἷον συνήρμοσταί μου ταῖς φρεσὶ τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν Ἴτυν στενάξουσαν.

καὶ Ἀριστοφάνης

σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει.

1] cf. schol. v. 229. 849. — 3 τὸ add. Suid. v. ἀλύειν. ἄλῃ] Od. κ 464. ἄλλῳ L, corr. H (ᾱλῃ pr., ἄλλῃ rec.), Suid. — 4 ἀλέας] Od. ρ 23; cf. schol. Phil. v. 859. — 6 Od. σ 333. ἦ L. — 8 Il. ω 524. — 9 ἐφικέσθαι L, corr. V, Suid. v. παγκοινος. — 12 fragm. 156. θεῶν γὰρ] γὰρ θεῶν L, θεῶν γε Suid., corr. Lasc.; cf. Aristoph. Ran. v. 1392. — 13 Nauck. fragm. adesp. 380. μέλος Nauck. — 18 ἡ add. Suid. v. ἀηδὼν et ἄραρέ με. — 22 Ran. v. 103. ταῦτα L.

149 *ἀτυζομένα*: *ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι καὶ ὀδυρομένη· τὸ δὲ Διὸς ἄγγελος ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει· Ὅμηρος*

ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηὶς ἀηδὼν
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο·

ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν σημαίνει ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακὰ καὶ τὴν περιθρυλουμένην ἀγγελίαν καὶ τὸ πάθος· ἢ ἄγγελον εἶπεν οἷον τέρας καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως· καὶ Σαπφὼ

ἦρος ἄγγελος, ἱμερόφωνος ἀηδών.

150 *σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν*] *ἀντὶ τοῦ ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μερίζω σε.*

151 *ἐν τάφῳ πετραίῳ*] *τουτέστι καὶ ἀπολιθωθεῖσα. Ὅμηρος*

ἐν Σιπύλῳ ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

155 *περισσά*: *ἀντὶ ἄμετρος ἐν τῷ θρηνεῖν· περισσῶς, φησίν, ὀδύρῃ παρὰ τούτους οἷς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις· ὥστε καὶ ἕτερόν τι διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι καὶ ἀδελφαὶ αὐτῇ εἰσι δύο μετριώτερον τὴν συμφορὰν φέρουσαι.*

πρὸς τὸ ἄχος περισσή.

157 *ἢ Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἤ, ὡς ὁ τὰ Κύπρια, τέσσαράς φησιν, Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν.*

---

4 Od. τ 518. — 8 *καὶ* om. G, V, Suid. v. *ἀηδών*. *παρ' αὐτοῦ*] Iovis? *αὐτῆς* Suid. — 9 *τεράστειαν* L cum signo —: in margine, corr. G, Suid. — 10 fr. 39. — 15 versus conflatus ex Il. β 783 et ω 615. *τυφωέως* L. — 22 *Ὁμήρῳ*] Il. ι 144. 287. *εἰρηκότι*] *ξῆν* addit G. *τὰς τρεῖς*] *τρεῖς τὰς* Lasc. — 23 *τὰ Κύπρια*] epic. Gr. fr. 12 (Kinkel.). *τέσσαρας*] *Δ* L, *διαφόρους* Elmsl.

159 κρυπτᾷ τ' ἀχέων: ἢ ἀχέων μετοχή ἐστιν ἀντὶ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος.

163 βήματι: ἀντὶ ὁδῷ, πομπῇ.

164 ἀκάματα: ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως· λέγοι δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑποκρίσει· ἢ οὐ κεκμηκότως. Fol. 19 a

166 οἰχνῶ] περιέρχομαι.

167 δάκρυσι μυδαλέα] διάβροχος τοῖς δάκρυσιν. ἀνήνυτον] ἀτελείωτον.

169 ὧν τ' ἔπαθεν ὧν τ' ἐδάη: ὧν ἔπαθεν παρ' ἐμοῦ εὐεργεσιῶν (διέσῳσε γὰρ αὐτόν), ὧν δὲ ἐδάη ὅτι συνεχεῖς ἔπεμπεν ἀγγέλους δηλοῦσα τὰ κατ' Αἴγισθον.

176 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον: ᾧτινι, τῷ Διί, τὸν ὑπεραλγοῦντα χόλον τοῖς πεπραγμένοις νέμουσα μή⟨τε⟩ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς λυπηροῖς καὶ δεινοῖς μήτε ἐπιλάθου αὐτῶν ἀλλὰ μέμνησο μὲν αὐτῶν γενναίως δὲ φέρε· ἢ μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε μήτε ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας.

ὑπεραλγῆ] ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν.

179 χρόνος γὰρ εὐμαρής: ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται, ἐνίοτε δὲ οὔ· μετ' ὀλίγον ἀνυομένου τοῦ χρόνου ἥξει Ὀρέστης· ἢ εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

180 Κρίσαν] Φωκικήν· Κρίσα γὰρ πόλις Φωκίδος.

181 βουνόμον] βοῶν θρεπτικήν.

---

1 ἢ ἀχέων] ἢ om. G, Suid. v. ἀχέων. — 2 τῷ] τὸ L, corr. G, Suid. v. ἀχέων. ὁ] in litura L, ὅ ἐστιν ὁ G. — 5 λέγοι] λέγω L, corr. Lasc. — 10 τ' ἔπαθεν] sic pr., τ' ἔπαθ' rec. in textu L. — 14 νέμουσα] μένουσα L, corr. V. μή⟨τε⟩] μὴ L, correxi. — 21 ἐνίοτε δὲ οὔ| corrupta; δὲ (sine οὔ) H, δὲ καὶ V, δὲ οὖν Br.; αἰνίττεται δὲ ὅτι probabiliter Iahnius; cf. schol. Oed. Tyr. v. 137. 447. 449. 1183. Ant. 94. 499.

182 ἀπερίτροπος: ἀνεπίστροφος, ἀνεπέλευστος ἔνθεν καὶ τὸ

περιτροπέων ἐνιαυτός·

ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ ἀπερίτροπος, οὔτε Ὀρέστης ἀπερίτροπος, ὃς ἐν τῇ Φωκίδι τρέφεται, οὔτε ὁ κάτω θεὸς ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου τιμωρηθήσονται καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν ἔσεσθαι τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀδίκως ἀνηρημένου προσδόκα· τινὲς δὲ τὸ ἀπερίτροπος ἐπὶ μὲν Ὀρέστου ἀνεπέλευστος ἐπὶ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν· πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ κοινοῦ λαμβανόμενον διαφόρως νοεῖται· καὶ Ὅμηρος

ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω

τὸ ἑλέτην κατὰ κοινοῦ ἐστιν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ δίφρου ἀντὶ τοῦ ἔλαβον ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσαν.

183 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα: οὔτε ὁ Ἅιδης ἀνεπίστροφος (ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀπερίτροπος) τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται.

185 ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολύς: οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολέλοιπεν μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας Ἀγαμέμνονος πέπρακται.

188 ἇς φίλος οὔ τις ἀνήρ: ἤτοι ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι ἢ ἐκεῖνο

ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

---

1 ἀναπέλευστος L. — 3 Il. β 295. — 9 ἀνεπάλευστος L, corr. Lasc. — 12 Il. λ 328. — 26 Soph. fr. 663; locis apud Nauckium commemoratis adde nunc Michael. Acominati 2 p. 84, 24 (ed. Lampri Athen.): οὐκ ἐσμὲν μοίρας ἐκείνης τῶν φίλων οἳ κατὰ τὴν τραγῳδίαν ἐκποδὼν εἰσιν ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος.

189 ἔποικος: ἀντὶ μέτοικος, ἀναξία δὲ ἀξίαν οὐκ ἔχουσα ἀλλ' ἄτιμος· οἰκονομῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐνδιαιτῶμαι τοὺς πατρῴους οἴκους.

190 ὧδε μὲν | ἀεικεῖ σὺν στολᾷ: δεικτικῶς τὸ ὧδε· ἐλεεινὸν δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ λεληθότως ἐμφαῖνον τὸ σχῆμα τῶν ὑποκριτῶν.

193 οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά: ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο εὐθέως ἀναιρεθέντος· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ αὐδά· οἰκτρά σοι οὖν γέγονεν ἡ φωνὴ ἡ ἀγγέλλουσα περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρός, οἰκτρὰ δὲ καὶ ⟨ἡ⟩ περὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οἷον οἰκτρὰ πέπονθας καὶ ὅτε ἤκουσας παρεῖναι Ἀγαμέμνονα προσδοκῶσα ὅτι ἐπιβουλευθήσεται, οἰκτρὰ δὲ ὅτε καὶ ἡ πρᾶξις γέγονε καὶ ἀνῃρέθη.

195 ἀνταία | γενύων: ὅτε ἀνταίαν ἐπλήγης ἀπὸ γενύων παγχάλκων ὅ ἐστι πελέκεων· γένυς γὰρ εἶδος πελέκεως.

197 δόλος ἦν ὁ φράσας: ἀντὶ ὁ φρασάμενος, ὁ ἐπινοησάμενος, ὁ δὲ ἀνελὼν ἔρως· δι' ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν ἐν ᾗ ἀνῃρέθη.

198 προφυτεύσαντες] προσκεψάμενοι.

199 μορφάν: μορφήν, τύπον· τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τοῦ Αἰγίσθου ἢ τὴν ὄψιν ἣν εἰργάσατο τοῦ φόνου.

εἴτ' οὖν Θεός: πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς τὸ μὲν πρᾶγμα λέγει τοὺς δὲ πράξαντας οὐκ ἐλέγχει.

203 ὦ δείπνων ἀρρήτων: τῶν ὑπὸ Αἰγίσθου, φησί, τῷ Ἀγαμέμνονι παρασκευασθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ ἃ οὐδὲ ὀνομάσαι καλόν.

---

2 διαιτῶμαι L, corr. Suid. v. οἰκονομῶ. — 11 ἡ addidi. — 12 ὅτε] ὅτι L, corr. Br. — 15 ἐπλήγη V. — 16 πελέκεος L, corr. G, Suid. v. γένυς. — 24 εἴτ' L.

204 ἔκπαγλ' ἄχθη] μεγάλα. γράφε ἔκπαγλα πάθη.

206 διδύμαιν χεροῖν] τῆς Κλυταιμήστρας καὶ τοῦ Αἰγίσθου.

207 αἳ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον: πάνυ περιπαθῶς, αἵτινες χεῖρες, αἳ ἀνελοῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ἐμὸν βίον ἀνεῖλον καὶ προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς.

Fol. 19 b 210 ποίνιμα: ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων· Ὅμηρος

ποινὴν ⟨ἢ⟩ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος

καὶ

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ.

211 ἀγλαΐας] ἡδονῆς, δόξης.

213 φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν: ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ Ἠλέκτρᾳ μὴ ἄντικρυς ταῖς βλασφημίαις κατὰ Κλυταιμήστρας καὶ Αἰγίσθου χωρεῖν· οἰκείας δὲ ἦτοι τὰς συγγενικὰς ἢ ἀπὸ σοῦ ἐσομένας καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν.

214 οὐ γινώσκεις, φησίν, ἐξ οἵων ἀγαθῶν εἰς τί ἀνιαρὸν ἐλήλυθας;

218 σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ | ψυχᾷ πολέμους] τοιαῦτα γεννῶσα ἐξ ὧν πολεμεῖταί σου ἡ ψυχή.

σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα ἐξ ὧν πολεμεῖταί σου ἡ ψυχὴ ὡς ἐν ἀθυμίαις αὐτῆς οὔσης.

219 τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς | οὐκ ἐριστά: τοῖς κρατοῦσιν οὐ δι' ἔριδος δεῖ εἰς ταῦτα προσπελάζειν ἀντὶ οὐχ οἷόν τέ σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. καὶ ἄλλως:

---

9 Il. ι 633. ἢ add. Suid. v. ποινή. τεθνειῶτος L. — 11 Il. ι 634 ubi καί ῥ' ὁ μὲν et c. — 22 γεννῶσα] ἐννοοῦσα L, correxi.

ταῦτα δὲ ἃ πράττεις οὐκ ἐριστὰ τοῖς κρατοῦσίν ἐστιν τουτέστι [τοῖς] περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖσθαι ἀσύμφορον.

220 πλάθειν] πελάζειν.

222 τοῦτο τὸ ἔπος, φησίν, οὐ λανθάνει με ἀλλ' οἶδα τὸ ἀσφαλὲς καὶ συμφέρον, διὰ δὲ τὴν ὑπέρβασιν τῶν δεινῶν ἀναγκάζομαι καὶ ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι.

226 τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία: παρὰ τίνος γὰρ ἀκούσομαι τὰ συμφέροντα ἢ παρ' ὑμῶν τῶν συνοίκων ὥστε μοι συγχωρῆσαι ἐν δεινοῖς οὔσῃ παρηγορίαν τινὰ ἴσχειν ἐκ τῶν ὀδυρμῶν καὶ θρήνων; οὐ γὰρ πρὸς ξένους ἔχω ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς εὐνοούσας.

τίνι] ἀντὶ τοῦ παρὰ τίνος;

229 ἄνετε] ἐάσατε οἷον παύσασθέ με παραμυθούμεναι· ἢ οὕτως, ὑμεῖς με παραμυθούμεναι ἄνετε ὅ ἐστιν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι καὶ αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν.

230 τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται: τὸ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἄλυτόν μοι ἔσται ὅ ἐστιν οὐδέποτε παύσομαι ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι.

232 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων: ἓν τισι κεῖται ἀνάνομος οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὔποτε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς· κεῖται δὲ καὶ ἀνήριθμος

---

2 τοῖς inclusit Iuntina. — 9 ποτ' ἄν] ἂν ante ἀκούσομαι lectum huc posuit Wund. — 17 ὀδύρεσθε L, corr. Suid. v. ἄνετε. — 20 ἔσται] ἐστὶν L, corr. Suid. — 22 τισι] τ† ∗ L, ἐν τῷ G (ἔν τι V) παράκειται G, ἐν ὑπονοίᾳ (ὑπομνήματι Gaisfordus) κεῖται Suid. ἀνάνομος] compositum est ex α (= οὔποτε) et ἄνομος (= χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς). — 23 νεμομένη] νέμο ∗∗ μένη L.

καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρήνων ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμηθήσομαι.

οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτοὺς ἀλλὰ δαψιλέσι χρωμένη·

236 *κακότητος*] *τῆς συνεχούσης με.*

239 *μὴ εἴη μοι ταύτης τιμῆς τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι παντὸς ὀδύρεσθαι.*

240 *μήτ' εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ: μήτε εἴ τινι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ πρόσκειμαι φίλῳ συνοικοίην εὔκηλος οἷον μηδὲ εἰ ἀγαθός τίς ἐστιν ᾧ ἐγὼ πρόσκειμαι μηδὲ τούτῳ συνοικοίην εὔ⟨κηλος⟩ ζηλοῦσα ⟨τὰ⟩ αὐτοῦ καὶ ἀποδεχομένη εἰ τοιοῦτος περὶ τοὺς γονέας φαίνοιτο· μήτε οὖν αὐτὴ γενοίμην μήτε ⟨εἰ⟩ ὁ ξυνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη ζηλοίην τὰ ἐκείνου ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων.*

241 *γονέων | ἐκτίμους: τῶν ἐπὶ τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γόων τὰς πτέρυγας ἴσχουσα ἐκτίμους ἀντὶ ἐκτὸς τιμῆς ἀλλ' ἐν τῷ τιμᾶν τοὺς πατέρας εἶην διὰ τῶν γόων.*

249 *ἥ τε αἰδὼς ἔρροι καὶ ἡ περὶ πάντας εὐσέβεια εἰ τῶν ἀδίκως ἀνηρημένων μὴ τιμωρία ἔσται.*

253 *σὺ νίκα: τὸ σὺ νίκα πάνυ ἀναγκαίως ἵν' ἀφορμὴ γένηται μακρὰν ἐκτεῖναι ῥῆσιν τὴν Ἠλέκτραν ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὴν παραλήψεται.*

254 *αἰδοῦμαι εἰ δοκῶ ὑμῖν βαρέως πενθεῖν.*

256 *ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει: ἐπείπερ ἐν τοῖς φθάσασιν ἐπετίμησαν αὐτῇ διὰ τὸ ἀνενδότως θρηνεῖν περὶ τούτου πρῶτον ἀπολογεῖσθαι βούλεται.*

---

5 *ταύτης τῆς τιμῆς* H, *ταῦτα διὰ τιμῆς* schol. rec. II p. 250, 30. — 7 *τινι*] *τι* L, *τῷ* G, corr. Lasc. — 10 *εὔ⟨κηλος⟩*] *εὖ* L, correxi. *τὰ* addidi. *αὐτοῦ*] *αὐτῶ* L, correxi. — 12 *εἰ* add. Lasc. — 18 *γόων*] *γονέων* L, corr. Iahnius. — 24 *β∗αρέως* L. — 25 *ἐν τοῖς φθάσασιν*] v. 122. 141. 176. 213 sqq.

259 ἃ 'γὼ κατ' ἦμαρ: ἀναγκαίως κέχρηται τῷ νοήματι· ἐν μὲν γὰρ γενομένῳ πράγματι καὶ παρελθόντι εἰκὸς καὶ παύσασθαι τὸν ἀδημονοῦντα ὁπότε δὲ αὐτὴν οὐ μόνον τὰ τοῦ πατρὸς λυπεῖ ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς μητρὸς καὶ τὰ Αἰγίσθου ὁσημέραι γινόμενα εἰκότως παρατείνει τὸ πενθεῖν.

263 ἐν τοῖς ἐμαυτῆς: ἀνιαρὸν λίαν τὸ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς ὅτι ἀδικοῦμαι οὖσα ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. Fol. 20 a.

264 κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι: καὶ βασιλεύομαι ὑπ' αὐτῶν, ἔτι δὲ τοῦτο χαλεπώτερον, τὸ καὶ τούτοις ὑποτετάχθαι.

267 ὅταν θρόνοις Αἴγισθον: καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι Ἀγαμέμνονα Αἴγισθος ἐβασίλευσεν· Ὅμηρος

Αἴγισθος . . . . . .
. . . . ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης
κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.

269 φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά: οὐχ ὅμοια βασιλικὰ ἀλλὰ τὰ ἐκείνου· πάνυ γὰρ τοῦτο περιπαθὲς καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγον τὴν μείρακα τοῦ πατρός.

270 σπένδοντα λοιβάς: τὸ τῆς ἀσεβείας Αἰγίσθου κατηγόρημα εἰ σπένδει θεοῖς ὅπου ἄδικος φόνος εἴργασται.

271 ἴδω δὲ τούτων: ξηλοτυπίας μεστὸν τὸ πρᾶγμα, κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐτοέντην πρὸς κοίτῃ πατρός.

272 αὐτοφόντην] γράφε αὐτοέντην· τὸ δὲ ἡμῖν παρέλκει Ἀττικῶς.

---

2 μὲν] ἡμῖν L, corr. Lasc. — 5 ὁσήμεραι L, corr. Lasc. — 6 παρατείνειε L, περιτείνει G, corr. Lasc. — 10 τοῦτο] τούτου G. — 14 Od. γ 304. — 16 αὐτῷ] αὐτοῦ L. — 18 περιπαθῶς L, corr. G, H. — 26 ἡμῖν] ἦμιν (ἦμιν deleto circumflexu in textu) L.

275 τλήμων] τολμηρά, ἀναιδής.

278 εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν: τὸ εὑροῦσα τὸν πόθον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς σημαίνει οἷον ἡδέως αὐτὴν θεωμένη.

281 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά: οἱ Ἀργολικοὶ συγγραφεῖς ιγ' εἶναί φασι Γαμηλιῶνος ὡς Δεινίας ἐν ξ' Ἀργολικῶν.

ἔμμην'] κατὰ μῆνα.

283 κἀπικωκύω] δακρύω.

284 ἐπωνομασμένην] ἐφ' ᾧ ὠνομάσθη.

286 ὅσον μοι θυμὸς ἡδονήν: ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά· Αἰσχύλος

οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

287 εὐγενὴς λόγοις καὶ οὐ πράξεσιν.

289 καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.

δύσθεον] ἀσεβές.

σοὶ μόνῃ πατὴρ | τέθνηκεν: οὐκ ἀνῃρέθη φησὶν ἀλλὰ τέθνηκεν τῷ προσχήματι τῆς λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν.

299 ὑλακτεῖ] ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ ὡς κύων.

300 ὁ κλεινὸς] κατὰ εἰρωνείαν.

302 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας: συνεργούσης γὰρ Κλυταιμήστρας ἀνεῖλεν τὸν Ἀγαμέμνονα

Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.

---

4 Θεωμένην L, corr. H. — 6 Γαμηλιῶνος] τὰ μηλίων (μηλιῶνος G) L, corr. Lasc. Δεινίας] C. Muelleri fragm. hist. Graec. 2 (III p. 24). — 13 fr. 375. οἵ τε] οἱ δὲ G, οἵ τοι schol. Il. ψ 10, οἱ γὰρ urbinas. ἐρείσματα] ε post ρ serius additum in L; ἐρύσματα Herm., κουφίσματα Nauckius, ῥαΐσματα F. Schmidtius, ἀρτύματα Wecklinus. — 14 καὶ (οὐ a m. rec.) L. — 15 fr. XIX (II p. 1012) = Dind. poet. sc. fr. 215. — 25 Od. ω 97.

303 *γράφε*

ἐγὼ δ' Ὀρέστην προσμένουσ' ἀεί ποτε.

305 *τὰς οὔσας*] *τὰς παρούσας.*

307 *ἐν οὖν τοιούτοις: θαυμαστῶς καὶ ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται ἐπεὶ οἱ ἐν δεινοῖς καὶ ἔξω λογισμοῦ τινα πράσσουσι καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβῆ φθέγγονται.*

310 *φέρ' εἰπέ: ἐπεὶ θρασυτέρῳ λόγῳ ἡ Ἠλέκτρα* Fol. 20 b *κέχρηται ὁ χορὸς βουλόμενος περὶ Ὀρέστου πυθέσθαι ἐρωτᾷ εἰ πάρεστιν Αἴγισθος.*

312 *ἦ κάρτα*] *ἐν ἤθει οἷον πολλοῦ γε δεῖ.*

μὴ δόκει μ' ἂν εἰπερ: δαιμονίως ᾠκονόμηται τοῦτο πρὸς τὴν χείρωσιν Κλυταιμήστρας· τὸ δὲ εἴργεσθαι ἐξόδου [πρὸς] τὴν μείρακα περιπαθὲς μὲν χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.

317 *τοῦ κασιγνήτου*] *λείπει ἡ περί.*

318 *μέλλοντος*] *βραδύνοντος.*

320 *φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν: δύναται τὸ ὀκνεῖν Ὁμηρικῶς εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι*

ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν ὠκειάων.

324 *ὡς δόμων ὁρῶ | τὴν σὴν ὅμαιμον: οὐχ ὡς τῆς Χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ Ἠλέκτρᾳ ἀλλ' ἐπειδὴ ὁρῶσιν ἐναγίσματα βαστάζουσαν τοῦτο πρῶτον πυθέσθαι βουλόμεναι κωλύουσιν αὐτὴν τῶν ἑξῆς λόγων.*

328 *τὸ ἑξῆς, τίνα φάτιν φωνεῖς;*

---

12 *χείρωσιν*] v. 1368. — 13 *ἔξοδος* L, corr. Lasc. *πρὸς* delevit Neuius. *περίπαθὴς* L, corr. V. *χρήσιμ̓* compendio facto ex *ο* L. — 14 *ὑπόθεσιν*] *ὑπέρθεσιν* L, corr. V. — 19 Π. *ε* 255. *ὠκειάων* sumtum ex v. 257. 261. — 22 *ἐναγήματα* L, corr. G, H, V.

τίν' αὖ σὺ τήνδε: ἐπίτηδες τοῖς ἀγρίοις ἤθεσιν ἀντιπαρατάττουσι πρᾶα καθάπερ νῦν τῇ Ἠλέκτρᾳ Χρυσόθεμιν συνέζευξεν καὶ τῇ Ἀντιγόνῃ τὴν Ἰσμήνην ἕνεκα τοῦ διαποικίλλειν ταῖς ἀντιρρήσεσι τὰ δράματα.

331 θυμῷ ματαίῳ] γράφε ψυχῇ ματαίᾳ.

335 ὑφειμένη δοκεῖ: ⟨οὐχ⟩ ὅλον τὸ ἱστίον ἀναπετασάσῃ· ἀπὸ τῶν πλεόντων οἳ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντίσχοντες ὑφιᾶσι τῶν ἱστίων.

εἰς τὸ αὐτό: ὑφήσειν τὸ ἱστίον οἷον συστέλλειν τὸ φρόνημα καὶ μὴ ἄντικρυς μάχεσθαι· οἱονεὶ τῇ προαιρέσει χρῶμαι.

339 ὁ νοῦς, τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης εἴ τις διὰ ταύτην τοῖς δεινοῖς περιπέσῃ;

342 μέλειν] φροντίζειν.

343 ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα: ταῦτα ὅμοιά ἐστι τοῖς ἐν τῇ Ἀντιγόνῃ ὅπου τῇ Ἰσμήνῃ λοιδορεῖ καί φησιν αὐτὴν τὰ Κρέοντος φρονεῖν.

οἷον ἃ εἶπες ἐμὲ νουθετοῦσα.

345 ἔπειθ' ἑλοῦ γε: ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φρονεῖν κακῶς προστιθεμένην τοῖς ἐχθροῖς ἢ φρονοῦσαν τῶν φιλτάτων ἀμνημονεῖν οἷον θάτερά σε δεῖ ὁμολογῆσαι ἢ ὅτι κακῶς φρονεῖς ἢ ὅτι ἑκοῦσα ἁμαρτάνεις καὶ παρορᾷς.

ὁμολόγησον.

348 τὸ τούτων μῖσος] λείπει ἡ κατά.

350 τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις] ἀντὶ ἐμέ· ἡ δὲ ἐκ ἀντὶ τῆς ἀπό, ἀποτρέπεις.

---

6 οὐχ addidi. — 8 ἀντισχόντες L, corr. Lasc. — 11 χρῶμαι] χρωμένην G; an χρῆσθαι? — 16 ὅμοιά ἐστι τοῖς ἐν] ὁποῖά ἐστι τὰ (τοῖς G) ἐπὶ L, corr. Michaelis coll. schol. v. 997. Ἀντιγόνῃ] v. 549. — 17 αὐτὴν] αὐτῇ L, corr. V.

354 κακῶς μὲν ξῶ ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λυπεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦτο πράττω.

κακῶς] ὀδυνηρῶς.

ἐπαρκούντως] οὐ γὰρ ἐφίεμαι τρυφερώτερον ζῆν.

355 λυπῶ τούτους διὰ τοῦ τιμᾶν τὸν πατέρα.

361 δαψιλὴς ἔστω σοι ἡ τροφή. Fol. 21 a

363 ἐμοὶ γὰρ ἔστω: ἐμοί, φησίν, ἔστω τροφὴ ἡ τῇ ἀνάγκῃ μόνον ἁρμόζουσα καὶ τὴν πείνην ἀπελαύνουσα· οὐ δέομαι γὰρ τοιαύτης τροφῆς ἀφ' ἧς ἡδονὴν σχήσω·

τοὐμὲ μὴ λυπεῖν] τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν πατέρα.

365 οὐδ' ἂν σὺ εἰ ἐσωφρόνεις ἁβρῶς ἔζης ἠμεληκυῖα τοῦ πατρός.

366 καλοῦ] ἀντὶ τοῦ κλήθητι, λέγου, ὀνομάζου.

369 εἰ συγκεράσαιτε τοὺς τρόπους εὖ ἂν ἔχοι· ἡ μὲν γὰρ σμικρὰ ἡ δὲ ἀνειμένη.

372 ἠθάς εἰμί πως] ἀντὶ ἐν συνηθείᾳ εἰμί.

373 τῶν τῇσδε μύθων] τῶν παρ' αὐτῆς λεγομένων μύθων.

375 μακρῶν] μεγάλων ἢ πολυχρονίων.

379 γόων] γράφεται καὶ λόγων.

381 κατηρεφεῖ] κατεσκεπασμένῃ.

384 νῦν, φησίν, εὔκαιρόν ἐστιν καλῶς φρονῆσαι.

387 ἁρμόζει λίαν τὸ πρόσωπον Ἠλέκτρας τῇ Ἀντιγόνῃ.

391 πάνυ θυμικῶς καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῖς συγκαταλέγει ὡς τὰ αὐτῶν αἱρουμένην.

---

6 σοι] σοῦ L, corr. H. — 8 τὴν πείνην] τὸ πεινῆν G. — 10 τοῦ] τὸ V. — 14 συγκεράσηται L, συνκεράσειτε G, συγκεράσετε V, corr. Dind. — 15 ἀνειμένη] Electra; cf. v. 516. — 20 γράφεται καὶ λόγων] ad γόων v. 375 retulit Elmsl. fortasse recte. — 21 κατεσκεπασμένω L, corr. Lasc. — 22 καλῶς delet Michaelis. — 23 τῇ Ἀντιγόνῃ] Antig. v. 48. 86. — 26 αἱρουμένης L, corr. Br.

393 *εἰρωνεύεται ἐν ἤθει.*

401 *κακῶν ἐστιν ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη.*

403 *νοῦ — κενὴ*] *ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη.*

Fol. 21 b 411 *συγγένεσθε: συμμαχήσατε, συνεργήσατε, συμπράξατε ἡμῖν κἂν νῦν· ἀκούσασα δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνείροις δείματά τινα τῇ Κλυταιμήστρᾳ γέγονε θαρσεῖ καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰ καὶ μὴ πρότερον κἂν νῦν παρεστάναι.*

414 *πλὴν ἐπὶ σμικρῶν*] *ἀντὶ πλὴν ὀλίγων.*

417 *ὡς αὖθις αὐτοῦ ἀναζήσαντος καὶ προσομιλήσαντος.*

419 *ἐφέστιον*] *ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον τουτέστιν ἔποικον.*

422 *ἐσήμανεν αὐξηθησόμενον Ὀρέστην τὸν θαλλόν.*

424 *ἡνίχ' ἡλίῳ: τοῖς γὰρ παλαιοῖς ἔθος ἦν ἀποτροπιαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα. ἡλίῳ ἀντὶ ἡμέρᾳ· ἤκουσα, φησί, τοῦ ὀνείρου ἡνίκα ἡμέρας γενομένης διηγεῖτο αὐτό τινι κἀκεῖνος ἐμοί.*

430 *εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ: εἰ γὰρ νῦν, φησί, δεομένην σου ἀπώσῃ με κακοῦ σοί τινος γενομένου μετὰ ταῦτα αὐτὴ μετελεύσῃ με καὶ ἀξιώσεις μετὰ σοῦ γενέσθαι.*

432 *καὶ ἵνα μὴ ἀποτρέψῃ εἴ τι κακὸν μέλλοι γενέσθαι διὰ τῶν ὀνείρων.*

436 *εὐνὴν νῦν τὸν τάφον.*

439 *ἀρχὴν δ' ἂν εἰ μὴ τλημονεστάτη: καθόλου, φησίν, εἰ μὴ τολμηροτάτη πασῶν ἐτύγχανεν οὐκ ἄν ποτε*

---

2 κακὸν L, corr. G. — 8 παριστάναι L, corr. G, H. — 13 ἔποικον] ἐπ' οἶκον L, corr. V, Suid. v. ἐφ' ἑστίας. — 14 ἐσήμαινεν? — 21 αὐτὴ] αὐτῇ L, corr. Lasc. — 22 καὶ delet Lasc. μέλλει Lasc.

ταῦτα ἔπραττεν ἐπὶ τιμῇ τοῦ πατρὸς ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν· εἰκὸς οὖν αὐτὴν τοῦτο ἐπί τινι λυσιτελοῦντι πράττειν ᾧ μὴ ὑπουργήσῃς σύ.

445 ἐμασχαλίσθη κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα: εἰώθεισαν τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ· τὸ δὲ ἐξέμαξεν ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὃς ἐμασχαλίσθη ὑπὸ τῆς Κλυταιμήστρας καὶ τὸ κάρα αὐτοῦ τὰς κηλῖδας τούτων τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξέμαξεν· οὐ δεῖ δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν Ὅμηρον ἐπεί φησιν ἐκεῖνος

δειπνίσσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ·

ἤρκει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι· τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύσασθαι εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτῃ τῆς ὑποθέσεως. ἄλλως: εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι ⟨καὶ⟩ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὕστερόν τι παρ' ἐκείνων δεινόν· ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. ἄλλως: ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτὰ ἵνα, φασίν, ἀσθενὴς

---

1 τοῦ serius additum. — 4 λουτροῖσι L. — 7 et 9 ἐξαίμαξεν (ut in textu pr.) L, corr. G, V. — 10 Ὅμηρον] ὄνειρον L, corr. G, V. — 11 Od. δ 535. δειπνήσας L, δειπνίσας G. κατέκτεινε L, corr. G, V. — 17 ἀποταμνόμενοι L, corr. G, V, Suid. v. μασχαλισθῆναι. καὶ add. Suid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς V. — 18 συνείραντες L, corr. V, Suid. — 21 μασχαλίσθαι L, corr. Suid. — 23 φασὶν] φησὶν L, corr. Suid.

γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα· καὶ Ἀπολλώνιος

ἐξάργματα τάμνε θανόντος

⟨περὶ⟩ τοῦ Ἰάσονος.

οἷον ὑπὸ τὰς μασχάλας ἔλαβεν τὰ ἄκρα ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηριάσθη.

446 κηλῖδας ἐξέμαξεν: ἢ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας ἢ τῇ τοῦ φονευομένου ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι.

448 προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον Ὀρέστου.

451 ἀλιπαρῆ τρίχα: περιπαθῶς μὲν τὸ τῆς πενίας τὸ δὲ ἀλιπαρῆ ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι λιπαρῆ ὅ ἐστιν ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.

452 καὶ ξῶμα τοὐμόν: σύμφωνον τοῦτο τῷ

ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ·

ξῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ οὐ τὸ ἔνδυμα ἵνα τούτῳ στέφῃ τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας· δίδωσι γὰρ τὸ ξῶμα ἀντὶ ταινίας.

Fol. 22 a 455 ἐξ ὑπερτέρας χερός: ἀντὶ τοῦ ἰσχυροτέρας οἷον μετὰ δυνάμεως μείζονος.

463 κοινῷ πατρὶ] τῷ ἐμῷ καὶ σῷ.

---

3 Argonaut. δ 477. τέμνεν L, τέμνε V. — 4 περὶ add. Suid. — 7] schol. v. 446 et v. 445 ἄλλως — Ἰάσονος inverso ordine sed praefixis literis β′ et α′ habet L. ἐξαίμαξεν L, corr. V. — 10 προωκονόμισεν (προφκονόμησεν Dind.) ἀποστέ^{λλ} (ἀποστέλλουσα Dind.) G; an οἰκονομικῶς προαποστέλλει? cf. schol. v. 785; προοικονομεῖν legitur in scholio v. 1384. — 11 εὑρεῖν] v. 900 sqq. — 16 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 17] v. 190. — 20 δίδωσι] Electra.

466 τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον: οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν· δεῖ γὰρ τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πείθεσθαι· ἢ τὸ οὐκ ἔχει λόγον ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχει πρόφασιν. ἄλλως: οὐ δισταγμοῦ, φησί, καὶ ἀμφιβολίας προσδεῖται τοῖς δύο πότερον δεῖ ταῦτα ποιεῖν ἢ προσερίζειν.

469 σιγὴ παρ' ὑμῶν: εὐλαβὴς οὖσα ἡ Χρυσόθεμις κρύπτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν.

471 πεῖραν] τὴν ἐπιχείρησιν.

472 εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων: ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ὀνείρου προμαντευόμενος θαρρεῖν παραινεῖ τὴν Ἠλέκτραν. ἀνόητος.

475 εἶσιν ἃ πρόμαντις: ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα ἢ τοῖς συνετοῖς προγινωσκομένη.

477 μέτεισιν: μέτεισι, φησί, παρέχουσα τούτοις δύναμιν ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθρούς.

482 οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ: οὐ γὰρ ἀμνημονεῖ, φησί, τῶν τολμηθέντων καθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

484 χαλκόπληκτος: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμνηστεῖ, οὐδ' ἀμνημονεῖ, φησίν, ἡ χαλκόπληκτος γένυς ἡ ἑλοῦσα αὐτὸν ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τῶν δρασάντων.

485 γένυς] εἶδος πελέκεως.

488 ἥξει καὶ πολύπους: ἡ Ἐρινὺς ἡ ἐκείνῳ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα· οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι.

ἥξει καὶ πολύπους: [τὸ πολύπους ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν] ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπαις· ἐπεὶ γάρ, φησίν, ἐν τῷ Ὀρέστῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι

ἥξει καὶ πολύπους

6 δεῖ] διὰ L, corr. Lasc. — 24 ἀμφήκης γένυς: deleto primo lemmate L. — 26 τὸ — ἔθηκεν] inclusi.

τὸ πολύπαις ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν, ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα.

491 χαλκόπους: ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

492 ἄλεκτρ' ἄνυμφα: ἀντὶ τοῦ ⟨οὐ⟩ νενομισμένα ἀλλὰ παράνομα διὰ τὴν μοιχείαν.

δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα.

493 μιαιφόνων | γάμων: ἤτοι ἐπὶ τῆς Ἐρινύος ἐστὶν ὁ λόγος, ἐπέβη γὰρ ἐπὶ ἀμιλλήματα γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφευτα, ἐπέβη δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις, οὓς οὐκ ἐχρῆν εἰς γάμον ἤγαγεν ἡ Ἐρινὺς διόπερ καὶ νῦν αὐτοὺς μετελεύσεται ἢ ἐπὶ τῆς Κλυταιμήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον, τὸ δὲ οἷσιν οὐ θέμις ἐπὶ τῶν γάμων· φησὶν οὖν ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ Κλυταιμήστρα οἷς οὐκ ἔπρεπεν.

495 πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει: λείπει τὸ ἐλπὶς ἢ θάρσος με ἔχει μὴ πρὸ τούτων, τῶν προειρημένων, Αἴγισθόν φησι καὶ Κλυταιμήστραν, τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτον ἡμῖν προσπελάζειν ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψεγομένου αὐτοῦ παρὰ τῶν θεασαμένων αὐτὸν λεγόντων ὅτι κακῶν ἦν σημαντικός. ἄλλως: θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν αὐτοῖς οὐκ ἔσται ἄψεκτος ὁ ὄνειρος· παθόντες γὰρ ψέξουσι τὸ ὀφθέν.

ἔχει θάρσος· τὸ τοι σύνδεσμος παραπληρωματικός.

497 τέρας] τὸ τοῦ ὀνείρου τέρας.

498 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν: ὑμῖν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ Ἀγαμέμνονος καὶ ἡμῖν ταῖς συνδρώσαις καὶ συναχθομέναις.

---

5 οὐ add. V, Suid. v. ἄλεκτρα. — 17 θάρσος] ex v. 479. — 18 αἴγισθός φησι καὶ κλυταιμήστρα L, corr. V. — 20 αὐτὸν] sc. τὸν ὄνειρον. — 26 δρώσᾶς (σ ex ν) L.

500 δεινοῖς] τοῖς ἐκφοβοῦσιν τοὺς ὁρῶντας ὅταν ὦσι δεινοί.

501 θεσφάτοις] τοῖς τῶν ὀνείρων. Fol. 22b

503 εὖ κατασχήσει] οὐ τοῖς ἑωρακόσιν ἀλλὰ τῇ Ἠλέκτρᾳ.

504 ὦ Πέλοπος: Φερεκύδης φησί, Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν ὑπέστρεφεν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων καὶ τοῦ Μυρτίλου, καθ' ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν προϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

οἷον ἦν καὶ τὸ πρῶτον

πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε.

505 πολύπονος ἵππεία: πολύπονος γενομένη πᾶσιν Ἀργείοις· καὶ ἑρμηνεύει αὐτὸ λέγων

ὡς ἔμολες αἰανὴ
τᾷδε γᾷ·

αἰανὴ δὲ θρηνητικὴ παρὰ τὸ αἴ αἴ ἐξ οὗ γίνεται.

508 εὖτε γὰρ ὁ ποντισθείς: ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν, ἀφ' οὗ ὁ Μυρτίλος ἀπέθανεν οὐ διέλιπεν αἰκία τοὺς πολυκτήμονας δόμους· ὁ γὰρ Ἑρμῆς πατὴρ Μυρτίλου ἐμήνισε τοῖς Πελοπίδαις.

511 αἰκίαις] αἰκισμοῖς, ὕβρεσιν.

512 πρόρριζος] ἀντὶ τοῦ παντάπασιν.

516 ἀνειμένη μέν: ἄνεσιν ἔχουσα· πανταχόθεν δὲ

---

6 Φερεκύδης] fr. 93 (I p. 94). — 9 τὸν Μυρτίλον L, corr. G, V. — 13] v. 10. — 16 et 18 αἰανῆ (bis) et θρηνητικῆ L, corr. V. — 21 πολυκτύμους G, πολυκτήτους V.

διαφόροις ἐξαλλαγαῖς τὸν ἔλεον Ἠλέκτρας διαγράφει ὁ ποιητής.

518 αἰσχύνειν φίλους] ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν λέγειν.

526 ἐξ ἐμοῦ· καλῶς: ἴδιον ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν πιθανὴν δὲ τῶν δεδραμένων ἐπεισφέρειν αἰτίαν· οὐχ ὡς δίκαια δὲ πραττούσης συνηγορεῖ ὁ ποιητὴς ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον.

539 πότερον ἐκείνῳ παῖδες: λαμβάνονταί τινες τοῦ ποιητοῦ ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγονέναι τῷ Μενελάῳ τὴν Ἑρμιόνην φησίν, οὗτος δὲ διπλοῦς ὁμομητρίους φησὶν αὐτῷ γεγονέναι· ὅμως οὐ συμφωνεῖ αὐτῷ Ἡσίοδος

ἣ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ,
ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄξον Ἄρηος·

οὐ περὶ μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν ἀφεμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν, ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν· ὅρα οὖν πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο ὅτι συνέφερεν τῷ λόγῳ τῆς Κλυταιμήστρας.

Ἑρμιόνη καὶ Νικόστρατος.

540 τῆσδε] ἀντὶ τῆς Ἰφιγενείας.

542 ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης: τὸ ἑξῆς, ἢ τῶν ἐμῶν

---

4 τόλμης] τέχνης V. — 9 ἐπιλαμβάνονται H. — 10 ἐκεῖνος] Od. δ 14. — 12 οὐ] corruptum; om. Lasc., οὕτω Elmsl., οὖν Wolffius. — 14 Kinkel. fr. 117. δουρικλυτῷ L, corr. Wunderus. — 17 αὐτοὺς] αὐτοῖς L, correxi. — 25 ἢ in lemmate L.

τέκνων δαίσασθαι πλέον ἵμερόν τινα Ἅιδης ἔσχεν ἢ τῶν ἐκείνης;

545 παρεῖτο] ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο.

550 δύσθυμος: . . . . . Fol. 23 a

κακόβουλος.

551 γνώμην δικαίαν: οἷον λογισμῷ χρησαμένη δικαίῳ τότε τοὺς πέλας ψέγε ἡμᾶς μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη. τινὲς τοὺς πέλας τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα.

552 ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν: οὐκ ἂν εἴποις ⟨νῦν ὅτι⟩ λυπήσασά σε τοιαῦτα ἀντακήκοά σου· ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης οὐδὲν σὺ προκατήρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας.

556 εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγοις: εἰ πρὸ τῶν λόγων ἐπυνθάνου εἰ τὸ λέγειν σοι ἐφίημι οὐκ ἂν ἦς λυπηρά.

558 πατέρα φῆς κτεῖναι: ὡς ῥήτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τὸν λόγον· καὶ πρῶτον κεφάλαιον ὅτι οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου εἴ γε δικαίως, δεύτερον ὅτι οὐ δικαίως ἀλλὰ πεισθεῖσα Αἰγίσθῳ· δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ Ἀγαμέμνων ἔθυσεν τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τῇ Αὐλίδι.

561 ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας: ἐναντίον τῷ

ἡ γὰρ δίκη νιν εἶλεν

τὸ ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας.

ἀλλὰ σ' ἔσπασεν | πειθώ: αὕτη γὰρ ἀπόδειξις οὐ διὰ τὴν θυγατέρα ἀλλὰ διὰ τὸν μοιχὸν πεφονεῦσθαι

---

7 τότε] τῷ τε L, corr. Lasc. ψέγειν L, corr. Lasc. — 10 νῦν ὅτι add. G, H. — 11 λυπήσασά με τοιαῦτα ἀντακήκοας ἐμοῦ γὰρ L, corr. Wunderus. — 21 τῷ] τὸ L, corr. G. — 22] v. 528. εἰ (ἡ G) γὰρ δίκηι νιν εἶλεν L. — 24 πειθὼ] πιθὼ ut in textu L.

τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτῷ συνεῖναι καὶ συνοικεῖν.

παρήγαγεν, παρέπεισεν.

563 τίνος | ποινὰς] λείπει ἡ διά.

567 ἐξεκίνησεν] ἐξεδίωξεν.

575 πολλὰ κἀντιβάς: ἀντιπαρατattόμενος καὶ μὴ βουλόμενος· διὰ δὲ τῆς λέξεως δηλοῖ τὸ ἀκούσιον τῆς προαιρέσεως.

577 εἰ δ' οὖν· ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν: πιθανῶς κατασκευάζει ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἀναιρεῖσθαι κατὰ σαυτῆς νομοθετεῖς.

583 πρώτη θάνοις ἄν] ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

584 ἀλλ' εἰσόρα: ὅρα, φησί, μὴ παρακάλυμμα τῶν σαυτῆς ἀδικημάτων ταύτην κομίζῃ τὴν πρόφασιν.

591 ἐπαινέσαιμ' ἄν] γράφε ἐπαινέσωμεν.

595 ἐπεὶ πάνυ αὐτὴν διήλεγξεν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη αὐτῆς κἀκείνην ἐκμειλισσομένη φησὶν ὅτι οὐδὲ νουθετεῖν σε δεῖ· χαλεπαίνεις γὰρ ὡς λοιδορουμένη· τὸν ἔλεγχον οὖν νουθεσίαν ὠνόμασεν.

Fol. 23 b 607 εἴτε στόμαργον: εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος, στόμαργος καὶ ἀναιδὴς ὡς φής, οὐ καταισχύνω σου τὴν φύσιν ἐλάττων σου οὖσα ἀλλ' ὁμοία σοι φανήσομαι. ζηλῶ σε, φησίν· ὥσπερ γὰρ σὺ κατὰ Ἀγαμέμνονος Αἴγισθον ἔθρεψας οὕτως κατὰ σοῦ τὸν Ὀρέστην ἐγώ.

φλύαρον.

610 ὁρῶ μένος πνέουσαν: ὁ χορὸς τεθαυμακὼς ἐπὶ τοῖς λόγοις φησίν, ὁρῶ μένος πνέουσαν τὴν παῖδα,

---

18 χαλεπαίνοις L, corr. V. — 19 *νουμοθεσίαν* deletis literis μο L. — 22 *σοι*] *σου* L, corr. H.

εἰ δὲ σὺν δίκῃ αὐτῇ τοῦτο τὸ μένος σύνεστιν τούτου [τοῦ μένους] φροντίδα οὐκέτι ὁρῶ γινομένην ὑπό τινος· εὐσχημόνως δὲ ἐς τὴν Κλυταιμήστραν τὸν λόγον ἀποτείνουσιν· ἀντιλαμβανομένη οὖν ἐκείνη τοῦ λόγου φησὶ

ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος;

611 οὐκέτ' εἰσορῶ] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐννοῶ.

614 καὶ ταῦτα τηλικοῦτος: ὑπὲρ ἐπιτάσεως, ὅτι εἰ καὶ δοίη τις ἐξουσίαν ἀντιλέγειν τοῖς γονεῦσιν ἀλλ' οὐ ταύτῃ παρθένῳ οὔσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ.

615 αἰσχύνης ἄτερ] ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντως.

616 κἀγώ, φησίν, αἰσθάνομαι ἐπονείδιστα πράσσουσα καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν.

620 ἐμφαντικώτερον τὸ ἐξαναγκάζει με διὰ τῆς προθέσεως.

622 τοῦτο ὅμ⟨οιόν ἐστι⟩ τῷ

εὖ νυν ἐπίστω

⟨καὶ τὰ ἑξῆς⟩.

ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη: ὡς δὴ καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις μετριάζουσα πρὸς αὐτὴν ταὐτά φησιν ἡ Κλυταιμήστρα.

627 πιθανῶς ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἔφη τὸν Αἴγισθον ὑπὲρ τοῦ παρρησίαν δοθῆναι τῇ κόρῃ.

628 πρὸς ὀργήν: οὐκ ἐμμένεις οἷς πρότερον εἶπας· ἔφη γὰρ

καὶ μὴν ἐφίημι·

---

2 τοῦ μένους delevit Iahnius. — 4 ἀντιλαμβανομένης L, corr. Lasc. ἐκείνης L, corr. G. — 6] v. 612. — 16 τῷ] τὸ L, corr. Dind.; scholii literas evanidas habet G. — 17] v. 616. νῦν ut in textu L. — 22 τῶν ἀγρῶν G. ἔφη] v. 313. — 24 lemma in L οὔκουν ἐάσεις (v. 630) mutavit Heathius. εἶπα L, corr. G. — 26] v. 556. καί μιν L.

πιθανῶς δέ· οὐ γὰρ χρὴ ἐν ταῖς ἀντιλογίαις θυμοῦσθαι τὸν ἡττώμενον.

632 ἐῶ, κελεύω: δεῖ γὰρ καὶ προκόπτειν τὴν ὑπόθεσιν διὸ οὐ ποιεῖται πλείονας ἀντιρρήσεις.

634 ἔπαιρε δὴ σύ: πρὸς θεράπαινάν φησι· θύματα δὲ θυμιάματα.

635 πάγκαρπ'] ἐπεὶ πανόσπρια ἔθυον τοῖς θεοῖς.

637 προστατήριε] ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται.

638 βάξιν] λόγον.

οὐ γὰρ ἐν φίλοις: οὐκ εἰς τὸν χορὸν ἀποτείνεται ἀλλ' εἰς τὴν Ἠλέκτραν.

642 σπείρῃ ματαίαν: τὸ ματαίαν οὐκ ἔστι ψευδῆ ἀλλ' ἀνωφελῆ· τί γὰρ πράξει τοὺς κρατοῦντας διαβάλλουσα;

κενήν, διὰ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι πρᾶξαι.

643 ἀλλ' ὦδ' ἄκουε: οὕτως ἐμοῦ λεγούσης· τῇδε γὰρ ἀντὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ.

645 δισσῶν ὀνείρων: ἢ διπλῆν ἐχόντων φύσιν ὡς καὶ Ὅμηρος

δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

δύναται δὲ τὸ δισσῶν καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν ὡς δύο αὐτῆς ὀνείρους θεασαμένης καὶ τὸ μὲν ἓν φάσμα ἡγησαμένης εἶναι ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν ἀποτροπιασθησομένην τὴν Χρυσόθεμιν τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτὴν κεκίνηκεν ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ Ἀπόλλωνι ὅπερ οὐδὲ ἐξεῖπε πρός τινα οὐδὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· ἢ

---

7 ἐπεὶ πανόσπρια] ἐπίπαν ὄσπρια L, corr. Coraius λόγιος Ἑρμῆς (Vindob.) 1821 fascic. I p. 9; cf. Suid. et Hesych. s. v. — 13 πράξοι L, corr. Lasc. — 20 Od. τ 562.

δισσῶν τῶν ἀμφιβόλων καὶ δισσοποιῶν· ἔλυσεν δὲ αὐτὸ εἰποῦσα

εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ δὸς τελεσφόρα
εἰ δ' ἐχθρὰ τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.

650 *ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν: τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ* Fol. 24a *Αἰγίσθου εὔχεται, διὰ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ φίλοις τὸ τολμηρὸν τοῦ λόγου ἐπεκάλυψεν.*

652 *φίλοισί τε ξυνοῦσαν: ἀκατάλληλον φαίνεται τὸ ὅλον ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνειμι νῦν ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον, φίλοισί τε καὶ τέκνοις συνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν· τὸ δὲ δύσνοια ἀπ' αὐτῶν εἰς ἐμὲ ἢ ἀπ' ἐμοῦ.*

653 *εὐημεροῦσαν*] *ἑκάστῃ ἡμέρᾳ εὖ διάγουσαν.*

656 *τὰ περὶ τῆς τελευτῆς Ὀρέστου ἔοικεν εὔχεσθαι.*

657 *τὰ δ' ἄλλα πάντα: ζητοῦσι διὰ τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει περὶ τοῦ Ὀρέστου ὕστερον δὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνεται ἐφηδομένη· ῥητέον οὖν ὅτι νῦν μὲν προσδοκῶσα αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα τότε δὲ ὡς κατὰ ἀποθανόντος παρρησιάζεται ἄφοβος γενομένη.*

660 *ξέναι γυναῖκες: ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ περὶ τοῦ θανάτου Ὀρέστου· τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐστὶν οὔτε ἀποικτιζομένου παντάπασιν οὔτε ἡδομένου ἀλλ' ὡς ξένου· εὐκαίρως δὲ ἥκει ἔξω οὐσῶν ἀμφοτέρων, πρῶτον ἵνα μὴ δισσολογοίη πρὸς ἀμφοτέρας ἀπαγγέλλων, δεύτερον πρὸς τὸ δηλωθῆναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων· πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς ἀγνοῶν.*

664 *στοχάζεται ἐκ τῆς στολῆς καὶ τῶν βασιλείων.*

---

3 *πέφυκεν* L. — 6 *φίλους* L, corr. G. — 12 *ἀπ' ἐμοῦ*] *εἰς αὐτοὺς* addit Lasc. — 13 *ἡμέρᾳ* L, corr. G, Suid. v. *εὐημεροῦσαν*. — 16 *τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος*] v. 666.

668 ἐδεξάμην] λείπει ἡ ἀπό, ἀπεδεξάμην.

675 τί φής, τί φής: οἱ ἡδέος ἀκούοντες λόγου κἂν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται.

μὴ ταύτης κλύε: οἷον μὴ διὰ ταύτην φυλάξῃ εἰπεῖν τὰ ἑξῆς.

679 τῷ τρόπῳ διόλλυται;: ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἡδομένων· μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν καὶ τὸ κατὰ μέρος ἡδόμενοι πυνθάνονται· ἔπειτα ὁ ποιητὴς βούλεται εὐδοκιμεῖν περὶ ἀγῶνος λέγων Ἑλληνικοῦ.

682 οὔπω ἦν ἐπὶ Ὀρέστου ὁ Πυθικὸς ἀγών.

684 τινὲς δόλιχόν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην ὅς ἐστιν κ′ στάδια κ′ ἐτῶν ὄντα ὥστε τῇ φύσει ἴσα τὰ τέρματα τοῦ δρόμου ἐποιήσατο.

686 δρόμου δ′ ἰσώσας: οἷον οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα ἀλλ′ ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασι κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῆς νίκης ἔτυχεν. ἄλλως: ὁμοίως καὶ ἴσως τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ ἀντὶ τοῦ ὡς θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ οὕτως καὶ ⟨ἐπὶ⟩ τῷ ἔργῳ ἐφάνη, ὡς ἐπὶ τῷ εἴδει οὕτως καὶ ⟨ἐπὶ⟩ τῷ ἔργῳ.

τοῦ ἐκ ποδὸς δρόμου.

691 ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλην ταῦτα ἐν μιᾷ τις ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ.

Fol. 24 b 696 ὅμοιον αὐτῷ τὸ Πινδαρικὸν

---

11 οὔπω] excidit χ; cf. annot. ad schol. v. 49. — 12 ad v. 686 refert Elmsl. — 17 ἄλλως] ἀλλ′ L, corr. Wolffius. — 19 θαυμαστῶς L, corr. V, Suid. v. δρόμοις. — 20 ἐπὶ add. Suid. — 21 ἐπὶ add. V, Suid. — 23 ταῦτα — ἡμέρᾳ] „verba elisis vocalibus trimetrum efficientia“ Dind.

Θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον
παραμείβεται
δελφῖνα ⟨καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν⟩.

701 φιλοτίμως διὰ πιθανότητα ταῦτα ἐπεξεργάζεται.

702 ξυγωτῶν] οἷον διζύγων.

703 κἀκεῖνος] ὁ Ὀρέστης.

706 λεύκιππος Αἰνειᾶν: ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἄτοπον ἐπίθετον εἶναι· ὄνομα γὰρ κύριον οὐ προτέθεικεν πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνεξέλεγκτον· ὅλη γὰρ ἡ διήγησις τοῦ ἀγῶνος πέπλασται· οἱ δὲ Αἰνειᾶνες τῶν Θεσπρωτῶν ἢ Θρᾳκῶν· Ὅμηρος

τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί.

707 προσχαρίζεται Ἀθηναίοις ἐν Ἀθηναίοις λέγων.

716 ὡς ὑπερβάλοι | χνόας τις αὐτῶν: οἷον πρῶτοι τοῦ δρόμου γενέσθαι· χνόας δὲ τὰς τοῦ ἄξονος σύριγγας [καὶ τὰ ἱππικὰ φρυάγματα], ἀπὸ δὲ μέρους τὸ ὅλον ἅρμα· σύριγξ δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτως καλεῖται· λείπει δὲ τὸ ἐλαύνων· τὸ δὲ χνόας βαρέως· τὰ γὰρ εἰς η καθαρὸν δισσύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα ὧν

---

1 Pyth. II, 50. ἀετὸν L. — 6 διζύγων] ἀζύγων L, εὐζύγων Wolffius, corr. Schneidewinus Iahn. annal. 67 p. 509; cf. Herod. IV, 170. 189. — 8 αἰνειᾶν etiam in textu L. — 9 οὐδὲν γὰρ κ. ἑ.] novum scholion incipit. — 10 προστέθεικεν Wolffius. ἀνεξέλικτον L, corr. Lasc. — 12 αἰνειᾶν L, corr. G. — 13 Il. β 749. δ' ε*ν*ιῆνες L, fuit haud dubie αἰνειῆνες pr. — 15 πρῶτος Lasc. — 17 καὶ — φρυάγματα] om. Suid. v. χνόας. — 19 ἐμβαλόμενον L, corr. G, Suid. — 22 τῷ] τὸ L, corr. V, Suid. Canon Herodiani περὶ καθολ. προσῳδ. ιβ' (p. 305, 22 sqq.).

προηγεῖται δασὺ βαρύνεται, χνόη, φθόη, χλόη· τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

ὑπερδράμοι.

717 φρυάγμαθ'] φυσήματα, πνεύματα.

720 στήλην: τὸν λίθον τὸν καμπτῆρα.

721 ἔχριμπτ' ἀεί: ὅ ἐστι προσεπέλαζε τῷ καμπτῆρι ἀεὶ τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ.

722 σειραῖον ἵππον: τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ, τὸν δεξιόν, προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι ⟨τὸν⟩ ἀριστερόν.

724 ἄστομοι] σκληρόστομοι.

725 ἐξ ὑπαντήσεως ἐνετίναξαν ἐκείνων ὑποστρεφόντων.

727 Βαρκαίοις ὄχοις: τοῖς Λιβυκοῖς· Βάρκη γὰρ πόλις Λιβύης ἡ νῦν Πτολεμαΐς καλουμένη.

730 ναναγίων: τῶν πτωμάτων.

731 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινός: δεινὸς ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος· πρὸς εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων ἐπαινεῖ αὐτὸν ὡς Ἀθηναῖον.

732 ἔξω παρασπᾷ] φυλαξάμενος, φησί, τούτοις συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν ἔξω ἀπ' αὐτῶν παρασπᾷ.

κἀνακωχεύει: ἀνασειράζει, κατέχει· ἀνακωχεύειν γὰρ κυρίως λέγεται ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν τῷ πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι· μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἅρματος εἴρηκεν ⟨ὅτι⟩ οὐ διημιλλήσατο ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ὕστερος ἠρέμα ἤλανεν.

735 τῷ τέλει πίστιν φέρων: οἷον πιστεύων ὅτι

---

3 ὑπεκδράμοι L, corr. Blaydesius. — 9 τὸν add. V, Suid. v. σειραῖος ἵππος. — 11 ἐπετίναξαν L, correxi. — 20 περισπᾷ L, corr. G. — 23 στείλαντες τὰ ἄρμενα] Homericum ἱστία στέλλειν Od γ 10, alibi. — 25 ὅτι add. Suid. v. ἀνακωχεύει.

ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται· ἢ νομίζων ἕως τοῦ τέλους οὕτως ἐλαύνειν.

738 κἀξισώσαντε] ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Ἀθηναῖος.

743 λύων] χαυνῶν διὰ τὸ συμπεπλέχθαι.

745 χνόας] τὸ λεπτὸν μέρος τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον ὑπὸ τῆς χοινικίδος· εἴρηται δὲ ὁμοίως τὸ παρ' Ἀπολλωνίῳ Fol. 25a

ἄξονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο.

751 λαγχάνει] γράφε τυγχάνει.

755 καὶ ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος ⟨καὶ⟩ ἵνα πάλιν τὸ περιπαθὲς εἴη τῇ Ἠλέκτρᾳ.

758 δειλαίας σποδοῦ] ἀντὶ αἰτιατικῆς.

766 ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἥδεται, διὰ δὲ τὸν χορὸν ἀλγεῖν ὑποκρίνεται.

781 ὁ προστατῶν] ὁ ἐπιγινόμενος.

818 ξύνοικος ἔσομαι: τοῦτο οἰκονομικῶς· εἰ γὰρ ἀπορήσασα ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις ἀπέκτεινεν ἑαυτὴν διελύετο ἂν ἡ ὑπόθεσις. Fol. 25b

823 ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός: ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἠλέκτραν ἔλεγεν

θάρσει μοι, τέκνον, θάρσει·
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς

καὶ τὰ ἑξῆς· νῦν οὖν πανταχόθεν ἀπεγνωσμένης τῆς

---

8 Argon. 1, 757. ἀξόμενος πλήμνησι — αἰνυμένοιο L. — 10 καὶ add. Neuius. — 11 πάλιν] cf. schol. v. 95. — 16 ὁ ἐπιγενόμενος L, corr. Suid. v. προστατῶν. — 18 ἀπέκτεινεν] ἀπέκλινεν L, corr. Michaelis. — 22] v. 173 ubi θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον L. — 23 ἔστι] ἔτι pr., ἐστὶ rec. in textu L.

σωτηρίας καὶ προστεθείσης τῆς κατὰ τὸν Ὀρέστην συμφορᾶς εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο ὥστε καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν εἰ [ὅλως] ἐν οὐρανῷ εἰσιν εἴ γε περιορῶσι τοιαῦτα γινόμενα· καὶ τὸν μὲν ἥλιον ὡς πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν τὸν δὲ Δία ὡς πάντων δεσπότην ὄντα· δεῖ δὲ τὸν ὑποκριτὴν ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τε εἰς οὐρανὸν καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι ὃ δὴ κωλύει ὁ χορὸς

μηδὲν μέγ' ἀύσῃς.

826 κρύπτουσιν ἕκηλοι] οἷον οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

827 θρηνεῖ ἡ Ἠλέκτρα τὸν ἀδελφόν· ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιοῦτο μέρος.

830 ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεραπεύτοις πάθεσι μετριάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν.

831 ἀπολεῖς: δαιμονίως τοῦτο ἐπήγαγεν· οὐ γὰρ ἀμελήσασα τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπιτιμήσεων ἐρεῖ τι ἀπρεπὲς εἰς θεοὺς ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ Σοφοκλῆς εἰς τοὺς θεοὺς βλασφημῶν (καὶ γὰρ εἷς ἦν τῶν θεοσεβεστάτων) ἀλλ' ὥσπερ δυσχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν ὡς ψυχραῖς τοῦτό φησιν.

ἀποκναίεις με, φησίν, ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγοροῦσα.

---

4 ὅλως inclusi. περιορῶσι] τὰ addunt G, V. — 5 πάντα ἐφορῶντα] Homericum ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς Il. γ 277, al.; cf. schol. Trach. v. 96. 101. — 6 πάντων δεσπότην] Oed. Tyr. v. 904 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων. — 7 δεῖ δὲ κ. ἑ.] pertinent ad v. 829 (G). βοῇ] βουλῇ L, corr. G, V. — 10] v. 830. — 14 μέρος] μέλος Br. — 15 ἐν τοῖς κ. ἑ.] post φησιν schol. v. 831 lecta in L huc retraxit Elmsl.

837 οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων | χρυσοδέτοις: ταῖς διὰ χρυσοῦ γενομέναις τέχναις τοῦ δοθέντος Ἐριφύλῃ διὰ τὴν Ἀμφιαράου ἔξοδον· διὰ τὰς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. ἄλλως: τὸ χρυσοδέτοις ἔρκεσιν ἢ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων φησὶν οἷον τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις ἅπερ ἔρκη εἶπεν οἷον περιφράγματα καὶ τείχη ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ Ἀμφιάραος ἀλλ' ἐνεσχέθη ἐν αὐτοῖς ἢ χρυσοδέτοις τῷ ὅρμῳ ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος, τὸ δὲ ἔρκεσιν οἷον τοῖς δεσμοῖς καὶ φράγμασιν καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ· τὸ δὲ γυναικῶν ἀπάταις ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ ἢ καθόλου τὸν χρυσὸν γυναικῶν ἀπάτην εἶπεν· θαυμαστῶς δὲ εἴκασεν ὅτι καὶ οὗτος διὰ γυναικῶν ἀπώλετο.

839 ὁ χορός φησιν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἐστί τις εὐτυχία· τιμὴν δὲ αὐτῷ φησιν ἔσεσθαι διὰ τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν.

840 οὐ προσιεμένη οὐδὲ τοὺς τοιούτους λόγους Fol. 26 a
θρηνεῖ ἡ Ἠλέκτρα.

841 πάμψυχος ἀνάσσει: ἀντὶ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει αἳ δὴ ἐν χρείᾳ καθεστᾶσι τῆς ἐκείνου μαντικῆς· ἢ πάμψυχος ὁ διασῴσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σῴζων ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

842 μνησθεῖσα τῆς Ἐριφύλης ἡ Ἠλέκτρα ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ ἤθει αὐτῆς δυσχεραίνουσα.

843 φεῦ δῆτ'· ὁλοὰ γάρ: ὁ χορὸς συγκατατιθέμενός φησιν ὅτι δικαίως ἀνεβόησας· ὁλοὴ γὰρ ἦν ἡ Ἐριφύλη· ὅρα δὴ οὖν εἰ ἔπραξέ τι ὁ χορός· ἀπέσπασε

---

16 ἔσεσθαι] γενέσθαι Michaelis. — 21 αἳ] ἃ L, corr. Br.

γὰρ αὐτὴν τοῦ θρηνεῖν ἐμβαλὼν τὸ κατ᾽ αὐτὴν μύθευμα.

844 ἐδάμη] ἡ Ἐριφύλη δῆλον ὅτι· ὁ δὲ λόγος ἀποφαντικός, ὁ χορὸς δὲ ὡς πυνθανομένης ἐπάγει τὸ ναί.

846 οἶδ᾽ οἶδ᾽· ἐφάνη: οἶδα ὅτι ἐδάμη· ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ φόνῳ τουτέστι τιμωρὸς τοῦ πατρός, ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς πάρεστιν ἀποθανόντος Ὀρέστου· ὁ μὲν οὖν χορὸς παρέβαλεν τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ Ἀμφιαράῳ ἵνα Ἠλέκτρα εὔελπις εἴη περὶ τοῦ πατρὸς ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος ἡ δέ φησιν ὅτι Ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος ἔτυχεν τιμωρίας· πάνυ δὲ περιπαθῶς τὸ πάθος τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει διὰ τοῦ ἐμοὶ δ᾽ οὔτις.

μελέτωρ] φροντιστής, ᾧ ἐπιμελὲς γέγονεν μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον.

847 ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει] τὸν Ἀμφιάραον.

849 δειλαία δειλαίων: καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας, τὸ εἴς τι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν ὡς ἐπὶ ἀπαρηγορήτοις κακοῖς.

850 κἀγὼ τοῦδ᾽ ἵστωρ: οἶδα, φησίν, ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων· πανσύρτῳ δὲ πάντα σύροντι τὰ κακὰ ἢ πανσύρτῳ τῷ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὡρμημένῳ· παμμήνῳ δὲ τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηνεκεῖ· δειλαία οὖν εἰμι οἷον κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη καὶ διηνεκῆ παρέμεινεν.

---

4 ἀποφατικὸς L, corr. G. — 7 τιμωρὸς] ὁ τιμωρὸς G, Suid. v. μελέτωρ. — 14 διὰ τὸ L, corr. G. — 23 πάντα] τῷ πάντα G, Suid. v. ἵστωρ.

κἀγὼ τοῦδ' ἵστωρ: κἀγὼ τούτου ἐπιστήμων εἰμί, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι.

851 *πανσύρτῳ*] *πάντα σύροντι* ⟨*τὰ*⟩ *κακά.*

παμμήνῳ] *πολυχρονίῳ.*

854 *μή μέ νυν μηκέτι: μηκέτι οὖν με, φησί, παρηγορήσητε ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τῶν ἐλπίδων ἀρωγαὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν· κοινοτόκων δὲ τῶν ἀπ' ἀμφοῖν τῶν γονέων· διὰ δὲ τοῦ εὐπατριδᾶν ηὔξησε τοῦ πατρὸς τὸ ἐγκώμιον οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων οἷος ἦν καὶ Ὀρέστης γεγονὼς ἐξ Ἀγαμέμνονος· ἢ κοινοτόκων τῶν ἀδελφικῶν, τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων.*

855 *παραγάγῃς*] *παρηγορήσῃς.*

856 *διὰ μέσου τὸ τί φῄς;*

858 *κοινοτόκων*] *τινὲς τῶν πᾶσι κοινῶν.*

861 *ἦ καὶ χαλαργοῖς: ταῖς λευκόποσιν ἢ ταῖς ταχείαις ἐν ταῖς χηλαῖς, ⟨τὰς⟩ χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν· εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ*

πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος

ἀντιτίθησιν ἡ Ἠλέκτρα, ἆρα οὖν οὕτω πέπρωται τοῖς θνητοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς; τμητοῖς δὲ ὁλκοῖς τοῖς ἱμᾶσιν· ὁλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἱλκύσθη.

863 *τμητοῖς ὁλκοῖς*] *τμητοῖς λώροις.*

864 *ἄσκοπος ἁ λώβα*] *ἀπροόρατος ὁ θάνατος.*

---

3 *σύροντι*] *σύρον* L, correxi et *τὰ* addidi. — 5 *νυν*] *νῦν* (ut in textu) L. — 10 *ἀ**γαμέμνονος* L; erasa *δε* (sequentis vocabuli *ἀδελφικῶν*) fuerunt. — 15 *κοινῶν* i. e. *κοινωνῶν* L. — 16 *ταῖς λευκόποσιν*] *τοῖς λευκόποσιν* L, corr. Br. — 17 *τὰς* addidi. — 18 *ὅπλων* L, corr. Lasc. — 19 *θνητοῖς* L, corr. G.

865 πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος: τοῦ χοροῦ εἰπόντος ⟨ὅτι⟩ ἀπροϊδὴς ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα ⟨λώβη⟩ ἡ Ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπήγαγεν ὅτι δὴ πέπονθεν ἀπροσδοκήτως ἐπ᾽ ἀλλοδαπῆς τελευτῶν καὶ ἐμοῦ χωρίς.

868 κέκευθεν] ἀντὶ τοῦ κρύπτεται.

871 ὑφ᾽ ἡδονῆς τοι: ἡ Χρυσόθεμις παραγέγονεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου ἐγκείμενα τῷ τάφῳ εὑροῦσα. τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰσήγαγεν ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ἡ ὀλόφυρσις Ἠλέκτρας γένηται.

872 λείπει ἡ ὑπέρ, ὑπὲρ τοῦ σὺν τάχει μολεῖν.

875 τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων: τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς ὅπερ ἐστὶν ἴασις· κατ᾽ οὐδένα οὖν τρόπον προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

876 ἰδεῖν] ἔτι.

878 κλύουσ᾽, ἐναργῶς: ἐπὶ τοῦ κλύουσα πρὸς βραχὺ διαστικτέον ἵν᾽ ᾖ πάρεστ᾽ ἐναργῶς, ἴσθι τοῦτο κλύουσα ἐμοῦ.

Fol. 26 b 888 βλέψασα θάλπῃ: ἀντὶ παρακόπτεις τὰς φρένας ὡς ἐν πυρετῷ· ἀνηκέστῳ δὲ πυρὶ ὡσεὶ ἔλεγεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι· ἀνέλπιστον γὰρ τὸ παραγενέσθαι Ὀρέστην ἤδη ἀπολωλότα.

Θερμαίνει τῇ χαρᾷ.

893 ἀρχαῖον] τὸν ἐκ πολλοῦ ᾠκοδομημένον.

895 πηγὰς γάλακτος] πολὺ γάλα ὡς τὸ δακρύων πηγὰς ἀντὶ πολλὰ δάκρυα.

---

2 ὅτι add. G. ἀπροϊδὴς L, corr. Lasc. λώβη add. G. — 3 πέπονθεν] τέθνηκεν G. — 8 τοῦτο ⟨δὲ⟩ τὸ πρόσωπον? — 20 βλέψασα] κλέψασα (ut in textu) L, corr. apographa. παρακόπτῃ Suid. v. ἀνήκεστα. — 24 Θερμαίνεις L, corr. Dind. — 26 δακρύων πηγὰς] Antig. v. 803.

896 ἐστὶν] εἰσίν.

θήκην πατρὸς] τὴν σορὸν λέγει ἔνθα τὸ λείψανον ἐτέθη.

901 νεώρη] τὸν νεωστὶ ἠρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν.

903 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα] ὅραμα ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κατὰ ψυχήν.

908 τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν γελοῖον· πιθανῶς οὖν ἐπάγει ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ τῷ πάνυ συνημμένῳ κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει.

909 τόδε] τὸ ἀποκείρασθαι τὰς κόμας δῆλον ὅτι.

915 τἀπιτίμια] τὰ ἐπὶ τῇ τιμῇ γινόμενα τοῦ πατρός.

γράφε τἀγλαΐσματα.

919 κῦρος] ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία.

ἐπιτυχία.

922 φέρει] γράφε ἔφυς.

929 ὅ ἐστιν οὐ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυσχερὴς ὀφθεὶς καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λυπήσας αὐτήν.

δυσχερὴς] γράφε δυσμενής.

933 μνημεῖ' Ὀρέστου] τοῦ Ὀρέστου μνημόσυνα. Fol. 27 a

942 ὧν ἐγὼ φερέγγυος;] ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι;

φερέγγυος λέγεται ὁ ἀναδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτῖσαι οἷον ἀξιόχρεως, δυναμένη ἀναδέξασθαι ⟨τὴν ἐγχείρησιν⟩.

---

25 ἀναδεξάμενος] ἐκδεξάμενος L, correxi. — 27 τὴν ἐγχείρησιν add. G, Suid. v. φερέγγυος.

944 τοῦτο τῷ προτέρῳ ὅμοιον

ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;

945 εὐτυχεῖ] ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται.
946 ξυνοίσω] συμπονήσω.
τοῦτο συνῳδὸν τῷ

τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

953 πράκτορ'] ἔκδικον.
958 ποῖ: ἀντὶ εἰς τίνα χρόνον;
964 οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ: προειποῦσα τὰ δεινὰ τὸ χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς ἔνεστιν.
972 γνώμη.
975 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν: ὅρα ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἠλέκτρας ὅτι πάντα τέθεικεν τὰ ἀγαθὰ ἅπερ αὐταῖς παρέσται ἀνελούσαις τὸν Αἴγισθον, τὰ δὲ ἕτερα ὑπεξῄρηκεν ὁποῖα πείσονται ἁλοῦσαι· καίτοι ἦν κατὰ τὸ πάθος τῆς Ἠλέκτρας κἀκεῖνα προσθεῖναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν οὕτω δυστυχούσῃ ὁποῖα καὶ πρόσθεν ἔλεγεν

ὡς χάρις μὲν ἂν θάνω
λύπη δ' ἐὰν ζῶ·

ἀλλ' ἤδει τὸ περίφοβον τῆς Χρυσοθέμιδος ὥστε ἐκοῦσα τοὺς δειλοτέρους τῶν λόγων ὑπεξεῖλεν ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν κινδύνων ἐκείνην καταστῆσαι.
977 ἴδεσθε τώδε: ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενι-

2] v. 940. — 6] v. 942. — 20] v. 821. ἂν θάνω] ἢν κτάνῃ in textu L. — 21 ἐὰν] ἂν L. — 23 τοὺς δεινοτέρους Michaelis.

κοῖς [ἀρσενικοῖς] ἄρθροις κέχρηται ὅπερ σύνηθες Ἀττικοῖς· τὼ χεῖρε γάρ φασι· καὶ Ὅμηρος

τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

τώδε ἀντὶ τάσδε.

978 ὦ ἀντὶ αἵτινες.

980 προὐστήτην φόνου] προέστησαν περὶ τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν.

981 τούτω] ἀντὶ τοῦ ταύτας. Fol. 27 b

990 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστίν: ὁ χορὸς ὑπερτεθαυμακὼς τὸ τολμηρὸν τῆς Ἠλέκτρας φησὶν ὅτι μετὰ προγνώσεως καὶ ἀσφαλείας τὰ τοιαῦτα δεῖ καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.

992 εἰ φρενῶν | ἐτύγχαν'] εἰ ἐφρόνει.

993 ἐσῴζετ' ἂν | [φησὶ] τὴν εὐλάβειαν: οὐ σῴζει, φησί, τὴν εὐλάβειαν ἀλλ' ἔστι θρασεῖα καὶ ῥιψοκίνδυνος.

995 τοιοῦτον θράσος | αὐτή θ' ὁπλίζῃ: λίαν ἐμφαντικῶς τῷ θράσει φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν ἢ μόνον θράσος.

997 γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνήρ: ταῦτα πάντα ὅμοιά ἐστι τοῖς ἐν Ἀντιγόνῃ, εἰ ⟨δέ⟩ τις παραβάλοι εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοήμασι χρησάμενον Σοφοκλέα.

998 τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον.

999 δαίμων δέ: τοῦτο τρίτον κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον, ὡς οὐδὲ ἐκ παραδόξου κατορθῶσαι ἡμᾶς τὴν ἐπιχείρησιν εἰκὸς τῆς τύχης μὴ συλλαμβανομένης.

1000 ἀπορρεῖ] ἐλαττοῦται, μαραίνεται.

---

1 alterum *ἀρσενικοῖς* inclusit Lasc. — 3 Il. ε 778 ubi vulgo αἳ δέ; cf. schol. Oed. Col. v. 1676. — 14 *φησὶ* del. G, V. — 17 ἐμφατικῶς L, corr. G. — 21 *ἐν Ἀντιγόνῃ*] v. 61 sqq. δὲ addidi.

1005 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν: οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν, φησίν· οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν.

ἀντὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύσεται.

1006 δυσκλεῶς θανεῖν: ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετ' αἰσχρᾶς τιμωρίας ἀποθανεῖν· καὶ Ὅμηρος

μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἕλοίμην.

1007 ἀλλ' ὅταν θανεῖν | χρῄζων: ὅρα ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ δυσκλεῶς.

λείπει τὸ καλῶς.

1008 εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ: οὐ τὸ τοῦ θανάτου δεινόν ἐστιν ἀλλ' ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν ὥστε τὰς παρούσας κολάσεις ἐκφυγεῖν τότε μηδὲ τούτου τύχῃ· τοιαῦτα οὖν πεισόμεθα ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερος.

1013 ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ] ἐν ὑπερβατῷ.

1018 ἃ 'πηγγελλόμην: ἀντὶ ἃ ἠξίουν, τὸ δὲ παρακαλεῖν ἐπαγγέλλειν φησίν.

1019 ἀλλ' αὐτόχειρί μοι] παρατήρει κἀνθάδε τὴν εὐτολμίαν ὡς καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ.

γράφε ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν μοι.

1026 εἰκὸς γὰρ τὸν κακῶς ποιεῖν ἐπιχειροῦντα καὶ πάσχειν κακῶς· τοῦτο δὲ Πινδαρικὸν

ἐπεὶ
ῥέξοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

1028 οἷον ἔσται καιρὸς ὅτε με εὐφημήσεις.

Fol. 28 a 1036 οὐκ ἀτιμάζω σε ἀλλὰ προνοοῦμαί σου.

---

6 Od. χ 462. μὲν] με L, corr. G. — 17 ἐπαγγέλλειν] ἀπαγγέλλειν L, corr. schol. rec. II p. 268, 5. φησίν] φασίν? — 19 ἐν Ἀντιγόνῃ] v. 45. 49. 69 sqq. 80. — 23 Nem. IV, 31. ἐπηρεάζοντα L, corr. G.

1039 ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν: δεινὸν ἐμὲ καλῶς λέγουσαν δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν· ἐπεὶ δὲ ἡ Χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ μὴ πράσσειν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ πατρὸς πρὸς τοῦτό φησιν ἡ Ἠλέκτρα, δεινόν ἐστι σύμφορα δοκοῦσαν συμβουλεύειν ἄδικα πράσσειν καὶ ἁμαρτάνειν, ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις εἰς Ἠλέκτραν τρέπει ἐν τῷ ἑξῆς στίχῳ.

1040 εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ: τὸ ἁμαρτάνειν· λέγουσα γὰρ δίκαια καὶ εὐπρεπῆ ἐν αὐτοῖς ἁμαρτάνεις· ἀλυσιτελῆ γὰρ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν.

1044 ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα: οἷον τοῖς δεινοῖς περιπεσοῦσα ἐπαινέσεις με σύμφορά σοι συμβουλεύσασαν.

1046 πάλιν] εἰς τοὐπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον.

1052 μεθέψομαι] ἀντὶ κοινωνήσω.

1056 παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

1058 τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους: τὸ ἄνωθεν ἢ τόπου ἢ χρόνου ἐστίν, ἄνωθεν ἐκ φύσεως ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι· οἰκεῖον δὲ τῷ χορῷ ἀγανακτοῦντι ἐπὶ τῇ Κλυταιμήστρᾳ τὸν περὶ τῶν ἀλόγων ἐνταῦθα παραλαβεῖν λόγον ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις φυσική τίς ἐστι φιλοστοργία, ἡ δὲ Κλυταιμήστρα ἄστοργος· τὸ δὲ ἑξῆς, τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ὁρῶντες καλῶς κηδομένους τῆς τροφῆς ἀφ' ὅτων τε ἂν βλαστῶσι καὶ ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν εὕρωσιν· ἐπὶ τῶν τέκνων

8 τὸ] τῷ Lasc. — 12 συμβουλεύσασαν] edebatur βουλεύσασαν; emendationem, quam feceram *Beitr.* p. 83, confirmavit ipse L. — 17 Il. ρ 32. — 21 περιλαβεῖν L, corr. G. — 25 et p. 148, 1 βλαστῶσι] sic L etiam in textu pro βλάστωσιν Schaeferi.

τὰ δύο, ἀφ' ὧν τ' αὐτοὶ βλαστῶσι, τὰ τέκνα, ἀφ' ὧν τε [καὶ] ὄνησιν εὕρωσιν· λέγονται δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς βαστάζειν τοῖς πτεροῖς ἕως ὅτου πτεροφυήσωσιν.

1062 τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν: καλῶς ὁ χορὸς καὶ ἑαυτὸν συγκαταλέγει ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς εἶναι τούτοις καθ' ὧν τὸν λόγον πεποίηται.

1065 οὐκ ἀπόνητοι: ἀντὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔσονται ἀθῷοι οἱ περὶ Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν.

1066 ὦ χθονία βροτοῖσιν: οὐ τὴν ἐπίγειόν φησιν ἀλλὰ τὴν κατὰ γῆς χωρῆσαι δυναμένην.

1068 τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις] ἢ Ἀγαμέμνονα ἢ Ὀρέστην· δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν τεθνηκέναι.

1069 ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη: ἐφ' οἷς οὐκ ἄν τις χορεύσειε, τὰ πένθιμα ὀνείδη, ὀνείδη δὲ ἐπειδὴ ὄνειδος ἦν τῇ Κλυταιμήστρᾳ ἐπιχαίρειν Ὀρέστῃ.

1070 ὅτι σφίσιν ἤδη: ἡ ἀπόστασις πρὸς τὴν Κλυταιμήστραν· ἄγγελον οὖν, φησίν, ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκεν καὶ οὐκ ἔστιν ὑγιῆ.

1072 οὐκέτ' ἐξισοῦται: οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ἐν φιλίᾳ διαιτώμεναι ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας.

1074 πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει: κινδυνεύει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν· μόνη δὲ αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας.

---

1 αὐτοὶ] αὐτοῖς L, corr. schol. rec. Π p. 269, 1. — 2 καὶ inclusi. — 4 ὅτου] ὅπου L, corr. G, V; ἐξ ὅτου Wolffius; Aristot. H. anim. 9, 13: φασὶ . . . ἀντεκτρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων οὐ μόνον γηράσκοντας ἀλλὰ καὶ εὐθὺς ὅταν οἷοί τ' ὦσι. — 13 γὰρ καὶ αὐτὸν G. — 15 χορεύσειε ὀνείδη δὲ τὰ πένθιμα ὀνείδη ἐπειδὴ L, correxi. — 21 στασιάζουσι] σταζουσι L. — 24 αὐτὴ] αὗτη L, αὐτῇ G, corr. Dind.

1075 τὸν ἀεὶ πατρός: λείπει ἡ περί, περὶ τοῦ πατρὸς στενάχουσα ὡς τὸ Ὁμηρικὸν

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ ὡς ἑνός·

τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸν τοῦ πατρὸς μόρον στενάχουσα· ἢ τὸν ἀεὶ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

λείπει ἡ περί.

1078 πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν ὅ ἐστιν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας τύχης καὶ ῥιψοκινδυνοῦσα. Fol. 28b

1079 τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα: ἑτοίμη καὶ τῆς ὄψεως στέρεσθαι τουτέστιν ἀποστερηθῆναι τῶν ὀμμάτων ἀντὶ καὶ ἀποθανεῖν ἑτοίμη καὶ ζῶσα κολάζεσθαι καὶ τοῦτο λέγει διδύμην Ἐρινύν· ἢ ἐπὶ τοῦ θανάτου τὰ δύο, ἑτοίμη μὴ βλέπειν αὐτοὺς ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρινύι γενομένη τῷ Ἀγαμέμνονι ὅ ἐστι διπλῆ Ἐρινύς.

1080 διδύμαν — Ἐρινὺν] Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν.

1084 νώνυμνος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι.

ὦ παῖ παῖ: οὕτω καὶ σύ, ὦ παῖ, εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυτον· κοινὸν δὲ διηνεκῆ [καὶ κοινὸν] ἐπὶ παντὸς αἰῶνος ἑαυτῆς.

1087 καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν καὶ νικήσασα οἷον τοὺς ἐχθροὺς καταγωνισαμένη.

1095 ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε | νόμιμα: ἃ δὲ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε τούτων ἀποφερομένην τὰ

---

3 Il. χ 424. — 6 χρόνον ∗∗∗∗∗ L. — 9 τύχης] ψυχῆς Heathius. — 15 Ἐρινύει L, corr. G. — 21 καὶ κοινὸν] omisit G. — 26 ἀποφερομένη L, corr. Lasc.

ἄριστα· ἢ ἐριστὰ ἀμφηρίστῳ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ τοῦ Διὸς ἢ ἐριστὰ τῇ εὐσεβείᾳ ᾗ ἄν τις ἐρίσειεν ἀντὶ περισπουδάστῳ, προσφερομένην τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα ἀντὶ μετὰ εὐσεβείας πράττουσαν.

1097 ἄριστα τᾶι Διὸς] γράφε ἄριστα τᾷ Ζηνός.

1098 θαυμαστὴ ἡ οἰκονομία τοῦ ποιητοῦ μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ θανάτου κομίσαι τὰ λείψανα ἵνα εὔλογος πρόφασις τῆς παρόδου γένηται τῷ Ὀρέστῃ καὶ παραυτὰ ὁ ἀναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους.

Ὀρέστης πάρεστιν σὺν τῷ Πυλάδῃ κομίζων τὰ λείψανα τῶν λογοποιουμένων ὀστῶν ἑαυτοῦ.

1101 ἱστορῶ] γράφε μαστεύω.

1102 ἀξήμιος] ἀληθὴς καὶ οὐχ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους.

1117 ἀξιοπίστως ἄγαν Ὀρέστης σκληρός ἐστιν οὐχ οἷον δεῖ ἄγγελον εἶναι καὶ συναχθόμενον τοῖς ἀτυχήμασιν ἔσθ' ὅτε.

1123 εἰκὸς αὐτοῖς ἔπεσθαί τινας· περιπαθῶς δὲ λίαν τὸ ἥτις ἐστίν.

Fol. 29 a 1126 λαβοῦσα τὸ τεῦχός φησιν· ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει λαβοῦσαν καὶ βαστάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεσθαι· Ὅμηρος . . . . . .

ζωόν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα.

1127 λοιπὸν μνημεῖον.

1137 σῆς κασιγνήτης δίχα] οἷον τῆς μόνης σοῦ κηδομένης· ὅλα δὲ ἐπιτέταται τῷ πάθει διὰ τὸ παρεῖ-

---

1 et 2 ἐριστὰ] ἐριστᾷ utrobique Heathius. — 4 πράττουσα L, corr. Lasc. — 5 ἀρίστα ταζην L, corr. Triclinius. — 20 τοῦ τεύχους L, corr. G, V. — 23 Il. τ 288. σ' ἔλιπον L. — 26 ὅλα] ὅλους (scribe ὅλως) G; an ὅλη?

ναι τὸν Ὀρέστην ὡς καὶ Πηνελόπη παρόντα Ὀδυσσέα θρηνεῖ παρ' Ὁμήρῳ ἐν οἷς φησι

⟨κλαιούσης⟩ ἑὸν ἄνδρα παρήμενον·

ἐνθάδε δὲ δίκαιον δηλοῦσθαι ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ ἐν τῷ λόγῳ· ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν Ὀρέστης ἀπολοφυρομένην γνώσεται.

1142 *ἐν σμικρῷ κύτει*] *τῇ θήκῃ.*

1146 *οὐ γὰρ ἦς, φησί, τῆς μητρός ποτε ἢ καὶ ἐμοῦ μᾶλλον ἵνα ἐπὶ τοῦ ἦσθα διαστείλωμεν, οὐκ ἦσθα τῆς μητρὸς ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐμοῦ, οἷον ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἤπερ ἡ Κλυταιμήστρα, τὸ δὲ φίλος ἀντὶ ὦ φίλος. ἄλλως: οὐκ ἦς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ⟨ἢ⟩ καὶ ἐμοῦ ἀντὶ οὐ τῇ μητρὶ προσέκεισο μᾶλλον· ἄμεινον δὲ τὸ ἕτερον διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ Ὀρέστου ἐφ' ᾗ τὸ φίλον εἶναι αὐτὸν καὶ διακρίνειν τινὰ τότε οὐκ ἐνεχώρει· μικρὸς γὰρ ἦν.*

1171 *πιθανῶς πρόσκειται τὸ ὄνομα τῆς Ἠλέκτρας ἵνα μάθῃ Ὀρέστης· οὐ γὰρ μόνη ἦν αὐτῷ ἀδελφή· τοῖς δὲ κοινοῖς βοηθήμασι χρῆται ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ.*

1174 *ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τὸν Ὀρέστην· δι-* Fol. 29 b
εφθάρη γὰρ τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑποθέσεως σιωπῶντος αὐτοῦ.

1178 *τοῦτο δύναται μὲν καὶ ἡ Ἠλέκτρα λέγειν εὐπρεπέστερον δὲ τῷ χορῷ παράκειται ἵνα μὴ περὶ*

---

3 Od. τ 209. *ἑὸν*] *σὸν* L, *τὸν* V. — 5 *ἡ*] ἢ L, corr. Br. — 8 et 12 *ἦς*] *ἦσθα* (ut in textu) G. — 12 *ὦ φίλος*] *ὄφελος* L, correxi. *ἢ καὶ*] sic V; *καὶ* tantum factum ex ἢ L. — 22 *γὰρ*] *ἂν* addit G. — 24 *τοῦτο κ. ἑ.*] ad. v. 1176 adscripta in L huc retulit Lasc. — 25 *περίκειται* L, correxi coll. schol. v. 1236. Ai. 82.

τοῦ ἑαυτῆς εἴδους εἴπῃ τι· θαυμαστῶς δὲ τὴν μὲν Κλυταιμήστραν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ σχήματος ὁ ἄγγελος ἐγνώρισεν οὗτος δὲ οὐ γινώσκει τὴν Ἠλέκτραν διὰ τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα.

1180 ἆρα οὐ περὶ ἐμοῦ τάδε;

1184 μοι] δή.

ἐπισκοπῶν] καθορῶν.

1185 ἐγὼ] οὐδέν.

1186 ἐν τῷ] ἐν τίνι ἢ διὰ τί;

ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ τοῦτον συνῆψας τὸν λόγον;

1193 τῇδε] εἰς τοῦτο.

1194 οὐκ ἴσα πράσσει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

1211 πρὸς δίκης] ἢ πρὸς ἀντὶ τῆς μετά.

1214 οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;] ὥστε μηδὲ ὀνομάζειν αὐτόν;

1215 οὐχὶ σόν] ἀλλ' ἐμόν.

οὐ σοὶ προσῆκον.

1217 ἠσκημένον] κατεσκευασμένον· ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα.

Fol. 30a 1223 σφραγῖδα] τὸν δακτύλιον.

1225 ὦ φθέγμ'] λείπει φίλτατον.

1233 γοναὶ σωμάτων] ἀντὶ ἑνικοῦ, γονὴ σώματος ἐμοὶ φιλτάτου, τοῦ Ἀγαμέμνονος.

1235 εἶδεθ' οὓς ἐχρῄζετε] ἀντὶ ἐμέ.

1236 ἀντὶ σίγα ἕως ἂν κατὰ νοῦν ἀποβῇ τὸ πᾶν.

παράκειται ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον· ἡ μὲν γὰρ γυνή τε οὖσα καὶ ⟨παρὰ⟩ προσδοκίαν εὐτυχοῦσα θρασυτέρα

1 εἴπῃ] εἶπε L, corr. G, V. — 2 ὁ ἄγγελος] v. 663. — 11 εἰς τοῦτο] legit ἀνάγκη (ut in textu) pro ἀνάγκῃ. — 15 μηδὲ] μήτε L, corr. Br. — 22 γωνὴ L, corr. Lasc. — 25 σῖγα L, corr. G, V. — 27 παρὰ add. Lasc. προσδοκίαν] προσδοκωσι (scr. ἀπροσδοκήτως) G.

ἐστὶν ὁ δὲ ἀσφαλὴς διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχειρεῖν τοιούτῳ κινδύνῳ.

1239 ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν: ἡ ἀπότασις πρὸς Κλυταιμήστραν· ὅρα δὲ εἰ οἰκεῖα ταῦτα τῇ Ἠλέκτρᾳ παρόντος Ὀρέστου ὁπότε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦτον ἐθρασύνετο.

1243 ὅρα γε μὲν δή: ἐπὶ τὴν Κλυταιμήστραν τείνων φησὶν ὅτι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν.

1245 ὀτοττοῖ: ἐπείπερ ὑπέμνησεν αὐτὴν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διὰ τῶν προειρημένων δύο στίχων φησὶν ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον, καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον, ἀσκίαστον ὡς ⟨εἰ⟩ ἔφη διάδηλον κακόν.

1246 ἀνέφελον] ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον.

1247 οὔ ποτε καταλύσιμον] οὐ καταλυόμενον, ὁ δὲ νοῦς λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

1251 ἀλλ' ὅταν παρουσία: ὅταν ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς καὶ καλῇ ἢ ὁπόταν ἡ παρουσία τούτων ᾖ καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτήδειος· τὸ γὰρ ⟨νῦν⟩ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα δι' ὄχλου ἦν τοῖς θεαταῖς ἐπισταμένοις τὸ πᾶν καὶ περιμένουσιν ἰδεῖν τὰ ἐξ Ὀρέστου γινόμενα.

1253 ὁ πᾶς χρόνος πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν με ταῦτα.

1255 τάδε δίκαια] γράφε τάδε δίκᾳ.

1257 τόδε] ποῖον; τὸ ἐλευθεροστομεῖν· τοιγαροῦν ἀντέχου τῆς ἐλευθεροστομίας.

1259 μὴ μακρὰν] ἀντὶ μὴ μακρῶς.

1260 τίς ἄν, φησί, σοῦ φανέντος δικαίως ἕλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν;

---

12 εἰ add. Lasc. ἔφη] ἔφην L, corr. Lasc. — 19 νῦν add. G. — 21 γενόμενα L, corr. G, V. — 27 σοῦ φανέντος] νοῦς (γνοὺς G, i. e. γε σοῦ ut in versu) ἅφαντος L, corr. Br.

Fol. 30 b 1265 ὑπερτέραν] λείπει τὸ χάριν.

1266 τᾶς πάρος — χάριτος] τῆς σῆς παρουσίας.

1276 μὴ ἀποστερήσῃς με, φησί, τοῦ μεθέσθαι τῶν ⟨σῶν⟩ προσώπων καὶ ἀπαλλαγῆναι μετὰ ἡδονῆς ὅπερ μοι παρέσται ἐπὶ πλέον μετεχούσῃ σου καὶ ἀπολαυούσῃ· οὕτω γὰρ ἀπαλλαγήσομαι μετὰ ἡδονῆς, ἐὰν δὲ ἤδη ἀποστερήσῃς ⟨με⟩ σαυτοῦ μετὰ λύπης ἀπαλλαγήσομαι.

1278 ἄλλοισι] τοῖς μὴ χαίρουσι τῇ ἐμῇ παρουσίᾳ.

1281 ὦ φίλαι, ἔκλυον ἀν|ἐγώ: ὦ φίλαι, οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον ἐφ' ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην οὔτε ἀκούσασα βοῆσαι· καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι καὶ ὁ φόβος ὁ περὶ τὸν Αἴγισθον καὶ τὴν μητέρα σιωπῆσαι· ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν.

ὁ νοῦς, ἔκλυον αὐδὴν ἣν οὐδέποτε ἤλπισα ⟨ἀκοῦ-σαι⟩ καὶ ἔσχον τρόπον ἄναυδον τῷ μὴ δύνασθαι βοᾶν οὐδὲ βοῶντός τινος ἀκούειν δυναμένη· οὕτως ἐξέστην ἐμαυτῆς· λέγει δὲ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ὀρέστου ὅτε ἤκουσεν.

1291 ἐμφαντικὸν τὸ συνεχὲς τῆς ταὐτολογίας· ἤρκει γὰρ κἂν ἓν τῶν λελεγμένων.

1292 ἀφαιρεῖται γάρ, φησί, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία.

1307 εἰκὸς γὰρ καὶ ἔξωθεν ταῦτα πεπύσθαι τὸν Ὀρέστην.

1311 ἐντέτηκέ μοι] πρὸς τὴν μητέρα δῆλον ὅτι.

Fol. 31 a 1322 τινὲς τὸν χορόν φασι λέγειν ταῦτα.

τὸ
1 χάριν L. — 4 σῶν add. Iahnius. — 7 με addidi. — 9 οἵαν] cf. schol. Ai. v. 641. — 11 οὔτε—οὔτε] οὐδὲ intellegebat ἀπὸ κοινοῦ. — 15 ἀκοῦσαι add. G. — 16 βοᾶν] ἀκούειν L, correxi

τοῦ παιδαγωγοῦ μέλλοντος ἐξιέναι ὁ Ὀρέστης αἰσθόμενος τοῦ ψόφου ἀγνοῶν κελεύει αὐτὴν σιγᾶν διὸ καὶ Ἠλέκτρα ὡς ξένοις διαλέγεται.

1324 τοιαύτην ἀγγελίαν φέροντες ἦν οὐκ ἄν τις ἀπώσαιτο, λαβεῖν τὰ ὀστᾶ, οὐδὲ ἡδέως λάβοι ὅτι κακή ἐστιν.

1326 ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς ὅτι φανεροὶ τοῖς ἐχθροῖς γίνονται.

1328 ἐγγενὴς] ἐγγεγενημένος ἢ ἄξιος τοῦ γένους.

1333 οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα τῆς ψυχῆς.

1338 ἐν τοῖς τοιούτοις] καιροῖς.

1344 θαυμαστῶς ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπὶ πλέον διατρίβειν ὡς καὶ Ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν

τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες·

ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὰ μὴ καλῶς ἀλλὰ κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα καὶ αὐτὰ νῦν καλῶς ἔχει ἕως οὐδέπω τιμωρίας τυγχάνουσιν ἅπερ λεγόμενα πρὸς ἄκρον ἐστὶ παροξυντικά.

1346 τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ;: οὐκ ἠρώτησεν τοῦτο Ὀρέστην πρότερον ἡ Ἠλέκτρα ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἀλλ' ἐφύλαξεν νῦν ὁ ποιητὴς εἰς ἕτερον ἀναγνωρισμόν.

1349 οὗ χεροῖν εἰς τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ.

1366 ταῦτα] τὰ κατ' ἐμέ φησιν. Fol. 31 b

1368 ἐνταῦθα ἀνεκάλυψε τὸ χρήσιμον τῆς ἀποδημίας Αἰγίσθου.

1369 ἐφέξετον] μελλήσετε.

---

5 ἀπώσατο L, corr. Lasc. — 15] v. 1288. — 20 πρότερον] πρ^{o} ἕτερον L, corr. Lasc. — 25] cf. schol. v. 312.

1372 τὸ οὐδὲν παρέλκει.

1378 λιπαρεῖ — χερὶ] ἀντὶ λιπαρῶς, συνεχῶς.

1379 ἐξ οἵων ἔχω] ὡς δυνάμεως ἔχω, λόγοις ἀξιοῦν, οὐ θύειν.

1382 τἀπιτίμια] τοὺς μισθούς.

1384 ἴδεθ' ὅπου προνέμεται: εἰσεληλύθασι μὲν ἐνταῦθα οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τοῦτο δὲ ἤτοι ὁ χορός φησι κἂν τῆς Ἠλέκτρας συνεισελθούσης αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδετε πρὸς ἀλλήλας φασὶν αἱ [ἀπὸ] τοῦ χοροῦ ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ Ἠλέκτρα λέγει πρὸς τὸν χορὸν τοὺς δύο στίχους καὶ οὕτως εἰσέρχεται καὶ ἔστι διάλειμμα ⟨βραχὺ⟩ ὥστε ἐξελθοῦσαν αὐτὴν ἄρχεσθαι τοῦ

ὦ φίλταται γυναῖκες·

παρατήρει δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῇ τοῦ ἀγγέλου παρουσίᾳ προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω διατρίβειν τὴν Κλυταιμήστραν δι' ἃς προείπομεν αἰτίας ἐνθάδε ⟨δὲ⟩ τῶν λόγων γενομένων πρὸς τὴν Ἠλέκτραν ἐκ τοῦ Ὀρέστου οὐδὲν λείπει εἰς τὸ ἀνελεῖν τὴν Κλυταιμήστραν ἅπερ ἐν τῷ ἐμφανεῖ ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγαγεν.

τοῦ Ὀρέστου εἰσελθόντος ὁ χορὸς ταῦτά φησιν.

1385 τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν: οἷον ὁ Ἄρης συναγελάζεται αὐτοῖς φυσῶν αἷμα καὶ φόνον, δυσέριστον δὲ τὸν δι' ἔριν γινόμενον [κακόν]· τὸ δὲ κακῶν οὐχ ὡς κατηγοροῦσά φησιν (ἐναντίον γὰρ τῷ ἤθει

---

4 (ἀ)ξιοῦν a m. rec. in litura plurium literarum, οὐ θύειν in rasura L. — 8 κἂν] καν L, καὶ G. — 9 φασὶν] φησὶν L, corr. Lasc. ἀπὸ deletum in L om. V. — 12 βραχὺ add. G; cf. schol. Ai. v. 693. — 13] v. 1398. — 16 προείπομεν] in scholio v. 660. ἐνθάδε δὲ τῶν L, corr. Lasc., δὲ add. Br. — 19 ἐμφανεῖ] ἐμφαίνειν L, corr. Trendelenburgius gramm. iud. p. 89; cf. schol. v. 1495. — 23 κακὸν inclusit Br. κακῶν] κακὸν L, corr. Br.

τοῦ χοροῦ) ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις.

1388 ἄφυκτοι κύνες: ἤτοι εἰς τὸν Ὀρέστην ἀποτείνεται ἐν τῷ ἄφυκτοι κύνες ἢ ἐπὶ τῶν Ἐρινύων, εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αἱ Ἐρινύες ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν.

1389 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει: οὐ περὶ τοῦ ὀνείρου τῆς Κλυταιμήστρας φησὶ (τοῦτο γὰρ βίαιον) ἀλλὰ τοῦτό φησιν, ἃ κατ' ἐμαυτὴν ὠνειροπόλουν οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται μετέωρα ἀλλ' εὐθέως τελεσθήσεται.

1391 παράγεται γὰρ ἐνέρων | δολιόπους: ἡ Ἐρινὺς ἀφόβως χωροῦσα ἢ δαίμων τις ἁπλῶς βοηθὸς νεκρῶν· ἢ ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου, παρέρχεται, φησίν, ἔσω στέγης ὁ Ὀρέστης· ἐνέρων δὲ ἀρωγὸς ἤτοι τοῦ Ἀγαμέμνονος ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθὸς ὅ ἐστιν ὑπηρέτις.

1393 ἑδώλια] ἑδράσματα.

ἀρχαῖα οἰκήματα.

1394 νεακόνητον αἷμα] τὸ ξίφος τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον.

1395 ὁ Μαίας δὲ παῖς: ὁ Ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα κατακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον δόλον.

Ἑρμῆς.

1398 ἐξερχομένη ταῦτά φησιν.

1400 ἐς τάφον] εἰς τὸ περίδειπνον τὸ ἐπὶ τῷ Ὀρέστῃ δοκοῦντι ἀπολωλέναι.

1402 ἐν τούτοις δῆλον ὅτι εἰσῆλθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν Ἠλέκτρα.

---

3 εἰς] ἐς L, corr. Lasc. — 11 ἀφόβως] ἀψόφως Wakefieldus. — 13 ἢ] in litura. — 14 Θεῶν] Θῶς L, corr. Lasc. — 15 ἑδράσματα] γρ praefixit m. rec. — 20 κατακρύψαι L, corr. Lasc. — 24 τῷ ἐπὶ τῷ L, corr. Lasc. — 26 ἔμπροσθεν] v. 1384.

Fol. 32a 1404 αἳ αἳ, ἰὼ στέγαι: ἔθος ἔχουσι τὰ γεγονότα ἔνδον ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ διατρίβειν ἐν τῷ δράματι οὐκ ἐποίησεν· τούτῳ γὰρ προκείμενον τὸ κατὰ τὴν Ἠλέκτραν ἐστὶ πάθος· νῦν τοίνυν βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσει τῆς [Ἠλέκτρας] Κλυταιμήστρας ἀκούει ὁ θεατὴς καὶ ἐνεργέστερον τὸ πρᾶγμα γίνεται ἢ δι' ἀγγέλου σημαινόμενον· καὶ τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπέστη τὸ δὲ ἐναργὲς οὐδὲν ἧσσον καὶ διὰ τῆς βοῆς ἐπραγματεύσατο.

1405 φίλων ἔρημοι] ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς Αἴγισθον.

1406 βοᾷ τις ἔνδον: οἰκεῖον τὸ διανόημα γυναικῶν, τὸ δὲ ἀνήκουστα οὐχ ὡς καταγινώσκουσαι τοῦ Ὀρέστου φασὶν ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐκτρεπόμεναι.

1413 ὦ πόλις, ὦ γενεά: ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τούτου, κατὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ Μοῖρα εἰς φθορὰν καὶ ἐλάττωσιν τοῦ γένους ἄγει.

1417 ζῶσιν] ἀντὶ ἐπεξέρχονται ἑαυτούς.

1420 ὑπεξαιροῦσι] ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες.

1425 Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν: οἷον οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα ἀλλὰ πειθόμενος θεῷ.

1428 λεύσσω γὰρ Αἴγισθον] οἷον ὑποστρέψαντα· μετεκέκλητο γὰρ ἴσως ὑπὸ Κλυταιμήστρας.

1434 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι: τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμήστραν, ὡς καὶ ⟨τὰ⟩ ὕστερον εὖ εἴη, τὰ κατὰ Αἴγισθον.

1437 δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γε: μὴ ἀνατεταμένως

---

3 τοῦτο L, corr. Trendelenb. p. 46. — 5 Ἠλέκτρας om. G. — 6 ἐναργέστερον G. — 8 ἀπέστη] ἄπεστι Neuius. — 22 ἐπιβαλόμενος? — 26 τὰ addidi. — 27 ὕστερον] ὑμέτερον L, corr. G.

φθέγγεσθαι ἀλλ' ἐλαφρῶς ἐν ὠτὶ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον.

1438 ὡς ἠπίως ἐννέπειν: γράφε νηπίων, ὡς [ἂν] μικρῶν παίδων ῥήματα οὕτως αὐτῷ ἀφελῶς διαλέγεσθαι δεῖ μὴ ἀνακαλύπτοντας εὐθέως τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν οἶκον. γράφε νηπίῳ.

1439 πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι: καθ' ὑπερβατόν, συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι' ὠτὸς αὐτοῦ ἐννέπειν ὡς [ἂν] ἀνοήτῳ διαλεγόμενον· λείπει δὲ καὶ τῷ λόγῳ, διαλεγόμενον τῷ νηπίῳ· ἢ πρὸς αἰτιατικὴν μετακτέον, πρὸς τὸν ἄνδρα συμφέροι ⟨ἂν⟩ τοῦτον ὡς πρὸς νήπιον ἐννέπειν ὀλίγα διὰ τοῦ ὠτὸς ὅπως [ἂν] ἀπατηθεὶς ἐμπέσοι εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς δίκης τὸν λάθρᾳ κατ' αὐτοῦ γινόμενον.

1450 δίδασκέ με] γράφεται μήνυέ μοι. Fol. 32

1457 ἐπισαρκάζουσα τάδε φησίν.

1458 κελεύει ὁ Αἴγισθος ἐμφανῶς δείκνυσθαι τὸ σῶμα τοῦ Ὀρέστου, οἱ δὲ ἐπιδεικνύουσι τὸ τῆς Κλυταιμήστρας.

1462 ἐὰν μὴ πείθηται, πρὸς βίαν κολάσεως τυχὼν ⟨παρ' ἐμοῦ⟩ τότε φύσει φρένας καὶ εἴσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι.

1466 οἷον ἐφθονήθη καὶ ἔπεσεν ὁ Ὀρέστης· εἰ δὲ μέμψις τις ἔπεστιν οὐ λέγω· εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς περὶ αὐτῷ συμβᾶσιν οὐ λέγω.

---

1 ὠτὶ] τῶι L, correxi; trimeter poetae ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μή τι μηκύνειν λόγον latere videtur Wolffio p. 24, aliis; cf. Nauck. fr. adesp. 381. — 3 νηπίῳ L. ἂν delevi. — 5 ἀνακαλύπτοντες L, corr. Lasc. — 6 νηπίων] νηπίοι L. — 7 ὑπερβατ᾽ L; cf. schol. Oed. Tyr. v. 334. — 9 et 13 ἂν delevi. ἀνοήτῳ] legit νηπίῳ. — 11 αἰτιατικὴν] legit νήπιον. — 12 ἂν addidi. — 13 ἐμπέσῃ G, V. — 21 παρ᾽ ἐμοῦ add. G.

1478 τοῖς θανοῦσιν] τῷ Ὀρέστῃ.

1483 κἂν ἐπὶ μικρὸν] κἂν σμικρόν.

μὴ πέρα λέγειν ἔα] περισσὴ γὰρ καὶ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους.

1488 ταφεῦσιν] οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόθες αὐτόν.

1493 τόδ'] τὸ ἄταφον αὐτὸν αἰκισθῆναι.

1495 μὴ τάσσε] μὴ ἐπίτασσε.

πρόφασιν πιθανὴν εὗρε τοῦ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.

Fol. 33 a 1508 ἀντὶ τοῦ μετὰ πολλῶν καμάτων μόλις ἠλευθερώθης.

τέλος Ἠλέκτρας.

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΥΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

1 φιλόδημον καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινῆ συμ- Fol. 33b
φέροντος τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος καὶ εὔνοιαν ἔχων
ἀπὸ τοῦ πλήθους δι' ὧν αὐτοὺς εὐηργέτησεν· εἰκότως
οὖν κέχρηται τῷ τέκνα ὡσπερεὶ πατήρ· νέοι ὄντες
νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου Κάδμου· οἰκτρὸν δὲ τὸ νέα.

2 θοάζετε: κατὰ διάλυσιν ἀντὶ τοῦ θάσσετε· ἢ
θοῶς προκάθησθε.

3 ἱκτηρίοις: ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκετηρίαις· τὸ δὲ ἐξεστεμ-
μένοι ἀντὶ κεκοσμημένοι· εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν
χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν· στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλη-
μένον ἔριον τῷ θαλλῷ.

4 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων: οἱ μὲν μηδὲν
πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσιν καὶ
παιᾶνας ᾄδουσιν οἱ δὲ ἐπταικότες ἐπὶ τοῖς οἰκείοις
κακοῖς ἀποιμώξουσιν.

6 ἃ 'γὼ δικαιῶν: οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖν τὴν

---

3 ἔχων] „est — σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον" Elmsl. — 5 τῷ] τὸ L, corr. G. — 7 ἀντὶ τοῦ] ἂν τοῦ L, corr. G. — 9 ἱκετηρίαις] ἱκετηρίοις L, corr. Br. — 10 τῷ] τὸ L, corr. G, Suid. v. ἐξεστεμμένοι. — 11 ἀντὶ τοῦ] ἂν τυ L. προσειλημμένον L, προσηλωμένον G, corr. Suid. — 15 ἐπταικότες] πται in rasura L, ἑαλωκότες G, Ambrosianus 103, Suid. v. πόλις.

αἰτίαν ἠξίωσα ἀλλ᾽ αὐτὸς παρεγενόμην προκηδόμενος ὑμῶν.

8 ὁ πᾶσι κλεινός: ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτεύγμασιν ἢ ὑπακούεται ἀνθρώποις· πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος ἐδήλωσεν, ἅμα δὲ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεατὴν τῶν περὶ τοῦ Οἰδίποδος· οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθήσων· καλῶς δὲ οὐ δι᾽ ἀγγέλων ἀπήγγελται ἵνα διαλεγομένου αὐτοῦ ἐκ Δελφῶν εἰσαγάγῃ τὸν Κρέοντα.

9 ἀλλ᾽ ὦ γεραιέ: εὐτάκτως ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμεν, διὰ μὲν τῶν παίδων τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας διὰ δὲ τοῦ πρεσβύτου ἡ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπόκρισις· εἰς γὰρ τοῦτο ἁρμόττει τὸ τῶν νέων πρόσωπον· δεδήλωται οὖν ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ γέροντος.

10 τίνι τρόπῳ: ἀντὶ ἐπὶ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε; εἶτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας· ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως ἢ παθόντες ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρξαντες οἷον ἤδη πεπονθότες.

12 δυσάλγητος: σκληρός, δυσμετάκλαστος, ἀναλγής, ἀπαθής, ἀνηλεής, ἴσον τῷ ἀνάλγητος καὶ σκληρός.

13 ἱερεὺς] πρεσβύτης Διός.

14 ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων: ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώ-

---

1 προσκηδόμενος L, corr. Lasc. — 3 ἢ υπ+ανοις L, ἢ ὑπὲρ ἀνθρώποις Ambros., ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις G, ἢ παρὰ ἀνθρώποις nescio quis, ἢ ὑπ᾽ ἀνθρώπων Lasc., ἢ ὑπὸ πάντων Elmsl., ἢ ὑπακουστέον ἀνθρώποις Duebnerus; dubitanter dedi; cf. ἐν schol. v. 40. — 5 ἅμα τε καὶ L, corr. Br. — 8 θήσειν L, corr. Elmsl. — 9 εἰσαγάγῃ] v. 78. — 13 ἀπόκρισις] sc. γίνεται. — 22 ἀνελεὴς L, corr. Suid. v. ἀνάλγητος. ἴσος L, corr. Dind. τῷ] τὸ L, corr. Br.

καμεν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰδίποδος καὶ ὅτι παιᾶνές εἰσιν ἐν τῇ πόλει, νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπεξεργασίας ὅτι καὶ βασιλεὺς καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιάνων· προαγωγὸν δὲ εἰς πειθὼ τὸ προοίμιον.

15 τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει καὶ δυσωπητικόν πως τυγχάνει· ὡς γὰρ ἐπὶ θεοῦ βωμοὺς πάρεισιν ἐπὶ τοὺς πρὸ τῶν βασιλείων ἱδρυμένους.

17 πτέσθαι: ἀντὶ τοῦ βαδίσαι, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεοττῶν· τὸ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο· καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως.

19 λεκτοί: τὸ λεκτοὶ τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπὴν ὡς ἐπιλεχθεῖσαν καὶ πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ.

20 πρός τε Παλλάδος διπλοῖς | ναοῖς: δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἵδρυται τῇ Ἀθηνᾷ τὸ μὲν Ὀγκαίας τὸ δὲ Ἰσμηνίας· οἱ δὲ οὕτω, τὸ μὲν Ἀλαλκομενείας τὸ δὲ Καδμείας· τινὲς δὲ τὸν τῆς Ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν Θήβαις εἶναι ἀλλ' ἐν κώμῃ.

21 ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ: καὶ γάρ ἐστι παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ Ἀπόλλωνος ἱερὸν διό φησι μαντείᾳ σοδῷ, τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ βωμῷ ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς ὥς φησι Φιλόχορος.

23 σαλεύει] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νεῶν.

25 φθίνουσα μὲν κάλυξιν: οὐ μόνον ἀφορίαν

---

7 βασιλέων L, corr. schol. rec. II p. 146, 16. — 10 τὸ πληθυντικῷ L, τῷ παθητικῷ G, corr. Lasc. — 15 Ὀγκαίας] οἰκαίας L, corr. Br. — 16 ἰσμηνείας L, corr. Lasc. Ἀλαλκομενίας utrobique Br. — 17 τὸν τῆς] sc. ναόν. — 20 ἱερὸν γὰρ (deletum) διὸ L. — 22 Φιλόχορος] Muell. fr. 197 (περὶ μαντικῆς, I p. 416).

φησὶν εἶναι τῆς γῆς ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφηνότας καρποὺς διαφθείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ.

σὺν τοῖς βλαστήμασιν.

27 ὁ πυρφόρος θεός: ὁ λοιμὸς ὁ πυρετοφόρος· τὸν γὰρ πυρετὸν πῦρ καλοῦσι καὶ τὸ ἐναντίον ὡς Ὅμηρος

καί τε φέρει πολλὸν πυρετόν.

28 σκήψας] ἐπιβαλών, ἐπιφέρων.

29 δῶμα Καδμεῖον: περιφραστικῶς ἡ πόλις· ἢ ἀντὶ τὰ δώματα πάντα [τὰ] τῆς πόλεως.

33 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον: οὐ μόνον οὖν ὡς βασιλέως δέονται ἀλλὰ καὶ σοφοῦ· κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Οἰδίποδος.

συμφοραῖς βίου] ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις.

34 ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς: καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις [τὸ] στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας· ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶναι νομιζόμενος φανῇ καινοῖς μύσεσιν ἔνοχος.

35 ὅς τε μολὼν ἄστυ Καδμεῖον, ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ ξένης ἄφιξις αὐτοῦ δηλωθῇ· σκληρᾶς δὲ ἀοιδοῦ ὅτι τὸ ἀοιδοῦ εὔφημόν ἐστιν προσέθηκε σκληρᾶς ὅ ἐστι δυσκόλου διὰ τὸ αἴνιγμα ἢ φονικῆς.

38 οὐδ' ἐκδιδαχθείς: οἷον οὐ προακούσας παρ' ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων ὅπερ συνελάμβανέν πώς σοι πρὸς τὴν λύσιν· ὡς πρὸς θεοφιλῆ οὖν καὶ εὐτυχῆ ἀπαντῶσιν· περιττεύει δὲ ἡ ἐξ ἢ ἡ ὑπό.

---

7 Il. χ 31. — 8 ἐπιβάλλων Suid. v. σκήψας. — 10 τὰ om. G. — 16 τὸ om. Suid. v. συναλλαγαῖς; τῷ Wolffius. — 19 φανεῖ L, corr. G. — 20 ὅς τε] ὥστε L, corr. G.; ὅς γ' in textu. — 23 φοινικῆς, ι deleto L, φονικῆς Suid. v. σκληρᾶς ἀοιδοῦ.

προσθήκη] συμβουλῇ, ἐπικουρίᾳ.

40 κράτιστον πᾶσιν] ἢ ὑπὸ πάντων κράτιστος εἶναι ὑπολαμβανόμενος ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις, τύχῃ, συνέσει, θεοφιλίᾳ.

41 πρόστροποι: προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι· ἴσως δὲ τοῦτο εἰπὼν ὁ ὑποκριτὴς προσπίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἄρχοντος.

προσπεπτωκότες.

44 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισιν: ἐν τοῖς συνετοῖς τὰς συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας, οὐ σφάλλεται ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται καλῶς.

45 ζώσας] ἀντὶ ἐνεργεστέρας. Fol. 34a

46 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστε: διεξελθὼν τὰ τῆς πόλεως κακὰ καὶ ὅτι ἱκανός ἐστιν ἐπινοῆσαι ἀπαλλαγὴν ἐπάγει ὅτι καὶ χρήσιμον σῶσαι τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ κινδυνῶδες τὸ ἀμελῆσαι· ἴθι οὖν καὶ εὐλαβήθητι μὴ τὴν προϋπάρχουσαν δόξαν ἐπὶ τῇ εὐποιίᾳ ἀπολέσῃς· πάνυ δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκέτι τιμήσει σε ἡ πόλις ἀλλὰ σὺν τῇ εὐχῇ τὸ ὅλον κατέθηκεν· εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν εὐημεριῶν μνημονεύειν καθὼς ⟨οἱ⟩ ἄρχοντες ἀποβῶσιν· ἔασον οὖν, φησίν, ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν ἵνα αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ Οἰδίποδος τῆς Σφιγγὸς ἀπαλλαγέντες ἐν εὐδίᾳ γεγόναμεν.

48 προθυμίας] λείπει τὸ ἕνεκεν.

51 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ: γνώμῃ ἀσφαλεῖ καὶ ἐχυρᾷ εὐβουλίᾳ τὸ ἐμπεσὸν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωσον.

---

1 συμβολῇ Stephanus. — 11 et 12 σφάλλονται et στοχάζονται Suid. v. ζώσας. — 22 οἱ addidi.

53 ἴσος] ὅμοιος.

54 ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε: τὸ πᾶν τοῦ κινδύνου, φησίν, εἰς σὲ φθάνει· τίνος γὰρ ἄρξεις ἢ ποίαν ἕξεις πολιτείαν ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων;

56 ὡς οὐδέν ἐστιν: καὶ Ἀλκαῖός φησιν

ἄνδρες ⟨γὰρ⟩ πόλεως πύργος ἀρήιοι

καὶ Δημοσθένης, ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τείχη· ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν ὅθεν καὶ ⟨τὸ⟩ τροπικῶς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρῆσθαι ἐπὶ τῶν πόλεων οἴακας νῦν ἀντὶ τοὺς ἄρχοντας λέγοντας καὶ ὀρθῶς πλεῖν τὴν πόλιν φάσκοντας.

58 ὦ παῖδες οἰκτροί: οὐκ εἰς τὴν ἡλικίαν τοσοῦτον τὸ ὦ παῖδες ὅσον ἁρμόζον ἐστὶ τῷ φιλοφρονουμένῳ ἤθει οἷον καὶ τὸ ὦ τέκνα ἐν ἀρχῇ· πρὸς τοὺς παῖδας δὲ διαλέγεται ὡς οἰκτροτέρους καὶ μᾶλλον βοηθείας δεομένους, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐπικρατέστερον.

65 ἀντὶ οὐκ ἀμέριμνόν με ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ πεφροντικότα.

67 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα: πολλὰς γνώμης ἐπιβολὰς ἐν τῇ σκέψει πλανώμενος ἦλθον ἕως οὗ ἀρίστην εὗρον τὴν ἐπὶ τὸν Θεὸν καταφυγήν· ἀρσενικῷ δὲ ἐχρήσατο πλάνοις ἀντὶ θηλυκοῦ.

---

1 ὁμοίως L, corr. Br. — 6 Bergk. fragm. 23. πύργοι L, ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρεύιος schol. Aesch. Pers. v. 352; πόλιος et ἀρεύιοι Dind. — 7 Δημοσθένης] Thucyd. 7, 77. πόλεις L, corr. G. — 8 ὅμοιον κ. τ. ἑ.] cf. schol. Arist. Vesp. v. 29: οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι καὶ Σοφοκλῆς. τὸ addidi. — 10 et 11 λέγοντες et φάσκοντες L, correxi. — 11 ὀρθῶς πλεῖν] Antig. v. 190; οἴακα νωμῶν est Aesch. Sept. v. 3. — 13 ὅσον] ὡς ἂν L, corr. Neuius. — 14 ὦ τέκνα] v. 1. — 22 ἀρσενικῶς L, corr. Elmsl.

ἀντὶ τοῦ πλάναις θηλυκῶς.

70 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ: οὐ τὸν τυχόντα ἔπεμψα ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον· γαμβρὸν δὲ ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν.

78 οἵδε τ' ἀρτίως Κρέοντα προσστείχοντα: οἱ ἡίθεοι πρὸς τὸ οὖς αὐτοῦ φασιν ὅτι πάρεστι Κρέων ὡς ὀξυωπέστεροι, δι' αἰδῶ δὲ τοὺς λόγους παρητήσαντο· ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὡς πρεσβύτης οὐχ ὁρᾷ ἅμα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

80 ὦ 'ναξ Ἄπολλον: εἰκότως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἡ ἀναβόησις· ἐν τῷ γὰρ ἀπὸ θεοῦ ῥηθησομένῳ χρησμῷ κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς· εἴθε οὖν παραγένοιτο Κρέων ἐπί τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς ὥσπερ ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρός ἐστι· λελῃθότως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα τοῦ ὑποκριτοῦ ὁποῖον εἰσῆλθε.

εἰ γὰρ] ἀντὶ εἴθε.

82 οὐ γὰρ ἂν κάρα | πολυστεφής: οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγενόμενοι ἐκ Δελφῶν ἐστεμμένοι ἐπανῄεσαν ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ φησί.

84 ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν: οὐκ ἔστι, φησί, μακρὰν ἀλλ' ἐγγὺς καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι.

85 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα: ἴδιον τῶν ἐν χρείᾳ καθεστώτων φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τοὺς ταπεινοτέρους.

87 ὁ μὲν Οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ῥητὸν ψιλὸν εἶπεν· ἀπὸ γὰρ

---

5 οἱ δέ et προστείχοντα (ut in textu) L. — 6 ἡίθεοι] ex v. 18. — 15 ὁποῖος? — 20 ἐν Πλούτῳ] v. 21.

τῶν εὐφήμων ἄρξασθαι θέλει· ὁ δὲ νοῦς, λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι [ἂν] κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα τουτέστιν εἰ τὰ ἄγνωστα γνωσθείη, τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς Λαΐου· οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἕνι ἐν τῷ χρησμῷ ἀλλ' ἀγνοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέν.

καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι: καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν προϊόντα πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω.

89 ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος;: ὅτι ἀσαφῆ τὸν λόγον εἶπεν [ὅτι] ἀξιοῖ αὐτοῦ τοῦ ῥητοῦ ἀκοῦσαι· μέχρι γὰρ νῦν οὔτε θαρσήσας οὔτε ἔμφοβός εἰμι τῶν ὑπὸ σοῦ ἀκούσας.

93 ἐς πάντας αὔδα: ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ ἤθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει ἅμα μὲν ἐπεὶ μηδὲν ὑποπτεύων περὶ ἑαυτοῦ οἴεται καὶ θεοφιλὴς εἶναι ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν μέσῳ ῥηθέντων ἀνυσθῆναι τὰ τῆς ἀναζητήσεως· αὔξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς εὐνοϊκὸν ἦθος τοῦ Οἰδίποδος ὅπως ⟨αὔξοιτο τὰ τῆς τραγῳδίας ὕστερον αἰτ⟩ίου αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀναφαινομένου.

τῶνδε γὰρ πλέον φέρω | τὸ πένθος: περὶ τούτων πλέον ἀγωνίζομαι ἢ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς.

Fol. 34 b 95 λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα: ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοὶ ἐμφανῶς εἶπεν ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τοῦ παραπέμψασθαι τοὺς χρησμούς.

101 χειμάζον] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν, λέγει δὲ τοῦ Λαΐου.

---

2 δύσφημα] pro δύσφορα dictum propter εὐφήμων. — 3 ἂν del. Br. — 8 εὐτυχεῖν] εἰ τυχεῖν L, corr. G. — 9 ἔστι L. — 10 ὅτι inclusi, ἔτι Lasc. — 13 et 20] inverso ordine in L. — 14 ὑποπτεύειν L, correxi. — 17 ὡς om. G. — 18 literae bibliopegi culpa non exstant in L, sunt in G. — 26 δὲ ⟨τὸ⟩ τοῦ Λαΐου Elmsl.

106 ἐπιστέλλει] ἐντέλλεται, ὑποτίθεται.

107 τοὺς φονέας καὶ αὐτόχειρας τούτου τιμωρεῖσθαι.

109 δυστέκμαρτον] δυσκατέργαστον, δυσζήτητον, δυσεύρετον, δυσκατάληπτον.

110 ὥστε καὶ εὐχερῶς μὴ εἰς πολλὰ πλανωμένους ἐξευρεῖν· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε, λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα.

111 ἐκφεύγει] λανθάνει.

112 πότερα δ' ἐν οἴκοις: ὡς συνετὸς ὁ Οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθ' ἕκαστα εἶτα οὕτως ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν ἔξεισι μεταπεμψάμενος τοὺς πολίτας ἵνα καὶ ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γενήσεται.

114 θεωρός: ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος.

116 οὐδ' ἄγγελός τις: οἷον οὐδὲ ἀκόλουθος παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρήσαιτο πρὸς ζήτησιν.

118 θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις: οἷον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνῃρέθησαν δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου πλὴν ἑνὸς ὃς διὰ δειλίαν ἐκφυγὼν οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνῃρέθη· ἄκρως δὲ ὑπέγραψε τὸ ἦθος τῶν δειλῶν· ἅμα μὲν γὰρ ἐξαίρουσι τὰ πεπραγμένα ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν ἅμα δὲ καὶ ἐν παραφρονήσει ὄντες τὰ βραχέα μείζω δοξάζουσι· καλῶς δὲ ᾠκονόμηται ἵνα τέως μὴ ἐλέγχοιτο τὸ κατὰ τὸν Οἰδίποδα.

122 οὐ μιᾷ | ῥώμῃ] ἀντὶ οὐχ ἕνα μόνον ἀλλὰ καὶ πολλούς.

---

12 τῆς εἰσόδου] τοῦ χοροῦ addit Elmsl. coll. schol. v. 144. γένηται Lasc. — 16 πρὸς τὴν ζήτησιν G. — 22 ἐπαίρουσι L, correxi; ἐξαίρειν τὸ πρᾶγμα dixerunt Aeschines, Dionysius Halicarnassensis, alii.

124 εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ: ἀντὶ εἰ μὴ ἐπὶ κέρδει· τείνει δὲ τοῦτο εἰς Κρέοντα ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ τοῦ Λαΐου φονεῖ διὰ τὴν βασιλείαν· ἐνθένδε οὖν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης.

126 καὶ τότε, φησί, ταῦτα ὑπενοεῖτο, ὅτι ἐπιβε- 5
βούλευται.

130 ἡ ποικιλῳδός: ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ Σφὶγξ μεθέντας τὰ ἀφανῆ, τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως (τοῦτο γὰρ ἀφανές), τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν· ἢ οὕτως, ἡ Σφὶγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς μεθέντας τὸ σκοπεῖν 10
τὰ κατὰ τὸν φόνον τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν τουτέστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν.

132 ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις: οἷον ἀναδραμοῦμαι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος καὶ εἰς φῶς ἄξω· ἴσως δὲ λεληθότως καὶ τὸ ἕτερον ἔγκειται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ 15
ὅπερ οὔ φησι μὲν ὁ Οἰδίπους μανθάνει δὲ ὁ ἀκροατής, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται.

134 τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν] γράφε τήνδε θεσπίζει γραφήν.

136 τιμωροῦντα] προσχωροῦντα. 20
προσβοηθοῦντα.

137 ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων: οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ· ὁ γὰρ ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει· 25
πεπλαγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ Οἰδίπους καὶ ἑαυτὸν τιμωρήσεται.

---

12 ζητεῖν usque ad finem leguntur in L post αὖθις in scholio v. 132; correxi. — 13 αὐτις L, corr. G. — 16 μὲν] με L, corr. Lasc.

141 καὶ τοῦτο κινητικὸν τοῦ θεάτρου· τὰ γὰρ ἐναντία προβήσεται.

143 ἵστασθε] ἀνίστασθε. Fol. 35a

ἱκτῆρας] τοὺς ἱκετευτικούς.

144 πιθανὴ ἡ εἴσοδος τοῦ χοροῦ· σκέπτεσθαι γάρ φησι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πρακτέων.

147 ὦ παῖδες, ἱστώμεθα: ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας δι' ὅπερ ἦλθεν, ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ χώραν εἶναι ἑτέρῳ ὑποκριτῇ.

ἀνιστώμεθα.

148 ἐξαγγέλλεται] ἐξαγγέλλει, ἡ δὲ χρῆσις Ἀττική.

151 ὦ Διὸς ἀδυπεὲς φάτι: κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως πάρεισι πρεσβῦταί τινες ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληροῦται· Διὸς δὲ ἡδυπῆ φάτιν τὴν μαντείαν φησίν· ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφήτης δοκεῖ εἶναι τοῦ πατρὸς καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν· καὶ Ὅμηρος

Διὸς ἄγγελος ὅσσα δεδήει·

λείπει δὲ ἡ ἀπὸ ἵν' ἦ ἀπὸ τῆς Πυθῶνος.

τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου: ἤτις ποτέ ἐστιν· ὅτι μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος ἀκηκόασιν τὸ δὲ ῥητὸν αὐτὸ ζητοῦσιν.

λείπει ἡ ἀπό.

153 ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα: ἐκπέπληγμαι, φοβερὰν δὲ τὴν περίφοβον· καὶ Ἀλκαῖος

ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσσι φύει φοβερὸς

ἀντὶ τοῦ περίφοβος.

---

2 ἀποβήσεται Lasc. — 18 Il. β 93. — 19 τῆς] τοῦ L, corr. Lasc. — 20 ἤτις] εἴ τις L, corr. G. — 21 μὲν] compendiose serius additum. — 26 fragm. 97. δὲ τρόμος Elmsl., τέτρομος vel δὲ μόρμος Bergkius. φυίει Seidlerus.

δείματι πάλλων] *ἀντὶ τοῦ παλλόμενος φόβῳ, ἀγωνιῶν.*

πάλλων] *γράφε πολλῷ.*

154 *ἰήιε Δάλιε Παιὰν*] *ἐν τῷ μεταξὺ τοῦτο.*

155 *ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος: τοῦτο τοῖς πρὸ αὐτοῦ συναπτέον, ἀγωνιῶν τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ χρησμοῖς. σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα.*

ἢ νέον] *ἢ νεωστί.*

156 *ἢ περιτελλομέναις ὥραις: εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον προϊούσης τῆς ὥρας· ὁ δὲ νοῦς, τί μοι ἢ νῦν ἢ μετὰ χρόνον ἀνύσεις;*

157 *ἐξανύσεις*] *ἐκπράξεις.*

158 *Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα: καλῶς παρ' ὅσον ⟨ἐν⟩ ἐλπίδι τινὶ γενόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημίζουσι πρὸς τὸ λόγιον ⟨ἢ⟩ παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος* [*τε*] *καὶ χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ θεῶν.*

159 *πρῶτα σὲ*] *γράφε πρώταν γε.*

θύγατερ Διὸς] *μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαί τινας τῶν θεῶν.*

160 *γαιάοχόν τ' ἀδελφεάν: ἐπειδὴ ἡ αὐτή ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἱλεῖται· γαιάοχον δὲ ἀντὶ τὴν πολιοῦχον ὥστε τὴν γῆν ἀντὶ τῆς πόλεως εἴληφεν.*

161 *Εὔκλεια Ἄρτεμις οὕτω παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται.*

162 *καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον: τάχα μὲν διὰ τὸ ἐπὶ λοιμῷ τὴν εὐχὴν γενέσθαι ὧν αἴτιος εἶναι δοκεῖ τάχα δὲ διὰ τὴν μαντείαν.*

---

5 lemma in L *δείματι πάλλων* mutavit Elmsl. — 7 *ἀπὸ*] *ὑπό*? — 14 *ἐν* add. Suid. v. *φήμη*. *γινόμενοι* Suid. — 15 *ἢ* add. G. *τε* om. G. — 24 cf. Pausan. 9, 17. Plutarch. Aristid. 20.

164 εἴ ποτε καὶ προτέρας: τὸ ἠνύσατε ἀντὶ τοῦ ἐφθείρατε· καὶ Ὅμηρος

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας·

ἐκτοπίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ξένην καὶ ἀλλόκοτον· ἢ ἠνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι ὅ ἐστιν ἐκτὸς καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως.

ἄτας] τῆς ἀπὸ τῆς Σφιγγός.

166 ἠνύσατ'] ἐφθείρατε.

ἐκτοπίαν] ξένην.

φλόγα πήματος] περιφραστικῶς τὴν πημονὴν τὴν διάπυρον.

169 πρόπας στόλος] ἡ πᾶσα δύναμις.

170 οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος: ἀλληγορικῶς ἡ βοήθεια παρὰ τὸ ἔχεσθαι οἷον οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς φροντίδος ἔγχος, τοῦτο δὲ οἷον τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ προμηθείας γινόμενον ἀλέξημα καὶ ἀμυντήριον.

172 ἔκγονα | ⟨κλυτᾶς⟩ χθονός: ἢ τὰ δένδρα ἢ τοὺς παῖδάς φησιν.

173 αἵ τε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἀνέχουσιν τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων· τὸ δὲ ἀνέχουσιν ἤτοι ἐλευθεροῦνται καὶ ἄνω ἑαυτὰς ἔχουσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄνω νευόντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι· ἰηίων δὲ ἤτοι τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων ἢ τῶν λοιμικῶν· ἰήιος γὰρ ὁ Ἀπόλλων εἰς ὃν ἡ ἀγνεία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται· ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ Ἀρτέμιδος, αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνάς· οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν.

---

3 Il. λ 365. — 21 καὶ] ἢ Elmsl. — 22 ἔχουσιν] ἄγουσιν L, corr. G.

175 ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ: ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἴδοις ἀποθνήσκοντα, ὡς ὄρνιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πέτεται· τὸ δὲ κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ἢ οἷον ὀξυτέρους πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς Ἅιδου ἢ οὕτω, κρεῖσσον πυρὸς ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ τὸ τῶν ἀποθνησκόντων πλῆθος καὶ καίειν· καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐπίτασις τοῦ πάθους.

178 ἑσπέρου θεοῦ: τοῦ Ἅιδου φησί.

180 νηλέα δ' ἃ γενέθλα: νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους, τὸ αὐτὸ δέ ἐστι τῷ ἀνοίκτως· οὐκ ἠλέουν δὲ ἀλλήλους ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ ἢ ὑπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ὁμοίων.

Fol. 35b 183 ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ τέλειοι ἀπέθνησκον.

184 ἀκτὰν παραβώμιον: ἀντὶ τοῦ παραχώριον, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν.

186 ἱκτῆρες] ἱκέτιδες.

187 παιὼν δὲ λάμπει: ἀντὶ ἀκμάζει, λαμπρῶς τῇ φωνῇ λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν· ὅμαυλος δὲ ἀντὶ ὁμόθρους, ὁμόφωνος· τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι ⟨τῷ⟩

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

188 ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ: πρὸς τὴν φήμην πάλιν φησὶ τῆς μαντείας· ἐλπίζουσι γὰρ ἐπί τινι ἀγαθῷ τὸ μάντευμα ἀποβῆναι· χρυσέα δὲ ὅ ἐστι τιμία· φασὶ γὰρ οὕτω τιμᾶσθαι Χρυσῆν.

190 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν: ἀντὶ τὸν καταμαραί-

---

10 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 13 post εἰσιν in schol. v. 184 habet L; corr. Br. — 17 παιὼν etiam in textu pr. L. — 18 ὅμαυλος — στεναγμάτων sequenti scholio addita in L huc retraxit Br. — 19 τῷ add. G. — 20] v. 5. — 24 Χρυσῆν] cf. schol. Phil. v. 194.

νοντα (τάττει δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ), τὸν δίκην ἀναιροῦντα πολέμου· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον.

ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων: οὐ χρώμενος ὅπλοις φλέγει ἡμᾶς· περιβόητος δὲ περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ ⟨ἢ⟩ μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών· ὡς ἐπὶ πολέμου πάλιν.

193 πάτρας | ἔπουρον: ἤτοι ἐπ' οὖρον ὅ ἐστιν εἰς ἄνεμον· Ὅμηρος

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα·

ἢ ἄπουρον ἀπὸ τῶν ὀρων τῆς πόλεως· νωτίσαι δὲ ἀπελάσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς· ἢ οὕτω, πέμψον ἀλκὴν ὥστε παλινόρμητον αὐτὸν γενέσθαι τὰ νῶτα δόντα τῇ πόλει.

194 θάλαμον Ἀμφιτρίτας] ἢ κατὰ τοῦ βυθοῦ (τοῦτο γάρ ἐστι θάλαμος Ἀμφιτρίτης) ἤγουν ἔνθα αἱ συμπληγάδες πέτραι εἰσίν.

196 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον: ἴσως τὸν Σαλμυδησσόν φησι περὶ ὃν ἱστορεῖται πολλὰ ναυάγια γίνεσθαι ὥστε μὴ μόνον ἐξ ἁπάσης γῆς ἐξεληλάθαι ἀλλὰ μηδὲ ἐν κοινῇ θαλάττῃ εἶναι.

δυσχείμερον.

198 τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ: ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ νὺξ ἀγαθὸν καταλείπει τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖται, βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἰ γάρ τι ἡ νὺξ ἀφῇ ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς τέλει ἀβλαβὲς μὴ φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι τοῦτο μεθ' ἡμέραν ἀνήρπασται.

---

4 ἢ add. Br. — 8 Il. ζ 347. — 9 ἄπορον L, corr. G. πόλεως * νωτίσαι L; erasum fuit *N* (ex *A* factum). — 14 ἤγουν] pro ἤτοι dictum. — 15 συμπληγάδες] Od. μ 59. — 16 αλμυδησσὸν L, σαλμιδίσσὸν G, corr. Dind. — 22 καταλείπεται L, corr. Dind. — 23 ἀδιάλειπτα Herm.

200 τόν: ἀντὶ τοῦ ὅν· τὸν μαραντικὸν Ἄρεα κεραύνωσον, ὦ Ζεῦ.

203 Λύκει' ἄναξ: βουλοίμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη, ὦ Ἄπολλον, τὰ ἀδάμαστα καταμερίζεσθαι εἰς αὐτὸν καὶ τὰς λαμπάδας Ἀρτέμιδος.

205 ἐνδατεῖσθαι] ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων.

209 τὸν χρυσομίτραν: τὸν Θηβαῖον Διόνυσον, τὸν ταῖς Βάκχαις συνοικοῦντα.

212 μονόστολον] γράφε ὁμόστολον.

215 ἐπὶ τὸν ἀπότιμον: ἀπότιμον θεὸν λέγει τὸν λοιμὸν τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν· θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ⟨ὁ δὲ φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν⟩.

216 αἰτεῖς, ὧν δὲ αἰτεῖς ἀλκὴν λάβοις κἀνακούφισιν τῶν κακῶν ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι ἃ δὴ ἔπη ἐξερῶ ξένος ὢν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ λόγου οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρότερον περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου οὐδὲ μὴν καθ' ὃν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρών.

ἃ δ' αἰτεῖς] ὧν δ' αἰτεῖς.

217 ὑπηρετεῖν] ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν.

219 τοῦ λόγου] τοῦ λεχθέντος ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

220 τοῦ πραχθέντος] τοῦ φόνου.

οὐ γὰρ ἂν μακρὰν | ἴχνευον: οὐ γὰρ ἄν, φησί, τοσούτου ὄντος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἀνεζήτουν τὸ πρᾶγμα εἰ μὴ ἤδειν καταληψόμενος· ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι δύναται ἀνευρεῖν τὸν φονέα ἵνα προθυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ.

221 σύμβολον: τῆς γνώσεως.

---

13 ὁ δὲ — ἀπόλλυσιν] add. Suid. v. ἀπότιμος.

222 νῦν δ', ὕστερος γάρ: μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ξένων τελούντων τὰ μετοίκια ἀντὶ πεπολιτογράφημαι καὶ ἄρτι ἀστὸς ἐνομίσθην ξένος ὢν καὶ ἐβασίλευσα. ἄλλως: νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ· δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος τῆς βασιλείας τετύχηκα· ἐπεὶ οὖν, φησί, συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν ταῦτα ὑμῖν προφωνῶ· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων.

226 πάντα τὰ πραχθέντα.

227 κεἰ μὲν φοβεῖται: καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη ⟨ὁ⟩ πράξας καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω· οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάξεται· εἰ δὲ ξένον τις οἶδεν τὸν φονέα μηνυσάτω καὶ εὐθὺς μὲν παρέξω κέρδος καὶ εἰς ἀεὶ χάριν ἕξω· πανταχόθεν οὖν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας.

236 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ: πολὺν ἔλεον ἐργάζεται ὁ λόγος ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἀγνοῶν· πρότερον δὲ τὰ φιλάνθρωπα εἰρηκὼς τελευταῖα ἐπήνεγκε τὰ σκληρότερα· ἃ 'κ τῶνδε δὲ οἷον ἀπ' αὐτῶν ἀναγκασθεὶς τῶν πραγμάτων. Fol. 36a

244 δαίμονι] τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ Ἀπόλλωνι.

246 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ'] καταρῶμαι δὲ τὸν φονέα.

248 ἄμοιρον] ἤτοι κακόμοιρον ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι.

---

2 τὰ μετοίκια] τῇ μετοικίᾳ L, correxi coll. Plat. Leg. 8, 850b μετοίκια τελεῖν. — 3 ἀστὸς] αὐτὸς L, corr. Lasc. — 11 ὁ add. Elmsl.

251 ἀγνοῶν ἐπαρᾶται ἑαυτῷ εἰ σύνοιδε τὸν φονέα διὸ καὶ περιπαθέστερος γίνεται ὁ λόγος.

253 τοῦ θεοῦ] τοῦ Ἀπόλλωνος.

255 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα: καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὅλως τὸ ἄγος ὑπὸ θεῶν ἐλαυνόμενον καὶ οἱονεὶ πολυπραγμονούμενον ὑμᾶς ἔδει κινουμένους οἴκοθεν καὶ μὴ ἀναμείναντας τὴν ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητεῖν.

μὴ θεήλατον] οἷον χωρὶς τῆς βοηθείας.

261 κοινά: ἀδελφὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν οἷον καὶ ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαΐῳ γενόμενα.

262 δυστύχησεν] ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι.

264 αἱ τοιαῦται ἔννοιαι οὐκ ἔχονται μὲν τοῦ σεμνοῦ κινητικαὶ δέ εἰσι τοῦ θεάτρου· αἷς καὶ πλεονάζει Εὐριπίδης, ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μόνον αὐτῶν ἅπτεται πρὸς τὸ κινῆσαι τὸ θέατρον.

269 τοῖς μὴ δρῶσιν] τοῖς μὴ δεικνύουσί μοι τὸν φονέα.

270 ἄροτον: τουτέστι καρπόν.

276 οὕτως ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ [κατὰ] τὰς αὐτὰς ἀρὰς ἐπαρώμενος μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον μήτε τοὺς δράσαντας ἐπίστασθαι.

278 τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν: ἀπορῶν ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ θεῖον πάλιν ἀνατρέχει.

Fol. 36b 280 δίκαι' ἔλεξας: τοῦτό φησιν ἵνα μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θεοῦ καὶ γένηται διατριβὴ ἐν τῷ δράματι ὅπερ ὑπόψυχρον.

284 ἄνακτ' ἄνακτι: ἀποκλειομένου τοῦ πέμψειν εἰς θεὸν καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μαντικήν, τῷ

---

2 διὸ] δὶς L, corr. Br. — 14 μόνον] μὲν L, correxi. — 18 lemma ἀνιέναι, quod est in L, mutavi. — 19 κατὰ delevi coll. schol. v. 1287.

αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν Τειρεσίαν ᾧ καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὰ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν.

287 ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς: κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν τοῦ ἤθους διετήρησεν· τὸ μὲν οὖν διπλοῦς πομποὺς τῆς σπουδῆς ἐστι τεκμήριον τὸ δὲ Κρέοντος εἰπόντος πιθανὸν εἰς τὰ ἑξῆς ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτοῦ πίστιν ἔχοι, τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ Κρέοντος τὸν Τειρεσίαν μαντεύεσθαι κατὰ τοῦ Οἰδίποδος τὰ ψευδῆ.

290 κωφὰ] ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα.

296 ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς οὐδὲ τὸν λόγον.

297 καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τῶν προσώπων ἵνα μηδὲν ὕστερον δυνηθείη ἀρνήσασθαι.

300 ὦ πάντα νωμῶν: ἀντὶ τοῦ κρίνων ἕκαστα καὶ ἐξετάζων· ἐπαινεῖ δὲ τὸν μάντιν πάντων αὐτῷ περιτιθεὶς ἐμπειρίαν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων τοὺς ἐκείνου λόγους οὐκ ἀναμένων ὅπερ δηλωτικόν ἐστι τῆς σπουδῆς.

301 χθονοστιβῆ] τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια.

312 ὅρα τὸ τοῦ κηδεμόνος ὅτι τελευταῖον ἑαυτὸν ἔταξεν ὅπως ἀφέλοιτο τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας.

314 ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν: παιδευτικὸς ὁ λόγος, ἔδει ἅπαντας ἀφ' ὧν δύναιντο ὠφελεῖν τοὺς πέλας.

316 ὡς δεινόν, φησί, τὸ φρονεῖν ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ· σχετλιάζει δὲ μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ Οἰδίποδος· διαλελυμένως δὲ εἶπεν τέλη λύῃ ἀντὶ λυσιτελεῖν.

---

3 ἐναργῶς (ut in textu pr.) L. — 6 *εἰς τὰ ἑξῆς*] v. 378. 385 sqq. 555. ἔχῃ G. — 13 *μηδὲν*] μηδὲ L, μὴ G, correxi. — 22 et suo loco et alieno (sine lemmate) habet L. — 27 *λυσιτελεῖ* G, *λυσιτελῇ* Lasc.

317 ταῦτα] τὰ συμβησόμενά μοι, ὅτι ἀναγκασθήσομαι λέγειν ἃ μὴ βούλομαι, τὸ ἐξελέγχειν Οἰδίποδα· ταῦτα εἰδὼς διώλεσα αὐτά· οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἠρχόμην.

319 ἄθυμος] λελυπημένος.

321 ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσῃς.

323 ἀποστερῶν φάτιν] μὴ λέγων τὸν χρησμόν.

324 ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημα: οὐ γὰρ σύμφορός σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίνεται· ἵνα οὖν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ σιωπῶ. τὸ μὲν κατὰ λόγον ἐλλιπές ἐστι τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν πλῆρες, ὃ δὲ βούλεται λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς καιρὸν ἐξιόν· κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιέναι φυλάσσομαι.

ἰὸν] ἐρχόμενον.

326 μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν: ὑποβαλόντος τοῦ Τειρεσίου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται ὁ χορὸς καταλιπαρεῖ εἰπεῖν εἶτα ἀρνουμένου ἐξάγεται εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν ὁ Οἰδίπους ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει· ἔχει οὖν τὰ τῆς διαθέσεως ἄριστα.

Fol. 37a 328 ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε | τἄμ' ὡς ἂν εἴπω: οὐκ ἐκφανῶ τὰ ἐμὰ ἔπη ἵνα μὴ τὰ σὰ εἴπω κακά· ἤδη δὲ τρανότερόν φησιν ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται.

332 ἐγώ τ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγύνω: ἑαυτὸν ἀλγύνειν ἔφη ἴσως ἐπιστάμενος ὅτι κακῶς ἀκούσεται

---

15 ὑπολαβόντος L, corr. Lasc. — 16 ὁ χορὸς] v. 326—327 Oedipo recte tribuit L. — 17 ἐξάγεται] v. 330. 334. — 18 λέγει] v. 350 sqq. — 21 ἐμφανῶ L, correxi. — 23 ἐγώ τ'] sic etiam in textu pro ἐγὼ οὔτ' L. ἀλγύνω] ἀλγ^{v} (ἀλγύνῶ, circumflexu eraso, in textu) L. — 24 ἀλγύνειν] ἀλγυνειν L. κακὸς L, corr. Lasc.

ὑπ' αὐτοῦ ἀπιστούμενος, τάχα δὲ καὶ βουλόμενος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτὸν ὡς καὶ ἔμπροσθεν

τἄμ' ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.

334 οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε: ἐν ὑπερβατῷ ὁ λόγος, οὐ λέξεις, ὦ κακῶν κάκιστε, ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ; καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας ὅ ἐστι ταράξειας καὶ εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις· ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως λέγων ὅτι καὶ πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας· ἄτεγκτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθὴς καὶ ἀδάκρυτος· τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν· ἀτελεύτητος δὲ δυσαξίωτος, δυσπαράκλητος, ἀμείλιχος.

341 αὐτὰ] αὐτόματα.

344 τὸ θυμοῦ οὐκ ἔστι γενικὴ ἀλλὰ ῥῆμα προστακτικόν.

345 καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν: ὀργιζόμενος οὐδὲν σιωπήσομαι ὧν πέπεισμαι καὶ ὑπονοῶ.

347 εἰργάσθαι δ' ὅσον | μὴ χερσί: εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας· εἰ δὲ ἔβλεπες ἐκάλουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα.

350 ἄληθες; ἐννέπω: λέγω σε τῷ κηρύγματι ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ εἰρημένῳ.

352 προσαυδᾶν] προσφθέγγεσθαι.

354 οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας: οἴεται αὐτὸν πλασάμενον ψεύδεσθαι· εἰκότως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι' ὀργὴν εἰρηκώς, εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ' ἀρχὴν ὁ μάντις τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο, ⟨τὰ⟩ τοῦ ἀναγνωρισμοῦ ἐν οἷς καταγέγονε μάλιστα ὁ ποιητής.

3] v. 329. — 7 ἐμβάλοις] ἐκβάλειας L, ἐμβάλλεις G, corr. Suid. v. ὀργάνειας. — 17 δ' etiam in textu pro θ' L. — 26 τὰ add. Wunderus. ἀναγνωρισμοῦ] v. 754 et 1182 sqq.

356 τρέφω] ἀντὶ τοῦ ἔχω.

357 ἡ ἀπότασις φανερῶς εἰς Κρέοντά ἐστιν.

366 εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρός.

368 ἴσος ⟨νῦν⟩ ἐστιν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος ⟨πρὸς⟩ ⟨Τειρεσίαν⟩ ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Κάλχαντα.

372 οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὠνείδισας· τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως οἷον καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν· καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ λεληθότως αὐτῷ μαντεύεται.

374 μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός: διπλοῦν τὸ διανόημα· ἤτοι οὖν οὕτως ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας τῆς διηνεκῶς κατεχούσης σε τρέφῃ ὡς μηδὲν διαθεῖναι κακὸν τοὺς ὁρῶντας ἢ οὕτω διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἐλεοῦσί σε πάντες· ἀπόχρη γάρ ⟨σοι⟩ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως.

Fol. 37b 377 τάδ' ἐκπρᾶξαι] ἀντὶ τοῦ τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικῆσαι. ἐκπρᾶξαι μέλει] λείπει ἐάν με φονεύσῃς.

378 πεποίηκε τὸν Οἰδίποδα ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι ἵνα ζητοῦντος αὐτοῦ ἀφορμὴν εὔλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος.

385 ὁ πιστὸς] ἐν εἰρωνείᾳ.

387 μηχανορράφον: τὰ φαῦλα μηχανώμενον· μάγους δὲ ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ⟨ἑαυτοῖς⟩, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακεῖς μάγους ἔλεγον.

388 ἀγύρτην] πτωχόν, ὀχλαγωγόν.

391 ῥαψῳδός: ἡ Σφὶγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς· τὸ

---

4 ἴσον L, ἴσως G, correxi. νῦν add. G. — 5 πρὸς addidi. Τειρεσίαν add. G. ὁ Ἀγαμέμνων] Il. α 101 sqq. — 15 σοι add. G. — 20 ἔχει L, corr. Lasc. — 24 ἑαυτοῖς add. Suid. v. μάγος; cf. schol. Electr. v. 62.

δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν· ⟨ἀνεχρόνισεν οὖν ὁ Σοφοκλῆς⟩· κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ διὰ τὸ ἁρπακτικόν.

393 τοὐπιόντος] τοῦ τυχόντος ἀντὶ τοῦ οὐ τοῦ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι· διὰ τούτων δὲ αὔξει τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης συνέσεως.

398 κυρήσας] ἐπιτυχών.

402 ἀγηλατήσειν: ἐὰν ⟨μὲν⟩ δασέως τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάιον ἐὰν δὲ ψιλῶς ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν.

408 ἐξισωτέον] λείπει ἐμοί.

409 τοὔνδε] τοῦ ἐξίσου λέγειν.

411 γεγράψομαι] δεήσομαι· ὅρα δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ ὀνόματος· τῷ μὲν γὰρ ἐπιφθονωτέρῳ ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐχρήσατο, τῷ δοῦλος, τῷ δὲ εὐπρεπεστέρῳ ἐπὶ τοῦ Κρέοντος.

417 ἀμφιπλήξ] ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλαύνουσα, ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα, ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός· δεινόπους δὲ ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

420 τὸν λιμένα τίθησιν ἀεὶ ἀντὶ τόπου· τροπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν;

422 ὅταν καταίσθῃ] ὅταν αἰσθανθῇς καὶ νοήσῃς.

428 ἐκτριβήσεται: ἀντὶ διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς ἢ ἀπολεῖται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυ- Fol. 38a

---

1 ἢ μεθ' Ὅμηρον om. G; οὐ καθ' Ὅμηρον Schneidewinus. — 2 ἀνεχρόνησεν (corr. Dind.) οὖν ὁ Σοφοκλῆς add. G. — 9 αγηλατήσειν L. μὲν add. G, Suid. v. ἀγηλατεῖν. — 12 et suo loco et alieno (post v. 407 deletum) habet L. — 13 τοῦ] τὸ L, corr. Lasc. — 16 τὸ δοῦλος L, corr. G. — 18 ἐλαύνουσα] ἐλασία L, correxi. ἡ] ἢ Schmidtius Did. p. 97. — 20 ποιοῦσα L, corr. Suid. v. δεινόπους et ἀμφιπλήξ. — 25 ἀργύρων L, corr. Suid. v. ἐκτριβήσεται.

ρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων ⟨σκευῶν⟩ ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται.

434 σχολῇ] ἀντὶ τοῦ βραδέως, οὐδαμῶς.

438 ἥδ' ἡμέρα φύσει σε: ἀντὶ οἵων εἶ γονέων δείκνυσι· διαφθερεῖ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀνατροπήν.

439 αἰνικτὰ] ἀσαφῆ καὶ κεκρυμμένα.

440 οὐκοῦν ⟨σὺ⟩ ταῦτ' ἄριστος: ὥσπερ εἰρωνευόμενός φησιν, αἴνιγμά ἐστιν ⟨ὃ⟩ σὺ θᾶττον νοήσεις ὅτι καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες· ὃ δέχεται εἰς ἔπαινον.

442 ἡ τύχη] τὸ σὲ διαγνῶναι τὸ αἴνιγμα.

443 πάνυ τοῦτο προσαγωγὸν τοῦ πλήθους.

447 ἐνταῦθα παρρησιαστικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παραινίττεται ἀμφοτέρων τοῦ ποιητοῦ στοχασαμένου, τοῦ τε τῷ δράματι συμφέροντος ὅπως μὴ ἀνακαλύπτηται ἡ ὑπόθεσις (διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησὶ) τοῦ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα.

449 ὡς περὶ ἑτέρου λέγων αὐτὸν αἰνίττεται.

454 τῇ ξυμφορᾷ] τῇ συντυχίᾳ.

455 τὸ σκῆπτρον ⟨προ⟩δεικνὺς σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ εὐγενείας ὅτι ἐκ βασιλέως πτωχὸς ἐγένετο.

460 ὁμόσπορος] τὴν αὐτὴν σπείρων γυναῖκα.

463 ἀκόλουθά εἰσι τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προειρημένα, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς εὐπρόσωπον ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις διὸ ἀνατρέχει ἐπὶ τὸ μάντευμα τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ νοῦς, τίς ἐστιν οὗτος

---

1 σκευῶν add. Suid. — 4 οἱονεὶ L, corr. Lasc. — 8 οὔκουν in textu L. — 9 ἐστι σὺ θᾶττον L, correxi. — 22 δεικνὺς L, corr. G. — 25 εἰσι τὰ] εἰστα L, corr. Lasc.

ὄντινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον; ἢ οὕτω, τίς ἐστιν οὗτος ὃν κατώπτευσεν ἡ Δελφὶς πέτρα οἷον ὁ μὴ λαθὼν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος;

465 ἄρρητ' ἀρρήτων] τῶν δεινῶν δεινότερα.

467 ἀελλοπόδων] ταχέων.

472 κῆρες ἀναπλάκητοι: αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι· κῆρες δὲ τοῦ τελευτήσαντος Λαΐου· ἢ οὕτως, ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι, ἀφανεῖς, ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Fol. 38b

476 πάντα] πανταχοῦ.

477 φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν | ὕλαν: ἐκεῖνος, ὁ πεφονευκώς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν ἐμφανίσαι· τὸ δὲ ἐξιχνεύειν ἐπήγαγεν καὶ τὰ ἄλλα ὀνόματα τροπικῶς ὡς ἐπὶ ἄγρας ταύρων τῶν ὑπὸ πάντων ζητουμένων καλῶν καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων· οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα, ἄντρα καὶ πέτραι.

479 μελέῳ ποδὶ χηρεύων: ἀντὶ μηδενὶ γιγνωσκόμενος, τῇ φυγῇ μονάζων· ὃ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θηριώδει διαίτῃ.

480 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων: ἀντὶ φυγών· τὸν τόπον δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν οἷον τοὺς χρησμοὺς διαφεύγει μέχρι νῦν ὁ μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι δὲ ἡ Πυθὼν μεσόμφαλος δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τοὺς ἀετοὺς ἱστορία καὶ ὅτι χρύσεοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνάκεινται καὶ ὅτι τούτου χάριν ὁ Ζεὺς ἐκεῖσε τὸ μαντεῖον ἱδρύσατο.

481 ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τὰ μαντεύματα περιποτᾶται ζῶντα καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ.

15 καλῶν] suspectum, κυνῶν G. — 18 ὃ καὶ] ἢ καὶ L, corr. Elmsl. Θηριώδη L, corr. G. — 20 φυγών] φεύγων Br. — 24 ἱστορία] „de hac dixit Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 402“ Dind.; vide etiam schol. Eurip. Orest. v. 331.

483 *δεινὰ μὲν οὖν, δεινά: μεταβαίνουσιν ἐπὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Τειρεσίου· σοφὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν τῷ δὲ ταράσσειν ἐχρήσατο ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερῶς ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα.*

484 *οἰωνοθέτας*] *ὁ Τειρεσίας.*

485 *οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'*] *οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα.*

489 *τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις: εἰκότως ἀποροῦσιν· ποῖον γὰρ νεῖκος γέγονε τοῖς ἀπὸ Λαβδάκου πρὸς τὸν Πολύβου; ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν εἶναι Πολύβου.*

492 *πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ*] *ποίῳ λογισμῷ ἀντὶ τοῦ τίνος πράγματος κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστεύσω κατὰ Οἰδίποδος;*

495 *φάτιν — Οἰδιπόδα*] *τὴν κατὰ τοῦ Οἰδίποδος γινομένην παρὰ Τειρεσίου.*

498 *ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεύς: θέλουσιν ἀνατρέψαι τὰ ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου εἰρημένα καί φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ συνετοὶ καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τι ἐπίστανται οὔ φημι* [*καὶ*] *οὐδὲ ἡ κρίσις αὕτη ἀληθής ἐστι· γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προήκων οὐ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστιν ἀλλ' ἐκ φύσεως καὶ ἐντρεχείας ἑκάστῳ πάρεστιν.*

500 *οὕπω πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέον ἐμοῦ φρονοῦσιν.*

503 *σοφίαν νῦν φησι τὸν στοχασμόν· ὃ γὰρ λέγει τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον παρέλθοι καὶ νικήσειεν.*

---

3 τῷ] τὸ L, corr. G. *ταράσσει* Br. — 9 ἀπὸ] ὑπὸ L, corr. Br. *τὸν Πολύβου*] *τὸν Πόλυβον* L, corr. Br. — 20 *καὶ* delevi. — 27 *παρέλθοι*] ἔλθοι L, corr. Br.

505 ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν, πρίν: ἐγὼ δὲ οὐκ ἄν ποτε ἐπαινέσαιμι τοὺς μεμφομένους τὸν βασιλέα οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίην πρὶν ἴδοιμι σαφῆ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν.

507 φανερὰ γάρ: ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ ἄδηλα καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ ἃ δὲ κατώρθωσε φανερὰ ὅτε ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς Σφιγγὸς ὤφθη σοφός.

510 βασάνῳ Θ' ἡδύπολις] κρίσει τε ἡδὺς ὤφθη τῇ πόλει· ἢ οὕτως, ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς Σφιγγὸς ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα.

κρίσει.

511 τῷ] λείπει τὸ ἕνεκα.

512 ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοῦ ὑπονοίᾳ ἀγανακτῶν καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος.

515 ἀτλητῶν] μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν.

518 οὐ βούλομαι ⟨ξῆν ἐπὶ ταύ⟩τῃ τῇ φήμ⟨ῃ⟩.

523 ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον Fol. 39a
δεῖ ἐν ταῖς διαίταις εἶναι διὰ τοῦτο καὶ νῦν παραμυθεῖται τὸν Κρέοντα ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο εἶπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως.

525 κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος.

ἐφάνθη] ἐρρέθη.

528 τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγετο ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ Κρέων περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ Οἰδίπους πυνθάνεται.

ὀρθῆς] ἀληθοῦς.

---

2 ἐπαινέσοιμι L, corr. Elmsl. — 6 ὅτε] ὅτι G. — 17 evanida in L habet Suid. v. βάξιν et μακραίωνα. — 24] ad v. 526 adscripta in L, corr. Lasc.

529 κατηγορεῖτο] κατηγόρει ὁ Οἰδίπους.

τοὐπίκλημα] ἔγκλημα.

534 τοῦδε τἀνδρὸς] ἀντὶ ἐμοῦ· ⟨ἢ⟩ καὶ τοῦ Λαΐου.

543 ποίησον] ἀντὶ τοῦ ποιήσεις· ἔστι δὲ Ἀττικισμός.

545 σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σοῦ ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

552 οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν.

556 σεμνόμαντιν] ἐν εἰρωνείᾳ· εὐήθη γὰρ θέλει λέγειν τὸν Τειρεσίαν.

557 ἔθ' αὐτός: ὁ αὐτός.

559 ἐπεὶ κατὰ παράλειψιν εἶπεν λέγει, τί με ἐρωτᾷς; ἀγνοῶ.

566 ἔρευναν] ζήτησιν, δοκιμασίαν.

Fol. 39b 572 ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανέν σε κοινωνὸν τοῦ βουλεύματος οὐκ ἄν με ἔφη τοῦ Λαΐου φονέα.

580 ἂν] τὸ τέλειον ἃ ἂν ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἄν.

κομίζεται] ἀντὶ τοῦ ἔχει.

597 ἐκκαλοῦσι] προκαλοῦσιν.

598 ἐνταῦθ'] ἀντὶ ἐμοί.

599 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμι: προκατασκευάσας ὡς ἄμεινόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν τὸ ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι τοῦτο ἐπήνεγκεν· ὁ γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος οὐκ ἂν γένοιτο κακὸς ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι.

κεῖνα] τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν καλῶν.

600 φρονῶν] ἀντὶ φρονοῦντος· ἢ οὕτως, ὁ καλῶς φρονῶν νοῦς οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο.

---

1 κατηγόρει] κατηγορεῖ L, corr. Elmsl. — 3 ἢ addidi. — 22 ἀφόβως τυραννεῖν κοινωνεῖν vocabulo τυραννεῖν deleto L. — 26 φρονοῦν L, φρονοῦντος G.

603 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν: ζήτησον, φησίν, εἰ τὸν χρησμὸν ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων εἶτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τῷ Τειρεσίᾳ.

607 διπλῆ] ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίσομαι θάνατον.

611 ἴσον γάρ ἐστι κακὸν ἀπωθήσασθαι φίλον ⟨ἐσθλὸν⟩ καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον.

616 σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν καὶ ἐπιβουλευθήσεσθαι παρ' αὐτοῦ καλῶς ἔλεξεν ὁ Κρέων ὅτι

ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς,

ὁποῖός εἰμι περὶ σέ· ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος καὶ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην σφάλλεται πρὸς ὃ ὁ Οἰδίπους φησὶν ὅτι πρὸς τὰς ταχείας ἐπιβουλὰς δεῖ ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι.

620 τὰ τοῦδε] τὰ τοῦ Κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβουλευσαμένου. Fol. 40 a

621 τἀμὰ] ἡ ἄμυνα.

625 οὕτω λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι ἀλλ' ἀντιλέξων τῇ κελεύσει.

626 ὅσον ἦκον εἰς ἐμὲ καλῶς βουλεύομαι· ἢ οὕτω, τὸ γοῦν ἐμαυτῷ σύμφορον ποιῶ πρὸς ὃ φησιν ὁ Κρέων ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι οὐ δεῖ με ἀκαίρως ὑπονοεῖσθαι.

628 μηδὲν] ὧν ὑπονοεῖς.

ἀρκτέον γ' ὅμως] ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν.

636 ἴδια κινοῦντες κακά] φιλονεικοῦντες.

637 οὐκ εἶ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεύσῃ· καλῶς δὲ οὐ

---

1 τῶνδ'] τόνδ' L. — 7 ἐσθλὸν addidi. — 8 σοὶ ἐπι (deletum) εὐλαβουμένῳ L. — 10] v. 613. — 20 ἦκον] ἦκεν L, correxi.

πυνθάνεται τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος ἐκ παντὸς ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς βουλομένη, ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ᾖ.

640 δυοῖν ἀποκρίνας] ἓν τῶν δύο ποιήσας.

644 ὀναίμην] τοῦ βίου.

648 τούσδε] τοὺς τοῦ χοροῦ.

649 οἷον μὴ τῇ ὀργῇ εἴκων ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς τὸ θελήσας· πολλάκις γὰρ ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς μεταγνῶναί τις ὀφείλων αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασιν.

652 ἢ τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ (ἀπελογήσατο γάρ), νῦν δὲ μεγάλην πίστιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου αἰδέσθητι.

656 ἐναγῆ φίλον] γράφε ἐναγῆ φίλων· ἐναγὲς δὲ τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν· ἅγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας ὅθεν καὶ τὸ

ἄγη μ' ἔχει

καὶ

ὡς σε, γύναι, ἄγαμαι·

κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγεται καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται· ὁ δὲ νοῦς, τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα δεόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον ἐκβαλεῖν ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν· ἢ ἐναγῆ τὸν ἐνεχόμενον μύσει οὕτω, δεόμεθα τὸν μηδέποτε ἐναγῆ γενόμενον εἰς φίλους μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς τῶν λόγων.

---

2 διαλογία L, corr. Lasc.; cf. schol. Ai. v. 735. — 7 καλῶς ⟨δὲ⟩ τό? — 11 ἀπελογίσατο L, corr. Stephanus. — 13 γρ φίλον ἐναγῆ L, corr. Suid. v. ἐναγές. — 16 Il. φ 221. — 18 Od. ξ 168. — 19 λέγεται] λέγει L, corr. Suid. — 22 λόγων] λόγον (ut in textu) L, corr. Suid. v. ἐναγῆ φίλων. — 26 τὸν λόγον L, corr. G, Suid.

658 εὖ νυν ἐπίστω: γίνωσκε ὅτι τούτῳ συνηγορῶν ἐμὲ ἀδικεῖς· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπάγεις εἰ παρόψομαι τὸν ἐπιβεβουλευκότα.

660 οὐ τὸν πάντων θεῶν: ἐπὶ ὅρκον καταπέφευγεν ἐξ οὗ μάλιστα ἐδόκει πεῖσαι τὸν βασιλέα· ἥλιον δὲ ὄμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακὼς αὐτὸς συνήδει τὸ πᾶν.

663 ὅτι πύματον] ἀντὶ τοῦ ἔσχατος ἀπολοίμην. Fol. 40 b

666 τρύχει ψυχὰν] λυπεῖ με.

669 ὁ δ' οὖν ἵτω: τὸ φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα δείκνυσιν ὡς οὐ δι' ἑαυτὸν παρακεχωρηκότος ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν κἂν δέῃ αὐτὸν πεισθέντα κινδυνεῦσαι. ἀναχωρησάτω.

673 στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ: δῆλος εἶ ὡς ἀηδῶς εἴκων, ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα οἷον μετανοήσεις καὶ ἄδικα ἐνθυμηθήσῃ· ἔτι δὲ ἐμμένει ὁ Κρέων τῇ αὐτῇ παρρησίᾳ ἐπιστάμενος ὡς οὐδὲν ἐσκαιώρησεν.

677 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος: σοῦ μὲν μὴ ἐπισταμένου τὴν ἐμὴν προαίρεσιν οἷον ἠγνοηκότος με παρὰ δὲ τούτοις τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρώην εἶχον περὶ ἐμέ.

678 ὡς κατέγνωκεν ὁ χορὸς τοῦ Οἰδίποδος παρακελεύεται τῇ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν.

680 πιθανῶς μετὰ τὸ διηλλάχθαι αὐτοὺς ἐπιζητεῖ τὴν αἰτίαν, ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνωρισμοῦ.

681 δόκησις ἀγνὼς λόγων: ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται, ὑπὲρ μὲν τοῦ Κρέοντος ὅτι ἐπ' ἀδήλοις ἐγκέκληται ὑπὲρ δὲ τοῦ Οἰδίποδος ὅτι εἰκότως

---

1 νῦν (ut in textu) L. — 7 ἐσχάτως Br. — 13 εἶ ὡ * * * ἀηδῶς L, corr. G. — 16 ἐνθυμηθείσῃ L, corr. Lasc.

ὠργίσθη ἐπὶ τοιούτοις διαβληθείς. τὸ μὴ ᾽νδικον: οἷον τὸ μὴ ἐνδίκως θρυλούμενον ὅ ἐστιν ἡ ψευδὴς διαβολὴ κἂν τὸ συνειδὸς ἐρρωμένον ᾖ.

684 ἀμφοῖν ἀπ᾽ αὐτοῖν] οἷον ἀμφότεροι τῆς διαφορᾶς αἴτιοί εἰσιν;

685 ἅλις ἔμοιγ᾽, ἅλις: αὐταρκές μοι φαίνεται στῆσαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν ἀντὶ τοῦ ἱκανὰ λέλεκται καὶ αὐταρκές ἐστιν ἀναπεπαῦσθαι τὰ τοῦ λόγου ἔνθα ἔληξεν ἡ στάσις.

687 ὁρᾷς ἵν᾽ ἥκεις; ἀγαθός: τοῦτό φησιν ὁ Οἰδίπους ἀγανακτῶν, διὰ τί πρὸς ἕτερον ἀποφεύγεις καίτοι ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ καὶ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυπήσαντά με τῇ Ἰοκάστῃ; διὰ τί οὖν οὐ συνοργίζῃ μοι ἀλλὰ πραΰνεις με ὑπὲρ τοῦ Κρέοντος;

689 πολλάκις, φησί, τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἶπόν σοι οἷα καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὤμνυεν.

690 ἴσθε πεφάνθαι με παραφρόνιμον ἀντὶ τοῦ παράφρονα καὶ ἀνόητον καὶ ἄπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα· δὶς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν ἀντὶ μωρὸν κατὰ διάνοιαν καὶ ἄπορον.

693 εἰ ἀλλότριόν σε καὶ οὐκ οἰκεῖον νενόμικα· ἢ οὕτως, εἴ σε ἀποκρύπτομαι ἢ ἐκτρέπομαι καὶ οὐ συγγίνομαί σοι· ἢ οὕτως, εἰ βούλομαί σε ἐκβαλεῖν τὸν τοσαῦτα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα.

696 οὔρισας] ἔστησας, ἔσωσας.

702 λέγε εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν οἷον ὡμολογημένα.

Fol. 41a 710 εὖ τὸ ἅμα παρακαλοῦσαν ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλοῦντα.

---

16 ἀνωτέρω] v. 660 sqq.

716 καλῶς τὸν τόπον προσέθηκεν ἵνα εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγοι τὸν Οἰδίποδα.

717 διέσχον] διῆλθον.

733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν, ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως

ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν·

τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα Ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτω

Κρίσσαν τε ζαθέην καὶ Ἀνακρίδα καὶ Πανοπῆα.

738 ἀναμιμνήσκεται ὁ Οἰδίπους καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου καὶ πρὸς τὸν Δία φησί, τί μοι ποιήσεις;

742 εὖ τὰ προφανῆ ταῦτα σημεῖα εἶπεν.

749 ὀκνῶ] δέδοικα· καὶ Ὅμηρος

ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

756 οἰκεὺς] οἰκέτης, ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν.

763 οἷον τὸ αἴτημα οὐχ ὑπερέβαλεν δοῦλον. Fol. 41 b

766 πάρεστιν] οἷον νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι.

775 Φερεκύδης φησὶ Μέδουσαν εἶναι τὴν Πολύβου γυναῖκα θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ Ἀλφειοῦ, οἱ δὲ Ἀντιοχίδα τὴν Χάλκωνος.

Δωρὶς] Πελοποννησιακή.

---

2 ἀγάγῃ G. — 4 Δαυλίδα] αὐλιδα L, corr. Valckenarius. — 6 fr. 167. επειημεν L, ἐπήειμεν (ἐς τὴν ὁδοῦ) G, corr. Br. ἔπειτ' ἐπῆμεν Schneidew. — 7 κέλευθον L, corr. Br. — 9 Ἀνακρίδα] suspectum. — 10 Il. β 520 ubi Κρῖσαν. — 11 χρόνου] χροῦ L, corr. G. — 13 προφανῆ] πρὸ φωνῆς L, corr. Br. — 15 Il. ε 255. — 19 Φερεκύδης] libr. V fr. 47 (Muell. I p. 84). — 20 Ἀλφειοῦ] ἀδελφειοῦ L, corr. Schneidewinus Iahn. Annal. 67 p. 505 coll. Il. ε 545 Ἀλφειοῦ — | ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον et Od. γ 489, ο 187.

ἠγόμην] ἐτρεφόμην, ἐτύγχανον.

777 ἔδει γὰρ πρὸς τὸ ὀξὺ μὲν ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος θαυμάζειν οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος.

778 σπουδῆς] ἀρετῆς.

780 πλαστὸς] προσποιητός, ἀλλότριος, νόθος.

782 θατέρᾳ] τῇ ἑτέρᾳ, τῇ ἑξῆς.

789 ἄτιμον] ἀνήκουστον· περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

791 χρείη] δέοι.

792 ἄτλητον κ. ἑ.] τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι.

795 χρόνον τινά, φησίν. [ἐπεὶ] πρὸς τοὺς ἀστέρας ἠρίθμουν τὸν χρόνον· ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ ἄστρα ἐπορευόμην· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων ὡς ἂν δι' ἄστρων τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν.

802 πωλικῆς] ὑπὸ πώλων ἐξευγμένης.

Fol. 42a 806 τὸν τροχηλάτην] τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον.

808 ὄχου] ἅρματος.

809 κέντροισι] πληγαῖς· δὶς ἔπαισέ με τοῖς κέντροις οἷς ἐκέντριζε τοὺς ἵππους, οὐκ ἐπίσης δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν.

813 τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φονευθέντος εἰ ἦν τις πρὸς Λάιον συγγένεια· ἢ οὕτως, εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὃν ἀπέκτεινα Λάιός ἐστιν· οὔπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστιν.

815 τοῦδέ γ' ἀνδρὸς] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

822 δι' ὧνπερ] δι' ὧν χειρῶν.

823 ἄναγνος] ἀντὶ τοῦ μιαρός.

---

2 ἔδει] ἤδει L, corr. Lasc. — 9 εἶπεν] ἤκουσεν Suid. v. ἄτιμος. — 13 ἐπεὶ inclusi. — 29 μυσαρὸς Ellendtius.

825 ἐμβατεύειν] ἐπιβαίνειν.

834 ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμάθῃς.

838 φανεροῦ γενομένου καὶ ἐλθόντος τοῦ ποιμένος τίνα ἕξεις γνώμην;

840 σοὶ ταὔτ'] σοὶ ὅμοια καὶ τὰ αὐτά.

842 αὐτὸν] τὸν βοτῆρα.

846 οἰόζωνον] μονόζωνον, μόνον.

849 ἐκβαλεῖν] ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποστρέψαι τοῦτ' ἔστιν οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος.

853 φανεῖ: αὐτὸς ὁ θεράπων.

857 ὥστ' οὐχὶ μαντείας: ὅθεν ἐγὼ χάριν τῆς μαντείας οὔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα οὔτε ταῦτα βλέψαιμι οὔτε ἑκατέροις πιστεύσαιμι ἀλλ' ἀπορῶ. Fol. 42b

863 εἴ μοι ξυνείη φέροντι: εἴθε μοι συνοικοίη τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασῴζοντι οἷον εἴθε μοι συνείη εὐτυχία καὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἁγνείαν φυλάττοντι· μοῖρα δὲ εὐτυχία οἷον εἰ ἀληθεύω γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασῴζοντι· ταῦτα δέ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος ὅτι ἀσεβῶς ἔφη ἐψεῦσθαι τὸν Ἀπόλλωνα· φέροντι οὖν τὴν εὔσεπτον ἁγνείαν τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν περὶ τῶν θεῶν περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται, ἔργων καὶ λόγων· τὴν περὶ τούτων λέγοντες ἀκρίβειαν καὶ τῶν μαντειῶν ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιές ἐστιν.

864 μοῖρα] εὐτυχία.

866 οὐρανίαν | δι' αἰθέρα] ἀντὶ ἐν οὐρανῷ τεχθέντες.

867 ὧν: νόμων τῶν ὀρθῶς ἐχόντων.

---

1 ἐπιβαίνειν] ἐπιβῆναι pr., ἐπιβαίνειν rec. — 2 ἀθυμεῖν L, corr. Lasc. — 24 τὴν περὶ κ. ἑ.] non expedio; λέγοντι M. Schmidt. — 27 τεχθέντι L, corr. Stephanus. — 28 ὧν] lemma restitui.

868 οὐδὲ ὑπὸ ἀνθρώπων εὕρηται ὁ περὶ θεῶν λόγος.

871 ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεὸς τουτέστι θεία δύναμις καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἔνεστιν.

872 γηράσκει] παλαιοῦται, φθείρεται.

873 ὕβρις φυτεύει τύραννον: διὰ τῆς ὕβρεως φύεται καὶ ἀνανεοῦται ὁ τύραννος ⟨καὶ⟩ ὅταν, φησί, πολλὰ διαπράξηται τότε εἰς μεγάλα ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς· ταῦτα μέν φησι περὶ τῆς Ἰοκάστης ὅτι ἀνεπιτήδεια λέγει περὶ τῶν θείων νόμων τὸν δὲ λόγον ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος ἵνα μὴ δόξωσιν ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγχειν· ὁ δὲ νοῦς, ὕβρις φυτεύει τύραννον ὁπόταν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην ἃ ἐστι μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ ἑαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα· ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. ὕβρις, φησί, μηδὲν καίριον διαπραττομένη εἰς δύσβατον ἀκρώρειαν ἀναβιβάσασα τοὺς χρωμένους αὐτῇ κατεκρήμνισεν· ἢ οὕτως, ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκην, ἥλατο εἰς τοῦτο ὥστε αὐτὸν εἰς ἀνάγκην γενέσθαι ὑφ' ἑτέρων κρατηθῆναι.

878 ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ: εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ὕβρεως δυσσεβοῦντος ἔσται οὕτως, οὐ βαδίζει ὀρθὴν ὁδὸν οὐδὲ χρῆται τοῖς ποσὶ δεόντως εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἀνάγκης βιαζομένου, οὐ χρῆται τοῖς αὐτοῦ ποσίν. ἀντὶ ἀχρήστους καὶ τὰς πορείας ποιεῖται.

881 ἀξιῶ τὸν θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει ἐξ οὗ κρατεῖ τῶν ἀντιπάλων.

885 δίκας ἀφόβητος] τὴν δίκην μὴ δεδοικώς.

---

1 οὐδὲ] οὔτε L, correxi. — 7 καὶ add. G, Suid. v. ὕβρις. — 8 μεγάλα] μεγάλην ἀνάγκην G, Suid.; κακὰ addit Br. — 14 μὴ] μηδὲ L, correxi. — 15 literae τως δὲ εἶπεν ὕβρ in litura a m. rec. in L. — 17 κατεκρήμνησεν L, corr. Lasc. — 23 αὐτοῦ] αὐτοῖς L, correxi. — 24 καὶ delet Lasc.

888 δυσπότμου χάριν χλιδᾶς: ἕνεκα, φησί, τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας· ὑπὸ τρυφῆς γὰρ καὶ ἐπὶ ταῦτα οἱ τύραννοι παραγίνονται. ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων ὅ ἐστιν ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

890 ἔρξεται] παύσεται, ἐκτὸς ἔσται.

891 ματάζων] ματαιοφρονῶν· ἕξεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμήσει τῶν [ἀσέπτων καὶ] ἀθίκτων.

892 τίς ἔτι τῶν ἀδίκων ἀφέξεται τῷ θυμῷ αὐτοῦ τὰς τῆς ψυχῆς κακίας ἀπελαύνων; ἢ οὕτω, τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττων;

896 χορεύειν] πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς.

898 οὐκέτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ ἀπροσπέλαστον αὐτοῦ νεών.

ἄθικτον] καθαρόν· πιθανῶς δὲ τὸ ἐπίθετον, οὗ οὐκ ἀπέσχετο Ἰοκάστη.

899 Ἀβαὶ τόπος Λυκίας ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος.

900 Ὀλυμπίαν] ἢ διὰ τῶν σημείων ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται ὡς καὶ Πίνδαρος ἢ ἐπὶ τῶν πανηγύρεων ὅτι καὶ τῶν τοιούτων ἀφέξομαι εἰ μὴ ταῦτα φανερωθῶσιν.

901 εἰ μὴ ταῦτα, ⟨τὰ⟩ τῶν χρησμῶν, ἢ τὰ λεχθέντα ὑπὸ Ἰοκάστης φανερὰ καὶ κατάδηλα γένηται οὐκέτι τιμήσω θεούς.

---

3 καὶ ⟨ὑπερηφανίας⟩ ἐπί? ταῦτα] τα αὐτὰ L, correxi. — 8 ἀσέπτων καὶ om. G. — 12 interpretamentum est in L; ἢ πονεῖν Dind., πανηγυρίζειν schol. rec. II p. 168, 9, πανηγύρεις ἱστᾶν τοῖς θεοῖς Monacensis 500. — 18] post Ἀπόλλωνος scripta in L separavit Bergkius. σημείων] σαμίων L, corr. G; Pind. Ol. VI, 5: εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ, VIII, 2: Οὐλυμπία — ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι (= διὰ τῶν σημείων μαντεύονται schol.; cf. schol. v. 21) παραπειρῶνται Διός; v. Bergk. fragm. incert. 256 (I p. 372). — 21 τὰ add. G.

Fol. 43 a 906 φθίνοντα γάρ: ἀντὶ τοῦ παλαιά, παρεληλυθότα. γράφε φθίνων ἵν' ᾖ μὴ λάθοι σε ὁ Λάιος φθίνων ἀλλὰ δείξαις αὐτοῦ τὸν θάνατον· τὰ γὰρ περὶ Λαΐου μαντεύματα ἐκβάλλουσιν καὶ οὐ παραδέχονται τὰ παρὰ τῶν θεῶν εἰρημένα ὡς ἀληθῆ· τὸ δὲ ἐξαιροῦσιν ἀντὶ τοῦ ἀφανίζουσιν· τὰ γὰρ ἐπὶ Λαΐῳ θεσπισθέντα ἐκφαυλίζεται ὑπὸ Ἰοκάστης καὶ παραγράφεται καὶ ψευδῆ νομίζεται.

911 ἄνακτάς φησι τοὺς τοῦ χοροῦ οἷον βασιλικοὺς καὶ ἐντίμους.

914 ὑψοῦ γὰρ αἴρει: ἀντὶ μετεωρίζεται τὴν ψυχὴν καὶ ὑπερβαλλόντως ἄχθεται πάντα λογιζόμενος, αὐτὸν τὸν φόνον, τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν τοῦ ἀνηρημένου, τὴν προσδοκωμένην φυγήν, τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέψαι πρὸς τοὺς οἰκείους, τὸ δέος τῶν χρησμῶν.

915 οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ | ἔννους: οὐχ ὡς συνετὸς ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γιγνώσκει· εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς τῷ Λαΐῳ χρησμὸς ἠκύρωται δῆλον ὅτι καὶ ἃ νῦν ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας ψευδῆ ἐστιν.

917 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος: μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλλουσιν, τῶν δὲ παραμυθουμένων οὐκ ἀνέχεται.

919 πρός σ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον: Λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν Ἀθήνησιν ἔνθα Ἀπόλλων τιμᾶται· καὶ Καλλίμαχος

ἐγὼ δ' ἤντησα Λυκείου
καλὸν ἀεὶ λιπόωντα κατὰ δρόμον Ἀπόλλωνος·

---

3 περὶ] α περι L. — 24 λύκιον L, corr. Lasc. — 27 fragm. 141.

ἄγχιστος οὖν καθὸ οὐ πόρρω τῆς Ἀττικῆς αἱ Θῆβαι· ἢ καὶ ἐν Θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυμνάσιον Λυκείου Ἀπόλλωνος· νῦν οὖν οὐ τὸν ἐν Λυκίᾳ [τιμώμενον] ἀλλ' ἢ τὸν ἐν Θήβαις ἢ ταῖς πλησιοχώροις Ἀθήναις τιμώμενον.

ἄγχιστος] πρὸ τῶν θυρῶν γὰρ ἵδρυτο.

924 ἄγγελος] θεράπων Πολύβου.

ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ Κορίνθου ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον Πολύβου καὶ ἀντ' αὐτοῦ τύραννον τὸν Οἰδίποδα αἱρεῖσθαι· οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντα τὸν Οἰδίποδα εὑρὼν καὶ δοὺς Πολύβῳ.

928 κἀνταῦθα ἔθηκεν τὸ ἀμφίβολον ὃ τέρπει τὸν ἀκροατήν.

930 τοῦτο πρὸς τὸ

γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων·

τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ· ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου Ὅμηρός φησι

καὶ δόμος ἡμιτελής.

937 ἥδοιο μέν: διὰ μὲν τὸ εὖ πράσσειν καὶ ἑτέρας ἀρχῆς ἀντιλαβέσθαι ἡσθήσεσθαί φησιν αὐτὴν ἀσχάλλειν δὲ διὰ τὸ ἀπιέναι Οἰδίπουν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα.

938 διπλῆν] τοῦ τε ἥδεσθαι καὶ τοῦ ἀσχάλλειν.

939 τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι: πιθανῶς ὁ ἄγγελος τὰ ἡδέα πρῶτον ἀπαγγέλλει πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου.

---

3 τιμώμενον delevit Lasc. — 6 ἵδρυστο L, corr. Elmsl.; cf. schol. Electr. v. 637. — 15] v. 928. γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε] γυνή τε μήτηρ τε L; γυνή τε μήτηρ θ' ἥδε Christianus Heimreichius *krit. Beitr.* p. 7 secundum Maximum Planudem σχολ. Ἑρμογ. p. 389. — 18 Il. β 701; cf. schol. Antig. v. 1241. — 22 καὶ τοῦ] καὶ τὸ L, corr. Elmsl.

940 *τῆς Ἰσθμίας*] *τῆς Κορινθίας· ἐκεῖσε γὰρ ὁ Ἰσθμός.*

943 *ἀσμένως ἀκήκοε τῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἵνα πάλιν ἀνατρέψῃ τὰ μαντεύματα· οἶδεν γὰρ τὸν Οἰδίποδα τοῦτο δεδοικότα.*

945 *θεραπαινίδι κελεύει.*

946 *παιδευτικόν τι ἔγκειται τῷ δράματι ὡς οὐ δεῖ καταφρονεῖν τῶν θείων· οἱ γὰρ τοιαῦτα φθεγξάμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσιν.*

947 *ἵν' ἐστὲ*] *ὅπου ἐστέ.*

Fol. 43 b 952 *σκόπει*] *δοκίμαζε.*

957 *σημήνας*] *γράφε σημάντωρ.*

958 *ἠθικῶς φησιν ὁ ἄγγελος οὐχ ὡς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡδέων.*

960 *νόσου ξυναλλαγῇ*] *κοινωνίᾳ νόσου ἀντὶ ὑπὸ νόσου.*

961 *ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου.*

εὐνάζει] *κατακοιμίζει.*

963 *τοῦτο ὁ ἄγγελός φησιν ὡς παραμυθούμενος ὅτι μακραίων ἀπέθανεν καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῷ ἀποφύρεσθαι.*

966 *ὧν ὑφηγητῶν*] *ὑφ' ὧν μαντείαν δεχόμενος, τῶν ὀρνεοσκόπων καὶ μάντεων.*

968 *κεύθει: ἀντὶ κεύθεται, κρύπτεται· καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ*

μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότων.

ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε: ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὢν οὐκ ἔλαβον

---

3 *τῆς*] sc. *ἀγγελίας.* — 4 *πάλιν*] v. 857. — 27] v. 911. *κεκευθότοιν* (ut in textu L) G.

δόρυ ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω εἰ μή τις εἴποι ὅτι τάχα διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν.

970 οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ: τοῦτο ὡς ἐπιμωκώμενός φησι, δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς· ὁ γὰρ Πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματα, φησί, παραλαβὼν μηδενὸς ἄξια κεῖται παρὰ τῷ Ἅιδῃ.

976 περὶ τοῦ λείποντος εὐλαβεῖται, τοῦ μιχθῆναι τῇ μητρί.

λέχος] λέκτρον.

977 ᾧ τὰ τῆς τύχης: ᾧ ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει ἀντὶ τοῦ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐπικρατούσης.

978 πρόνοια] πρόγνωσις.

979 καλὸν τὸ ξῆν ἀφελῶς.

986 ὀκνεῖν] φοβεῖσθαι.

987 ὄψις καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀποβήσεσθαι ἢ πατρὸς τελευτή.

1005 τοῦτ'] διὰ τοῦτο. Fol. 44a

1006 πρὸς δόμους] εἰς Κόρινθον.

1008 καλῶς: ἀντὶ περιφανῶς.

1014 ἆρ' οἶσθα ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ;

1015 γεννητῶν] τῶν γεγεννηκότων.

1016 ὅτι οὐδέν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ Πόλυβος. ὅθ'] (ὅ)τι.

1019 τῷ μηδενὶ] τῷ ἠλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ· ἔτι γὰρ Πολύβου νομίζει ἑαυτόν.

1020 ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ οὕτως οὐδὲ ἐκ Πολύβου.

1023 ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐπερωτᾶν.

---

5 παλαιὰ] sumtum ex schol. v. 906. — 13 ἀφελῶς] ἀσφαλῶς L, corr. Dind. — 28 τῶν] τὸν L, corr. Lasc.

κἄθ'] εἶτα.

1025 ἐμπολήσας] ἀγοράσας· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ εὑρών.

1029 κἀπὶ θητείᾳ πλάνης] μίσθιος καὶ ἐπὶ μισθῷ πλάνης· ἔστι δὲ ἀρσενικόν.

1031 εἰπόντος τοῦ γέροντος ὅτι σωτὴρ σοι γέγονα ὅπερ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἐκτεθειμένων ἀναπυνθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν ⟨λαμβάνει⟩ ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν ὅπερ ἐπιγινώσκει ἡ Ἰοκάστη.

1035 ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην διὰ τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην.

1037 ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην ἢ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Οἰδίπους; ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμὶ μητρὸς ἢ ποίου πατρός;

Fol. 44b 1046 εἰδεῖτ' ἂν] ἀντὶ τοῦ εἰδείητε ἄν.

1050 σημήναθ'] εἴπατε.

1051 ἐστοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν ἔκθεσιν ποιησάμενον τοῦ παιδίου διὰ τὸ ἤδη εὐνοϊκὸν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ⟨παρα⟩στῆσαι τῷ οἴκῳ.

1053 οὐχ ἥκιστα: ἀντὶ τοῦ πάνυ· αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι· μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη.

1056 τί δ' ὄντιν' εἶπε;: συνίησιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ Ἰοκάστη καὶ θέλει [ἤδη] ἑαυτὴν διαχειρίσασθαι πρὶν ἔκπυστα γενέσθαι τὰ κακά, τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ

ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.

---

9 λαμβάνει addidi. — 13 ἢ ὑπὸ τοῦ] ἢ ἀπὸ τοῦ L, corr. Br. — 15 εἰ ηδείητε L. — 19 στῆσαι L, παραστῆσαι scripsi; v. vers. 758 sqq. cf. schol. Antig. v. 164. — 21 συγκατάβασιν G. — 23 τί δ'] deletum; in textu τίς δ', ς serius addito. εἶπε] εἰπὲ L. — 24 ἤδη inclusi. διαχειρήσασθαι L, corr. Lasc. — 25 διὰ τοῦ] διὰ τὸ L, correxi. — 26 v. 1061.

1062 *οἴεται τὴν Ἰοκάστην δυσγένειαν αὐτῷ συνειδυῖαν ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν.*

᾽κ τρίτης] *τρίτον πεπραμένης καὶ αὐτὸς τρίπρατος.*

1070 *χαίρειν*] *τρυφᾶν καὶ ἐναβρύνεσθαι.*

1071 *ἐννοουμένη τὰ τῆς ἀναιρέσεως αὐτὴ μὲν ἀπήλλακται ὁ δὲ Οἰδίπους περιλέλειπται· τὸ γὰρ αὐτοῦ πρόσωπόν ἐστι τὸ περιπαθὲς περὶ ὃ πᾶσα ἡ διάθεσις τοῦ δράματος.*

1073 *Οἰδίπους*] *ἀντὶ τοῦ ὦ Οἰδίπου· ἔστι δὲ Ἀττικόν.*

1075 *ἀναρρήξῃ*] *ἐργάσηται.*

1080 *ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ παραδοὺς ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι.*

1082 *τῆς*] *τῆς τύχης.*

1084 *καὶ τοιοῦτος πεφυκὼς οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος ἐξερευνῆσαι τὸ ἡμέτερον.*

1086 *ὑπονοοῦσιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ τοῦ Οἰδίποδος ὅτι θειοτέρου γένους τυγχάνει ἀπό τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν· ποιοῦνται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα καί φασιν, οὐκ ἔσῃ εἰς τὴν αὔριον ἀπείρατος τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σε ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τοῦ Οἰδίποδος.*

1087 *κατὰ γνώμην ἴδρις*] *ἔμπειρος κατὰ τὴν γνώμην ὅ ἐστι συνετός.*

1092 *αὔξειν*] *μεγαλύνειν, λέγειν.*

1093 *χορεύεσθαι*] *ἀντὶ ὑμνεῖσθαι.*

1094 *ὥσπερ τὰ θυμήρη παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς* Fol. 45 a
βασιλεῦσιν· ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ὑπὲρ Οἰδίποδος γίνεσθαι.

---

7 πᾶσα] πᾶσιν L, corr. Lasc.

1096 ἀναγκαίως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀποτείνει διὰ τὸ ἄρξαι τῶν χρησμῶν.

1098 ἆρά τις προσπελασθεῖσα τοῦ Πανὸς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος θυγάτηρ; καὶ γὰρ οὗτος νόμιος.

1103 πλάκες] αἱ ἐξοχαί, αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶν· ἀγρόνομοι δὲ ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται ὅ ἐστι τὰ μὴ ἥμερα θηρία.

1104 εἴτε ὁ Ἑρμῆς εἴτε ὁ Διόνυσος ἀπό τινος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο.

ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων] ὁ Ἑρμῆς· νόμιος γάρ.

1110 μὴ συναλλάξαντα: μὴ κοινωνήσαντα τουτέστι μὴ συντυχόντα, μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα· θεασάμενος δὲ ὁ Οἰδίπους τὸν πρεσβύτην ἐρχόμενον ὃν μετεπέμψατο στοχάζεται μὲν εἶναι αὐτὸν ἐκ τοῦ γήρως καὶ τῶν ἀγόντων οἰκετῶν τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν τῷ χορῷ ἀνατίθησιν.

1113 τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος: τῷ Κορινθίῳ ὁμῆλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν.

1115 τῇ δ' ἐπιστήμῃ: τῇ γνώσει ὑπερβάλλοις ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος.

1116 ἰδὼν] ἀντὶ τοῦ ἐγνωκώς.

1127 ἀντὶ τοῦ ἦσαν οἱ πλησιόχωροι.

1128 τῇδέ που μαθὼν] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ μαθών.

1135 διπλοῖσι ποιμνίοις] δύο ἀγέλαις.

1136 συνήμην, φησί, τούτῳ ἔαρ, θέρος, φθιν-

---

11 μὴ συναλλάξαντα: μὴ κοινωνήσαντα] μὴ κοιν. μὴ συναλλάξαντα L, corr. Lasc. — 14 μετεπέμψατο] v. 859. — 21 ad βλέπων v. 1121 adscriptum in L, corr. Wolffius p. 194. — 22 ἀντὶ] ἀντ$\overset{\hat{\tau}}{\tau}$, $\hat{\tau}$ (= τοῦ) a m. rec., L.

ὁπωρον· καὶ οὗτοι ἂν εἶεν οἱ τρεῖς χρόνοι· ἐμμήνους δὲ τοὺς ἐν μησὶν ὁριζομένους, οὐκ ἐνιαυτοῖς.

1137 ἀρκτοῦρον] τὴν ἑῴαν ἐπιτολὴν ποιούμενον· ποιεῖ δὲ ταύτην ἡλίου ὄντος παρθένῳ.

1141 συγκατατίθεται ὁ γέρων· ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι εἶτα ἐπάγει τὰ συνεκτικώτατα ἵνα μὴ ᾖ ἔξαρνος.

1144 ἱστορεῖς] ἐρωτᾷς, ζητεῖς.

1146 αἰσθηθεὶς ὁ γέρων τοῦ παντὸς ἀρνήσασθαι βούλεται οὐχ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος. Fol. 45 b

1155 ἀντὶ τοῦ;] ἀντὶ τίνος;

τί προσχρήζων μαθεῖν;] λείπει ταῦτά με διατίθης.

1156 τοῦτο πάλιν οὐχ ὡς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκτεθειμένος ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν ταῦτα πάσχει.

1158 εἰς τόδ'] εἰς τὸ ἀποθανεῖν μὴ λέγων τὸ ἀληθές.

1160 ἐς τριβὰς] εἰς βραδυτῆτα καὶ διατριβὰς καὶ ἀναβολάς.

1166 εἰ δευτέραν ἀναμείνῃς ἐξέτασιν.

1174 ἀναλώσαιμι] ἀπολέσαιμι.

1175 τεκοῦσα τλήμων;] κατ' ἐρώτησιν.

1176 τοὺς τεκόντας] κατὰ σύλληψιν· οὐ γὰρ φονεύει τὴν μητέρα.

1177 παρατηρητέον ὅτι τὸν γέροντα μετεπέμψατο ἐπὶ τὸ ἀνακρῖναι τὸν φόνον τοῦ Λαΐου καὶ προβληθέντος ἑτέρου τινὸς ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον τρέπεται.

1182 ἐξήκοι] ἀποβαίη.

---

3 ποιούμενος L, corr. Lasc. — 4 ποιεῖ δὲ ποιεῖ δὲ primo deleto L. ὄντος] ἐν addit G. — 10 et 13 οὐχ ὡς] ὡς οὐκ Elmsl. sed cf. schol. v. 958. — 19 ἀναμείνῃς] ἀναμείνοις L, corr. Elmsl.; an ἀναμείναις? — 24 μετεπέμψατο] v. 859.

1183 εὖ πεπλαγίασται ὁ λόγος ὡς τὴν πήρωσιν αἰνιττομένου ἀλλ' ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτῷ ὁ λόγος· ἀπορήσας γὰρ ξίφους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

1186 καὶ ἐν Αἴαντι

ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ⟨ὄντας⟩ ἄλλο πλὴν
εἴδωλ' ὅσοιπερ ξῶμεν ἢ κούφην σκιάν·

καὶ Πίνδαρος

τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωποι.

1188 ἐναριθμῶ] ἐξαριθμοῦμαι ἵν' ᾖ ῥῆμα πρώτου προσώπου καὶ οὐ δοτικὴ ἀρσενικοῦ.

1191 ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι, κατὰ ἀλήθειαν δὲ τοῦτο ἀνθρώπῳ οὐκ ἔστιν·

τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Fol. 46a 1192 ἀποκλῖναι] πεσεῖν ἢ ἀποβαλεῖν.

1193 τὸν σὸν βίον παράδειγμα ἔχων οὐδένα μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω.

1196 τοξεύσας] ἐπιτυχών, εὐτυχήσας.

1198 τὰν γαμψώνυχα παρθένον] τὴν Σφίγγα.

1200 θανάτων: τῶν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς γινομένων· πύργος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια καὶ ἀπαλέξησις γέγονεν.

1204 ἀκούειν] εἰς τὸ ἀκούειν.

1206 συνοικῶν τῇ τοῦ βίου μεταβολῇ.

1208 ᾧ ὑποδοχὴ εἰς τὸ ἄμφω δέξασθαι, σὲ καὶ

5] v. 125. — 6 εἴδωλον L. — 8 Pyth. VIII, 95. — 10 ἐναριθμοῦμαι Lasc. — 11 δοτικὴ] ἐν ἀριθμῷ est in Lips. b. — 13 τοῦτο] τούτῳ L, corr. Lasc. — 14 Menandri γεωργοῦ fragm. 1 (Mein. IV p. 96). — 15 ἐπαρθῆναι ἢ πεσεῖν ἢ ἀποβ. primis duobus vocabulis deletis L.

τὸν πατέρα· ἢ ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ Ἰοκάστη ἣν λέγει λιμένα· θαλαμηπόλῳ δὲ νυμφίῳ.

1211 ἄλοκες] ἀντὶ τοῦ αὔλακες, αἱ κοῖται, αἱ σποραί, οἱ γάμοι.

πῶς, φησί, φωνὴν οὐκ ἔρρηξαν;

1218 περίαλλ'] περιάλλως.

1221 ἀνέπνευσα διὰ σὲ καὶ νῦν κατέμυσα τὸ ὄμμα ἐξ οὗ δηλοῖ καὶ ἐπήρθημεν περισῳθέντες ⟨καὶ νῦν δυστυχοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν⟩.

1223 ἐξάγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ἀγχόνῃ ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη καὶ ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

1225 ἀρεῖσθε] λήψεσθε.

ἐγγενῶς] γνησίως.

1231 ἑκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐτύφλωσεν καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπήγξατο· μάλιστα, φησί, τῶν κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα ἀλλ' ὥσπερ ἐπισπαστὰ καὶ αὐτάγρετα γινόμενα.

1241 τὸ ἔξῃς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω ἐπιρρήξασα τὰς Fol. 46b πύλας τουτέστι κλείσασα· Ὅμηρος

τὸν τρεῖς ⟨μὲν⟩ ἐπιρρήσεσκον Ἀχαιοὶ
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον·

καλῶς δὲ τοῖς λέκτροις ἐπεμπίπτει· δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται.

1247 τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι | τοῖς οἷσιν αὐτοῦ κ. ἑ.] τὴν δὲ γυναῖκα λίποι τοῖς ἑαυτοῦ τουτέστι τῷ υἱῷ γυναῖκα παιδοποιόν.

---

6 περὶ ἄλλω L, corr. Lasc. — 8 καὶ usque ad finem add. G. — 18 γενόμενα? — 19 εἰσῆλθες L, corr. Lasc. — 21 Il. ω 454. — 23 cf. schol. Trach. v. 907. — 26 τοῖς] τὴν L, correxi.

1254 *περιπολοῦντ'*] *περιερχόμενον ὥσπερ ἐμμανῆ.*

1262 *ἀνέτρεψε τὰς θύρας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν πυθμένων.*

1264 *ἐώρα λέγεται κρέμασις, ὕψωσις, μέταρσις.*

1266 *ἀρτάνην*] *δεσμόν.*

τὴν ἀναρτητικήν· κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται ἡ ἐκ τῶν καλῳδίων ἀγχόνη.

1273 *τὸ συμβαῖνον πᾶσι τοῖς τυφλοῖς εἶπεν· οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτουσιν οἷς οὐκ ἂν ἠβούλοντο, οὐχ ὁρῶσι δὲ ὧν δέονται· ἐν σκότῳ οὖν ἔσται καὶ ἀγνωσίᾳ.*

1275 *ἐφυμνῶν*] *ἀνοιμώζων.*

1276 *ἤρασσ'*] *ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔπαιεν.*

1286 *ἐν τίνι σχολῇ*] *οἷον ἐν ποίᾳ διατριβῇ.*

1287 *πιθανὴ ἡ αἰτία τοῦ ἐξιέναι αὐτὸν ἵνα, φησί, δείξῃ τοῖς πολίταις ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτιμωρήσατο ἐπὶ ἀκουσίοις παθήμασι καὶ ὡς μέλλων ἑκοντὶ ἐξιέναι τῆς πόλεως διὰ τὰς ἀρὰς ἃς ἔφθασεν ἐπαρασάμενος.*

Fol 47a 1297 *ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδόντες ἀπεστράφησαν μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος.*

1308 *ποῦ εἰμι; ἐν ποίῳ χωρίῳ ἡ φθογγή μου φέρεται; τίνος ἀκούω; ποῦ ἐστιν ἡ φθογγὴ ἥτις σφόδρα μοι διαπέταται, ἧς φερομένης ἀκούω; ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ ἀπέπτη μου καὶ ἡ φωνή.*

1311 *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων πένταθλον καὶ ἁλλομένων.*

1313 *ἀπότροπον*] *ὃ ἄν τις ἀποτρέψαιτο.*

---

2 *ἀνέστρεψε* (G) eraso σ L. — 4 *αἰώρα* G. — 6 *ἀναρτικὴν* L, corr. Lasc. — 19 *ἰδόντες*] *ἐξευχόμενοι* (scr. *ἐξερχόμενον*) *Οἰδίποδα πεπηρωμένον* addit G. — 20 *θεάσασθαι τὸ*] *συμβὰν αὐτὸ* (scr. *αὐτῷ*) addit G. — 25 *πεντάθλων* L, corr. Lasc. — 27 *ἀποστρέψαιτο* L, corr. Lasc.

1314 ἄφατον] ἀφάτως ἐπεληλυθός.

1316 δυσούριστον] ὅρον μὴ ἔχον ἀλλ' ἀεὶ παραμένον, δυσπεριόδευτον· ἀδάμαστον δὲ ἀνίατον, ὃ οὐδεὶς δαμάσαι δυνήσεται ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος.

1317 οἷον ὁμοῦ με εἰσέδυ ἥ τε ἀπὸ τῆς πηρώσεως ἀλγηδὼν καὶ ἡ τῶν κακῶν ὑπόμνησις.

1318 εἰλήφει γὰρ αὐτὸν ὀδύνη ἐπεὶ νεωστὶ τοῖς κέντροις ἐπεπήρωτο.

1322 ἐμὸς ἐπίπολος] γράφεται καὶ ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις. ἐπίπολος ἔτι μόνιμος] περιπολῶν ἐμὲ καὶ περιμένων ἔτι· νῦν δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει ἴσως διὰ τὸ τεταράχθαι ἐπὶ τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ.

1328 ἐπῆρε] ἔπεισε· καὶ Εὐριπίδης

ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον.

1347 δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν καὶ τῆς συμφορᾶς χάριν· χαλεπὸν γὰρ συνετῷ ἀνθρώπῳ τὰ τοιαῦτα συνενεχθῆναι. Fol. 47b

1349 ἀπόλοιτο, φησίν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου ἔλαβεν καὶ διέσωσέ με.

1350 ἐπὶ ποδίας] ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ τῇ ὑπὸ τῶν νομέων πατουμένῃ.

1353 εἰς οὐδενὸς χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζόμενος ἀντὶ τοῦ μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος ἐν τῷ διασῶσαί με.

1354 Θανὼν] ἀντὶ Θανόντος· ἢ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἤμην.

---

1 ἐπεληλυθότός, ότ in litura, L. — 4 καὶ] ἢ L, corr. Lasc. — 15 Orest. v. 286. — 22 τῆς — πατουμένης L, corr. Lasc.

1362 ἐξ ὧν ἐτέχθην ἐξ αὐτῶν καὶ τέτοκα.

1364 εἴ τι κακοῦ κάκιον τοῦτ' ἔλαχεν Οἰδίπους.

1369 τάδ'] τὰ τῆς τυφλώσεως.

1370 φησὶ πρὸ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι ὅπως ἂν τοῖς γονεῦσι καθ' Ἅιδου μὴ συντυγχάνῃ ὁρῶν· εἶναι γὰρ αὐτῷ τοῦτο αἰσχρόν.

1374 ἀγχόνης ἐπικρατέστερα, ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ· διὰ τούτου οὖν ἀπολογεῖται ὅτι μεῖζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἴπερ ἦν τελευτήσας.

1375 ἀλλ' ἢ τέκνων] ἐν ἐρωτήσει.

1384 κηλῖδα] ὄνειδος καὶ συμφοράν.

Fol. 48a 1396 κάλλος κακῶν] ὡς εἰ ἔλεγεν τὸ κράτιστον τῶν κακῶν.

ὕπουλον] ὕποπτον.

1400 τοὐμὸν αἷμα] τὸ τοῦ πατρός φησιν.

1401 ὅτι] γράφε ὅταν.

1406 ἐμφύλιον] συγγενικόν.

1409 γνώμη.

1413 ἴτ'] πορεύεσθε.

1416 ὧν ἐπαιτεῖς] ὧν χρείαν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

1425 γένεθλα] τὰ τέκνα.

1434 ὑπὲρ σοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέξω.

1442 ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν ὅτι δεῖ ῥίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας ὁ δὲ Κρέων ἐπανερέσθαι φησὶ δεῖν ὅτι καὶ Λαΐου παῖς καὶ βασιλεὺς τυγχάνει.

---

7 ἐπικρατεστέρα L, corr. Lasc. — 8 διὰ τούτου ἡ φ οὖν, φησὶν eraso, L. — 16 τὸ] τα L, corr. G. — 23 ὑπὲρ] ὑπὸ utrobique L, corr. Lasc. — 26 ἐπανέρεσθαι L, corr. Wunderus.

ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς, φησί, ταῦτα ἀπαιτεῖ. Fol. 48 b

1445 ἵνα καὶ μετὰ γνώμης θεοῦ ἀπέλθῃς.

1453 κύριον] ἴδιον· ἢ ὀφειλόμενον καὶ κεκυρωμένον.

1454 ἵνα δόξω νῦν ἀναιρεῖσθαι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει καὶ νῦν τῷ βουλήματι αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

1463 αἶν] δυικόν ἐστι, τῶν κορῶν.

1465 μετειχέτην] ἀντὶ ἐμοί.

1471 αἰσθάνεται τῶν θυγατέρων παρουσῶν.

1472 τοῖν μοι φίλοιν] ἀντὶ τῶν ἐμῶν θυγατέρων· δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν· ἔστι δὲ Ἀττικώτερον ὡς τὸ μὰ τὼ θεὼ καὶ τὼ χεῖρε.

1482 αἵτινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμματα τοῦ ὑμετέρου πατρὸς ὦδ' ὁρᾶν προὐξένησαν.

1483 προὐξένησαν] περιεποίησαν.

1488 πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη· ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετὰ ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνδρῶν.

1493 παραρρίψει] συζεύξει. Fol. 49 a

1498 κἀκ τῶν ἴσων] ἐκ τῆς ἀρούρης τῆς αὐτῆς.

1500 ὀνειδιεῖσθε] ὑβρισθήσεσθε.

1508 τηλικάσδ'] ἀντὶ τοῦ μικράς.

1513 οὗ καιρὸς] καθ' Ἅιδου.

1521 ἀφοῦ] ἀφίστασο· τῇ προσῳδίᾳ δὲ ὡς ἀφαιροῦ.

1523 ὅσα νενίκηκας οὐ συνήνεγκέ σοι· καὶ αὐτάρ-

---

4 ἥδιον L. — 8 ἀπόλυμαι L. — 9 et 10 inverso ordine in L, corr. Elmsl. — 22 ἀρούρας L, corr. Elmsl. — 26 τῇ προσῳδίᾳ δὲ ὡς ἀφαιροῦ] nam in textu ἀφ' οὗ pr. L.

κως ἔχει τὸ δρᾶμα· τὰ γὰρ ἐξῆς ἀνοίκεια γνωμολογοῦντος Οἰδίποδος.

1525 ἥδει] ἔγνω.

κράτιστος] μέγιστος.

1529 μηδέν' ὀλβίζειν πρὶν ἄν] γράφε πάντα προσδοκᾶν ἕως ἄν.

Σοφοκλέους. Οἰδίπους. τύραννος.

---

1 ἀνοίκια L, corr. Lasc. — 3 et 4 variae lectiones ex Eurip. Phoeniss. v. 1759.

ΕΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

1 ὦ κοινὸν αὐτάδελφον: αὐτάδελφον εἶπεν ὅτι Fol. 49 b
ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι· πολλάκις δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησι τὸ κοινὸν ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν ἐπήγαγεν τὸ αὐτάδελφον ὅπερ παρίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας· τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν

πολύκοινον Ἀμφιτρίταν

ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον.

περιφραστικῶς ἀδελφὴ Ἰσμήνη. Fol. 50 a

2 ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεύς: τὸ ὅ τι ἀντὶ τοῦ ὅ, ὁ δὲ νοῦς ἆρά γέ ἐστι τῶν ἀπ' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ἔτι ζώσαις ἡμῖν τελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἆρα ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς; εἶπεν δὲ διττῶς, πρῶτον μὲν ὅ τι ἔπειτα δὲ ὁποῖον ἀρκοῦντος θατέρου.

4 οὔτ' ἄτης ἄτερ: Δίδυμός φησιν ὅτι ἐν τούτοις

---

3 πολλάκις] v. 202. Oed. Tyr. 261. Col 535. — 10 fr. 607. — 14 ἐστι] τι addit M. Schmidt. — 19 Δίδυμος] Schmidt. fr. 4 (p. 241).

τὸ ἄτης ἄτερ ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζομένοις· λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν οὔτε ἀτηρὸν οὔτε αἰσχρὸν ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν· περισσὸν δέ ἐστι καὶ τὸ ἕτερον οὐ ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι· σύνηθες δὲ τοῦτο τραγικοῖς.

7 καὶ νῦν τι τοῦτ' αὖ φασιν: ἐγκλιτικῶς προενεκτέον τὸ τι· οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως.

πανδήμῳ πόλει] πάσῃ τῇ πόλει.

9 ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα;

τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα;

10 πρὸς] ἀντὶ ἐπί.

11 φίλων] λείπει ἢ περί, περὶ φίλων.

14 διπλῇ χερί: τῇ ὑπ' ἀλλήλων· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων τῶν ἀδελφῶν.

15 ἐπεὶ δὲ φροῦδος: ἀντὶ ἀφ' οὗ πεπλεύκασιν Ἕλληνες· Ὅμηρος

ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ⟨ἔπερσεν⟩·

τὸ δὲ φροῦδος καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται.

ἐπεὶ] ἀντὶ ἀφ' οὗ.

16 οἷον οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμὶ ἢ ἐν ἀγαθοῖς ἢ ἐν κακοῖς.

ὑπέρτερον] ἀντὶ τοῦ πλέον.

17 ἀτωμένη] ἄτῃ συνεχομένη.

---

4 τὸ ἕτερον οὐ] v. 5. — 6 τραγικοῖς] τοῖς τραγικοῖς l (= Lobkowicianus). — 7 προσενεκτέον L, corr. Schaeferus. — 18 πεπλεύκασιν] πεφεύγασιν Elmsl. — 20 Od. α 2. ἔπερσεν add. l.

18 ἤδειν καλῶς: ἀντὶ τοῦ ἤδεα [καὶ]· ἤδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν.

19 τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον: ἀντὶ διὰ τοῦτό σε ἤγαγον ἐνταῦθα· τὸ δὲ ἐξέπεμπον ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην.

20 καλχαίνουσα: ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα καὶ τεταραγμένως φροντίζουσα· κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόλχος τῆς πορφύρας ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν παρ' ὃ καὶ Κάλχας ὁ μάντις.

φροντίζουσα.

ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα ὡς τὸ βυσσοδομεύων.

21 οὐ γὰρ τάφου νῷν: ἀντὶ τοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν οὕτω πρὸς τὸ ἔξῃς, οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων τὸν δὲ οὔ;

23 δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος.

26 Πολυνείκους νέκυν] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πολυνείκην.

30 θησαυρὸν] ἔρμαιον, εὕρημα.

πρὸς χάριν βορᾶς] πρὸς τέρψιν τροφῆς.

31 τοιαῦτά φασι: τὸ ἔξῃς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι· τὸ δὲ λέγω γὰρ κἀμὲ διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησεν, λέγω γάρ, φησίν, ὅτι κἀμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι· ἔτι γὰρ καὶ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ.

ἀγαθόν: ἐν εἰρωνείᾳ.

τ τοιαῦτα
1 καὶ delevi. — 2 τοῖς τοιούτοις L. — 6 πορφύρουσα] Il. φ 551, alibi — 7 κόχλος Lasc. — 9 ὃ] ὧ L, corr. Elmsl. — 12 βυσσοδομεύων] Od ι 316, alibi.

32 εἴπερ δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσιν. κηρύξαντ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι ὡς τὸ σιγήσας ἔχω ἀντὶ τοῦ σιγῶ.

33 νεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι.

35 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν: οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς καὶ ὡς πάρεργον ἀλλ' ὡς μέγα· ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδὲν ἀλλὰ μέγα.

38 ἐσθλῶν] λείπει γονέων ἵν' ᾖ ἐσθλῶν γονέων.

39 τί δ', ὦ ταλαῖφρον: τὸ ἑξῆς, τί δὲ ἄν σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον ἀντὶ τοῦ σοὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοι, λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα τὸν ἀδελφόν; εἰ δὲ γράφεται ἢ 'φάπτουσα ἀντὶ τοῦ λύουσα τὸν νόμον ἢ ἐπιβεβαιοῦσα αὐτόν.

εἰ τάδ' ἐν τούτοις] εἰ ταῦτα Κρέων ἐκέλευσεν.

40 προσθείμην: ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι.

42 ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὅρα κινδύνευμα καλούσης τὸ ἔργον· τὸ δὲ ποῖ γνώμης ποτ' εἶ ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει.

44 τὸν ἀπηγορευμένον καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ;

Fol. 50b 45 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν: εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη· ἢ οὕτω, κἂν μὴ προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν ἀλλ' ἀλλοτριοῖς σαυτὴν τῆς συγγενείας ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν· Δίδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι.

---

2 ὡς] καὶ L, corr. Lasc. — 3 σιγήσας ἔχω] fragmentum? — 4 ad ἄγειν v. 34 refert Wunderus. — 12 'φάπτουσα] φ in litura literae Θ. — 13 ἐπιβεβαιοῦσα] ἐπικρυοῦσα (scr. ἐπικυροῦσα) l. — 16 * * * * * * * * * * * * * * * * * ἐκ τούτου L. — 25 Δίδυμος] fr. 5 (p. 242). — 26 νενοθεῦσθαι] excidit obelus.

47 ὦ σχετλία, Κρέοντος: αἱ ἀντιλογίαι δῆλαί εἰσιν· ἡ μὲν γὰρ τῷ πράγματι ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ.

48 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν: οὐ μέτεστιν αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν· ἢ οὕτως, οὐ μέτεστιν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν.

49 πατὴρ | ὡς νῷν ἀπεχθής: τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους καὶ πῶς ὁ πατὴρ ἀκλεὴς ἀπώλετο, οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς ἀλλὰ καὶ ἀπεχθὴς διὰ τὸν γενόμενον λοιμόν.

51 πρὸς αὐτοφώρων ἁμπλακημάτων: αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασεν καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί· ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο ἢ τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων.

53 διπλοῦν ἔπος] διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα, μήτηρ τε καὶ γυνή.

ἔπος] πάθος.

54 ἀρτάναισι] ἀγχόναις.

λωβᾶται] ἀφανίζει, ἀπόλλυσιν.

58 μόνα] μηδενὸς ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν.

59 εἰ νόμου βίᾳ | ψῆφον τυράννων: εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τῶν τυράννων τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ παραβαίημεν. τουτέστιν εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἑπομένην παραβαίημεν.

60 κράτη] τὰς βασιλείας.

61 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν: πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὸ γυναῖκες ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι καθὸ ἀσθενέστεραι.

---

2 πράγματι] προστάγματι (coll. schol. v. 853. 872) Wexius. — 7 πατὴρ ἀκλεὼς (η) L. — 8 ἀπεχθὴς] ἐπαχθὴς L, corr. Lasc. — 27 καθὸ ἀσθενέστεραι] ἀσθενέστεραι suspectum; ὑποτεταγμέναι Br.

παρὰ τὸ Εὐριπίδου

γυνὴ γὰρ τἄλλα ⟨μὲν⟩ φόβου πλέα
κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.

64 ἀλγίονα] λυπηρότερα.

λείπει τὸ ⟨ὥστε⟩, ὥστε ἀκούειν ταῦτα καὶ τὰ τούτων χείρονα.

65 τοὺς ὑπὸ χθονός: ἢ τὸν Πολυνείκη ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας· πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρέποντος ἐφρόντισεν· φησὶ γὰρ ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ χθονός.

66 ξύγγνοιαν ἴσχειν: συγγνώμην ἔχειν ὅτι βίᾳ πράσσω ταῦτα.

67 τοῖς ἐν τέλει] τοῖς βασιλεῦσι.

τὸ | γὰρ περισσὰ πράσσειν: γνωμολογικῶς ἀπαλλάττεται· τὸ γὰρ παρὰ δύναμίν τι πράττειν ἠλίθιον.

69 οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι | πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα: τὸ τέλειον οὔτ' ἂν κελεύσαιμι, τὸ δὲ ἑξῆς οὔτε εἰ θέλοις πράττειν ἐμοῦ μέτα ἡδέως ἂν δρῴης· δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος· φησίν, οὔτε σε ἀναγκάσω ἀλλ' οὔτ', εἰ θέλοις, ἡδέως δέξομαί σου τὴν ἐπικουρίαν.

71 γίγνωσκε ὁποῖα σὺ θέλεις, τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις· ἢ τοιαύτη γενοῦ ὁποία καὶ βούλει.

72 καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ: θαψάσῃ τὸν ἀδελφὸν ἀντὶ τοῦ καλός μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος τουτέστιν εὐκλεέστατος.

---

2 Med. v. 263. — 5 ὥστε addidi; cf. annot. schol. Ai. v. 198. — 18 κελεύσαιμι] κελεύσαιμεν L, corr. Lasc. — 19 δαιμόνιον] δ ex το. — 20 εἰ] ἂν L, correxi. — 21 δέξομαι] ἕξομαι L, correxi. — 24 θαψούσῃ L, correxi.

74 ὅσια πανουργήσασα: δίκαια μετὰ πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέγεις ἐπεὶ προεῖπεν

τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα·

ἢ οὕτως, ὅσια πανουργήσασα ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα ἐργασαμένη.

75 τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε: γενναῖον καὶ τοῦτο εἰς ὑποθήκας συντελοῦν τῆς μετὰ ταῦτα ἀποδημίας ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑποσχεῖν κάτω· ἐπεμβέβληται δὲ ταῦτα τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρείως εἰς εὐσέβειαν προτρεπόμενα.

77 τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας': τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε· τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκροὺς οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασιν.

80 σὺ μὲν τάδ' ἂν προῦχοις: σὺ μὲν ταῦτα προφασίζου· τὰς γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν ὡς καὶ Καλλίμαχος

ἄγραδε τῷ πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα

ἐν τῷ γ' Αἰτίων· ἢ σὺ ταῦτα προβάλλου ἢ σὺ μὲν τούτοις ἂν σαυτὴν σκεπάζοις.

81 τοῦτο ἤδη τῆς προθυμίας αὐξητικόν.

82 οἴμοι ταλαίνης: φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ

3] v. 67. — 8 ἀποδημίας] ἐπιδημίας L, correxi; ἡ ἐκεῖ ἀποδημία est apud Platonem Phaed. 61e. — 17 ταῦτα] τοιαῦτα L, corr. l. — 20 fr. 26. ἀγραδετω L, ἄγραδε Buttmannus, ποι Bentleius, τοι Valcken., ἅμα δὲ τῷ l, τῷ (quam ob rem) Schneiderus. προχάναισιν L, corr. A. — 21 αἰτιῶν L, corr. Lasc. προυβάλλου L.

ἦθος ἀλλ' εὐλαβές· δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ καὶ ἀναβοᾷ περιπαθῶς.

83 πότμον] βίον.

86 οἴμοι, καταύδα: διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ' οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι· πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε αὐτά· ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι.

88 ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ καὶ ἐπὶ ἀηδέσι τέρπῃ τὴν ψυχήν.

89 οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή: τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ διὰ τὸ θάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μάλιστα ἀδελφόν.

90 εἰ καὶ δυνήσῃ γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων: εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.

Fol. 51 a 91 οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω: ὅταν ἀδυνατήσω τότε παύσομαι, νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν.

92 οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστιν.

94 προσκείσῃ δίκῃ: ἀντὶ τοῦ δικαίως ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ βίᾳ ἀντὶ βιαίως· ἢ ἡ πρὸς τοῦ δίκῃ ἐστὶν ἵν' ᾖ οὕτω, πρὸς τῷ τῇ δίκῃ ἀπεχθέσθαι καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ· καλῶς δὲ τὸ κείσῃ ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται.

96 πείσομαι γὰρ οὐ|τοσοῦτον οὐδέν: οὐδὲν δεινόν, φησί, πείσομαι ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει ἀντὶ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν.

99 ἄνους μὲν ἔρχῃ: ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι.

100 ἀκτὶς ἀελίου: σύνοδος τινῶν Θηβαίων γερόν-

---

3 βίον] γρ praefixit m. rec. — 9 μάλιστ' (ut in textu) L — 18 πρὸς τῷ] πρὸς τὸ L, corr. Br. — 19 ἀπέχθεσθαι L, corr. Dind.

των ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκεν· μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ Κρέοντος γεγενῆσθαι ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ· καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ τὰς Θήβας καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν Ἀργείων ἀνῄρηνται εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν· ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας φαιδρὰ ἡμῖν φανεῖσα.

ἀντὶ τοῦ ἀκτῖνος.

τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ: τὸ τὸ πρὸς τὸ φανέν, τὸ δὲ ἐξῆς ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν· τοῦτο γὰρ προσληπτέον.

103 ὦ χρυσέας ἀμέρας: ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός, ὁ δὲ νοῦς ὦ καλλίστη ἡμέρα, ἐφάνης ἐν Θήβαις βάντα τὸν Ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ τουτέστι πάσῃ σάγῃ καὶ σκευῇ χρησάμενον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα.

περιφραστικῶς ὦ ἡμέρα.

104 Δίρκη κρήνη καὶ ποταμὸς Θηβῶν.

106 λεύκασπιν] καὶ Εὐριπίδης

λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν.

107 πανσαγίᾳ] σὺν πανοπλίᾳ· ἤτοι δὲ τὸν Ἄδραστόν φησιν ἢ ἀφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ.

---

2 ὑπὸ τοῦ Κρέοντος] v. 159 sqq. — 3 τῆς εἰσόδου] $^{S}_{T}$ ὁδοῦ pr. mutatum in $^{S}_{T}$ ⟨εἰ⟩σ⟨ό⟩δου L. πιθανῶς L, corr. Lasc. — ρθώκασι 4 κατοπόρθησαν, το facto ex τε et πόρθησαν deleto L. τῇ προτέρα τὰς Θήβας L, τῇ προτεραίᾳ οἱ Θηβαῖοι Lasc.; κατωρθώκασι τὰς Θήβας est „errexerunt urbem"; cf. Oed. Tyr. v. 46. — 14 ὦ ἀκτὶς] ὡς ἀκτὶς L, corr. Lasc. — 22] Phoen. v. 1099. Ἀργείων] ex Ἀργεῖον L.

108 πρόδρομον: ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν.

ὀξυτέρῳ] ὀξεῖ.

109 κινήσασα χαλινῷ: οἷον παρασκευάσασα τῶν χαλινῶν μετὰ σπουδῆς ἐφάψασθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν.

110 ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ: ὄντινα στρατὸν Ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἤγαγεν ὁ Πολυνείκης οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν· διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως.

111 ἀρθεὶς νεικέων: ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς· ἀμφιλόγων δὲ ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων.

113 τὸ ἑξῆς αἰετὸς ὥς, ὡς ἀετός.

114 ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ.

λευκῆς χιόνος πτέρυγι: τοῦτο ἀλληγορικῶς φησιν ὡς ἐπὶ ἀετοῦ, δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν Ἀργείων στρατός· λείπει δὲ τὸ ὡς ἵν' ᾖ ὡς χιόνος, τὸ δὲ πτέρυγι μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβεν.

στεγανὸς] ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις.

117 στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων: ὡς ἀετὸς ὁ Πολυνείκης κυκλώσας τὰς Θήβας ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα· ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ.

120 ἔβα: ἀντὶ τοῦ ἡττήθη.

121 αἱμάτων γένυσιν] παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ γένυς εἰπών.

123 πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν: τὸν ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον ἢ τὸν πικρὸν τοῖς τοῦτο πάσχουσι.

---

18 λεύκασπις κ. ἕ.] Phoen. v. 1099. — 19 λείπει δὲ τὸ] δὲ serius additum.

126 *δυσχείρωμα δράκοντι*: *ἀπὸ τοῦ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν· ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος πάταγος Ἄρεως περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη (τουτέστι δραπετεύειν καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν) ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὃς ἐποίησεν αὐτόν, τὸν δράκοντα, δυσχερῶς χειρωθῆναι· πολέμιον δὲ ξῷόν ἐστιν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετὸν ὥς φησι Νίκανδρος· τὸ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὡς*

Ἀχιλλῆι δαμασθείς·

ἢ οὕτω, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συνετάθη ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν Ἀργείων στρατὸν ὡς θανατηφόρον ἢ τὸν Πολυνείκη ὡς καὶ αὐτὸν Θηβαῖον ὄντα.

ἐγεγόνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως καὶ Τιλφώσσης Ἐρινύος.

127 *Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης*: *τοῦτο κοινὸν ὡς πάντων τῶν Ἑλλήνων μεγαλαυχούντων ἢ ἰδίᾳ κατὰ Καπανέως· τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει.*

128 *καί σφας εἰσιδών*: *καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ· ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός· οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετὰ ἵν' ᾗ οὕτως, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσνισσομένους μετὰ χρυσοῦ καὶ καναχῆς καὶ ὑπεροπτίας ὅ ἐστιν ὑπερηφανίας οὐκ*

---

8 *Νίκανδρος*] Theriac. v. 448 sqq. *τὸ δὲ*] *τῷ δὲ* L, corr. Br. — 10 ll. *χ* 55. *ἀχιλλῆι* L. — 11 *τοσαύτη*] *τοιαύτη* l. *συνεστάθη* L, corr. Br. — 16 cf. Callimachi fragm. 207 *τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐρινύι Τιλφωσαίῃ*. — 18 *ὡς* ⟨*ἐπὶ*⟩ *πάντων*? — 19 *Ἑλλήνων*] *Ἀργείων* Br. — 24 *προσνισομένους* (ut in textu) L, corr. l.

ἠνέσχετο ἀλλ᾽ ἐνεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν· ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.

130 ὑπεροπτίας] ὑπερόπτας.

131 παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί: τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι· τὸ δὲ βαλβίδων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν δρομέων.

τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους.

Fol. 51 b 133 ἀλαλάξαι: παιωνίσαι· ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος ᾠδή.

134 ἀντίτυπα δ᾽ ἐπὶ γᾷ πέσε: εἰς ἀντίτυπον δέ, φησί, πτῶμα ἔπεσεν διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω οὐχὶ πλάγιος· τὸ δὲ ἀντίτυπος οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται· αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω· ὅτι δὲ τανταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων

〈ἐν〉 μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ᾽ ἐλαίᾳ τανταλίζει.

ἄλλως: ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς· ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τῷ Ταντάλῳ ἡ Σίπυλος ἐπικατεστράφη.

τανταλωθεὶς] διασεισθείς.

135 πυρφόρος: πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. πυρφόρος ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

---

16 fragm. 78. ἐν add. Bergk. τανταλίζοι A, τανταλίζῃ Schneidewinus „ut Amorem poeta alloquatur". μελαμφύλω L, corr. Br. δαφνᾶι L. χλωρᾷ] α ex η. — 18 ὅτι τῷ Ταντάλῳ κ. ἑ.] Eustath. p. 1701, 18: ἤτινι πτώσει παρηκολούθησε καὶ ἐπίκρυψις ἐπικαταστραφέντος αὐτῷ (sc. τῷ Ταντάλῳ) τοῦ Σιπύλου ὅπερ οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἔπαθε Καπανεύς· ἐτανταλώθη γὰρ ἐκεῖνος μόνῳ τῷ τῆς πτώσεως ἀντιτύπῳ οὐ μὴν καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἐπικρύψεως. — 19 ἐπεκατεστράφη L, corr. Elmsl.

μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ: ὡς ἐπὶ Τυφῶνος καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων.

136 βακχεύων] ἐνθουσιῶν καὶ μέγα φυσῶν καὶ πνέων ὀργὴν ὡς τὸ Μενάνδρου

ἀλλὰ καὶ πν ....

138 εἶχε δ' ἄλλᾳ: τὸ εἶχεν οὐκέτι ἐπὶ τοῦ Καπανέως ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄρεώς ἐστιν, ὅτι ⟨ὁ⟩ Ἄρης βοηθῶν ἡμῖν πανταχοῦ τροπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων· τοῦτο δέ φησιν ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος.

139 στυφελίζων] ταράσσων.

140 δεξιόσειρος: κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασείρων· ὅ ἐστι δεξιὸς Ἄρης ἡμῖν γενόμενος [ὁ κεραυνὸς] καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς· ἐὰν δὲ ᾖ δεξιόχειρος ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος.

ὁ γενναῖος· οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ξεύγνυνται τοῦ ἅρματος.

143 πάγχαλκα τέλη] ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον.

ὅπλα.

144 πλὴν τοῖν στυγεροῖν: στυγερῶν φησι τῶν ἀτυχῶν· οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν· οὗτοι δέ, φησίν, ἀλληλοκτονηθέντες οὐ διέκριναν τὴν νίκην ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα.

145 καθ' αὑτοῖν: ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων.

146 δικρατεῖς λόγχας: ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας· ἢ δικρατεῖς φησιν ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν καὶ ἡ ἑκα-

---

5 fab. inc. fragm. CDXXXIII (p. 318); ξ÷ i. e. ζήτει in margine L. — 7 ὁ addidi. — 12 δεξιόχειρος (ut in textu pr.) L, corr. Lasc. — 14 ὁ κεραυνὸς delevi. — 22 ἀτύχων L, corr. Br.

τέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη ἀλλ' ἐκράτησεν τοῦ ἑτέρου.

148 ἀ μεγαλώνυμος] ἡ μεγάλην περιποιοῦσα δόξαν.

149 ἀντιχαρεῖσα Θήβα: ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν νίκην καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησεν· πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν· ἢ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα.

150 πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς· ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν πάλιν ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὔφημα τρέπονται.

154 ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων Βακχεῖος: ὁ κινησίχθων· ἐλελίχθονα δὲ τὸν Διόνυσόν φησι διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις· ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις· ὁ δὲ νοῦς, ὁ Θήβας Βακχεῖος, ὁ Θηβαγενὴς Διόνυσος, ὁ τῆς Θήβης πολίτης, ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας.

ἐξάρχοι δὲ ὁ Διόνυσος, ὁ τὰς Θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις.

γράφε ἐλελίχθων.

155 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεύς: ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός· ἕτερος γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν, ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ Κρέοντος· χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτοὺς ποιήσασθαι ἔξῃς δὲ δηλῶσαι ὑπὸ τίνος συνηθροίσθησαν· παρατήρει δὲ ὅτι πάντῃ ἐπιμελῶς διαγίνεται δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητὴς ὥστε ἐσπάρθαι μὲν αὐτὰ καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις πάντα

---

5 ἀντίθεος] Il. μ 408, alibi. — 17 χορείας] χώρας L, corr. schol. rec. II p. 183, 11. — 22 ἕτερος] Euripides, monente M. Schmidtio Didym. p. 93.

δὲ δηλοῦσθαι· καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει Κρέων ὁ Μενοικέως καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν.

156 νεοχμός: νέος, νεωστὶ κατασταθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα· τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ γὰρ Κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ τοῦτο κατορθώσας.

157 συντυχίαις] συναντήσεσιν.

158 ἐρέσσων] ἐν ἑαυτῷ κινῶν καὶ μεριμνῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

159 σύγκλητον: σύγκλητον λέσχην τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν ἐπειδήπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγεν.

161 προὔθετο λέσχην] ἀντὶ ὁμιλίαν συνεκρότησεν.

162 πέμψας] μεταστειλάμενος.

163 πολλῷ σάλῳ] τροπικῶς ὡς ἐπὶ νεώς.

164 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν: διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεστάλη· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος ἐστὶ δὲ καὶ τεχνικός· ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς, ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους· μετεπεμψάμην οὖν, φησίν, ὑμᾶς εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς Λάιον καὶ Οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε, ὡς δήπου καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων· δηλοῖ δὲ διὰ τούτων καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὸν

---

12 λέσχην in rasura vocabuli λέγει. — 20 ἀπεστάλη] h. e. ἀποστολὴ (πομπὴ) ἐγένετο. — 26 τοιούτων] τούτων L, corr. Lasc.

χορὸν γερόντων καὶ ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ Λαΐου ὄντας ἐν πολιτείᾳ.

165 *τοῦτο μέν: πρῶτον μέν.*

167 *τοῦτο: δεύτερον δέ.*

174 *κατ' ἀγχιστεῖα: οὐδετέρως κατ' οἰκειότητα, κατὰ συγγένειαν.*

Fol. 52 a 175 *γνώμη.*

οἱ μὲν Χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην οἱ δὲ Βίαντι ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.

179 *δέον γὰρ καὶ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι καὶ παρρησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς μὴ ἀποδειλιῶντα.*

181 *καὶ πρὶν ἄρξω καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα.*

187 *οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ· τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκην συντείνει.*

χθονὸς] *πόλεως.*

189 *ἥδ'*] *ἡ πόλις δηλονότι.*

190 *πλέοντες*] *πορευόμενοι.*

ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

192 *ἀδελφά: ἴσα, ὅμοια· μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ· καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἐτεοκλέα ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας.*

195 *δορὶ*] *χε(ρί).*

200 *φυγὰς κατελθὼν*] *ἀπο φυγῆς κατελθών.*

202 *κοινοῦ: ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου· ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος· παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκουόντων.*

---

1 *καὶ ἔτι*] *ὡς ἔτι* Lasc. *ὄντας*] *ὄντες* L, corr. M. Schmidt. — 4 *τοῦτο δέ: δεύτερον* L, correxi. — 12 *ἄρξαι* L, corr. Elmsl. — 14 *κτήσαιμι* L, corr. Elmsl.

206 ἐδεστόν: βρωτόν.

210 ἔκ γ' ἐμοῦ] γράφε ἐξ ἐμοῦ.

212 λείπει τὸ μὴ θάπτειν ἢ θάπτειν.

213 ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν.

215 σκοποί: φύλακες· ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων.

216 τοῦτο: τὸ φορτίον· τὸ δὲ πρόθες ἀντὶ τοῦ πρόσθες· χρῶνται γὰρ τῇ προ ἀντὶ τῆς πρός.

219 λείπει ἡ διά, διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν· ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθὼ πίστιν.

221 ὁ μισθός γ' οὗτος] ὁ θάνατος δηλονότι. Fol. 52b

222 ἄνδρας τὸ κέρδος: ἕνεκα κέρδους ἔνιοι καὶ τοῦ θανάτου καταπεφρονήκασιν· οἷον ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν· οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν· θήλειαι γὰρ ἦσαν.

223 ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο: οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευμαι· πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην πότερον ἔλθω πρὸς σὲ ἢ μή.

225 ἐπιστάσεις] ἐνστάσεις.

226 ἀναστροφὴν] ὑποστροφήν.

228 ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει.

οἵ] ἀντὶ τοῦ οὕπερ.

230 οὐκ ἀλγυνῇ;] οὐ τιμωρηθήσῃ;

231 βραδὺς] γράφε ταχύς, καίτοι ταχὺς ὢν βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν.

234 σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ: καὶ εἰ μηδέν σοι τερπνὸν λέξω· ἢ οὕτω, καὶ εἰ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι οὐδὲν ἄλλο λείπεται ἢ θανάτῳ με κολασθῆναι· ἀκόλουθον δὲ καὶ

τὸ ἐξῆς διανόημα, ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι ἢ τὸ μόρσιμον ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν.

235 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι: ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα· ἢ οὕτως, ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα.

241 κἀποφάργνυσαι κύκλῳ] κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

244 οὔκουν ἐρεῖς ποτ' εἶτ' ἀπαλλαχθείς: τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον καὶ εὐλαβουμένου σημῆναι τὸ πραχθὲν ἐπιθυμῶν ὁ Κρέων ἀκοῦσαι εὔελπιν αὐτὸν ποιεῖ ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται· οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσας τὸ πρᾶγμα ἄπιθι ἀθῷος· δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον.

246 διψίαν] ξηράν.

247 κόνιν παλύνας: βαλὼν ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν.

249 γενῆδος] πελέκεως, ἀξίνης.

250 στύφλος] σκληράν.

251 ἀρρώξ: μὴ ἐσχισμένη.

ἐπημαξευμένη] ἐσκαμμένη.

252 ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν: ὁ τοῦτο ἐργασάμενος ἄγνωστος ἦν· ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται ὡς ὅτι ἔκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν.

255 ἠφάνιστο] ἀφανὴς ἦν.

τυμβήρης μὲν οὐ λεπτὴ δ' ἄγος: οὐ κατὰ βάθος τεθαμμένος ἀλλ' ὡς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος·

13 κελεύων * * εἰπεῖν L. — 19 ad δικέλλης v. 250 adscriptum in L, correxi. — 21 ἀρῶξ ut etiam in textu L. — 27 βάθος] ἦν addit Lasc. — 28 ἔχει] h. e. ἔχεε (Pausan. IX, 30 κατέχει ὕδωρ. X, 10).

τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Θάψας νόμου χάριν· οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν· ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φεύγων λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς οὕτως [οὖν] καὶ ἐπάνω τοῦ Πολυνείκους· καὶ τοῦτο δὲ ἡ Ἀντιγόνη καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται· λόγος δὲ ὅτι Βουζύγης Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα.

260 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα: ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίνονται ἠποροῦμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει.

262 εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος: ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν οὐκ ἠδύνατο.

264 ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους: σίδηρον πεπυρακτωμένον· εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν· μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια ἕως αὐτοὶ φανῶσι καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ ὡς καὶ Καλλίμαχος

Φωκαέων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἅλι μύδρος·

καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνυον. ἄλλως: ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον· εἰώθασι δὲ οἱ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες μύδρους βαστάζειν καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν· τοὺς γὰρ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι ᾤοντο καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

μύδρος: πεπυρακτωμένος σίδηρος· τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν Ἑλληνικῶς πλανώμενοι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις.

---

2 ἐναμησάμενοι L, corr. Br. — 4 οὖν inclusi. — 18 οὖν] ἂν Br. — 19 fragm. 209; cf. Herodot. I, 165. Φωκαίων Ernestius, Φωκαιέων Heckerus. εἰν ἅλι] εἰνάλιος L, corr. Lasc.

ἔχειν] αἴρειν.

266 τῳ] τινί.

Fol. 53a 268 τὸ ἑξῆς, ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο.

275 πάλος καθαιρεῖ: ἀντὶ καταλαμβάνει ὥστε ἀπαγγεῖλαί σοι· ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν ἐν ἤθει τοῦτό φησι· καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται.

279 ἡ ξύννοια βουλεύει] ἡ σύννοιά μοι βούλεται καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα.

280 μεστῶσαι] πληρῶσαι.

281 ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ.

285 ἀμφικίονας] τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένους ναούς.

290 ἐρρόθουν] ὕβριζον.

ἠρέμα ψιθυρίζοντες ὕβριζόν με.

291 κρυφῇ κάρα: οἷον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι μόνον συνῄνουν μοι, οὐχ οὕτως διακείμενοι.

292 λόφον δικαίως εἶχον: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἶναι· ταῦτα, φησίν, ὑπ' ἐκείνων πράττεται τῶν [μὴ] βουλομένων λάθρᾳ σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν.

293 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι: ἀπὸ τούτων, φησί, τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες ἔθαψαν τὸν νεκρόν.

294 παρηγμένους] ἠπατημένους.

295 γνώμη.

σημείωσαι περὶ φιλαργυρίας.

302 μισθαρνοῦντες] μισθὸν λαβόντες.

---

9 βουλεύεται Lasc. — 21 μὴ inclusit Br. μηχανωμένων vel μηδομένων Schneidew. Iahn. annal. 67 p. 508.

303 *ἀντὶ ἐτιμωρήθησαν.*

ἀντὶ τοῦ φανεροὶ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται.

304 *ὅ ἐστιν εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν Δία καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν.*

308 *οὐχ ὑμῖν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει: οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ Ἅιδῃ παραδώσω ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμασταῖς παραδοὺς βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν*

οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.

309 *τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν: ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν.*

310 *ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος: ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε.*

315 *ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν ἢ ἀπέλθω;*

δὲ] τι.

316 *οἶσθα] εἶ⟨σθα⟩, ἄπιθι· καὶ νῦν γὰρ λέγων* Fol. 53b
ἀνιαρός μοι εἶ.

317 *δάκνει σε τὸ πραχθέν.*

318 *ῥυθμίζεις] σχηματίζεις, διατυποῖς.*

319 *ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ: συνετῶς ὑπὲρ τῶν ἀγγελθέντων ἀπελογήσατο ὡς οὐκ ὢν αἴτιος.*

320 *λάλημα δῆλον: λάλημα τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς οἷον πανοῦργος.*

321 *ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρησα.*

323 *ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε: δεινὸν τοῦτό ἐστιν, τὸ*

---

6 *παραδώσει* L, corr. Lasc. *κρεμασταῖς*] *αῖ* ex *ού*. — 9 Il. β 392. — 17 *ἄπιθι*] *πι* ex *πει*. *ἀνιαρῶς* L. — 23 *περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς*] legitur apud Demosth. de coron. p. 269. — 26 *δοκεῖ*] *δόκει* L.

ψευδῆ ὑπονοεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι.

324 κόμψευε νῦν τὴν δόξαν: σεμνολόγει τὴν δόκησιν, περιλάλει· κομψοὺς γὰρ ἔλεγον οὓς νῦν ἡμεῖς περπέρους καὶ πολυλάλους φαμέν.

τὸ ἑξῆς, εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας.

326 τὰ δεινὰ κέρδη: γράφε τὰ δειλὰ ἀντὶ τοῦ κακὰ ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς εἶναι ἀχρείους.

328 τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ: ἀπιὼν ὁ Θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτά φησιν· οὐ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς.

332 πολλὰ τὰ δεινά: ἐν σχήματι εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον.

334 τοῦτο] τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

336 χωρεῖ, περιβρυχίοισι: τοῖς ἠχώδεσιν ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν· τοῖς γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέουσι μόνον οὐχὶ ⟨ὑπὸ⟩ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς· ἢ τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος ὑποβρύχιόν ἐστιν· Ὅμηρος

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον·

τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον καλεῖται.

ἠχώδεσιν.

338 Θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν: τοῦτο ὡς ἐν πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν· εἰ γάρ

---

3 νῦν] L etiam in textu pro νυν. — 5 περπαίρους L, corr. Br. — 10 ἐπὶ τοῦ Κρέοντος] h. e. „praesente Creonte“ (Dind.). — 11 κωμικοῖς] Καμικίοις Porsonus. — 18 ὑπὸ addidi. — 22 Od. ε 319.

τις καταμάθοι πῶς ἐπενοήσαντο ἀροτριᾶν ἢ σπείρειν θαυμάσειεν.

339 ἀποτρύεται: γεωπονεῖ ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν.

ἀποτρύετ' | ἀπλομένων] γράφε ἀποτρύεται ἱλλομένων καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους.

341 ἱππείῳ γένει πολεύων: ταῖς ἡμιόνοις·

αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·

τινὲς δὲ καὶ ἵπποις χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν.

343 ἀμφιβαλὼν ἄγει] περιβαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει.

346 πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν] τοὺς ἰχθύας.

347 σπείραισι δικτυοκλώστοις] τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις ἢ συγκλείουσι τὰ δίκτυα· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμφιβαλὼν ἄγει.

348 περιφραδὴς] πάντα εἰδώς.

349 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς: καθολικὸν τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ζῴοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος καὶ ἔντεχνος· καὶ Θεόκριτος

σοφόν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος·

ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίνεται πάντων τῶν ζῴων ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν ἐπὶ τῶν τιθασευομένων· οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι.

351 ἀμφίλοφον ζυγόν: ἀντὶ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν

---

8 Il. κ 352. — 12 ἀγρεύει] ἄγει pr. L. — 16 ἀμφιβαλὸν (ἀμφιβαλὼν in textu) L, corr. Lasc. — 21 Idyll. XV, 83 ubi ὤνθρωπος. — 25 τιθασσεῦσαι L, corr. Dind.

περὶ τὸν λόφον ὑπάγει· ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτράχηλον, τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων· καὶ λείπει ἡ ὑπό, ὑπὸ ζυγὸν ἄγει.

λείπει ἡ ὑπό.

352 οὔρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄξεται.

354 φθέγμα] τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν.

355 ἀνεμόεν φρόνημα] τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν.

ἀστυνόμους | ὀργάς: τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται ὅ ἐστι διοικοῦνται.

356 δυσαύλων] δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων.

357 αἴθρια] ψυχρά.

εὐαίσθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων.

359 παντοπόρος: εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων καὶ ἐπ' οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα.

363 νόσων δ' ἀμηχάνων: ὡς ἰατρικήν, δίαιταν, γυμναστικὴν καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῷον μηχανήσαιτο.

364 ξυμπέφρασται] ἐπινενόηκεν καὶ γινώσκει.

Fol. 54a 365 σοφόν τι τὸ μηχανόεν: τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων ὅ ἐστι τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω.

ἄ

6 ἔξεται L. — 8 et 10] in L unum scholion est cum lemmate ἀστυνόμους ὀργάς; separavit schol. rec. II p. 184, 22. — 14 εὐαίσθητος] h. e. peritus (aedificationis) domorum. — 24 προσδοκήσειαν L, corr. Lasc.

τὸ μηχανόεν σοφόν τι καὶ παρὰ προσδοκίαν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν.

368 νόμους παρείρων χθονός: ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην ὑψίπολις γίνεται ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός.

370 ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλόν: ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς ⟨ἐν⟩ τῇ πολιτείᾳ ᾧτινι τὸ μὴ καλὸν σύνεστιν καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

372 ξύνεστι] ἀντὶ τοῦ σύνεστιν.

375 ὃς τάδ' ἔρδει] ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον.

376 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ: ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα.

περισσὴ ἡ ἀμφί.

381 ἀπιστοῦσαν] μὴ πειθαρχοῦσαν.

384 ἄγγελος] φύλαξ.

387 ἐξέβην] προῦβην.

388 ἄναξ, βροτοῖσιν: ἀπώμοτον ἀντὶ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον· ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν· ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ὑπὸ τῆς ἐπιγινομένης δόξης δευτέρας· τοῦτο δέ φησιν ὅτι τοῦ Κρέοντος ἀπειλήσαντος τότε ὤμοσεν μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι, νῦν δὲ εὑρὼν τὴν Ἀντιγόνην πάλιν ἐλήλυθεν.

389 ψεύδει γὰρ ἡ Πίνοια: ψευδῆ ποιεῖ· ἡ γὰρ ἐπίνοια ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ.

392 ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας: ἡ ἀπροσδόκητος χαρὰ οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος [τῇ] ἄλλῃ

---

7 ἐν addidi. — 20 πράξειαν L, corr. Lasc. — 21 ὑπὸ] ἀπὸ L, corr. Elmsl. — 23 τότε] v. 324 sqq. — 29 τῇ inclusi.

ἡδονῇ ὅ ἐστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδας χαρᾶς.

394 καίπερ ὢν ἀπώμοτος: καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν.

396 ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρώσας ἦλθεν.

397 θοὔρμαιον] τὸ κέρδος.

399 ἐλεύθερος] λείπει ὤν.

400 τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν] ἀντὶ τοῦ μὴ ὑποπτεύεσθαι.

404 ὃν σὺ τὸν νεκρὸν | ἀπεῖπας: τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν· οὕτω δὲ χρῶνται οἱ παλαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα, προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν· Κρατῖνος

ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

405 ἆρ'] ὡς.

406 καὶ πῶς ὁρᾶται: ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε;

409 σήραντες] ἀποψήξαντες.

410 μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες: τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον ὡς τὸ δάκρυσι μυδαλέα. ἄλλως, μυδῶν: ἰχῶρα ἀποπέμπον τουτέστι διαλελυμένον καὶ δίυγρον.

411 ὑπήνεμοι: ἀντὶ ὑπὸ τὸν ἄνεμον, οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου ἀλλ' ἐστραμμένοι, ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν.

413 ἐπιρρόθοις] λοιδόροις, ὑβριστικοῖς.

---

5 ἄνω] v. 275. κληρώσας] κληρωθείς? — 15 fragm. CLVI (II p. 226). — 21 δάκρυσι μυδαλέα] Electr. v. 167; μυδαλέον L.

418 τυφὼς λέγεται ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος· Ἡσίοδος Fol. 54b

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων·

σκηπτὸς δὲ λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ, τὸ δὲ τοιοῦτο καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν.

οὐράνιον ἄχος: τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράσσει αὐτόν.

ἀντὶ τοῦ κόνιν.

τὸν τυφώνιον ἄνεμον.

421 εἴχομεν] ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν.

423 τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται· θάψασα γὰρ οὐκ ἠμέλησε δακρύων καὶ θρηνημάτων.

426 ψιλὸν] γυμνὸν τῆς κόνεως.

427 κακὰς] πικράς.

429 διψὰν ἐκφέρει] γράφε διψίαν φέρει.

ξηράν.

430 πρόχου] προχόου.

431 στέφει] κοσμεῖ, κύκλῳ περιρραίνει.

432 ἱέμεσθα] ἐπορευόμεθα, ὡρμῶμεν.

433 οὐδὲν ἐκπεπληγμένην] ἀντὶ τοῦ οὐ περίφοβον.

436 ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον.

438 φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν Ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους.

439 οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

444 πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ Κρέων.

ᾗ] ὅπου.

450 ἡ Δίκη, φησί, καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς· εἰ οὖν ἦσαν αὐτοὶ τοῦτο ἀπο-

2 Theogon. v. 869. — 20 ὁρμῶμεν L, corr. Lasc.

κηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρὸν ἐπείσθην ἂν αὐτοῖς· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἥγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

454 ὥστ' ἄγραπτα] τινές φασι τὰ γραπτά· οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι.

456 οὐ γάρ τι σήμερον, φησί, ταῦτα ἐγένετο ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδεν.

458 τούτων ἐγὼ] ἀντὶ ὑπὲρ τούτων ἐγώ.

461 προὐκήρυξας] τὸν θάνατον.

τοῦ χρόνου] τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι.

Fol. 55 a 466 παρ' οὐδὲν ἄλγος] οὐδεμία λύπη.

467 ἠνεσχόμην, ὑπερεῖδον.

469 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα: εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ εὐήθη πράττειν οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ εὐήθεια ἀλλὰ περὶ σὲ ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον ἐπιφέρειν.

471 δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμόν: τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα.

475 περισκελῆ] περιεσκληκότα ἢ κεκαμμένον.

484 ἦ νῦν] ὄντως δή.

485 εἰ ταῦτ' ἀνατί: εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα καὶ ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας .....

486 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρας: εἴτε ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς εἴτε οἰκειοτέρας καὶ συγγενικωτέρας πάντων τῶν οἰκείων (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ)

ἀθῷος οὐκ ἄπεισιν.

---

19 ἦ] οὐ Br. κεκαμμένα L, correxi. — 22 lacunam indicavi; fort. excidit ἔσται. — 23 ὁμαιμ^{o} (ὁμαιμονεστέραις, ις erasis, in textu) L. — 26 ἑρκίου etiam in textu L.

490 τοῦδε βουλεῦσαι τάφου] λείπει ἡ περί.

492 ἐπήβολον φρενῶν: κυρίαν τῶν φρενῶν καὶ ἑστῶσαν ἐν αὐτῇ.

493 φιλεῖ δ' ὁ θυμός: εἴωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρᾳ τι κακὸν τεχνωμένων προαλίσκεσθαι καὶ ἑαυτὴν ποιεῖν καταφανῆ πρὶν φωραθῆναι. ἄλλως: τῶν λάθρᾳ τι ⟨κακὸν⟩ βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτεται καὶ περὶ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος ἔνδηλόν τι γίνεται τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτῶν.

495 μισῶ γε μέντοι: μισῶ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ· τοῦτο δέ φησιν ὅτι ἁλοῦσα ἡ Ἀντιγόνη ἔφασκε τῷ θείῳ νόμῳ ἐπαρκεῖν.

499 τῶν σῶν λόγων] διὰ ⟨τούτου⟩ τὸ κήρυγμα τοῦ Πολυνείκους αἰνίττεται.

503 κατέσχον] ἀντὶ ἔσχον.

506 ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά: οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος.

508 σὺ τοῦτο μούνη: σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι, ταφῆναι τὸν Πολυνείκη.

509 σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα: γιγνώσκουσι καὶ οὗτοι, διὰ δὲ σὲ τὸ στόμα συστέλλουσι καὶ σιωπῶσιν· ἢ στρέφουσι τοὺς διὰ τοῦ στόματος λόγους.

510 τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς] ἀντὶ παρὰ τούτους φρονοῦσα. Fol. 55b

514 τιμᾷς] ἀντὶ τοῦ νέμεις.

517 οὐ γάρ τι δοῦλος] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤλετο.

οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφός: οὐ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπολόμενος ὥστε εἰς χάριν τοῦ Ἐτεοκλέους ἐᾶσαι αὐτὸν ἄταφον· οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐτοῦ ὑπερ-

---

7 κακὸν addidi. — 12 ἔφασκε] v. 450 sqq. — 13 τούτου addidi. — 20 ὑπίλλουσι (ut in textu) L.

βέβηκεν· οὐ δεῖ οὖν σκοπεῖν εἴ τι ἐκείνῳ ἀποθύμιον ποιῶ ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχον.

519 τοὺς νόμους τούτους] τὸ θάπτειν.

γράφε τοὺς νόμους ἴσους.

521 τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στίν: γράφε κάτωθεν ἀντὶ τοῦ κάτω ὡς τὸ

Αἴας ⟨δ'⟩ ἐγγύθεν ἦλθε

ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' Ἅιδου ἀλλήλοις διαλλάσσοντες ἡγοῦνται εὐσεβῆ τάδε;

γράφε κάτωθεν.

523 οὗτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν: τὰς φιλίας, φησί, κοινὰς ποιοῦμαι ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως, εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοὶ ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσιν.

526 εἰκὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν στυγνάζειν οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διότι ὑπωπτεύθη.

527 φιλάδελφα] φιλαδέλφως.

528 νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ: ἐὰν ᾖ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ ἔσται ὁ λόγος, τῇ νεφέλῃ τουτέστι τῇ στυγνότητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων τὸ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη τέγγουσα εὐῶπα παρειάν, ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὴν ᾖ ἡ νεφέλη ἔσται μεταξύ, [ἡ] νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα

---

2 ποιῶ] ποιῶν L, corr. Lasc. — 7 Il. η 219, alibi. — 13 ὑπομνήματι] ΠΠ (etiam in schol. v. 1326) L. — 25 ἡ inclusi.

λειβομένη αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει τέγγουσα εὐῶπα παρειάν, νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ.

αἱματόεν | ῥέθος αἰσχύνει: τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα, ἀλληγορικῶς δὲ εἶπεν τὴν νεφέλην· ὡς γὰρ ἡ νεφέλη στυγνὴν καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι ταῖς ὀφρύσι συνοφρυάζουσαν καὶ τὸ πρόσωπον στυγνὸν καὶ κατηφέστερον πεποιηκυῖαν.

529 ῥέθος] ἐρύθημα.

531 ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρᾳ καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα.

ὑφειμένη: ὑποχαλωμένη, ἐαθεῖσα, ἀπολυθεῖσα.

535 ἢ 'ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι] ἢ ἀπαρνῇ εἰδέναι ἐνώμοτος;

536 εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ: ὅρα πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς συκοφαντοῦσαν ποιεῖ· ὁμολογεῖ γὰρ πεπραχέναι ταύτης συντιθεμένης ὅπερ ἀδύνατον.

ὁμοφωνεῖ.

538 ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη: ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν διαφυλάξαι.

540 ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν: καὶ διὰ τούτων μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

541 ξύμπλουν] κοινωνόν.

542 ὧν τοὔργον] ἀντὶ τοῦ ὑφ' ὧν τὸ ἔργον πέπρακται αἰτιῶν.

545 ἀγνίσαι] ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι.

---

7 συνοφρυάζουσαν] συμφοράζουσαν L, συμφράσσουσαν Bothius, correxi. — 13 εἰδέναι] εἶναι L, corr. Neuius. — 27 αἰτιων L.

549 τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών: ἢ τοῦ βίου ἐπεὶ φιλοξωοῦσα οὐ συνέπραξας ἢ τοῦ Κρέοντος ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα.

550 ὠφελουμένη] ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα.

551 εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ: εἰ γελῶ, φησίν, ἐπὶ σοὶ ἀλγοῦσα γελῶ οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμπονῆσαι.

552 ἀντὶ τοῦ ποίαν μηχανὴν εὕροιμι;

556 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις: ἀντὶ τοῦ προεἰπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. ἀλλ' οὔπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας ἀλλὰ κἀμοῦ συνειδυίας τὰ πραττόμενα.

557 καλῶς σὺ μέντοι τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν: σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν μὴ συμπράττουσά μοι ἐγὼ δὲ τούτοις ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν· τινὲς δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ.

Fol. 56a 558 ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας ἐγὼ δὲ συνήδειν.

559 ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι | τέθνηκεν: οἷον προηκάμην τὸ ζῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ.

561 τὴν μὲν ἀρτίως | ἄνουν πεφάνθαι: τὴν Ἰσμήνην ὅτι ⟨εἰ καὶ⟩ μὴ συνειργάσατο ῥίπτει ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον.

563 οὐ γάρ ποτ', ὦ 'ναξ: τοῦτό φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς Ἀντιγόνης ὅτι εἰ καὶ κακῶς ποιεῖ μεταβληθήσεται· οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς τοῖς κακῶς φρονήσασι πρὸς ὅ φησι Κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς ὁπότε εἵλου τῶν κακῶν εἶναι κοινωνός.

---

19 τὸ] τοῦ L, corr. Herm.; cf. Plut. Anton. 53: μὴ Κλεοπάτρα πρόηται τὸν βίον. — 21 εἰ καὶ addidi.

567 ἀντὶ τοῦ μὴ φρόνει ὅτι ἐν τοῖς ζῶσίν ἐστιν.

568 νυμφεῖα] ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

569 ἀρώσιμοι] παιδοποιήσιμοι, εὐγεώργητοι.

570 ἡρμοσμένα] τὰ τοῦ γάμου φησίν.

571 νιάσιν] λείπει τὸ συνάπτεσθαι.

573 καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος: τὸ σὸν τὸ ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμενον οἷον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης ὃ σὺ προβάλλῃ.

577 καὶ σοί γε κἀμοί: οὐ μόνον ταύτῃ ὥρισται τὸ ἀποθανεῖν ἀλλὰ καὶ σοί· μηκέτι οὖν μοι τριβὰς ἐμβάλλετε· ἢ καὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι διατρίβειν ἐν τοῖς λόγοις.

578 ἐκ δὲ τοῦδε χρή: ὁ δὲ περιττεύει· λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι ταύτας τὰς γυναῖκας ἀλλὰ φρουρεῖσθαι· φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολμηροὶ πλησιάζοντα ὁρῶντες τὸν θάνατον.

579 ἀνειμένας] αὐτεξουσίους.

582 εὐδαίμονες οἷσι κακῶν: ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών, οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ δόμος τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρει τὰ δεινὰ ὥστε ὅμοιόν ἐστι τῶν οἴκων τὸ κίνημα ἐκσεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ Βορέου πνοαῖς οἷον γαλήνης οὐ ῥᾳδίως τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι γίνονται ἀλλ' οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος εὐχερῶς ἀνανεύει.

584 σεισθῇ] ταραχθῇ.

587 ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλός: τὸ ἑξῆς, ὅμοιον

---

13 τοῦδε] τᾶσδε (ut in textu) L, corr. Br. ὁ δὲ περιττεύει] in particula μηδέ. — 21 τῶ^ν οἴκων τῶ (ῶ ex ὸ) κινήματι L, corr. Lasc.

ὡς ὅταν Θρήσσησιν ποντίαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν· τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν· Ὅμηρος

δνοφερὸν χέει ὕδωρ·

καὶ ὁ Ποσειδῶν κυανοχαίτης.

589 ἔρεβος] μέλαν.

590 βυσσόθεν] ἐκ βάθους.

591 δυσάνεμον] τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν.

592 στόνῳ] λείπει ἡ σύν, σὺν στόνῳ.

ἀντιπλῆγες] ἀντιπλησσόμεναι.

596 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεάν: τὸ γένος τὸ ἐπιγινόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεὰν ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστιν.

597 ἐρείπει] καταβάλλει, καταφέρει.

599 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ: λείπει ἄρθρον τὸ ὅ, τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτο, νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο ⟨φῶς⟩, φησί, καὶ σωτηρία ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἔβλαστεν ἄνω τῆς ῥίζης θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ, φησίν, ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις, τὸ καταλειφθέν φησιν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα.

601 κατ' αὖ νιν] ἐὰν στίξωμεν κᾆτ' αὖ νιν οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ.

νιν] τὴν ῥίζαν.

602 ἀμᾷ] Θερίζει καὶ ἐκκόπτει· ἢ καλύπτει.

---

3 μέλα L, corr. Lasc. — 4 Il. ι 15, alibi. — 5 κυανοχαίτης] Il. υ 144, al. — 7 ἐκ βάθους] ad ὕφαλον adscriptum in L huc retraxit M. Schmidtius. — 10 ἀντὶ πλησσόμεναι L, corr. Lasc. — 14 ad ἀπαλλάσσει adscriptum in L, corr. Br. — 16 ἐτέτατο] ἐπέτατο L, corr. Lasc. — 17 φῶς addidi. — 22 κατ' αυνιν (κᾆτ' αὖ in textu) L.

603 λόγου τ' ἄνοια: ἁμαρτία, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἐρινύων ἡ Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκεν.

604 τοῦτό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ Διὸς πάντα γίνεται.

605 κατάσχοι: εὐκτικῶς ὡς ποιήσαι τρίτου προσώπου· ὑπερηφανίᾳ κρατῆσαι δύναται.

606 ὁ παντογήρως: ὁ ἀσθενείας παραίτιος· τὸ γὰρ γῆρας ἀσθενές ἐστιν, ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκείᾳ προσβολῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι· ἢ παντογήρως ὁ αἰώνιος καὶ ἄχρι γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζῴοις παραμένων.

αἰώνιος.

607 οὔτ' | ἀκάματοι θεῶν μῆνες: ἀντὶ ἡ τοῦ χρόνου περίοδος.

608 ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας: ἀντὶ τοῦ δυνα- Fol. 56 b
στεύων καὶ ἄρχων τοῦ ἀγηράου χρόνου κατέχεις τὸν Ὄλυμπον· ἀγήρων δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησὶν ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυστυχιῶν μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται.

611 τό τ' ἔπειτα: τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον· τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασὶν ἀντὶ τοῦ νῦν.

ὅ ἐστιν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν.

613 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἕρπει: οὐδείς, φησίν, ἔστι νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον· ἢ οὕτως, οὐδείς ἐστι νόμος ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν ἢ οὕτως, ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης.

---

5 ποιῆσαι L, corr. Lasc. — 8 γλυκείᾳ προσβολῇ] Eurip. Med. v. 1074 ὦ γλυκεῖα προσβολή. — 21 φασὶν] φησὶν L, corr. Lasc. — 22 δυνάμενος Herm.

ὁ λόγος, σὺ μέν, ὦ Ζεῦ, ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἶ· ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐστιν.

614 πάμπολις] ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι.

615 ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος: οὐδέν, φησί, περὶ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι ὥσπερ ὁ Ζεύς, ἠπάτησε δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς κουφόνους ἔρωτας ἐμβάλλουσα· τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφάλησαν· ἔρωτας δέ φησι καὶ τὰς ἐπιθυμίας.

617 κουφονόων ἐρώτων: ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν ἐν αἷς πολλοὶ ἠπάτηνται ἕτερα προσδοκήσαντες ἑτέρων ἀποβάντων.

618 τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται.

619 προσαύσῃ] (προσ)αίρῃ.

προσφέρῃ· πρὶν τοῖς δεινοῖς ἐπικύρσῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον.

620 σοφίᾳ γὰρ ἔκ του | κλεινὸν ἔπος: μετὰ σοφίας γὰρ ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται, τὸ

ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ
τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται.

625 ὀλιγοστὸν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον.

629 τάλιδος: τᾶλις λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφῃ· Καλλίμαχος

αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

τῆς νύμφης.

---

15 αἴρει (supra προσαύσῃ in textu) L, correxi. — 16 προσφέρει L, corr. Lasc. — 18 ἐκ τοῦ L. — 19 τὸ] τὸν L, corr. Elmsl. — 20 trag. fragm. adespot. 379. — 25 fr. 210.

τῆς μελλογάμου νύμφης.

μόρον] λείπει ἡ διά, διὰ τὸν μόρον.

630 ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀποτυχίας ἀχθόμενος.

631 τάχ' εἰσόμεσθα: ὁ λόγος παροιμιακῶς ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα· προγιγνώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται· τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομαι ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος.

632 τελείαν ψῆφον: τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην· τοῦτο δέ φησιν ὡς μὴ μεταβουλευσόμενος· ἢ τὴν τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ.

633 λυσσαίνων] γράφε θυμαίνων.

635 παρέλκει τὸ ἔχων.

636 ἀπορθοῖς] ὀρθῶς καθηγῇ.

637 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως: οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σοῦ ἄρχοντος· πανταχοῦ δὲ μετὰ παρατηρήσεως.

638 μείζων φέρεσθαι] προκρίνεσθαι.

639 διὰ στέρνων ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι.

640 γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν: οἷον τῆς πατρῴας γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα οἷον χρὴ τὴν πατρῴαν πράττοντα γνώμην περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα λόγον ἔχειν· ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα μὴ ἄρα ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῇ ὅτι πλὴν τῶν χρησίμων.

646 πόνους] γράφε πέδας ἵν' ᾖ ἐμπόδιον, δεσμούς, κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ βούλεται.

650 ψυχρὸν] ἀηδές.

---

1 τῆς μελλογάμου νύμφης] glossema in L agnovit Triclinius; cf. etiam Polluc. 3, 45 et Hesych. v. τᾶλις. — 4 παροιμιακὸς Lasc. — 10 μεταβουλευσάμενος L, corr. Br. — 20 ὄπιθεν (ut in textu) L, corr. Lasc.

παραγκάλισμα: φίλημα, στέργηθρον, κοινώνημα, παρακοίμημα, περιπλοκή.

653 πτύσας] καταπτύσας, ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος, καταφρονήσας.

Fol. 57a 659 εἰ γὰρ τοὺς ἐμούς, φησίν, ἀκόσμως βιοῦντας μὴ τιμωρησαίμην οὐδὲ τῶν ξένων περιγενήσομαι· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ θρέψω.

ἐγγενῆ] συγγενῆ.

660 θρέψω: ἀντὶ τοῦ ἕξω.

661 εἰ οὖν τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ πρώτως οἰκίας τηροίην ἂν αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως.

663 ὑπερβὰς] λείπει τὸ δίκαιον.

666 στήσειε] καταστήσειεν ἄρχοντα.

667 τὰ ἐναντία τῶν δικαίων δῆλον ὅτι.

668 τοῦτον: τὸν τῷ βασιλεῖ πειθόμενον.

670 δορὸς] ἀντὶ τῆς μάχης.

672 ἀναρχίας] ἀντὶ τοῦ ἀπειθείας.

δὲ] γάρ.

675 τροπὰς καταρρήγνυσι] ἐκ γὰρ διαρρήξεως στρατοῦ τροπὴ γίνεται.

τῶν δ' ὀρθουμένων] τῶν ἀρχομένων.

676

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται.

677 ἀμυντέ'] τὰ τῶν νόμων.

τοῖς κοσμουμένοις] τοῖς ἄρχουσιν· Ὅμηρος

κοσμήτορε λαῶν.

---

1 στέργηθρον] Eurip. Hipp. 256. — 18 ἀπιθείας L, corr. Br. — 24 Il. ε 531. — 25 ad κοσμούμενα refert Wexius. — 27 Il. α 16.

681 εἰ μὴ τῆς φρονήσεως ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυλήμεθα λέγειν φρονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις· ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται.

σεσυλήμεθα.

684 χρημάτων] κτ(ημάτων).

685 ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι ἐπειδὴ μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις.

687 δυνατόν σε καὶ ἑτέρως καλῶς μεταβουλεύσασθαι.

688 σοὶ δ' οὖν πέφυκα] γράφε σὺ δ' οὐ πέφυκας.

690 τὸ σὸν ὄμμα, φησί, τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἀντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ· ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρᾳ κατὰ σοῦ λεγομένων.

691 λόγοις τοιούτοις: λείπει τὸ χρῆσθαι.

692 ὑπὸ σκότου] λαθραίως.

696 διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς κόρης ὑπερευπρεπῶς τῇ πόλει περιθεὶς τὸν λόγον.

697 κυνῶν] γράφε λύκων.

699 τιμῆς] γράφεται καὶ στήλης.

700 ἐρεμνὴ] σκοτεινή, λαθραία σου.

709 διαπτυχθέντες: ἀνακαλυφθέντες· μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις γὰρ εἰς πληθυντικὸν τὸ οὗτοι. Fol. 57 b

711 καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν: μὴ αὐθάδη εἶναι ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλεύουσιν· τοῦτο δὲ παρὰ Σόλωνος

γηράσκω δ' αἰεὶ πάντα διδασκόμενος·

Καλλίμαχος:

---

8 σε] δὲ Elmsl. — 16 εὐπρεπῶς? cf. schol. v. 733 et Aristotel. rhetor. III, 17. — 27 fragm. 18 ubi πολλὰ pro πάντα. — 28 sic nec plura L.

714 αὐτόπρεμν'] αὐτόριζα.

716 ὑπείκει μηδὲν] τοῖς ἱστίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

ὑπτίοις] ἀντὶ ὑπτίως.

717 στρέψας] στρέψας τὴν ναῦν.

718 μετάστασιν] μετάνοιαν.

719 ἀντὶ τοῦ εἰ οἷός τέ εἰμι λέγειν κἀγὼ διὰ τὸ νέον.

720 πρεσβεύειν: ὑπερέχειν· ἐγώ, φησί, τοῦτο οἶμαι ὑπερέχειν, τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπιστάμενον· Ἡσίοδος

οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ.

722 εἰ δ' οὖν] εἰ δέ τις ἀνόητος εὑρεθῇ· Δίδυμος δέ φησι . . . . . .

728 μηδὲν διδάσκου ὃ μὴ δίκαιόν ἐστί σοι μανθάνειν· ἢ μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον.

730 ἀκοσμοῦντας] ἀπειθοῦντας καὶ ἄκοσμα διαπραττομένους.

733 οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις: οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες· χαριέντως δὲ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει τῷ μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα.

734 πόλις γὰρ ἡμῖν ἅ με χρή: ἅ με χρὴ προστάσσειν τῇ πόλει ἐκείνη μοι ἔχει κελεύειν;

735] χ.

τὸ χ ὅτι αὐστηρότερον προσηνέχθη τῷ πατρί.

741] χ.

εἴπερ γυνὴ σύ] λείπει τυγχάνεις· πάλιν δὲ τὸ χ διὰ τὸ αὐστηρόν.

---

1 αὐτόριζα] v. annot. schol. v. 1350. — 11 Opp. 293. νοήσει L. — 12 Δίδυμος] fragm. 6 (p. 242). — 20 δίαιταν] διάνοιαν Wexius.

742 διὰ δίκης ἰὼν] δικασάμενος, δικαιολογούμενος, παρρησιαζόμενος.

ἰὼν] ἐλθών.

746 γυναικὸς ὕστερον] ἀντὶ τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός.

751 ἡ δ' οὖν θανεῖται: δι' ἑαυτὸν ἔφη, ὁ δὲ Κρέων ᾤετο δι' αὐτὸν λέγειν. Fol. 58 a

752 ἐπεξέρχῃ] περαιτέρω χωρήσεις.

753 τίς δ' ἔστ' ἀπειλή: ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη; σημείωσαι.

758 τόνδ' Ὄλυμπον] μὰ τὸν Ὄλυμπον.

759 δεννάσεις] λυπήσεις, ὑβρίσεις.

760 τὸ μῖσος] τὴν Ἀντιγόνην φησίν.

κατ' ὄμματ'] ὑπ' ὀφθαλμούς.

762 μὴ δόξῃς] μὴ νομίσῃς.

763 οὐδαμᾷ] οὐδαμῶς.

765 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένῃς ξυνών: γράφε μαίνῃ, ὡς μαίνῃ, φησί, παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσιν ὑπομεῖναι τὴν σὴν μανίαν.

767 νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος: ἤτοι ὁ τῶν νέων ἢ ὁ φρόνιμος· ὁ δὲ νοῦς ὁ τηλικοῦτος, φησί, βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας.

770 αὐτὰ] τὰς κόρας· δυικὸν γάρ ἐστι.

772 σφε] αὐτήν.

774 πετρώδει — ἐν κατώρυχι] ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ.

775 φορβῆς τοσοῦτον: ἔθος παλαιὸν ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές.

11 σῃ L.

777 ὃν μόνον σέβει θεῶν: διὰ τὸ προκρῖναι τῆς ἰδίας σωτηρίας τὴν πρὸς τὸν κατοιχόμενον δίκην.

779 ὅτι | πόνος περισσός ἐστι: πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος ὅτι καὶ εἰς θεοὺς θρασύνεται.

781 Ἔρως ἀνίκατε: διὰ τὸν Αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνηται· πάλαι γὰρ ὡμονόει τῷ πατρί, νῦν δὲ σχεδὸν πολέμιος γέγονε διὰ τὴν Ἀντιγόνην· τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσίους ἔχει· καὶ ἡ παροιμία

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.

μάχαν] λείπει ἡ κατά.

782 κτήμασι] ἐπεὶ καὶ κτημάτων ἐρῶσι πολλοί.

784 ἐννυχεύεις] διατρίβεις.

785 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος: διότι ⟨καὶ τὰ⟩ θαλάσσια ζῷα ἐρᾷ ἢ ὅτι καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἐρῶν καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ ὥστε τοῦ ἔρωτος ἐπιτυχεῖν ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν.

786 αὐλαῖς] ταῖς ἐπαύλεσιν.

790 ὁ δ' ἔχων] τὸν ἔρωτα.

791 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους: σὺ καὶ δικαίους διαφθείρεις ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίνεσθαι ὡς Ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς Ἰόλης τὰ ἐν Οἰχαλίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων ἢ τὸν ἔρωτα μόνον.

794 ξύναιμον] ξυγγενές, ὅτι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά.

795 νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων: ὅτι ὁρῶν τὴν

---

1 θεῶν] θεόν L. — 6 ὁμονοεῖ L, ὁμονόει Iuntina (1547), corr. Br. — 9 Euripid. fragm. 887 ubi πεινῶντι alii; in margine fol. 58a rursus παροιμία: ἐν πλησμονῇ τοι et c. — 13 καὶ τὰ add. Lasc. — 21 ὡς Ἡρακλῆς κ. ἑ.] respic. Trach. v. 352 sqq.

παῖδα ὁ Αἵμων σπουδάζουσαν καὶ πάντα πράσσουσαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἥττων αὐτῆς γέγονεν· νικᾷ οὖν, φησίν, ὁ ἔρως τῆς νύμφης ὃς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς· τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι θαυμαστή τίς ἐστιν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν διὸ καὶ πάρεδρον αὐτήν φησι τῶν θεσμῶν.

798 πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς: τινὲς παρέδρος Δωρικῶς ἀναγινώσκουσι κατ' ἔλλειψιν τοῦ υ ἵν' ᾖ παρέδρους, λέγει δὲ τὸν Κρέοντα, νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν Κρέοντα, τὸν ⟨πάρεδρον⟩ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν.

799 ἄμαχος] ἀκαταμάχητος.

ἐμπαίζει: ἥδεται, χαίρει.

801 οἷον δυνάμει παρακούομεν τοῦ ἄρχοντος Fol. 58b δακρύοντες τὴν Ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασεν.

804 τὸν παγκοίταν] τὸν πάντας κοιμίζοντα.

θάλαμον] τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ.

805 ἀνύτουσαν] ἀνοίγουσαν ἢ τρέχουσαν καὶ πορευομένην.

814 ἔγκληρον] μέτοχον.

815 ἐπινυμφίδιος — ὕμνος] λείπει θύραις ἢ κοίταις.

820 οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν ἀλλὰ μετ' ἐλευθερίας τεθνήξῃ ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη οἷον οὔτε νοσήσασα οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου· ἢ ἀντὶ ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη.

---

2 ἥττον L, corr. Lasc. — 6 θεσμῶν] sequitur τινε (deletum) ex schol. v. 798. — 7 παρέδρος] πάρεδρος L, corr. Br. — 11 πάρεδρον addidi. — 14 δυνάμει] non expedio; an referendum ad ἀρχαῖς v. 798? — 18 ἀνοίγουσαν] ἀνύουσαν Wolffius p. 203. — 23 τεθνήξῃ· ⟨ἢ⟩ ἰδίῳ Seidlerus. — 26 ἢ — χρησαμένη] post ἐπιχειρήματος schol. v. 822 addita in L, correxi.

822 θνητῶν] ἤτοι πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

823 ἤκουσα δὴ λυγροτάταν: ἀντὶ τοῦ λυγροτάτως· ἢ τὴν λυγρὰ ὑπομείνασαν ἢ λυγρὰν καθὸ τὴν Λητὼ ὑβρίσαι τετόλμηκεν· τοῦτο δὲ ἔλαβεν πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου ὅτι οὐδὲ ἡ Νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη.

824 τὰν Φρυγίαν ξέναν] τὴν Νιόβην.

825 Σιπύλῳ] Φρυγίας ὄρος.

826 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενής: πολὺς καὶ ἐπιμήκης· ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος ἀλλ' αὐτοῦ περιειλούμενος καὶ οὐχὶ ὑψηλός· ὁ δὲ νοῦς, ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας βλάστησις ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτήν· περιέφυσεν αὐτῇ, φησίν, ἡ πέτρα ὡς κισσὸς δένδρῳ.

ὁ μὴ εὐθὺς τετραμμένος ἀλλ' εἰλιτενής.

827 πετραία βλάστα δάμασεν] ὅτι περιεκεκάλυπτο πανταχῇ τῇ πέτρᾳ.

834 ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής: καρτερεῖν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ Νιόβη ἐκαρτέρησεν καίτοι θειοτέρου γένους τυγχάνουσα· Ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός.

παραμυθούμενος αὐτὴν θεόν φησι τὴν Νιόβην.

836 καί τοι φθιμένᾳ] καίτοι σοὶ φθιμένῃ ἢ φθιμένῳ παντὶ μακαριστὸν ἂν εἴη τὸ τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις οἷον μακάριος ἂν εἴη ὅστις τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν.

837 ἔγκληρα] κοινά, ὅμοια, τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ τύχης.

838 ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσην με λέγετε.

---

1 τρόπον] τόπον L, corr. M. Schm.; cf. schol. v. 823. — 4 λυγρὰ] λυγρὰν L, corr. Br. λυγρὰν] λυγρὴν L, correxi. — 13 αὐτῇ φησιν τῇ πέτρα L, corr. Br. — 19 Διὸς] sequitur ὁ πα (deletum). — 27 ἴσην] ἴσον L, corr. Br.

846 ἐπικτῶμαι] γράφε ἐπιβοῶμαι.

847 φίλων ἄκλαυτος] οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι.

848 ἔρμα: περίφραγμα.

849 ποταινίου] ἔστι μὲν προσφάτου θέλει δὲ εἰπεῖν καινοῦ καὶ παρεξηλλαγμένου.

851 οὔτ' ἐν βροτοῖσιν: οὔτε ἐν ζῶσι διὰ τὸ εἶναι Fol.59a ἐν εἱρκτῇ οὔτε ἐν θανοῦσι διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν.

852 θανοῦσιν] λείπει σύνοικος.

853 προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους: προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους βουλομένη τε ὅσιόν τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν τὰ ἐναντία πέπονθας· ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον· τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον ἔπεσες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων.

856 πατρῷον δ' ἐκτίνεις: ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ Οἰδίποδι ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις· αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν.

857 ἐμοὶ μερίμνας] ἢ τὸ τῆς μερίμνης μου.

858 τριπόλιστον οἶτον: πολλάκις ἀναπεπολημένον ἢ διάσημον καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον καὶ πολούμενον· ἢ τὸν πολλάκις ἐπελθόντα τῷ ἐμῷ οἴκῳ ἢ γένει.

λείπει εἰποῦσα.

859 καὶ τῆς προτέρας ἡμῶν δυστυχίας.

860 πότμου] τύχης.

861 Λαβδακίδαισιν] ἀντὶ τοῦ Λαβδακιδῶν.

864 κοιμήματ' αὐτογέννητα: καὶ συνουσίαι τοῦ

---

8 ἀναπνεῖν] ἀνάπτειν L, corr. Lasc. — 10 προβᾶσ'] προυβᾶσ' (ut in textu pr.) L. — 19 αὐτὴ] αὕτη L, corr. Lasc. — 21 οἶτον] οἶκον L. — 28 αὐτογέννητα (ut in textu) L.

πατρὸς αὐτογενεῖς ἢ συγγενικαὶ [ἢ] ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη ἐξ ἧς γέγονεν· τὸ δὲ ἐξῆς [κοιμήματ' αὐτογέννητα] κοιμήματα δυσμόρου μητρὸς ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα, ὅτι ὁ αὐτὸς πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν.

865 ἐμῷ πατρὶ] λείπει γενόμενα.

866 οἷων] λείπει γονέων.

867 πρὸς οὓς] πρὸς τοὺς γονεῖς δῆλον ὅτι.

ἀραῖος] ἐπικατάρατος διὰ τὰ ἐκείνων ἁμαρτήματα.

869 δυσπότμων] διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἄδραστον ἐπιγαμίαν ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη.

871 κατήναρές με] τιμηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ.

872 σέβειν μὲν εὐσέβειά τις: οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν οὐ μὴν δὲ Θαρσοῦσιν [ὡς] καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν· φησὶν οὖν ὅτι πέπρακται μὲν δι' εὐσέβειαν τὸ ὑπὸ ταύτης ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατὴ ἡ ἀρχὴ ὅ ἐστι τὰ προστάγματα, παραβαίνουσι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν.

εὐσεβὲς μὲν τὸ σέβειν τοὺς ἀποθανόντας.

875 αὐτόγνωτος — ὀργὰ] αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

879 λαμπάδος] τοῦ ἡλίου.

881 ἀδάκρυτον] πολυδάκρυτον.

883 ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους: πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτό φησιν ὁ Κρέων ὀργιζόμενος ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν· ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴστε ⟨ὡς⟩ εἰ χρεῖ' ἦ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ

---

1 ἢ inclusi. — 2 κοιμήματ' αὐτογέννητα] inclusi. — 13 οὐ μὴν δὲ] „pro οὐ μήν γε dictum" Dind. — 14 ὡς inclusi. — 16 τούτῳ] τοῦτο L, corr. Lasc. — 27 ὡς addidit A. χρεῖ' ἦ etiam in textu L, χρείη Dawesius.

θανεῖν οὐδέποτέ τις παύσαιτο; δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτήν.

887 εἴτε χρῇ θανεῖν: εἰ χρήζει καὶ θέλει· μετριάζειν δὲ προσποιεῖται τῇ κολάσει ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἡμεῖς γὰρ ἄγνοι τουτέστιν ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου τούτου, φησί, διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι.

889 ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί: τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμεν καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν.

890 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω] τοῦ μεθ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν.

891 κατασκαφὴς] κατεσκαμμένη, ὑπόγειος.

892 ἀείφρουρος] τῷ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουρὰν ἀλλὰ διόλου.

895 μακρῷ] ἀντὶ τοῦ πολύ.

897 ἐν ἐλπίσιν τρέφω] ἐλπίζω ἀποθανοῦσα πάντας ἕξειν φίλους. Fol. 59 b

εὐεπίφορος ὁ Σοφοκλῆς ⟨εἰς⟩ τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω.

899 κασίγνητον κάρα] ὦ Ἐτεόκλεις· ἐξῆς γὰρ τοῦ Πολυνείκους μετὰ οἴκτου μνημονεύει.

904 παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι δοκῶ σε τετιμηκέναι ὥστε τοὺς συνετοὺς ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰς σὲ γενόμενα.

907 ἂν ᾐρόμην] ὑπέστην.

908 τίνος νόμου] ἀντὶ νομίσματος καὶ λογισμοῦ.

913 τοιῷδε μέντοι κ. ἑ.] τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὅς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφοὺς δίκαιον ὑπερέχειν

---

3 χρῇ] χρὴ (ut in textu) L, corr. Dindorf. εἰ] εἴτε (τε deletum) L. — 5 ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ] v. 889. — 12 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 17 εἰς addidit Lasc.; cf. schol. v. 660. Ai. 503. 644. Oed. Tyr. 356. Trach. 28. 118. Philoct. 795, al. — 19 ἑξῆς] v. 902 sqq.

ἁπάντων τιμήσασά σε ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν· διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ.

916 ἄγει με] ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει· οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέν με ἀχθῆναι ἀλλ' αὐτὸς ἄγει.

918 οὔτε παιδείου τροφῆς] οὔτε παῖδα θρέψασαν.

921 δαιμόνων δίκην] ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβη.

923 τίν' αὐδὰν ξυμμάχων] λείπει καλεῖν.

925 εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει παθόντες τὴν τιμωρίαν γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν.

927 εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι] ἐπὶ τὸν Κρέοντα ἡ ἀναφορά.

928 ἐκδίκως: ἔξω τοῦ δικαίου.

929 ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι οἷον οὐκ ἐνδέδωκεν ὀδυρομένη.

931 ἀντὶ τοῦ κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν ἔτι βραδύνωσιν.

932 βραδυτῆτος ὕπερ] διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν.

933 ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι ἄξουσι [με] λοιπὸν ἐπὶ θάνατον.

935 οὐ παραμυθοῦμαί σε θαρρεῖν ὡς μὴ κεκυρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δέ φησιν ὡς οὐκ ἐνδιδοὺς ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι αὐτὸν δακρύουσα· ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τοῦ Κρέοντος μὴ μεταπεισθέντος.

937 λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσι τὰ πρῶτα [αὐτὴν] ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι.

940 οἱ κοιρανίδαι] κοίρανοι· τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ

---

4 με] serius additum. — 8 αὐδὰν in textu ex αὐδᾶν. — 20 με inclusi. — 26 τὰ] in litura quattuor literarum. — 27 αὐτὴν inclusi.

φησιν· εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν· ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα ἠθικῶς ἂν αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προκαλουμένη ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς.

941 τὴν βασιλίδα] τὴν βασίλειαν.

943 σεβίσασα] τιμήσασα.

944 ἔτλα καὶ Δανάας: οἷον ⟨καὶ⟩ ἡ Δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτὶ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. Fol. 60 a

946 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει: κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθεν καὶ τῆς εἱμαρμένης ἢ κατεξεύχθη συνελθοῦσα τῷ Διί.

949 ταμιεύεσκε] ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχεν τὰς γονὰς τοῦ Διὸς ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν.

951 μοιριδία] εἱμαρμένη.

952 οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος οὔτ' Ἄρης: Ἄρης νῦν ὁ πόλεμος· καὶ γὰρ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγείρεται· βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα παρὰ μοῖραν γίνεται.

νιν] αὐτήν, τὴν μοῖραν.

955 ξεύχθη δ' ὀξυχόλως: τὸ ἑξῆς, ξεύχθη πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ· μὴ οὕτω δὲ αὐτὸ λάβωμεν ὅτι καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβὴς οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς Λυκοῦργος ἀλλ' ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην· τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν.

956 κερτομίοις ὀργαῖς] διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς.

---

3 Κρέοντα] Αἵμονα? — 8 καὶ addidi.

958 πετρώδει — δεσμῷ] τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου.

959 οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει: οὕτω καὶ τοῦ Λυκούργου ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαίνει· μένος γὰρ ἡ ὀργή· ἀνθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀνθοῦν ἐν κακοῖς.

δεινὸν] ἀντὶ τοῦ πολύ.

960 μένος] μανία.

κεῖνος ἐπέγνω: τὸ ἐξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν ⟨ἐν⟩ κερτομίοις γλώσσης μανίαις ψαύων.

963 ἐνθέους γυναῖκας] τὰς θεολήπτους Βάκχας.

964 εὐιόν τε πῦρ] τὸ ὑπὸ τῶν Βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς δᾳδουχίαις.

965 φιλαύλους ⟨τ'⟩ ἠρέθιζε Μούσας: κακολογῶν αὐτὰς ἠρέθιζεν κατ' αὐτοῦ· λέγει οὖν, ἐτάρασσε καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς· ἢ οὕτως, τὰς Μούσας τὰς περὶ τὸν Διόνυσον ἐχλεύαζεν τουτέστι τοὺς ὕμνους ἢ τοὺς λόγους· τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς Μούσας ὕβρισεν.

966 παρὰ δὲ κυανέων πελάγεων: ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς Φινείδας· κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπεν τοῖς ὑπὸ τῶν Κυανέων πετρῶν περιεχομένοις· διδύμας δὲ ἁλὸς ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι διδύμους αὐτάς φησιν.

---

3 τᾶς] τάς, ut in textu pr., L. — 10 ἐν addidi. μανίαις] μανιας L, μανίαις — γλώσσαις in textu. — 14 ἠρέθιζε] ἠρέθιζεν L. — 15 κατ' αὐτοῦ] καθ' αὐτοῦ Dind.

968 *ἀκταὶ Βοσπόριαι*] *αἱ ὑπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι.*

969 *ἠδ' ὁ Θρῃκῶν | Σαλμυδησσός*: *ὁ Θρᾳκικὸς Σαλμυδησσός· πέλαγος δέ ἐστι δυσχείμερον περὶ Θρᾴκην· Αἰσχύλος*

Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτῃσι μητρυιὰ νεῶν.

970 *ἵν'*] *ὅν.*

ἵν' ἀγχίπολις Ἄρης: *παρὰ γὰρ Θρᾳξὶ τιμᾶται ὁ Ἄρης ὡς καὶ ὁ ποιητὴς*

τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον·

τὸ δὲ ἵνα τοῖς ἄνω συνάπτεται, ἵνα ἀκταὶ Βοσπόριαι καὶ οὐδὲν λείπει· ὅσοι δὲ γράφουσιν ὃν Ἄρης περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα.

971 *δισσοῖσι Φινείδαις*: *τῶν δισσῶν Φινειδῶν, Πληξίππου καὶ Πανδίονος ἢ Τηρύμβα καὶ Ἀσπόνδου.*

973 *τὸ ἕξῃς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις.*

974 *ἀλαστόροισιν*: *τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων.*

975 *ἀραχθὲν*] *ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν.*

ἀραχθὲν ἐγχέων: *ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς τουτέστι γυναικείαις.*

976 *ἀκμαῖσιν*] *ὀξύτῃσι.*

978 *μελέαν πάθαν*] *ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μητρυιάν· ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν.*

---

3 *σαλμυδισσὸς* (ut in textu) in lemmate L. — 6 Prometh. v. 726 ubi *ναύταισι*. *σαλμυδισσία* L. — 7 *μητρυὰ* L. — 11 Il. *ν* 301. — 14 *ὄνομα*] *ὅν*? vocabulum *ἀγχίπτολις* intellegit Hermannus. — 15 *Φινείδων* L, corr. Lasc. — 16 *γηρύμβα* L, corr. Elmsl. coll. schol. v. 981. — 21 *χείρεσιν* L.

980 *ἀνύμφευτον γονάν: κακόνυμφον γονὴν ὅτι ἐπὶ κακῷ νυμφευθεῖσα δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν· ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῶν κοινωνίαν οἷον τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες.*

981 *ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων: Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις ἁρπάσας Ὠρείθυιαν τὴν Ἐρεχθέως ἐξ ἧς ἔσχεν Ζήτην καὶ Κάλαϊν καὶ Κλεοπάτραν· ταύτην ὁ Φινεὺς ἔγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο Πλήξιππος καὶ Πανδίων, κατὰ δέ τινας Τηρύμβας καὶ Ἄσπονδος· μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δέ τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς· ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα ⟨τοὺς⟩ τῆς Κλεοπάτρας παῖδας ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὡς δέ τινές φασιν ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν ἅτε δὴ πειράσάντων αὐτὴν ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς ἀμφοτέρους τυφλοῖ· ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ· τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι περιοῦσαν τὴν Κλεοπάτραν ὁ Φινεὺς ἐκβέβληκεν καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγημεν, ἡ δὲ ὀργισθεῖσα τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσεν παῖδας.*

Βορέου γὰρ καὶ Ὠρειθυίας τῆς Ἐρεχθέως ἦν ἡ Κλεοπάτρα.

982 *Ἐρεχθειδᾶν*] *τῶν Ἀθηναίων.*

985 *ἅμιππος: ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν· εἰ δὲ γράφεται ἀμίπποις πρὸς τὸ θυέλλαις, τράφη θυ-*

---

3 *ἑαυτῶν*] *ἑαυτῷ* L, corr. Br. — 10 *Ἄσπονδος*] ἄσ̣πδος L; „librarius quum ἄσπ scribere incepisset mutato consilio compendio \ (= *ον*) usus est“ Dind. — 13 *ἐν Τυμπανισταῖς*] fr. 582. — 14 *τοὺς* add. Lasc. — 15 *ὅτι*] delendum? — 17 *Ἀπολλόδωρος*] III, 15, 3. — 21 *τῆς*] *τῆς κλ* (erasum) L. — 23 *ἀθηνῶν* L, corr. Elmsl.

ἑλλησιν ἀμίπποις ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις ὡς καὶ Ὅμηρος

Θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

πάγου: ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ἀκρωρείας.

986 ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ: ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης, τῆς θυγατρὸς Βορέου τῆς ἐξ Ἐρεχθειδῶν γεγονυίας ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι Μοῖραι καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν· ἢ μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ' ἐκείνῃ, τῇ Κλεοπάτρᾳ, ἦλθον.

987 μακραίωνες: ἀθάνατοι καὶ πολυχρόνιοι· ἔσχον δὲ ἐπέσχον, ἐπετέθησαν, ἐπεβάρησαν.

988 καὶ νῦν ἄνακτάς φησι τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους. Fol. 60b

989 τοῖς τυφλοῖσι γὰρ κ. ἑ.] ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετ' ἄλλου ἐστίν.

993 οἷον οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαντείας.

997 τὸ σὸν — στόμα] ἀντὶ τὸν σὸν λόγον.

999 Θᾶκος, τόπος οὕτω καλούμενος.

1000 λιμήν: ὅρμος καὶ ἕδρα ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέρχονται.

1001 κακῷ: ἐπὶ κακῷ.

1002 βεβαρβαρωμένῳ: ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ ἀλλὰ ἀσαφεῖ.

1003 χηλαῖσιν] τοῖς ὄνυξι.

φοναῖς] ταῖς αἱμακτικαῖς.

1005 ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαντείας.

1008 μυδῶσα] δίυγρος οὖσα ἡ καῦσις· κηκὶς δὲ

---

3 Il. κ 437. — 12 καὶ νῦν] cf. schol. v. 940. — 19 „vanum commentum scholiastae" Dind.; cf. schol. Eurip. Phoen. v. 840.

ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα, κυρίως δὲ ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ [ἢ] ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη.

1009 τύφειν ἐστὶ τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν· ἀνέπτυε δὲ ἀνέβαλλε τὰ μηρία ἐκ τοῦ λίπους.

κἀνέπτυε] ἀνέβαλλεν.

1010 καταρρυεῖς: καταρρεόμενοι, καθυγραινόμενοι ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης αὐτοὺς πιμελῆς ἐξέπιπτον.

1012 παιδὸς τοῦδ'] τοῦ ὁδηγοῦντος.

1013 φθίνοντ'] ἢ φθοροποιὰ ἢ διὰ τοῦ πυρὸς ἀσήμως φθειρόμενα.

1016 ἐσχάραι: αἱ ἑστίαι.

παντελεῖς: αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι ἢ ὅλαι ἢ δι' ὧν πάντα τελειοῦται.

1017 ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες καὶ οἱ ὄρνιθες διασπάσαντες τὸ τοῦ Πολυνείκους σῶμα ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας.

1019 θυστάδας λιτὰς] τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας λιτάς.

1021 ἀπορροιβδεῖ] ἀπηχεῖ, ἀφίησιν.

1022 βεβρῶτες] ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη.

1023 γνωμολογία.

1027 ἀκεῖται] ἰᾶται, θεραπεύει.

ἀκίνητος] ἀμετάθετος.

1028 διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι.

1030 καὶ Ὅμηρος

κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

---

1 λιγνὺς] sumtum ex v. 1128; cf. schol. Trach. v. 796. — 2 ἢ del. Br. — 5 ἀνέβαλεν L, correxi. — 16 ἐμόλυνεν L, corr. Lasc. — 26 οἱ] serius additum. — 28 Il. ω 54.

1033 ἀποπειρᾶσθέ μου ὡς τοξόται σκοποῦ.

1034 ἀνδρὸς τοῦδε] ἀντὶ ἐμοῦ.

1035 ὑμῖν] ὑφ' ὑμῶν τῶν μάντεων καὶ τῶν Fol. 61a συγγενῶν.

1036 ἐξημπόλημαι: πεπραγμάτευμαι, ἀνεμπόλητος μὴ πεπραγματευμένος· καὶ Ὅμηρος

οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν·

ἢ πέπραμαι.

κἀμπεφόρτισμαι: προδέδομαι, φόρτος γεγένημαι·

ἐποιήσαντό με φόρτον

Καλλίμαχος.

1037 τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον: Σάρδεις πόλις Λυδίας παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ· ἀντὶ τοῦ εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα νεῦον δέχεσθε· τὸν γὰρ Πολυνείκη οὐ θάψετε.

1044 ἀμίαντον γὰρ τὸ θεῖον.

1049 ποῖον τοῦτο πάγκοινον: τῷ βίῳ κοινόν, ἐπεὶ εἶπεν ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις καὶ καθόλου ἔλαβεν. πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν.

1052 τῆς νόσου] τῆς ἀβουλίας.

1057 οἶδας, φησί, βασιλέας ὑβρίζων;

1060 τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς.

1062 οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω;

1063 ἐμπολήσων] ἐξαπατήσων.

1064 μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων ὅ ἐστιν ἡμέρας· ἀμιλλητῆρας δὲ τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους,

---

5 πεπραγμάτευμαι] ex scholio sequente (ante προδέδομαι) huc retraxit Br. — 7 Od. ϑ 162. — 10 fragm. 529. — 12 προσάρδεων (ut in textu) L. σάρδις L, correxi.

τροχοὺς δὲ ἀντὶ τοῦ κύκλους, δρόμους, τελῶν δὲ ἀντὶ τοῦ τελέσων· ἴσθι, φησίν, οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων.

1068 ἔχεις — βαλών: ἀντὶ τοῦ ἔβαλες.

1069 ψυχὴν] τὴν τῆς Ἀντιγόνης.

1071 ἀνόσιον] μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων νῦν.

1072 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν κ. ἑ.] ἐξουσία δέδοται, λέγει δὲ τῶν νεκρῶν· ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν [ἄνω] ἄταφον.

1074 ὑστεροφθόροι] αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι· καὶ τὸ λοχῶσι γὰρ τὴν οὐ παραχρῆμα ἀλλὰ τὴν ἐς ὕστερον ἀψοφητὶ τιμωρίαν δηλοῖ· τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν ὡς καὶ τὸ

σωτῆρι τύχῃ.

1077 κατηργυρωμένος] ἀργύρῳ πεισθείς.

1078 φανεῖ] δείξει.

χρόνου τριβή: ἀντὶ τοῦ ἀναβολή.

1079 ἀνδρῶν γυναικῶν] λείπει ὁ καί, καὶ γυναικῶν.

1080 ἢ Θηβαίοις ἐχθραὶ ἢ τοῖς θεοῖς· αἱ πόλεις δέ, φησίν, ὧν ἄρχεις ἐπαναστήσονταί σοι.

1081 καθήγισαν] μετὰ ἄγους ἐκόμισαν.

Fol. 61 b 1083 ἑστιοῦχον ἐς πόλιν] τὴν ἔχουσαν ἑστίαν καὶ βωμούς.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως.

1084 τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ· ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σου· λείπει δὲ ἡ κατά.

---

4 βάλλων L. — 9 ἄνω delevi. — 14 Oed. Tyr. v. 80. τύχῃ] ψυχῇ L.

1086 θάλπος: τὴν δριμύτητα, τὸν ἐμπρησμόν, τὸν ἰόν· θάλπος γὰρ τὸ καῦμα, ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν· ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα τὸν ἰὸν ἀφίησι διὸ καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰσχύουσιν.

1092 ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως.

1094 λακεῖν] φθέγξασθαι.

1096 τὸ μὲν ὑποχωρεῖν δεινὸν τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι . . . . . .

1103 συντέμνουσι] συντόμως κατακόπτουσι καὶ βλάπτουσι.

1105 μόγις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης.

1106 δυσμαχητέον] περιττεύει τὸ δυς.

1107 δρᾶ] ἀντὶ τοῦ δρᾶσον.

1110 ἐπόψιον] φανερὸν διὰ τὸ ὕψος, φησὶ δὲ τὸν τάφον.

1111 δοκήσει μετεστράφην.

1113 δέδοικα, φησί, μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινὰ ἀλλ' ἄριστόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις.

1115 πολυώνυμε] ὦ Διόνυσε· οἱ μὲν γὰρ Βάκχον οἱ δὲ Ἴακχον οἱ δὲ Ἰυαῖον οἱ δὲ Εὔιον οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν.

1119 Ἰταλίαν] διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας.

1120 παγκοίνοις] ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις· ἢ διὰ τὸν τὴν θεὸν πάντας τρέφειν ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου.

1121 κόλποις: ἀντὶ τοῦ πεδίοις.

Βακχεῦ Βακχᾶν] τῶν Βακχῶν Βακχευτά.

---

8 βλαβῆναι] πάρεστι addit Lasc.; lacunam indicavit M. Schmidtius. — 21 λύαιον L, correxi.

1122 μητρόπολιν] τὴν πόλιν τῆς μητρός σου.

1124 παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος.

1126 σὲ δρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνὸς ἀντὶ τοῦ σοὶ θυσίαι κατὰ Παρνασσὸν γίνονται· ἢ παρ' ὅσον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται.

διλόφου πέτρας] τοῦ Παρνασσοῦ· τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος.

1127 στέροψ: ἡ λαμπρά.

1128 Κωρύκιαι] αἱ Παρνασσίδες· Κωρύκιον γὰρ ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.

1130 Κασταλίας] πηγὴ ἐν Παρνασσῷ.

Fol. 62 a 1131 Νύσσα Φωκίδος ὄρος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Νύσσαι.

1132 κισσήρεις] κισσοφόροι.

1133 χλωρά τ' ἀκτὰ] ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος ἢ τὸ ἐν Παρνασσῷ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἕω βότρυας φέρει περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας, ἐτρυγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν.

1135 εὐαζόντων: ὑμνούντων, μετὰ εὐφημίας εὐοῖ λεγόντων ὅς ἐστιν ὕμνος Διονύσου.

1136 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιὰς] γράφε ἐπισκοποῦντα γυίας.

1137 τὰν] ἥν.

1139 κεραυνίᾳ] κεραυνοβλήτῳ.

1142 μολεῖν] λείπει θέλησον· ἢ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.

---

13 ἄλλαι] Euboica, Thracia, al. — 18 ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κ. ἑ.] cf. Sophocl. fr. 235. — 21 εὐοῖ L.

1143 *Παρνησίαν | ὑπὲρ κλιτὺν*] *ἀντὶ Παρνησίας ἀπὸ κλιτύος.*

1145 *ἢ στονόεντα πορθμόν: ἢ στονόεντος διὰ πορθμοῦ· καὶ ὁ ποιητὴς*

ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων·

στονόεντα δὲ τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα· πορθμὸν δὲ ἔνιοι τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς Βοιωτίαν, οἱ δὲ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

οἷον διὰ γῆς ἢ δι' ὑγρᾶς.

1146 *ἰὼ πῦρ πνεόντων | χοραγέ: τῶν πυρπνόων ἄστρων χορηγέ· καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν. ἄλλως: χοραγὲ τὸν χορὸν ἄγων· ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ· κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγον τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός.*

1147 *καὶ νυχίων | φθεγμάτων: τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν καὶ ὕμνων· ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ Διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται ὅθεν καὶ νυκτέλιος· καὶ Εὐριπίδης*

νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

1151 *περιπόλοις: ταῖς ἱερείαις, ταῖς σαῖς ἀκολούθοις· καὶ ἐν Νάξῳ γὰρ τιμᾶται ὅτι ἐκεῖ τῇ Ἀριάδνῃ συνεγένετο.*

1152 *αἵ σε*] *λείπει ἡ περὶ ἵν' ᾖ αἵτινες περὶ σέ.*

1156 *οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντα: ὁπωσδήποτε βεβιωκότα εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως.*

---

2 *ἀπὸ*] *ὑπὸ* L, correxi. — 5 ll. *ψ* 230. *Θυίων* L. — 7 *ἀπ'*] *ὑπ'* L, corr. Br. — 9 ad v. 1142 adscripta in L, corr. Lasc. — 11 *χορηγὲ*] *ἐπίσκοπε* L, correxi. — 12 *Βάκχαις*] v. 1078. — 17 *νυκτέλιος*] Nonn. Dionys. 9, 114. — 18 Bacch. v. 486.

1158 καταρρέπει] πίπτει· καταβάλλει· γράφε δὲ καταρρέπει ὅ ἐστι πίπτειν ποιεῖ.

1161 ὡς ἐμοὶ] λείπει ἐδόκει.

1165 ἀφεῖται] ἀπολέλυται, ἀπόλλυται.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων· βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύου ἄφεσις.

1166 προδῶσιν] ἀπολέσωσιν.

οὐ τίθημ' ἐγώ: οὐ τίθημι, φησίν, ἐν τοῖς ζῶσιν τὸν τοιοῦτον οἷον οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί.

1169 ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι προστακτικῶς.

1170 οὐδ' ἂν ἀχρήστου τινὸς πριαίμην τὰ ὑπόλοιπα.

1173 τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ζῶντες.

1176 χ.

τὸ χ ὅτι ἐρωτᾷ

πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς

ἀκούσας ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν.

Fol. 62b 1180 Εὐρυδίκην] Ἡσίοδος Ἡνιόχην αὐτὴν καλεῖ

ἵκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ηνιόχην.

ὁμοῦ: ἐγγύς.

1182 κλύουσα παιδὸς] λείπει ἡ περί.

τύχῃ] ὅ ἐστιν ἐκ τύχης.

1185 εὐγμάτων προσήγορος] δι' εὐχῶν προσαγορεύουσα.

---

2 καταρρέπει] καταρρέπειν L, corr. Br. κατατρέπει Wolffius p. 183. — 4 et 5] ad v. 1168 adscripta in L, corr. Lasc. — 5 κύ∗βοις L. — 6 βόλος] Theocrit. I, 40. — 20 Scut. v. 83. Κρέοντα L.

1186 ἀνασπαστοῦ] δυσχερῶς ἀνασπωμένης καὶ ἀνοιγομένης.

1189 κἀποπλήσσομαι] ἐκπλήττομαι.

1193 παρήσω] παραλιμπάνω.

1194 μαλθάσσοιμ᾽] ἀπατήσαιμι.

1195 γνώμη.

1197 νηλεὲς] ἐλέους μὴ τυχόν.

1199 καὶ τὸν μὲν] πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ τὸν μὲν λούσαντες.

ἐνοδίαν θεὸν] τὴν Ἑκάτην ἢ τὴν Περσεφόνην.

1202 θαλλοῖς] ξύλοις.

συγκατήθομεν] συγκατεκαίομεν.

1203 ὀρθόκρανον] ὑψηλόν.

1205 νυμφεῖον] τὸν νυμφῶνα.

1207 ἀκτέριστον] τὸν κακοκτέριστον τῆς Ἀντιγόνης τόπον· ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια.

1208 μολὼν] (μ)αθ(ών).

1209 τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχίζεται.

1215 ἴτ᾽ ἄσσον] προσέλθετε.

1216 ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ] τὴν ἐκ λίθων ἁρμονίαν τοῦ τάφου ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις.

ὡς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ Αἵμων· ἢ ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε.

1218 ἢ θεοῖσι κλέπτομαι] ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ θεῶν.

1220 ἠθροῦμεν] ἐθεωροῦμεν.

1222 μιτρώδη βρόχον ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη.

σινδόνος] ἀπὸ σινδόνος.

καθημμένην] τὸν τράχηλον δεδεμένην.

---

16 τόπον] τάφον? — 27 βρόχον] λέγει addit Lasc. — 28 ἀπὸ σινδόνος] legitur in L post ζώνη; separavi.

Fol. 63 a 1232 πτύσας προσώπῳ: οἷον ἀποστραφεὶς καὶ σκυθρωπάσας καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος, οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρὶ ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν κατέπτυσεν αὐτοῦ ὅ ἐστι κατεφρόνησεν τῶν λόγων αὐτοῦ· οὐχ εἶλκεν δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ πατρὸς ὥσπερ ᾤετο· εἶπεν γὰρ ἄνω

ἡ δ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα·

ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει.

1233 διπλοῦς κνώδοντας: ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς· ἄμφηκες γὰρ τὸ ξίφος· κνώδων δὲ τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὀδοῦσι.

1236 τὸ ἔγχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσιν.

1239 φοινίου σταλάγματος: τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ ὅ ἐστιν αἷμα ἐξέπνευσεν.

1240 τὰ νυμφικὰ | τέλη] τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν.

1246 νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν ἀλλ' ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων.

1250 οὐκ ἀνόητος, φησίν, ὑπάρχει ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι· ἁμαρτάνειν δὲ λέγει νῦν τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν.

1253 ἀλλ' ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα μή τι καὶ μανιῶδες κρύφα βουλεύεται ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη.

1257 ἐφήκει] ἀντὶ τοῦ ἥκει.

1258 μνῆμα: τὸν νεκρόν.

1259 οὐ δι' ἄλλον ἀποθανόντα, οὐκ ἐξ ἄλλου νεκρωθέντα.

1262 θανατόεντ'] θανάτου ἄξια ἢ θανάτου αἴτια.

7] v. 751. — 19 βούλεσθαι] βουλήσεσθαι?

1265 ἄνολβα] ἀνωφέλητα.

1266 νέᾳ ἡλικίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύτηκας.

1270 ἰδεῖν] γράφε ἔχειν.

1274 ἀγρίαις ὁδοῖς] ἀγρίαις ὁρμαῖς. Fol. 63 b

1275 τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας.

λακπάτητον] τὴν μεθ' ὕβρεως ἀπωθουμένην ἢ τὴν μεγάλως καταπατουμένην.

1279 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων] ὡς τοῦ Κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος.

1282 παμμήτωρ] ἡ κατὰ πάντα μήτηρ· ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη μὴ ἑλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον.

1286 κακάγγελτα] κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα.

1288 ἐπεξειργάσω] ἐπέσφαξας.

1291 σφάγιον — | γυναικεῖον — μόρον: τὸν ἀπὸ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον.

ἐπ' ὀλέθρῳ: τοῦ Αἵμονος.

1293 ἐγκέκλεισται ἡ γυνή.

1298 τάδ' ἐναντία] γράφε τόνδ' ἔναντα.

1301 ὀξύθηκτος] ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν.

βωμία πέριξ] ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη· παρὰ τὸν βωμὸν προπετής.

1302 λύει κελαινὰ βλέφαρα] ἀπόλλυται.

1303 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κ. ἑ.] ὡς αὐτῆς προγαμηθείσης Μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ Κρέοντος· οἱ δέ φασι τοῦ Μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν· πρότερον γὰρ Μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο· ἐν δὲ τῷ τυράννῳ Οἰδίποδι καὶ αὐτὸς Μενοικέα αὐτὸν καλεῖ.

---

11 ἐμφατικῶς L, corr. Lasc. — 19 ἐκκυκλεῖται Ellendtius; an ἐκκεκύκληται? — 28 ἐν δὲ τῷ τυράννῳ Οἰδίποδι] ibi

1305 ἐφυμνήσασα] καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ.

1307 ἀνέπταν] ἐσείσθην, ἐταράχθην.

1308 ἀνταίαν] γράφε καιρίαν.

1312 τῶνδε κἀκείνων] τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν.

1313 πρὸς τῆς θανούσης κ. ἑ.] κακῶς ἐλέγου ⟨πρὸς⟩ τελευτώσης αὐτῆς· ἐνομίζου, ἐπεγράφου.

1314 τίνι τρόπῳ, φησίν, ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς; ἀντὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσεν;

ἐν φοναῖς] εἰς φονάς.

1317 οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει ὅ ἐστι τοῦ σοῦ φόνου οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ' ἐμέ.

Fol. 64a 1325 τὸν οὐκ ὄντα ὅλως, μᾶλλον δὲ μηδένα.

1326 κέρδη παραινεῖς εἴ τι κέρδος: κέρδος μεταφωνεῖς τὸν θάνατον· παρὰ τούτου γὰρ τὰ κράτιστα ἀπαλλάσσεται καὶ βράχιστα γίνεται τουτέστιν ἐλάχιστα [γίνεται]· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτω, τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακὰ ἢ οὕτω, τὰ ἐν ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ κράτιστά ἐστιν ἢ οὕτω, βραχέα γὰρ τὰ κακὰ ἐάν τις ἀναχωρῇ [ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστι]· τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακὰ κράτιστόν ἐστι.

1328 βράχιστα] γράφε κράτιστα.

κράτιστα] γράφε βράχιστα.

1329 ὁ ἐμὸς θάνατος ὁ μείζων τούτων τῶν κακῶν.

(v. 69. 85) Menoeceus non filius sed pater Creontis est. — 8 πρὸς addidi. — 19 γίνεται inclusit M. Schmidtius. — 22 ἢ — ἐστι] incl. M. Schm. — 27 μείζων] μείων Wexius.

1330 τερμίαν] τῆς τελευτῆς παρασκευαστικήν· τέρμα γὰρ τὸ τέλος.

1334 μέλλοντα] δεύτερα.

1335 ὅτοισι] τοῖς θεοῖς.

1336 ὧν βούλομαι τυχεῖν ταῦτα ηὐξάμην.

1341 σέ τ' αὐτὰν] τὴν Εὐρυδίκην.

1344 πάντα γὰρ | λέχρια: πλάγια καὶ πεπτωκότα, τὰ μὲν ἐν χερσὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

1347 δυσκόμιστος] ἀφόρητος.

1348 πολλῷ τὸ φρονεῖν: τὸ καλῶς φρονεῖν πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον.

1350 αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν· καὶ ὁ ποιητὴς

ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

1351 ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.

---

12 μεγαλορημονίαι L, corr. Iuntina; sed etiam αὐτόριζα legitur in scholio v. 714. — 15 Il. ρ 32. — 16 comparandum cum his Antig. argum. II p. 18, 23: κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ, πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος (τῷ Αἵμονι apogr. Dresd.) δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Αἵμονα.

ΕΙΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

Fol. 65a 1 λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος: ὁ τρόπος ἀναχρονισμός· μεταγενέστερος γὰρ ὁ Σόλων. φασὶν Ἀθηναίους αἰτήσασθαι Σόλωνα νόμου γραφήν, τὸν δὲ δεδιότα τὸ ἀψίκορον αὐτῶν ὅρκον αἰτῆσαι αὐτοὺς ἐπιμεῖναι [δὲ] δεκαετίαν, παρευλαβούμενον δὲ μήποτε μένοντα ἀναγκάσωσι μεταθεῖναί τι τῶν νομίμων ἀναχωρῆσαι πρὸς Λυδοὺς καὶ Κροῖσον· δεξάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Κροῖσος δείκνυσι πάντα τὸν πλοῦτον καὶ στρατιώτας ἐν ὅπλοις χρυσοῖς βωμόν τε Ἀπόλλωνος ὁλόχρυσον, καυχώμενος δὲ ἠρώτα αὐτὸν τίς πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος, ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν καὶ Βίτωνα· λυπηθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἠρώτα τὸν τὰ δεύτερα φέροντα, τούτου δὲ πάλιν ἕτερον προβαλομένου ἠγανάκτησε Κροῖσος ἐπεὶ μηδὲ τὰ δεύτερα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ δέδωκεν· ὁ δὲ Σόλων συνεὶς τὴν λύπην ἀπεφήνατο ὅτι τέλος [ἐστὶν] ὅρα μακροῦ βίου· φασὶ δὲ αὐτοῦ τὸ

3 φασὶν Ἀθηναίους κ. ἑ.] cf. Herodot. I, 29 sqq. φασὶ δὲ Triclinius. — 5 ἐπέμενε δὲ δεκαετίαν παρευλαβούμενος δὲ L, corr. Br. — 6 δὲ inclusi. — 12 εὐδαιμονέστατος Neuius. — 14 προβαλλομένου L, correxi. — 17 τέλος ἐστὶν ὅραμα βίου L, correxi coll. schol. Eur. Andr. v. 100: τέλος ὅρα μακροῦ βίου (Leutsch. par. II, 773, 21; cf. I, 315, 12. II, 665, 12: τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων). αὐτοῦ] αὐτὸν L, corr. Neuius.

τηνικαῦτα πόλεμον αἱρομένου πρὸς Πέρσας χρησθῆναι παρὰ τοῦ θεοῦ

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει·

ὁ δὲ νομίσας περὶ τῆς Περσῶν ἀρχῆς αὐτὸν λέγειν ἐπολέμησεν καὶ ἡττηθεὶς ἐν πυρὶ βέβληται ὑπὸ Κύρου, καιόμενος δὲ Σόλωνα ἐπεκαλεῖτο· Ἀπόλλων δὲ ὄμβρον ἐπιβαλὼν ἔσβεσε τὸ πῦρ, Κύρου δὲ ἐρωτήσαντος διηγήσατο αὐτῷ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ φιλοσόφου ὅθεν θαυμάσας τε καὶ ἐννοήσας τὸ τῆς τύχης ἄδηλον μετὰ τιμῆς ἀπέπεμψεν Κροῖσον.

4 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν: ἐγώ, φησί, τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ.

7 ἐν Πλευρῶνι] πόλις Αἰτωλίας.

νυμφίων ὄκνον: νυμφίων ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων καὶ μνηστευμάτων, ὄκνον δὲ τὸν φόβον· Ὅμηρος

ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν·

εἰ δὲ γράφεται ὄτλον τὴν ταλαιπωρίαν ἢ [Ὅμηρος] τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον· Καλλίμαχος

κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες.

γράφε ὄτλον· ἡδεῖα δὲ ἡ φράσις καὶ ἡ ἱστορία.

12 ἑλικτός: διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

13 βούκρανος: οἱ ποταμοὶ βούκρανοι διετυποῦντο

---

1 αἱρουμένου L, correxi. — 12 πρὸ τοῦ θανάτου l. — 15 νυμφίων (ut in textu) utrobique L. — 17 Il. ε 255. ἐπιβήμεναι l. — 18 Ὅμηρος inclusi. — 19 καὶ Καλλίμαχος l. — 20 fr. 274.

ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς· Ὅμηρος

τοὺς ἔκβαλλε ⟨θύρᾳξε⟩ μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος·

ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες· ἢ διὰ τὸ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι.

ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος: ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τῆς δασύτριχος γενειάδος αὐτοῦ κατέρρει πλῆθος ὑδάτων ὡς ἀπὸ κρήνης· παροιμία ἐκ πολλοῦ εἰρημένη.

14 κρηναίου ποτοῦ] λείπει τὸ ὡς, ὡς ἀπὸ κρήνης.

19 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνός: τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ Οἰνέως ὡρισμένον, τῷ νικῶντι Ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν.

21 ἐκλύεταί με: ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με καὶ ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου τοῦ Ἀχελῴου περιγενόμενος.

καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων: τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης οὐκ ἂν διείποιμι (ἐδεδοίκει γάρ), ἐκεῖνος δ' εἶποι ὃς ἄφοβος αὐτῶν τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο· Ὅμηρος

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος.

23 θώκων] θᾶκος ἡ καθέδρα.

24 ἐγὼ γὰρ ἤμην: δασέως ἵνα συνάδῃ τῷ

ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας·

οἱ δὲ ψιλῶς ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.

25 μή μοι τὸ κάλλος: μὴ διὰ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι περιπέσω τῷ Ἀχελῴῳ γαμηθεῖσα.

---

3 Il. φ 237. ἔκβαλεν L, corr. l. — 18 Il. δ 539. — 21 ἦμην (ut in textu) L. τῷ] τὸ L, corr. Br. — 22] v. 22.

26 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος: ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος· τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει, ὁ ἀγώνιος Ζεὺς εὐτυχῶς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχῶς, εὐτυχῶς μὲν ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ Ἀχελῴου οὐκ εὐτυχῶς δὲ ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν Ἡρακλέους ἀπουσίαν.

27 λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτόν: ἀντὶ τοῦ ἔκκριτον.

28 ξυστᾶσ'] ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα· τρέφω δὲ ἀντὶ ἔχω, αὔξω. διὰ τὸ καὶ ⟨νῦν⟩ περὶ Ἡρακλέους ἀγωνιᾶν.

29 προκηραίνουσα: ἀγωνιῶσα, μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ ὅ ἐστιν ἐν βάθει βουλευομένη· καὶ Εὐριπίδης

τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;

νὺξ γὰρ εἰσάγει: ἀντὶ νυκτὸς ἔρχεται καὶ νυκτὸς ἐξορμᾶται ὡς μὴ διαδοχήν μοι τῶν πόνων γενέσθαι.

32 γήτης: γεωργός, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος· ἔκτοπον δὲ ἔξω καὶ πόρρω οὖσαν.

35 λατρεύοντά τῳ] ὑπηρετοῦντα τῷ Εὐρυσθεῖ.

36 ὑπερτελής: ἀντὶ ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν οἷον τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείττων ὤφθη κατορθώσας αὐτούς· ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστιν, ἐγκρατὴς καὶ ὑπεράνω.

39 ἐν Τραχῖνι: πόλις Θετταλίας εἰς ἣν Ἡρακλῆς κατῴκησεν διὰ τὸν τοῦ Ἰφίτου φόνον κατὰ τὸν νόμον.

---

1 ἔθηκεν L. — 2 Ζεὺς εὐτυχῶς] Ζεὺς εὐτυχὲς L, correxi. — 10 διὰ τὸ — ἀγωνιᾶν] post ἔκκριτον schol. v. 27 scripta in L huc collocavit Br. νῦν addidi. περὶ τοῦ Ἡρακλέους l. — 13 Hippol. v. 223. — 17 γήιτης (ut in textu) eraso ι L. — 25 φόνον] νόμον L, νόμον l, corr. man. rec. in marg. L.

40 ξένῳ παρ' ἀνδρί: τῷ Κήυκι ὃς ἦν παῖς Ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ· καὶ Ἡσίοδος

Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα.

Fol. 65 b 42 αὐτοῦ] ἀντὶ ὑπὲρ αὐτοῦ.

43 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαι] ὑποπτεύω, ὑπονοῶ, οἴομαι.

45 ἀκήρυκτος μένει: ἄσημος, οὐ μηνυόμενος ὅπου πότ' ἐστιν· ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει ποῦ πότ' ἐστιν.

47 δέλτον λιπὼν ἔστειχε: ὡς τοῦ Ἡρακλέους τύπον διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλελοιπότος [ὡς] εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου γνῶναι αὐτὸν τελευτῶντα ⟨καὶ⟩ μετὰ τοὺς ιε΄ μῆνας ἀναγνοῦσαν ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα.

48 θεοῖς ἀρῶμαι: εὔχομαι μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν πημονῆς ἄτερ.

50 πανδάκρυτ' ὀδύρματα: διὰ πανδακρύτων ὀδυρμάτων ὡς τὸ

διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

52 φρενοῦν] νουθετεῖν, εἰς φρόνησιν ἄγειν.

53 τὸ σόν: τὸ σοὶ συμφέρον ἢ τόσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγον.

54 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις: ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ἡρακλέους Ὕλλος, Κτήσιππος, Γλῆνος, Ὀνείτης· ἔστι δὲ Ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὕλλος ἐκ Μελίτης.

---

3 Scut. v. 353. δ' ἕτοιμοι παρελαύνομεν L. — 10 ἔστειχεν L. — 11 ὡς inclusi. — 13 καὶ add. Br. — 14 αὐτὴν] αὐτὸν L, corr. Lasc. — 15 εὔχομαι] τοῖς θεοῖς addit l. ἐγγεγραμμένην L, corr. Lasc. — 19 Il. κ 469. — 20 νουθετοῦν L, corr. Lasc. — 24 γληνοσολίτης L, Γλῆνὸς Ὀλίτης Lasc., corr. Dind. ex Apollod. II, 7, 8.

56 εἰ πατρὸς | νέμοι τιν' ὥραν: ὥραν φροντίδα· καὶ Ἡσίοδος

ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται·

ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι.

58 ἀρτίπους ⟨θρῴσκει⟩: ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται.

59 πρὸς καιρὸν] κατὰ καιρόν.

60 τἀνδρὶ] τῷ Ὕλλῳ.

61 ἀγεννήτων] δυσγενῶν.

63 ἐλεύθερον] σπουδαῖον καὶ ἐλευθέρῳ πρέποντα.

64 εἰ διδακτά μοι] εἰ προσήκει μοι μαθεῖν.

65 ἐξενωμένου] ἐν ξένῃ διατρίβοντος.

68 ἰδρῦσθαι] διάγειν.

69 τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον: ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτόν· ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ.

70 Λυδῇ γυναικὶ] τῇ Ὀμφάλῃ.

λάτριν] δοῦλον.

πονεῖν] ὑπηρετεῖν.

71 πᾶν τοίνυν εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη: ἀκούσεται τοίνυν τις ὅτι Ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν εἰ ἀληθῶς ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ Ὀμφάλῃ.

72 ἐξαφεῖται] ἀφείθη, ἀπηλλάγη τοῦ δουλεύειν.

74 Εὐβοΐδα χώραν: ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν, οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν.

77 τῆσδε τῆς χώρας] τῆς Εὐβοίας.

79 ὡς οἱ τελευτὴν τοῦ βίου: ἔλεγεν, φησίν, ὅτι

---

1 ὥραν (in scholio) L. — 3 Opp. v. 30. — 5 διαπράττεσθαι] πράττειν Br. — 13 διατρίβοντα L, corr. Br. — 15 ἄροτρον (ut in textu) L.

ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι ἢ σῳθεὶς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον.

82 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε: ἐν κινδύνῳ καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ καὶ συναγωνιούμενος;

83 ξυνέρξων] τῷ πατρί.

86 εἰ δὲ καὶ ἠπιστάμην ἢ προηκηκόειν, φησίν, ὅτι ταῦτα προεῖπεν πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ.

Fol. 66a 92 χώρει νῦν, ὦ παῖ: καὶ νῦν, φησίν, ὦ παῖ, ἄπιθι· καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις κέρδος ἀποφέρεται τουτέστι καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος κέρδος σοι ἔσται.

94 αἰόλα νύξ: μέλαινα ὡς οἱ νεώτεροι· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα ἡ νὺξ ἢ ταχεῖα διὰ τὸ

νυκτὶ θοῇ

παρ' Ὁμήρῳ· τίκτει δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ.

95 φλογιξόμενον] ἀντὶ τοῦ λάμποντα.

96 Ὅμηρος

Ἥλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷ.

αἰτῶ] παρακαλῶ.

97 τὸν Ἀλκμήνης: λείπει παῖδα.

98 πόθι] λείπει οἰκεῖ, διατρίβει.

100 ἢ ποντίους αὐλῶνας: τοὺς παρὰ θάλατταν τόπους στενούς, ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν· ἆρα οὖν ἐν θαλάττῃ ἐστίν; ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους· αὐλὼν γὰρ

---

14 ὡς] καὶ L, corr. Lasc. — 16 Il. μ 463, al. — 20 Od. λ 109, al. — 25 ἆρα L, corr. Lasc. — 26 αὐλὼν] λ ex τ.

τὸ στενόμακρον πέλαγος, ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δηλοῖ ὅ ἐστι τὰς νήσους.

101 ἢ δισσαῖσιν ἀπείροισιν: ἀντὶ τοῦ καὶ πρὸς τὰ ἑῷα καὶ δυτικά.

102 ὦ κρατιστεύων: ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς κατὰ τὸ ὀπτικόν· καὶ Ὅμηρος

ὃς πάντ' ἐφορᾷ.

103 ποθουμένᾳ] ἀντὶ τοῦ ποθούσῃ.

104 τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν: τὴν περιμάχητον· πυνθάνομαι, φησί, τὴν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν μηδέποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόθῳ τῶν δακρύων νικωμένην ὀδύρεσθαι· ἀθλίαν δ' ὄρνιν τὴν ἀλκυόνα φησὶν ἡ τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις εἶτα τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων δακρύει.

λείπει ἡ διά.

105 οἷα] ἐπιρρηματικῶς.

ἄθλιον ὄρνιν] γράφε ἄλιον ὄρνιν, ἀλκυόνα· ἢ ἀηδόνα.

106 οὔποτ' εὐνάζειν: τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν ἀλλ' ἡττᾶσθαι καὶ ἀεὶ δακρύειν.

ἀδακρύτων] πολυδακρύτων.

107 ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρός: ἀλλὰ τὸ δεῖμα τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν.

109 ἐνθυμίοις εὐναῖς: ταῖς μεριμνητικαῖς, ταῖς πολυφροντίστοις, ἀνανδρώτοισι δὲ ταῖς ἐρήμοις τοῦ ἀνδρός.

---

4 ἑῷα] ἕω L, ἑὼ l, corr. Lasc. — 6 καὶ — ἐφορᾷ] post δυτικὰ schol. v. 101 scripta in L, corr. Br. — 7 Od. λ 109, al. — 12 ἀθλίαν] ἄλιον Lasc. — 16 ἐπιρρηματικῶς] post περιμάχητον schol. v. 104 insertum in L separavit Dind. — 17 ἀλκυόνην L, corr. Dind. ἀλκυόνα ⟨ἢ ἄθλιον⟩ ἀηδόνα Otto Pauli.

112 τὸ πολλὰ πρὸς τὸ κύματα.

ὥστ' ἀκάμαντος | ἢ νότου: ὥσπερ γὰρ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν ἢ νότου πνέοντος ἢ βορέου, τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἐπιόντα τὰ δὲ ἀπερχόμενα οὕτως καὶ τὸν Ἡρακλέα καθάπερ τι πέλαγος κακῶν τὸ μὲν [τι] παρὸν λυπεῖ τὸ δ' αὐξόμενον ἀπόκειται.

116 Καδμογενῆ: τὸν Θηβαγενῆ Ἡρακλέα· Ἡσίοδος

ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη.

117 τρέφει, τὸ δ' αὔξει] ἀντὶ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεώς εἰσιν αὐτῷ οἱ πόνοι.

τρέφει: ἀντὶ ἔχει, τὸ δὲ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται· οὕτω φησί, τὸ μὲν τῶν κακῶν ἔχει αὐτὸν τὸ δὲ αὔξεται κατ' αὐτοῦ. ἄλλως: τρέφει ἀντὶ τοῦ τρίβει κατὰ ἀντίφρασιν· ἔστι γὰρ οὕτω, τὸ μὲν αὐτὸν καταπονεῖ παρὸν τὸ δ' αὔξει καὶ κορυφοῦται· ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφει καὶ αὔξει ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων ὡς Ἰσοκράτης „οἷς τοῦ βίου ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα ἐχαρίζετο“· βίου δὲ πέλαγος τὸν χειμαζόμενον βίον.

118 πέλαγος | Κρήσιον] ὡς πάνυ χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης.

119 ἀλλά τις θεῶν: θάρρει, φησίν, ὦ Δηιάνειρα· θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα κωλύει ἀπὸ τοῦ Ἅιδου· ἢ ἀναμπλάκητον ἐπιτυχῆ παρὰ

---

4 et 5] ἀπιόντα et ἐπερχόμενα L, correxi. — 6 τι inclusi. — 9 Theog. v. 530. — 14 ἄλλος L, corr. l. — 18 ὡς] καὶ l. Ἰσοκράτης] Demon. p. 3 d: οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ — χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν. — 25 ἀναπλάκητον L. ἐπιτύχηι L, corr. Lasc.

τὸ μὴ ἀναπλακεῖν οἷον κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τοῦ Ἅιδου.

120 ἀναμπλάκητον] ἄπταιστον.

122 ὧν ἐπιμεμφομένας: περὶ ὧν μεμφομένης ὅτι προσηκόντως ὀδύρῃ· θεοὶ γὰρ αὐτὸν σῴζουσιν.

ἀδεῖα μὲν ἀντία δ' οἴσω: οἷς περὶ τοῦ Ἡρακλέους φρονεῖς ἐρῶ· τὸ δὲ ἑξῆς ἐπάγει ὥστε μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ αὐτοῦ· ἡδεῖα ὅτι φησὶν αὐτὸν ζῆν, ἀντία δὲ ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει Δηιάνειρα ὡς ἀποθανόντος αὐτοῦ.

ἀντία] ἀντίον σοί.

οἴσω] ἀντὶ λέξω.

124 οὐκ ἀποτρύειν: οὐκ ἀπογνῶναι, οὐκ ἀποκάμνειν, οὐκ ἀποβάλλειν, οὐκ ἀποδοκιμάζειν.

126 ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' | ὁ πάντα κραίνων: οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε·

δοιοὶ γάρ τε πίθοι·

οἷον συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πήματι καὶ χαρᾷ καὶ στρέφουσιν ὀξέως τὰ πράγματα ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς.

129 ἀλλ' ἐπὶ πήματι καὶ χαρᾷ: ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ πήματι πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί· πήμᾳ δὲ ἀντὶ πήματι κατὰ ἀποκοπήν.

ποτὲ μὲν ἐπὶ πήματι ποτὲ δὲ ἐπὶ χαρᾷ.

---

1 ἀναπλακεῖν] ἀμπλακεῖν Neuius. — 4 ἐπιμεμφομένα σοι (σ' Wolffius): περὶ ὧν μεμφομένη σοι (σ' Wolf.) ὅτι ⟨οὐ⟩ προσηκόντως Lasc. — 7 φρονεῖς ἐρωτι δε L, in marg. ζτ, correxi. — 8 ἡδεῖα] ἡ δὲ L, correxi. — 18 Il. ω 527. — 23 πήμᾳ] πῆμα L, correxi.

130 πᾶσι κυκλοῦσιν: ἀντὶ κυκλοῦνται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· ἢ τὸ κυκλοῦσιν ἐπὶ τῶν θεῶν. οἷον ἄρκτου στροφάδες: τὰς ἄρκτους παρέλαβεν ἐπεὶ διαφανεῖς τέ εἰσιν καὶ ἡσυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν· καθόλου γὰρ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται διὰ τὸ μείζονα κύκλον ὁδεύειν· Ἄρατος

αὐτοῦ καὶ κριοῖο θοώταταί εἰσι κέλευθοι.

Fol. 66b 136 στέρεσθαι] ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς· τίνος δὲ στέρεσθαι; δῆλον ὅτι τοῦ χαίρειν.

137 ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν: ἅπερ καὶ σὲ λέγω χρῆναι φρονεῖν καὶ χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι· ἢ οὕτως, ἃ καὶ σὲ βούλομαι φροντίζειν ὅτι τρέπονται καὶ ἐκ κακῶν ἐπὶ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα.

140 Ζῆν' ἄβουλον: δύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλευόμενον τοῖς ἰδίοις παισὶ τὸ συμφέρον διὸ μηδὲν φαῦλον περὶ Ἡρακλέους ἔλπιξε· οὐ γὰρ παρορᾷ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ὁ Ζεύς.

141 ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν.

144 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε: ἡ γὰρ νέα ἡλικία ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται· τὸ δ' αὐτοῦ τινες ψιλοῦσιν καὶ νοοῦσιν αὐτόθι, ἔνιοι δὲ δασύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον καὶ οὔτε καύματι φθείρεται οὔτε ὑετῷ οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι ἀλλὰ ταῖς ἡδοναῖς εἰς ὕψος εὐθυμίας αἴρεται· ἕως τις γαμηθῇ οὐδέν, φησί, ταράττει τὴν νέαν ἡλικίαν ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ

---

3 ἄρκτου στροφὰς παρ. Lasc. — 7 Phaenom. v. 225. — 11 χρησταῖς] sumtum ex v. 125 (ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν).

φθείρεται ὑπό τινος οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης ἐστηριγμένη
ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν ⟨τῷ⟩ βίῳ κακῶν·

νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

145 οὐ θάλπος κ. ἑ.] ἀντὶ οὐδεμία μεταβολή.

147 ἡδοναῖς — ἐξαίρει] ταῖς εὐθυμίαις ἐξυψοῖ.

148 ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου: τὸ τηνικαῦτα ἐπειδὰν γαμηθείη τις εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέπουσα καὶ συνορῶσα ⟨ὡς⟩ ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας εἰσῆλθεν οἰκτείρει τὰ κατ' ἐμέ.

150 ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπέρ.

151 τὸ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ νέον ἀποδέδωκεν.

153 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγε: τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ Ἡρακλέους πολλάκις ἀπωδυράμην ἓν δὲ νῦν εἰπεῖν βούλομαι οἷον οὐκ εἰρηκά πω.

155 ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος.

161 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὤν: ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι νῦν δὲ ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι, εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος.

162 χρεὶ' ἦ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν: ἔλεγεν προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐκτησάμην.

ἢ προνοεῖσθαι ἑτέρου ἀνδρὸς ἢ σῴζειν τὸ λέχος.

167 τοῦθ' ὑπεκδραμόντα] διαφυγόντα τὸν θάνατον.

---

2 τῷ add. l. — 3 Eurip. Med. v. 48. — 7 γαμηθῇ Br. — 8 ὡς addidi. — 11 τὸ νέον] τὸν νέον L, corr. Neuius (v. 144 τὸ γὰρ νεάζον). — 19 προνοίαι — ποιήσομαι L, corr. Lasc. — 22 χρεὶ' ἦ etiam in textu L, χρείη Br. μέλεσθαι (ut in textu) L, corr. l.

169 τοιαῦτ' ἔφραξε: ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγεν παρὰ θεῶν εἱμάρθαι ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων.

170 τῶν Ἡρακλείων] τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος· πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτο εἶδος παρὰ ποιηταῖς.

172 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων: τὴν ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας φηγὸν ἐφ' ᾗ δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο· ὡς ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς ἡ Δωδὼν ὡς Πλευρών· Ὅμηρος δὲ Δωδώνην εἶπεν. εἰς τὸ αὐτό: ὑπεράνω τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου δύο ἦσαν πέλειαι δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεὺς ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος· οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν οἱ δὲ οὕτω τὰς ἱερείας γραίας οὔσας· καὶ γὰρ τοὺς γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πελίους ὀνομάζουσιν· Ἡρόδοτος δὲ ἐν β' φησὶ „Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες διότι βάρβαροι οὖσαι ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι, μετὰ δὲ χρόνον δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι" „ἐπείπερ ἐκ Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦσαν". Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς, οἱ δὲ δύο καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον τὴν ⟨δὲ⟩ περὶ τὴν Δωδώνην ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

173 καὶ τῶνδε ναμέρτεια: καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ Ἡρακλέους ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ ὥστε ὁπότερον πραχθῆναι.

---

5 τοιοῦτον Lasc. — 9 Ὅμηρος] Il. β 750, al. — 14 πελίους] πολιούς, ι ex ε, L (in marg. (π)ελεί i. e. πελείους (Br.)), corr. Arcadius p. 41, 3. Ἡρόδοτος] cap. 57. — 18 ἐπείπερ — ἦσαν] cf. Herod. cap. 55. — 19 Εὐριπίδης] fr. 1010. — 20 οἱ δὲ] Herodotus l. c. — 22 δὲ add. Br. Πίνδαρος] fr. 36. — 23 ναμερτεῖα (ut in textu) L, corr. Lasc. ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους l.

176 μένειν] ἀντὶ τοῦ ζῆν.

178 εὐφημίαν νῦν ἴσχ'] εὔφημα φώνει. Fol. 67 a.

179 πρὸς χαρὰν] πρὸς ἡδονήν.

πρὸς χαρὰν λόγων: πρὸς χάριν ἀπαγγελοῦντα, λόγων ἡδονὴν διδόντα· ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν.

181 ὄκνου] φόβου· Ὅμηρος

ὀκνείω δ' ἵππων.

185 τάχ'] ἀντὶ τοῦ εὐθέως.

188 ἐν βουθερεῖ λειμῶνι: μέγα θέρος ἔχοντι ὅ ἐστι λήιον· τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν· ἢ τῷ σφόδρα βαλλομένῳ καὶ θερομένῳ ἤγουν θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἄλλως: βουθερεῖ ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος ἢ πολυθερεῖ· τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐστιν· ὅ ἐστι πολλάκις θεριζομένῳ ἵν' εἴπῃ πολυφόρῳ ἢ ὑπὸ βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι τουτέστι βοῦς τρέφοντι.

192 αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν: εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἄπεστιν ὁ Λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων;

193 οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος: οὐ ῥᾳστώνῃ, οὐ καταφρονήσει σοῦ ἄπεστιν ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν· τὸ δὲ οὐ πολλῇ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγῃ· τινὲς δὲ οὕτως, οὐκ εὐχερείᾳ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερὲς παραγενέσθαι.

194 Μηλιεὺς ἅπας λεώς: Μηλιεῖς ἔθνος Θετταλικὸν πλησίον Τραχῖνος· Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται.

196 τὸ γὰρ ποθοῦν] τὸ ποθούμενον.

197 μεθεῖτο] ἀπολύσειεν.

---

8 Il. ε 255. — 11 λήιον] Il. β 147, al. — 12 θερομένῳ] καθαιρομένῳ L, correxi. — 25 Μηλία] „fictum nomen urbis ab scholiasta" Dind.; cf. schol. Phil. v. 4.

198 οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δέ: τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτός, ὁ Λίχας, σύνεστιν οὐχ ἑκών· βούλεται γὰρ [αὐτὸς] αὐτῶν ἀποστὰς ἐλθεῖν πρὸς σέ.

200 ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον: τὸν ἀπόρθητον· συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσμενεῖς δῃοῦσι τὰ χωρία· ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀγεώργητον, ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται· τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία ὀργάδας ἐκάλουν.

202 φωνήσατ', ὦ γυναῖκες: ἀντὶ ὀλολύξατε καὶ βοήσατε χάριν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς.

203 ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ | φήμης: ὄμμα φήμης φησὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς· ἀνασχὸν δὲ ἀναφανέν, ἀνατεῖλαν ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου.

206 ἐφεστίοις ἀλαλαῖς: ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς ἀντὶ ὁ πᾶς οἶκος Ἡρακλέους θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω.

207 ὁ μελλόνυμφος: εἴτέ τις μελλόνυμφός ἐστιν εἴτε γεγαμηκὼς ἡκέτω· κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή· ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν, κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω.

τὸ κοινὸς Ἀττικόν ἐστιν ὡς
κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

209 προστάταν] σωτῆρα.

211 ἀνάγετ', ὦ παρθένοι: ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ παιᾶνα Ἀπόλλωνα.

ἀνυμνεῖτε.

---

2 αὐτὸς om. l. — 8 ἐκάλουν] Eur. Rhes. v. 282, al. — 13 ἀνασχὸν (ἀνασχὼν in textu) L. — 15 ἀλαλαῖς (pro ἀλαλαγαῖς) etiam in textu L. — 18 εἴτέ τις] εἴ τις L, corr. A. — 21 ποιησάτωσαν? — 23 Il. β 742.

212 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον: ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε τὴν ἅμα τῷ Ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν, τὴν ἐν Ὀρτυγίᾳ τιμωμένην· νύμφας δέ φησι τὰς Ὀρεστιάδας παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ Ἄρτεμις.

214 ἀμφίπυρον: παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Ἑκάτῃ.

216 ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι: μετεωρίζομαι ἐν τῷ χορεύειν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἄνω αἴρομαι· τὸ γὰρ μελιδάριον οὐκ ἔστι στάσιμον ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται.

217 τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε: ὦ αὐλὲ ἢ ὦ Ἡράκλεις ἢ ὦ Διόνυσε. ἄλλως: ὦ αὐλέ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τύραννε· ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους πρὸς τὴν χορείαν· ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός· ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς.

218 ἰδού μ' ἀναταράσσει | εὐοῖ μ': εἰς Βακχικὴν ἅμιλλαν τουτέστι χορείαν παρορμᾷ με ὁ κισσός· τὸ δὲ ὑποστρέφων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων ἢ ὑποβάλλων.

223 ἀντίπρῳρα: ἐναντία, ἀντικείμενα τοῖς προ- Fol. 67 b
τέροις κακοῖς, ἀγαθά· ἢ ἀντιπρόσωπα, ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα· ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν Λίχαν ἐρχόμενον.

228 χαρτὸν] ἄξιον χαρᾶς.

230 κατ' ἔργου κτῆσιν: κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν τουτέστιν ἀξίως τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα ἀντὶ οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τὰ τοιαῦτα κατειργασμένους ἐτύχομεν.

---

1 τιμᾶται, ται in rasura L, corr. Lasc. — 2 σπαρεῖσαν] Ἄρτεμιν addit Br. — 5 et 7] inverso ordine sed adscriptis literis α' et β' habet L. — 8 μελύδριον Br.; cf. Bachm. Anecd. Gr. I, 77, 19. — 12 ψυχῆς] φρενὸς l. — 16 εὐοῖ (ut in textu) L. — 21 ἢ serius additum.

ἀντὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν.

236 πατρῴας] ἀντὶ τοῦ Ἑλλάδος· Ἀργεῖος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς.

237 ὁρίζεται] κατασκευάζει, ἵστησιν.

238 τέλη τ' ἔγκαρπα: τέλη θυσίας, ἔγκαρπα δὲ τὰ θυμιάματα ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν.

Κηναίῳ Διί: Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον ἀπὸ Κηναίου τοῦ Ἐλεφόρου.

239 εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας: πότερον αὐτὸς εὐξάμενος καὶ ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο ποιεῖν ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος;

240 εὐχαῖς ὅθ' ἥρει: κατ' εὐχάς φησιν αὐτοῦ τελεῖσθαι τὰς θυσίας· ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας εὐχαριστήριον τὰς θυσίας προσήγαγεν.

242 τοῦ ποτ' εἰσὶ] ἀντὶ τίνος εἰσὶ δεσπότου;

243 οἰκτραὶ γὰρ εἰ μὴ ξυμφοραί: δυσγενεῖς γὰρ δοκοῦσιν εἶναι εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐτὰς συμφοραὶ τουτέστιν εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην ὑπεδύσαντο οἶκτον.

244 ταύτας ἐκεῖνος: ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ τὰς δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς.

246 ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει: ἆρ' οὖν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀνάριθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Οἰχαλίᾳ διέτριψεν; ἄσκοπον δὲ πολύν, ὃν οὐκ ἄν τις ἐπιλογίσαιτο καὶ καταμάθοι διὰ τὸν χρόνον.

247 ἀνήριθμον] ἀντὶ ἀναρίθμητον.

250 ἐμποληθεὶς] πραθείς.

τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον: μέμψιν· οὐ χρή,

---

8 Ἐλεφόρου] corruptum. — 12 κατ' εὐχὰς] κατευχαῖς L, corr. l. — 14 εὐχαριστηρίους Lasc. — 16 δυσγενεῖς] δυστυχεῖς Herm. — 21 ἀφιερώσῃ? — 25 καὶ] serius additum.

φησί, μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεύς· ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει ὡς θέλει· ἢ οὕτως, οὐ χρὴ ἀηδῶς ἀκούειν τὸν λόγον ὅ ἐστιν ἐξευτελίζειν καὶ ψέγειν· ἢ οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ Διὸς γινόμενα κἂν ᾖ χαλεπά.

253 ἐνιαυτὸν] ὁ Ἡρόδωρος γ΄ ἔτη λέγει.

254 ἐδήχθη] ἐλυπήθη.

256 τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους: τὸν αἴτιον καὶ σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τοῦ πάθους, λέγει δὲ τὸν Εὔρυτον.

257 πλεονάζει τὸ ἔτι.

258 ἡλίωσε τοὔπος] ἐματαίωσεν, μάταιον εἶπεν τὸ ἔπος.

ἀλλ᾽ ὅθ᾽ ἁγνὸς ἦν: ὅτε ἥγνισεν ⟨ἑαυτὸν⟩ ἀπὸ τοῦ φόνου ὅ ἐστιν ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν.

259 ἐπακτὸν] συμμαχικόν, οὐκ ἴδιον.

πόλιν τὴν Εὐρυτείαν] τὴν Οἰχαλίαν.

263 ξένον: φίλον.

264 ἐπερρόθησε: σφοδρῶς ὕβρισεν· ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων ἢ ὅτι πολλαῖς πρώην ὡμίλησεν γυναιξὶν ὡς Ἀπολλόδωρος.

ἀτηρᾷ φρενὶ] ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ.

265 λέγων χεροῖν μέν: λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει.

266 τῶν ὧν τέκνων λίποιτο: τοῦτο ἰδίως· οὐ γὰρ ἠλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν παίδων ἑαυτοῦ ἀλλὰ

---

6 Ἡρόδοτος L, corr. Valckenarius; τοῦ καθ᾽ Ἡρακλέα λόγου libr. X fr. 26 (C. Mueller II p. 35). — 14 ἥγνισεν] ἥγνκεν (*K* = *IC*) L, corr. A. ἑαυτὸν add. A. — 19 ξένον φίλον ad ἐφέστιον v. 262 adscriptum in L, correxi. — 20 ἐπερρόθησεν L. — 22 Ἀπολλόδωρος] 2, 7, 8.

καὶ δῶρον τοξείας προθεὶς τὴν Ἰόλην νικήσαντι Ἡρακλεῖ οὐκ ἠγγύησεν· διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός· Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ' φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως

ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἷεῖς ἐγένοντο Δηίων ⟨τε⟩ Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἠδ' Ἶφιτος ὄξος Ἄρηος·
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Ναυβολίδαο

Κρεώφυλος δὲ β', Ἀριστοκράτης δὲ γ', Τοξέα, Κλυτίον, Δηίονα.

Fol. 68a 267 ὡς ἐλευθέρου] λείπει ἡ ὑπό, ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο, λέγει δὲ τοῦ Εὐρυσθέως.

269 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτὸν] τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο.

ὧν ἔχων χόλον: ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Ἶφιτον εἰς τὸ τῆς Τιρυνθίας ὄρος παραγεγονότα διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν.

272 τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα: ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα καὶ οὐδὲν δεινὸν πείσεσθαι προσδοκῶντα ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐδίσκευσεν.

---

2 οὐκ ἠγγύησεν] Apollodor. 2, 6, 1. Εὐρυτιδῶν χορὸν (deletum) ἀριθμὸς L. — 5 Kinkel. fr. 130. ὑποκυσσαμένη L, corr. Dind. — 7 γένοντο L, corr. l. ΙΔΗΙΩΝ L, *I* eraso et *H* in *I* mutato; Μολίων Herm. ex Diodor. 4, 37. τε add. Triclinius. — 9 ὁπλότατην L. — 10 κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο ex Hygin. fab. 14 Bentleius, κρείουσα . . . . . (excidit patris nomen) . . . παλαιοῦ Ναυβολίδαο coll. Homerico παλαιοῦ Δαρδανίδαο Il. λ 166 Hermann. — 11 Κρεόφυλος L, corr. Br. Kinkel. fr. 3. Ἀριστοκράτης] fr. 6 (C. Muell. IV p. 333). — 12 Δηιόνα L, corr. l. — 20 καὶ οὐ δεινὸν L, καὶ οὐδὲν l, corr. Br.

τότ'] τὸ τηνικαῦτα.

273 πυργώδους πλακὸς] ὑψηλοῦ ὄρους.

274 ἔργου] τοῦ φόνου.

276 οὐδ' ἠνέσχετο: οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ ταύτης κατῄσχυνεν.

280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν: τὴν ἀδικίαν· οἷον οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ ὃ λίαν ἐστὶν ἀνεκτότατον.

281 κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες: οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν ὑπερεντρυφήσαντες τῇ καθ' Ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

284 ἄζηλον: κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν· Ὅμηρος

ἀμέγαρτε συβῶτα.

286 ἐφεῖτ'] ἐνετείλατο.

πιστὸς ὢν κείνῳ] ὡς προσετάγην.

287 αὐτὸν δ' ἐκεῖνον: τὸ ἕξῃς, αὐτὸν φρόνει ἥξοντα τουτέστι προσδόκα ὅταν διὰ τῆς θυσίας καθάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου.

289 τοῦτο] τὸ ἥξειν ἐκεῖνον.

291 νῦν σοι τέρψις: ἀντὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθ' ὃν ἀπαγγέλλω τὰ χρηστά· ἢ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

294 πανδίκῳ φρενὶ] ἀντὶ μετὰ πάσης δικαιοσύνης.

---

1 ad θητέρᾳ adscriptum in L ad τότε retulit Elmsl. — 9 ἀνεκτικώτατον Br. — 12 ὑπερεντρυφήσαν, τ α m. rec., L. — 15 Od. ρ 219, al. — 21 edebatur: λόγου] τοῦ ἥξειν ἐκεῖνον; emendationem, quam feceram *Beitr.* p. 69, confirmavit ipse L. — 23 ἀπαγγέλλει Lasc.

296 ὅμως δ' ἔνεστι: γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμαλώτους·

καὶ τοῦτο τοὖπός ἐστιν ἀνδρὸς εὔφρονος,
ὅταν καλῶς πράσσῃ τις ἐλπίζειν κακά.

303 ὦ Ζεῦ τροπαῖε: ἀποτρεπτικέ, ἀλεξίκακε· ἵκετεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτισι τὰ τέκνα αὐτῆς.

304 πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα] ἀντὶ κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων.

305 μηδ' εἴ τι δράσεις: δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ.

308 ἄνανδρος ἢ τεκνοῦσα;: τέκνα ἔχουσα ὅπερ Καλλίμαχός φησι παιδοῦσα.

πρὸς μὲν γὰρ φύσιν: ὅσον μὲν γάρ ἐστιν ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τοῦ σώματος στοχάζεσθαι ἄπειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων ἔοικας δὲ ὅμως τις εἶναι εὐγενής.

313 ἀπὸ τῆς καταστάσεως τεκμαίρεται.

314 τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις;] τί με καὶ μάτην ἀνακρίνεις; ἀγνοῶ γάρ.

Fol. 68 b 315 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις: οὐκ ἐν ταῖς ἀπερριμμέναις καὶ εὐτελέσι τεταγμένη ἀλλὰ δῆλον ὅτι προὔχουσα ἐν εὐγενείᾳ.

317 οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν: ἐπολυπραγμόνουν, περιειργαζόμην· μακρὰν δὲ ἐπὶ πολύ· καλῶς δὲ ὁ

---

3 trag. adesp. fr. 383; ἀνδρός ἐστιν l. ἔμφρονος Tricl. — 6 αἰχμαλωτίσι L. — 13 et 14] τεκνοῦσσα et παιδοῦσσα multi post Brunckium; contradixit Schneiderus Callim. fr. 431. — 16 τοῦ σώματος] τῶν σωμάτων L, corr. Br. — 25 ἐπολυπραγμόνουν] πρ ex λρ.

Λίχας διὰ τὸ ὕποπτον οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὡμολόγησεν εἰδέναι.

318 ξυνεμπόρων] ξυναιχμαλωτίδων· ἔχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγνως.

319 ἤνυτον] Ἀττικῶς· ἤνυον.

320 ἐκ σαυτῆς: ἀπὸ σαυτῆς καὶ μὴ ὡς ἀφ' ἡμῶν ἀναγκαζομένη· συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαί σε ἥτις τυγχάνεις· τοῦτο δέ φησιν ὡς μέλλουσα αὐτῇ δεξιῶς χρήσασθαι εἰ γνοίη τὰ κατ' αὐτήν.

322 οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν: ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται κατ' οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσειεν αὐτῆς τὴν γλῶτταν· τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα καὶ οὐδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ' ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα παντελῶς.

ὡς οὐκ ἐλάλησε πρῴην οὐδὲ νῦν λαλήσει.

325 ὠδίνουσα] καταπονουμένη.

326 δακρυρρόει] ἐδάκρυεν.

327 διήνεμον] ἔρημον, ὑψηλήν· Ὅμηρος ἠνεμόεσσάν φησι.

ἡ δέ τοι τύχη: αὐτὴ δὲ ἡ τύχη καθ' ἣν σιωπᾷ ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ ἐστι καθ' ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος ὅμως συγγνώμην ἔχει.

329 ἡ δ' οὖν ἐάσθω: μὴ ἀναγκαζέσθω λέγειν ἀλλὰ πραττέτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν.

333 οἵ] πρὸς τὸν Ἡρακλέα δηλονότι.

335 αὐτοῦ γε πρῶτον: ὁ προευαγγελισάμενος

---

10 οὔτ' ἄρα (οὔ τ' ἄρα in textu) L. — 18 ὑψηλὸν L, corr. Lasc. Ὅμηρος] Il. β 606, al. — 22 δεξιότητος] i. e. δεξιώσεως (Pausan. 7, 7, 5). — 27 ὁ προευαγγελισάμενος] v. 180 sqq.

κατέχει αὐτὴν ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκουσεν παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος.

336 *οὕστινας ἄγεις: ἄγεις ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας· ἦσαν δὲ καὶ ἄρσενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων.*

337 *ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας: περὶ τούτων γὰρ πάντων προσήκει σε μαθεῖν· τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν.*

339 *τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;: τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν καὶ τὴν εἴσοδον ἱστᾷς καὶ κωλύεις;*

341 *μάτην*] *ψευδῶς.*

342 *ἐκείνους*] *τὸν Λίχαν καὶ τὰς αἰχμαλώτους.*

344 *σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν οὔτε πρὸς σὲ οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον· τούτους δὲ ἢ τὰς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα δύντας ἄρσενας ἢ τοὺς περὶ τὸν Λίχαν.*

347 *φώνει δίκης ἐς ὀρθόν: ἀντὶ τοῦ ἐφώνει δικαίως καὶ μετὰ ἀληθείας.*

ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς κ. ἑ.] *ἀντὶ τοῦ ἢ τὰ πρότερον ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.*

350 *ἐξείρηκας*] *ἐξεῖπες.*

ἄγνοιά μ' ἔχει] *ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι.*

352 *τῆς κόρης | ταύτης*] *τῆς Ἰόλης.*

353 *θ' ἕλοι*] *ἑλὼν εἴη· εἰ δὲ ὑφ' ἓν θέλοι ἄν.*

354 *τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν: Φερεκύδης φησὶν οὕτως, μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς Εὔρυτον τὸν Μελανέως τοῦ Ἀρκεσιλάου εἰς τὴν Οἰχα-*

---

1 αὐτοῦ] Licha. — 6 ἔχω] ἐγὼ l, fort. ἔχω ἐγὼ ut in textu. — 14 τὰς] τοὺς L, corr. Br. — 15 τὸν] τὴν L, corr. l. — 23 ἑλὼν] ἕλων L, corr. Elmsl. — 24 *Φερεκύδης*] fragm. 34 ex libro III (C. Muell. I p. 80). — 26 *Μέλανος* L, corr. Br. ex Pausan. 4, 33.

λίαν (ἔκειτο δὲ αὕτη ἐν Θούλῃ τῆς Ἀρκαδίας) καὶ ᾔτει τὴν θυγατέρα Ὕλλῳ γυναῖκα· τοῦ δὲ μὴ δόντος Ἡρακλῆς εἶλε τὴν Οἰχαλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς ἔκτεινεν, Εὔρυτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὔβοιαν· Μενεκράτης δὲ οὕτως λέγει, Ἡρακλέα εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς Εὐρύτου, τὸν δὲ μὴ θέλειν διδόναι· ἥρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μίγνυσθαι ἔμελλεν τῇ θυγατρὶ εἰ μὴ Ἀργεῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν Εὔβοιαν.

355 θέλξειεν] πεπεικὼς εἴη.

αἰχμάσαι τάδε: καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ ὅ ἐστι διὰ πολέμου κατορθῶσαι.

358 ὃν νῦν παρώσας: τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀπωσάμενος τἀναντία εἶπεν ὁ Λίχας.

παρώσας] παραπεμψάμενος.

360 κρύφιον ὡς ἔχῃ λέχος: λαθραῖόν σοι, μὴ εἰδυίας σοῦ· ἀλλ' ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβοι.

362 πατρίδα] τῇ Οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης. Fol. 69 a

365 καὶ νῦν ὡς δρᾷς: ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις, ἥκει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλεύσεται· διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται· οὐκ ἀφροντίστως δὲ ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν.

367 μηδὲ προσδόκα τόδε: τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν.

368 ἐντεθέρμανται] ἐκκέκαυται.

372 ἀγορᾷ] ἀθροίσματι.

---

1 ἔκειτο] ὤκειτο L, correxi. Θουλη L, nomen corruptum, Θώμῃ (vel Ἰθώμῃ) Clavierius. — 4 Εὔρυτος] Ἴφιτος L, corr. C. Muell. (IV p. 638) ex Herodori fr. 33 (II p. 36) apud scholiastam Eurip. Hipp. v. 545. εἰς τὴν Εὔβοιαν l. Μενεκράτης] Muell. II p. 344. — 7 ἔμελλεν] ἤθελε l. — 9 εἴη] εἶεν L, corr. Br. — 15 σοι] σου?

373 ὥστ' ἐξελέγχειν] ὥστε με καὶ μαρτύρων εὐπορεῖν εἰ ἀρνήσαιτο.

374 οὐχ ἥδομαι: λυποῦμαι μὲν οὐκ εἰπών σοι τὰ κεχαρισμένα ἀλλ' ὅμως ἀληθείας ἐγγὺς ⟨εἶπον⟩.

377 ἆρ' ἀνώνυμος | πέφυκεν: ἆρα ἄσημος οὕτως ἐστὶ καὶ δυσγενὴς ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γιγνώσκεσθαι;

379 ἦ καὶ τὰ λαμπρά: τινὲς τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσωπόν φασι· τὸ δὲ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ τὸ πᾶν σῶμα· ἀντὶ τοῦ ἄρα τῇ θέᾳ καὶ τὸ γένος ἐφάμιλλον.

382 βλάστας] τοὺς γονεῖς ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν.

δῆθεν: προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μηδὲ ἐγνωκέναι.

ἀντὶ τοῦ ὡς δή.

383 ὅλοιντο μή τι πάντες: ὅλοιντο μὴ πάντες ἄνθρωποι ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρᾳ καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συντιθέασιν.

389 οὐκ ἀπὸ γνώμης] ἀλλ' ἀρεστά.

οὐκ ἄνευ συνέσεως· ἢ τοῦτο κἀμοὶ ἀρέσκει.

390 ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν;] κατ' ἐρώτησιν.

392 αὐτόκλητος] αὐτόματος.

394 ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ] ὁρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα.

ὡς τὸ

κατεάγη τῆς κεφαλῆς.

396 κἀννεώσασθαι] ἀνακαινίσασθαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέας· ἢ οὕτω, πρὶν ἡμῖν καινοτέρους ἀνακοινώσασθαι λόγους.

---

4 κεχωρισμένα L, corr. Lasc. εἶπον addidi. — 9 ἆρα] ἄρα L, correxi. — 15 τι] τοι l. — 16 λαθραῖα? — 25 Aristoph. Vesp. v. 1428.

399 ἴστω ὁ μέγας Ζεὺς ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι.

401 ὧν δ' ἔβλαστεν] ἀντὶ ὑπὸ τίνος ἐτέχθη.

402 χ.

5 ὅτι πρὸς βασιλίδα· τὸ δὲ χ ὅτι τὸ ὧδε τοπικόν.

ὡς εἰκὸς κάτω νένευκεν ὁ Λίχας· κατασχοῦσα οὖν αὐτὸν τῆς χειρός φησιν, ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ· ὁ δὲ ἀνανεύσας ἔφη, πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις με βλέπειν;

404 καλῶς τὸ τόλμησον ὡς ἀποδειλιῶντος διὰ

10 τὴν δεσπότιν.

405 πρὸς τὴν κρατοῦσαν κ. ἑ.] ταῦτα πρὸς τὸ

πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

409 δίκαια] ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ. Fol. 69 b

411 ἐς τήνδε] δεικτικῶς.

15 μὴ δίκαιος ὢν] μὴ ἀληθεύων.

412 τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις;: τί πεπανούργηκας κατ' ἐμοῦ; τί ἐμηχανήσω ἢ ἐδολιώσω;

414 ἦ] ἀντὶ τοῦ ἦμην.

κλύων σέθεν] εἰκῇ ὁμιλούσης.

20 415 ἱστορούμενος] ἐρωτώμενος.

416 καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ: ἀντὶ τοῦ σιγηλή· οὐ σιωπᾷς, φησί, πρὶν ἂν μάθῃς ὅ τι βούλει.

ἀντὶ πολλὰ φλυαρήσεις εἰς ἡμᾶς.

419 οὔκουν σὺ ταύτην: οὐ σύ, φησί, ταύτην ἣν

25 προσποιῇ ἀγνοεῖν ἔλεγες εἶναι Ἰόλην;

ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς] ἣν ἀγνοεῖς.

---

8 βλέπειν] λέγειν Lasc. — 12] v. 402. — 14 nuntii verba v. 410—411 etiam in textu L male Deianirae tribuuntur. — 16 ποικίλασ' pro ποικίλας etiam in textu L. — 17 ἐδολιεύσω Lasc. — 21 ἀντὶ τοῦ σιγηλὴ] nam v. 415 in textu L Deianirae est.

425 ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται: οὐ ταὐτόν ἐστι δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.

434 ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω: περισσὴ ἡ ἀπό· ἢ γράφε παρστήτω, οἷον ὁ ἄνθρωπος στήτω παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με.

τὸ γὰρ | νοσοῦντι ληρεῖν: ἀντὶ φλυαρεῖν καὶ ἀδολεσχεῖν· νοσοῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας· ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν ἢ καθόλου ὁ λόγος μὴ καὶ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν οὕτω· τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφλυαρεῖν ἀνδρός ἐστιν οὐ σώφρονος· προστήτω οὖν, φησίν, ὁ ἄνθρωπος· οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.

441 εὐήθης γὰρ ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι τῷ ἔρωτι.

444 κἀμοῦ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄρχει.

446 ληφθέντι μεμπτός εἰμι: μεμπτή εἰμι τουτέστιν ἀεὶ μέμφομαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος, ἐπιπληκτική.

449 ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθών: εἰ μὲν παρ' Ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας ἄγεις ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰπεῖν ἀληθὲς οὐ δυνήσῃ ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος· ἢ κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι οὐ πιστευθήσῃ.

454 κλῆρ] μερίς, κλῆρος, μοῖρα, τύχη.

455 ὅπως δὲ λήσεις] ἀντὶ τοῦ τί μή· Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις.

---

1 γίνεται L. — 4 ἄνθρωπος] ανος L. — 9 μὴ καὶ] καὶ μὴ L, correxi; ὡς μὴ Lasc. — 11 προστήτω] παραστήτω? — 12 φιλονεικήσοι L, corr. Lasc. — 19 κακὴν μάθησιν κ. ἑ.] ζη in marg. L. — 25] v. 454 adscriptum in L, corr. Lasc. τί μὴ] non expedio; an οὐ μή?

458 λυπηθήσομαι εἰ μὴ εἴπῃς καὶ παρ' ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι.

460 ἀνὴρ εἷς: τινὲς ἀνάνδρους παρθένους ὡς Fol. 70a
Μήδαν τὴν Φύλαντος, Αὔγην τὴν Ἀλεοῦ, Μεγάραν
5 τὴν Κρέοντος, τὰς Θεσπίου θυγατέρας, Ἀστυδάμειαν
τὴν Ἀμύντορος.

462 ἥδε τ' οὐδ' ἂν | εἰ κάρτα: οὐδὲ ἡ Ἰόλη ὀνει-
δισθήσεται οὐδ' εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς.

463 ἐντακείη] τῷ φιλεῖν αὐτὴν ὁ Ἡρακλῆς.

10 467 ἀλλὰ ταῦτα μὲν | ῥείτω κατ' οὖρον: ὁ περὶ
τούτων λόγος ἐρρίφθω, φησίν, εἰς τὸν ἀέρα.

468 σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κ. ἑ.] οὐκ ἐρῶ γὰρ τῷ
Ἡρακλεῖ.

470 πείθου λεγούσῃ χρηστά: πείσθητι, φησίν·
15 ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ.

473 ἀγνώμονα] ἀσύνετον.

475 ὥσπερ οὗτος ἐννέπει: ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκη-
κοὼς καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηιανείρᾳ.

480 οὔτ' εἶπε κρύπτειν: τὸ ἑξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ'
20 εἶπε κρύπτειν· τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος, φησί, τῆς Ἰόλης
οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν οὔτε μὴν ὁμο-
λογεῖν.

483 εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις: καλῶς διὰ τῆς
λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται.

25 484 ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι: ἐπεὶ τοίνυν
πάντα λόγον ἐπίστασαι λέγω τι καὶ ἕτερον ὅπερ ὁμοίως
κεχαρισμένον σοί τε καὶ τῷ Ἡρακλεῖ γενήσεται.

490 ὥσπερ προείρηκα ταῦτα ποιήσω.

---

1 legitur in L post φράσις in schol. v. 455, separavi. — 3 ἀνάνδρους] sc. ἀνήρεις. — 4 et 5] Ἀλέου et Θεστίου L, correxi ex Apollod. 2, 7, 8. — 26 λόγον] λοιπὸν L, corr. Br.

491 κοὔτοι νόσον ἐπακτόν: τὴν θεομαχίαν· ἐπακτὸν δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ αὐθαίρετον. τὴν θεομαχίαν· τὸ γὰρ πρὸς ἔρωτα φιλονεικεῖν θεομαχεῖν ἐστιν ἄντικρυς.

494 ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα: ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες· λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων.

496 σὺν πολλῷ στόλῳ] τοῖς ἀπεσταλμένοις αἰχμαλώτοις.

497 μέγα τι σθένος: νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι· ἢ οὕτως, ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως· σθένος δὲ νίκης περιφραστικῶς τὴν νίκην.

εἰκότως ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται· πέπαυται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος.

γράφε μέγα τι σθένουσα.

ἐκφέρεται] ἀποφέρεται.

499 παρέβαν] ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι· καὶ ὅσα μέν, φησίν, εἰς θεοὺς ἐνεδείξατο ὑπερβήσομαι.

ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων.

501 τὸν ἔννυχον] τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα.

Fol. 70b 503 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν: τὴν Δηιάνειραν· ὁ δὲ νοῦς οὕτω, τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρίημι ἐκεῖνα δὲ λέγω τίνες ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων Δηιανείρας καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

504 ἀμφίγυοι πρὸ γάμων κατέβαν: ἀντίπαλοι ἢ

---

3 ἔρωτα] ἐρῶντα L, corr. Lasc.; cf. schol. v. 441. — 7 τοῖς] οις ταῖς L. — 19 ad v. 526 post λέγω (in scholio) adscripta in L huc retraxit Reinhardus Sternius. — 22 ἄρ' L. — 24 τίνες] τινὲς (ut in textu) L, corr. Br. — 25 τῆς Δηιανείρας l. — 26 κατέβαν πρὸ γάμων in textu L. κατέβαν] sequitur τινες (deletum).

ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γύοις, μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσίν· ἢ ἀμφότεροι τεθεωρημένοι ἢ ἄμφω παρωξυμμένοι.

506 *ἐξῆλθον ἄεθλα: ἀντὶ τοῦ διήνυσαν, ἐπεξῆλθον, ἠγωνίσαντο· λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεδείξαντο.*

ἄεθλ'] *ἀγωνίσματα· πάμπληκτα δὲ πληγῶν μεστά.*

507 *τετραόρου*] *τετρασκελοῦς.*

508 *φάσμα*] *φάντασμα, σχῆμα.*

509 *ἀπ' Οἰνειαδᾶν: ἀπὸ Αἰτωλίας· ἢ οὕτως, Οἰνίαι πόλις Ἀκαρνανίας δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀχελῷος· πληθυντικῶς δὲ λέγεται.*

510 *Βακχείας*] *τῆς τὸν Βάκχον ἐχούσης· καλῶς δὲ τὸ Βακχείας πρὸς ἀντιδιαστολήν.*

512 *ἀφ' ἱστορίας φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν Ἡρακλέα.*

513 *ἀολλεῖς: καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς· ἐπὶ πλήθους γὰρ λέγεται· ἢ ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες· Ὅμηρος*

οἵμησεν δὲ ἀλείς.

514 *ἑέμενοι*] *ἐπιθυμοῦντες.*

515 *μόνη δὲ ἡ Κύπρις παροῦσα ἐβράβευεν καὶ διέταττεν.*

517 *τότε οὖν ὁ Ἡρακλῆς καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμάχετο, ὁ δὲ Ἀχελῷος τοῖς κέρασιν.*

519 *ἀνάμιγδα*] *ἀναμεμιγμένως.*

520 *ἦν*] *Ἡσίοδος*

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.

---

1 *γυίοις* Br. — 2 *τεθωρακισμένοι* Lasc.; lectionem codicis etsi mendosam retinui. — 9 *οἰνιαδᾶν* (ut in textu) L. *Αἰτωλίας*] *Οἰταίας* ex Stephano Byz. 485, 17 M. Schmidt. Didym. p. 108. ἢ οὕτως] confundit *Οἰνειάδας* Oetaeae cum *Οἰνιάδαις* Acarnaniae. — 10 *πόλεις* L, corr. Lasc. — 18 Il. χ 308. — 26 Theog. 321.

ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι | κλίμακες: κλίμακες αἱ ἐπαναβάσεις παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοὺς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ· ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλῖμαξ· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ Ἡρακλέους ἀκουστέον.

521 ἦν δὲ μετώπων] τοῦτο ἐπὶ Ἀχελῴου· οἱ γὰρ ταῦροι τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται.

523 ἃ δ' εὐῶπις] ἡ Δηιάνειρα.

526 ἐγὼ δὲ μάτηρ μέν: ἐγώ, φησίν, ἐνδιαθέτως ὡσεὶ μήτηρ λέγω.

527 ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας: ἀντὶ ἡ περιμάχητος νύμφη περιφραστικῶς· ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτὴν εἶπεν μέρους.

ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα ὑπέμεινεν ἡ περικαλλὴς Δηιάνειρα.

528 ἀμμένει] ἀντὶ τοῦ ἀνέμεινεν.

529 παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων.

531 ἧμος, φίλαι, κατ' οἶκον: Δηιάνειρα πρὸς τὸν χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται καί φησιν, ἐν ὅσῳ ὁ Λίχας κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις ἐξῆλθον ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν.

532 ὡς ἐπ' ἐξόδῳ] ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν Ἡρακλέα.

535 συγκατοικτιουμένη] σὺν ὑμῖν θρηνήσουσα.

536 ἀλλ' ἐξευγμένην | παρεισδέδεγμαι: γεγαμημένην τῷ Ἡρακλεῖ προσεδεξάμην φορτίον λωβητὸν τῆς ἐμῆς φρενός, βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον.

538 ἐμπόλημα] ἀντὶ τοῦ ξημίαν.

539 μιᾶς ὑπὸ | χλαίνης] ἀντὶ τοῦ μιᾶς κοίτης.

---

2 αὐτὰς L, corr. Br. — 10 ἀμφινίκητον (*ί* ex *ή*) ut in textu L, corr. l. — 15 ἀνέμενεν L, corr. Br.

542 οἰκούρι᾽ ἀντέπεμψε: τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς οὗ συνῴκησα αὐτῷ ὅ ἐστιν εὐχαριστήρια τῆς πολυχρονίας ἡμῶν οἰκουρίας.

547 τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω: τῇ Ἰόλῃ προκόπτουσαν καὶ αὐξομένην τὴν ἥβην.

548 τὴν δὲ φθίνουσαν] ἑαυτὴν λέγει δεικτικῶς· φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν.

[τῶνδ᾽ ὑπεκτρέπει πόδα] ὧν: δύο ἡλικιῶν τὴν Fol. 71a
νεάζουσαν ἁρπάζειν εἰῶθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός.

549 ὀφθαλμὸς ἄνθος: τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός, τῶν δὲ ὑπαναχωρεῖν δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων.

550 μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς: διαφορὰν ταύτην ἔχει ἡ πόσις πρὸς τὸν ἄνδρα· πόσις γὰρ λέγεται καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός, ἀνὴρ δ᾽ ὁ συνὼν καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθεὶς ὡς τὸ

ἄνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο·

δέδοικα οὖν, φησί, μὴ ἐμὲ καταλιπὼν πόσις ⟨μὲν⟩ ἐμὸς κληθῇ ὡς συνοικήσας μοί ποτε ταύτης δὲ ἀνὴρ ὡς ἔτι αὐτῇ συνοικῶν.

πόσις: πρόσις τις ὢν παρὰ τὸ προσιέναι.

552 ἀλλ᾽ οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον: οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί· ᾧ δὲ τρόπῳ τῆς λύπης ἴαμα σχοίην ὑμῖν ἐρῶ.

---

1 ἀντέπεμψεν (ut in textu) L. — 3 πολυχρονίου Dind. coll. schol. Ai. v. 194. — 9 lemma inclusit Lasc. ὧν restitui. — 15 ἡ πόσις] sc. λέξις; τὸ πόσις l, ὁ πόσις Lasc. — 16 ἀποστὰ τῆς γυναικὸς L, corr. Lasc. — 18 Il. ω 725. — 19 μὲν addidi. — 22 προϊέναι L, corr. Lasc.

554 λύπημα] ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης.

556 λέβητι χαλκέῳ: δύο ὀνόματα ὡς κρατερὸν αἰχμητήν. ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένης λέβητι ἐπὶ τὸ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ.

557 παῖς: νεωτέρα· οὐ γὰρ παρθένος.

558 ἐκ φόνων ἀνειλόμην: ἀντὶ τοῦ αἵματος· Ὅμηρος

ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος·

ἢ ἐκ τοῦ τόπου ὅθεν ἐφονεύθη ὁ Νέσσος· Ὅμηρος

ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσιν.

φόνων] τῶν σφαγῶν.

560 πόρευε] διεπέρα, διεπόρθμευεν.

562 ἡνίκα στόλον: στόλον φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν· ἡνίκα οὖν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ Ἡρακλεῖ.

565 ματαίαις χερσίν: ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν· ἔφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν.

566 ἐπιστρέψας χεροῖν: εὐτρεπίσας ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν· ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας.

567 ἦκεν κομήτην ἰόν: ἢ διὰ τοὺς ὄγκους ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν· τὸ δὲ πνεύμονας ἀντὶ ἑνικοῦ.

568 διερροίζησεν] μετὰ ἤχου ὥρμησεν.

570 τοσόνδ' ὀνήσῃ: ὠφεληθήσῃ καὶ ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν.

---

2 scholion ad παλαιὸν — ἀρχαίου v. 555 refert Wolf. p. 190. κρατερὸν αἰχμητὴν] Il. γ 179, al. — 3 ἐπὶ τῷ Iuntina. — 4 αὐτῷ] αὐτὸ L, corr. Lasc. — 8 Il. π 162. — 9 Νέσος constanter in scholiis et in textu L, corr. Lasc. — 10 Il. κ 521. φονῆσι L. — 21 ὄγκους] Il. δ 151; cf. schol. v. 680.

ἐὰν πυθῇ] γράφε ἐὰν πίθῃ.

572 ἀμφίθρεπτον] τὸ πεπηγός· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.

573 ᾗ] ὅπου ἢ ἐν ᾧ.

574 θρέμμα Λερναίας ὕδρας] περιφραστικῶς ἡ ὕδρα.

575 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον: ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι· καταπαυστήριον τῆς φρενὸς τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος ἢ κατακηλοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν Δηιάνειραν ἔρωτι.

579 ἐγκεκλεισμένον] τηρούμενον.

580 τοῦτό φησιν ὡς κατ' ἐντολὴν Νέσσου καὶ ἄλλα τινὰ συμμίξασα.

581 καὶ πεπείρανται τάδε: κατείργασται, τετελείωται καὶ ἤνυσται.

582 κακὰς δὲ τόλμας: μὴ εἰδείην, φησί, κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν οἷον δολοφονῆσαι αὐτὸν ἢ τι τοιοῦτον ἀλλ' ἄχρι τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην διὰ τοῦ κατασκευάσματος τούτου.

τόλμας] τὰς φαρμακείας.

584 εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τοῦ Ἡρακλέους εὐνοίᾳ, εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.

586 μεμηχάνηται τοὖργον: τοῦτο, φησί, τὸ ἔργον μεμηχάνηται οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ ἀλλ' ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα.

---

1 γρ ἐὰν πι literis reliquis erasis L. — 2 θρέψαι] Odyss. ι 246, al. — 10 κατακηλοῦντος L, corr. Br. — 20 τούτου] sequuntur in L εἰ μὴ μάταιόν ἐστι et c.; separavi et ad v. 584 retuli. — 23 Ἡρακλέος L, corr. Lasc.

587 *εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι: εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.*

588 *ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις: ἀλλ' εἰ πεπίστευκας ὅτι δρᾷ τι τοῦτο ἄριστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι.*

590 *πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι οὐ μὴν πεπείραμαι.*

Fol. 71 b 592 *ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν: δεῖ σε δρῶσαν ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι· οὕπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν ἕως οὐ πεπείρασαι.*

δεῖ σε, φησίν, ἐπιχειροῦσαν γνῶναι.

593 *ἂν γνῶμα*] *γράφε ἄγνωμα.*

594 *ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα: γνωσόμεθα, φησί, τὴν δύναμιν τοῦ σκευάσματος· βλέπω γὰρ τὸν Λίχαν πλησίον πορευόμενον ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πεῖρα.*

596 *μόνον παρ' ὑμῶν εὖ* ⟨*στεγοίμεθα*⟩: *κρυπτοίμεθα οἷον σιωπὴ γένοιτο.*

σκότῳ] *λάθρᾳ.*

597 *κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς*] *ἀντὶ τοῦ πράσσῃ τις ὡς τὸ*

ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.

599 *τῷ μακρῷ χρόνῳ*] *ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα χρόνῳ ἐνδιατρῖψαι.*

602 *εὐυφῆ πέπλον: ἰσχνουργῆ· οὐκ εὖ δὲ τὸν*

---

9 edebatur *ἕως οὗ πεπείρασαι*; emendationem, quam feci *Beitr.* p. 69, confirmat L. — 11 *τὸ γνῶμα* adscripsit m. recentissima. — 14 *πορευσόμενον* L, corr. l. — 16 et 19] *μόνον παρ' ὑμῶν εὖ: ἀντὶ τοῦ πράσσοι τις ὡς τὸ ἔνθ' — ἴδοις. στεγοίμεθα*] *κρυπτοίμεθα οἷον σιωπὴ γένοιτο* (mutatum in *γένηται*) L, ordinem restitui et *πράσσῃ* (pro *πράσσοι*) scripsi. — 21 Il. *δ* 223.

ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησί. γράφε δὲ ἀυφῇ ἀντὶ τοῦ λεπτοϋφῆ.

607 μήτ' ἐφέστιον σέλας: ἀντὶ τὸ κατ' οἶκον πῦρ· ἕρκος δὲ ἱερόν. ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν.

608 πρὶν κεῖνος: πρὶν αὐτός, ἐνδυσάμενος, ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπ' ὄψεσι πάντων προελθεῖν.

609 [καὶ] καθ' ἣν μέλλει ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια.

611 πανδίκως] ἀνενδοιάστως.

612 στελεῖν χιτῶνι τῷδε: σκεπάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι ⟨καὶ⟩ φανεῖν αὐτὸν σφαγέα τῶν θυμάτων.

613 καινὸν] καινοπρεπῆ.

614 σῆμ' ὃ κεῖνος εὐμαθές: εὔγνωστον σημεῖον κομίσεις ὅπερ ἐκεῖνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι, γνοὺς ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς.

615 σφραγῖδος ἕρκει] περιφραστικῶς τῇ σφραγῖδι.

616 ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε: οὗτός ἐστιν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προσταττομένων αὐτῷ· ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται.

618 ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις: γνησίως διακονούμενος διπλασιάσεις τὴν χάριν καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου.

---

1 ἀνφῇ (γ' ἑ̊ύνφῇ in textu) ex ταναϋφῇ corruptum esse intellexit Wunderus coll. Hesychio, Photio et Suida: ταναϋφῆ, λεπτοϋφῆ. — 6 φανερῶς L. — 7 a superioribus separavit, καὶ inclusit Lasc. καθ' ἣν] ἡμέραν addit Br. μέλλοι L, corr. Br. — 11 καὶ addidi. φανῆναι L, correxi. — 18 προσῆκον L, corr. l. — 20 προστατομένων αὐτοῖς Lasc. — 23 διπλασιάζεις L, correxi.

620 Ἑρμοῦ — τέχνην] κῆρυξ γὰρ ὁ θεός.

622 τόδ' ἄγγος] τὸ κιβώτιον.

623 λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις: ἔντειλαι δέ μοι, φησί, καὶ περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν καὶ λόγους ἀνακοίνωσαί μοι καὶ φυλάξω.

ἐπίθες, φησίν, ἣν θέλεις σφραγῖδα.

628 προσδέγματα: ὑποδοχάς· λέγει δὲ ὅτι οἶσθα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην· καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς Ἡρακλέα εἴ γε τὴν ὑπονοουμένην φιλοφρόνως προσεδέξατο.

629 ὥστ' ἐκπλαγῆναι: ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω ὡς θαυμάσαι με καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι.

630 δέδοικα γάρ: δέδοικα γάρ, φησί, μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ· διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν.

633 ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα: δοκεῖ τοῦτο παρ' ἱστορίαν εἶναι· φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν Τραχῖνι τῷ Ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι, ἐνταῦθα δὲ ὡς προϋπαρχόντων αὐτῶν φησιν.

ὦ ναύλοχα: ὁ χορὸς τοὺς περὶ τὴν Οἴτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται ἐπὶ τὸ πανηγυρίσαι διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ Ἡρακλέους· ὁ δὲ νοῦς, οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης καὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον ἔτι τε [καὶ] τὴν ἀκτὴν τῆς χρυσοτόξου Ἀρτέμιδος, ἔνθα φασὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὰ συνέδρια, ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἥξει αὐλὸς καὶ

---

12 τουτο L, corr. Iuntina. — 26 καὶ inclusi. — 27 φασὶν] φησὶν L, corr. Elmsl.

καταλήψεται ὑμῶν τὰς ἀκοὰς ἡδύ τι καὶ μουσικὸν προσπνέων, οὐκ ἐχθρὰν οὐδ' ἀπευκτὴν φωνὴν ἀλλὰ θείας μούσης ἀντίλυρον ὅ ἐστι φωνῆς γλυκείας.

ὦ ναύλοχα: παραθαλάττια λουτρά· φησὶ δὲ τὰ Ἡράκλεια ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ Ἥρα ἀνεῖναι· πετραῖα δὲ διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι· ἔνιοι δὲ ἐν Σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά.

634 καὶ πάγους: πάγοι εἰσὶν ὑψηλοὶ τόποι ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι· καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες.

636 Μηλίδα παρὰ λίμναν: λίμνην φησὶ τὴν Θάλασσαν· Fol. 72 a

Ὅμηρος

αἰθυίη δ' ἐκνῦα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·

ὁ δὲ Μηλιακὸς κόλπος Τραχίνιός ἐστιν.

637 χρυσαλακάτου] ἐν Εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος Ἄρτεμις.

638 ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραί: ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν περὶ ἧς Ἀγάθων φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον συστήσασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμήστρᾳ μύσος καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν φησὶ προσαγορεύεσθαι· ἢ ὅτι [Τραχὶν] πύλη τῆς Τραχῖνός ἐστιν.

εἰς τὸ αὐτό: τὴν Μαγνησίαν ἔνθα τὸ τῆς Ἀρτέμιδος παρὰ θάλασσαν Τραχῖνος ὅπου καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτε-

---

2 ἀπευκτὴν] ἀπεχθῆ l. — 5 Ἥρα] Ἀθηνᾶ Lasc. coll. schol. Aristoph. Nub. v. 1050. — 13 Od. ε 337. αἰθυία L. ἀνεδύσετο apud Homerum. — 14 Τραχῖνος? cf. schol. Phil. v. 453. 725. — 18 ἀμφικτυόνες L, corr. Lasc. — 19 Ἀγάθων] fort. Samius, C. Muell. fragm. IV p. 291. — 22 Τραχὶν (τραχίη L) inclusi. — 24 τὸν τῆς L, corr. Lasc. — 25 παραθαλάσσιον Τραχῖνα L, correxi.

μισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς Ἕλλησιν· ἐν Θερμοπύλαις.

641 οὐκ ἀναρσίαν] οὐκ ἐχθρὰν οὐδὲ θρήνων βοήν.

643 ἀντίλυρον: ἀντίμιμον, ἀντῳδὸν ἀντὶ οὐ μισητὴν φωνὴν ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνὴν ἀφ' οὗ δηλοῦται ⟨ὅτι⟩ ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν.

ἰσόλυρον.

645 σεῦται] ὁρμᾶται, ἥξει.

647 ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν: ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένουσαι· τὸ δὲ ἑξῆς, ὃν ἀπόπτολιν πελάγιον ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πελάγει.

649 πελάγιον: ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν εἴ ποτε εἰς νήσους ἀπῄει.

650 δάμαρ] ἡ Δηιάνειρα.

652 ὤλλυτο] διεφθείρετο.

653 νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθείς: μανεὶς ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν.

εἰς τὸ αὐτό: νῦν δ' Ἄρης: ὁ πρὸς τὸν Εὔρυτον· ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθεν.

655 μὴ | σταίη πολύκωπον: μηδαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν Εὔβοιαν νῆσον ὑπερβὰς καὶ καταλιπών· καταστρεψάμενος γὰρ τὴν Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινεν θῦσαι τῷ πατρί.

656 πολύκωπον ὄχημα ναὸς] ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς.

αὐτῷ] τῷ Ἡρακλεῖ.

660 πανάμερος: ἀντὶ τοῦ τὴν σήμερον ἡμέραν

---

4 μισητὴν] μουσικὴν L, correxi. — 6 ὅτι add. Lasc. — 12 ἄποθεν L, corr. Br.

ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ⟨τῷ⟩ ἐκ προφάσεως τοῦ Νέσσου κατεσκευασμένῳ· πειθοῦς δὲ πέπλῳ εἶπεν ὅτι γέγονεν ἐπὶ τὸ μεταπείθειν καὶ μετατιθέναι τὴν Ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν Δηιάνειραν.

πανάμερος: εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς ἔρωτα τῆς γυναικὸς διὰ τὸ τοῦ Νέσσου φάρμακον.

661 παγχρίστῳ: λείπει τὸ πέπλῳ, συγκεκραμένος καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός.

663 μὴ περαιτέρω: ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρείαν καὶ πλείω τοῦ δέοντος.

668 οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ: τοῦτο κατ' ἐρώτησιν, οὐχ ἕνεκα ὧν ἀπέσταλκας δώρων τῷ Ἡρακλεῖ ἀθυμεῖς;

669 μάλιστά γ' ὥστε μή: ναί, φησί, περὶ τούτου φοβοῦμαι οὕτως ὥστε μηδέποτε παραινέσαι τινὶ ἀδήλου πράγματος προθυμίαν λαβεῖν ὅ ἐστιν ἀδήλῳ πράγματι ἐπιχειρεῖν.

671 εἰ διδακτὸν ἐξ ὅτου φοβῇ: εἰ μὴ ἀπόρρητον εἴη.

673 γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμα: θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπίζοι παθεῖν· γράφεται δὲ καὶ μαθεῖν.

678 κατ' ἄκρας σπιλάδος: σπιλὰς ἡ πέτρα· ὡς οὖν ἐπὶ λίθου θεμένη αὐτὸ τοῦτό φησι· κατατήκεται οὖν καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρρέον. Fol. 72 b

ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν: ὅπως γνῷς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον.

680 ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με: ὧν εἶπέν μοι ὁ Νέσσος ὅτε τὴν πλευρὰν ἤλγει τῷ βέλει τρωθείς· γλωχῖνι δὲ

---

1 τῷ add. Br. — 3 μετατεθεῖναι (μετατεθῆναι l) L, corr. Elmsl. — 5 ἔλθοις L, corr. Const. Matthiae quaest. Sophocl. p. 89. — 18 διδακτὸν] δι ex μη. — 27 τῷ βέλει] τῷ κέντρῳ l.

ἀπὸ μέρους τῷ βέλει· γλωχὶν γὰρ ἡ ἀκὶς ὃ λέγει Ὅμηρος ὄγκον.

πονῶν] ἀντὶ τοῦ ἀλγῶν.

682 παρῆκα] λείπει ἄπρακτον.

ἀλλ' ἐσῳζόμην: ἀντὶ τοῦ ἔσῳσα καὶ ἐφύλαξα· διεφύλαξα οὖν ὅσα μοι παρήγγειλεν ὡσανεὶ δέλτῳ χαλκῇ ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα· δύσνιπτον δὲ ἀντὶ τοῦ δυσαπάλειπτον.

684 πρόρρητα: πρὸς ἐμὲ ὑπὸ Νέσσου προειρημένα· προμεμελετημένα μοι ἢ ἀπόρρητα.

686 ἄθικτον] ἀπροσπέλαστον πυρὸς καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος.

687 ἀρτίχριστον] παραυτὰ χριόμενον.

688 νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον: νῦν δὲ ὅτε ἐπέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρῖσαι ἔχρισα μαλλὸν ἐρίου.

690 κτησίου βοτοῦ λάχνην: ἀπὸ κτησίου προβάτου τὸν μαλλὸν σπάσασα· κτήνη δὲ καὶ ⟨βοτὰ⟩ τὰ πρόβατα λέγεται. βοτὰ ἔλεγον τὰ πρόβατα.

691 ἀλαμπὲς ἡλίου] μὴ καταυγασθέν.

692 κοίλῳ ζυγάστρῳ] εἰς ξύλινον σορὸν τουτέστι κιβωτόν.

693 φάτιν] φάσμα, φαντασίαν.

694 ἄφραστον: ἀφανές, ἀνεκδιήγητον· ἀξύμβλητον δὲ ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαράβλητον οἷον οὐκ ἔχον ἄλλῳ παραβληθῆναι ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸν ἀκούοντα.

695 τὸ γὰρ κάταγμα: τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου

---

1 τῷ βέλει] τὸ ὅλον l. — 2 ὄγκον] Il. δ 151, al. — 14 ἐνέστη L, correxi. — 16 ἀποκτικ (*IC* = *CI*), in marg. ζήτει L, corr. Br. — 17 βοτὰ addidi. — 20 σωρὸν L, corr. Lasc.

μετὰ τὸ χρῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα εἰς τόπον καταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου· τὴν γὰρ αὐγὴν ἀκτῖνα ἡλιῶτιν εἶπεν.

κάταγμα] τὸ αἴγειον μήρυμα.

697 ὡς δ' ἐθάλπετο: ὡς δὲ ἐθερμάνθη ὑπέρρευσεν ἀφανῶς ⟨καὶ⟩ λέλυται.

699 μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν: ἐοικὸς πρίσματι ξύλου· θαυμαστῶς δὲ βρώματα πριόνος εἶπεν τὸ πρίσμα· τρόπον γάρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πριὼν ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει.

701 προπετὲς] ἐρριμμένον καὶ προπεσὸν χαμαί.

702 ἀναξέουσι] ἀνακαχλάζουσι.

θρομβώδεις ἀφροί: ἐπηρμένοι· θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος· ἢ περιφερῆ φυσήματα.

703 γλαυκῆς ὀπώρας: τοῦ γλεύκους τοῦ ἀρτίως ἐκπιεσθέντος καὶ νέου· μάλιστα δὲ ὁ νέος οἶνος θερμὸς ὢν εἰ πέσοι χαμαὶ ἀφρίζει· γλαυκὴν δὲ ὀπώραν τὸν νέον οἶνον εἶπεν διὰ τὴν λαμπρότητα.

708 ἧς ἔθνησχ' ὕπο] ὑφ' ἧς, δι' ἣν.

709 τὸν βαλόντ'] τὸν τοξεύσαντα.

710 ὧν ἐγὼ μεθύστερον: ὧν, τῶν εἰρημένων μοι ὑπ' ἐκείνου, νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω ὅτε οὐκέτι με ὠφελεῖ.

711 ἀρκεῖ: ὠφελεῖ· Ὅμηρος

ἄρκιον ἐσσεῖται.

712 εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι: εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς γνώμης ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυγχάνω.

---

1 εἰς] ὑπὸ L, corr. Br. καταλαμπόμενον Br.; cf. schol. Oed. Col. v. 1047. — 6 καὶ addidi. λέλυται] pertinet ad κατέψηκται. — 7 πρίσματος L, corr. Lasc. — 9 τὸ (ex τὰ) ξύ (deletum) πρίσμα L. — 16 ἐκπιασθέντος L, corr. Lasc. — 25 Il. β 393.

715 χῶσπερ ἂν θίγῃ: καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ Ἡρακλείου βέλους εἴτε ἄνθρωπος εἴτε θηρίον ἀπόλλυται.

716 ἐκ δὲ τοῦδε] ἐκ τοῦ Νέσσου· ἀντὶ τοῦ διὰ Νέσσου.

719 καίτοι δέδοκται: κἀγώ, φησίν, ἀποθανεῖν βουλήσομαι ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν Ἡρακλέα ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ.

720 ταύτῃ σὺν ὀργῇ: τούτῳ τῷ τρόπῳ τουτέστι διὰ τοῦ πέπλου.

721 ξῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν: γυναῖκα κακοδοξοῦσαν οὐ δεῖ ζῆν ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κακή.

Fol. 73a 723 ταρβεῖν μὲν ἔργα: ἀνάγκη μὲν εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα οὐ χρὴ δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐκβάσεως τῶν συμβησομένων αἱρεῖσθαι τὰ δεινά.

725 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς: ἐν τοῖς πονηροῖς βουλεύμασιν οὐδὲ ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπὶς ἥτις παρέχει πεποίθησιν καὶ θάρσος ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι.

727 ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίου: τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη ὀργὴ πεπεμμένη ἐστὶ καὶ πραεῖα καὶ συγγνωστὴ ἧς σε δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ Ἡρακλέους· ἄκουσα γὰρ ἥμαρτες.

729 ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι.

731 σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι: πρέπει σοι λοιπὸν σιωπᾶν καὶ μηκέτι περὶ τούτων πλείω λέγειν εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγινομένῳ.

χρόνον] γράφε λόγον.

---

1 ὅσα] ὃς Porsonus. — 8 ὀργῇ] ὁρμῇ in textu L. — 14 καὶ] in L legitur post ἐκβάσεως, transposui. — 16 lemma in rasura. — 17 οὐδὲ] δὲ serius additum in L; οὐχ l. — 19 ἑκουσίας in textu L.

736 ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ'] αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί.

737 ποθεν] ἐκ θεοῦ τινος.

738 στυγούμενον] λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον.

742 τὸ γὰρ | φανθέν: τὸ ἅπαξ πραχθὲν καὶ ἐπὶ πέρας ἐλθὸν πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειεν; Πίνδαρος

τῶν δὲ πεπραγμένων
〈ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν〉 ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

745 ἄζηλον: φαῦλον, ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν.

746 αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφοράν: τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντος τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα.

747 πατρὸς] περὶ τοῦ πατρός.

καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων: ἀντὶ ἀνοιμώξαντος αὐτοῦ κατὰ τὴν γλῶσσαν.

748 ποῦ δ' ἐμπελάζεις: προσπελάζεις· παρίστασαι δὲ ἀντὶ τοῦ πλησίον γέγονας.

750 ὅθ' εἶρπε κ. ἑ.] καινοπρεπὴς ἡ φράσις.

752 ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κηναῖον.

754 τεμενίαν τε φυλλάδα] τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον· ἢ τέμενος πολύφυλλον.

757 ἐλέγετο ὁ Λίχας σύντροφος εἶναι Ὕλλου.

759 ἐνδυσάμενος ὡς σὺ ἐνετείλω.

763 ὁ Ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ.

---

1 ad v. 734 adscriptum in L, corr. Lasc. — 8 Olymp. II, 29. — 10 θέμεναι L, corr. l. — 20 ἧς] ᾗ L, corr. Lasc. — 21 Κηναῖον etiam in textu L; v. schol. v. 993. — 22 τὸν] τῶν L, corr. Lasc. — 26 φρενὶ] φωνῇ l.

764 κατηύχετο] λείπει τὸ σοι.

765 ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο τότε ἱδρὼς ἀνῄει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

766 φλὸξ αἱματηρά: αἱματηρὰ ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων συνίσταται· πιείρας δὲ δρυὸς λιπαροῦ ξύλου· δρῦν γὰρ λέγει πᾶν δένδρον.

Fol. 73b 768 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος: ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος· τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ προσκολλητὸς ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλῳ νεαρὰ κόλλα ὑπὸ τέκτονος προσείη χρισθεῖσα.

770 ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος: κνησμός· δήξασθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι· ἀντίσπαστος δὲ ἴσος σπασμῷ ἢ μετὰ σπασμοῦ· γίνεται δὲ ὁ ψόφος ἀπὸ σπασμοῦ.

φοινίας] τυφῶνος [μὲν] γὰρ καὶ ἐχίδνης ὕδρα.

771 ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο] ὡς κατήσθιεν αὐτὸν ὁ ἰός.

775 τὸ σὸν μόνης | δώρημ' ἔλεξεν: εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήγαγες τὸν πέπλον ὡς ἀπέσταλται ὑπὸ σοῦ οἷον οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πανουργήσας.

779 μάρψας ποδός νιν: δραξάμενος τοῦ ποδὸς τοῦ Λίχα κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον, λέγει δὲ τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος οὗ εἰώθαμεν δεσμεῖν ὑπόδημα ἤ τι τοιοῦτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτὸν νέον ὄν· Ὅμηρος

δίδη μόσχοισι λύγοισιν.

---

3 ἀνῄει] ἀνείη L, corr. Lasc. — 9 νεαρᾶ L, corr. Lasc. κόλλη L, corr. Br. — 12 σπασμῷ] σπασμοῦ L, corr. Lasc. — 13 ψόφος] i. e. θάνατος; etiamnunc Graeci dicimus ψοφῶ pro θνήσκω ut apud Homerum δούπησε πεσών; similiter σκοτώνω (σκοτόω — ῶ) pro κτείνω (τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε Homer.). — 14 μὲν incl. Br. — 21 οὗ] ὃ L, ᾧ Lasc., corr. Br. — 25 Il. λ 105. λύγοισι L.

ἦ λυγίζεται: ἁρμόζεται, κάμπτεται, συστρέφεται· ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νευρῶν, ἔνθα ὑποδεσμούμεθα.

780 ἀμφίκλυστον] τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην.

781 κόμης δὲ λευκὸν μυελόν: διὰ δὲ τῆς κόμης τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης ὅ ἐστι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς διὰ τῆς κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι.

783 ἀνευφήμησεν] κατὰ τὸ ἐναντίον ἀντὶ ἐστέναξεν.

784 τοῦ μὲν νοσοῦντος: τοῦ Ἡρακλέους νοσοῦντος τοῦ δὲ Λίχα ἤδη ἀνυσθέντος ὅ ἐστι πεφονευμένου.

786 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε] σπασμῷ γὰρ εἵληπτο κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς.

788 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες: Ὅμηρος

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας·
Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

789 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπεν: ἀπέκαμεν, ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν, ὑπερκέκμηκεν, ἀπείρηκεν πρὸς τὰς ὀδύνας ἐπὶ γῆς κυλιόμενος.

791 ἐνδατούμενος: σφοδρῶς λοιδορούμενος· ἐνδατεῖσθαι γὰρ σφοδρῶς ἐσθίειν. λοιδορῶν, μεμφόμενος, κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν· ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίσασθαι, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δαινυμένων. ἄλλως: ἐνδατούμενος νῦν σφόδρα κακῶς λέγων, δυσφημῶν, συνεχῶς μεμφόμενος, ἐπαρώμενος· ἔνιοι δὲ γράφουσιν ἐμματούμενος ἀντὶ μασώμενος.

---

2 *νεύρων* L, corr. Br. — 6 *μέσον*] μέσ^{ο} L, corr. Br. — 11 Λιχ^{υ} L, corr. Br. — 15 Il. β 527. — 16 Il. β 535. οἳ] οἷοι L. — 22 ἐνδατοῦσθαι L, corr. Lasc.

793 κατακτήσαιτο] πλεονάζει ἡ κατὰ καὶ ἔστι κτήσαιτο ἀντὶ τοῦ ἔσχεν.

794 τότ' ἐκ προσέδρου: ὅτε ἀπέκαμεν κυλιόμενος τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς ⟨κατα⟩κεχυμένης τοῦ σώματος λιγνύος εἶδέν με δακρυρροοῦντα· λιγνύος δὲ ἢ τῆς παρακειμένης ἀναθυμιάσεως καὶ καπνοῦ ἢ τῆς παρακειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους νόσου.

799 ἆρον] προστακτικῶς.

801 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε: ἐνῄσχυται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν μὴ ἐγγελασθῇ ὑπὸ τῶν Οἰχαλίων.

805 βρυχώμενον σπασμοῖσι] ἀνοιμώξοντα μεγάλως ἐκ τῶν σπασμῶν.

808 ποίνιμος: ἡ τιμωρός, ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα.

Fgl. 74a 810 Θέμις δ' ἐπεί μοι τὴν Θέμιν: Θέμις δέ ἐστιν ἡμᾶς καταρᾶσθαί σοι ἐπεὶ σὺ προτέρα τὴν Θέμιν ἀπέρριψας καὶ παρεῖδες· ἐὰν δὲ προὔλαβες ἀντὶ τοῦ φθάσασα τὴν Θέμιν [καὶ] οὐκ ἐξεδέξω ἕως τι κατὰ τὸ δίκαιον πράξῃς.

813 τί σῖγ' ἀφέρπεις;: σῖγα ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς τουτέστι διὰ τί οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν Ὕλλον;

814 ξυνηγορεῖς] συνᾴδεις, συμφωνεῖς.

815 οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν: εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσειεν αὐτῇ ἀπιούσῃ ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι· τροπικῶς δὲ τὸ οὖρος ὡς ἐπὶ νεὼς ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω.

---

4 κατακεχυμένης] κεχυμένης L, corr. Herm. — 15 ποινὴν] ποινὴ ἡ L, corr. Lasc. — 18 ἀντὶ τοῦ] ἂν ἔ L, corr. Lasc. — 19 καὶ inclusit Br. — 21 ἀφέρψεις l. — 26 ἐπιπνεύσει L, corr. A.

817 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος: τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι οὐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης ὧν ⟨ἡ⟩ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπήτει;

τρέφειν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

821 ἴδ' οἷον, ὦ παῖδες: ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τῇ Δωδώνῃ ὅτι νῦν ἀπέβη· τὸ δὲ οἷον ἀντὶ οἵως [οἷον], ὁρᾶτε, ὦ φίλαι, οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσεν καὶ εἰς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος ⟨τὸ⟩ ἐκ τῆς μαντείας πάλαι χρησθέν· προσέμιξεν δὲ ἀντὶ τοῦ προσερράγη ὀξέως.

προσέμιξεν] προσερράγη.

823 τᾶς παλαιφάτου προνοίας: γράφε παλαιφοίβου ἵν' ᾖ τῆς πάλαι μαντευσαμένης· φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι.

824 ὅ τ' ἔλακεν: ὅπερ ἐφθέγξατο, ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς παιδί· ἀναδοχὰν δὲ ἀνάπαυσιν, ἀνακωχήν [ἀναδοχήν].

τελεόμηνος: ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸ δωδεκάμηνον· καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτὸς ἀπὸ τοῦ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν.

827 αὐτόπαιδι] γνησίῳ παιδί.

828 καὶ τάδ' ὀρθῶς: ταῦτα δέ, τὰ χρησθέντα, ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει· τροπικῶς δὲ κατουρίζει ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμεῖ ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα.

κατουρίζει] προσπνεῖ.

---

3 ἡ add. Lasc. — 8 οἷον inclusi. — 9 τὸ addidi. — 19 ἀναδοχὴν inclusi. — 26 προσορμίζει μεῖ L.

829 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων: πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς παρὰ Εὐρυσθέως κελεύοιτο;

831 εἰ γάρ σφε Κενταύρου: εἰ γὰρ αὐτόν, τὸν Ἡρακλέα, τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ Κενταύρου περιέχει πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ τὰ νῦν ἴδοι;

φοινία νεφέλα] τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον.

832 χρίει δολοποιός: χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵματι ἡ ἀνάγκη τῆς Δηιανείρας ἡ μετὰ δόλου τεχνησαμένη· ἠνάγκασται γὰρ ὑπὸ ζήλου δι' οὗ ἥρα τῷ δόλῳ τοῦτο τεχνήσασθαι.

834 ὃν τέκετο θάνατος: τοῦτον, τὸν ἰόν, ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων, μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος.

δράκων] ἡ ὕδρα.

835 ἀέλιον] ἀντὶ τοῦ ἡμέραν.

838 προστετακὼς φάσματι: προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας, τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτό· αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει. ἄλλως: προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ [ἢ] τῷ ὀλεθρίῳ παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι· φάσματι τουτέστι τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας τουτέστι τῇ χολῇ.

μελαγχαίτα τ' | ἄμμιγα: τοῦ δασυτρίχου· καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας καὶ τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου αἰκίζει αὐτόν· δῆλον δὲ ὅτι φοίνια [τὰ] κέντρα τοῦ Νέσσου λέγει [δὲ] τὸ αἷμα αὐτοῦ ⟨τὸ⟩ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας.

---

9 ἡ μετὰ] ἢ μετὰ L, corr. Lasc. — 11 τοῦτο] τ' L, corr. Lasc. τεχνάσασθαι L (v. schol. v. 973), corr. l. — 18 ἢ inclusi. — 19 παρὰ ⟨τὸ πεφάσθαι⟩ τὸ πεφονεῦσθαι Herm., πεφονεῦσθαι in φονεῦσαι mutat Wolf. p. 57. — 22 δασύτριχος l ut in schol. v. 13 (Phil. schol. v. 184). — 24 τὰ inclusi. — 25 Νέσσου] νόσου L, corr. l. δὲ incl. Br. τὸ add. Lasc.

840 δολόμυθα: ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ Νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. ἄλλως: φοίνια δολόμυθα: τὰ δόλια φάρμακα· καὶ γὰρ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμῖξαι τῷ αἵματι ὡς ὀπίσω εἶπεν.

ἐπιξέσαντα] ἐπιχυθέντα, ἀνακαχλάσαντα ἐκ τῆς θέρμης τοῦ πυρός.

841 ὧν ἄδ' ἁ τλάμων: ὧν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ Δηιάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ συνεῖδεν ἐκ κατασκευῆς δὲ τοῦ Νέσσου καὶ τῆς τούτου φωνῆς γενομένην ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλλάττειν αὐτῇ τὸν Ἡρακλέα λίαν ὀδύρεται καὶ στένει. ἄλλως: ὧν, τῶν νεωστὶ δρωμένων ⟨καὶ⟩ συμβάντων κακῶν, τὴν ἀμέλλητον βλάβην ὁρῶσα συμβᾶσαν τοῖς οἴκοις Δηιάνειρα τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν ἀπὸ γνώμης δὲ ἑτέρας τοῦ Νέσσου γενόμενα ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλλάττειν τὸν Ἡρακλέα· ἄοκνον δὲ τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀμέλλητον· ἢ πολύοκνον ὅ ἐστι πολύφοβον, κατ' ἐπίτασιν δὲ τὸ α.

842 νέων | ἀισσόντων] νεωστὶ προσβαλλόντων.

843 οὔτι | προσέβαλεν] οὐκ ἔγνω, οὐ συνῆκεν.

844 τὰ δ' ἀπ' ἀλλοθρόου: ἀλλοφώνου, ὅτι ἀπὸ τῆς Νέσσου φωνῆς γέγονεν ἡ κατὰ Ἡρακλέα συμφορά· οἷον τῆς ἄλλα εἰπούσης καὶ οὐ τὰ ἀληθῆ· ἢ ἀλλοφώνου ὡς ἠλλαγμένην τοῦ Νέσσου φωνὴν ἔχοντος.

ἀπὸ τοῦ Νέσσου.

846 ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς: ἢ ὀλεθρίαις καὶ ἐπιβλαβέσι φιλίαις ἢ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου ⟨ὁ⟩ Νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα· ἢ ὅτι ὁ μὲν Νέσσος

---

4 ὀπίσω] v. 580. — 9 τοῦ Νέσσου] τῆς νέσου L, corr. l. — 10 et 16 ἐπὶ τὸ L, corr. Br. — 12 καὶ add. Wolf. p. 58. — 14 αὐτὴ] αὖτὴ L, corr. Br. — 27 ὁ add. Lasc.

εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον γέγονε δὲ ὄλεθρος Ἡρακλέους.

847 ἦ που ὁλοὰ στένει: ὄντως δὴ ἡ ἀθλία καταστάζει καὶ καταβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν· ἐμφαντικὸν ⟨δὲ⟩ τὸ ἄχνα διὰ τὸ πλῆθος· χλωρὰν οὖν ἄχναν τὸν νεαρὸν ἀφρόν.

ὁλοὰ] ἡ δυστυχὴς ἢ ἡ τοῦ ὀλέσθαι ἀξία.

848 ἀδινῶν] ἀθρόων ἢ πολυθρηνήτων.

849 δακρύων ἄχναν] περιφραστικῶς τὰ δάκρυα. ἄχναν] τὸν ἀφρόν.

850 ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα: ἡ προσδοκωμένη κακομοιρία τοῦ Ἡρακλέους ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην· προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου Ἡρακλέους αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται.

851 δολίαν] δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρᾳ ἀναιρήσει.

Fol. 74 b 852 ἔρρωγεν παγά: ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν ὡς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν· ἐκτέταται γὰρ τὸ κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβήσεται ἡ κατὰ τὸν Ἡρακλέα συμφορά.

853 ὦ πόποι: φεῦ, φεῦ, κακόν, φησί, γέγονε τῷ Ἡρακλεῖ οἷον οὐδὲ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἀνοίκτιστον σιωπηθήσεται· τὸ γὰρ οὔπω ἀντὶ τοῦ οὐχί· ἢ οὕτως, οἷον κακόν, φησίν, οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ Ἡρακλεῖ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται.

855 ἀπέμολε πάθος: ἀντὶ τοῦ ἀπομόλοι οἷον οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο.

856 ἰὼ κελαινὰ λόγχα: κελαινὴν εἶπεν τὴν λόγχην διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀποτελούμενον θάνατον, μέλας δὲ ὁ

---

3 ὁλοὰ στένει] ὁλοῶς θύει l; Homericum ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει Il. α 342 comparat Langius. — 5 δὲ add. Lasc. — 20 et 27 inverso ordine sed praefixis literis α' et β' habet L.

θάνατος· δυσφορεῖ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμάλωτον εἰλῆφθαι τὴν Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορά· λόγχα δὲ δορὸς περιφραστικῶς ἡ λόγχη, προμάχου δὲ τοῦ προβεβλημένου, τὸ δὲ λόγχα πρὸς τὸ αἰχμᾷ· ὁ δὲ λόγος, ὦ θανατοποιὲ λόγχη ἥτις τότε ἀνελοῦσα τὸν Εὔρυτον ἐνταῦθα τὴν Ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς Οἰχαλίας ὡς εἴθε μήποτε· τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς ἵνα ἐνέγκῃ τὴν Ἰόλην· διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο· τὸ δὲ ἄρθρον τῷ λόγχη συναπτέον, ἥτις λόγχη.

προμάχου δορός: τὸ προμάχου ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ληπτέον οἷον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου· τὸ νύμφαν δὲ συναπτέον τῷ τάνδε.

857 θοὰν] ἀντὶ τοῦ θοῶς· τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν.

858 αἰπεινᾶς] ἐν ὕψει κειμένης.

859 αἰχμᾷ] νόμῳ πολέμου.

860 ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις: ὁ νοῦς, ἡ δὲ Κύπρις ἦν ἄρα φανερῶς ἡ πάντων τούτων ἐργάτις εἰς ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα.

ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα.

861 πράκτωρ] πρακτική.

862 πότερον ἐγὼ μάταιος: ὁ χορὸς τῆς τροφοῦ ἀκούων θρηνούσης ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς Δηιανείρας φησὶ τοῦτο, ἆρα ἀναίσθητός εἰμι ⟨ἢ⟩ κατακούω θρήνου τινός;

866 οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχῆ: οὐ μικρὸν ἀλλὰ μέγαν καὶ ἐξάκουστον· τοῦτο δὲ ὡς ᾐσθημένη μείζονος βοῆς.

---

4 αἰχμᾷ] αἷμα L, corr. Br. — 16 κειμένην L, corr. Lasc. — 25 ἢ add. l. — 28 μέγα L, correxi.

867 καί τι καινίζει στέγη] ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος.

868 ξύνες δέ: ἀντὶ τοῦ τῆσδε ἄκουσον· παρὰ τὸ ἔθος γὰρ κατεστυγνακυῖα πρόσεισιν.

ἀλλήλαις παρακελεύονται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

872 τὸ πόμπιμον] τὸ πεμφθέν, λέγει δὲ τὸν χιτῶνα.

874 βέβηκε Δηιάνειρα: βέβηκε, φησίν, ἡ Δηιάνειρα εἰς Ἅιδου οὐ τοῖς ποσὶ βεβηκυῖα· τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἄπεισιν εἰς Ἅιδου.

876 οὐ δήποθ' ὡς θανοῦσα;: κατ' ἐρώτησιν, οὐχὶ ὡς θανοῦσα βέβηκεν; ⟨θανοῦσα⟩ δὲ ἐπεὶ καὶ ζῶντά ἐστί που πορευθῆναι.

879 σχετλιώτατα: σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν τουτέστιν ὡς ἄν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειεν τὴν πρᾶξιν.

εἰπὲ τῷ μόρῳ: τίνι θανάτῳ συνέπεσεν ἀντὶ τίνι τρόπῳ ἐτελεύτησεν;

881 αὐτὴν διηίστωσεν] αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν.

882 τίς θυμὸς ἢ τίνες | νόσοι: τίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ἢ τίς νόσος, φησίν, ἀνεῖλε τὴν Δηιάνειραν;

ἀντὶ τίνα θυμὸν εἶχεν τότε;

τίς θυμὸς συνεῖλεν;

883 τάνδ' αἰχμὰν | βέλεος: περιφραστικῶς τὸ βέλος· βέλος δὲ εἶπεν τὴν Δηιάνειραν ὅτι τρόπον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν· ἢ ἥτις ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προσετρίψατο τῷ Ἡρακλεῖ.

---

11 θανοῦσα addidi. — 13 ἦλθε delet O. Hensius. — 21 νόσος] θυμὸς L, correxi. — 23 ad τίς ἦν v. 890 adscriptum in L, corr. Elmsl. — 24 συνεῖλεν] ἀνεῖλεν? — 25 τᾶνδ' αἰχμᾶν L. — 28 προετρίψατο L, προστρίψατο l, corr. Br.

885 πρὸς θανάτῳ θάνατον] τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ Ἡρακλέους.

888 ἐπεῖδες, ὦ ματαία: τεθέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν; ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα; οὕτως γὰρ εἶπεν τὴν ὕβριν· καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα· καὶ Ὅμηρος γὰρ τὸ μάταιον μέλεον καλεῖ

οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος.

891 ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο. Fol. 75 a

892 τί φωνεῖς;] ἀντὶ τοῦ ἄπιστα λέγεις.

σαφηνῆ] ἀληθῆ.

894 ἃ νέορτος ἅδε νύμφα] ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα Ἰόλη· ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπής.

898 κτίσαι] κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι· καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπεν τὴν λέξιν.

899 οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα ὡς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῆ λέγω.

901 κοῖλα] γράφε κοινά, ἢ τὰ τοῦ θανάτου ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τὰ αὐτοῦ.

902 στορνύνθ'] τὸν Ὕλλον στρωννύντα.

905 ἐρήμη] χήρα.

κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου | ψαύσειεν] καὶ ⟨εἰ⟩ ἥπτετό τινος ἐργαλείου ὧν εἴωθε μεταχειρίζεσθαι συνόντος αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους οἷον ἱστοῦ ἢ τινος τοιούτου ὠδύρετο ὡς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά· ἱστοῦ δὲ ἴσως ἐφήπτετο διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ἐπὶ συμφοραῖς.

---

5 καὶ νῦν] cf. v. 863. — 8 Il. ψ 795. — 20 τὰ αὐτοῦ] ἃ αὐτοῦ L, correxi. — 23 ὅτου] ὅτε in lemmate l. εἰ addidi.

ὀργάνων] ἢ τῶν ἱστουργικῶν ἢ τῶν ἐργαλείων οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν.

907 ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ] ἀντὶ τῇδε κἀκεῖσε.

911 ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλεν παῖδας τίκτειν ἤτοι σχήσειν· ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γεννήσονται συνουσίαι πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιίαν· οὐσίας δὲ κοίτας, συνουσίας.

914 ἐπεσκιασμένη] περικεκαλυμμένη, κρύπτουσα.

915 φρούρουν] ἐφύλαττον.

δεμνίοις | τοῖς Ἡρακλείοις] ἔνθα συνεκάθευδον· ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ Ὕλλος.

917 ἐπενθοροῦσ' ἄνω] ἐναλλομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην.

922 εὐνήτριαν] εὐναζομένην, κοιμωμένην.

925 πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονῶντο αἱ γυναῖκες.

ἐκ δ' ἐλώπισεν] ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν· λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον.

928 τῷ παιδὶ] τῷ Ὕλλῳ τῷ παιδὶ τῆς τοιαῦτα τολμώσης.

929 κἀν ᾧ] καὶ ἐν ᾧ· καὶ ἐν ὅσῳ διετρέχομεν πρὸς τὸν Ὕλλον εἶτα πάλιν πρὸς τὴν Δηιάνειραν ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα.

931 ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας] περὶ τὸ ἧπαρ γὰρ φρένες εἰσὶ παχεῖαι· Ὅμηρος

ὅθι [τε] φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.

932 ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· συνεῖδεν ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ ἠπα-

---

10 συνεκάθευδεν L, correxi. — 11 ὁ Ὕλλος] v. 901. — 12 ἐναλομένη? — 24 φλεβες et ταχεῖαι L, corr. Br. — 25 Od. ι 301. τε] τοι l.

τῆσθαι παρὰ τοῦ Νέσσου τὸ ἔργον τοῦτο διεπράξατο.

937 ἀμφί νιν] περὶ αὐτήν, τὴν μητέρα. Fol. 75b

939 πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο: παρείς, ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας ὠδύρετο ὅτι αὐτὴν ματαίως ἠτιάσατο ὡς κακοήθως ἀποστείλασαν [αὐτὴν] τὸν χιτῶνα.

943 ὥστ' εἴ τις δύο | ἢ καὶ πλέους: τῶν ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο ἢ καὶ πλείους ἡμέρας καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ' ἑκάστην ὥραν τὸν θάνατον· πολλάκις γὰρ λύπῃ τινὶ ἢ δυστυχίᾳ περιπεσόντες ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὡς καὶ Δηιάνειρα.

947 πότερ' ἂν πρότερα: ποῖα, φησί, στένω, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἢ τὰ κατὰ τὴν Δηιάνειραν;

948 πότερα μέλεα περαιτέρω] ποῖα χαλεπώτερα καὶ περαιτέρω δεινότητος;

949 δύσκριτ'] δυσκατάληπτά ἐστιν ἰσομέγεθα ὄντα.

950 τάδε μὲν ἔχομεν: τὰ μὲν κατὰ τὴν Δηιάνειραν αὐταῖς ὄψεσιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ τὰ δὲ κατὰ τὸν Ηρακλέα ἐκδεχόμεθα.

952 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν: κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακὰ καὶ τὰ μὲν ἔχομεν τὰ δὲ μέλλομεν. ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ καὶ τὸ προσδοκᾶν.

953 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις: ἀνεμόεσσα αὖρα περιφανὴς ἄνεμος, ἔπουρος οὔριος, ἑστιῶτις κατοικίδιος· ὁ δὲ νοῦς, εἴθε ὡς ἔστηκα πνεύσειεν ἄνεμος οὔριος

---

6 αὐτὴν inclusit Lasc. — 7 πλέους] πλείους in textu L. — 14—18 unum scholion in L. — 18 ἰσομεγέθη Lasc. — 23 μέλλομεν] ἔξειν addit Lasc. — 25 αὖρα (ut in textu) L.

ἐπὶ τῆς οἰκίας ἵνα με λαβὼν ταύτης ἀπαγάγοι τῆς ἑστίας καὶ ἀποχωρίσειεν ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον· τοῦτο δὲ λέγει ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς.

954 ἑστιῶτις] ἐπὶ τοῦ οἴκου τούτου.

955 ἀποικίσειεν ἐκ τόπων] ἀποχωρίσειεν ἐκ τούτων τῶν τόπων.

957 ταρβαλέα] μὴ ἐνεγκοῦσα τὴν θέαν.

959 δυσαπαλλάκτοις: δυσιάτοις.

960 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν: λέγουσι [τι] παμμέγεθές τι κακὸν πλησίον που τῆς οἰκίας χωρεῖν δυσιάτους ὀδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενον.

961 ἄσπετον] μέγα καὶ ἄπιστον.

963 προὔκλαιον ὀξύφωνος: ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν· ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ Ἡρακλέους πλησίον φερομένου καὶ πλῆθος θρηνούντων ἐπακολουθούντων αὐτῷ.

964 ξένων γὰρ ἐξόμιλος: ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι· οἷον βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι καὶ ἄλλου πλήθους συνέστηκεν.

965 πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν;: ποῦ, φησί, καὶ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος; ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένην ἄψοφον φέρει τὴν βάσιν.

968 ἄναυδος] μηδὲ φωνὴν προέσθαι δυνάμενος.

970 τί χρὴ θανόντα νιν: τί, φησί, δεῖ κρῖναι περὶ αὐτοῦ καὶ τί ἄν τις δοξάσειεν; πότερον τέθνηκεν ἢ ὕπνῳ βεβάπτισται;

971 Ὕλλος ἀπαντήσας τῷ πατρὶ θρηνεῖ.

973 τί δὲ μήσομαι;] τί τεχνάσομαι ὅπως σῳθείης;

---

1 ἀπαγάγῃ L, corr. l. — 2 ἀποχωρίζοι L, correxi. — 10 λέγουσι in lemm. L. τι inclusi.

974 σίγα, τέκνον: γέρων τις ἀκολουθῶν τῷ Ἡρακλεῖ ἀπὸ Εὐβοίας πρὸς τὸν Ὕλλον φησί, μὴ ἀνεγείρῃς αὐτόν· τοῦτο γὰρ αἴτιον ὀδύνης τοῖς κάμνουσιν.

975 ὠμόφρονος] ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου.

976 ξῇ γὰρ προπετής: προπετὴς εἰς τὸν θάνατον προνενευκὼς ἢ παρειμένος· εἰς τὴν γῆν πεσὼν ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος ἢ καὶ μόνον κείμενος.

980 φοιτάδα] τὴν μανιώδη. Fol. 76 a

981 ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ: ἀλλ' ἐνθουσιᾷ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλετον βάρος· ἐν ἐπιθυμίᾳ, φησίν, ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι.

983 ὦ Ζεῦ, | ποῖ γᾶς ἥκω;: Ἡρακλῆς ὡς ἐξαναστὰς καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεκται.

987 βρύκει] ἐσθίει με ἡ νόσος καὶ ἀναλίσκει.

988 ἆρ' ἐξῄδης: πρὸς τὸν Ὕλλον λέγει, ἆρα, φησίν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν ἔγνως καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον;

991 οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν: ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ.

993 ὦ Κηναία κρηπίς: κρηπὶς τὸ ἔδαφος, περιφραστικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὦ Κήναιον· μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονεν τὰ ἐκεῖ θύματα· οἷαν οὖν, φησί, χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω.

997 οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν: οἵαν μοι, φησί, προσετρίψω βλάβην, ὦ Ζεῦ, τὴν ταῖς μανίαις ἀκμάζουσαν· λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.

999 ἀκήλητον] ἀνίατον, ἀκαταπράυντον· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελον.

---

9 μοι τῷ] με τῷ L, corr. Br. — 15 ἆρα L, corr. Dind. — 25 lemma οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων, quod est in L, mutavi.

1000 καταδερχθῆναι: θεωρῆσαι, ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας.

1001 τίς γὰρ ἀοιδός: τίς, φησίν, ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς διὰ χειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο;

1004 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν: ἥδιστα ἂν καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψαιτό τις τὸν θεραπεύσοντα θεασαίμην μεταπεμψαμένων ὑμῶν.

1005 δύσμορον] γράφε ὕστατον.

εὐνάσαι] ἢ τὸ καθευδῆσαι ἢ τὸ ἀποθανεῖν.

1006 πᾷ μου ψαύεις;: ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τῷ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι· ποῖ ψαύεις ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου.

ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας;

1008 ἀντέτροφας: ὅ τι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας οἷον ὅ τι ἂν τῶν ὀδυνῶν μύσῃ τοῦτο διήγειρας.

1009 ἧπταί μου] τὸ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθήψατό μου.

ἥδ' αὖθ' ἕρπει] ἡ νόσος, φησί, πάλιν ἐπίκειται.

1010 πόθεν ἔστ', ὦ | πάντων Ἑλλάνων: οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας πρῴην ὑπ' αὐτοῦ· ποῦ, φησίν, ἄρα ἐστέ, ὦ πάντων Ἑλλήνων ἀδικώτατοι τουτέστιν ἀχαριστότατοι, οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν πῇ δὲ ἐν γῇ ἔσῳζον, πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας

4 ἐπιδεικνύμενος l. — 7 μεταπέμψοιτο L, corr. Triclinius. θεραπεύσαντα L, corr. Tricl. — 12 ἐπὶ τὸ L, corr. Br. — 17 ἀνατρέψας L, corr. Lasc. — 18 μύσῃ παύσῃ L. — 27 ἔσῳζον] καὶ add. Br.

ἐκείνων ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην; τὴν δὲ ἐκ τόπου σχέσιν εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ ὡς

σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη

ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

πόθεν] ἀντὶ ποῦ.

1013 ὠλεκόμαν] ἔκαμνον καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην.

καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι: καὶ νῦν, φησίν, οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν ἀπαλλάξει με τοῦ ξῆν;

τῷδε] δεικτικῶς ἀντὶ ἐμοί.

1014 οὐ πῦρ] λείπει προσαγαγών.

ὀνήσιμον] ὠφελήσιμον, σωτήριον.

1016 οὐδ' ἀπαράξαι: οὐδεὶς ἐκείνων, φησί, βούλεται ἐλθὼν τὴν κεφαλήν μου ἀποτεμεῖν καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. Fol. 76b

1018 εἷς τῶν γερόντων ἀκολουθῶν ἐξ Εὐβοίας τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Ὕλλον φησί.

τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει: τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμέ· ἀνήκει δὲ ἀντὶ ὁρμᾷ· ὤξυνται μεῖζον, φησίν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν· τοὔργον δὲ τὴν νόσον φησί.

1019 σὺ δὲ σύλλαβε: σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σῴζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι' ἐμοῦ.

1020 ἔμπλεον] ὀξύτερον.

ψαύω μὲν ἔγωγε: εἰ τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἰᾶται ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ, ἴσθι δέ, φησίν, ὅτι τὴν λαθί-

---

3 Od. β 267, al. — 14 ἀπαράξει L.

πονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν οὔτε διὰ στόματος οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι· οὐκ οἶδα γάρ· τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεύς.

1021 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν] λείπει φάρμακον.

τὴν ὀδύνην τοῦ βίου αὐτοῦ τὴν λαθίπονον ἐξανύσαι οὐ δύναμαι.

οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραξε: οὔτε ἀπ' ἐμαυτοῦ οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι.

ἔνδοθεν] διὰ στόματος.

1023 αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς.

1028 θρῴσκει] ἀναξωπυρεῖται ἡ νόσος.

δειλαία] δειλοποιός.

1030 ἀποτίβατος] ἀπροσπέλαστος.

1031 ἐπικαλεῖται τὴν Ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν.

ἰὼ παῖ: κἂν σύ, ὦ παῖ, τὸν φύσαντα οἰκτείρας ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον, ἐφ' ᾧ οὐδείς σε μέμψεται ὡς πατροκτόνον.

1036 ἐχόλωσεν] ἐπίσσωσεν.

γράφε ἐχόλησεν οἷον χολῇ ἔχρισε τὸν χιτῶνα.

1038 ἂν ὦδ' ἐπίδοιμι] ἣν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι περιπεσοῦσαν.

1039 αὕτως] ὁμοίως.

1041 ὦ Διὸς αὐθαίμων: ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφὲ Ἀιδωνεῦ.

1042 ὠκυπέτᾳ] ταχεῖ.

1049 στυγνὸς] στυγνοποιός, διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις.

Fol. 77a 1052 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον] τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον.

---

1 et 9 διὰ στόματος] non expedio; ἐμαυτοῦ Herm., αὐτόματος O. Hensius. — 4 λείπει] h. e. ἤγουν. φαρμάκου L, corr. Neuius.

1053 προσμαχθὲν] προσκολληθέν.

1054 ἀρτηρίας] τὰς φλέβας.

1055 ῥοφεῖ] ἐκπίνει.

χλωρὸν] νέον ἢ νεκρόν.

1057 ἀφράστῳ τῇδε χειρωθείς: ἀπροσδοκήτῳ, ἀνεννοήτῳ ἢ ἀλέκτῳ· ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τις φράσασθαι τίς εἴη τὴν φύσιν.

πέδῃ] ἐποχῇ, ἥπτῃ.

1058 κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς: ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη· ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ Θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς Κενταύρους.

λόγχη πεδιάς: ἡ ἐν πεζομαχίᾳ· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὔτε παρατattόμενος οἷον πρὸς Λαομέδοντα· οὔτε πρὸς Αὐγέαν ἢ Κενταύρους.

1059 θήρειος βία: λέοντος, ὕδρας, Κερβέρου καὶ τῶν λοιπῶν.

1060 ἄγλωσσος] κακόγλωσσος, βάρβαρος ἢ ἀλλόγλωσσος.

1062 φ⟨ύσιν?⟩: . . . . . .

φύσιν] λείπει ἔχουσα.

1064 ὦ παῖ: ὦ Ὕλλε, δεῖξον τοῖς ἔργοις ὅτι ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος καὶ μή μου προκρίνῃς τὴν Δηιάνειραν ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε καὶ παράδος μοι· ταῦτα δὲ ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκεν.

1067 ὡς εἰδῶ σάφα: ἵνα μάθω πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ ⟨ἢ⟩ ὅταν ἴδῃς τὸ σῶμα τῆς Δηιανείρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον καὶ δικαίως καταπονούμενον.

---

15 θήριος (ut in textu) L, corr. Br. — 27 ἢ addidi.

1071 ὅστις ὥστε παρθένος: Ὅμηρος

ἠύτε κούρη
νηπίη ἥ θ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει.

1072 βέβρυχα] ἀναβοῶ.

1074 αἰὲν εἰπόμην κακοῖς] ὑπέφερον πᾶν κακόν.

1075 νῦν δ' ἐκ τοιούτου: ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα ἀσθενής· ἢ ὑπὸ τοιούτου κακοῦ.

1077 σκέψαι] σκόπει.

1079 ὁ λόγος πρὸς τοὺς περιεστῶτας.

1081 αἰαῖ] ὀδυνώμενος ἀναβοᾷ.

1082 ἔθαλψεν ἄτης: πάλιν ἐξεπύρωσέν με ὁ τῆς νόσου σπασμός.

1083 οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν | ἔοικεν: ὀδύνης ἀπείραστον, ἄνετον ὀδυνῶν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι.

1086 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον] ὦ κεραυνέ, εἴθε με λάβοις.

1087 ἐγκατάσκηψον βέλος] τόξευσον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν.

1088 δαίνυται] ἐσθίει με ἡ νόσος.

1089 ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν: ἥκμασεν, ἀνεκάχλασεν καὶ ἐξεγήγερται.

1090 ὦ νῶτα καὶ στέρνα: ἀφορῶν εἰς ἓν ἕκαστον μέλος δυσφορεῖ ὅτι ἀφ' οἵου οἷον γένονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα.

1091 ὑμεῖς ἐκεῖνοι: ἆρα ὑμεῖς ἐστε αἱ τὸν Νεμεαῖον χειρωσάμεναι λέοντα, τὸν τὴν Νεμέαν λυμαινόμενον;

1093 λέοντ', ἄπλατον: ἀπρόσιτον.

---

1 ὥστε] ὥστις (ut in textu) L. — 2 Il. π 7 ubi θέουσ' pro κλαίουσ'. — 22 ἓν] ἕνα L, corr. Br. — 25 ν*εμεαῖον L. — 26 νεμαίαν L, corr. Lasc.

κἀπροσήγορον] *ἀναγόρευτον, ἀδιήγητον ἢ φαῦλον καὶ μεμισημένον, ὃν οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο.*

ἀδιήγητον.

1095 *διφυῆ τ' ἄμικτον*] *τὸν τῶν Κενταύρων* Fol. 77 b
ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμῖξαι καὶ συμβαλεῖν.

1096 *ὑπείροχον βίαν: ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν· ὑβριστὴν δὲ μάχιμον, ὠμόν, οὐ σώφρονα· διὰ τὸν Νέσσον καὶ τὸν Πειρίθου γάμον.*

1098 *τρίκρανον: Ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλον αὐτόν φησιν εἶναι, οὗτος δὲ τρίκρανον.*

σκύλακ'] *τὸν Κέρβερον.*

1099 *τόν τε χρυσέων | δράκοντα: φασὶ τὸν Ἄτλαντα τῷ Ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν.*

1100 *ἐπ' ἐσχάτοις τόποις*] *τοῖς τῆς Λιβύης.*

1101 *ἐγευσάμην*] *ἐπειράθην.*

1103 *ἄναρθρος: οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά· κατερρακωμένος δὲ τὰς σάρκας σαπεὶς καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη.*

1104 *τυφλῆς ὑπ' ἄτης: ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου, ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν.*

1107 *τόδ' ἴστε*] *ὦ παρόντες.*

κἂν τὸ μηδὲν ὦ | κἂν μηδὲν ἔρπω: ἀντὶ τοῦ καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος.

1113 *εἰ σφαλήσεται*] *εἰ ἀποτεύξεται τούτου.*

1115 *σιγὴν παρασχὼν*] *ἀντὶ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας.*

1118 *οὐ γὰρ ἂν γνοίης: τουτέστιν ἐὰν μὴ τοῦ*

---

1 leguntur in L post *ἀπρόσιτον* p. 340, 27, separavit Br. *ἀναγόρευτον*] *ἀνεξαγόρευτον* (cf. *ἀνεξάκουστος* in scholio Ai. v. 318)? — 9 *Ἡσίοδος*] Theog. v. 312. *πεντηκοντοκέφαλον* L, corr. Lasc. — 13 *αὐτὸς*] *αὐτὸν* Elmsl.; cf. Apollodor. 2, 5, 11. — 25 *ἀποτεύξηται* L, corr. Lasc.

θυμοῦ παύσῃ πρότερον οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀνελεῖν βούλει ὅπερ σοί ἐστι μεγίστη χαρὰ οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγεῖς τὴν ψυχὴν νεμεσῶν τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν.

1119 χαίρειν προθυμῇ] ἀνελεῖν αὐτὴν βουλόμενος.

1121 ποικίλλεις] σοφίζεις, καλλωπίζεις τῷ λόγῳ.

1124 ὦ παγκάκιστε: αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις ὅτι καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντος.

1126 ἔχει γὰρ οὕτως: τὸ γὰρ κατ' αὐτήν, φησί, πρᾶγμα ἐκτός ἐστιν ἀδικίας ὡς μὴ δέον εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι.

1129 λέγ', εὐλαβοῦ δέ: εὐλαβοῦ μὴ δι' ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγεις περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῇς.

1131 πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν: πρὸς τίνος; ἄπιστον γὰρ διὰ δυσφήμων ὥσπερ ἐμαντεύσω τουτέστιν ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀνεῖλεν εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο ἔγνως ὡς μάντευμα ἄπιστον· τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται οἱ θεοί.

1132 πρὸς ἐκτόπου] ὑπὸ ἄλλου ξένου.

1134 στραφείη θυμὸς] λήξειεν ἡ ὀργή.

1135 δεινοῦ λόγου: θαυμαστοῦ· ἄπιστον γὰρ εἰ παύσομαι τῆς ὀργῆς· ὅμως εἰπέ.

1136 ἅπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε: ζητοῦσα, φησί, χρηστόν τι διαπράξασθαι τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν.

Fol. 78 a 1143 ἰοὺ ἰού: ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας ταῦτα λέγει, ἀριθμήσας τὸν χρόνον ἄρτι ἔγνων ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς.

---

6 σοφίζῃ Br. — 11 μὴ δέον] μηδὲν L, correxi. — 16 ἄπιστῶν L, corr. Lasc. δυσφημῶν L, corr. Neuius.

1147 σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων] ἀντὶ τοὺς σοὺς ἀδελφούς.

1149 μάτην ἄκοιτιν] τὴν Ἀλκμήνην· τοῦτο δέ φησιν ὡς ἀνάξια πάσχων.

τελευταίαν ἐμοῦ | φήμην] τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην.

1151 ἐπακτίᾳ] παραθαλαττίᾳ.

1152 ἕδραν] διατριβήν.

1157 εἰς ἡλικίαν ἥκεις ἵνα φανῇς ἄξια πράττων παῖς ἐμὸς εἶναι.

1159 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον: προμεμαντευμένον, προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ ἐν τῇ τραγικῇ λέξει.

1160 πρὸς τῶν πνεόντων: τῶν ζώντων· πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχὴ

ψυχὴν ἐκάπυσσεν

καὶ

ὅσα γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει·

ἔνθεν γὰρ ἡ ψυχή.

1163 οὕτω ζῶντα μ' ἔκτεινεν θανών: δυνάμει γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν.

1164 φανῶ δ' ἐγώ: ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεωτέραν συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ.

1167 Σελλῶν εἰσελθών: ἀκούσας ἔγραψα· ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους παραχρῆμα γράφειν ἵνα

σ

11 πρόσφαντον (πρόσφατον in textu) προμεμαντευμένον, προσειρημένον (σ serius additum) L, προμεμαντευομένων, προειρημένων l. — 12 οὕτω κ. ἑ.] ad Σελλῶν (cf. schol. v. 1167) refert Br.; πρόσφαντον προσμεμαντευμένον, ⟨οἱ δὲ⟩ προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός· οὕτω δὲ δίχα τοῦ σ κ. ἑ. coni. M. Schmidtius Didym. p. 90 coll. Hesych. v. πρόφαντον. — 13 τραγικῇ λέξει] Did. p. 82—111. — 16 Il. χ 467. ἐκάπυσεν L. — 18 Il. ρ 447, al. ubi ὅσσα τε γαῖαν ἔπι.

μὴ ἐπιλάθωνται· ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γράφουσιν Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως

ἔστί τις Ἑλλοπίη πολυλήιος ἠδ' εὐλείμων
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
ἔνθα ⟨δὲ⟩ Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται,
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι
τίμιον ἀνθρώποις· ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ
ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται
ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ
δῶρα φέρων ⟨τ'⟩ ἔλθῃσιν σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν·

ἐντεῦθεν δὲ λέγουσιν εἶναι Ἑλλοπιεῖς καὶ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ οἰκήσαντας.

1168 καὶ πολυγλώσσου δρυός: ἤτοι πολλὰ μαντευομένης καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης ἢ τῆς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης πρὸς τὴν ἑκάστου τῶν μαντευομένων γλῶσσαν.

1169 χρόνῳ τῷ ξῶντι: τῷ ὑφεστῶτι· ὁ γὰρ παρελθὼν οἱονεὶ διέφθαρται, ὁ δὲ μέλλων πάλιν ἄδηλος.

1174 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρά: φανερά, σαφῆ, πρόδηλα· ἐπεὶ οὖν, φησίν, ὁ χρησμὸς ἀπέβη δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί.

---

2 et 15] *Ελλοπίαν* et *Ελλοπιεῖς* (sine spiritu) sed 5 Ἑλλοπίη L; Ἑλλοπίη alii. — 5 Kinkel. fragm. 150. — 9 ἔνθα τε Br. ἐνθάδε Strabo VII p. 328. — 10 φίλησε L, corr. l. — 11 ναῖεν (Iupiter) Valckenar.; ναῖον de columbis Dodonaeis intellegit Herm. — 12 ἐπιχθονίοις Ruhnkenius. — 14 τ' addidi. ἔλθῃ L, corr. l. — 21 ἐφεστῶτι Triclin.

1176 καὶ μὴ 'πιμεῖναι: καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι παροξύνῃς εἰς λοιδορίας κατὰ σοῦ.

ἀπειθοῦντά μοι.

1177 ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ, 〈δεῖ〉 δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει πράττειν ὃ βούλομαι· τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι νόμος ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεὴς παρὰ πᾶσιν.

1179 ταρβῶ μὲν εἰς λόγου: εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃς πράξω δὲ ὅμως κἂν δεινὰ ᾖ.

εἰς λόγου στάσιν] περιφραστικῶς εἰς λόγους.

1182 ζητεῖς, ἐπάγεις μοι ἀκριβῆ πίστιν.

1183 ἀπιστήσῃς ἐμοὶ] γράφε προστήσῃς ἐμοί, ἐναντιωθήσῃ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσισταμένων.

1186 ἦ μὴν τί δράσειν;] ἐπὶ τὸ τί δρᾶσαι; Fol. 78b

1188 ἐπώμοτον] ὅρκιον.

1189 εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις] εἰ παραβαίης τοὺς ὅρκους.

1190 οὐ χρεία βλαβῆναί με· ποιήσω γὰρ ἃ προστάξεις μοι· ἢ ποιήσω δὲ εἰ βούλει σύ.

1191 ὕψιστον πάγον: ὑψηλὸν ὄρος ἐν Εὐβοίᾳ ἢ Οἴτῃ· πᾶν δὲ ὄρος ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται ἐπεί φησιν ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι.

1193 ἐξαρέντα σε: ταῖς σαυτοῦ χερσὶ μεθ' ὧν θέλεις φίλων· οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν.

1197 ἄγριον ἔλαιον] ἄκαρπον ἀγριέλαιον.

---

2 παροξυνεῖς L, corr. O. Hensius. — 5 δεῖ add. Br. σε ἢ (deletum) εἴκοντα L. — 13 post προστήσῃς duo puncta: in L; προστήσεις Lasc., προστήσει γ' Herm. coll. Ai. v. 1133. — 22 φησιν] Hyllus; monuit Wolf. p. 14. — 24 ἐξαιρέντα in textu L.

1201 *εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις διατελέσω ταῖς κατάραις καὶ καθ' Ἅιδου βαρῶν σε.*

1202 *ἀραῖος*] *ἐπάρατος, τιμωρὸς δαίμων.*

1203 *οἷά μ' εἴργασαι*] *οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος.*

1204 *ὁποῖα δραστέ' ἐστὶν*] *τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις· εὐεργετήσεις με γάρ.*

πατρὸς | ἄλλου] *ξένος ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός.*

1206 *ἐκκαλῇ*] *ἀναγκάζεις.*

1207 *παλαμναῖον*] *ἀλάστορα, μιαιφόνον, αὐτόχειρα.*

1211 *ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀνελεῖν με τὰ ἄλλα ποίησον τουτέστι τὴν ὕλην συνάγαγε.*

1213 *ὄντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης;*

1214 *πάντα, φησί, ποιήσω πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι.*

1216 *καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει βραχὺ δὲ τούτοις πρόσθες οἷον ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν πρόσθες γήμας τὴν Ἰόλην.*

1221 *σ' ἐπισκήπτω*] *ἐντέλλομαί σοι, παρρεγγυῶ.*

1224 *προσθοῦ δάμαρτα*] *γυναῖκα ποίησον.*

1225 *ἄτοπον γάρ, φησί, τὴν ἅπαξ ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ξένῳ παρακαθευδῆσαι.*

1227 *κήδευσον*] *οἰκείωσαι.*

1228 *τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ'*] *ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς μείζοσι θέμενος ⟨πίστιν⟩ . . . . . .*

1230 *τὸ θυμοῦσθαι εἰ μὴ πεισθείην αὐτῷ ⟨κακὸν⟩ καὶ τὸ πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι δυσχερές.*

Fol. 79 a 1232 *οὕτω λαλεῖς ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέγω.*

---

2 τά καραις L. — 21 *συνανακλιθεῖσαν* Br. — 25 post *θέμενος* in L duo puncta:; *πίστιν* addidi, lacunam indicavi. — 26 *κακὸν* addidi.

1233 τίς γάρ ποθ' ἥ μοι μητρί: τὸ τίς ἐφ' ἑαυτοῦ ἔθηκεν ἀντὶ τοῦ πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὖσαν;

1235 τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων: τίς ἂν ταῦτα πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας καὶ θεηλασίας; ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἑλοίμην εἰ μὴ μαινοίμην.

1238 οὐ νέμειν ἐμοὶ | φθίνοντι μοῖραν] ἀντὶ τοῦ μέρος εὐποιίας προσνέμειν μοι.

1239 φθίνοντι] φθειρομένῳ.

1241 ὡς νοσεῖς φράσεις: ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς οὕτως καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος.

1242 σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος: σύ ⟨με⟩, φησίν, ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κακοῦ μὴ πειθόμενος.

1243 δείλαιος, ὡς ἐς πολλά: ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι καὶ πείθεσθαι δι' ὃ ἀπορῶ.

1244 δικαιοῖς] δίκαιον νομίζεις.

1245 ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ] τοῦτο κατ' ἐρώτησιν.

1247 πράσσειν ἄνωγας: δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται, τὸ συναφθῆναί με τῇ Ἰόλῃ; πρὸς ὃν ὅτι οὐκ ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι ἀλλὰ εὐσεβές, τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί.

1250 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον: διαμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς γαμήσω τὴν Ἰόλην.

1252 καλῶς τελευτᾷς] ἀντὶ τοῦ καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίωσας.

1253 ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν: ὡς [πρὶν] εἰς πυράν με θῇς πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου.

---

5 θεηλασίας] ηλασίας L, corr. Lasc. — 12 ἀπευνασθέντος L. με add. Lasc. — 15 ἐς] δὲ l. γὰρ τὸ καὶ l. — 20 με] μαι L, corr. Lasc. — 26 ἐπεράτωσας Neuius. — 27 πρὶν inclusi.

1255 ἐγκονεῖτ'] ἐνεργεῖτε καὶ ἀνακουφίσατε.

παῦλά τοι κακῶν: μόνη γὰρ ἀνάπαυσις τὸ παραθεῖναί με τῷ πυρὶ καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρήσασθαι.

1259 ἄγε νυν πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι: ἑαυτὸν παραθαρρύνει ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν· ἄγε οὖν, φησίν, ὦ σκληρὰ ψυχή, ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σιδήρου πεποιημένη πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον ἐνδοῦσα τὸ σεαυτῆς στόμα ἐμφραγῆναι ὡσανεὶ στόμα φρέατος λίθῳ κεκολλημένον πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ ἀνιμᾶσθαι· λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς ἀπὸ χάλυβος γενομένη.

1260 χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ' λίθινον καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα.

1262 ἀνάπαυε βοήν: ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς ⟨εἰς⟩ ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυράν· πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου ἀκούσιον δὲ ὅτι λυπεῖ πάντα ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου· παρὰ τὸ

ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

1264 αἴρετ', ὀπαδοί: οὐκ οἰκέταις ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας φησί.

1265 συγγνωμοσύνην: ἀντὶ συγγνώμην, ὅτι κατὰ γνώμην πατρῴαν τοῦτο ποιῶ.

1268 οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι: εἰς τὸν Δία ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου· ἐκείνους, φησίν, ἀγνώμονας ἡγεῖσθε οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα.

1270 ἐφορᾷ] περιττὴ ἡ πρόθεσις.

---

4 νῦν L. — 6 χαλυβινοῦ L, corr. Lasc. — 8 σεαυτοῦ L, corr. Br. — 9 κεκολλημένον L, correxi. — 13 εἰς add. Lasc. — 18 Il. δ 43. — 23 εἰς] πρὸς l.

1272 *αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις*] *τοῖς γεννήσασιν ἐπονείδιστα.*

1274 *τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι*] *τῷ Ἡρακλεῖ.*

1275 *χορός· τινὲς Ὕλλος.*

λείπου μηδὲ σύ, παρθένε: ἔοικεν Ὕλλος ἀποστραφεὶς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν [*τοῦ*] *μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων ἕως ἂν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς· τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπ' οἴκων τουτέστι μηδὲ ὑμεῖς περιλείπεσθε ἐνταῦθα ἀλλ' ἀκολουθήσατε.*

1277 *πολλὰ δὲ*] *λείπει τὸ ἐποίησεν.* Fol. 79 b

λείπει τὸ ἐποίησεν· Δία δὲ τὴν εἱμαρμένην ἤτις καὶ ἀγαθῶν ἐστιν αἰτία.

καινοπαγῆ] *νεοκατασκεύαστα.*

1278 *κοὐδὲν κ. ἑ.*] *οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.*

---

6 *τοῦ* omittit l. — 7 *ἐπέλθωσιν* L, corr. Elmsl. — 8 *ἐπ' οἴκων*] *ἀπ' οἴκων* in textu L. — 11 *Δία*] *διὰ* L, corr. Elmsl. *ἥτις* ⟨*κακῶν*⟩ *καὶ ἀγαθῶν* Lasc. — 13 *καινοπαθῆ* in textu L.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

Fol. 80 a 1 καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

ἀκτὴ] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον.

2 Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος: ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς Λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἄστιπτος δὲ ἀπάτητος, ἀδιόδευτος· ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς.

3 ἔνθ', ὦ κρατίστου: τραφεὶς ἐκ πατρὸς Ἑλλήνων κρατίστου· λείπει οὖν ἡ ἐξ· τὸ δὲ ἐξῆς, ἔνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν, ὦ Νεοπτόλεμε παῖ Ἀχιλλέως.

4 τὸν Μηλιᾶ: τὸν Θεσσαλόν, ἀπὸ πόλεως· Ἀττικὸν δὲ τὸ Μηλιᾶ.

7 διαβόρῳ: τὴν τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σηπτικῇ, τῇ διαβιβρωσκούσῃ, τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ· πάθος δὲ τοῦτό ἐστιν οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς· καταστάζοντα δὲ οἷον καταρρέοντα, τηκόμενον, λυόμενον.

12 ἀκμὴ] ἀντὶ τοῦ καιρός.

---

3 Εὐριπίδης] fr. 785.

13 κἀκχέω τὸ πᾶν: ταράξω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων.

17 ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου: ἐν κρύει μὲν πάρεστι θερμαίνεσθαι τῆς ἀκτῖνος ἑκατέρωθεν βαλλούσης, οὐκ ἐν ταὐτῷ ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ στόματος ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικὸν ὁμοίως, ἐν δὲ θέρει τῆς πνοῆς ἀπολαύειν.

ἐν ψύχει] ἐν χειμῶνι.

διπλῆ | πάρεστιν ἐνθάκησις: διπλῆ καθέδρα πρὸς ἡλίου θερμαινομένη.

19 ἀμφιτρῆτος] τοῦ ἀμφοτέρωθεν τετρημένου.

21 σῶν] σῷον, ὑγιές.

22 σῖγα] ἀντὶ τοῦ σιωπῇ.

25 κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ: πονοῖτο, διανύοιτο, προβαίνοι· ἢ εἴη· οἱ κωμικοὶ γὰρ τῇ ει διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας.

26 τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις: οὐ μακροῦ πόνου δεόμενον· ἤδη γὰρ εἰσεῖδον ἄντρον ὃ λέγεις.

28 ἄνωθεν ἢ κάτωθεν] ταπεινὸν ἢ ὑψηλόν.

29 στίβου] περιπάτου.

32 οἰκοποιὸς] ἐν οἴκῳ γενομένη τροφή.

33 στιπτή γε φυλλὰς] χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων. ἡπλωμένη καὶ πατουμένη ὡς κοιμωμένου ἐπ' αὐτῇ τινος.

34 ὑπόστεγον] ὑπὸ τῇ στέγῃ.

35 αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα] ποτήριον μονόξυλον,

---

4 τῆς ἀκτῖνος] τοῦ ἡλίου addit l. — 15 ἴῃ] εἴη (ut in textu) L, corr. Camerarius. διανοοῖτο L, corr. Br. — 16 κωμικοὶ] τραγικοὶ Lasc. — 24 πατουμένῃ] ο ex ρ.

τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου.

36 πυρεΐ'] πυροβόλα.

37 θησαύρισμα] ἀπόθετον κτῆμα.

38 ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ Φιλοκτήτου ξηραινόμενα καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος.

39 βαρείας του νοσηλείας: νόσου βαρείας πεπληρωμένα ἢ νοσοκομίας ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας.

42 κῶλον] τὸν πόδα.

F κηρὶ] νόσῳ.

43 νόστον] ὁδόν.

Fol. 80 b 44 φύλλον εἴ τι νώδυνον] βοτάνην τινὰ παυσώδυνον.

45 τὸν οὖν παρόντα] ὥς τινος παρισταμένου αὐτῷ.

46 προσπεσὼν] ἀπαντήσας, ἐπιπεσών.

48 ἀπέρχεται, φησίν, ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν.

φυλάξεται στίβος] φυλαχθήσεται παρ' ἡμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

55 ἐκκλέψῃς] ἀπατήσῃς.

57 τόδ' οὐχὶ κλεπτέον] τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα.

59 οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι φιλοῦσιν ἀλλήλους.

60 στείλαντες] καλέσαντες.

61 τήνδ' ἅλωσιν] τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον.

62 οὐκ ἠξίωσαν] οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο.

63 ἐλθόντι δοῦναι] λείπει σοι.

65 ἔσχατ' ἐσχάτων] αἰσχρότατα.

68 προτρεπτικῶς εἰς ⟨μὲν⟩ τὴν συμμαχίαν οὐ τὸν ἄνδρα ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν εἰς δὲ τὴν πόρθησιν τὸν Νεοπτόλεμον.

---

3 πυρόβολα L, corr. Buttmannus. — 27 μὲν addidi.

72 ὤμοσαν γὰρ τῷ Τυνδάρεῳ πάντες Ἕλληνες συνελθεῖν ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ Ἑλένη.

75 τόξων ἐγκρατὴς] ἔχων τὰ τόξα.

77 σοφισθῆναι] σοφίσασθαι.

94 βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς: ἀντὶ ἀληθεύων, Fol. 81a νικᾶν δὲ κακῶς ἀντὶ μετὰ ψευδολογίας· ὅ ἐστι θέλω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον ἢ ἐξαπατᾶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν· εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τοῦ πατρὸς λόγον λέγοντα

ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο ⟨πύλῃσιν⟩
⟨ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ⟩.

98 εἰς ἔλεγχον] εἰς πεῖραν ⟨τῶν⟩ πραγμάτων.

99 κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν· διαβάλλει τοὺς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητὴς ὡς διὰ γλώσσης πάντα κατορθοῦντας.

τὴν γλῶσσαν] τὴν ἀπάτην.

πάνθ' ἡγουμένην] προηγουμένην εἰς ἅπαντα.

ἀνύουσαν.

100 ὃ θέλεις κέλευε πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι.

105 ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ Ἡράκλεια βέλη καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν.

106 οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν αὐτῷ εὐθαρσές ἐστι καὶ ἀσφαλές;

προσμῖξαι] πλησιάσαι.

107 δόλῳ] ἀπάτῃ.

109 εἰ σωτηρία ἐξ αὐτοῦ προσγίνεται.

110 πῶς οὖν ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ αὐτό; νοῶν ἢ λογισμὸν ἔχων;

---

10 Il. ι 312. πύλῃσιν habet G. — 12 τῶν add. Br. — 21 ἐπανερχομένου L, corr. l.

111 ὀκνεῖν] ἀποδειλιᾶν.

113 αἱρεῖ] πορθεῖ.

116 θηρατέ'] ληπτέα, ἄξια τοῦ θηραθῆναι.

117 φέρῃ δωρήματα] τιμήματα ἀποφέρῃ.

118 ποίῳ] ποῖα, δυικῶς.

119 σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι ἀγαθὸς δὲ διὰ τὸ πορθῆσαι· ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος.

κεκλῇ'] ἀντὶ κεκλημένος εἴῃς.

F

122 συνῄνεσα] συνεθέμην.

125 τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω καὶ πάλιν, ἐὰν καιρὸς καλῇ, ἐνταῦθα ⟨αὐτὸν ἀποστελῶ⟩ ἐάν μοι δόξητε βραδύνειν.

129 ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ] ἵνα μὴ γνωσθῇ.

130 οὗ δῆτα: τοῦ Φιλοκτήτου ἀπατωμένου ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλιά σοι διαλεγομένου καὶ ἀσυμφανῆ.

σοφιζομένου, διαλεγομένου.

134 Πολιὰς] πολιοῦχος.

ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέστη.

Fol. 81b 136 στέγειν] κρύπτειν.

ὑπόπταν] ἀντὶ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα καὶ ἐλθόντα εἰς ὄψιν· ἢ τὸν Φιλοκτήτην τὸν ὑφ' ἡμῶν κατασκοπούμενον. ἄλλως: πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄνδρα τί δεῖ λέγειν ἢ σιωπᾶν;

137 τοῦτο ἐν τῷ καθόλου· ἡ γὰρ τέχνη, φησί, καὶ ἡ γνώμη τῶν βασιλέων προὔχει τῶν ἄλλων τεχνῶν· καὶ ἐν Οἰδίποδι

ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ

---

12 αὐτὸν ἀποστελῶ addidit G. — 28 Tyr. v. 530. δρῶσιν, ω ex α L, δράσωσιν l.

καὶ Ἡσίοδος

τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες.

139 παρ' ὅτῳ] ἐφ' ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σκῆπτρον.

141 τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ· δίκαιον οὖν σοι πείθεσθαι.

142 κράτος ὠγύγιον] τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος.

143 ὑπουργεῖν] λείπει ἡ σὺν ἵν' ᾖ συνεργεῖν.

144 νῦν μέν, φησίν, εἰσελθὼν ὅρα τὸν τόπον ἐπὰν δὲ ἔλθῃ τότε σὺ τῶν μελάθρων ἀποστὰς ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν.

τόπον ἐσχατιαῖς] τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπον.

148 ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ οὕτως ἀκολουθῶν πειρῶ με θεραπεύειν ἀεί. κυρίως δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ προσχωρῶν οἷον ὡς ἂν ἐγὼ προστάσσω τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν.

150 μέλον πάλαι μέλημα: ἀντὶ πρᾶγμά μοι λέγεις ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός, τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ εὐκαιρίαν.

151 τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ'] τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν.

153 ἔνεδρος] ἔνοικος.

155 οὐκ ἀποκαίριον] οὐκ ἄτοπον, οὐκ ἄκαιρον· εὔκαιρον γάρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν.

156 προσπεσὼν] προσπελάσας.

158 ἔναυλον ἢ θυραῖον] ἐντὸς ἢ ἐκτός; ἐγγὺς ἢ μακράν;

163 ὀγμεύει] ὄγμος ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία, νῦν δὲ ἀντὶ ἐφεξῆς πορεύεται.

---

2 Theog. v. 88. — 3 ἐφ'] ὑφ' L, corr. Lasc. — 11 τόπῳ L, corr. Br. — 12 προσχωρῶ L, corr. Lasc. — 13 προχωρῶν G, l. — 27 ἡ ἐπίστοιχος G; cf. schol. Il. λ 68: ὄγμος τὸ ἐπίστιχον

166 σμυγερῶς] ἐπιπόνως.

167 αὐτῷ: ἀντὶ ἑαυτῷ· ἐπινωμᾶν δὲ ἐξευρίσκειν.

168 παιῶνα] θεραπείαν.

169 ἐλεῶ, φησίν, αὐτὸν πῶς δύναται διάγειν μήτε συνοικῶν τινι μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων.

170 μή τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου.

171 μηδὲ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύνοικον.

174 ἀλύει] ἀλγεῖ, ἀπορεῖ.

ἐπὶ παντὶ] ἐπὶ παντὶ ἐν χρείᾳ γινομένῳ ἀπορεῖ.

P ὀπηνίκα χρείας καλέσῃ καιρὸς ἀδημονεῖ διὰ τὸ πάντων ἀπορεῖν.

177 ὦ παλάμαι] ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι.

τοῦτο θαυμάζων τὸν Φιλοκτήτην φησὶ πῶς μόνος ὢν ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτῷ.

179 οἷς ὁ βίος οὐκ ἔχει τῶν κακῶν μέτρον· ἢ οὕτως, οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν.

180 πρωτογόνων] εὐγενῶν.

181 ὕστερος] ὑστερίζων.

183 κεῖται μοῦνος] ἔρημος νῦν κεῖται.

Fol. 82 a 184 στικτῶν ἢ λασίων] ποικίλων καὶ δασυτρίχων.

188 ἀθυρόστομος: πολυλάλητος, μὴ εἰργομένη τοῦ φθέγγεσθαι· ἀθυρόστομον δὲ εἶπεν τὴν ἠχὼ ἐπεὶ πρὸς πάντας ἀντιφθέγγεται· ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ δὲ ὀδυρομένου αὐτοῦ ἠχὼ πρὸς τὸν ὀδυρμὸν ἀντιφθέγγεται.

189 τηλεφανὴς] μήκοθεν φαινομένη διὰ τῆς φωνῆς ἀντὶ οἰμώξει καὶ τὴν ἠχὼ πόρρωθεν ἀνεγείρει.

191 οὐδὲν τούτων θαυμαστόν: οὐδέν, φησί, τούτων θαυμαστὸν ἐμοὶ ὅτι κακὰ πάσχει ὁ Φιλοκτήτης· ἐκ θεῶν γάρ, ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθεν καὶ τὸ πάθος

ἔργον τῶν θεριζόντων; ἐπὶ ταξίαν l. — 1 ἐπιμόνως L, corr. G.

ὑπέμεινεν κατὰ βούλησιν [καὶ] θεῶν ἵνα μὴ τὰ βέλη εὐθέως ἀπελθόντος αὐτοῦ πορθήσῃ τὴν Τροίαν παρὰ ⟨τὴν⟩ εἱμαρμένην ἀλλὰ ἐκδέξηται τὸν καιρόν.

194 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης: Χρύση νῆσος πρὸ τῆς Λήμνου ἔνθα διέτριβεν Χρύση τις νύμφη ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ Φιλοκτήτου καὶ μὴ πείσασα κατηράσατο αὐτῷ διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν.

εἰς τὸ αὐτό: Χρύσης Ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτως καλεῖται· ἔστι δὲ καὶ πόλις Χρύση πλησίον Λήμνου ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδήχθη τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν Ἡρακλῆς ἡνίκα κατὰ Τροίας ἐστράτευσεν.

198 ἀμάχητα] ἀνίκητα.

199 πρὶν ὅδ' ἑξήκοι χρόνος: πρὶν αὐτήν, τὴν Τροίαν, εἰς τὸν εἱμαρμένον ἐλθεῖν χρόνον ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι.

ᾧ: χρόνῳ.

200 ὑπὸ τῶνδε] ὑπὸ τῶν βελῶν.

201 εὔστομ' ἔχε παῖ: εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἀντὶ τοῦ σιώπα· τὸ δὲ τοιοῦτον κεχίασται ὅτι Ἑλλάνικός ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν „περὶ δὲ τῶνδε μοι εὔστομα κείσθω“ οὐ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴποι ταῦτα εὔστομα· τοῦτο δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ Φιλοκτήτου καὶ στένοντος κατὰ τὴν πορείαν διὰ τὸ ἄλγος.

203 φωτὸς σύντροφος: ⟨κτύπος⟩ φωνῆς τῆς συν-

---

1 καὶ deletum in L om. G, τῶν l. — 3 τὴν addidi. — 5 Χρύση] χρυσῆ L. — 8 et 9 χρυσῆς et χρύσῃ L. — 10 ἔνθα] ἔνθεν L, corr. l. ἐδήχθη τὸν βωμὸν ζητῶν κ. ἑ.] cf. schol. v. 270. — 13 πρὶν αὐτὴν] πρὶν post εἱμαρμένον legitur in L, transposui. — 16 lemma restitui. — 19 Ἑλλάνικος] grammaticus. — 20 Ἡροδότου] II, 171. — 25 κτύπος addidi.

τραφείσης αὐτῷ· δῆλον δὲ ὅτι κακῆς καὶ οἰμωκτικῆς ὡς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ τειρομένου.

204 ἦ που τῇδ' ἢ τῇδε] ἆρ' ὧδε ἢ ἐνθάδε;

206 φθογγά του] φθογγή τινος.

στίβου] ἔξωθεν προσληπτέον τὴν ἐπί.

209 τρυσάνωρ: ἐπίπονος, ἡ καταπονοῦσα τὸν ἄνδρα.

διάσημα] φανερά.

211 φροντίδας νέας: τὸ ἕξῃς, ἔχε φροντίδας νέας οἷον κοινότερόν τι βούλευσαι τί πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς.

212 οὐκ ἔξεδρος ἀλλ' ἔντοπος] οὐ μακρὰν ἀλλ' ἐγγὺς καὶ ἐπὶ τόπου.

ἐγγύς.

213 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων: οὐ βοᾷ τερπόμενος σύριγγι ὡς ποιμήν.

215 ἀλλ' ἤ που πταίων: ἀλλὰ τάχα ⟨ἢ⟩ προσκόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν· προβοᾷ ⟨γὰρ⟩ ἡμῖν μὴ πελάζειν εἰς αὐτόν· Ὅμηρος

Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν

τὴν ἀπροσόρμιστον.

222 ἢ γένους] ἢ ποίου γένους.

223 Ἑλλάδος] Ἑλληνικῆς.

225 ὄκνῳ] φόβῳ διὰ τὰ κακά.

226 δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγριωμένον εἰσφέρειν τῇ ὄψει καὶ τῷ σχήματι.

230 ἀνταμείψασθ'] (ἀνταμεί)βε(σθε).

231 τοῦτό γ'] τῆς προσηγορίας.

Fol. 82 b εἰς τοῦτο.

---

15 ἢ addidi. — 17 γὰρ addidi. — 19 Il. ω 753. — 23 edebatur ὀκνῶ] φοβῶ; φόβῳ, quod scripserat *Beitr.* p. 3, habet L. — 27 ad v. 229 adscriptum in L, corr. Elmsl.

234 φεῦ] θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα.

καὶ τὸ] τὸ καί.

236 προσέσχε] προσορμίσαι ἐποίησεν.

238 εἰδῶ] μάθω.

240 αὐδῶμαι] λέγομαι.

244 προσέσχες] ὥρμισας.

246 πῶς εἶπας;] θαυμάζων φησὶν ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

251 κλέος] φήμην.

254 πικρὸς] ἐχθρός.

257 ἀλλ' οἱ μὲν] οἱ Ἀτρεῖδαι.

264 χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ] ὁ Ὀδυσσεύς.

267 χαράγματι] δήγματι· τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράσσει.

268 ξὺν ᾗ] νόσῳ.

269 τῆς ποντίας] τῆς παραθαλασσίας· ὅτε ἀπὸ Χρύσης ἦλθον εἰς Λῆμνον

ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας.

270 λέγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη.

κατέσχον] προσώρμισαν.

271 σάλου] κινήματος, πόνου.

275 οἵ' αὐτοῖς τύχοι] καταρᾶται.

276 ἀνάστασιν νῦν ⟨καλεῖ⟩ τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

280 βεβώσας] ἀπελθούσας. Fol. 83a

---

19 Il. α 37. — 24 πόνου] πόντου Riccardus Mollweidus. — 26 καλεῖ add. G.

284 *τούτου*: τοῦ ἀνιᾶσθαι ἄδειαν καὶ εὐχέρειαν πολλήν.

286 *καὶ ἔδει με ἐμαυτῷ ἐξυπηρετεῖσθαι.*

287 *τὰ σύμφορα*] τὰ ἀναγκαῖα.

290 *νευροσπαδὴς*] ὁ ἐπισπώμενος τῇ νευρᾷ· διὰ γὰρ τῶν γλυφίδων ἔρχεται.

291 *εἰλυόμην*: ἐπορευόμην· εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία.

296 *ἐκθλίβων*] (ἐκ)τρί(βων).

297 *ἄφαντον*] ἀπροσδόκητον. ἄλλως: καλῶς εἶπεν ἄφαντον· οὐ φαίνεται γὰρ ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει.

298 *ἀντὶ ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα καλῶς διοικεῖται.*

301 *ταύτῃ*] τῇ γῇ.

303 *ἐξεμπολήσει*] πωλήσει, πραγματεύσεται, ἐμπορεύσεται.

ξενώσεται] καταχθήσεται ὡς ξένος.

304 *τοῖσι σώφροσιν*] τοῖς εὐτυχοῦσιν.

310 *ἐκεῖνο*] τὸ ἀποφέρειν με εἰς τὴν πατρίδα.

313 *τὴν ἀδηφάγον*] τὴν βρωτικήν.

316 *ἀντίποιν'*] ἀμοιβαῖα.

317 *οἷον, κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι, φησί, περὶ ὧν ἔλεγες.*

319 *κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις περὶ τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.*

320 *εἴσ' ἀληθεῖς*] εἰσὶν οἱ σοὶ λόγοι ἀληθεῖς.

324 *εἴθε γένοιτό μοι ὠργισμένῳ ὅρμησις κατ' αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι.*

---

1 lemma restitui. — 5 *τῇ νευρᾷ*] *τὴν νευρὰν* L, corr. Suid. v. *νευροσπαδής*. — 6 *διέρχεται τὰ βέλη* G. — 7 *εἴλησις* L, corr. l. — 9 *ἄλλως*] *ἀλλὰ* L, correxi. — 20 *ἀμοιβαῖα ἀντὶ τοῦ τιμία ῥήματα* (scr. *τιμωρήματα*) G.

θυμῷ] ὀργῇ.
χεῖρα] τὴν πρᾶξιν.
327 τίνος γὰρ] λείπει τὸ ἕνεκεν. Fol. 83 b
329 μόλις δ' ἐρῶ] ὑπὸ τῆς ὀργῆς.
332 πέρα] περαιτέρω.
334 κοινὴ ἡ πρόθεσις ἡ ὑπό.
335

λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.

336 εὐγενὴς] ἀντὶ ἀνδρεῖος εἴ γε καὶ γενναῖος ὁ εὐγενής.
338 ἐλέγχω] κρίνω, ἐρωτῶ.
339 οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.
342 χ.
τὸ χ ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν αὖθις καὶ πάλιν.
343 ἦλθόν με — μέτα] μετῆλθόν με.
344 χὠ τροφεὺς] ὁ Φοῖνιξ.
351 οὐ γὰρ εἰδόμην] ζῶντα.
355 πικρὸν Σίγειον] ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου.
οὐρίῳ πλάτῃ] τῷ εὐδίῳ πλῷ.
359 κεῖνος] ὁ Ἀχιλλεύς.
363 διὰ μέσου τὸ οἴμοι ἀποδυρόμενός φησιν.
τλημονέστατον] λυπηρότατον.
366 κρατύνει] κρατεῖ.
369 ὦ σχέτλι'] πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.
370 πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ] ἀντὶ πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι.
373 κἀκεῖνον] τὸν Ἀχιλλέα. Fol. 84 a
374 ἤρασσον] ἔβαλλον, κατηρώμην, ὕβριζον.

---

6 ad v. 335 adscriptum in L, corr. Elmsl. — 8 Il. φ 278. — 19 τόπου] τό in litura.

375 μηδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων.

376 κεῖνος] ὁ Ὀδυσσεύς.

377 ἐνθάδ' ἦκων] εἰς τὴν ὀργὴν ἐλθὼν καίπερ οὐ μάχιμος ὢν οὐδὲ ὀργίλος.

ἐνθάδ'] εἰς τὴν ὀργήν.

378 δηχθεὶς] λυπηθείς.

379 τότε, φησίν, ἡνίκα τοῦ Ἀχιλλέως προεκινδυνεύομεν οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι ἀλλ' ἀπῆς ὅπου οὐκ ὤφειλες.

381 ἔχων] λείπει ὅπλα.

383 τητώμενος] ἐστερημένος.

385 καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ ὅσον τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα· αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσιν καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ λαβεῖν.

386 τῶν ἡγουμένων] τῶν βασιλέων.

387 κακῶς φρονοῦντες ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς κακῶς φρονεῖ· ἐπὰν γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονῶσι κακῶς δῆλον ὅτι καὶ οἱ ὑπήκοοι.

ἀκοσμοῦντες] ἄτακτα ἐργαζόμενοι.

388 διδασκάλων] τῶν βασιλέων.

389 τοῦτο τῶν πλαγίως νοουμένων.

391 ὀρεστέρα] ὦ Ῥέα· ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ γῇ, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τὰ μυστήρια αὐτῆς γίνεται.

παμβῶτι: πάντας τρέφουσα· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

ζείδωρος ἄρουρα·

διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυξὶ πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.

---

13 τοῖς] τοὺς L, corr. Lasc. — 16 leguntur in L post λαβεῖν in scholio v. 385, separavit Lasc. — 22 ὦ Ῥέα] ὀρεία L, correxi coll. schol. v. 392. 402. — 25 Il. β 548, al.

πολύτροφε.

392 μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς] ὅτι ⟨ἡ⟩ αὐτή ἐστι Ῥέα καὶ γῆ.

393 Πακτωλὸν] ποταμὸς Λυδίας ἔνθα ἡ Ῥέα τιμᾶται· χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου [τοῦ] ὄρους διὰ τοῦ Πακτωλοῦ καταφέρεται.

395 καὶ τότε σε ἐπεκαλεσάμην τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα ὅτε παρεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως καὶ νῦν δὲ καλῶ ἵνα τούτους τιμωρήσῃ.

ἐπηυδώμαν] ἐπεκαλούμην.

396 ἐς τόνδ'] τὸν Νεοπτόλεμον.

398 τὸ ἔξῃς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὅπλα παρεδίδοσαν τῷ Λαερτίου.

401 ἐπὶ ἅρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ Ρέα.

ἔφεδρε] πάρεδρε.

402 σέβας ὑπέρτατον] ὦ Ῥέα· ἢ νοητέον ἐπὶ τῶν ὅπλων.

405 προσάδεθ'] συμφωνεῖτε.

416 ὁ Τυδέως γόνος] σὺν Ὀδυσσεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλεν Διομήδης.

417 χ.

ἐκ Σισύφου γὰρ κύουσα ἡ Ἀντίκλεια ἐγαμήθη Λαέρτῃ καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα ἠγάγετο τὴν Ἀντίκλειαν· τὸ χ δὲ ὅτι πάλιν Λαερτίου κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Λαέρτου.

419 ἐπίστω] ἐπίστασο. Fol. 84b

423 κάκ' ἐξήρυκε] γράφε κἀξεκήρυξε.

---

2 ἡ add. Wunderus. — 5 τοῦ inclusi. — 8 προεδίδοσαν L, correxi. — 25 πάλιν] cf. schol. Ai. v. 1. — 28 κάκ' ἐξήρυξε editores multi.

425 οἱ μὲν γράφοντες μόνος παρ' ἱστορίαν φασὶν (εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους) οἱ δὲ γόνος τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες λέγουσιν.

426 δύ' αὕτως δείν' ἔλεξας] γράφε δύ' αὐτὼ δ' ἐξέδειξας, δυικῶς.

429 κἀνταῦθ'] ἐν τοῖς ξῶσιν.

431 σοφὸς μέν ἐστιν ἀλλ' οὐ διόλου ἔσται· αἱ γὰρ τοιαῦται γνῶμαι καταβάλλονται εὐθέως.

443 ἀντὶ ἃ οὐκ ἤθελέν τις ἅπαξ ἀκοῦσαι ταῦτα πολλάκις ἔλεγεν.

445 τοῦτο παρ' ἱστορίαν· λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλεν· ἐλέγετο γὰρ ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς αὐτῆς συνελήλυθεν.

446 ἔμελλ'] ἔοικεν.

ἐπεὶ οὐδέπω] κατὰ συνίζησιν βαίνεται ἐπειου ἀντὶ τοῦ που.

447 περιστέλλουσιν] περικαλύπτουσιν.

448 παλιντριβῆ] τετριμμένα τοῖς κακοῖς.

449 σῴζουσιν ἐξ Ἅιδου τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς.

451 ταῦτα] τὰ γινόμενα.

452 τὰ θεῖ'] τὰ θεῖα ἔργα· νοσῶν δὲ δυσφημεῖ.

---

1 φησὶν L, corr. Lasc. — 2 τῷ ποιητῇ] Od. γ 412 sqq. — 4 δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας restituit Porsonus. — 7 ἔσται τ (?deletum) αἱ L. — 8 εὐθέως] συνήθως? — 11 λέγεται γὰρ κ. ἑ.] Arctini fabula; Kink. p. 33. — 17 συνεληλυθέναι L, correxi. αὐτῆ addit G.

453 ὅρος τῆς Τραχῖνος ἡ Οἴτη· Τραχῖνος δὲ ἦν καὶ Μηλιεύς.

455 φυλάξομαι] ὡς κακούς.

456 ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν· καὶ Ἡσίοδος

βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα ⟨φῶτα⟩.

ὅπου Θ'] (ὅπου) γ'.

μεῖζον σθένει] πλέον ἰσχύει.

457 κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ] Ὅμηρος

ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.

463 μεταστήσειαν] ἀπαλλάξειαν.

465 εἴκῃ] διδῷ, συγχωρήσῃ.

467 μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἢ ἐξ ἀπόπτου τὸν πλοῦν περιμένειν. Fol. 85 a

472 ὅσοισι] κακοῖς.

473 ἐν παρέργῳ] οἷον οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει τῆς νεὼς ἀλλ' ὅπῃ βούλῃ· δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς.

474 φορήματος] βάρους.

475 ὅμως δὲ σῷσόν με γιγνώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν ἐστι καὶ τὸ καλὸν εὔδοξον.

482 τὸ ἐν παρέργῳ νῦν ἐνεφάνισεν.

486 ἀκράτωρ] ἀσθενής, κρατεῖν ἑμαυτοῦ μὴ δυνάμενος.

489 καὶ Ὅμηρος

Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.

493 δι' ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ηὐλαβήθην.

---

2 *Μηλιεὺς*] sumtum ex v. 4. — 5 Opp. 193 ubi *βλάψει*. *φῶτα* add. G. — 9 Il. α 576, al. — 12 *ἦ*] *μὴ* L, correxi. — 15 *τιμημένοι* L, corr. Lasc. — 20 *ἐν παρέργῳ*] v. 473. — 24 Il. β 541.

παλαιὰν] πάλαι ἄν.

494 τοῖς ἱκμένοις] ἀντὶ διὰ τῶν ἱκμένων καὶ πεπορευμένων.

498 ἐν σμικρῷ] ἐν ἐλάττονι.

501 σῷσόν με γινώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα.

503 θάτερα] τὰ φαῦλα.

504 τὰ δείν' ὁρᾶν] φοβεῖσθαι καὶ εὐλαβεῖσθαι.

508 δυσοίστων] ἀφορήτων, δυσυπομονήτων.

Fol. 85 b 512 τὸ ἐκείνους λυποῦν τούτῳ κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶν.

τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν ⟨κέρδος⟩ μετατιθέμενος τῷ Φιλοκτήτῃ οἷον εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν καὶ μεταβάλλων καὶ ἐπανορθῶν· λέγει γὰρ ὅτι βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω ἐπανορθῶν αὐτῷ ⟨τὴν⟩ συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν γεγονυῖαν.

515 ἔνθα] ὅπου.

524 ἀλλ' αἰσχρόν ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις· ἢ οὕτως, αἰσχρόν ἐστιν εἰ ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι περὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους εὐεργεσίαν· οὐ παραιτήσομαι οὖν.

528 δὲ] γ(ε).

531 πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με; ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι καὶ τῷ λόγῳ ὑμῖν;

533 προσκύσαντες] ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν.

534 ἄοικον] δύσοικον ὥσπερ ἀτυχὴς ὁ δυστυχής.

535 εὐκάρδιος] καρτερικός.

536 ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω μηδένα ἄλλον τὴν

---

12 κέρδος addidi. — 16 τὴν addidi. — 18 εἶναι] φανῆναι l.

θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν, πόσῳ μᾶλλον ⟨τὴν⟩ εἰσοίκησιν;

538 τάδε] γράφε κακά.

542 οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως ναύκληρος, πραγματευτὴς εἰωθὼς τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν· ἐοικὼς δὲ καὶ ὡς οἴνου αὐτὸν διατυπούμενος πραγματευτήν.

545 ἀντὶ οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα [ἰδὼν] ὥρμισα· οὐκ οἰόμενος, φησί, συντεύξεσθαι, κατὰ τύχην δέ.

549 Πεπάρηθον] δῆμος τῆς Ἀττικῆς καὶ μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

552 προστυχόντι τῶν ἴσων] ἀντὶ εὑρόντι τοὺς σοὺς ναύτας τοὺς ἐμοὶ ἴσους, τοὺς τὴν αὐτήν μοι τέχνην μετερχομένους.

παραλέλειπται ἡ ἐξ· βούλεται γὰρ λέγειν ἐκ τῶν ἴσων.

556 ἐξαργούμενα] ἀναβολὴν ἔχοντα.

557 ἔσται σοι χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον.

561 φροῦδοι] ἀφανεῖς, κρυπτοί. Fol. 86a

562 Θησέως κόροι] Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν ὧν οὐ μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

574 μὴ φώνει μέγα] μὴ βόα.

578 κατὰ σκότον — | διεμπολᾷ] λάθρᾳ ἀπατᾷ.

582 μὴ διαβάλῃς με, φησί, τῷ τῶν Ἑλλήνων στρατῷ· εὐεργετήθην ⟨γὰρ⟩ ὑπ' αὐτῶν πολλά.

583 ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν δῆλον ὅτι ὑπηρετῶν.

---

1 τὴν add. Br. εἰς οἴκησιν L, corr. Wunderus. — 6 ἀπάγειν L, corr. Lasc. — 9 ἰδὼν incl. A. — 12 νῆσων L. — 26 γὰρ add. G.

589 ὅρα τί ποιεῖς, παῖ] ταῦτα πλαγίως νοητέον.

590 σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον] αἰτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων.

ποιοῦ λέγων] ποιοῦ με αἴτιον ὧν μέλλεις λέγειν.

591 τώδ' ὥπερ κλύεις] οὗτοι οὕσπερ κλύεις.

593 ἦ μὴν] ὄντως μήν.

597 θατέρου] τοῦ Διομήδους.

εὐτολμότερος ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι.

598 τίνος πράγματος χάριν οὕτω διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ Φιλοκτήτου οἱ Ἀτρεῖδαι τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβληθέντος;

601 βία] φθόνος.

Fol. 86b 606 οὗτος] ὁ Ὀδυσσεύς.

607 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ] ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος.

609 οὐχ ἁπλῶς εἶπεν τὴν θήραν καλὴν ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου· αὐτὸς γὰρ ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως.

616 δηλώσειν] δείξειν.

619 ἐφεῖτο] ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο.

620 ὦ παῖ] λείπει Ποίαντος.

623 στελεῖν] πέμψειν.

625 οὑκείνου πατήρ: ὁ Σίσυφος· μέλλων γὰρ τελευτᾶν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτὸν ἄθαπτον καταλιπεῖν καὶ κατελθὼν εἰς Ἅιδου τῶν γε νενομισμένων μὴ τυχὼν κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ Ἀιδωνεῖ ἠξίου τε ἀνελθεῖν καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρήσασθαι·

---

5 οὕσπερ] ου uno ductu ex ω. — 9 οὕτω] οὐ L; οὕτω, quod coniectura assecutus eram *Beitr.* p. 78, praebet Riccardianus 77. — 26 γε] τε? — 28 ἀνελθεῖν] αὖθις addit G.

ἀνελθὼν δὲ οὐκέτι ὑπέστρεψεν ἕως μετὰ ἀνάγκης κατῆλθεν· ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος Ὀδυσσεύς.

628 *οὔκουν*] *ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.*

631 *τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ.*

636 *ὁρίζει*] *διίστησιν.*

637 *τὸ ἐν καιρῷ σπουδάζειν ἀνάπαυλαν ἄγει ὕστερον.*

639 *ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ*] *ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος.*

ἄῃ] *παρῇ.*

640 *ἀντιοστατεῖ*] *ἐναντίον πνέει.*

642 *μὴ εὐλαβηθῇς, φησί· κἀκείνοις γὰρ τὰ ἐναντία πνεύματα ἀντὶ τὰ ἡμᾶς ἐπέχοντα κἀκείνους ἐπέχει.*

643 *τοῖς γὰρ κακούργοις οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνεμος· ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσιν.*

648 *τί ἔχεις ὅπερ ἡ ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει; ἀντὶ οὐδὲν ἡμῖν λείπει.*

650 *κοιμῶ*] *κατακοιμίζω, πραΰνω.*

653 *παρερρύηκεν*] *παρεκπέπτωκεν.* Fol. 87 a

665 *ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.*

668 *καὶ δόντι δοῦναι*] *ἀντὶ ἀποδοῦναί μοι τῷ δόντι σοι.*

670 *αὐτὸς γὰρ ὑφῆψε τῷ Ἡρακλεῖ τὴν πυράν.*

672 *γνώμη.*

676 *λόγῳ μὲν ἀκούω τὸ τοῦ Ἰξίονος πάθος ὅτι τροχάζεται (πελάταν δὲ αὐτὸν λέκτρων Διὸς εἶπεν τὸν*

---

1 *δὲ οὐκέτι ὑπέστρεψεν*] *οὖν τελείως ἐβίωσεν* l. — 12 *γὰρ ἐναντία τὰ πνεύματα* Dind. — 19 *παρεμπέπτωκεν* L, *παρεπέπτωκε* l, corr. Wakefieldus. — 24 cf. schol. v. 801.

πειράσαι βουληθέντα ⟨τὰ⟩ τοῦ Διὸς λέκτρα), ὃν ἔδησεν ὁ Ζεύς, μὴ μέντοι ἑορακέναι μείζονα τῆς Φιλοκτήτου νόσου.

677 τὸν πελάταν λέκτρων] τὸν βουληθέντα ἐπιβῆναι τῇ εὐνῇ τοῦ Διός.

678 κατ' ἄμπυκα δέσμιον] κατὰ τὸν τροχὸν δεδεμένον.

679 δρομάδ'] τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ.

680 παγκρατὴς] βασιλεύς.

682 μοίρᾳ | — ἐχθίονι] δυστυχίᾳ, τύχῃ στυγερωτέρᾳ [καὶ ἐχθίονι].

τύχῃ.

684 οὔτ' ἔρξας] οὐθ' ἕρξας.

νοσφίσας] ἀποστερήσας.

685 ἐν ἴσοις] ἐν δικαίοις.

687 θαυμάζω πῶς ὑπέμεινεν ἀεὶ ⟨ἐν⟩ κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγὴν καὶ ἔρημον παντάπασιν.

688 ἀμφιπλήκτων] ἑκατέρωθεν πληττόντων· τὰ γὰρ κύματα κλύζονται κατ' ἀμφοτέραν ὄχθην τῆς θαλάσσης.

690 βιοτὰν] ζωήν, διαγωγήν.

691 ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν.

βάσιν] πόδα.

692 οὐδέ τιν' ἐγχώρων] λείπει ἔχων.

Fol. 87 b κακογείτονα: οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα ἀλλ' οὐδὲ κακὸν παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενά-

---

1 τὰ add. G. — 2 ἑωρακέναι G. — 11 καὶ ἐχθίονι inclusi. — 13 ἕρξας] εἶξας L, corr. A (teste Campbellio). — 16 ἐν addidi. — 18 ἀμφικλήστων (ἀμφικλύστων Langius; cf. Trach. v. 780) in textu l. — 19 κλύζονται] πλήττονται l. ὄχθαν L, ἤχθην G, corr. Riccard. 77.

ζων ἀκούσεται· τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω δεῖ λαβεῖν, οὐδέ τινα ἐγχώρων ἔχων παρ' ᾧ δὴ τὸν κακογείτονα αἱματηρὸν στόνον ἀποκλαύσειεν· τὸ κακογείτονα γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτῷ συνοικῶν ὁ τούτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ.

693 ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον.

696 οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν: οὐδ' ὃς τὴν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα, τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν, ἀναδιδομένην ἐκ τῶν ἑλκῶν τοῦ θηροδήκτου ποδὸς ἠπίοις φύλλοις κατευνάσειεν εἴ τις ἐμπέσοι.

697 κηκιομέναν] ἀναδιδομένην· παρὰ τὸ

μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.

698 ἀντὶ τοῦ ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις ἕλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου καὶ πεσόντα εἰς τὴν γῆν.

700 φορβάδος] τῆς πάντα τρεφούσης.

702 τότ' ἂν εἰλυόμενος: κυλιόμενος, χερσὶν ἐπερειδόμενος καὶ ἕλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης τετραποδηδὸν βαδίζων· καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω

πρὸς δὲ τοῦθ' ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος ⟨αὐτὸς⟩ ἂν ποσὶν
εἰλυόμην δύστηνος ἑξέλκων πόδα·

τὸ δὲ ἑξῆς, τότε γάρ, ἡνίκα ἐξανίησι δακέθυμος ἄτα, ἕρπει πόρον ἄλλοτ' ἄλλον εἰλυόμενος ὥσπερ παῖς ἄνευ φίλης τιθήνης ὑπάρχων, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον αἴρων, οὐκ ἄλλο ὃ νεμόμεσθα ἄνδρες ἀλφησταὶ τουτ-

5 ἦν] εἴην L, corr. Riccard. 77. — 12 Il. η 262. — 21] v. 289. μοι, ο deleto L. βάλλοι L, corr. l. — 22 ἀτράκτου L. ποσὶν] τάλας in textu L. — 26 σπόρον] πόρον L, corr. Lasc.

ἐστιν οὐ Δημητριακὸν καρπὸν οὐδέ τι τῆς συνήθους ἀνθρώπων διαίτης ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν ὀιστῶν τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τροφήν.

704 *ὅθεν εὐμάρει᾽ ὑπάρχοι*] *ὅπου εὐμαρές ἐστιν αὐτῷ ἀπιέναι.*

705 *ἐξανίησιν*] *ἐνδίδωσιν.*

ἄτα] *ἡ νόσος.*

707 *γᾶς σπόρον*] *σῖτον.*

708 *αἴρων*] *λαμβάνων.*

τῶν νεμόμεσθ᾽] *ἀφ᾽ ὧν νεμόμεθα τουτέστι τρεφόμεθα.*

710 *πλὴν ἐξ ὠκυβόλων: πλὴν εἰ που τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν ἐξ ὠκυβόλων τόξων ἀνύσειε φορβὴν πτηνῶν τουτέστιν ὀρνέων· λείπει δὲ ἡ ἀπό, ἀπὸ πτηνῶν.*

τόξων | πτανῶν] *πτερωτῶν τόξων.*

712 *ἀνύσειε πτανοῖς*] *περιποιήσειεν ὀρνέοις.*

714 *οἰνοχύτου πώματος*] *οἴνου περιφραστικῶς.*

715 *ἥσθη*] *ἀντὶ ἐνεπλήσθη· οὐδὲ οἴνου μετείληφεν.*

716 *στατὸν εἰς ὕδωρ: τὸ ἐξ ὄμβρου συνεστηκὸς ὕδωρ ἢ πηγαῖον ἢ λιμναῖον· παρὰ τὸ ἠρεμεῖν καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέμων κινεῖσθαι.*

717 *προσενώμα*] *ἑαυτὸν ἐκίνει ἀντὶ ἐπορεύετο.*

719 *παιδὸς ὑπαντήσας*] *τυχὼν Νεοπτολέμου.*

720 *εὐδαίμων ἀνύσει*] *εὐδαιμονήσει· τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει· ἐκ κείνων δὲ λέγει τῶν κακῶν.*

721 *μέγας ἐκ κείνων*] *ἐκ τῶν κατ᾽ αὐτὸν εὐτυχής. λείπει ἔσται.*

---

13 *ἀνύσῃ* L, *ἀνύσει* G, corr. Dind. — 15 ad *ὠκυβόλων* adscriptum in L, corr. Wolff. p. 76. — 20 *ἢ πηγαῖον*] *οὐ πηγαῖον* Wolff. p. 201. — 22 *ἐκείνει*, *ε* post *κ* deleto L.

722 *ποντοπόρῳ δούρατι*] *τῇ νηί.*

πλήθει | πολλῶν μηνῶν] *τῷ πλήθει τῶν μηνῶν.*

724 *πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν*] *τὴν πατρίδα.*

725 *Μηλιάδων*] *ἔστιν ἀντὶ Τραχινίων· περὶ τὴν Τραχῖνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς.*

726 *ἵν' ὁ χάλκασπις: ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνὴρ πελάζεται πᾶσι· λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα.*

727 *πλάθει πᾶσιν: ἐπιφαίνεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. θείῳ πυρὶ*] *λείπει τὸ ὡς.*

730 *τί δή ποθ' κ. ἑ.*] *τοῦτό φησιν ὁρῶν τῇ νόσῳ πληττόμενον καὶ σιωπῶντα.*

732 *ἐνοχλεῖ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ συνήθης νόσος· θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ*

ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.

736 *ὁ Φιλοκτήτης διὰ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν* Fol. 88a *ἀπαγορεύει τὰς γινομένας ὀδύνας καὶ λέγει ἰὼ Θεοὶ ὡς χαίρων διὰ τὸν Νεοπτόλεμον, οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς.*

739 *ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.*

741 *ἀντὶ ἔοικάς μοι ὀδυνᾶσθαι.*

745 *βρύκομαι*] *ἐσθίομαι, καταναλίσκομαι.*

749 *ἀπάμησον*] *κόψον, θέρισον.*

752 *ἰυγὴν*] *ὀξεῖαν βοήν.*

753 *βούλεται εἰπεῖν τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἐν νῷ λαμβάνων μήπως καταλείψει αὐτὸν ὁ Νεοπτόλεμος, οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος.*

755 *τοὐπίσαγμα*] *ἡ ἐπείσοδος, ἡ προσθήκη.*

758 *πλάνοις*] *ὁδοιπορίαις· ἥκει ἡ νόσος ἴσως ὅτε*

ἐκ

4 *τραχίνων* L, corr. Elmsl. — 6 *θεωθεὶς* L. — 14] v. 735. — 17 *ὡς*] *καὶ* L, corr. Lasc. — 27 *ὁδοιπορείαις* L, corr. l.

ἐκορέσθη πλανωμένη· ὡς ἐπὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον.

764 ᾔτου] ἠξίωσας, ᾔτεις.

ἀνῇ] ἐνδῷ.

766 φύλασσε, φησίν, αὐτά, τὰ τόξα· ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ ὕπνος μοι ἐπέρχεται καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου.

768 τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον πρὶν κοιμηθῆναι.

770 ἐκεῖνοι] οἱ περὶ Ὀδυσσέα.

773 πρόστροπον] ἱκέτην.

776 ἱλάσκου τὸν φθόνον ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι σοι πολύστονα, πικρὰ καὶ αἴτια κακῶν.

777 ὅπως] ὁμοίως.

778 τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ] τῷ Ἡρακλεῖ.

Fol. 88b 784 κηκῖον] ἀναρρέον, ἀναδιδόμενον· Ὅμηρος

πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς.

791 ὦ ξένε Κεφαλλὴν] ὦ Ὀδυσσεῦ.

795 τρέφοιτε] λάβοιτε ἀντ' ἐμοῦ.

800 ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός εἰσιν.

ἀνακαλουμένῳ] παρακαλοῦντι.

801 ὅτε τὴν πυρὰν Ἡρακλέους ἀνῆψεν.

803 τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν] τὸ κατακαῦσαι.

805 λαβὼν τὰ τόξα ὁ Πύρρος ἐσιώπησεν ἀπορῶν τί ἆρα ποιήσειεν.

812 πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι διὰ τὸ

---

12 ὥστε] οἵς τε L, corr. Lasc. — 17 Il. ψ 507. — 20 cf. schol. v. 986. — 24 τοῦ κατατοξεύσαι L, τὸ κατακοῦσαι Lasc., corr. Br. — 27 ad v. 811 adscriptum in L huc retulit Lasc.

τὸν χρησμὸν εἶναι μηδέτερον αὐτῶν πορθήσειν τὸ Ἴλιον.

οὐ θέμις] οὐκ εὐσεβές.

814 ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε] διὰ τούτου νῦν ἔοικεν ὁ Φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου.

815 παραφρονεῖς] ἐκτὸς τῶν φρενῶν γέγονας.

818 πλέον φρονεῖς] ἀντὶ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ. Fol. 89a

820 εἰπὼν ἐκοιμήθη.

821 ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα οὐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι.

822 ὑπτιάζεται] κλίνεται ἢ ὀπίσω ῥίπτεται.

824 νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς αἷμα ἀνίησιν.

827 ἀδαὴς] ἄπειρε.

ἀλγέων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀδαής.

828 εὐαὴς] εὔπνους.

829 εὐαίων] εὐμενής, καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα.

830 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις: κάτεχε τὸ ὁρατικόν, ὅπερ νῦν ἥπλωται καὶ διαχεῖται, τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύι· τοιαύτην δὲ αἴγλην, ἥτις νῦν τέταται, ἀντέχοις ⟨εἰς⟩ τὰ ὄμματα, λέγει δὲ τὸν ὕπνον τὸν λεγόμενον καὶ ⟨παιῶνα⟩ αὐτῷ παραχρῆμα ὡς ἔστιν αὐτῷ αἴγλη καὶ φῶς.

ἐναντιωθείης τοῖς ὄμμασι τοῦ φίλου καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν.

833 ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης; ποίας γνώμης κρατήσεις;

834 τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος ἀντὶ ἐννοείᾳς;

---

4 τούτου] τοῦτο (˜ ex ′) L, τούτων A, correxi. — 20 εἰς addidi. — 22 παιῶνα addidi ex v. 832. — 23 φίλου] Φιλοκτήτου G, Riccard. 77; cf. schol. v. 1116.

837 καιρός τοι πάντων γνώμαν: ἐπὶ πάντων ἡ μετὰ εὐκαιρίας σύνεσις πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἑτοίμῳ καρποῦται· ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὐκαίρως ἐπιτελούμενος πολλοῖς εὐδοξίαν σύνεγγυς παρέχει.

838 παρὰ πόδα] ἀντὶ τοῦ πλησίον.

ἄρνυται] ἀποφέρεται.

839 ταῦτα δι' ἐπῶν.

840 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν: τὴν θήραν τῶν τόξων μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ Φιλοκτήτου πλέοντες.

842 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ: ἐννοεῖν δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον αἰσχρὸν ὄνειδος.

ἀτελῆ] εὐτελῆ.

845 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον: μικρὰ καὶ ἠρέμα μοι, φησί, διαλέγου μήποτε ἀκούσῃ κοιμώμενος.

847 ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακής: ἀντὶ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι καὶ ἐγερθῆναι· ἀντὶ ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει· ἀντὶ ὁ νοσῶν ταχέως ἀνίσταται· λείπει δὲ τὸ ὡς· βούλεται γὰρ λέγειν ὥστε λεύσσειν ὁ ὕπνος, ὡς μὴ ἡγεῖσθαι τοῦτον ὕπνον ὑπάρχειν.

849 μάκιστον] μέγιστον, εὐσύμβολον, σύμφορον.

851 ἐξίδου ὅτι πράξεις: Θεώρησον, βλέψον· πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων, ἀνεπίστασο ἀντὶ ἐπίστασο καὶ ἐνδίδαξον ἀντὶ τοῦ δίδαξον.

ὅτι] ὅπως.

852 ὧν] ὅν.

ὃν αὐδῶμαι] δι' ὃν λέγω ἀντὶ τὸν Φιλοκτήτην.

διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκεν.

---

4 εὐδοξίαν] εὐεξίαν G. — 13 ἠρέμα] ἥμερα L, ἡμέρα l, corr. Br. — 21 σύμφορον] συμφορὰ primo L. — 22 ἐξίδου etiam in textu L. — 23 et 24 ἐξεπίστασο et ἐκδίδαξον Br.

853 εἰ ταὐτὰν τούτῳ γνώμαν: εἰ τὴν αὐτὴν τῷ Ὀδυσσεῖ γνώμην ἔχεις ὥστε αἴρειν τὸν Φιλοκτήτην ἐντεῦθεν.

ἔχεις] ἴσχεις.

854 ἄπορα πυκνοῖσιν: ἄπορόν ἐστι καὶ τοῖς συνετοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον· λείπει οὖν ὁ καί. γράφε πυκνοῖς ἵν' ᾖ ἐν πράγμασι πυκνοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον ἄπορον.

855 οὖρος] ἐπιτήδειος καιρός.

856 ἀνόμματος] ἐστέρηται τοῦ φωτός.

858 ἐκτέταται νύχιος: ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι παρὰ τοῦτο εἶπεν τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων ἀντὶ κοιμώμενος· τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χερός, οὐ ποδὸς ἄρχων ἀντὶ οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν οὐδὲ βλέπειν.

859 ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός: ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου. ἀλεὴς θερμὸς παρὰ τὴν ἀλέαν· Ὅμηρος

ἀλέη τε γένηται·

τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτόν φησιν, ⟨ὁ⟩ ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ἐστι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός.

863 τὸ δ' ἀλώσιμον] τὸ δὲ ἀγρεύσιμον ὅ ἐστι Fol. 89b
⟨τὸ⟩ πέρας ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι.

864 ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων κράτιστός ἐστιν ὅ ἐστιν ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον ὁρῶν ἀντὶ μὴ φοβηθῶμεν· πάντα γὰρ ἀνύομεν.

865 ἀφεστάναι φρενῶν] παραφρονεῖν.

868 οἰκούρημα] φυλακή, παρουσία.

---

6 γράφε πυκνοῖσιν Lasc. — 16 et 17 ἀλέης utrobique L. — 19 Od. ρ 23. ἀλέηται (αι in compendio) ut l pr. L. — 20 ὁ addiderunt G, l. — 23 τὸ addidi. — 26 ἀνύσομεν Br.

869 ἐξηύχησ'] ἐνόμισα.

870 ἐλεεινῶς: οἰκτρῶς ὑπομεῖναι.

875 ἐν εὐχερεῖ] ἐν ἐλαχίστῳ.

876 δυσοσμίας γέμων] πεπληρωμένος σὺ τῆς ἐμῆς δυσοσμίας.

880 ὅταν με ὁ κάματος ἀφῇ.

κόπος μ' ἀπαλλάξῃ] γράφε κόπου ἀπαλλαχθῶμεν.

881 ἐπίσχωμεν] πέρα κωλύσωμεν.

885 ξυμφορὰς] τύχας.

886 φίλον] τὸ αἱρεσθαι ὑπὸ τούτων.

891 πρὸ τοῦ δέοντος] πρὸ τοῦ καιροῦ.

ἱκανὸς ⟨γὰρ⟩ αὐτοῖς γενήσεται ὁ πόνος ἐπὶ τῇ νηὶ συνεῖναί μοι καὶ συνναίειν ἐμοί.

893 ἵστασο καὶ ἀντιλαμβάνου.

895 τοὐνθένδε] τὸ μετὰ ταῦτα.

ἀδημονεῖ ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον, οὐκέτι ἐπὶ τὴν πατρίδα καθάπερ ἐπηγγέλλετο.

898 τοῦ] περὶ τίνος;

899 πάθους λέγει τῆς ἀπορίας ἀντὶ ἀπορῶν τυγχάνω.

900 οὐ δή σε] ἐρωτηματικῶς.

Fol. 90a 902 φύσιν] λείπει ἡ εἰς.

903 ἐκείνην, φησί, λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς αὐτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ.

904 τοῦ φυτεύσαντος] τοῦ Ἀχιλλέως.

907 οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς] ἐν οἷς πράττεις οὐκ ἔσῃ αἰσχρός.

6] ad v. 877 adscriptum in L, corr. Br. — 12 γὰρ addidit G. — 18 ἐπιγείλατο (ἐπηγγείλατο Lasc.) l. v. 524 sqq. — 22] ad v. 901 adscriptum in L, corr. Elmsl.

909 ἃ μὴ δεῖ] τὰ ἀληθῆ.

λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν] ἀπατῶν.

910 εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν] εἰ μὴ κακῶς καὶ ἀνοήτως βουλεύομαι.

912 οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι ἀλλ' ὅτι λυπηρῶς καὶ οὐ κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν· ἐπὶ Τροίαν δέ φησιν.

919 κακοῦ] τῆς νόσου.

921 πολλὴ γάρ ἐστιν ἀνάγκη ταῦτα διαπράξασθαι.

925 τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ διὸ οὐ δώσω σοι ταῦτα.

927 ὦ πῦρ σὺ] παρὰ τὸ ὄνομα· καλεῖται γὰρ Πύρρος.

935 οὕτως μοι πάλιν προσέχει ἀναιδῶς ὡς μὴ ἐάσων καὶ δώσων τὰ βέλη.

936 ξυνουσίαι] συνδιαγωγαί.

937 καταρρῶγες] κοιλώδεις τόποι.

938 ὑμῖν ταῦτα λέγω· οὐ γὰρ οἶδα πρὸς ἄλλον ὅν τινα ἀποδύρομαι.

939 τοῖς εἰωθόσιν] λείπει τὸ κλύειν ἐμοῦ.

944 φήνασθαι] δεῖξαι.

946 ἐναίρων νεκρὸν] σφάττων νεκρὸν κατὰ τὴν παροιμίαν.

947 ἄλλως] μάτην. Fol. 90 b

950 ἐν σαυτῷ γενοῦ] φρόνιμος ἔσο.

952 δίπυλον] δίθυρον.

953 τόξων γυμνός, τὴν διὰ τῶν τόξων μοι γινομένην οὐκ ἔχων τροφήν· ἄνευ τροφῆς οὖν ἀντὶ τῶν τόξων.

---

18 οἶδα ἄλλον πρὸς ὅν τινα Br. — 19 ἀποδύρωμαι? — 27 τόξων γυμνὸς lemma est in L, corr. Lasc.

954 αὖ θανοῦμαι] γράφε αὐανοῦμαι ἀντὶ τοῦ ξηρανθήσομαι.

957 ἐγὼ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία βρωθήσομαι νῦν παρ' αὐτῶν.

959 ῥύσιον τίσω] ἐνέχυρον, ἀμοιβὴν ἐκτίσω· Ὅμηρος

ῥύσι' ἐλαυνόμενος.

962 γνώμην μετοίσεις] μετανοήσεις.

964 προσχωρεῖν] ὑποχωρεῖν, πεισθῆναι.

968 ἐκκλέψας] ἀπατήσας.

971 τὰ αἰσχρὰ παρ' ἑτέρων μαθών.

972 νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς ἔκπλει τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δούς.

975 οὐκ εἶ;] οὐκ ἔρχῃ;

978 πέπραμαι] πεπραγμάτευμαι.

982 οὐδ' ἣν θέλῃ] ὁ Νεοπτόλεμος.

983 στελοῦσί σε] πέμψουσί σε.

984 τολμήστατε] τολμηέστατε.

986 σέλας | Ἡφαιστότευκτον] τὸ Ἡφαίστειον πῦρ· ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὰ τοῦ Ἡφαίστου ἐργαστήρια ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός.

988 ἐκ τῶν σῶν] λείπει κόλπων.

Fol. 91a 997 ἀντὶ οὐ δοῦλον ἀλλ' ἄριστον καὶ μετὰ ἀρίστων τὴν Τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι· τοῦτο δὲ προτρεπτικόν.

1000 γῆς] τῆς Λήμνου.

1002 πρὸς τῇ πέτρᾳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέτρας.

---

7 Il. λ 674. — 27 ἐναιμάξω] v. de hac voce *Beitr.* p. 79; αἱ ἐκμαξω i. e. αἱμάξω Riccard. 34. — 28 ἀπὸ] τῆς addunt G, l.

1003 μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι.

1004 ὦ χεῖρες] δεδεμένος φησίν.

1005 συνθηρώμεναι] ἁλοῦσαι καὶ συλλαμβανόμεναι.

1006 ὦ δόλιε Ὀδυσσεῦ.

1008 πρόβλημα] πρὸ σοῦ πέμψας τὸν Νεοπτόλεμον.

1014 ἀφυῆ] ἄκακον ἀπὸ φύσεως.

1016 νοεῖς] διανοῇ.

1017 προὐβάλου] ἔρριψας.

1018 ἐν ζῶσιν νεκρὸν] ἤτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν εἴασεν ἢ διὰ τὸ πάθος.

1025 κλοπῇ] ἀνάγκῃ· καὶ Ὅμηρος

κλέπτε νόῳ·

ζυγεὶς δὲ ὑποταγείς· ὁ δὲ νοῦς, καίτοι σὺ μὲν ἀναγκασθεὶς στρατεύῃ· προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι Παλαμήδης ἤλεγξεν.

1028 ὡς σὺ φῂς οἱ Ἀτρεῖδαί με ἐξέβαλον, ὡς δέ φασιν ἐκεῖνοι σύ. σὺ μέν, φησίν, ἐκείνους αἰτιᾷ· ἐκεῖνοι δὲ σέ.

1033 τοῦτο γὰρ προφασισαμένου Ὀδυσσέως, ὅτι θῦσαι οὐκ ἔστι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκαν αὐτόν. Fol. 91 b

1036 εἰ φροντίς ἐστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς.

1039 κέντρον] ἐρεθισμός.

1040 θεοί τ' ἐπόψιοι] οἱ ἐφορῶντές με δυστυχοῦντα.

1045 βαρὺς] βαρὺς λόγοις.

---

14 Il. α 132. — 16 στρατεύῃ] ἐστρατεύου? προσποιούμενον γὰρ κ. ἑ.] carm. Cypr. in Procli Chrestomath. I, Kinkel. fragm. p. 18. — 27 λόγοις] λόγος L, correxi.

1046 *κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς*] *κοὐκ ἀναδυομένην ἐν τοῖς κακοῖς.*

1048 *εἴ μοι παρείκοι*] *εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι.*

νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου] *νῦν δὲ σιωπῶ· οἶδα γὰρ τοῦτο ποιεῖν ὅπου δεῖ.*

1049 *οὗ*: *ὅπου τοιούτων δεῖ τῶν σιωπώντων.*

1050 *κρίσις*] *δοκιμασία, ἐξέτασις.*

1051 *μᾶλλον — εὐσεβῆ*] *εὐσεβέστερον.*

1052 *χρήζων*] *γράφε κρείσσων.*

1056 *οὐ μόνος Τεῦκρός ἐστι τοξότης ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν τούτων ἔμπειρον εἶναι, οὐχ ἧττον σοῦ· Ὅμηρος*

εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι.

1059 *τούτων*] *τῶν τόξων.*

1060 *τί δῆτα σοῦ δεῖ;*] *τίς σοῦ χρεία;*

χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν] *ἥδου τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου.*

1067 *προσφθεγκτὸς*] *προσφωνηθῆναι ἄξιος.*

1070 *ἆρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθε τούτους καὶ ἀνηλεεῖς γενήσεσθε πρὸς ἐμέ;*

1074 *τὸ ἑξῆς, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε ὡς εἰμι οἴκτου μεστὸς οἷον καταγνωσθήσομαι ὡς ἧττων οἴκτου.*

1076 *τά τ' ἐκ νεὼς*] *τὰ ἐπὶ τῆς νεώς.*

1077 *στείλωσι*] *κοσμήσωσι.*

1078 *ἐν τούτῳ*] *ἐν τοσούτῳ.*

1079 *νὼ*] *ἡμεῖς.*

1080 *ὁρμᾶσθαι ταχεῖς*] *λείπει γίνεσθε.*

Fol. 92 a 1081 *ὦ κοίλας πέτρας: ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ*

---

13 Od. Θ 215. — 15 *τίς σου*, c serius addito L. — 19 *μιμήσεσθε*?

τὸν ἥλιον καὶ διὰ τὸ ψῦχος παγετῶδες· ἢ οὕτως, ἐν θέρει ψυχρόν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμὸν ἀντὶ ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος· γύαλον δὲ ἀντὶ τοῦ κεῦθος· κυρίως δὲ γύαλα τὰ κοῖλα λέγεται, ἀλλ' ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς ἀπίθανον τὸ κοῖλον κοίλωμα διὸ δὴ τὸ κεῦθος ἢ ἀντὶ τὸ ἄλσος μεταφράξομεν.

1084 ἀλλά μοι | καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ: ἀντὶ καὶ ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα· ἢ οὕτω, σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψει με ἀποθανόντα. ὑπερβολικῶς, οἷον καὶ μετὰ θάνατον συνελεύσῃ μοι καὶ οὐ καταλείψεις με.

1089 τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ: τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ' ἡμέραν ἔσται; οὐ γὰρ ἐπικρατῶ ἐμαυτῷ· ἢ οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα.

1091 σιτονόμου] σῖτον νέμοντος, τροφέως.

πόθεν ἐλπίδος;] ἀπὸ ποίας ἐλπίδος;

1092 εἴθ' αἰθέρος ἄνω: τὸ ἔξῃς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἕλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος· τινὲς δὲ οὕτω, μετὰ ὀξυτόνου πνεύματος ἕλωσί με· ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνως βοᾶν. γράφε δρομάδες αἱ καταιγίδες· τινὲς δὲ πτωχάδες ἵνα τὰς Ἅρπυίας σημαίνῃ διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν.

1093 πτωκάδες: αἱ Ἅρπυιαι ἐπιθετικῶς διὰ τὸ ἐπεμπίπτειν ἢ διὰ τὴν φωνήν· εἰ δὲ γράφεται πτωχάδες αἱ ἀεὶ πεινῶσαι· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί.

---

1 καὶ] ἢ L, corr. Br. — 3 κεῦθος] Il. χ 482. Antig. v. 818. — 14 ἐμαυτῷ] ἐμαυτὸν L, correxi; sententia est: οὐ γὰρ ἐπικρατῶ τοῦ τροφίμου ἐμαυτῷ (= τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται;); τῆς ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν legitur apud Thucydid. I, 2, 2; male Hermannus scripserat οὐ γὰρ ἔτι κρατῶ ἐμαυτοῦ. — 17 et 23] inverso ordine habet L.

γράφεται πτωμάδες, πτωκάδες, πτωχάδες [πρωτάδες], δρομάδες.

1095 σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας: σὺ σαυτῷ περιεποίησας τὴν νόσον, σὺ σαυτῷ τούτων πρόξενος γέγονας, ὦ δυστυχέστατε, σὺ σαυτῷ κατηξίωσας καὶ οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἀπὸ μείζονος σοῦ, διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ ἀλλὰ σαυτόν· ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι τὰ κακὰ διαφυγεῖν.

1097 ἔχῃ] συνέχῃ.

1099 εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι: ὅτε γε παρόντος σοι φρονῆσαι τὸ λυσιτελὲς ⟨ἐλέσθαι⟩ ἀπὸ πλείονος δαίμονος τὸ κάκιον εἵλου, τὸ μὴ ἐλθεῖν· πλείονος δὲ δαίμονος λέγει τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου.

1100 τοῦ λῴονος δαίμονος] τοῦ συμφέροντος. λείπει ἡ ἀντί.

1103 λωβατὸς] ἐπίπονος.

ὃς ἤδη μετ' οὐδενός: τὸ ἑξῆς, ὃς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς εἰσοπίσω τάλας ναίων· ὁ δὲ νοῦς, ἆρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος;

1108 οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων: ἀντὶ προσφερόμενος· ἐνίοτε δὲ ἔμπαλίν φησι διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ στιβάδα ποιῶν.

1111 ἀλλά μοι ἄσκοπα: ἀπροσδόκητα, δόλια, ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι· γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν ἀντὶ λαθραῖα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

---

1 πρωτάδες inclusi; πλωάδες coll. Apollon. Rhod. II, 1055 et Hesych. s. v. Br., πλωτάδες Gedikius, πτωάδες Vossius. — 11 φρονῆσαι] σωφρονῆσαι L, corr. Herm. ἑλέσθαι addidi. — 11 et 12 πλείονος] λῴονος utrobique Lasc. — 22 διακονούμενος] Philoct. v. 287. — 23 στιβαδοποιούμενος] Nauck. fragm. 989. στιβαδοποιῶν Lasc. — 26 ἀπὸ μεταφορᾶς] pertinet ad ὑπέδυ.

κολυμβώντων· κρυπτὰ δὲ ἔπη φησὶ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως. εἰς τὸ αὐτό: ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ ⟨ἔπη⟩ δολίας φρενὸς ὑπέδυ με· τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα κρυπτά τε ἔπη δολερᾶς φρενός.

1113 ἰδοίμαν δέ νιν: ὡς κατευχόμενος, γένοιτο δέ μοι τὸν παραίτιον τούτων ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας· δεῖ δὲ καὶ κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας ἡ τοιαύτη φράσις.

1116 πότμος σε δαιμόνων: λείπει ἡ ἐξ, ἐκ θεῶν γὰρ τύχη τις τοῦτό ⟨σοι⟩ κεκλήρωκεν καὶ οὐχ ὑπ' ἐμοῦ δεδόλωσαι· κατὰ κοινοῦ τὸ ἔσχεν, τὸ δὲ ἐξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν οὐδέ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς· ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τῶν καταρῶν τούτων, ὦ φίλε, μὴ διὰ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς· θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες οὔτε ἄλλῳ τινὶ πράγματι.

1120 ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις: δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ τῶν μάτην καταρωμένων, σαυτῷ γὰρ ἐγένου αἴτιος, δεῖ δὲ καὶ οὕτω, καταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν.

1121 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει: μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν οἷον οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι· ἢ ὡς παραινοῦντές φασι, μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν.

---

2 ἔπη addidi. — 7 δεῖ] *δύναται* Elmsl. — 8 *ποιητικωτέρας*] *πολιτικωτέρας* M. Schmidt. Didym. p. 94; cf. Schaefer. ad Dionys. de composit. verb. p. 6, Bekkeri Anecd. p. 15, 11, schol. Electr. v. 87. — 11 σοι add. Br. — 15 *φίλε*] *Φιλοκτῆτα* Lasc.; cf. schol. v. 830. — 16 *ταύτης οὐχ ἡ* (deleta) *παραίτιος κ. ἑ.* L. — 20 *μάτην*] interpretatio pertinet ad neutrum ἄλλοις. — 24 ἐχθροὺς L, corr. Lasc.

1122 μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ] λείπει ἵνα.
φιλότητ'] ἣν ἔχομεν πρὸς σέ.
Fol. 92b 1125 γελᾷ] ὁ Ὀδυσσεύς.
πάλλων] τὰ τόξα φησίν.
1129 ἐκβεβιασμένον] ἐξηρπασμένον.

1131 τὸν Ἡράκλειον | ἄθλιον: ἀντὶ ἐμὲ τὸν τοῦ Ἡρακλέους διάδοχον· ἢ ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἆθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν καὶ ὑφάψαντα αὐτήν.
ἑαυτόν φησιν.
1132 ἄθλιον] γράφε ἆθλον.

1134 μεταλλαγᾷ] μεταβολῇ.

1135 ἐρέσσῃ] στρέφῃ· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

1136 ὁρῶν] ἀντὶ τοῦ βλέπον, σύ, ὦ τόξον.
1138 μυρί'] πλήθη κακῶν.
ἀνατέλλονθ'] ἐσόμενα.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν: ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν (δίκαιον γὰρ νῦν φησι τὸ ἀληθές, εὖ δὲ τὸ ἐν καιρῷ), ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα· τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν ὁ δὲ Φιλοκτήτης ἐξευτέλισεν. εἰς τὸ αὐτό: ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι τὸ δίκαιον εἰπεῖν εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖσθαι ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν εἰπόντι τὸ δίκαιον· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον, ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι τὸ λέγειν τὸ δίκαιον, δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν ὅτι εὖ πέπρακται, ἀκούοντα δὲ τούτων μὴ φθονερόν τι καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέγξασθαι.

---

14 βλέπων L, correxi.

1141 μὴ φθονερὰν | ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν] μὴ πικραίνεσθαι.

1143 εἷς ἀπὸ πολλῶν] εἷς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων.

1144 τοῦδ'] τοῦ Ὀδυσσέως.

τὸ ἑξῆς, τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ ἤνυσεν κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν.

1146 ὦ πτηναὶ θῆραι] ἀντὶ ὦ ἄγραι· ἀγρεύει γὰρ καὶ πτηνά.

χαροπῶν] φοβερῶν.

1149 φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων: ἀντὶ οὐκέτι φεύξεσθέ με, οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάσετέ μοι.

1153 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος: ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗτος ἀνεῖται ἀντὶ τοῦ ἀδείᾳ ὑπὸ τῶν θηρῶν ὁ τόπος κατασχεθήσεται.

ἀνέδην] ἀνειμένος καὶ ἡπλωμένος.

ἐρύκεται] κατέχεται.

1154 φοβητὸς] φόβον ἐμποιῶν.

1155 ἕρπετε] ἀντὶ ἥκετε.

1157 αἰόλας] ποικίλης διὰ τὰ τραύματα.

1160 τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται: τίς τρέφεται ἐξ ἀνέμων μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων εὐπορῶν;

1161 κρατύνων] ἐγκρατὴς ὤν, εὐπορῶν.

1163 εἴ τι σέβῃ, ξένον πέλασσον: ἑαυτὸν δέ φησιν ὁ χορός, ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας πρόσελθε ἀντὶ φίλος ἡμῖν γενοῦ.

1165 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι: οὕτω τινὲς στίζουσιν, ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι οἷον τὰ ὄντα σοι

---

7 ἀγρεύεται Dind. — 11 προσπελάζετε L, corr. G. — 17 κατέχετε, αι a m. rec. L.

μάνθανε, τὰ περὶ τῆς νόσου· ὁ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ, γνῶθι δὲ ἵν' ᾖ οὕτω, πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ, γνῶθι ⟨δὲ⟩ ὅτι κῆρα τήνδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν ὅ ἐστι τὴν νόσον· οὗτος δὲ ταῦτα λεγόντων συνίησιν ὅτι παραινοῦσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν πρὸς ὃ ἀνακράζει πάλιν πάλιν μοι.

1166 κῆρα] τὴν νόσον.

ἀποφεύγειν] λείπει πάρεστιν.

1167 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν] χαλεπὴ ἡ νόσος τῷ κατεσθίειν.

ἀδαὴς] ἀδύνατος ἐνταῦθα ἢ ἄγνωστος πρὸς τὸ ὀχεῖσθαι.

1169 πάλιν πάλιν: πάλιν τῶν τῆς Ἰλίου με τόπων ἀνέμνησας ἢ τῶν οἰκείων κακῶν· ὑγιῶς δὲ ἔχει περιτευούσης τῆς ἐν προθέσεως.

1170 ὦ | λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων: ὦ βέλτιστε τῶν πλησιασάντων μοι πάλαι ἢ τῶν περὶ Ὀδυσσέα.

ὦ λῷστε] ὦ βέλτιστε.

Fol. 93a 1174 τὰν ἐμοὶ στυγερὰν] λείπει ἡ εἰς, εἰς τὴν μισουμένην μοι.

1176 κράτιστον] σύμφορον.

1178 ἐμοὶ βουλομένῳ ἡδέως ἀποπλεῦσαι κελεύεις.

1180 ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται] ὅπου ἡμῖν ἀφῖκται ἡ ναῦς· ἐπὶ τῆς ναὸς ἀντὶ εἰς τὴν ναῦν.

1181 μή, πρὸς ἀραίου: ἀρὰ ἡ εὐχή· ἀραῖος οὖν ᾧ πάντες προσευχόμεθα ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι·

---

3 δὲ add. Br. — 7 μοι] cf. schol. v. 1169. πάλιν παλαιὸν ἄλγημα G. — 10 τῷ] τὸ L, corr. Dind. — 11 κατεσθίειν] τὴν σάρκα addit G. — 16 τῆς ἐν] sc. in vocabulo ἐντόπων. — 18 πάλαι] πρὶν Lasc.

ὥσπερ δὲ ἱκεσίου λέγουσι τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος οὕτως ἀραίου τοῦ τοὺς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος.

1182 ἔλθῃς] ἀντὶ ἀπέλθῃς.

μετρίαξε] ἡσύχαζε.

1189 τεύξω] ποιήσω.

μετόπιν] μετὰ ταῦτα, μετόπισθεν.

1190 ἐπήλυδες] αὐτόματοι.

1191 τί πράξοντες ἐναντίᾳ γνώμῃ ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον;

1194 χειμερίῳ | λύπᾳ] ταραχώδει πάθει, μεταφορικῶς· οὐκ ἔστι, φησί, μεμπτὸν τῷ δυστυχοῦντι καὶ παραφθέγγεσθαι.

1197 τοῦτο γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔρχομαι οὐδ' εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς τουτέστιν οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς ἂν μὴ ἔλθω.

1199 βρονταῖς αὐταῖς] γράφεται καὶ αὐγαῖς, ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις· ἔστι μέντοι λαβεῖν καὶ βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπεν Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

1202 ἄρθρον] μέλος.

1205 ἢ γέννυν] ἀντὶ τοῦ πέλεκυν ἢ γενῇδα ἢ ἀξίνην.

1206 παλάμην πρᾶξιν ὅθεν καὶ παλαμᾶσθαι· ἢ τέχνην.

1208 φονᾷ] θανατᾷ, θανάτου ἐπιθυμεῖ.

1215 ὅστίς ποτε καταλιπών σε ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν οὐκέτι οὐδέν εἰμι.

---

18 βροντήσας καὶ ε και καθάπερ καὶ ἐν (καὶ ε καὶ deleta) L. ἐν Ὑδροφόροις] fr. 608. — 25 θανατοι L. — 26 καταλιπών σε ⟨ἔβην⟩ ἐπὶ τὸ?

λιβάδ'] τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ.

1218 ἐντεῦθεν διπλοῦν ἐστι τὸ ἐπεισόδιον.

δμοῦ] ἐγγύς.

Fol. 93b 1219 στείχων ἂν ἦν σοι] ἐπορευόμην ἄν· τὸ δὲ σοι παρέλκει.

1222 οὐκ ἂν] οὐδ' αὖ.

ἥντιν' αὖ παλίντροπος κ. ἑ.] ἀντὶ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ· τοῦτο δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ ἐπιπλήσσεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

παλίντροπος] ἐξ ὑποστροφῆς.

1238 ἀναπολεῖν] τὰ αὐτὰ λέγειν· ἀπὸ τῶν δεύτερον ἀναπολούντων τὴν ἠροτριαμένην γῆν.

1252 ἀλλ' οὐδὲ ⟨σοὶ⟩ πεισθήσομαι.

1256 κοὐ μέλλοντ' ἔτι] οὐ βραδύνοντα.

1257 σ' ἐάσω] οὐ πολεμήσω.

1262 ἀμείψας] καταλιπών.

Fol. 94a 1270 μεταγνῶναι] μετανοῆσαι.

1272 ἀτηρὸς] βλαβερὸς παρὰ τὴν ἄτην.

1273 ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν] δόλιος φανοῦμαι.

1275 μὴ λέξῃς πέρα] μὴ περαιτέρω εἴπῃς· ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς μάταια λέξεις.

1277 πέρα] περαιτέρω.

1288 δολούμεθα] ἀπατώμεθα.

1293 μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς ὅτι ὃ ποιῶ εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν ποιῶ τῶν Ἀτρειδῶν.

1298 οὐκ εἶπεν τὸ θέλῃ ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίσασθαι αὐτοῦ τῷ βουλήματι.

---

2 „eo spectat, quod in hac scena non, ut plerumque, una sed duae personae adveniunt" Herm. — 13 πολούντων Br. ἠροτριωμένην G. — 14 σοὶ addidi. — 22 ἂν] ἐὰν L, corr. Lasc.

1305 ἀλλ' οὖν τοσοῦτον: ἀλλ' οὐ γενναῖον ἄνδρα Fol. 94b
φονεύσω· πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν ἄχρι τοῦ λέγειν.

τοὺς πρώτους στρατοῦ] τοὺς βασιλεῖς.

1306 ψευδοκήρυκας] ψευδοπρεσβευτάς.

ψευδῶς κηρυσσομένους, ἐγκωμιαζομένους.

1312 μετὰ ζώντων] ἐν ζῶσιν.

1313 ἤκου' ἄριστα] καλῶς ἤκουσ'.

1314 εὐλογοῦντα] εὐφημοῦντα.

1316 πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων ἀνέγκλητός ἐστιν, ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν δυστυχοῦσιν ὥσπερ σὺ οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσιν.

1321 σύμβουλον] συμβουλίαν.

1322 εὐνοίᾳ] σοί.

1325 γράφου φρενῶν ἔσω] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

1326 σύ, ὦ Φιλοκτῆτα, νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ἐκ τῶν Ἀσκληπιαδῶν.

1327 πλησίον ἐλθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ τῆς νήσου τῆς Χρύσης φύλακος.

ἀκαλυφῆ] ἀστέγαστον.

1329 παῦλαν] ἀνάπαυσιν, θεραπείαν.

1331 ταύτῃ μὲν ἀνατέλλῃ ταύτῃ δὲ δύνῃ ὅ ἐστι διὰ παντός.

1334 μαλαχθῇς] παύσῃ.

---

1 τοσοῦτος L, corr. l. — 10 ἐκ θεῶν l. — 16 Π. α 297, al. — 17 σὺ γὰρ Φιλοκτῆτα l. — 19 ἔστιν ⟨σοι⟩ Br. ἔσται? — 22 χρυσῆς (ut in textu) L, corr. G.

1336 ὡς] ἀντὶ ὅπως.

1343 συγχώρει θέλων] σὺν ἡμῖν χώρει ἐθελοντής.

1344 καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε κλέος κτώμενον ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου καὶ θεραπευόμενον.

ἡ πίκτησις] ἡ κτῆσις τῆς δόξης.

1345 παιωνίας] ἰασίμους, ὑγιαστικάς, θεραπευτικάς.

Fol. 95 a 1353 τῷ προσήγορος;] ἀντὶ τίς με προσαγορεύσει;

1354 τὰ πάντ' ἰδόντες] τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοί, τοῦ αἰῶνος χρόνοι.

1355 ἐξανασχήσεσθε] ἀνέξεσθε.

1357 τῷ πανώλει] τῷ ἀξίῳ ἀπολωλέναι.

1358 οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ· οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.

1362 σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω] θαυμάζω σου καὶ καταγινώσκω σου.

1371 πατρὸς] τοῦ Ποίαντος.

1374 θεοῖς τε πιστεύσαντα] διὰ τὴν Ἑλένου μαντείαν.

1377 τῷδε δυστήνῳ ποδὶ] χωλὸς ὤν.

1378 ἔμπυον] δίυγρον διὰ τὸ ἕλκος, πύου πεπληρωμένην ὅ ἐστι σήψεως· ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐ πρὸς ἐκείνους ἅπει ἀλλὰ πρὸς τοὺς θεραπεύσοντάς σε.

1385 σοί που φίλος γ' ὢν] ὑπὲρ τοῦ σοὶ συμφέροντος.

1387 μάνθανε, φησί, μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.

κακοῖς] λείπει ἡ ἐπί.

1389 μανθάνειν] ἐννοεῖν.

1392 ἑλεῖν] ἰδεῖν.

---

8 ad ταῦτ' v. 1355 adscriptum in L, corr. Lasc. — 23 θεραπεύσαντας L, θεραπεύοντας l, corr. G.

1401 λόγοις] γράφε γόοις· πολλὰ διὰ Τροίαν πέ- Fol. 95 b
πονθα, φησίν.

1402 στείχωμεν] ἐπὶ τὴν πατρίδα· ἀπατᾷ δὲ καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν Τροίαν.

1404 πῶς, φησίν, ἀναίτιος γένωμαι τοῖς Ἕλλησιν;

1405 χώραν τὴν ἐμὴν] τὴν Σκῦρον.

1406 τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;] ὠφελήσεις.

1411 ὑπολάμβανε ὁρᾶν τὸν Ἡρακλέα.

1415 βουλεύματα] πεπρωμένα.

1423 σὺν τῷδ' ἀνδρὶ] τῷ Νεοπτολέμῳ.

1425 ἐκκριθεὶς] νομισθείς.

1430 πλάκα] τὴν πέτραν.

1431 στρατοῦ] ἐξ Ἀχαικοῦ.

1432 πρὸς πυρὰν ἐμὴν] τὴν ἐπὶ τῇ Οἴτῃ.

ἀντὶ ἐκ τῶν ἀριστείων κἀμὲ τίμησον.

1441 εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς] αἰνίττεται τοῦτο Fol. 96 a
εἰς Νεοπτόλεμον· ἐν γὰρ τῇ Ἰλίου ἁλώσει ἀπέκτεινε τὸν Πρίαμον προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ Ἑρκείου Διός.

1448 τίθεμαι] συγκατατίθεμαι.

1452 στείχων χώραν καλέσω] ἀσπάσομαι ἀναχωρῶν.

1453 ξύμφρουρον ἐμοὶ] τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν.

1455 ἄρσην] ἰσχυρός, ἔντονος.

1459 δύναται πάντα τὰ ὄρη Ἕρμαια καλεῖσθαι ὅτι νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος ὁ Ἑρμῆς, ἔστι δὲ καὶ Ἕρμαιον οὕτως ἐν Λήμνῳ καλούμενον· ἐμοὶ δέ, φησί, πολλὰ βοῶντι καὶ τὸ Ἕρμαιον ὄρος ἀντεφθέγξατο.

---

16 *αἰνίττεται τοῦτο κ. ἑ.*] „eius autem sceleris poenaeque insecutae, Neoptolemo quoque postea ad aram Apollinis obtruncato, magna fama inter Graecos erat et proverbium inde ductum *Νεοπτολέμειος τίσις*“ Herm. — 18 *ἑρκίου* L, corr. Br.

1460 *ἀντίτυπον*] *ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον.*

1461 *Λύκιόν τε ποτὸν*] *ἢ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐν Λήμνῳ Λυκίου Ἀπόλλωνος ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ λύκων πινόμενον.*

1462 *οὐ δὴ | δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες*] *τῆς οἰ-* 5
ήσεως ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες οὐδ' ἐλπίσαντες τελειοῦσθαι ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

1467 *φίλων*] *ἢ τοῦ Ἡρακλέους ἢ τοῦ Νεοπτολέμου.*

1468 *δαίμων*] *τινὲς τὸν Ἡρακλέα, ἔνιοι τὴν Τύχην.*

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

1 *Οἰδίπους εἰς Ἀθήνας παραγενόμενος ἐρωτᾷ τὴν* Fol. 97 a
θυγατέρα Ἀντιγόνην.

3 *τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν*: *ἔστι μὲν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτως, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται, δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τοῦ τίς μὴ πυσματικῶς κειμένου ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου ὥστε τῷ πόλιν συντετάχθαι καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως, τίνας χώρους ἀφίγμεθα ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν ἢ τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τῷ τίς ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται Καλλίμαχός φησιν οὕτως*

ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη
Ἀλκαθόου τις ἄπυστος·

ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον.

ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου τὸ τίς.

τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται;

4 *σπανιστοῖς*: *εὐτελέσι, τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις.*

---

8 *ὥστε τῷ παιδὶ νοῦν τετάχθαι* L, corr. Lasc. qui *πόλις* scripserat pro *πόλιν* (Br.). — 10 *τῷ*] *τὸ* L, corr. Br. — 12 fragm. 272. — 13 *αλκάθοον* (*ἀλκάθοον* Lasc.) *τις* L, corr. l. *ἄπτυστος* L, corr. Bentleius. *ἄπυστ'* O. Schneiderus.

6 μεῖον φέροντα] βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος· οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει.

καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί] ὅμως γοῦν τούτοις ἀρκούμενον.

7 στέργειν γὰρ αἱ πάθαι: ταῦτά με στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς πεποίηκε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα· πάθαι γὰρ αἱ συμφοραί· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκουσιν ἀντὶ τοῦ εἴθισμαι τῷ πολλῷ χρόνῳ καὶ μεμελέτηκα τῆς τύχης τὰ δύσκολα.

9 θάκοισιν] καθέδραις.

10 ἢ πρὸς βεβήλοις: βέβηλος τόπος ἐστὶν ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός· Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων

καὶ

ἀείδω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι·

βεβήλοις οὖν τοῖς πᾶσι βασίμοις τόποις μηδὲ ἀνειμένοις θεοῖς· ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμυήτους φασὶ καὶ ἀκαθάρτους· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησίν.

βεβήλοις] βατοῖς.

11 στῆσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθησόμεθα.

πυθώμεθα] μαθησόμεθα.

12 μανθάνειν γὰρ ἥκομεν: εἰς γὰρ τοῦτο, φησίν, ἐληλύθαμεν ἅτε δὴ ξένοι ὄντες παρὰ τῶν ἀστῶν μανθάνειν τί ἐστι πρακτέον ἡμῖν.

---

8 διδάσκουσιν] διδάσκειν l, διδάσκει Lasc. — 15 fragm. 650. βεβήλοις L, corr. Tricl. — 17 Herm. Orphic. fr. I v. 1 p. 497. — 20 ἐν Συνδείπνῳ] fr. 148.

13 τελεῖν] πο(ιεῖν).

14 πάτερ ταλαίπωρε: οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη τῷ πατρὶ ταλαίπωρον ἀποκαλεῖ ἀλλὰ τοῦ πάθους παρ-
ιστᾶσα τὸ μέγεθος· πωρεῖν δὲ οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν
5 φασι· καὶ Ἀντίμαχος

πωρητὺν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος
⟨θέντο⟩·

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

15 ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω: γράφε ὡς ἀνομμάτῳ
10 ὅ ἐστιν ὡς τυφλῷ σημῆναι πρόσω εἰσίν· ὡς ἄν τις πόρρω ἀφορῶν τεκμήραιτο· ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων.

ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι.

ὡς] λίαν.

15 16 βρύων] πλήθων.

17 πυκνόπτεροι δ' | εἴσω: οἷον κατὰ τὸν χῶρον· ἐκράτησε δὲ μεγάλως τῇ φράσει ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί

18 κατ' αὐτὸν] κατὰ τὸν χῶρον.

20 εὐστομοῦσιν: εὐφθογγοῦσιν, εὐφώνως ᾄδουσιν.

19 πέτρου] ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάθρου· γράφε πάγου.

---

2 ἐνπαροινεῖν L, corr. Lasc. — 4 πωρεῖν] ση in margine L. — 5 φασι] φησι L, corr. Lasc. Ἀντίμαχος] Καλλίμαχος Tricl. — 6 apud Suidam v. ταλαίπωρος duo versus memorantur, πῶρον τίν' ἀλόχοισι — ἕκαστος ἔθεντο et πωρητὸν ἀλόχοισι — ἕκαστος, schol. Eurip. Orest. v. 392 legitur πώρη (vel πώρητυ vel πώρη τοι), schol. Aristoph. Plut. v. 33 πῶρός τοι; πωρητὺν restituit Sopingius coll. Hesych. πωρητύς: ταλαιπωρία, πένθος. — 7 θέντο, alterius versus initium, ex Suida add. Dind. — 18 οἱ κωμικοὶ] Meinek. fab. incert. fr. II (II p. 1176) = Dind. Aristoph. fr. 231ª; cf. schol. Ai. v. 1199.

20 προὐστάλης ὁδόν: προῆλθες μακροτέραν ὁδὸν ἢ ὡς ἥρμοζε γέροντι.

22 χρόνου μὲν οὕνεκα: ἀντὶ τοῦ δεδίδαγμαι τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα· σύνηθες οὖν τὸ πρᾶγμα. εἰς τὸ αὐτό: τοῦ μὲν χρόνου οὗ σύνειμί σοι χάριν οὐ χρεία μαθεῖν ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖ σε προμηθείας τυχεῖν.

24 τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα: ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐσμεν οἶδα, τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνοῶ.

25 τί ηὔδα; ὅτι αὗταί εἰσιν αἱ Ἀθῆναι· ἐμπόρων δὲ ἀντὶ τοῦ ὁδοιπόρων διὸ τὸ χ.

26 ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ τοῦ ἄστεος τόπος;

ἦ] ἆρα.

27 ἐξοικήσιμος] ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος.

28 οἴομαι δὲ δεῖν | οὐδέν: οὐ δεῖν τοῦ [μὴ] ἐλθοῦσαν ἐρωτῆσαί με· ἰδοὺ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα· οἷον οὐκέτι δεῖν ἔοικε προϊοῦσαν μανθάνειν περὶ τοῦ τόπου· καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῇ.

30 ἦ δεῦρο] κατ' ἐρώτησιν.

31 χὥτι σοι λέγειν: καὶ ὅπερ σοι λέγειν εὔκαιρον νομίζεις λέγε· ἀκούσεται γάρ.

33 ὑπέρ τ' ἐμοῦ] τουτέστιν ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης.

34 οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος: ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς ἀφῖξαι ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν· ἢ ὥστε φράσαι ἡμῖν ἃ σοι λέξομεν.

35 προσήκεις] ἦλθες.

---

1 μακροτάτην L, corr. Lasc. — 6 χρεῖα L, corr. Lasc. — 16 μὴ delevit Elmsl.; προελθοῦσαν Lasc., μετελθοῦσαν Langius. — 25 οὕνεκ' (ut in textu) L, corr. Lasc.

τῶν] ἀντὶ τούτων.

δηλοῦμεν] λέξομεν.

36 πρὶν νῦν τὰ πλείονα: ἀπόστηθι πρῶτον τῶν ἀβάτων καὶ τότε ἐρώτα.

37 οὐχ ἁγνόν: οἷον σοὶ οὐχ ἁγνὸν εἰ μὴ μόνοις ἱερεῦσιν· ἢ οἷον οὐκ ἀνειμένον καὶ βατόν.

38 τοῦ] τίνος;

39 ἄθικτος οὐδ' οἰκητός: Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶναι τά τε Ἀθήνῃσιν ἀγάλματα δύο, Πολέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησιν.

42 τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας: Ἐπιμενίδης Κρόνου φησὶ τὰς Εὐμενίδας

ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῇ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐρινύες αἰολόδωροι,

Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δ΄ μητέρα τῶν Εὐμενίδων Εὐωνύμην ἀναγράφει ἣν νομίζεσθαι γῆν· ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτάς φασι τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστῃ· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐταῖς ὗν μέλαιναν ἐν Κερυνείᾳ τῆς Πελοποννήσου· Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων.

---

8 Φύλαρχος] Muell. fragm. 76 (I p. 356) — 9 Ἀθήνῃσιν] sic L; v. Elmsl. ad Eurip. Med. v. 466. Πολέμων] ἀντιγραφῶν τῶν πρὸς Τίμαιον libr. IV fr. 42 (III p. 127). — 11 Ἐπιμενίδης] Kinkel. Theog. fragm. 9. — 14 μοῖραι δ' L, corr. Lasc. ἀδάματοι vel ἀκάματοι Meinek. αἰολόμορφοι Reisigius, αἰολόδειροι Heynius, νηλεόδωροι (i. e. νηλεόποινοι) Mein. — 15 Ἴστρος] Ἀττικῶν libr. IV fr. 5 (Muell. I p. 419). Εὐωνύμην] Εὐνομίην vel Εὐρυνόμην Duentzerus; cf. etiam Schoemann. Aesch. Eum. p. 60. — 17 αὐτὰς] αὖ L, αὐτὰς Suid. v. Εὐμενίδες. — 20 καρυνία L, corr. O. Muellerus. Φιλήμων] Mein. fr. CXXXI (IV p. 66).

43 χ.

νιν] ἀντὶ αὐτὰς διὸ τὸ χ.

ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά: παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας.

Fol. 97b 44 ἀλλ' ἵλεως μέν: ἵλεώ μοι αἱ Εὐμενίδες· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν.

46 τί δ' ἐστὶ τοῦτο;] ἀντὶ διὰ τί οὐκ ἀνίστασαι;

ξυμφορᾶς ξύνθημα: σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς τὸ καταντῆσαί με εἰς Ἐρινύων ἱερόν.

48 πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ] ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ ποιεῖν.

50 προστρέπω] ἱκετεύω.

55 ὁ πυρφόρος θεὸς] ὁ Ἥφαιστος.

56 Τιτὰν Προμηθεύς: περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδήμειαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἱδρῦσθαι Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ ..... συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ τῇ Ἀθηνᾷ καθάπερ ὁ Ἥφαιστος· καὶ ἔστιν αὐτοῦ παλαιὸν ἵδρυμα καὶ βωμὸς ἐν τῷ τέλει τῆς θεοῦ· δείκνυται καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου· πεποίηται δέ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησίν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

---

18 Ἀπολλόδωρος] Muell. fr. 32 (I p. 434). θεῶν supplet et libri numerum et nomen operis excidisse coniicit Muellerus. — 19 ἀκαδημίᾳ L, corr. l. — 20 αὐτοῦ] αὐτῷ l. — 21 τέλει] τεμένει Br. δείκνυται ⟨δὲ⟩ καὶ Elmsl. — 23 Λυσιμαχίδης] fragmentum omisit Muellerus III p. 336.

57 χαλκόπους ὁδός: ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ· φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ καταβάσιον εἶναι εἰς Ἅιδου· καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας· καί τις τῶν χρησμοποιῶν φησι

Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστείχουσι Κολωνὸν
ἔνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.

τὸ ἑξῆς, ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον χθονὸς τῆσδε καλεῖται χαλκόπους ὁδός· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ.

61 τὸ τοῦδε κοινόν: τὸ τοῦ Κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες ὠνομασμένοι Κολωνιᾶται δηλονότι.

63 τῇ ξυνουσίᾳ πλέον: τῷ ἔργῳ καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις.

65 ἐπώνυμοι] Κολωνιᾶται καλούμενοι.

66 ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;: ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχὺς τουτέστι δημοκρατοῦνται.

71 ἢ καταρτύσων μόλοι: παρασκευάσων, εὐτρεπίσων· Ὅμηρος

ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ

καὶ

Κλυταιμήστρη δόλον ἤρτυε·

τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς πρὸς τί λέξων αὐτῷ μόλοι τις ἢ πρὸς τί εὐτρεπίσων αὐτὸν μολεῖν;

1, 2, 4 et 9 ὁδὸς (ut in textu) L, corr. Br. — 2 Ἀπολλόδωρος] fr. 33 (p. 434). — 3 καταβάσιον] κατάβασιν Lasc. — 4 Ἴστρος] Ἀττικῶν fr. 30 (I p. 422). Ἀστυδάμας] Nauckii fr. 9 p. 605. — 6 ἵπποισι Reisigius, ἵππῃα coll. v. 59 Heynius; ξῃ in marg. L. — 12 Κολωνῖται Dind. — 13 καὶ τῇ πείρᾳ πλέον] τῇ πείρᾳ πλέον καὶ L, corr. Lasc. — 17 δημοκρατοῦντες L, corr. Lasc. — 20 Od. δ 782. — 22 Od. λ 439. Κλυταιμήστρα L. — 23 πρὸς τί λέξων] τί προσλέξων L, corr. Sanderus.

72 ὡς ἂν προσαρκῶν: τὰ αὐτὰ αὖθις ἐρεῖ ὅτι ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦτο γίνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ θαπτόντων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν ἀποπεμψάντων.

76 πλὴν τοῦ δαίμονος] πλὴν τῆς τύχης.

77 αὐτοῦ] αὐτόθι.

79 σοι] γε.

84 ὦ πότνιαι δεινῶπες] τὸ ἐντελὲς ὦ πότνιαι, ὁ δὲ νοῦς οὕτως, ἐπειδὴ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι καὶ τῷ χρήσαντί μοι Ἀπόλλωνι.

εὖτε] ὅτε, ἐπειδή.

Fol. 98a 86 ἀγνώμονες] ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι.

89 τερμίαν: αὐτῷ εἱμαρμένην, ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν.

90 ξενόστασιν] γράφεται καὶ κατάστασιν.

91 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον: εἰσί γε οἵ φασι τὸ μνῆμα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ μεταγαγόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου καθάπερ ἱστορεῖν φησιν Ἀρίζηλον Αυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ ιγ΄ τῶν Θηβαϊκῶν γράφων οὕτως, Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων ἐκώλυον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγενημένας συμφορὰς ὡς ὄντος ἀσεβοῦς· οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἴς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν· γινομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν Οἰδίπου ταφὴν ἐκέλευον

---

1 αὖθις] v. 91 sqq. — 7 τὸ ἐντελὲς κ. ἕ.] legit πότνι' αἳ δεινῶπες. — 9 χρήσαντί με L, corr. Neuius. — 12 γρ παύλαν (deletum) τερμίαν: αὐτῷ κ. ἕ. L. — 17 Κεοῦ] „nomen aliunde non cognitum" Dind.; Κερύ (?) l. — 18 Αυσίμαχος] Muell. fr. 6 (III p. 336); Arizelus aliunde non notus. — 19 ιγ΄] γ΄ Muell. — 25 κόμῃ L, corr. l.

τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας· οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν· βουλόμενοι δὲ λάθρᾳ τὴν ταφὴν ποιήσασθαι καταθάπτουσι νυκτὸς ἐν ἱερῷ Δήμητρος ἀγνοήσαντες τὸν τόπον· καταφανοῦς δὲ γενομένου πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποιῶσιν· ὁ δὲ θεὸς εἶπεν μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ διόπερ αὐτοῦ τέθαπται· τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον κληθῆναι.

92 κέρδη μὲν οἰκήσαντα: ὁ ποιητὴς χαριζόμενος Ἀθηναίοις τοῦτό φησιν· ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι.

95 ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος γίνονται.

97 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν: οἷον κατὰ διάνοιαν, φησίν, ἐξ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῖγμαι.

πτερὸν] οἰωνός.

τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας.

98 οὐ γὰρ ἄν ποτε | πρώταισιν: οὐ γάρ ποτε, φησί, τῶν ἄλλων ὁδοιπόρων πρώτως ὑμῖν ἀντέσχον εἰ μὴ ἐβούλεσθε.

100 νήφων ἀοίνοις: οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς ἀλλ' ὕδωρ καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίνεσθαι γράφων οὕτως, Ἀθηναῖοί τε γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες

---

13 ἐπὶ τέλους] v. 1462 sqq. — 14 οὐ πιστὸν] ἄπιστον l. — 17 τῆς διανοίας ⟨φησίν⟩? — 19 οἱ*δοιπόρων accentu deleto L. πρώτως] πρώταις Elmsl.; cf. tamen Polyb. 10, 11 τοῖς πρώτως ἀναβᾶσι, Lucian. Tyran. 21. — 20 βούλησθε L, corr. Doederlinus. — 22 νηφάλιαι] Aesch. Eum. v. 107 νηφάλια μειλίγματα. — 23 Πολέμων] libr. IV fr. 42 (III p. 127). — 25 γὰρ ⟨ἐν⟩ τοῖς l.

καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνῃ Μούσῃ, Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ· Φιλόχορος δὲ καὶ περί τινων ἄλλων θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ β' τῶν Ἀτθίδων Διονύσῳ τε καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατράσι καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ ἐφ' ὧν ἔκαιον· Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησι προσαγορεύεσθαι ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι τὰ μήτε ἀμπέλινα μήτε σύκινα ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια [φησὶ] καλεῖσθαι καὶ πρώτῃ φησὶν ὕλῃ πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτῃ κεχρῆσθαι παρ' ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς· εἰσὶ δέ τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι.

κἀπὶ σεμνὸν ἐξόμην: ὃ ἄνω εἶπεν τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου· ἀσκέπαρνον δὲ τὸν ἄγλυφον καὶ ἀπελέκητον καὶ ἄξεστον, οὐκ εἰργασμένον.

103 πέρασιν ἤδη: πέρασιν ἀντὶ τοῦ πέρας ὅ ἐστι τελευτήν· τὸ δὲ ἑξῆς, βίου πέρασιν.

104 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως: εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν.

106 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι: εὐφήμως τὰς Ἐρινύας γλυκείας φησὶν ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται.

---

1 μὲν omitt. l. — 2 *Μούσαις* L, corr. Prellerus Polem. fr. 73. — 3 Φιλόχορος] fr. 31 (I p. 389). — 7 *Κράτης*] *περὶ τῶν Ἀθήνῃσι θυσιῶν* fr. 5 (IV p. 370). *ὁ Ἀθηναῖος*] *ὑπ' Ἀθηναίων* A. Heckerus Pergamenum intelligens (Philologus V p. 428). — 11 φησὶ incl. Br. — 14 *θυὴν*] substantivum aliunde non cognitum. — 15 *προελθοῦσαι* Lasc. — 17 *ἄνω*] v. 19. — 18 *τὸν*] *τό*? — 22 *δοκῶν ὑμῖν* L, corr. Lasc. — 23 *προσθήκην* L, corr. l.

107 ἴτε, ὦ Ἀθῆναι.

111 τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι.

113 σιγήσομαί τε: ἵνα μὴ πρὸς τούτους ὁ λόγος προπυνθανομένους γένηται ἀλλὰ τηρηθῇ Θησεῖ παραγινομένῳ.

115 δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος.

ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: ἐν τῷ προμαθεῖν ἔννοια καὶ σκέψις γίνεται· οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν.

117 ὅρα, τίς ἄρ' ἦν;: ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν πεπυσμένος ὅτι προσκαθέζεταί τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ τὰ πρῶτα ὑποχαλεπαίνοντές φησι, τίς ἄρα ἐστὶν ἢ ποῦ διατρίβει;

119 ἐκτόπιος συθεὶς] ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας.

συθεὶς] ὁρμήσας.

120 ὁ πάντων ἀκορέστατος: παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν ἀφόβως οἷον ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθεὶς ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἥκων ἀπληρώτως· ὅτι τοσούτου τόπου παρακειμένου εἰς τὸν ἄβατον ὥρμησεν.

123 πλανάτας] ἀντὶ τοῦ ξένος· οὕτω γὰρ λέγουσι τοὺς ξένους.

124 οὐδ' | ἐγχώριος: πάντως, φησί, ξένος ἐστὶν ἀγνοῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ ἤδει.

126 ἀστιβὲς] ἄβατον.

127 ἀμαιμακετᾶν] ἀκαταμαχήτων ἢ ἀπροσπελάστων.

---

5 παραγινομένῳ] v. 551 sqq. — 9 σκέψις] τῶν πραττομένων addit Br. φησὶν] νῦν addit Suid. v. εὐλάβεια. — 12 φησι] φασι Lasc. — 21 ad οὐδ' ἐγχώριος v. 124 adscriptum in L, corr. Lasc. οὕτω] οὐ L, corr. Elmsl.

129 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως: οὐ προσβλέποντες ἀλλ' ἢ καταμύοντες ἢ κύπτοντες.

Fol. 98b 131 ἀφώνως, ἀλόγως: παριόντες, φησί, ταύτας τὰς θεὰς [ἀλλ'] οὐδενὸς λόγου ποιούμεθα ἀλλὰ σιωπῇ ἔχομεν, ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα ὁποῖοι γινόμεθα ὅταν [δὲ] μάλιστα ἔν τινι φρικωδεστέρῳ γενώμεθα φόβῳ· ἄκρως δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκεν μετὰ κατασκευῆς.

τὸ τᾶς | εὐφήμου στόμα: τὴν φωνήν· στόμα γὰρ ἡ φωνή· Ὅμηρος

πολέμου στόμα

καὶ Σοφοκλῆς

χαλκοστόμου κώδωνος·

ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἱέντες ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες, εὐφημοῦντες, φησί, καὶ καθ' ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὔφημα· οἱ δὲ τὸ εὐφήμου ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς· τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται.

132 εὐφήμου] σιωπηλῆς.

133 τὰ δὲ νῦν τιν'] ὑπερβατόν, τινὰ δὲ τὰ νῦν.

134 οὐδὲν ἄξονθ'] οὐδὲν σέβοντα, ἀσεβῆ· γράφε οὐδὲν λιάζοντα ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει.

135 ὃν ἐγὼ λεύσσων: τὸ ἑξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος οὔπω δύναμαι γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

137 ναίει] διατρίβει.

---

4 ἀλλ' incl. Lasc., δι' Neuius. — 6 δὲ incl. Lasc. — 7 γενόμεθα φόβῳ ἄκρως L, γινώμεθα l, corr. Lasc. — 11 Il. κ 8. — 13 Ai. v. 17. — 14 φωνὴν] φ ex ευ L. — 23 λεύσσων — λεύσσω L, corr. Lasc. — 24 ποῦ] ὅπου l.

139 τὸ φατιζόμενον] τὸ λεγόμενον παρ' ὑμῶν.

140 οὕπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες τοῦτό φασιν.

141 δεινὸς] ἀντὶ τοῦ ἀσεβής.

142 ἄνομον] λείπει τὸ ὡς, ὡς ἄνομον.

144 οὐ πάνυ μοίρας: οὐκ ἀγαθῆς μοίρας ἀλλὰ κακῆς. οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας τοὐναντίον δὲ τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης.

οὐ πάνυ μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι.

145 δηλῶ: τὸ δυστυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

148 κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν: καὶ ἐπὶ εὐτελέσιν αἰτήμασιν οὐκ ἂν σφόδρα ἱκέτευον εἰ μὴ ἤμην δυστυχής. τοῦτο δέ φησι παρ' ὅσον μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς ὁδηγεῖται.

150 φυτάλμιος] ἀπὸ φύτλης· ἀπὸ γενέσεως καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας;

δυσαίων: δυστυχὴς καὶ γέρων εἶ ὡς ἔστι στοχάσασθαι ἀπὸ τοῦ εἴδους· φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγουσιν ἄρτι ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα τὴν πρώτην οὐχ ἑωρακότες ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτόν, ἆρα πηρὸς ἦσθα καὶ τοιοῦτος ἐγεννήθης; οὐδέπω γὰρ τἆλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ.

δυστυχής.

151 μακραίων τε] λείπει τὸ εἶ.

152 ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί: ἀλλ' οὐκ ἄν με, φησίν, αἰτιάσῃ ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἱερόν· ἐάν τις, φησίν, ἀγνοοῦντά τινα καὶ

---

2 φασιν] φ, α ex η L. — 6 εὐδαιμονίας L, corr. 1, Suid. v. εὐδαιμονέστερος. — 10 ὥρμων (ut in textu a m. rec.) L. — 19 τὴν πρώτην] v. 140. — 21 παθήματα] π ex μ.

μιαίνοντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀραῖς· οὐκ ἐμοὶ οὖν, φησί, προσθήσεις τὴν σὴν ἀράν· προαπαγγελῶ γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον.

155 περᾷς γὰρ περᾷς: οὕτω Δίδυμος· βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προσήκει χωρίον ἐπιβαίνειν.

156 ἀλλ' ἵνα — | — μὴ προσπέσῃς: ἀντὶ μὴ προσπέσῃς· καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως, ἵνα παραγένῃ πρὸς ἐμὲ βούλομαί σοι σημαίνειν.

ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ: τὸ νάπος ἄφθεγκτον εἴρηκε παρὰ τὰς προδεδηλωμένας αἰτίας· τὸ δὲ ἕξῃς, ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσῃς νάπει ποιάεντι μετάστηθι· ποίῳ νάπει; ὅπου κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων πότων.

158 κάθυδρος οὗ] ὅπου ὕδατος πλήρης.

159 μειλιχίων πότων: γλυκέων πότων, ὅ ἐστι μέλιτος, οἷς μειλίσσουσι τὰς θεάς· συγκιρνᾶται γὰρ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος κρατήρ.

160 συντρέχει] συγκιρνᾶται.

161 πάμμορ'] ὦ περὶ πάντα δυστυχές.

163 μετάστηθι, ἀπόβηθι: τινὲς οὕτως, πολλά ἐστι τὰ κωλύοντά σε προσμένειν καὶ ἵστασθαι ἐν τῷ ἄλσει.

πολλὰ κέλευθος ἐρατύει: οἷον πολλή ἐστιν ὁδὸς ἡ διαχωρίζουσά σε ἡμῶν· δεῖ γὰρ νοεῖν ὡς ὅτι πόρρωθεν προσφωνοῦσιν αὐτὸν μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι

---

3 προσαπαγγελῶ L, προαπαγγέλλω Br., corr. Elmsl. — 4 οὕτω Δίδυμος] fr. 1; post σημαίνειν in schol. v. 156 exhibet Elmsl. — 6 ἀλλ' ἵνα — ἀντὶ μὴ προσπέσῃς] leguntur in L post σημαίνειν, corr. Br. — 10 προδεδηλωμένας αἰτίας] cf. v. 131 sqq. — 13 πότων circumflexu deleto L. — 16 μειλίσσουσι L, corr. Lasc. — 17 κρατὴρ] χρὴ L, κρᾶμα Lasc., corr. Elmsl.; χοὴ Langius; v. schol. v. 469. — 20 τινὲς] τίνες L, corr. Elmsl. — 23 ὅτι] ἔτι Elmsl. — 24 προφωνοῦσιν L, corr. Lasc.

τῷ τόπῳ· καὶ ταῦτα εἰπόντων κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδίπους προσέρχεται καὶ ἵσταται ὥσπερ ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ χωρίου.

166 ἔχεις] γράφε οἴσεις.

169 φώνει: εἰ θέλεις μέ τι ἐρωτῆσαι πρῶτον ἀποστὰς τῶν ἀβάτων καὶ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις οὕτως ἐρώτα με.

πρόσθεν δ' ἀπερύκου] πρότερον δὲ μὴ διαλέγου.

170 λογισώμεθα τί ποιήσομεν.

171 ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν: ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσι τούτων καὶ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν.

172 εἴκοντας] πρὸς τὸ

χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.

174 σοὶ | πιστεύσας: κατά τινα συνήθειαν ποιητικὴν πληθυντικὸν προειπὼν ἑνικὸν ἐπέζευξεν. Fol. 99 a

181 ἀίεις] οἷον αἰσθάνῃ ποῦ ἐσμεν.

182 ἕσπεο μ' ἂν] ἕπεό μοι.

184 τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξείνης: ξένος ὢν ἐπὶ ξένης τόλμα, ὦ τλᾶμον, ταῦτα φιλεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ, ἐκεῖνα δὲ μισεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ.

186 τέτροφεν] ἔχει.

189 ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες] ὅπου ἂν εὐσεβῶς πατοῦντες.

ἀντὶ τοῦ βατῶν τόπων.

191 καὶ μὴ τῇ αὐτῶν ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα.

192 ἀντιπέτρου: τοῦ ἰσοπέτρου βήματος [δὲ], τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ ὅπερ ἄνω εἶπε χαλκοῦν οὐδόν· τοῦτον δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου

12 Eur. Med. v. 222. μὲν] μὴ L. — 17 τόλμα] τολμᾶ L. — 18 τόλμα] τολμᾶν L, corr. Lasc. — 25 δὲ om. Suid. v. ἀντιπέτρου. — 26 ἄνω] v. 57 χαλκόπους ὁδός. χαλκοῦν] χαλκὸν, ὸ ex οῦ L, corr. Elmsl.

ὅριον. καὶ ἄλλως: βήματος τοῦ οὐδοῦ, ἀντιπέτρου δὲ ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκοῦν ἦν.

ἰσοπέτρου, χαλκοῦ.

193 κλίνῃς] γράφε κινήσῃς.

195 ἡσθῶ] ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. ἀπὸ τοῦ ἑσθῶ τέταται.

γράφεται ἦ στῶ ὃ καὶ βέλτιον.

ἐπ' ἄκρου | λάου: ἀπὸ τῆς λάος ἐστὶ παροξυνομένης εὐθείας γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος· 〈Ὅμηρος〉

〈λᾶος〉 ὑπὸ ῥιπῆς·

οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ε' τῆς καθόλου.

197 ἐμὸν τόδ'] τὸ ὁδηγῆσαί σε.

ἐμὸν τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ: ἀντὶ τοῦ ἐμόν ἐστι τὸ ἁρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ.

200 γεραιὸν ἐς χέρα: τὸ ἑξῆς οὕτω, γεραιὸν σῶμα σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν· τὸ δὲ κλίνας ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται ἀντὶ τοῦ κλίνας ἔσο· σχηματίζει δέ πως αὐτὸν καὶ εὐθετίζει ἡ Ἀντιγόνη.

203 ὅτε νῦν χαλᾷς: ὅτε νῦν εἶκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελθεῖν, λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

χαλᾷς] ἀντὶ θαυμάζῃ.

204 τίς σ' ἔφυ] γράφε τίς ἔφυς.

205 τίς ὢν πολύπονος: τίς ὢν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως; ἢ οὕτω, τίς ὢν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ;

---

5 εσθω L. — 6 τέταται] „hoc verbo usus esse videtur ut ἡσθῶ sive sic sive cum apostropho ἦ (vel ἢ) 'σθῶ scriptum explicaret" Dind. — 7 γρ ἡστῶ L, corr. Br. — 9 Ὅμηρος add. Br. — 10 Il. μ 462. λᾶος add. Suid. v. λᾶας. — 11 Ἡρωδιανὸς] I p. 109, 6 sqq. ubi βαρυνομένης (pro παροξυνομένης) Lentzius. — 13 τὸ] τοῦ L, corr. Br. — 17 ἤρτηται] εἴρηται l. ἕσο] ἔσω L, corr. Br. — 20 τὸ] τῷ Herm. — 21 non expedio; καθέζῃ vel ἅζῃ Dind, σχολάζεις Bekkerus. — 23 ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως] i. e. ἀπόπτολις v. 208.

γράφε τίς ὁ πολύπονος.

208 ἀπόπτολις] ἔρημος καὶ ἄπολίς εἰμι.

ἀλλὰ μή: τὸ ἔξῃς, ἀλλὰ μή με ἀνέρῃ τίς εἰμι μηδὲ ἐξετάσῃς· ἐμπαθὲς δὲ τὸ χωρίον τῶν μὲν σπευδόντων μαθεῖν τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν, οἱ δὲ διὰ βραχέων ἀκούοντες τἆλλα συλλαμβάνουσιν· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὰ ἐν Θήβαις πραττόμενα μάλιστα οὕτως ἐπισήμων ὄντων τῶν κατὰ τὴν Σφίγγα.

212 δεινὰ φύσις] ἡ ἐμὴ γένννα δεινή ἐστι καὶ ἀθλία.

218 κατακρυφὰν] ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

220 Λαΐου ἴστε τιν' ἀπόγονον: εὖ διατέθειται γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Οἰδίποδα ὑπὲρ τοῦ μὴ γενεαλογοῦντα ἄνωθεν ἐνοχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμένοις· ἀλλ' ὅ γε Εὐριπίδης τοιοῦτος· ἐν γοῦν ταῖς Ἱκέτισι τὸν Θησέα ὑποτέθειται τὰ περὶ τὸν Ἄδραστον ἀγνοοῦντα ἕνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δρᾶμα.

223 ὅσα, φησί, λέγω περὶ τούτων μηδὲν φοβεῖσθε· Fol. 99b
δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι ψευσαμένου μου.

225 τί προβήσεται ἡμῖν; ὁρῶ γὰρ τούτους μυσαττομένους με.

226 ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας: ἀκούσαντες τὰ κατ' αὐτὸν ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου· φησὶν οὖν ὁ Οἰδίπους ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τὸ μὴ ἐκβαλεῖν με· οἱ δέ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς προπαθοῦσιν ἀντιτιμωρουμένοις· καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπατηθέντες

---

6 *συμβάλλουσιν* Lasc. — 13 *τίν'* L. — 14 *τὸν Οἰδίποδα* l. — 15 *ὀχλεῖν* L, corr. Br. — 17 *Ἱκέτισι*] v. 104 sqq. *τὰ*] *τοὺς* L, corr. Neuius. — 19 *τούτων*] ω ex ου. — 21 *τούτους*] *τοὺς* L, corr. Br. — 25 *τὸ μὴ*] *τοῦ μὴ* L, corr. l.

ὑπὸ σοῦ ἐν μέρει ἀπατῶμέν σε· πέφρασται δὲ δυνατῶς.

227 πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους.

228 μοιριδία] ἡ ἐξ Ἐρινύων· Μοίρας γὰρ νῦν τὰς Ἐρινύας.

229 ὧν προπάθῃ] διὰ τὸ τιμωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ.

λείπει ἡ διά.

230 ἀπάτα δ' ἀπάταις: ἡ δὲ ἀπάτη, φησί, παραβαλλομένη ἑτέραις ἀπάταις τῷ προαπατήσαντι πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι καὶ οὐ χάριν· καὶ αὐτοὶ οὖν νομίζουσι προσδεδέχθαι αὐτὸν καὶ ἐπηγγέλθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ ἀπατώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι· περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ

ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος·

καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν.

231 παραβαλλομένα] ἀντισουμένη.

232 ἀντιδίδωσιν] τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς.

234 ἄφορμος] ἀφορμηθείς.

237 ὦ ξένοι | αἰδόφρονες: τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὅλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ἀθετοῦνται· κρεῖττον γάρ φασιν εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρήσασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐστιν ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ ὥστε ἐπαφρόδιτον εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἡ Ἀντιγόνη πληροῖ· ἐπεὶ μέντοι οὐ πείθονται τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμενος

7 προπαθῇ L, corr. Lasc. — 16 Eurip. Hipp. v. 612. ὀμώμοκεν L. — 21 excidit obelus. — 23 φασιν] φησιν L, corr. Lasc.

ἐκφέρει τὰ ἑξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκούσιά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα· καὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας ἔχεται δυνάμεως τοῦ ποιητοῦ καὶ καθόλου θαυμαστή τίς ἐστιν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος· οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμου τούτων ὀβελισθὲν εὕρομεν.

ἀλλ' ἐπεὶ] ἐπειδή· ἔστι γὰρ ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ, ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δή. πλεονάζει ὁ ἀλλά.

238 γεραὸν] ἀλαόν.

ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν.

240 ἀκόντων] τῶν ἀκουσίων ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων ὑμῖν.

243 οὐ καλοῖς προσορωμένα: οὐ καλοῖς ὄμμασιν ὁρῶσα τὸ σὸν ὄμμα· ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσιν.

προσορωμένα] ἀντὶ ὁρῶσα τούτους ὧν καὶ δέομαι.

245 ὡς τῆς ἀφ' αἵματος: ὡς ἂν τῆς κοινῆς ἀνθρωπότητος ἔχουσα τὸ συγγενές· ἢ τοιαύτας ἱκετείας ποιοῦμαι οἵας ἄν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσιν.

246 τὸ ἑξῆς, ἄντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι.

250 ἐκ σέθεν ἄντομαι: λείπει ἐκείνου ἵν' ᾖ ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι ὃ ἐκ σέθεν τίμιόν ἐστί σοι· ἀντὶ ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοί ἐστιν.

252 οὐ γὰρ ἴδοις ἀναθρῶν: τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ

---

1 τὰ ἑξῆς] v. 258 sqq. — 2 καὶ εἰ] corruptum; an καίτοι? — 3 καὶ καθόλου] καὶ omitt. Lasc. — 4 Διδύμου] fr. 2; „videtur Pii esse adnotatio Didymi verbis, in quantum potuit, servatis" M. Schm. — 5 ὀβελισθέντων L, corr. Lasc. — 7 δὴ] δῆι L. — 13 οὐ καλοῖς] in textu L „οὐκα . . λοῖς, α in litura trium literarum posito et λοῖς a m. rec. inserto" Dind. — 18 ἔχουσα] ἐχούσης L, corr. Herm. — 20 κύρσαι (ut in textu) L, corr. Herm. — 24 ἀναθρῶν etiam in textu L. τὸ ἑξῆς] οὕτως addit l.

ἴδοις ἀναθρῶν βροτῶν ὅστις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς ἄγοι.

256 οὐ σθένοιμεν ἂν | φωνεῖν: ἀλλ' ἐμμένομεν τοῖς λεχθεῖσιν, λέγομεν δὲ τὸ ἀναστῆναι τοῦτον τοῦ ἱεροῦ ⟨καὶ⟩ μὴ μολύνειν αὐτό.

258 τί δῆτα δόξης: ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηνῶν κατεχούσης δόξης ὅτι ἄρα φιλοικτίρμων τις εἴη καὶ ἱκεταδόκος· καὶ ὁ Κυρηναῖος

οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων

ἐν τῷ τέλει τοῦ β' τῶν Αἰτίων.

Fol. 100a 260 ἐπεὶ καὶ Ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις ἵδρυται.

263 κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν: καί μοι ποῦ ταῦτά ἐστι, τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηνῶν;

264 ἐκ τῶνδε] ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐξανέστησαν.

ἐλαύνετε] παρ' ὑμῶν δῆλον ὅτι τῶν Ἀθηναίων.

266 ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες.

267 πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον: μᾶλλον ἔπαθον ἢπερ ἐποίησα· οὐκοῦν καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι.

τὸ ἔξῃς, ἢ δεδρακότα, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα.

268 μητρὸς] ἔργα δῆλον ὅτι.

269 τοῦτ' ἐγὼ καλῶς | ἔξοιδα: οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην ἢπερ ἠδίκησα.

271 ὥστ' εἰ φρονῶν | ἔπρασσον: ἄκων μέν, φησίν, ἔδρων εἰ δὲ καὶ ἑκὼν προπαθὼν ἠμυνάμην, δῆλον δὲ διὰ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθη· ὥστε δύο μοι, φησί, βοηθεῖ, ἥ τε ἄγνοια καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι.

273 ἱκόμην ἵν' ἱκόμην] τὴν τοῦ πατρῴου φόνου λέγει ὁδόν.

---

1 βροτὸν l. — 5 καὶ addidi. — 9 Callimachi fr. 21. — 10 αἰτιῶν L, corr. Bentleius. — 12 γέ που (ut in textu) L.

277 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες: ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐληλυθέναι φησὶ καὶ γνώμῃ θεοῦ· μὴ ἐναντία τοίνυν τοῦ θεοῦ ποιεῖτε.

278 ζήτει.

280 φυγὴν] ἔκφευξιν.

281 μήπω γενέσθαι φωτός: ὃ βούλεται λέγειν μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόσιον ἀνθρώποις· ἀνοσίου ἐν ἀνθρώποις ὡς τὸ

δικαιότατος κενταύρων·

φυγὴν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔκφευξιν.

282 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε: ἀντὶ τοῦ μὴ περικαλύψῃς θεοὺς καὶ Ἀθήνας οἷον ἀνόσια πράττων μὴ ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας.

ξὺν οἷς] σὺν τοῖς θεοῖς.

284 ἐχέγγυον] ἀσφαλῆ.

285 ῥύου] σῷζε.

287 ἱερὸς] καθαρός.

καὶ φέρων | ὄνησιν ἀστοῖς: ἐρεῖ γὰρ ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς Θηβαίους ἐν ᾗ κρατήσουσιν αὐτῶν διὰ τὸ ⟨τὸν⟩ τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν· ἦν γάρ τι λόγιον ἐν ᾗ ἂν ταφῇ χώρᾳ ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ Θηβαίων.

292 εἶπεν γὰρ σῴζειν τὰς Ἀθήνας.

293 λόγοισι γὰρ | οὐκ ὠνόμασται: ὅσα εἴρηταί σοι ἐνθυμήματα περὶ τῆς σωτηρίας τῶν Ἀθηνῶν· ἀρκεῖ

---

7 διαφυγεῖν] εἴ ex ἡ. ανοσ L. — 9 ll. λ 832. — 18 ἐρεῖ] v. 607 sqq. — 20 τὸν addidi; cf. schol. v. 457. ἀθηναίους L, corr. l. — 21 λόγιον] cf. schol. v. 1156. — 22 Θηβαίων] θ̄ω̄ν i. e. θεῶν L, corr. Elmsl.

δέ μοι, φησί, τὸ τοὺς ἡγεμόνας μου περὶ τούτων σκοπεῖν.

294 βραχέσι] εὐτελέσι.

297 εὖ τῇ οἰκονομίᾳ ὥστε μὴ διατριβὰς γενέσθαι τίς ὁ κωλύσων ἔσται.

301 τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίποδος πανταχοῦ.

Fol. 100b 304 εἰκὸς οὖν ἐστιν ἡμῶν ἀκηκοότων καὶ ἕτερον μεμαθηκέναι· ὁ γὰρ ἀπεληλυθὼς πρότερον οὐδέπω μεμαθήκει ὅστις ἦν· τῷ γὰρ χορῷ πρώτῳ ὡμολόγησεν· διὰ μέσου δὲ τὸ θάρσει.

305 διὰ τὰς πράξεις οἷον τὴν Σφίγγα καὶ ὅσα F ἄλλα αὐτῷ πέπρακται.

307 λείπει.

λείπει ἡ περί, περὶ σοῦ κλύων.

309 ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστὶν ⟨χρήσιμος⟩.

φίλος] ἀντὶ τοῦ χρήσιμος.

311 ἡ Ἰσμήνη πρόσεισι τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ Οἰδίπου πῶς ἔσχον.

312 ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Αἰτναίας] τῆς Σικελικῆς· λέγει δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης.

313 ἡλιοστερής: σκιαστική· πλατύπιλος κυνῆ τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν· τὸ ἐξῆς δέ, κρατὶ ἡλιοστερὴς κυνῆ.

314 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς: καὶ γὰρ περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι ὡς καὶ Καλλίμαχος

ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἰμονίηθεν
μεμβλωκὸς πίλημα περίτροχον ἄλκαρ ἔκειτο
ἴδεος ⟨ἐνδίοιο⟩.

---

4 cf. schol. v. 887. — 16 χρήσιμος] addidit Suid. v. φίλος. — 27 fr. 124. εἴδεος ἀμφιδέοι (ἀμφὶ δέ οἱ Lasc.) — πίλημα

κυνῆ] περικεφαλαία.

316 ἆρά ἐστιν ἡ Ἰσμήνη; ἆρα οὐκ ἔστιν;

319 τὸ ἑξῆς, φαιδρὰ προστείχουσα· φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς.

320 σημαίνει] εἰς γνῶσίν με ἐφέλκεται.

323 ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστι μαθεῖν.

326 τὸ ἑξῆς, εὑροῦσα δεύτερον.

329 δυοῖν] σοῦ καὶ Ἀντιγόνης.

330 τροφαὶ] ἡμῶν δῆλον ὅτι.

331 ἐμοῦ τρίτης] οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν· ἰδιαζόντως δὲ εἶπεν ὡς ἑαυτῆς τρίτης θιγγάνει εἰ μὴ ἄρα πρὸς τὸ δυσάθλιαι ὑπήντηκεν.

332 σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ] ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν.

335 ποῖ νεανίαι πονεῖν;] ποῦ τοῦ πονεῖν εἰσιν;

336 δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν] νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινά ἐστιν.

337 ὦ πάντ' ἐκείνω: διαβάλλει τοὺς Αἰγυπτίους Fol. 101
ὡς παρὰ τὸ πρέπον διαιτωμένους καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας· Νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ ιγ' τῶν Βαρβαρικῶν γράφει οὕτως, ἔθεσι δὲ τὰ μὲν ἐναντίοις τὰ δὲ ὁμοίοις χρῶνται τοῖς Ἕλλησι· τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς πρε-

---

πέτρου (πέτρα l) ἄλκαρ ἔκειτο L, ex Suid. v. πίλημα περίτροχον: περιφερὲς σκέπασμα restituit et εἶδεος in initio v. tertii posuit Toupius emend. Suid. II p. 77; ἴδεος correxit et ἐνδίοιο ex Hesychio v. εἴδεος ἐνδίοιο: (cod. ἐνδήοιο, corr. Musurus) καύματος μεσημβρινοῦ addidit Naeckius; ὕδεος Neuius. — 3 προστείχουσα etiam in textu L. — 13 δυσάθλιαι] δυσαθλία L, corr. Tricl. ἀπήντηκεν Schneidewinus Iahn. annal. vol. 67 p. 507. — 21 Νυμφόδωρος] fr. 21 (Muell. II p. 380). ἐν τῷ γ' τῶν ⟨νομίμων⟩ Βαρβαρικῶν Muellerus; cum narrat. cf. Herodot. II, 35 sqq. — 22 ὁμοίως L, corr. Lasc.

σβυτέροις τοὺς νεωτέρους ὁμοτρόπως καὶ ἡμῖν διοικοῦσι τῶν δ' ἄλλων οὐδέν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἕλλησιν οἱ μὲν ἄνδρες κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν αἱ δὲ γυναῖκες ἔνδον μένουσαι ταλασιουργοῦσιν ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦσι καὶ καπηλεύουσιν οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν· ὁ γὰρ Σέσωστρις ἐκθηλῦναι τοὺς ἄνδρας βουλόμενος ἅτε μεγίστης χώρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς ὄντας ὅπως μὴ συστραφέντες ἐπ' ἰσομοιρίαν ὁρμήσωσι τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα ταῖς γυναιξὶ τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξεν ἵνα μὴ μόνον τῶν ὅπλων στερηθέντες [ἀσμένως] ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες ἀσμένως ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι καταμένωσιν· ὅθεν τοὺς μὲν ψιλοὺς εἶναι τὰς δὲ ἀνιέναι τὰς τρίχας προσέταξεν καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασεν, ἔπειτα δὲ τοὺς μὲν καθημένους τὰς δὲ ὀρθῶς ἑστώσας οὐρεῖν καὶ τοὺς μὲν δύο ἱμάτια περιέβαλεν τὰς δὲ ἓν ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθηλύνειν ὃ καὶ Λυδοῖς ὕστερον συμπεσεῖν φασιν.

340 αἱ δὲ σύννομοι] αἱ ἀδελφαὶ ἢ αἱ γυναῖκες.

349 νηλίπους] ἀνυπόδητος.

354 μαντεῖ' ἄγουσα: ποῖα μαντεῖα; ὅτι ὅπου δ' ἂν ταφήσεται σωτήριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνη.

---

1 καὶ ἡμῖν] ἡμῖν καὶ L, corr. Lasc. — 7 ἐκθηλῦναι] ἐλκυσθῆναι L, corr. Tricl. — 12 ἀσμένως del. Tricl. — 16 ἀναγκάσαι L, corr. l. — 17 ὀρθῶς] ὀρθὰς Lasc.; sed cf. Thucyd. 5, 100, 1 Class. — 20 αὐτῶν] αὐτοῖς l. — 24 δ' ἂν] „de δὲ relativis cum ἂν coniunctis addito — dictum in Thesauro vol. 2 p. 929" Dind. — 25 ταφήσεται] ταφῇ Tricl.

362 τὸ ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφὴν ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν.

363 τὸ ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν.

367 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς: πρῴην ἦσαν σκοπήσαντες τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν σὴν βασιλείαν.

τε] ὅ τε πλεονάζει.

369 σκοποῦσι] μετοχή ἐστιν, οὐ ῥῆμα.

371 ἀλιτηροῦ] ἁμαρτωλοῦ, μιαρᾶς.

373 λαβέσθαι] ἀντιλαβέσθαι.

375 χ.

τὸ χ παράκειται ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν Πολυνείκη.

378 πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλόν φασι καθάπερ καὶ ἐν Θαμύρᾳ

τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι

καὶ ἐν Ἐπιγόνοις

ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεϊ κοίλῳ·

Ὅμηρος

οἳ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα.

380 ὡς αὐτίκ' Ἄργος: ὡς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξων· τὸ γὰρ τιμὴ ἔσθ' ὅτε πρόστιμον δηλοῖ· Fol. 101

Ὅμηρος

εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος·

---

11 Euripides Phoen. v. 71 contrarium prodidit. — 13 φησι Lasc. — 14 Θαμύρᾳ] ἐπιγόνοις L, corr. Kirchhoffius. — 15 fr. 222. κατοικήσαντα L, corr. l. — 16 ἐπιγόνοις] Θαμυρίᾳ (Θαμύρᾳ Lasc.) L, corr. Kirchhoffius; „epigonos concedes dici cyclicum carmen" Nauckius; fragm. omisit Kinkelius. — 18 σῖνιν L. — 20 Od. δ 1. — 22 βιβῶν] βιῶν L, corr. Lasc. — 25 Il. γ 288.

ἑκάτερον δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐστί· τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, ὡς αὐτίκα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν τουτέστιν ἢ τὸ Ἄργος ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ, ὡς πορθησόντων Ἀργείων τὰς Θήβας καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων· ὑπερβατὸν οὖν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως, ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄργος οἴσων [ἢ] ἐπὶ μέγα αὔξημα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων· ἄλλως γὰρ ἀκούειν τραχύτερον.

382 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς] οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα.

386 ὥραν] φροντίδα.

388 ποίοισι τούτοις;: οἱ ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω, χρησμὸς τοιοῦτος γέγονεν ὁποτέρῳ ἂν ὁ Οἰδίπους πρόσθηται τοῦτον κρατεῖν καὶ χωρὶς ⟨καὶ⟩ κατὰ κοινὸν τοῖς Θηβαίοις ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας· ἐβουλόμην δὲ αὐτοὺς μαρτυρίῳ χρήσασθαι ἢ συγγραφέως ἢ ποιητοῦ.

390 εὐνοίας χάριν: ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται εὐσοίας χάριν ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισάμενοι ἀξιοῦσιν· εὔσοιαν δέ φασι τὴν εὐθένειαν καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι

> ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
> εὔσοιαν ἀρκεῖ.

ἵνα εὐνοῆς αὐτοῖς.

392 κράτη] δύναμιν.

---

3 βιβῶν] βιῶν L, corr. Lasc. — 4 πορθησάντων L, corr. Lasc. — 5 γινομένων L, corr. Lasc. — 7 ἢ inclusi. — 15 καὶ add. Elmsl. — 22 εὐσθένειαν Suid. v. εὔσοια. — 24] fr. 119. ἐπὶ δὲ βλαστοὶ (βλάστοι l) L, corr. Lasc.

395 γέροντα δ' ὀρθοῦν: τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

φλαῦρον] χαλεπόν.

399 στήσωσι] κατοικίσωσι.

ὅπως | κρατῶσι μὲν σοῦ] ἀντὶ ὅπως σχῶσί σε.

401 κειμένου] ἀντὶ οἰκοῦντος.

402 κείνοις ὁ τύμβος: ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς κείνοις βαρὺς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξένης σοῦ θαπτομένου δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι.

403 κἄνευ θεοῦ: οἷον πῶς ἄν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὢν θείας δυνάμεως χωρίς; πέπαιγμαι· ὃ καὶ ἐπίσταται ὅτι Πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον.

404 προσθέσθαι] ἀντὶ τοῦ κατοικίσαι.

405 χώρας] τῆς Θήβης.

μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ: μηδὲ ἐᾶν σε ὅπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσιάσῃς. λείπει τὸ ἐᾶν ῥῆμα· ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ προσθέσθαι.

406 κατασκιῶσι] οἷον ἐν Θήβαις με χώσουσιν;

407 τοὔμφυλον αἷμα] ὁ πατρῷος φόνος.

408 εἰ οὐ θάπτουσί με ἐν Θήβῃ· ὁ δὲ μὴ πλεονάζει.

409 βάρος] διὰ τὸ μὴ κατασχεῖν σε.

410 ποίας φανείσης: ποίας αἰτίας γενομένης βλαβήσονται; ἀντὶ ὑπὸ θεῶν, ὑπὸ Ἐρινύων ἢ ὑπό τινος;

413 παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα.

414 ἐφ' ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ.

415 ὥς φασιν] οἱ θεωροί.

421 ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη

---

12 ὃ καὶ ἐπίσταται κ. ἑ.] corrupta; τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ οὐκ ἐπίσταται Br. fere cum Triclinio. — 16 ἐξουσιάσῃ L, correxi.

τῆς μάχης ἢ ἐν ἐμοὶ οἷον μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλῦσαι τὴν ἔριν αὐτῶν ἢ ἐγώ.

Vol. 102 a 424 κἀπαναίρονται] κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν.

425 εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ γένοιτο οὐδὲ εἷς αὐτῶν ζήσεται.

430 αὐτοῖν ἐπέμφθην: τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν· ἐνῆν γὰρ αὐτοῖς [τὸ ἐφ' αὑτοῖς] τοῦτο πρᾶξαι ὡς αὐτάρκως κεκολασμένου τῇ πηρώσει.

431 τοῦτ'] τὸ ἐξορισθῆναι.

436 τούτου τοῦ ἔρωτος οὐδείς με ἐποίει ἀπολαῦσαι, τοῦ ἀποθανεῖν δέ φησιν.

437 ὅτε ⟨ὁ⟩ θυμὸς ἦν πέπειρος.

438 ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέψαντά με ⟨τὸν θυμόν⟩.

443 οἷον ἀντιλογίας βραχείας ἔδει ποιήσασθαι αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς διωκομένου τῶν Θηβῶν.

448 τὼ δ'] ἐκεῖνοι δέ, οἱ ἄρρενες.

450 τοῦδε συμμάχου] ἐμοῦ.

452 ἐγῷδα] ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα.

457 εἰ ὑμεῖς συμβάλησθέ μοι ⟨τῷ⟩ ἑαυτῶν συμβάλλεσθε· χρησμὸς γὰρ ἦν ὡς εἰ Ἀθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται ἔσοιτο αὐτοῖς ποτε σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ Θηβαίων εἴτε κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον εἴτε καθ' ἕτερον· ταῦτα δὲ εἰκὸς ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν Ἀθηναίων· πολλαχοῦ δὲ οἱ τραγικοὶ χαρίζονται ταῖς πατρίσιν ἔνια.

458 πρὸς] σύν.

---

7 τὸ ἐφ' αὑτοῖς inclusi. — 12 ὁ addidi. — 13 πέμψαντά με L, corr. et τὸν θυμὸν addidit Lasc. — 14 ἀλλά που σμικροῦ λόγου (pro ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν) lemma est in l. — 19 συμβάλησθε] συμβαλεῖσθε Langius. τῷ addidi. ἑαυτῶν] ἑαυτοῖς l. συμβάλλεσθε] συμβαλεῖσθε? — 21 γένονται L, corr. Lasc.

462 ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς: ὅτι δὲ σῴζειν ὑπισχνῇ τὴν πόλιν ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα· Ἀττικῶς δὲ πάνυ τῇ συντάξει καὶ πιθανὴ λοιπὸν ἡ χάρις τῶν ἐγχωρίων ἀνδρῶν· παραινοῦσι γὰρ αὐτὸν καθαρσίων τυχεῖν ἵνα ἧττόν πως ἐναγὴς φαίνοιτο.

465 ὡς φὴς προξένει μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα· οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελεῖν.

προξένει] λέγε.

467 καὶ κατέστεψας: καθικέτευσας, μετὰ ἱκετηριῶν ἀφίκου· ἐὰν δὲ γράφηται κατέστειψας οἷον κατεβάτευσας ὃ καὶ πιθανώτερον· δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τόπον τοῦ ἱεροῦ τῶν Σεμνῶν. Fol. 102 l

κατέστειψας] κατεβάτευσας.

γράφε κατάστεψον, μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ. ὅτι στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

ὦ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν.

469 πρῶτον μὲν ἱερᾶς: ἐξ ἀενάου πηγῆς ὕδωρ ἄρυσαι καὶ οὕτω χοὰς ταῖς Θεαῖς ποίησον ἀπὸ τῶν κρατήρων πλήσας αὐτοὺς [ἀπὸ] τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος.

471 ἀντὶ καὶ ὅταν ἀρύσωμαι τί πράξω;

472 ἀνδρὸς εὐχειρος: ἐπὶ τὸν Δαίδαλον ἡ ἀναφορὰ περὶ οὗ Φερεκύδης φησὶν οὕτω, Μητίονι δὲ τῷ

---

9 κατέστιψας in lemm. (ut in textu) L, corr. Elmsl. — 9 et 15 ἱκετηρίων L, corr. Suid. v. κατάστεψον. — 10 κατέστειψας] κατέστιψας L, corr. Lasc. — 15 ὅτι — ἐπέκλωσεν] leguntur in L post κροκισμῷ in schol. v. 475; corr. Suid. v. κατάστεψον. ἀφηγοῦ] ἀφικοῦ Wunderus. — 17 Orest. v. 12. ἐπέκλωσεν θεὰ l. — 19 ἄρύσαι L, corr. Lasc. — 20 ἀπὸ inclusi. — 23 Φερεκύδης] libr. X fr. 105 (I p. 97). Μητίονι] μητίνῳ L, corr. Muell. ex Apollodor. 3, 15, 2, Pausania, aliis.

Ἐρεχθέως καὶ Ἰφινόῃ γίνεται Δαίδαλος ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται Δαιδαλίδαι Ἀθήνῃσι.

εὐπαλάμου.

εὐπαλάμου κατὰ τὴν μετάληψιν.

473 *καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους: τὰ ὦτα ὧν ἔστι λαβέσθαι· ἀμφιστόμους δὲ τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν.*

λαβὰς] *ὠτία.*

ἀμφιστόμους] *διὰ τῶν προτομῶν.*

475 *οἰὸς νεαρᾶς*] *ἀντὶ τοῦ νέας.*

οἰοπόκῳ μαλλῷ: στολισμῷ καὶ κροκισμῷ.

οἰνεοτόκῳ] *οἰοπόκῳ.*

βαλὼν] *ἐρίῳ στέψον.*

477 *χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς* ⟨*πρώτην*⟩ *ἕω: πρὸς τὴν ἀνατολήν· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκχύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο καθάπερ καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ*

τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ἡνίχ' ἡλίῳ
δείκνυε τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου·

καὶ οἱ τοὺς καθαρμοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται· Κρατῖνος ἐν Χείρωνι

ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω καὶ λάμβανε χερσὶν σχῖνον μεγάλην.

---

2 δαιδαλίδα L, corr. Lasc. — 10 *ὠτία*] ὦτα Suid. v. *λαβαῖς*. — 11 *προτόμων* L, corr. Dind. *διὰ τὴν προτομὴν* Lasc. — 14 *οἰνεοτόκῳ*] conflatum ex *νεοτόκῳ* et *οἰοπόκῳ*. — 17 *ἐκθύσεις* L, corr. I; Plutarch. Marcell. 28: *καὶ περὶ τὰς ἐκχύσεις* (*ἐκθύσεις* male Reisigius) *καὶ ἀποτροπὰς δυσιερούντες οἱ μάντεις κατεῖχον αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ*, Suid. v. *χοάς*: *ἐκχύσεις*, schol. Aristoph. Acharn. v. 961. — 19] v. 424—425 ubi *του* et *δείκνυσι* L. — 23] fr. VII (Mein. II p. 151). *χερσὶ* L.

πρὸς πρώτην ἕω] ἀντὶ περὶ τὸν ὄρθρον.

ἕω] ἀνατολήν.

478 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κρατήρων χέω;

479 τρισσάς γε πηγὰς] ἀντὶ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν.

τὸν τελευταῖον] τὸν ὕστερον κρατῆρα.

481 ὕδατος, μελίσσης: ὕδατος καὶ μέλιτος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον· καὶ ἐν Ἐρασταῖς

γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι·

βούλεται δὲ λέγειν τὸ μελίκρατον.

μελίσσης] μέλιτος.

λείπει ὁ καί.

μηδὲ προσφέρειν μέθυ] ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί.

482 ὅταν δὲ τούτων γῆ: ὅταν δὲ τὰς χοὰς χέωμεν ἐπὶ γῆς τί χρή με ὕστερον δρᾶσαι;

483 τρὶς ἐννέα: τρὶς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας ἐλαίας ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς.

485 ἡδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐχῶν· μέγιστον γὰρ ταύτας μαθεῖν.

486 ὥς σφας καλοῦμεν: ὡς καλοῦμεν αὐτὰς Εὐμενίδας οὕτως αὐτὰς καλῶν κἀξευμενῶν καὶ ἵλεως ποιούμενος ἱκέτευε αὐτὰς δέχεσθαί σε τὸν ἱκέτην ἐπὶ σωτηρίᾳ· ἀπὸ τῶν στέρνων ἀντὶ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς ἀλλ' ἐνδιαθέτως.

488 οἷον ἢ σὺ ταῦτα ποίει ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω.

489 ἄπυστα φωνῶν: ἀνήκουστα ἀντὶ ἠρέμα καὶ

---

3 ἀπὸ] ἐπὶ L, corr. Meinekius. — 9] fr. 160. — 13 ἄοινοι] v. 100. — 15 ἐπὶ τῇ γῇ l. — 21 καὶ ἐξευμενίζων l. — 23 ἀπὸ] ἐπὶ L, corr. Elmsl. ἐξεπιστο^ L, corr. Tricl.

συντόμως· τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας [φησὶ] ταῖς Εὐμενίσι φησί· μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου θύουσιν αὐταῖς καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησὶν οὕτω, τὸ δὲ τῶν εὐπατριδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης, εἶτα ἑξῆς, τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι, ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεάς, [καὶ] τὴν ἡγεμονίαν ἔχουσι καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κριὸν Ἡσύχῳ ἱερόν, ἥρῳ τοῦτον οὕτω καλοῦντες· διὰ γὰρ εὐφημίαν . . . . . οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυλώνειον ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν· καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ιζ′ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερᾶς φησι· καὶ Καλλίμαχος

νηφάλιαι καὶ τῆσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπας
λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδες.

491 δράσαντι] ὡς καθαρθέντι.

492 ἄλλως δὲ] μὴ καθαρθέντι.

495 οὐχ ὁδωτά: οὐκ ἐν ὁδῷ οὐδὲ ἀνυστὰ οἷον οὐ βαδιστέα μοι οὐδὲ πρακτέον ταῦτα· λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τῷ τε μὴ δύνασθαι καὶ τῷ μὴ ὁρᾶν.

497 σφῷν δ' ἡ 'τέρα: εἰρήκεσαν γὰρ ὅτι καὶ ἄλλῳ ἐξῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμὸν ποιήσασθαι.

---

1 φησὶ delevit librarius. — 4 *Πολέμων*] fr. 49 (III p. 130). — 5 *οὐ*] δ Herm. — 7 *περὶ*] παρὰ L, corr. l. *καὶ* inclusi. — 8 *ἔχουσι*] ἔχει L, correxi. — 9 *γὰρ*] γοῦν Lasc., *τὴν* Tricl.; lacunam indicavi fort. explendam ⟨*μετὰ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι*⟩. — 10 *Κυλώνειον*] κυδώνιον L, corr. O. Muellerus. — 11 *Ἀπολλόδωρος*] fr. 9 (I p. 429). — 13 *ἱερᾶς*] πομπῆς addit Herm., ἱερείας Br. — 14] fr. 123. ὄπας L, corr. Tricl. — 15 *ἡσυχίδαις* L, corr. Bentleius. — 21 *τῷ μὴ*] τὸ μὴ L, correxi; τοῦ utrobique Tricl. — 22 *εἰρήκεσαν*] v. 488. — 23 *ἄλλῳ*] ἄλλως L, ἄλλοις Tricl., corr. l.

499 ἐκτείνουσαν] τεταμένως καὶ συντόνως δρῶσαν καὶ διακονοῦσαν.

502 οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ] ἄνευ χειραγωγοῦ· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἕρπειν, οὐκ ἰσχύω βαδίζειν.

504 χρῄσται μ' ἐφευρεῖν: χρείη ἔσται κατὰ συναλοιφὴν χρῄσται. ἀντὶ τοῦ χρείη ἔσται, δηλοῦται δὲ ταὐτὸν τῷ δεήσει· καὶ ἐν Τριπτολέμῳ

χρῄσται δέ σ' ἐνθένδ' αὖτις.

τοῦτο βούλομαι μαθεῖν] ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶν ἡδέως ἂν εἰδείην.

505 τοὐκεῖθεν ἄλσους: τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους τούτου· ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῇς παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ· σπάνιν γάρ φησιν ἀντὶ τοῦ εἴ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τὸν τόπον.

508 τοῖς τεκοῦσι γάρ: ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

510 δεινὸν μὲν τὸ πάλαι: τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσης Fol. 103a
ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα καί φησι, τὸ ἐπεγείρειν μὲν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα δυσχερὲς ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως· καὶ ἔστι παθητικά· Καλλίμαχος

τί δάκρυον εὖδον ἐγείρεις;

512 τί τοῦτο;] οἷον τί βούλει πυθέσθαι;

513 τᾶς δειλαίας ἀπόρου: περὶ τῆς ἐγκειμένης σοι ἀλγηδόνος ἡδέως ἂν πυθοίμην· ἔξωθεν δὲ ἡ περί.

---

1 συντόμως L, corr. Iuntina. — 3 ad v. 501 adscriptum in L, corr. Br. — 5 συναλιφὴν L, corr. l; cf. schol. v. 1588. — 7 τῷ] τὸ L, corr. l. — 8] fr. 539 ubi αὖθις. ἔνθεν δ' L, corr. Br. — 11 τοῦ κεῖθεν in lemmate L. — 22] fr. 273.

515 μὴ πρὸς ξενίας: μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῃς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα· ἢ οὕτω, μὴ τὰς προξενίας σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάγῃς οἱονεὶ μὴ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένοιο φαύλων ἀκροατὴς ἀναπτῦξαι καὶ φανερῶσαι τὰ κατὰ ἐμὲ βουληθείς.

516 τό τοι πολύ: τὸ ἀδιάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πήρωσιν χρήζω ἀκοῦσαι.

518 στέρξον, ἱκετεύω: στέρξον ἃ λέγω καὶ μὴ ἀποστραφῇς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν ὅ ἐστι πρόσδεξαί με.

520 κἀγὼ γὰρ] πείσομαι δῆλον ὅτι εἰς ὃ βούλει.

524 ἀλλ' ἐς τί;] ἀλλ' ἐς τί χωρήσει σοι τὰ πράγματα;

525 οὐδὲν ἴδρις] οἷον οὐδὲν εἰδυῖα ἡ πόλις ἐνέδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἅτῃ.

εἰδυῖα.

537 ἐπιστροφαὶ] συναθροίσεις, πλῆθος.

539 ἐδεξάμην | δῶρον: τὸν γάμον τῆς μητρός, φησίν, ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος δῶρον ἐδεξάμην ὃ μήποτε ὤφελον λαβεῖν· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν μήποτε ὤφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον ἰδεῖν οὕτως εἴρηκεν

ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.

Fol. 103 b 547 καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα: τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαΐῳ ἢ ὡς ἄλλους φονεύσας ἀθῷός εἰμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ πατρός· οὐ γὰρ ἤδειν.

·ι·

1 ξενείας in lemm. (ξενείας in textu) L. — 2 οὕτω] οὐ L, corr. Elmsl. προξεξενίας primo ξε deleto L. — 3 οἱονεὶ] οἷον εἰ pr. L. — 11 ἐστὶ (ἐσ, τὶ in textu) L. — 19 et 20 ὄφελον utrobique L, corr. Dind. ἰδεῖν] λαβεῖν Tricl.

551 πολλῶν ἀκούων: χρηστὸς ὁ Θησεὺς τὸ ἦθος εἰσάγεται· καὶ ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦτο τῆς οἰκονομίας δεξιώτατα.

558 προστροπὴν] ὠφέλειαν.

562 τὸ δεύτερον ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι.

566 μ' οὐ] μὴ οὐ.

567 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν] ὅτι ἄνθρωπος.

581 προσφορὰ] ἀντὶ προσθήκη, πρόσδοσις.

δηλώσεται] ἀντὶ δηλωθήσεται.

583 τὰ λοίσθι' αἰτῇ] γράφε τὰ λοῖσθ' ἄρ' αἰτῇ [τοῦ] βίου.

584 τοῦ ζῆν ἢ ἐπιλέλησαι ἢ οὐ φροντίζεις.

585 ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα: διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσει· προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφεληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω ζῶντά με γηροβοσκήσεις.

586 βραχὺ δῶρόν με αἰτεῖς τὸ ἐν Ἀθήναις θάψαι σε.

593 γνώμη.

602 πῶς δῆτα οὖν, φησί, μεταπέμψαιντο ἄν σε εἰ μὴ ἔστι δυνατὸν κατελθεῖν διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι; ὁ δέ φησι Fol. 104a

τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει

τοῦτο πράττειν.

605 ἀντὶ ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.

619 τὰ νῦν ξύμφωνα] οὔπω γὰρ ἦν ἔχθρα Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις.

---

2 ἐπὶ omittit Lasc. — 23] v. 603.

623 σαφὴς] ἀντὶ ἀληθὴς ὡς καὶ Ὅμηρος

ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν

ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

624 τἀκίνητ'] οἷον τὰ ἄρρητα.

630 ἐφαίνετο] ἀνεφαίνετο· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ

καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις.

632 τοιοῦδ'] ἀντὶ φίλου.

δορύξενος] φιλό(ξενος).

ἁπλοϊκώτερον δορυξένους καλοῦσι καὶ τοὺς ὁπωσδήποτ' οὖν ἐπιξενωθέντας· ἢ ἐπιτατικῶς καὶ πολεμίοις φίλη.

Fol. 104b 636 οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν] οὐ καταφρονῶ τῆς εἰς αὐτὸν χάριτος.

οὐκ ἐκβάλλω ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑποδέχομαι.

638 σέ: τὸν χορόν.

639 ἐμοῦ στείχειν μέτα] εἰς τὸ ἄστυ.

641 τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι] συμπράξομαι ὡς σὺ βούλει.

647 εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων μέγα ἂν δώρημα λέγοις τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς.

648 εἰ ἐμμένει σοι τὰ ἐπαγγελθέντα.

649 τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς] ἐφ' ἑαυτοῦ πεποίηται τὴν δεῖξιν ὁ Θησεύς.

650 πιστώσομαι] πίστιν ἐπιθεῖναι παρακελεύσω.

---

2 Il. δ 404. — 7 Il. α 513. — 11 ἐπιστατικῶς L, corr. Suid. v. δορύξενος. — 12 φίλοι L, corr. l, Suid. — 21 λέγοις] εὕρης l; „scribendum est igitur εὕροις aut εὕρημα λέγοις" Langius. — 22 ἐμμενεῖ Br.

651 τούτου τὸ ἑξῆς ἐστιν οὕτως, οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὁρκίσας με ἢ λόγῳ πιστεύσας.

652 ὄκνος] φόβος.

653 τοῖσδ'] τοῖς τοῦ χοροῦ.

655 ὀκνοῦντ' ἀνάγκη] οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ δέους [ἐπὶ] τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω· τὸν φοβούμενον γὰρ ἀνάγκη ταὐτὰ λέγειν.

οὐκ ὀκνεῖ] οὐδὲν δέδοικεν.

658 ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ τὸν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

661 κείνοις] τοῖς Θηβαίοις.

662 τῆς σῆς ἀγωγῆς] λείπει ἡ περί, περὶ τῆς ἐπανόδου.

663 ⟨οὐδὲ⟩ πλώσιμον: ἀδιάβατον· δεδοίκασι γὰρ ἡμᾶς.

668 μέχρι τοῦ ἀηδών: ἡ διατριβὴ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους, ἐπὶ τὸ ἴδιον ἁπαντῶντος χαρακτηριστικόν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ᾠδικὸν μέλος.

ξένε] ὦ Οἰδίπου.

670 τὸν ἀργῆτα] τὸν λευκόγεων.

671 μινύρεται] ᾄδει.

674 ἀνέχουσα] ἄνω ἔχουσα ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος

ἄκουε δ' ἂν οὖς ἔχων

ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων.

---

6 ἐπὶ omis. Tricl. — 10 τὸν καθεστηκότα] καθεστηκότα Suid. v. πολλαὶ δ' ἀπειλαί. — 15 δεδώκασι γὰρ ἡμῖν (ἡμεῖς l) L, corr. Lasc. — 17 ἀηδὼν] v. 672. — 20 ᾠδικὸν μέλος] μελῳδικὸν Schneidewinus Iahn. annal. 67 p. 507. — 26 fr. 122.

ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτόν.

Fol. 105 a 676 φυλλάδα μυριόκαρπον: παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

τὴν μὲν ⟨ἄρ'⟩ οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων
οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν·

ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα· ἀνήλιον δὲ διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν.

ἀνήλιον] διὰ τὸ δάσος.

681 Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας: οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτως, τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ⟨οὗ⟩ φασι στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι· στάχυσι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι· μήποτε δὲ γραπτέον μεγάλαν θεᾶν τῶν Ἐρινύων· καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ Οἰδίπους αὐταῖς ἀνεῖτο· ὅτι δὲ Ἐρινύων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα δῆλον ἐν οἷς Εὐφορίων φησὶ

πρόπρο δέ μιν δασπλῆτες ὀφειλομένην .... οἶμον
Εὐμενίδες ἀργῆτα θυγατριδαῖ Φόρκυνος
..... ναρκίσσοιο ἐπιστεφέες πλοκαμῖδας,

ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὡς τὸ πλεῖστον ἐκφύεται ἢ ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκᾶν εἰσιν αἱ δαίμονες αἴτιαι ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνῳκειῶσθαι τὸ φυτὸν

---

3 Od. τ 440. διάει L. — 4 μιν] μὴν L. ἔμβ L. — 6 φυτῶν] φύλλων Elmsl. — 10 οὗ add. Elmsl. — 12 μεγαλᾶν Dind. — 15 Meinek. Euphorionis fr. LII p. 121 (Gedani 1823). ....] ἄγον supplet Mein. — 16 ἀργῆτα] „sive ἀργέστα genitivo casu et ultima brevi Euphorio dixisse videtur" Mein. θυγατριδαι L, θυγατριδέαι Mein. — 17 .....] κλήμασι supplet Mein. ναρκίσσοι — πλοκαμι L, corr. Tricl. ναρκίσσῳ Dind. περιστεφέες Mein. — 18 ὡς τὸ] ὥς τε L, corr. Elmsl. — 19 ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκᾶν κ. ἑ.] cf. Eustath. p. 87, 25: νάρκισσος Ἐριννύσι στεφάνωμα· νάρκισσός τε γὰρ ἐκ τοῦ ναρκᾶν παρηχεῖται καὶ τοῦ ναρκᾶν Ἐριννύες τοῖς κακούργοις παραίτιαι.

αὐταῖς· μήποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ Σοφοκλῆς τῷ συλληπτικῷ χρησάμενος τρόπῳ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα, τῆς Κόρης· τί δή ποτε; ὅτι πρὶν ἢ τὸν Πλούτωνα αὐτὴν ἁρπάσαι τούτῳ ἐτέρπετο· συλλέγουσαν οὖν φασιν αὐτὴν τὸν νάρκισσον ⟨ἁρπασθῆναι⟩ ὥστε τὸ ἀρχαῖον τούτου ἕνεκα προσκεῖσθαι οἷον ὃ ἦν αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα πρὶν ἢ συλληφθῆναι· αὖθις γοῦν φασι τὰς θεὰς ἀνθίνοις μὴ κεχρῆσθαι ἀλλὰ καὶ ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις τὴν τῶν ἀνθίνων στεφάνων ἀπειρῆσθαι χρῆσιν, ὁ δ' Ἴστρος τῆς Δήμητρος εἶναι στέμμα τὴν μυρρίνην καὶ τὴν μίλακα περὶ ἧς γίνεσθαι τὴν δικασίαν καὶ τὸν ἱεροφάντην [δὲ καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν δᾳδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον δι' ἃ καὶ τὴν Δήμητρα προσθέσθαι ταύτην φησί.

ἄχνας] τῆς δρόσου.

683 νάρκισσος] ὄνομα βοτάνης.

μεγάλαιν θεαῖν] ταῖς Ἐρινύσιν.

684 ὅ τε | χρυσαυγὴς κρόκος: τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ Δήμητρι ἀπονέμουσιν τοῦτο συμπράττει, ὅτι κἂν τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἀντικρυς τῇ Δήμητρι ἀνατίθεται ὥστε καὶ νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἴδιον

---

6 ἁρπασθῆναι add. Lasc. — 9 ἀνθινοῖς L, corr. Dind. — 10 ἀνθίνων] ἀνοίνων L, ἀνθινῶν Lasc., corr. Dind. — 11 Ἴστρος] fr. 25 (I p. 421). εἶναι] φησι addit Br. — 12 σμίλακα Lasc. — 13 δικασίαν] „διαδικασία (Lasc.) περὶ σμίλακος erit: certamen puerorum qui ex ipsis huius pompae honore digni sint" Siebelisius. — 15 τῇ Δήμητρι Lasc. — 22 ὁ Σοφοκλῆς] fr. 410.

ἂν εἴη Σοφοκλέους· τοῖς γὰρ ἀνθίνοις οὐ πάνυ φασὶν ἥδεσθαι τὴν Δήμητρα.

ἀπὸ κοινοῦ τὸ θάλλει κατ' ἦμαρ.

686 μινύθουσιν] λήσουσι τοῦ ῥεῖν.

687 Κηφισοῦ νομάδες: κρῆναι [αἱ] νομάδες αἱ ἐπινεμόμεναι ὥσπερ καὶ καταρρέουσαι τὴν γῆν τοῦ Κηφισοῦ πηγαί· ἢ ἃς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται, λέγοι δ' ἂν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ.

ὄνομα ποταμοῦ.

688 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι: ἀλλ' ἀεὶ καθ' ἡμέραν, φησίν, ἐπινίσσεται ὁ Κηφισὸς ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ ἔγκαρπα.

689 ὠκυτόκος] ὁ ποταμός.

691 στερνούχου χθονός: ἴσον τῷ γονίμου ἢ ἀντὶ πεδιούχου χθονός· μεταφορικῶς γὰρ [καὶ] στέρνα καὶ νῶτά φασι τῆς γῆς τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά.

γῆς ἐπιπέδου.

692 νιν] τὴν Ἀττικήν.

698 φύτευμ' ἀχείρητον: ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐγχέων αὐτὰς φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβαλόντες ἐν τῇ Ἀττικῇ δέκα μυριάσι Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν

---

1 ἀνθινοῖς L, corr. Dind. — 2 τὴν Δήμητρα] τῇ Δήμητρι L, corr. l. — 4 λήσουσι] λήγουσι Br. — 5 αἱ omisit Lasc. αἱ ὥσπερ ἐπινεμόμεναι Tricl. — 7 Κηφισοῦ] Ἰλισσοῦ L, corr. ed. Cantabrigiensis a. 1667 (v. Ferd. Stoeckeri de Soph. interpr. p. 14). — 8 Ἀκαδημείᾳ] καδμείᾳ L, corr. Mein.; cf. Pausan. I, 30. — 11 ἐπινίσεται (ut in textu) L, corr. l. — 14 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 15 καὶ inclusi. — 16 φασι] $\overset{\alpha}{\varphi}$, α ex η L. — 21 Φιλόχορος] Atthid. libr. IV fr. 102 (I p. 401). — 24 δέκα] καὶ L, corr. Lasc.

ἡγουμένου τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλέως ἀπέσχοντο τῶν λεγομένων μορίων Ἀθηνᾶν δείσαντες ὡς Ἀνδροτίων φησίν.

699 δαΐων] πολεμίων.

701 γλαυκᾶς παιδοτρόφου: καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει·

ὁ δ' Ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκεν γράφων οὕτως . . . . . εἶναι· ⟨τὸν⟩ δὲ κλάδον [ἀπὸ] τῆς ἐν Ἀκαδημείᾳ ἐλαίας ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθῆναί φασιν, ἐπάρατον δὲ ποιῆσαι τοὺς ἐμβαλόντας αὐτὰς ⟨εἰ⟩ ἐκκόψειε φίλος ἢ πολέμιος δι' ὃ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δηοῦντες τῆς μὲν Τετραπόλεως ἀπέσχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας τῶν δὲ μορίων διὰ τὰς ἀράς· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδοσθαί φησιν.

702 τὸ μὲν] τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας.

705 Μορίου Διός: μόριον Δία εἶπεν τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαιῶν· καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος Ζεὺς ⟨περὶ Ἀκαδήμειαν⟩ ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, περὶ Ἀκαδήμειάν ἐστιν ὅ τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς

---

3 ἀθηναν θησαντες apposito in marg. ζτ L, corr. Schneidew. Ἀνδροτίων] Atthid. fr. 45 (I p. 376). — 7] v. 1005. ἀκαδημίαν et ἀποθρέξεις L. — 8 Ἴστρος] Ἀττικῶν fr. 27 (I p. 422). — 9 . . . . . .] „exciderunt quae Ister de numero olearum ex arce Athenarum in Academiam translatarum dixerat" Dind.; cf. Suid. v. μορίαι. τὸν addidi. ἀπὸ om. l. — 10 ἀκαδημίᾳ L, corr. Dind. — 11 δ' ἐποιήσαντας L, correxi. — 12 εἰ addidi. ὅστις Tricl. — 15 Ἀριστοτέλης] fr. 266 (Muell. II p. 184). — 20 ἐλαιῶν] ἔλασον L, corr. Lasc. (ἐλαῶν). — 21 περὶ Ἀκαδήμειαν addidit Lasc. Ἀπολλόδωρος] libr. XVII (?) fr. 34 (I p. 434). — 22 ἀκαδημίαν L, corr. Dind.

ὃν καὶ μόριον καλοῦσι τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων.

ὄνομα τόπου.

711 εὔιππον, εὔπωλον: παρ' ὅσον ὁ Κολωνὸς Ἱππεὺς ἐλέγετο καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ αὐτόθι Ἵππιοι.

712 ὦ παῖ Κρόνου: αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα πρῶτον ἵππους ξεῦξαι καὶ χαλινῶσαι· καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς· ὁ γὰρ Κολωνὸς Ἱππεὺς ὠνομάσθη παρ' ἃς ἐξεθέμην αἰτίας διὰ τὸν Ἄδραστον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότατον ἄγει τὸ πρᾶγμα τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδείᾳ.

fol. 105b 715 περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὔφορος ἡ χώρα καὶ ὅτι ἱππικοὶ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι ναυτικοί.

717 πλάτα] κώπη.

719 ἀκόλουθος: ὅτι αἱ Νηρεΐδες ν' εἰσιν.

720 Ἀντιγόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προσιόντα τὸν Κρέοντα μετὰ χαρᾶς· ἐπὶ τὸν Οἰδίπουν δὲ ἀφῖκται ὁ Κρέων καὶ μὴ πείσας αὐτὸν παρασπᾶται αὐτοῦ τὴν Ἀντιγόνην φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν Ἰσμήνην ἀφελέσθαι.

726 ἐγὼ] κυρῶ.

731 ὃν μήτ' ὀκνεῖτε] ὄντινα ἀντὶ ἐμὲ μὴ φοβεῖσθε.

---

10 διὰ τὸν Ἄδραστον] Bachm. Anecd. I p. 38, 10: Ἀθηνᾶ Ἱππία — ἢ ὅτι, ὡς Μνασέας, ἡ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης (Κορυφῆς Prellerus) τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθηνᾶ τὸ ἅρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν, ἄλλοι δέ φασιν ὡς Ἄδραστον φεύγοντα καὶ ἐπὶ Κολωνοῦ στήσαντα τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν Ἱππίους προσαγορευθῆναι; cf. M. Schm. Didym. p. 104 et Bekk. Anecd. p. 350; male igitur Lasc. et Br. κατὰ Ἀνδροτίωνα cum Triclinio. — 16 ἀκολούθως L, corr. Dind. Νηρηίδες Lasc. — 18 χαρᾶς] χειρὸς coll. schol. v. 1044 Neuius. — 19 περισπᾶται L, corr. Lasc.

738 οὕνεχ' ἥκέ μοι γένει] ἀντὶ ὅτι προσήκει μοι πενθεῖν τὰ τούτου ἀτυχήματα ὑπὲρ πάντας Θηβαίους.

741 ἵκοῦ] ἐλθέ.

742 ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ] ἐγὼ μάλιστά σε καλῶ ὅσῳπερ πλεῖστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασιν.

746 κἀπὶ προσπόλου μιᾶς] τῆς Ἀντιγόνης· εἵληπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἡ Ἰσμήνη.

755 ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων· οὐ γὰρ Fol. 106 c δύναμαι κρύπτειν.

762 ἐν εὐλογοφανέσι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε.

763 πείρᾳ: βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρᾳ, οὐ περισπωμένως· οὕτω Δίδυμος.

768 μεστὸς] ὡς ἐπὶ κεράμου, ὅ ἐστιν ὅτε κορεσθεὶς τοῦ θυμοῦ λοιπὸν τὰ συμφέροντα ἐβουλευόμην καὶ οὐκέτι ἤθελον φεύγειν.

769 τοὐν δόμοισιν] ἀντὶ ἐν Θήβαις.

773 γένος] τὸ Ἀττικόν.

775 καὶ σὺ οὖν βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέλοντα.

781 τοιαῦτα] ἀντὶ χάριτος.

785 πάραυλον] ἀντὶ ἐν ἀγροῖς.

πόλις δέ σοι κ. ἑ.] καὶ ἵνα ἡ Θήβη ἀβλαβὴς ἔσται ἐκ ταύτης τῆς γῆς· ἄναιτος δὲ ἀντὶ ἀβλαβής, ἀναιτίατος.

787 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'] οὐ προβήσεταί σοι ὁ σκοπός.

791 ἆρα οὐ πλέον σοῦ τὰ ἀποβησόμενα ταῖς Θήβαις οἶδα;

792 ἐκ σαφεστέρων κλύω] ἀντὶ καὶ σαφέστερον οἶδα.

α.

10 εὐλογοφανέσι L. — 11 πείρᾳι in textu L. — 12 Δίδυμος] fr. 3; περισπωμένως ἀναγνωστέον πειρᾷ, οὐ βαρυτόνως πείρᾳ M. Schmidt. — 22 ἄναιτος] sic etiam in textu L.

793 καὐτοῦ Ζηνὸς] δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμοὺς ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ ⟨θεσπίσματα⟩

καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

794 ὑπόβλητον: οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ πεπλασμένον· ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας.

795 στόμωσιν] ἀντὶ τοῦ δείνωσιν καὶ πανουργίαν.

Fol. 106b 800 ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ πείθεσθαί σε μᾶλλον σὺ δυστυχεῖς ἥπερ ἐγώ.

803 πείθειν] πείθειν με εἰς τὸ ἀκολουθῆσαί σοι.

τούσδε] τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

805 λῦμα: κάθαρμα ὅ ἐστιν ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μενεῖς;

807 βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν.

808 ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.

809 ταῦτα δ'] καὶ ταῦτα.

810 τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

ἴσος] οἷος.

811 καὶ πρὸ τῶνδε] καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ.

813 μαρτύρομαι] μάρτυρας καλῶ.

814 ἦν σ' ἔλω] ἐάν σε ἕλω, δικαίως σε δῆλον ὅτι τιμωρήσομαι· ⟨μαρτύρομαι⟩ γὰρ τούσδε οἷα ἀνταμείβῃ με ῥήματα.

---

2 Ἰφικλείᾳ] fr. 292; Ἰφιγενείᾳ Guil. Schneiderus, Οἰκλεῖ Dind. — 4] fr. 81. — 5 ἐγκαθιεῖ L, corr. Macrob. Sat. 5, 22, 13 unde etiam θεσπίσματα accessit. — 6 Ἀριστοφάνης] fr. XIX (Mein. II p. 1074 = Dind. poet. scen. fr. 299). — 16 βουλόμενον? — 25 μαρτύρομαι addidi.

815 τῶνδε] τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

βίᾳ] βιαζόμενος τοὺς ἐμοὺς συμμάχους καὶ φύλακας.

816 κἄνευ τοῦδε] καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν σε εἰς Θήβας.

821 τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην.

822 ἰὼ ξένοι] τῷ χορῷ φησι.

826 τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην· τοῖς ἀκολούθοις δὲ ἑαυτοῦ φησιν ὁ Κρέων.

829 τί δρᾷς, ξένε;] πρὸς τὸν Κρέοντα ἕλκοντα τὴν Ἀντιγόνην.

830 τῆς ἐμῆς] ἀδελφῆς μου γὰρ Θυγάτηρ ἐστί.

835 τί δρᾷς, ὦ ξέν';] πρὸς τὸν Κρέοντα ἕλκοντα τὴν Ἀντιγόνην.

836 εἶργου] φυλάττου, χωρίζου.

σοῦ μὲν οὔ] οὐκ ἀπείρξομαί σου.

837 πόλει] ταῖς Θήβαις.

840 ὁδοιπορεῖν] ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν, ὦ Κρέων. Fol. 107

842 ἐναίρεται — σθένει: τουτέστι βίᾳ πορθεῖται.

845 πρὸς βίαν κ. ἑ.] ἀπαγομένης δὴ τῆς Ἀντιγόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ Κρέοντος· ἐν μέρει δὲ παθητικά ἐστιν.

848 ἐκ τούτοιν] ἐκ τῶν θυγατέρων αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρῆτο καὶ βακτηρίᾳ.

858 πόλει] ταῖς Θήβαις.

864 μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες κ. ἑ.] μὴ ἄφωνος γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαί σε.

866 ὅμμ'] φησὶ τὴν Ἀντιγόνην.

ς Θυγάτηρ

11 ἀδελφή μου γάρ ἐστι, ς et Θυγάτηρ a m. rec. L. — 17 ὦ Κρέων] nam v. 840 in L choro tribuitur. — 24 Θήβαις] Ἀθήναις Lasc.

875 *χρόνῳ*] *γηρῶν.*

βραδὺς] *βαρύς.*

τὸ παλαιόν φησι βαρύ.

Fol. 107 b *ταύτην* [*δ'*] *ἄρα οὐκέτι νομιῶ πόλιν εἰ σὺ ἀπ-*
άξεις τοῦτον.

881 *τά γ' οὐ τελεῖ*] *ταῦτα ἃ λέγει οὐ πληρώσει.*

882 *εἰ τελέσω Ζεὺς εἰδείη.*

883 *ἀνεκτέα*] *ἀνεκτέον· οὕτω γάρ φασι σκαπτέα, φυτευτέα ἀντὶ τοῦ σκαπτέον, φυτευτέον.*

887 *τίς ποθ' ἡ βοή;*: *ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ μαθεῖν τὸν Θησέα τὰ γενόμενα πρὸς θυσίαις ὄντα τοῦ Ἱππίου Ποσειδῶνος ὑπὲρ τοῦ μὴ διατριβὴν ἐγγενέσθαι μηνύοντός τινος.*

890 *θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδὸς*] *ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν.*

900 *σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος: ἀντὶ τῆς βλαύτης· τῶν δὲ ἐξηγησαμένων ἁπάντων αὐτὸν Πραξιφάνης δοκεῖ ἄμεινον ἀποδιδόναι ἀκούων τὸ ὑπόδημα οἷον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα.*

ἀπὸ ῥυτῆρος: ἀπὸ ὑποδήματος ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἕκαστος.

ἔνθα δίστομοι: ὡς σχιστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκεῖσε.

903 *ξένῳ*] *τῷ Κρέοντι.*

905 *εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον: εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἧς ἦν οὗτος ἄξιος.*

906 *οὐδ' ἀφῆκ' ἄν*] (*οὐ*) *μεθῆκ' ἄν.*

---

1 *γηρῶν*] *γήρᾳ* Dind. — 4 *δ'* inclusi. — 8 *ἀνεκτέον*] *μεμπτέον* L, corr. Lasc. — 10 *ποθ'*] *ποθεν* in textu L. — 11 *πρὸς ταῖς θυσίαις* l. — 16 *βλαύτης*] *βλάστης* L, corr. Suid. v. *βλαύτη* et *σπεύδειν*. — 17 *αὐτὸν*] sc. *ῥυτῆρα*; *αὐτὸ* Elmsl. — 20 *ἀπὸ ῥυτῆρος*] *ἄνιπτον* (sic) L; lemma mutavit Wolfius. — 24 et 25 *ἦκεν* (*ἦκον* ex *ἦκεν* in textu) et *ἐληλύθει* L, corr. Lasc.

908 *τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν: ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέσπασεν οὕτω καὶ αὐτὸς ἐπὶ ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται.*

909 *οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντεῦθεν πρὶν ἂν ἀγάγῃς τὰς κόρας.*

912 *οὗθ' ὧν πέφυκας*] *τῶν προγόνων.*

916 *ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι: ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι· εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν μετεστήσαντο, παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν.*

καὶ παρίστασαι βίᾳ: τὸ παρίστασαι ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς καὶ πάλιν παραστήσασθαι τούσδε τινάς φασι· παραφυλάττεσθαι δὲ ⟨δεῖ⟩ ὡς δεινοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς τῇ καλουμένῃ αὐξητικῇ κεφαλαιώσει καὶ συνάπτει πολλὰ κεφάλαια.

ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίᾳ.

929 *σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν: οὐκ οὖσαν ἀξίαν* Fol. 108 a *αἰσχύνεσθαι· αἰσχύνη δὲ πατρίδος πολίτου ἁμαρτία.*

πόλιν] *τὴν Θήβην.*

934 *εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε: ἀντὶ ἔνοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος ὡς ἡμεῖς φαμεν εἴρηται, μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς ⟨δὲ⟩ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν, τοῦτο δὲ ἔνοικον· κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων οὕτω*

τῶνδε μετοίκων

---

4 *ἀναχωρήσεις* Br. — 11 *τῷ*] *τὸ* L, corr. Lasc. — 13 *παραφυλάττεται* (ut l) pr. L. *δεῖ* addidi; *χρὴ* Triclin. — 18 *αἰσχύνη πόλεως πολίτου ἁμαρτία* Suid. v. *αἰσχύνη*; cf. Apostol. centur. I, 70 (Paroemiogr. II p. 258). — 21 *τὸ μέτοικος*] *τὸ ἔνοικος* L, corr. l. — 23 *δὲ* add. Suid. v. *μέτοικος*. — 26] v. 57. *τῶν δὲ* L.

ἀντὶ ἐνοίκων· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς κἀκεῖσε ἀντὶ ἐνοίκων.

ἀντὶ ἔνοικος.

939 ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον: τὴν ῥητορείαν παραφύλαξον εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἅψεται καινὰ δέ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὔλογα ἐξευρίσκων ἀντερεῖ.

942 αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους.

943 ξυναίμων] τῶν συγγενῶν.

945 παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκώς.

947 τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος: ᾗδειν [δὲ] εὔβουλον ὄντα τὸν Ἄρειον πάγον· τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν οἷον ἐγγενῆ καὶ αὐτόχθονα, ἐγχώριον, οὐχ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἴονται, παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι· χθόνιον τοίνυν τὸν αὐτόχθονα· λέγοι δὲ ἂν τὴν Ἀρεοπαγῖτιν βουλήν· τὸν γὰρ πάγον εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν· εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ.

950 ᾧ πίστιν ἴσχων] ᾧ ἐγὼ θαρρῶν.

954 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας: οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ⟨ὁ⟩ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστιν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι· τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει, λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρε-

2 ἐνοίκων] ἐνοίκους Tricl. — 5 ἅψηται L, corr. l. — 10 ἐστὶ] τὴν add. Lasc. — 11 δὲ inclusi. — 13 εὐγενῆ L, corr. Valcken. Ammon. p. 110. — 16 τὸν γὰρ πάγον κ. τ. λ.] non expedio. — 17 μετατέθηκεν L, corr. l. — 19 ἐγὼ] σφῶ L, corr. Elmsl. — 22 ὁ add. Suid. v. θυμός. — 23 ἐστιν ὄντα] ἐστι ζῶντα L, corr. Suid.; cf. schol. v. 1153. — 24 παροιμιακῶς] Greg. Cypr. cent. II, 23 (Paroemiogr. II p. 71), Apostol. cent. VIII, 93 (II p. 459).

σβυτέρους· ὅσῳ ⟨γὰρ⟩ γηράσκουσι τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσιν· καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.

960 ὦ λῆμ' ἀναιδές: . . . . τὴν ὑστάτην ὑποφορὰν πρὸς τὸν Κρέοντα μηκέτι ὑπὸ τοῦ Θησέως λέγεσθαι ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος· ἡ δὲ αἰτία πρόδηλος· καὶ ἅμα παραφύλαττε εἰ καὶ οὕτω πιθανῶς ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις· τῷ γὰρ ὄντι ὁ Οἰδίπους εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν ἀτυχὴς δὲ καὶ περιπαθής.

961 ἢ σαυτοῦ] ἐπεὶ τὴν ἀδελφήν σου λοιδορεῖς.

965 μηνίουσιν] ὀργιζομένοις. Fol. 108b

973 ἔα ἦ.

977 τό γ' ἄκον] τὸ ἀκούσιον.

978 τὸ ἔξῆς, μητρὸς δὲ γάμους, τλήμων, οὔσης ὁμαίμου σῆς ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ.

1000 ἅπαν καλὸν | λέγειν νομίζων] τουτέστιν ἀθυρόστομος ὤν.

1006 ὅθ' οὕνεκ' εἴ τις γῆ: ὅτι οὕνεκα, ἐκ παραλ- Fol. 109a
λήλου τὸ αὐτὸ [ἀντὶ τοῦ] εἴθ' ὤφελεν· ἀντὶ ἀγνοεῖς τοῦτο, ὦ Κρέων, ὅτι εἴ τις χώρα θεοὺς ἐπίσταται γιγνώσκειν ἡττᾶται περὶ τὸ φιλόθεον τῇ Ἀττικῇ.

1016 οἱ μὲν] οἱ θεράποντες Κρέοντος.

1023 ἄλλοι: Ἀθηναῖοι ἐπιδιώκουσιν αὐτούς.

οὓς] τοὺς Ἀθηναίους.

---

1 γὰρ add. Suid. (cod. Bruxell.), Greg., Apostol. — 2 Ἀλκαῖος] fr. 116; comicum intelligit Leutschius l. c. λεγομένου] λέγομεν οὐ L, corr. Suid. — 4 λῆμ'] δῆμ' (ut in textu pr.) L. ....] excidit καλῶς vel εἰκότως (Tricl.). — 6 ὑπὸ] ἀπὸ L, corr. Elmsl. — 7 οὕτω] οὕτος Lasc. — 15 τλημων L, τλῆμον Lasc. — 16 οὐκ] οὐδ' L, corr. Lasc. — 19 ὁθούνεκα l. — 20 ἀντὶ τοῦ inclusi. — 22 γιγνώσκειν] σέβειν Br. τῆς Ἀττικῆς Br. — 24 ἄλλοι] ἀλλ' οἱ L, corr. Br.

1024 ἐπεύξωνται] οἱ σοὶ θεράποντες.

1031 πιστὸς ὢν] ἀντὶ πιστεύων, καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πεποιθώς.

1044 εἴην ὅθι δαΐων: ὁ μὲν Κρέων καὶ ὁ Θησεὺς ἀπῆλθον ὑπονοῶν αὐτὸν οὐ ψιλὸν ἥκειν ἀλλὰ μετά τινος χειρὸς ἣν πλησίον που ἐστρατοπεδευκέναι· κατὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορόν, ἄλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην, εἴθε εἴην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι· ὑπονοοῦσι γὰρ [αὐτῷ] τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ περὶ τοῦ Κρέοντος καί φησιν, εἴθε ἐπόπτης ἐγενόμην αὐτῶν.

ἐπιστροφαὶ] ἀντὶ ἀναστροφαί.

1046 χαλκοβόαν] στερεοβόαν, μεγαλόφωνον.

Fol. 109 b 1047 ἢ πρὸς Πυθίαις: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον, λέγοι δ' ἂν Πυθίας ἀκτὰς τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον· ἱστορεῖ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ Τετραπόλει γράφων οὕτως, ὅταν δὲ σημεῖα γένηται παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους Πυθιάδα καὶ Δηλιάδα ὁποτέρα ἂν καθήκῃ αὐτοῖς· θύει δὲ ὁ μάντις ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται καὶ θεωρία πέμπηται ἐν Οἰνόῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Πυθίῳ

---

1 οἱ σοὶ] οἷς οἱ L, corr. Elmsl. — 6 ἐστρατοπεδευκέναι, τ mutato in δ L. — 10 αὐτῷ incl. Lasc. — 11 φασιν Lasc. ἐγενόμην] γενοίμην Br. — 16 ἐν τῷ Μαραθῶνι] „calami lapsu scripsit pro ἐν Οἰνόῃ quem bona fide repetiit alterius scholii scriptor" Dind.; v. O. Mueller. in Erschii et Gruberi Encycl. 6 p. 224 et E. Curt. de XII inscript. Att. Berol. 1843 p. 5. — 17 Φιλόχορος] fr. 158 (IV p. 411). — 19 γένηται ⟨τὰ⟩ παραδεδομένα Schneiderus Theophrast. 4 p. 747. — 20 πύθιαι δὲ καὶ δηλιάδες L, corr. Valesius Harpocrat. p. 39. — 21 ὁπότερα (ὁποτέρα pr.) L, corr. Siebelisius.

εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δήλιον· καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφοὺς θεωρίας ἐν τῷ ἐν Οἰνόῃ Πυθίῳ τῆς δὲ εἰς Δῆλον ἐν τῷ ἐν Μαραθῶνι Δηλίῳ.

ὡς περὶ Μαραθῶνα οὗ τὸ Πύθιον ἵδρυται.

1048 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς ἕως τέλη θνητοῖσιν: τὰ περὶ Ἐλευσῖνα μέρη φησὶ καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δᾳδουχουμέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δᾳάδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶ

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

περὶ Ἐλευσῖνα· ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων.

ἀκταῖς] τὸν βωμόν.

1049 οὗ πότνιαι σεμναί: αἱ Θεσμοφόροι, τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος

ἔφριξ', ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

1050 τιθηνοῦνται] ἐπιμελοῦνται καὶ ἀξιοῦνται θεραπείας.

1051 ὧν] τῶν τετελεσμένων.

ὧν καὶ χρυσέα | κλείς: ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια καὶ καθάπερ κλεισὶν ἡ γλῶσσα κατείληπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν.

1053 προσπόλων Εὐμολπιδᾶν: ζητεῖται τί δήποτε

μέρη
6 περὶ] ἐπὶ L, correxi. — 8 μέρη] τέλη L. — 12] fr. 376. ἀστραπαῖσιν L, corr. l. λαμπάδων] καὶ δᾳάδων anonymus Diar. class. Lond. (1816) p. 36. — 18] fr. 377. ἔρως L, ἔρωτι Br. (cf. Ai. v. 693 ἔφριξ' ἔρωτι), ἐρῶσα Meinek., ἐρῶ δὲ Dind.

οἱ Εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχουσι ξένοι ὄντες· εἴποι δ' ἄν τις ὅτι ἀξιοῦσιν ἔνιοι πρῶτον Εὔμολπον ποιῆσαι τὸν Δηιόπης τῆς Τριπτολέμου τὰ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια καὶ οὐ τὸν Θρᾷκα καὶ τοῦτο ἱστορεῖν Ἴστρον ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκτων· Ἀκεστόδωρος δὲ πέμπτον ἀπὸ τοῦ πρώτου Εὐμόλπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα γράφει οὕτως, κατοικῆσαι δὲ τὴν Ἐλευσῖνα ἱστοροῦσι [δὲ] πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας εἶτα Θρᾷκας τοὺς μετὰ Εὐμόλπου παραγενομένους πρὸς βοήθειαν ⟨εἰς⟩ τὸν κατ' Ἐρεχθέως πόλεμον· τινές δέ φασι καὶ τὸν Εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρι καὶ Κόρῃ· Ἄνδρων μὲν οὖν γράφει οὐ τὸν Εὔμολπον εὑρεῖν ⟨τὴν⟩ μύησιν ἀλλ' ἀπὸ τούτου Εὔμολπον πέμπτον γεγονότα· Εὐμόλπου γὰρ γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ δὲ Εὔμολπον, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαῖον τὸν ποιητήν, τοῦ δὲ Εὔμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν καὶ ἱεροφάντην γεγονότα.

1054 ἐγρεμάχαν] γράφε ὀρειοβάταν οἱονεὶ τὸν διὰ τῶν ὀρῶν βαίνοντα τῶν προειρημένων χωρίων.

1059 ἢ που τὸν ἐφέσπερον: τὸν Αἰγάλεών φησι· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου· καταλέγουσι δὲ χωρία παρ' ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν

---

4 Ἴστρον] fr. 21 (I p. 421). — 5 περὶ] ε π L, πέμπτῳ Elmsl., ου ἐν τῷ α l (πρώτῳ Langius). ἀκεσόδωρος L, corr. Reisigius coll. Plut. Them. 15; Muell. II p. 464. — 8 δὲ omisit Lasc. — 10 εἰς add. Lasc. Ἐρεχθέος L, corr. Tricl. — 11 εὑρεῖν] ε ρ ἐρεῖν L. — 13 Ἄνδρων] Atthidis VIII fr. 11 (II p. 351; cf. I p. 374). οὐ τὸν] α' addit Siebelisius; τὸν in τοῦτον mutat Muellerus. — 14 τὴν add. Lasc. — 18 καὶ ⟨α'⟩ ἱεροφάντην Meinekius. — 19 ὀρειβάταν Lasc., ὀρσεβόαν Neuius. — 20 ὀρῶν] ὄρων (ex ὀρῶν) L, ὀρέων Lasc.

συμβολὴν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα καὶ Θησέα· πέτρας δὲ νιφάδος ἂν εἴη λέγων τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγάλεων λόφον ἃ δὴ περιχώριά φασιν εἶναι καθάπερ Ἴστρος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀτάκτων ἱστορεῖ οὕτως, ἀπὸ δὲ τῆς χαράδρας ἐπὶ μὲν λείαν πέτραν· καὶ μετ' ὀλίγα, ἀπὸ τούτου δὲ ἕως Κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκοῦν ⟨ὁδὸν⟩ προσαγορευόμενον ὅθεν πρὸς τὸν Κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς Ἐλευσῖνα· ἀπὸ ταύτης δὲ βαδιζόντων εἰς Ἐλευσῖνα τὰ ἐπαριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Αἰγάλεω· ἤτοι οὖν τὴν καλουμένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγάλεων· ὁ δὲ νοῦς, ἆρα ἐπὶ τὸν ἕσπερον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσιν;

τὸν ἐφ' ἕσπερον] ἐπὶ τὸν ἕσπερον.

1060 πελῶσ'] γράφε πελάζουσι.

1061 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ: Οἷα δῆμος τῆς Ἀττικῆς ὅθεν καὶ τὸ Οἴηθεν· ἐκ νομοῦ δὲ πάλιν χωρίου Ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου ἐν ᾧ νέμουσιν· ὡς νεμήσεως παρακειμένης.

1065 ὁ προσχώρων] ὁ Κρέων.

ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίων.

1066 Θησειδᾶν] τῶν Ἀθηναίων, ἁπλούστερον δὲ Θησειδᾶν φησι τῶν Ἀττικῶν τῶν ὑπὸ Θησέα τεταγμένων.

---

3 περίχωρα Br., πλησιόχωρα Schneidew. Iahn. annal. 67 p. 508. — 4 Ἴστρος] fr. 6 (I p. 418). — 5 ἐπὶ μὲν] ἔπιμεν Elmsl. — 7 ὁδὸν add. Dind. — 13 προσπελάσουσι Tricl. — 15 πελάσουσι Dind.; sed cf. schol. Electr. v. 495. — 16 Οἷα] „usitatior nominis forma est Ὅα cum adverbio Ὅαθεν" Dind.; cf. Hesych. v. Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ. — 18 ᾧ] ᾗ L, corr. Br. — 19 παρακειμένης: σ L; οὕτω ⟨Δίδυμος⟩ M. Schmidt. Didym. p. 94 (cf. p. 269). — 23 Θησιδᾶν (ut in textu) L, corr. Lasc.

1068 τὸ ἑξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις.

1069 ἀμπυκτήρι'] φάλαρα πώλων.

1076 τάχ' ἐνδώσειν | τὰν δεινά: τάχα ἐνδώσει, φησίν, ὁ Κρέων τὴν πολλὰ δεινὰ τλᾶσαν τὰς παρθένους ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλῶν ὡς καὶ κατωτέρω τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται· δύναται δὲ καὶ ἑτέρα προσῳδία εἶναι τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὑρουσᾶν.

1077 δεινὰ] τὰ σὰ δεινά.

Fol. 110 a 1094 διπλᾶς ἀρωγὰς] τουτέστι τῇ διπλῇ ἀρωγῇ ὃ λέγει τῇ πόλει καὶ τοῖς πολίταις· νῦν δὲ διὰ τοῦ στέργω σημαίνει μὲν οἷον προσίεμαι τελευτᾷ δὲ εἰς ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι.

1096 ἔτι χορός.

1113 ἐμφύντε] ἀντὶ τοῦ ἐμφῦσαι.

1114 τοῦδε] (τοῦ) τε.

1119 ἰδίως ἐσχημάτισε καὶ τὸν λόγον, μὴ προσθαύμαζέ μου τὸ λιπαρές, τὸ λίαν προσκεκαθικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις, τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν· οὐ γάρ φησιν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον ἀλλὰ ⟨τὰ⟩ τέκνα φανέντα εἶτα μηκύνω τὸν λόγον.

πρὸς τὸ λιπαρὲς] πρὸς τὸ κελεύειν εἰ μακρηγορήσω.

λιπαρὲς] ἀρέσκον.

Fol. 110 b 1138 μέλου] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελοῦ.

---

2 cf. Hesych. v. ἀμπυκτήρια: τὰ φάλαρα. — 3 ἀνδώσειν (ἂν δ. in textu) L, ἐνδώσειν Turnebus. — 4 δεινὰ τλᾶσαν] δε ϑ ἀνατλᾶσαν L, corr. Tricl. τὰς παρθένους] τὴν παρ L, corr. Br. — 5 κατωτέρω] v. 1102. — 7 τὰν δεινὰ τλασᾶν δεινὰ δ' εὑροῦσαν L, corr. Br. — 12 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. προκαλοῦμαι ο L, corr. Br. — 13 ἐπιχ L, corr. Dind. — 16 καὶ omitt. Lasc. — 20 τὰ add. A.

1140 *Θαυμάσας ἔχω*] *ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα Ἀττικῶς.*

1148 *ἀγὼν*] *οὗτος.*

1153 *ἄνθρωπον δέ, φησίν, ὄντα οὐ δεῖ πρᾶγμά τι κακίζειν* [*δεῖ*].

1156 *καθ' ὑπόθεσιν ἱκετεύει ὁ Πολυνείκης πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι* [*καὶ*] *τὸν Οἰδίπουν κατά τι λόγιον ἐμπεσὸν ὅτι πρὸς οὓς ἂν γένοιτο ὁ Οἰδίπους κρατήσουσι τῆς βασιλείας· τοῦτο οὖν ἀγγέλλει ὁ Θησεύς.*

ἔμπολιν] *ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.*

1159 *ἔκυρον*] *ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν, ταὐτὸν τῷ ἐτύγχανον.*

1164 *τὸ ἑξῆς, φασὶν αὐτὸν μολόντ' αἰτεῖν ἐς λόγους σοι ἐλθεῖν.*

1171 *ὁ προστάτης*] *ὁ ἱκέτης, ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ.* Fol. 111

1173 *πρὸς τὸν Θησέα φησίν. ὧδε παῖδα αὐτὸν κέκληκεν.*

1178 *εἰκάθειν*] *παραγώγως ἀντὶ τοῦ εἴκειν.*

1181 *οὐχ ὡς οὐκ ἂν πεισθησομένου τῷ Θησεῖ τοῦ Οἰδίπου οὕτως ἐδέησεν αὐτῷ καὶ τῆς ἐκ τῆς Θυγατρὸς παρακλήσεως ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο παρείληφεν τὸ πρόσωπον ὁ Σοφοκλῆς· ἀμέλει γοῦν πρὸς τὸν Θησέα ἀποκρίνεται ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένος.*

1185 *τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης, θάρσει· τὸ δὲ λέξεται ἀντὶ τοῦ λέξει, ὁ Πολυνείκης δῆλον ὅτι.*

---

3 *ὄντα οὐ δεῖ πράγματα κακίζειν* L, correxi. — 4 *δεῖ*] *ἀεὶ* L, omisit Suid. v. *πρᾶγος*. — 6 *καὶ* inclusi. — 12 *φησιν* L, corr. Lasc. *μολόντ' ἐλθεῖν* (deletum) *αἰτεῖν* L. — 16 *αὐτὸν*] sc. *τὸν πρόστροπον* (Polynicem), non, ut Elmsl. ait, Theseum. — 23 *ἀποκρίνεται*] sc. Oedipus v. 1204 sqq.

1194 ἐξεπάδονται] καταπραΰνονται.

1195 ⟨τὰ⟩ περὶ τὴν πήρωσιν λέγοι ἄν· οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς πραχθέντα ὀνειδίζει [ἂν] αὐτῷ ἀλλ' ⟨ἃ⟩ ἀπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη· τούτου γὰρ αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται.

1203 τίνειν] ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι.

1209 σὺ δὲ] σὲ δέ.

1210 σῶν] ἀντὶ τοῦ σῷον.

Fol. 111b 1211 ὅστις τοῦ πλέονος μέρους: κατάδηλός ἐστιν ὁ χορὸς ἐν ταὐτῷ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας καὶ ἔοικε τῷ ⟨παρ'⟩ Ἡσιόδῳ

νήπιοι οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός·

τείνει δὲ ταῦτα εἰς τὴν δυσποτμίαν Οἰδίπου.

1219 ὁπότ' ἄν τις] γράφε ὅπου ὅτ' ἄν τις.

ἐς πλέον πέσῃ: ἐς πλέον τοῦ προσήκοντος. ἀφανῆ τὰ τέρποντα γίνεται καὶ πᾶσιν ἄδηλα.

1220 τοῦ θέλοντος] ἀντὶ τοῦ μετρίου, τοῦ ἱκανοῦ.

οὐδ' ἔπι κόρος: ταῦτα καθ' ἑαυτόν· φησὶ δὲ ὁ χορός, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον καὶ τὸ μέτριόν [ἄχορος] ἐστιν οὗτος ἰσοτέλεστος, ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι· τὸ ἐξῆς δὲ ἰσοτέλεστος θάνατος, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου [βῆναι κεῖθεν ὅθενπερ ἥκει ὡς τάχιστα:]. τούτου ἐστὶ τὸ ἐξῆς, οἷον οὐδὲ ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ Ἅιδου· τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος ὅτε ἂν ὁ Ἅιδης ἐπέλθῃ.

---

2 τὰ add. Lasc. — 3 ἂν omis. Lasc. ἃ add. Doederlinus. — 7 δὲ σὲ L, corr. Doederl. — 11 παρ' addidi. — 12 Op. v. 40. οὐδ' L. ὅσον l. — 15 ἀφανῆ κ. ἑ.] ad τέρποντα v. 1218 recte refert A. — 20 ἄχορος inclusi. οὗτος] sc. ὁ θάνατος. — 22 βῆναι — τάχιστα delevit Br. — 23 τοῦτο L, correxi.

οὐ παύσονται τοῦ κόρου πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν.
κοῦρος] οἶμαι κόρος.

1223 ἄλυρος: ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν ἢ μετὰ θάνατον οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται.

1225 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα: πάνυ ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι· παρὰ τὸ λεγόμενον

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον.

1226 τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ: τούτου τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ φανῇ τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὅθενπερ ἥκει ὡς τάχιστα παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων δεύτερόν ἐστιν, ἐκείνου, τοῦ μὴ φῦναι καθόλου.

1229 ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ: ὡς ἡνίκ' ἂν νηπιότης παρῇ (ταύτας γάρ φησι κούφας ἀφροσύνας) οὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων· ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξήνεγκεν ὡς εἰ ἔλεγεν, τῷ γὰρ νέῳ ἀφροσύνη πάρεστιν.

1231 τίς πλάγχθη: τοῦτο ἰδίως ἐξήνεγκεν, βούλεται δέ τι [τὸ] τοιοῦτο σημαίνειν, τίς ἂν πλαγχθείη τῶν πολλῶν μόχθων;

τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος εἶναι ἐπλανήθη;

1232 τίς οὐ καμάτων ἔνι; φόνοι: ταῦτα ὑποκριτικῶς εἴρηται κατὰ τοιαύτην ὑπόκρισιν καθ' ἣν ἐμφαίνεται πρότερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλάγχθη τῶν μόχθων τῶν πολλῶν; ὑπακουόμενον τὸ τοιοῦτο οὐδείς, πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ τίς οὐ καμάτων ἔνι; τὸ πᾶς· βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν, οὐδείς ἐστι κάματος ὃς οὐκ ἔνεστιν.

---

7 Theog. v. 425 (Bergk. p. 512 ubi *πάντων* pro *ἀρχήν*); scholium omisit Bergk. — 8 *τούτου*] *του* L, *τοῦτο* Lasc., corr. Elmsl. — 17 *τὸ* inclusi. *πλαγχθείη* ⟨*ἔξω*⟩ *τῶν* Doederl. — 20 *ὑποκριτικῶς*] *ὑπεροπτικῶς* L, correxi coll. schol. El. v. 164.

1248 *αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν· τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι Ῥίπαια ὄρη· λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτω*

Ριπᾶν ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ
νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

Fol. 112 a 1257 *παραφύλαττε πάλιν τὴν τέχνην τῆς ῥητορείας αὐτοῦ ὅτι οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἑαυτοῦ ἁπαντᾷ ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὔνοιαν.*

1262 *κοινὰ δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν, γίνεται.*

1270 *ἄκη*] *ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ ἀναλῦσαι.*

προσφορὰ] *ἐπανάληψις.*

1277 *τὸ δυσπρόσοιστον*] *τὸ δυσπροσπέλαστον.*

1291 *ἃ δ' ἦλθον*] *λείπει ἡ διά.*

Fol. 112 b 1311 *σὺν ἑπτά τε | λόγχαις*] *ἕκαστον σύστημα ἐνικῶς ὀνομάζει λόγχην ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴπῃ τὴν ἵππον.*

1320 *ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖόν φασι στρατεῦσαι ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ κ Καλαὸν προσαγορεύουσι καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος.*

1321 *ἐπώνυμος*] *παρὰ τὸ παρθένος οὕτω κληθείς.*

---

1 *νυχίαν* (pro *νυχιᾶν*) etiam in textu L. — 6] fr. 58 (p. 851). *ῥιπὰς ὄρος ἔνθεον ὕλαι* L, corr. Lobeckius. — 7 *στέρνων* L, corr. Tricl. *μελαινέστερον* l. — 8 *παραφυλάττεται* L, *παραφυλάττει* l, corr. Dind. — 11 literae *κεν*, *γίν* in rasura. — 14 *ἐπανάληψις*] ex initio scholii antecedentis huc retraxi. — 19 *εἴποι* Lasc. — 22 *Ἀρίσταρχος*] Nauck. fr. 5. — 23 *Φιλοκλῆς*] N. fr. 2. *Ἑκαταῖος*] *γενεαλογιῶν* III fr. 361[a] (I p. 29; cf. IV p. 627 *add. et corrig.*).

1329 τῷδ' ἀνδρὶ] δεικτικῶς· καὶ ἔστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ Σοφοκλῆς.

1333 παθητικόν ἐστι τὸ πρὸς τῶν πατρῴων κρηνῶν ὁρκοῦν ὡς εἰ ἔφη πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὑδάτων.

1346 ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστόν τι συμβουλεύειν. Fol. 113 a

1350 δικαιῶν] δίκαιον κρίνων.

1354 ὅς γ', ὦ κάκιστε: δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τὸν Πολυνείκην ὁ Οἰδίπους· παραφύλαξον δὲ πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίνονται τῶν μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον τούτου δὲ κατηγόρημα.

1375 τοιάσδ' ἀράς: τοῦτο ἅπαξ ἅπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον ἐκλαθόμενοί ποτε εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην εἴτε ἐξ ὀτουοῦν ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν, ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγενῶς ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ' αὐτῶν δόξας κατολιγωρεῖσθαι· ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως

ἰσχίον ὡς ἐνόησε χαμαὶ βάλεν εἶπέ τε μῦθον
ὤ μοι ἐγώ, παῖδες μὲν ὀνειδείοντες ἔπεμψαν
. . . . . .

---

1 πυκνὸς] cf. schol. Ai. v. 78. 902. Oed. Tyr. v. 534. Antig. v. 1034. Trach. v. 305. 411. 548. 1013. Oed. Col. v. 450. 649. 1472. — 3 πρὸς τῶν] πρόσωπον L, πρὸς Lasc., πρὸς τῶν Dind. — 15 οἱ περὶ κ. ἑ.] cf. Zenob. cent. V, 43 (Leutsch. I p. 138). — 19 ἀγεννῶς l. ὅμως γοῦν delet Dind. — 22 Kink. fr. 3. — 23 μὲν] με Tricl., μοι Herm., μέγ' Schneidew. ὀνειδείοντες] ζ-- in marg. L; ὀνείδειον τόδ' Buttmannus. — 24 lacunam indicavit Herm.

εὖκτο Διὶ βασιλῆι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἴσω,

τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις· καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἥκειν ἐπὶ πολλοὺς ὡς καὶ παρά τινι αὐτὰ ἐκτεθεῖσθαι πρὸς τὸ γελοιότερον διὰ τούτων

ἀεῖ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν·
θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπομεν πατρὶ
περισσὸν ὦμον, ἔκκριτον γέρας· τὸ δὴ
⟨αὐτοί⟩ γε συγκόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
λήσειν δοκοῦντες ἀντὶ τοῦ κεκομμένον
ἐπέμψαμεν βόειον, ὁ δὲ λαβὼν χερὶ
ἔγνω 'παφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε,
τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας
πέμπων; γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι
θύοντες ὕβρει, τυφλὸς οὔ τι γνώσεται

---

1 εὖκτο ⟨δὲ⟩ Διὶ Buttm., εὔχθω Wecklinus. βασιλεῖ L, corr. Tricl., l. ἀθανάτοισιν l. — 2 καταβῆναι L, corr. Lasc. — 4 ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις] v. 724 sqq. — 5 ἐκτεθεῖσθαι] κεκτῆσθαι adscripto ζ÷ L, ἐκτεθῆναι Lasc., corr. Dind.; πεποιῆσθαι Meinek. — 7 Nauck. fr. adesp. 382. τ'] γ' Lasc. καὶ] εἰ καὶ Lasc., ἀεὶ δ' ὁρῶν τί γ' ὀξὺ ἦν κεἰ τυφλὸς ἦν Dind., ἀεὶ δ', ὁρῶν γὰρ ὀξύ, καὶ τυφλός περ ἦν Herm., ἀεὶ δ' ὁρῶν ἔτυχ' ὀξὺ εἰ καὶ τυφλὸς ἦν Bergk., ἀεὶ δ' ὁρῶντί γ' ὄξος εἰ καὶ τυφλὸς ἦν Meinek. — 8 ἀπαρ̣ L; γὰρ delet et κρέας (pro γέρας) scribit Herm., θυσίας ἀπαρχὰς γὰρ κρέας ἐπέμπομεν | Dind. — 9 πατρὶ περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας | Dind., περισσὸν — γέρας ⟨τὸ πρὶν⟩ Bergkius, περισσὸν — γέρας ⟨βοὸς⟩ Meinekius, _ ∪ περισσὸν κ. ἑ. Nauckius. — 10 αὐτοὶ add. Tricl., αὐτοῖσι Herm., τὸ δήποτ' ἐγκάψαντες, οὐ μεμν. Mein., τὸ δή γε σῦν κόψαντες (συγκόψαντες Dind.), οὐ μεμν. Nauckius. — 11 κεκομμένον l. — 13 ἐπαφήσας L. — 14 τάδ' Herm. ἀνθόμοια Tricl., ἀντ' ὤμοιο Dind. — 15 πέμπει l. γέλω L, corr. Elmsl. λέγων (γέλων?) δὴ τἀμὰ Tricl. — 16 θύοντες, ὕβριν Bergk. τι] τοι L, corr. Br.

οὕτω λέγοντες· ὦ θεοί, μαρτύρομαι
ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ
αὐτοῖσιν αὐτοὺς τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν,
χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα
σφάξοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς·

καὶ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ

ὅ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς;

1399 καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις καὶ Fol. 113 l
παθητικωτάτη ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς.

1426 χρήζει] ἐν ἴσῳ τῷ χρησμῳδεῖ. τοῦτο ἐφ' ἑαυτοῦ φησι καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἡμῖν δὲ οὐ συμβατέα οὐδὲ συγχωρητέα.

1427 τίς δὲ τολμήσει ἔπεσθαι κλύων τὰ τοῦδε τἀνδρός;

1429 καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἔστι τοῦτο, ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι ἐὰν μὴ χρήσιμα ᾖ ἀλλὰ δεῖ καί τι ψεύδεσθαι.

1437 μέθεσθε δ' ἤδη: καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι Fol. 11
ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τοὺς λόγους λέγουσα τούτους εἶχετο αὐτοῦ ἡ ἀδελφή.

1444 καὶ τῇδε — χἀτέρᾳ] καὶ τοιᾷδε τύχῃ καὶ ἐναντίᾳ.

1447 νέα τάδε νεόθεν: εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά

---

3 αὐτοὺς] ἀντὶ Nauckius. *τόσσα σχέθειν* L, *τόσα* Lasc., *σχεθεῖν* l. — 5 *κτήμασι* L, corr. Tricl. *τοῖς βασιλικοῖς* Tricl., *τυραννικοῖς* Elmsl., *βαληνικοῖς* Bergk. — 7] fr. III (IV p. 175). *τε*] *δὲ* Mein. *ὁρᾷς*] sequuntur in L *καὶ εὐφορίων προπρο δέ μιν δασπλῆτες ὀφειλομ* reliquis deletis (ex schol. v. 681). — 11 *τῷ*] *τὸ* L, corr. Lasc. — 20 *ἐν τῇ παρακλήσει*] v. 1414. — 24 *νεοθεν* L.

ἐστι τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κατέχοντα τούτους κακὰ ὅμως συναλγεῖ καὶ εὐλαβεῖται μὴ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν αὐτοῖς ἀπολαύσωσί τινος κακοῦ καὶ αὐτοί· ἐν τοιούτῳ οὖν ἦθει καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς διάκειται, τοιαῦτα πάρεστιν ἡμῖν, φησίν, ἄτοπα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι ἐκτὸς εἰ [μὴ] μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς καὶ κατὰ μοῖραν ἀπολαύσομεν ὧν ἀπολαύομεν.

νεόθεν] νεωστί.

1450 εἴ τι μοῖρα μὴ τυγχάνῃ: εἰ μὴ κατὰ μοῖραν ταῦτα πάσχω εἴποιμι ἂν ἐκ τοῦ Πολυνείκους νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι.

1451 μάτην γὰρ οὐδέν: οἷον οὐδέν ἐστι μάταιον ὑπὸ θεῶν ἀξιωθὲν πραχθῆναι ἀλλ' ὃ ἂν γίνηται ὑπὸ θεῶν τοῦτο καλῶς γίνεται· τὸ δὲ ἑξῆς, μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι, ἐπειδὴ ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος ἕτερα μὲν αὔξων ἄνω τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις ὅ ἐστιν εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων τὰ ἤδη αὐξηθέντα οἷον πάντα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ ὁ χρόνος, τὰ μὲν ὁρᾷ τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ὁρᾶται· τὰ γὰρ πραττόμενα τῷ χρόνῳ φαίνεται τουτέστιν ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαὶ καὶ ὁρᾶται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὔξων παρ' ἦμαρ πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων.

1456 ἔκτυπεν αἰθήρ: τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος ἐν τούτῳ καθὰ προεῖπεν ὁ Οἰδίπους

σημεῖα δ' ἦξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα
ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας·

---

2 εὐλαβεῖται] ὁ χορὸς addit Tricl. — 6 μὴ inclusi. — 9 τοι (pro τι) in lemm. l. τυγχάνῃ] in κιχάνῃ mutatum in textu L. — 10 Πολυνείκους] „Oedipum pro Polynice nominare volebat" Herm. — 13 et 14 θεῶν] Θησέως L, corr. Elmsl. γίνηται] γίνεται L, corr. l. — 25] v. 94. τῶνδε] τοῦδε l.

μεταξὺ οὖν τῶν χοροῦ λόγων γίνεται τοῦτο ἐφ' ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ὅπερ ἦν σύμβολον τοῦ τὸν Οἰδίποδα τεθνάναι ὅπερ γνωρίσας ὁ Οἰδίπους ἀξιοῖ τὸν Θησέα ἐν τάχει παραγενέσθαι.

1459 τἀξίωμ'] βούλημα.

1464 ἄκραν φόβαν κρατός, οὕτως ἀποδώσεις.

1466 οὐρανία] ἀντὶ τοῦ ταχεῖα.

1468 τί μὰν ἀφήσει: τοῦτό φησιν, οὐ μάτην γίνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημίαν ἀλλ' ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ· νῦν δὲ συμφοράν φησι τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας· οἷον ἐπί τινι γίνεται ἡ διοσημία. Fol. 114 b

ἀφῇς] ἀφήσει.

1469 ἅλιον] μάταιον.

1470 οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐφορμᾷ.

1472 τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ] ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

ἡ θέσφατος τελευτή, ἡ θεσπισθεῖσα τελευτή.

1473 ἀποστροφὴ] ἀποφυγή.

1474 τῷ] τίνι τεκμηρίῳ;

συμβαλὼν] νοήσας, στοχασάμενος.

1478 ἀμφίσταται] περιίσταται ἡμῖν μέγας ψόφος.

1480 ἵλαος, ὦ δαῖμον: εὐσεβέστατα ὁ χόρος εὔχεται πρὸς τὸν θεὸν εἰ ἐπί τινι χαλεπῷ ταῦτα πράττει ἵλεων αὐτὸν γενέσθαι· ὅρα οὖν ὅτι ἡ συμφορὰ ἐπὶ τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται.

λείπει τὸ ἔσο.

γᾷ] τῇ Ἀττικῇ.

1481 ἀφθεγγὲς] χαλεπόν.

1482 ἐναισίου δὲ συντύχοιμι] μηδὲ πονηρῷ τινι συντύχω.

---

1 τῶν τοῦ χοροῦ Br. — 9 et 11 διοσημείαν et διοσημεία L, corr. Dind. — 21 ἵλεως l.

1484 ἀκερδῆ χάριν] ἧς φαῦλον τὸ κέρδος.
μετάσχοιμι] ἀντὶ τοῦ σχοίην.
1486 ἀνὴρ] ὁ Θησεύς.
1488 τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστόν: τί τὸ πιστὸν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου, τῇ τοῦ Θησέως δῆλον ὅτι; ἀντὶ τοῦ τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ Θησεῖ;
1490 δοῦναι σφιν: ὅτι ἡ σφιν ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας κεῖται· ἔδει γὰρ ⟨εἰπεῖν⟩ τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν.
ἀντὶ τοῦ αὐτῷ (κατὰ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς) ἃ πάροιθ' ὑπεσχόμην.
1491 ἰὼ παῖ: θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ· ἐπείγει γὰρ τὸ πρᾶγμα.
1493 ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ἄκραν ἵν' ᾖ ἐπ' ἄκραν πέτραν.
γύαλον] ἀντὶ τοῦ πέτραν.
1494 χ.
Ποσειδαονίῳ] Ποσειδῶνι.
ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶν ἐστιν ἐνάλιος θεός, ὁ δὲ ἑτέρως ἐσχημάτισεν κτητικώτερόν πως διὸ κεῖται τὸ χ.
1495 ἀγιάζων] ἀγίζων.
1500 κοινὸς] ὑμῶν τε καὶ Οἰδίποδος.
1503 ἐπιρράξασα] ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν.
1506 τύχην] ἐπιτυχίαν.
1507 νέορτον] ἀντὶ τοῦ νέον.
1508 τὸ ἑξῆς, καί σε μὴ ψεύσας.
1512 σημάτων προκειμένων] οἷον διὰ τῶν σημείων.
Fol. 115 a 1519 γήρως ἄλυπα] ἕως γήρως.
τῇδε κείσεται] γράφε σῇ τε κείσεται.

---

8 ὅτι] excidit χ. — 9 εἰπεῖν add. Br. — 19 Ποσειδῶνος L, correxi.

1523 μήθ' οὗ κέκευθε] μήτε ὅπου κρύπτεται ὁ χῶρος.

1525 εἰ μὲν βαρυτόνως γειτόνων τῶν Θηβαίων εἰ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ γειτνιῶν ὁ τάφος.

1526 ἐξάγιστα] καθαρά· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ἅγος τοῦτο. οὕτως, ἐξάγιστα ἀντὶ ἁγνὰ καὶ μὴ οἷά τε ῥηθῆναι· καὶ ἐπὶ τούτου γὰρ χρῶνται πολλαχοῦ.

1530 χρησίμως καὶ τοῦτο ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς παραδιδόναι τὸ ἀπόρρητον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ ὑπὲρ τοῦ μέχρι τοῦ παντὸς διαμεῖναι τὴν ὠφέλειαν τοῖς Ἀθηναίοις δι' ἧς τῶν Θηβαίων κρατήσουσιν.

1533 ἀδῆον] ἀδήωτον.

1535 κἂν δικαίως τις πολιτεύηται πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται.

1541 ἐντρεπώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα· Ὅμηρος

ἐντροπαλιζόμενος.

1542 ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν ὑμῖν πέφηνα ὥσπερ ὑμεῖς τῷ πατρί.

1543 σφὼ] ὑμεῖς.

1547 οὐ πταίει ὁ ὑποκριτὴς ἀλλ' εὐθὺ ἄπεισιν ὥσπερ ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ· πάνυ δὲ σεμνῶς καὶ τοῦτο Ἑρμῇ προσέθηκεν.

1549 φῶς ἀφεγγές: ὃ τῷ νῷ ὁρᾶται, οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς.

1553 πρόσπολοί τε σοὶ] οἱ Ἀθηναῖοι.

1556 τὰν ἀφανῆ θεὸν] τὴν Περσεφόνην φησίν.

---

3 γειτόνων in textu L. — 7 πολλαχοῦ] nullum exemplum. — 18 Il. ρ 109. — 22 εὐθὺς A. — 24 Ἑρμοῦ L, corr. Elmsl. — 25 ὁρᾷ L, correxi.

1558 ἐννυχίων] τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκότῳ διατριβόντων, τεθνηκότων.

Fol. 115b 1560 λίσσομαι | μήτ' ἐπιπόνῳ: τὰ ἑξῆς μὲν δῆλα ἐκ τῆς λέξεως τὸ δὲ δίδου μοι τοῦτο ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν· ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον, δίδου μοι τὸν ξένον κατανύσαι τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα καὶ Στύγιον δόμον μήτε ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυηχεῖ μόρῳ· εὔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι.

1565 καὶ μάταν | πημάτων: τὸ μάτην ἱκνουμένων ἔν τινι τρόπῳ εἴρηκε παρ' ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἁμαρτήματα τῷ Οἰδίποδι ἀκουσίως ἐγένετο· καὶ νῦν οὖν κατὰ τοῦτο μάτην ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑποσχεῖν αὐτόν.

1567 ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Οἰδίποδα.

1568 ὦ χθόνιαι θεαὶ] ὦ Ἐρινύες.

1569 θηρὸς] τοῦ Κερβέρου.

1571 εὐνᾶσθαι] κοιμᾶσθαι.

κνυζεῖσθαί τ'] λείπει τὸ φασίν· ὁ γὰρ νοῦς τοιοῦτος, ὃν φασι κοιμᾶσθαι κνυζεῖσθαί τέ φασι· τοῦτο δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν εἰπὼν λόγος αἰὲν ἀνέχει, ἤρκει δὲ εἰ κατ' ἔλλειψιν ἐξενήνεκτο ὁ λόγος.

1573 λόγος αἰὲν ἀνέχει] ἀντὶ τοῦ φασίν.

1574 ὅν, ὦ Γᾶς παῖ: τὸν Κέρβερον ἐξευμενίζομαι τῷ ξένῳ ὁρμωμένῳ καὶ περῶντι νερτέρας νεκρῶν πλάκας ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι.

ἐπανέλαβε: τῷ δὲ ἑνικῷ κέχρηται ἀντὶ πληθυντικοῦ· λέγει γὰρ τὰς Εὐμενίδας, ταύτας δὲ οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ γενεαλογεῖ.

---

3 ζ^{τ} in margine L. — 12 ἀκουσίῳ Doederl. — 13 ὑπίσχειν L, corr. Wolff. p. 184. — 19 κνύζεσθαι L, corr. Elmsl. — 21 ἐξενήνεκται L, corr. Lasc. — 28 ἐν ἀρχῇ] v. 40.

1578 σέ τοι κικλήσκω: τουτέστι τὸν διὰ παντὸς κοιμώμενον· φησὶ δὲ τὸν Θάνατον ὥσπερ δαίμονά τινα ὄντα· πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο, τὸν Πλούτωνα, τὴν Περσεφόνην, τὸν Κέρβερον καὶ νῦν πρὸς τὸν Θάνατον αὐτόν. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον αἰένυπνον ἀείυπνον· οὕτως ἀποδιδόασι.

1579 ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως: ἀντὶ τοῦ συντόμως· ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος εἷς τῶν ἀκολουθησάντων Θησεῖ Θεραπόντων· καὶ ἀφῖκται ἕνια ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων ἐπὶ τῆς ἐρημίας· οὐ γὰρ πάντα δυνατὸν ἦν θεάσασθαι.

1584 τὸν ἀεὶ βίοτον: τὴν ζωήν· εἰώθασι γὰρ τὸ ἀεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάσσειν· Ὅμηρος

ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.

τὸ μακρὸν γῆρας.

1587 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε: ὑπερβατόν, ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε εἶρπεν ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος καὶ σὺ παρὼν οἶδας.

1588 ὑφ' ἡγητῆρος] κατὰ συναλοιφήν, λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς ἡγητῆρος.

1589 ἐξηγούμενος] προηγούμενος.

1590 ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην: ὃν ἐν ἀρχῇ εἶπεν χαλκόπουν ὁδὸν τοῦτον νῦν ὑποτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου· καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευσεν διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον τὸν τόπον καταβάσιον ἔχειν εἰς Ἅιδου καί

---

15 Il. ν 517. ἔχων L. — 18 ὑφ' ἡγητῆρος (ut in textu L) Lasc. — 20 συναλιφὴν L, corr. Lasc. — 23 ἐν ἀρχῇ] v. 57. — 24 ὁδὸν L, οὐδὸν Lasc., corr. Neuius. — 27 κατάβασιν Lasc.; v. Thesaur. 4 p. 1024.

εἰσιν οἳ δι' αὐτῆς τὴν ἁρπαγήν φασι τῆς Κόρης γενέσθαι.

ὀδὸν] *ἀντὶ τοῦ οὐδόν.*

1592 *μιᾷ*] *ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν.*

1593 *κοίλου πέλας κρατῆρος: τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται· λέγει δὲ δι' οὗ καταβῆναί φασι τὴν Κόρην ἁρπαγεῖσαν· Πειρίθου τε, φησί, κεῖται ξυνθήματα οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς* ⟨*εἰς*⟩ *Ἅιδου καταβάσεως· ἁμάρτυρον δὲ εἰ διὰ τούτου τοῦ τόπου κατῆλθον· πιθανῶς δὲ ὁ Σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς Ἀττικῆς φησὶν* [*δὲ τὸ*] *ἐνταῦθα τὴν εἰς Ἅιδου κατάβασιν Οἰδίποδος γενέσθαι.*

1595 *ἐφ' οὗ μέσου: μέσου ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ κρατῆρος ὅ ἐστι τοῦ μυχοῦ στάς.*

στὰς] *σταθεὶς καὶ μηκέτι ὁδεύσας.*

τοῦ τε Θορικίου πέτρου: ταῦτα γνώριμα τοῖς ἐγχωρίοις· Θόρικος δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

1596 *ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς, κοίλης δὲ ἀχέρδου τῆς τὸν πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον, σαπέντα.*

1599 *λουτρὰ*] *ἐπὶ τὸ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ τελευτῆς.*

1600 *τώδ' εὐχλόου Δήμητρος: εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει· καὶ Εὔπολις Μαρικᾷ*

ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι· θῦσαι γάρ με δεῖ
κριὸν χλόῃ Δήμητρι

---

1 *φησι* L, corr. l. — 4 *οὐδῶν*, corr. Lasc. — 8 *καρῆναι φησι* L, corr. Lasc. — 10 *εἰς* add. Suid. v. *ξυνθήματα*. — 13 *φησὶ* L. *δὲ τὸ* del. Lasc. — 14 *Οἰδίποδος*] *Θησέως* Br. — 19 *Θόρικος*] de accentu v. Thesaur. 4 p. 400. — 22 *ἀφανισθῆναι* L, corr. Lasc. — 26 fr. VII (II p. 502).

ἔνθα δηλοῦται ὅτι καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται, οὕτω δὲ τιμᾶται ⟨ἐκ⟩ τῆς κατὰ τῶν κήπων χλόης· θύουσί τε Θαργηλιῶνος ἕκτῃ.

1601 ἐπιστολὰς] ἐντολάς, πράξεις. Fol. 116a

1603 ᾗ νομίζεται] ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

1606 Ζεὺς χθόνιος] πάνυ σεμνῶς τὸ χθόνιος οἷον μύκημα ἐγένετο καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ προδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἔδει ἀποτάττεσθαι τὸν Οἰδίποδα.

1608 οὐδ' ἀνίεσαν] οὐκ ἀνέπεμπον.

1611 πτύξας] περιπλέξας.

1614 τροφὴν] γηροκομίαν.

1617 ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησεν.

1621 λύγδην] λύζοντες.

πάντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· κατ' ἐπικράτειαν δὲ πάντες ἔφη ἑνὸς μὲν ὄντος τοῦ ἄρσενος, τοῦ Οἰδίποδος, δύο δὲ τῶν θηλειῶν· ὅμοιον τῷ

Μοῦσαι καλαὶ κἄπολλον οἷς ἐγὼ σπένδω.

1624 θώυξεν] ἐκάλεσεν, ἐβόησεν.

1630 οἱ] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν.

1632 πίστιν ἀρχαίαν] διὰ τοῦ ἀρχαίαν βούλεται λέγειν ἀρχὴν πίστεως.

1634 ὅσ' ἂν] ὅσα ἄν.

1642 δικαιοῦν] δίκαιον νομίζειν.

1646 ἀστακτὶ] πολυστακτί, πολυδακρύτως.

1648 ἐξαπείδομεν] ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρῆ-

---

1 ἔνθα] in Eupolidis commentariis a Didymo confectis (Wolf. p. 15); ἔνθεν δῆλον ὅτι Tricl. θηλείᾳ Stoeckerus p. 14. — 2 ἐκ add. Lasc. τὸν κῆπον l. — 3 τε] δὲ Br. — 10 οὐκ] οὐδ' Br. — 12 γηρωκομίαν (ω ex o) L, corr. Lasc. — 17 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 18 Callim. fr. 83c.

σθαι ταῖς προθέσεσι· παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος ἐκ τῶν σχημάτων μηνύων.

Fol. 116b 1650 ἄνακτα δ' αὐτόν: τὸν δὲ Θησέα εἴδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χεῖρα ἐπίσκοτον ὀμμάτων ὅ ἐστι τῇ χειρὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους ἢ τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον.

1653 βαιὸν] ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον, οὐ μετὰ πολύ.

1659 ἐξέπραξεν] ἀνεῖλεν.

1661 ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὔνουν διαστὰν ὅ ἐστι χάσμα αὐτῷ εὔνουν ἐγένετο.

1662 ἀλύπητον] γράφε ἀλάμπετον.

1664 ἐξεπέμπετ'] ἐξέπνευσεν.

ἀλλ' εἴ τις] ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

1665 εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν: εἰ δέ τις οἴεταί με μὴ φρονοῦντα τοῦτο λέγειν οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι οὐδὲ συγκαταθείμην ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω.

1666 παρείμην] παραχωρήσαιμι.

1667 χοὶ προπέμψαντες φίλων] ἀντὶ τοῦ ὁ Θησεύς.

1669 φθόγγοις δὲ σημαίνουσιν: αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτοῦ ἀπολοφύρονται ἐφ' οἷς τε νῦν σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον καὶ ἅπερ ἐκδέξεται αὐτάς· καὶ ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος οὐκ εὐκαταφρόνητα.

1670 τὸ ἑξῆς, ἔστι νῶιν στενάζειν οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατρὸς αἷμα ἄλλο δὲ μὴ ἀλλὰ πολλὰ δῆλον ὅτι.

1674 ἄλλοτε μὲν πόνον: πρότερον μέν τινα ἐπάσχομεν ἐπὶ τῷ πατρὶ τὸ δὲ πύματον τοῦτο καὶ ἔσχατον

---

4 ἴδομεν L, corr. Br. — 5 τοῦ] τῆς L, corr. Lasc. ἐπίσκιον Lasc., ἐπίσκοπον l. — 17 τοῦτο] τοῦ L, corr. Elmsl. — 19 παραχρήσαιμι L, συγχωρήσαιμι Suid. v. παρείμην, corr. Lasc. — 24 δράματος] ἄρ' (ex ἆρ') L, corr. Lasc.

τὸ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ οὕτω παράδοξόν ἐστιν ὡς μηδὲ λόγον εὑρέσθαι ἐπ' αὐτοῖς δυνατὸν εἶναι.

1675 *ἀλόγιστα παροίσομεν*] ἀδιήγητα κακὰ βαστάξομεν.

1676 *ἰδόντε καὶ παθούσα: πολλαχοῦ τῷ σχήματι χρῆται ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρενικὰ τιθείς· καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ*

ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὐστήτην φόνου·

καὶ πάλιν

ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθα·

καὶ *Ὅμηρος*

τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι·

καὶ *Ἡσίοδος*

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴσαν προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις.

ἀντὶ τοῦ *ἰδοῦσαι καὶ παθοῦσαι.*

1677 *οὐκ ἔστι κ. ἑ.*] οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ πάθους.

1678 *ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις: ὡς μάλιστά τις ποθήσαι μαθεῖν ὅπως βέβηκεν οἷον παραδόξως· καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου δοκοῦντος εἶναι.*

---

2 αὐτοῖς] αὐτῷ Br. — 3 *βαστάξομεν* L, corr. Suid. v. *ἀλόγιστα*. — 5 *πα* L. — 8] v. 979. *ὦ* L. — 11] v. 1003. — 14 Il. ε 778 ubi vulgo *αἳ* (pro *τώ*). — 16] Op. v. 197. *χθονὸς*] *χθ* ex *λε*. — 17 *λευκοῖσι* L. — 18 *ἴσαν*] *ἴτον* apud Hesiodum. — 24 *ποθῆσαι* L, corr. Neuius.

ὡς ἂν ἐπιποθήσαις τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν.

1679 τί γάρ; ὅτῳ μήτ' Ἄρης: πρὸς τὸ ἄνω, τί γάρ ἐστιν εἰκονίσαι ἐκείνῳ πάνυ ᾧ τινι μήτε πόλεμος μήτε νόσος ἐπῆλθεν ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ;

1683 τὸ τάλαινα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.

νῷν] ἡμῖν, ἐμοὶ καὶ Ἰσμήνῃ.

1685 πῶς γὰρ ἥ τιν' ἀπίαν | γᾶν: ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι τροφῆς τύχοιμεν; ἀπίαν δὲ γᾶν τὴν μακρὰν καὶ ἄπωθεν οὖσαν.

1687 δύσοιστον: τὴν δυσπόριστον ἵν' ᾖ τοῦ πάθους ἐπίτασις ὅτι ⟨εἰ καὶ⟩ τροφῆς εὐπορήσαιμεν ἀηδῶς προσοισόμεθα τοῦ πατρὸς ἐστερημέναι.

Fol. 117a 1692 ὦ δίδυμα τέκνων: ταῦτα ὁ χορὸς παρηγορῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν· φέρε οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἱμαρμένον καλῶς.

1695 μήδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον: ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι.

1696 οὔ τοι καταμέμπτως ἔβη: οὐκ ἐν τοιούτοις ἔσται ὥστε καταμέμφεσθαι ἤτοι ὡς ἂν ἐπικουφίζοντος αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως· ἢ οἷον οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα.

1697 πόθος καὶ κακῶν: οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτὰς αἱ δὲ οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται καί φασιν, ἦν ἄρα τις καὶ κακῶν πόθος ὡς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ μὴ ὁρῶντος ἐστέργομεν αὐτὸν καὶ νῦν

2 ἄνω] v. 1677. — 3 ᾧ] ὦ L, corr. Lasc. — 10 ἄποθεν L, corr. Br. — 12 εἰ καὶ add. Br. — 17 φλέγεσθον] φλέγεσθαι l. — 19 κατάμεμπτος L, correxi. ἔβη] ἔβη τον, τον deleto L. — 20 ἐπικουφίζοντες L, corr. Lasc. — 27 στέργομεν L.

μὴ παρόντα ποθοῦμεν ὡς ὅτε ἐν χεροῖν κατεῖχον τὸν Οἰδίποδα περιέστελλον καὶ ἐθεράπευον.

1698 καὶ γὰρ ὃ μηδαμῆ: καὶ γὰρ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα ἐποθοῦμεν θεραπεύειν καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν.

1702 ἀφίλητος] λείπει τὸ ἦς.

1703 καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς] καὶ τανῦν μὴ γένοιό μοι ἄφιλος.

1705 ἃς ἔχρηζε κ. ἑ.] ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέθανεν.

1711 τὸ σὸν] τουτέστι τὸ παρὰ σὲ ἄχος τηλικοῦτόν ἐστιν.

1713 τὸ ἐξῆς, μὴ ἔχρηζες ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφελες.

ἀλλ' ἔρημος] ἔρημος δέ.

μεμονωμένος τῶν συγγενῶν.

1720 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν: ἐπεὶ ὁ Οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανεν μὴ λίαν θρηνεῖτε.

1723 δυσάλωτος οὐδείς] δύσληπτος ἀλλ' εὐάλωτος.

1725 ὡς τί ῥέξωμεν;: κατὰ κῶλον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς· καὶ μή τινι ἀπίθανον δόξῃ καὶ ἀνοικονόμητον καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν τὴν Ἀντιγόνην ὀπίσω ἀπιέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον μὴ ἐπισταμένην τὰ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν ἀλλὰ τὸ ἦθός ἐστι τὸ παθητικὸν καὶ μάλιστα πράττουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασιν ἀεὶ ἐπιφοιτᾶν θέλουσαι τοῖς τῶν θανόντων τάφοις.

---

3 ὁ μηδαμῆ (ut in textu) L, corr Lasc. — 8 ἄφιλος] ἄφίλ° L. — 21 καὶ τὸ] καὶ omitt. Br.; an τὸ καί? — 24 τὸ παθητικὸν] τὸ delet Wunderus coll. schol. Electr. v. 660. καὶ ⟨ὃ⟩ μάλιστα Lasc.

1729 τὸ ἑξῆς, οὐχ ὁρᾷς καὶ τόδε ὡς ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός; τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου κατ' ἀκόλουθον τῆς Ἀντιγόνης.

Fol. 117b 1740 χ.

σφῷν] κακῶς ἡ ἀντωνυμία διὸ τὸ χ.

1751 τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον τὸ δὲ τῆς διανοίας σαφές· φησὶ γὰρ ὁ χορός, μὴ θρηνεῖτε, ὦ παῖδες· νέμεσις γάρ ἐστι τοῦτον θρηνεῖν ᾧ τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριν ἀπέβη· οὐ χρὴ οὖν τούτους πενθεῖν οἷς κεχαρισμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν.

1760 παραφύλαξον τὴν τέχνην πῶς καὶ αἱ νέαι μὲν ἄπειροι ⟨τῶν⟩ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν λοιπὸν ⟨δὲ⟩ [ἔνια] παρὰ τοῦ Θησέως μανθάνομεν τίνα ἦν ἔνια τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος. τὰ τελευταῖα καὶ δυστραπελώτερα καὶ οὐ ῥᾳδίως ἐστὶν αὐτῶν κατακρατῆσαι ἐν τῇ ἐξηγήσει· πεποίηται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἀσαφέστερον.

1768 εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα, τὸ μὴ λεχθῆναι ἡμῖν, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι.

1772 τοῖσιν ὁμαίμοις] Ἐτεοκλεῖ καὶ Πολυνείκει.

1774 πρόσφορα] ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

Σοφοκλέους Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ.

εὗρες, Σοφόκλεις, ἐν σοφοῖς μέγα κλέος·
ἀλλοτρίας γὰρ συμπλέκων θρηνῳδίας
ἅπαντας ἡμᾶς πενθίμους ἀπειργάσω.

---

7 σαφὲς] ἀσαφὲς L, corr. Herm.; cf. schol. Oed. Tyr. v. 324. ὁ χορὸς] Theseo tribuit Heathius. — 12 τῶν add. Lasc. δὲ addidi. — 13 ἔνια inclusi.

I.

INDEX SCRIPTORUM.

Acesodorus 446, 5.
Aeschylus Agam. 57 p. 441, 26. Choeph. 889 p. 31, 19. Pers. 271 p. 66, 24. 436 p. 286, 5. Prometh. 726 p. 263, 6. 1017 p. 389, 17. Sept. 3 p. 166, 10. 661 p. 7, 21. 724 p. 454, 3. Suppl. 661 p. 7, 21. 713 p. 414, 8. — Fragm. Θρῆσσαι (Nauck. p. 20) p. 13, 7. 69, 18. fr. 78 p. 71, 16. 81 p. 438, 4. 89 p. 62, 20. 122 p. 431, 26. 156 p. 109, 12. 167 p. 193, 6. 169 p. 20, 6. 239 p. 15, 3. 375 p. 118, 13. 376 p. 445, 12. 377 p. 445, 18.
Agathon Historicus, C. Muelleri fr. IV p. 315, 19.
Alcaeus Bergk. fr. 23 p. 166, 6. 97 p. 171, 26. 116 p. 443, 2.
Alcman fr. 58 p. 452, 6.
Anacreon fr. 78 p. 224, 16.
Andron Hist. fr. 11 p. 446, 12.
Androtion Hist. fr. 45 p. 435, 3.
Antimachus 397, 6.
Apollodorus Biblioth. 2, 7, 8 p. 295, 22. 3, 15, 3 p. 264, 17. fr. 9 p. 426, 11. 32 p. 460, 18. 33 p. 401, 2. 34 p. 435, 21. v. et. Historicos.
Apollonius Rhodius Argon. α 757 p. 137, 8. δ 477 p. 124, 3.
Aratus Phaenom. 225 p. 288, 7.
Archilochus fr. 7 p. 107, 1.
Arctinus (Kinkel. p. 33) p. 364, 11.
Argolici scriptores 118, 5.
Aristarchus Tragicus fr. 5 p. 452, 22.
Aristocrates Hist. fr. 6 p. 296, 11.
Aristophanes Nub. 1005, p. 435, 7. Plut. 21 p. 167, 20. Ran. 103 p. 109, 22. Vesp. 1428 p. 302, 25. Dindorf. fragm. 215 p. 118, 15. 299 p. 438, 6. v. et. Comicos.
Aristophanes Byzantius fr. II p. 64, 22.
Aristoteles fr. 266 p. 435, 15.
Arizelus Hist. 402, 18.
Astydamas Trag. fr. 9 p. 401, 4.

Bias 65, 6. 228, 8.

Callimachus 251, 28. fr. 21 p. 414, 9. 26 p. 219, 20. 83ᵉ p. 463, 18. 123 p. 426, 14. 124 p. 416, 27. 141 p. 198, 27. 143. p. 4, 22. 207 p. 223, 16. 209 p. 231, 19. 210 p. 248, 25. 272 p. 395, 12. 273 p. 427, 22. 274 p. 279, 20. 431 p. 298, 14. 529 p. 267, 10.
Chilon 228, 8.
Comici 76, 18. 234, 11. 351, 16. Aristoph. fr. 231ª p. 397, 18 (87, 22).
Comoed. Meinek. fr. CCCXXXVI p. 26, 10. — 85, 19. 103, 7.
Crates Hist. fr. 5 p. 404, 7.

Cratinus fr. VII p. 424, 23. XVII p. 11, 1. CLVI p. 238, 15.
Creophylus Epic. fr. 3 p. 296, 11.
Cyclia, Epigoni 419, 17 (omisit Kinkelius). Thebais fr. 3 p. 453, 22. — 84, 25. 353, 1.
Cypria fr. 12 p. 110, 23. (Kink. p. 18) p. 381, 16.

Demosthenes 166, 7. de cor. p. 269 p. 233, 23.
Didymus fr. 1 p. 408, 4. 2 p. 413, 4. 3 p. 437, 12. 4 p. 213, 19. 5 p. 216, 25. 6 p. 252, 12. 8 p. 39, 3. 9 p. 88, 22. — p. 100, 1. 343, 12. 447, 19.
Dinias Hist. fr. 2 p. 118, 6.

Epicharmus fr. 1 p. 62, 18. 58 p. 83, 8.
Epimenides fr. 9 p. 399, 11.
Euphorion fr. LII p. 432, 15 (455, 7).
Eupolis fr. VII p. 462, 26.
Euripides p. 226, 22. Alcest. 801 p. 38, 8. Bacch. 486 p. 271, 18. 1078 p. 271, 12. Cycl. 102 p. 20, 9. Hecub. 828 p. 46, 20. Hipp. 223 p. 281, 13. 238 p. 142, 20. 247 p. 27, 9. 256 p. 250, 1. 612 p. 412, 16. Med. 48 p. 48, 27 et 289, 3. 222 p. 409, 12. 263 p. 218, 2. 1074 p. 247, 8. Orest. 12 p. 423, 17. 286 p. 209, 15. 1378 p. 279, 23. Phoen. 1099 p. 221, 22 et 222, 18. 1168 p. 30, 22. 1759 p. 212, 3. 4. Rhes. 282 p. 292, 8. Suppl. 104 p. 411, 17. — Nauck. fr. p. 322 p. 277, 16. p. 398 p. 91, 10. fr. 175 p. 8, 2. 337 p. 67, 9. 650 p. 396, 15. 785 p. 350, 3. 887 p. 254, 9. 1009 p. 71, 10. 1010 p. 290, 19. — p. 82, 4. 178, 4. 226, 22.
Fragmenta adesp. Trag. 379 p. 248, 20. 381 p. 159, 1. 382 p. 454, 7. 383 p. 298, 3. dubia p. 134, 23. 216, 3. 247, 8. 376, 23. 24. 413, 14. 468, 26.

Hecataeus Milesius fr. 361a p. 452, 33.
Hellanicus Gramm. p. 357, 19.
Herodianus περὶ καθολ. προσῳδίας γ' p. 103, 11. ε' p. 410, 11. ιβ' p. 135, 21.
Herodorus (L falso Ἡρόδοτος) fr. 26 p. 295, 6.
Herodotus II, 55 p. 290, 18. II, 57 p. 290, 14. II, 171 p. 357, 20. v. et. Historicos.
Hesiodus Opp. 30 p. 283, 3. 40 p. 450, 12. 193 p. 365, 5. 197 p. 465, 16. 293 p. 252, 11. 382 p. 74, 2. Scut. 83 p. 272, 20. 353 p. 282, 3. Theog. 88 p. 355, 2. 126 p. 104, 25. 312 p. 341, 9. 321 p. 307, 26. 425 p. 451, 7. 530 p. 286, 9. 869 p. 239, 2. — fragm. 117 p. 128, 14. 130 p. 296, 5. 150 p. 344, 5.
Historici p. 12, 15. 19, 9. 71, 12. 80, 22. 84, 25. 85, 22. 90, 15 (Apollod. 2, 8). 91, 10. 101, 14. 102, 17. 134, 12. 163, 17. 174, 24. 175, 17. 185, 24. 193, 21. 231, 6. 262, 18. 264, 5. 15. 18. 278, 3 (Herodotus I, 29). 282, 23. 290, 6. 295, 20, 26. 305, 3 (Apollod. 2, 7, 8). 307, 14. 314, 18. 315, 5. 6. 321, 24. 339, 10. 13. 341, 12. 353, 1. 357, 5. 10. 359, 20. 363, 22. 364, 1. 11. 368, 24. 381, 16. 399, 16. 402, 15. 433, 6. 434, 1. 21. 435, 11. 436, 6. 446, 8. 10. 447, 4. 452, 20. 453, 14. 454, 4. 462, 1. 8.

Homerus Il. α 16 p. 250, 27. 37 p. 359, 19. 65 (ε 177) p. 18, 6. 101 p. 182, 5. 122 p. 90, 20. 132 p. 102, 16 et 381, 14. 147 p. 291, 11. 232 p. 41, 19. 247 p. 63, 15. 297 p. 391, 16. 348 (τ 282) p. 22, 8. 440 p. 261, 18. 459 p. 29, 21. 513 p. 430, 7. 576 p. 365, 9. β 93 p. 171, 18. 147 p. 291, 11. 165 p. 34, 27. 295 p. 112, 3. 392 p. 233, 9. 393 p. 319, 25. 440 p. 261, 18. 494 (κατάλογος) p. 367, 22. 520 p. 193, 10. 527 p. 323, 15. 535 p. 323, 16. 541 p. 365, 24. 548 p. 362, 25. 594 (ω 602) p. 11, 23. 606 p. 299, 18. 701 p. 199, 18. 742 p. 292, 23. 749 p. 135, 13. 750 p. 290, 9. 783 (ω 615) p. 110, 15. 834 p. 328, 28. γ 18 p. 39, 4. 179 p. 310, 2. 277 p. 138, 5. 288 p. 419, 25. δ 43 p. 348, 18. 52 p. 98, 3. 9. 122 p. 360, 6. 151 p. 310, 21 et 318, 2. 223 p. 312, 21. 404 p. 430, 2. 535 p. 99, 17. 539 p. 280, 18. ε 255 p. 119, 19. 193, 15. 279, 17. 291, 8. 257 et 261 p. 119, 19. 531 p. 83, 10. 250, 24. 778 p. 145, 3. 465, 14. ζ 153 p. 19, 14. 202 p. 53, 20. 232 p. 101, 7. 264 p. 48, 4. 347 p. 175, 8. 413 p. 46, 8. 418 p. 51, 1. 429 p. 46, 10. 432 p. 44, 25. 460 p. 45, 3. 464 p. 230, 18. 476 p. 48, 14. 490 p. 29, 11. η 180 p. 99, 8. 181 p. 90, 12. 219 p. 4, 1. 242, 7. 262 p. 371, 12. ϑ 281 p. 85, 6. ι 15 p. 246, 4. 144 et 287 p. 110, 22. 312 p. 353, 10. 322 p. 90, 3. 633 p. 114, 9. 634 p. 114, 11. κ 8 p. 406, 11. 278 p. 1, 16. 352 p. 235, 8. 411 p. 68, 16. 437 p. 265, 3. 464 p. 109, 3. 469 p. 282, 19. 521 p. 310, 10. λ 68 p. 355, 27. 105 p. 322, 25. 241 p. 71, 5. 328 p. 112, 12. 365 p. 173, 3. 532 p. 24, 26. 674 p. 380, 7. 677 p. 4, 13. 832 p. 415, 9. μ 408 p. 226, 5. 462 p. 410, 10. 463 p. 284, 16. ν 237 p. 16, 21. 301 p. 263, 11. 337 p. 9, 16. 517 p. 461, 15. 569 p. 26, 3. ο 39 p. 44, 3. 563 p. 83, 10. π 7 p. 346, 2. 111 p. 74, 9. 162 p. 310, 8. 235 p. 171, 15. ϱ 32 p. 147, 17 et 277, 15. 109 p. 459, 18. 219 p. 297, 15. 447 p. 343, 18. τ 268 p. 53, 17. 288 p. 150, 23. 395 p. 19, 18. υ 144 p. 246, 5. φ 118 p. 274, 10. 221 p. 190, 16. 237 p. 280, 3. 278 p. 361, 8. 485 p. 4, 18. 551 p. 215, 6. χ 31 p. 164, 7. 55 p. 223, 10. 308 p. 307, 18. 424 p. 149, 3. 467 p. 343, 16. 482 p. 383, 3. ψ 230 p. 271, 5. 507. p. 374, 17. 759 p. 331, 8. ω 54 p. 266, 28. 454 p. 207, 21. 524 p. 109, 8. 527 p. 287, 18. 725 p. 309, 18. 753 p. 358, 19.

Odyss. α 2 p. 214, 20. β 267 p. 337, 3. γ 10 p. 136, 23. 304 p. 117, 14. 412, p. 364, 2. δ 1 p. 419, 20. 14 p. 128, 10. 535 p. 123, 11. 607 p. 14, 22. 782 p. 401, 20. ε 319 p. 234, 22. 337 p. 315, 13. ζ 168 p. 190, 18. ϑ 162 p. 267, 7. 215 p. 382, 13. 362 p. 101, 1. ι 246 p. 311, 2. 298 p. 30, 19. 301 p. 332, 25. 316 p. 215, 12. 392 p. 56, 21. 411 p. 68, 16. 633 p. 114,

9. 634 p. 114, 11. *κ* 464 p. 109, 3. 519 p. 425, 10. *λ* 109 p. 284, 20 et 285, 7. 408 p. 106, 9. 439 p. 401, 22. *μ* 59 p. 175, 15. *ν* 242 p. 14, 22. 344 p. 97, 3. *ϱ* 23 p. 109, 4 et 377, 19. 219 p. 297, 15. *σ* 130 p. 12, 13. 333 p. 109, 6. *τ* 209 p. 151, 3. 395 p. 19, 18. 435 p. 2, 27. 440 p. 432, 3. 518 p. 110, 4. 562 p. 132, 20. *υ* 132 p. 94, 20. *φ* 54 p. 71, 16. *χ* 424 p. 149, 3. 462 p. 146, 6. *ψ* 296 p. 44, 7. *ω* 97 p. 118, 25. — p. 183, 1.

Iambi p. 468, 24.
Interpretes v. ind. Gr. v. *τινές*.
Isocrates Demon. p. 3 d p. 286, 18.
Ister Hist. fr. 6 p. 447, 4. 9 p. 399, 15. 21 p. 446, 4. 25 p. 433, 11. 27 p. 435, 8. 30 p. 401, 4.

Lysimachides p. 400, 23 (om. Muell.).
Lysimachus fr. 6 p. 402, 18.

Medici p. 350, 19.
Menander fr. I p. 206, 14. III p. 455, 7 CDXXXIII p. 225, 5.
Menecrates Hist. p. 301, 4.

Nicander Ther. 448 p. 223, 8.
Nonnus Dionys. 9, 114 p. 271, 17. 11, 185 p. 17, 17. 43, 385 p. 59, 14.
Nymphodorus fr. 21 p. 417, 21.

Oracula p. 279, 3. 289, 15. 375, 1. 401, 6. 415, 21. 420, 14. 422, 20. 449, 6.
Orphicorum fr. I p. 396, 17.

Paroemiae p. 64, 2. 67, 2. 82, 7. 99, 1. 103, 24. 25. 148, 24. 249, 4. 254, 8. 278, 17. 279, 8. 280, 8. 379, 22. 441, 18. 442, 24.
Pherecrates Com. fr. LXXXII p. 105, 6.
Pherecydes Hist. fr. 34 p. 300, 24. 47 p. 193, 19. 93 p. 127, 6. 105 p. 423, 23.
Phileas Geogr. p. 75, 5.
Philemon Com. fr. CXXXI p. 399, 20.
Philochorus Hist. fr. 31 p. 404, 3. 9. 102 p. 434, 21. 158 p. 444, 17. 197 p. 163, 22.
Philocles Trag. fr. 2 p. 452, 23.
Philosophi p. 104, 21.
Phylarchus Hist. fr. 76 p. 399, 8.
Pindarus Nem. IV 31 p. 146, 23. VIII 21 p. 15, 22. Olymp. II 29 p. 321, 8. Pyth. II 50 p. 135, 1. VIII 95 p. 12, 5. 206, 8. — Fragm. 36 p. 290, 22. 256 p. 197, 19.
Pius interpres p. 39, 5.
Polemon Hist. fr. 41 p. 399, 9. 42 p. 403, 23. 49 p. 426, 4.
Praxiphanes interpres p. 440, 17.

Rhetores p. 353, 14.

Sappho fr. 39 p. 110, 10.
Scriptores, *εἰώθασι ἀπαγγέλλειν* 69, 16. *χρῆσθαι* 161, 10 (229, 8. 459, 7). *λέγειν* 261, 1. 357, 18. 441, 8. *τάσσειν* 461, 13. *καλοῦσι* 2, 25. 164, 5. 182, 23. 246, 3. 274, 18. 292, 7. 430, 10. 452, 3. 462, 6. *λέγουσι* 166, 10. 182, 25. 229, 10. 234, 4. 318, 18. 389, 1. 405, 21. 423, 16. 441, 10. *φασὶ* 43, 9. 146, 17. 396, 20. 419, 13. 420, 22. 434, 16. 440, 8. 441, 13. *τινὲς* 239, 5. 452,

21. οἱ μὲν — οἱ δὲ 269, 20. v. et. ind. Gr. v. *Αἰολεῖς, Ἀττικοί, Ἀττικῶς, γράφε, Δωρικῶς, ἐξηγησάμενοι, ζητοῦσι, Ἠλεῖοι, Ἰακῶς, Ἴωνες, κοινῶς, κωμικοί, Μυτιληναῖοι, νεώτεροι, παλαιοί, παρατηροῦμεν, ποιηταί, συνήθεια, τινές, τραγικὴ λέξις, τραγικοί, ὑπόμνημα, ὑπομνηματισάμενοι, ὑπομνηματισταί, φαμέν.*
Simonides fr. 55 p. 64, 8. 69 p. 36, 15.
Solon fr. 18 p. 251, 27. — 65, 6. 278, 17. 279, 8.
Sophocles Ai. 15 p. 3, 8. 17 p. 406, 13. 21 p. 6, 4. 30 p. 15, 11. 66 p. 13, 10. 74 p. 9, 23. 92 p. 9, 27. 125 p. 206, 5. 148 p. 14, 7 et 17, 1. 253 p. 63, 6. 268 p. 27, 21. 326 p. 88, 22. 384 p. 37, 21. 484 p. 375, 25. 510 p. 45, 17. 579 p. 66, 9. 591 p. 51, 18. 815 p. 73, 24. 819 p. 73, 13. 821 p. 77, 7. 852 p. 73, 2. 902 p. 74, 20. 924 p. 93, 14. 949 p. 78, 12. 1091 p. 13, 7. 1237 p. 90, 5. El. 10 p. 127, 13. 16 p. 97, 12. 98 p. 106, 14. 127 p. 108, 14. 167 p. 238, 21. 173 p. 137, 22. 190 p. 124, 17. 326 p. 273, 16. 424, p. 424, 19. 456 p. 100, 12. 510 p. 45, 17. 516 p. 121, 5. 528 p. 129, 22. 556 p. 131, 26. 591 p. 51, 18. 612 p. 131, 6. 616 p. 131, 17. 665 p. 66, 5. 725 p. 390, 11. 821 p. 144, 20. 830 p. 37, 19 et 138, 10. 940 p. 144, 2. 942 p. 144, 6. 979 p. 465, 8. 1003 p. 465, 11. 1118 p. 102, 13. 1288 p. 155, 15. 1398 p. 156, 13. Oed. Tyr. 1 p. 166, 14. 5 p. 174, 20. 18 p. 167, 6. 25 p. 434, 12. 69 p. 275, 29. 314 p. 13, 18. 329 p. 181, 3. 530 p. 354, 28. 613 p. 189, 10. 803 p. 10, 21. 928 p. 66, 5 et 199, 15. 1061 p. 202, 26. Antig. 45 p. 146, 19. 48 et 86 p. 121, 23. 61 p. 145, 21. 67 p. 219, 3. 190 p. 166, 11. 242 p. 88, 22. 292 p. 8, 2. 450 p. 85, 20. 549 p. 120, 16. 751 p. 274, 7. 803 p. 142, 26. 818 p. 383, 3. 889 p. 259, 5. 911 p. 200, 27. 949 p. 120, 16. Trach. 22 p. 280, 22. 29 p. 74, 11. 352 p. 254, 21. 402 p. 303, 12. 436 p. 55, 26. 1074 p. 31, 14. 1090 p. 40, 3. 1148 p. 72, 28. Phil. 287 p. 384, 22. 289 p. 371, 21. 473 p. 365, 20. 475 p. 361, 9. 643 p. 369, 9. 735 p. 373, 14. 1305 p. 4, 2. Oed. Col. 19 p. 404, 17. 39 p. 168, 11. 57 p. 409, 26 et 461, 24. 94 p. 456, 25. 100 p. 425, 13. 487 p. 418, 25. 537 p. 263, 18. 603 p. 429, 23. Fragm. 119 p. 420, 24. 143 p. 20, 3. 148 p. 396, 20. 160 p. 425, 9. 169 p. 1, 11. 222 p. 419, 15. 235 p. 270, 18. 292 p. 438, 2. 410 p. 433, 22. 539 p. 427, 8. 582 p. 264, 13. 607 p. 213, 10. 608 p. 389, 18. 663 p. 112, 26. 989 p. 384, 23. — p. 146, 17. 234, 11.

Theocritus I 40 p. 272, 6. XIII, 42 p. 256, 14. XV, 20 p. 74, 2. XV, 83 p. 235, 21.
Theognis 425 p. 451, 7.
Thucydides 7, 77 p. 166, 7.
Tragici 104, 13. 120, 1. 214, 6. 274, 12. 290, 5. 351. 16. 389, 1. 405, 21.

II.

INDEX GRAECUS.

α pro η, τῆς ἀρούρας pag. 211, 22. ἀμφοτέραν ὄχθαν 370, 19. — κατ' ἐπίτασιν, ἄοκνον (Trach. 841) 327, 18.
Ἀβαὶ Λυκίας 197, 17.
ἄβατον 409, 27. ἄβατα 399, 3. 409, 5.
Ἀγαμέμνων, Ἀχιλλεὺς 63, 14. Κάλχας 182, 5. — θυγατέρες τρεῖς (Homerus) ἢ τέσσαρες (Cypria) 110, 22. μήτηρ (Euripides) 91, 10.
ἀγγελία subauditur 200, 3.
ἄγγελος 69, 17 (162, 8). 158, 2. ἀξιόπιστος 137, 10. ἵνα μὴ δισσολογῶσιν οἱ ἄγγελοι 66, 6. οἷος δεῖ εἶναι 150, 16.
ἄγειν, ἄξαι 73, 21. ἄξαι 393, 4. — ἄγειν ἑαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας 304, 20. ἤχθη εἰς χόλον 6, 8 (cf. ἐξάγειν) — med. ὑπὸ ζυγὸν ἄξεται (Ant. 351) 236, 6.
αγηλατεῖν — ἀγηλατεῖν (Tyr. 402) 183, 9.
ἀγῆραος, ἀγηράου χρόνου 247, 16.
ἄγκυρα, χωρὶς ἀγκύρας 148, 24.
ἀγκῶνες (Ai. 805) 68, 22.
ἄγλυφος 404, 18.
ἀγνοεῖν cum infin. 29, 14.
ἄγνωμα (var. Tr. 593) 312, 11.
ἄγος 190, 14. 459, 6. κατ' εὐφημισμὸν καὶ τὰ μιάσματα ἄγη 190, 19.
ἄγραδε Callimachus 219, 20.
ἀγρεύσιμος 377, 22.
ἀγριαίνειν πρός τι 44, 13.
ἀγριέλαιος ἄκαρπος 345, 26.
ἀγύρτης accentus 103, 14.
ἀγχίαλοι (Ai. 135) et ἀμφίαλοι quomodo differant 13, 22.
ἀγὼν Ἑλληνικὸς 134, 10. εἴδη 134, 23.
ἀγωνίαι 33, 8.
ἀγωνιᾶν 1, 2. 172, 2. 281, 11. ἀπό τινος 68, 1. διά τι 281, 5. ἐπί τινι 172, 6. περί τινος 281, 10. ὑπέρ τινος 242, 18.
ἀδάκρυτος act. 181, 10.
ἀδάμαστος (Tyr. 1315) ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος 209, 4.
ἄδεια ποιητικὴ 436, 21. ἀδείᾳ 387, 14.
ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται 213, 5.
ἄδηλος, ἐπ' ἀδήλοις 191, 28.
Ἅιδης, καθ' Ἅιδου 102, 20. 210, 15. 211, 25. 242, 8. 346, 2.
ἀδιάθετος 65, 18.
ἀδιάλειπτος 57, 23. 428, 6. adv. ἀδιάλειπτον 175, 23. ἀδιαλείπτως 111, 5.
ἀδιόδευτος 350, 9.
Ἄδραστος 221, 23. 258, 9. 411, 17. 436, 10.
ἀδυνάτως ἔχειν inf. 335, 18.
ἀεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου 461, 14.
ἀείυπνος 461, 6.
ἀέλπτως 448, 19.
ἀερώδης 87, 9.
ἄζυγος 41, 20. 135, 6.

ἀηδὼ Mytilenaeorum 54, 24. ἦρος ἄγγελος Sappho 110, 10. ἔαρ (ἡμέραν 110, 6) σημαίνει 110, 2.
ἄηθες πρὸς τοὺς θεατὰς — ταῦτα διαλέγεσθαι 104, 15.
ἀημερία (Ai. 208) ἡ ἀηδὴς φορὰ 23, 3.
ἀὴρ τὸ α συνέστειλε 105, 7. ἴσος τῇ γῇ 104, 22. παντα-χοῦ ἐστι 105, 2.
ἀθεραπεύτως 55, 1.
ἀθετεῖσθαι 412, 22.
Ἀθηνᾶ Ἵππία 436, 5. πολι-οῦχος 354, 18. Χρυσῆ 174, 24. Χρύσης (L χρυσῆς) ἄγαλμα 357, 8. ἱερὸν ἐν Ἀκαδημείᾳ 400, 19. 21. 436, 2. δύο ἱερὰ ἐν Θήβαις, Ὀγκαίας, Ἰσμηνίας, Ἀλαλκο-μενείας, Καδμείας 163, 15. — Ἀθηνᾶ et Ὀδυσσεὺς ἐν Ἰθάκῃ 97, 3.
Ἀθῆναι φιλοικτίρμων καὶ ἱκε-ταδόκος 414, 7. 9.
Ἀθηναῖοι ἱππικοὶ καὶ ναυτικοὶ 436, 14. ὅσιοι 404, 1. Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι διε-φέροντο τότε 403, 11 (429, 6). Σαλαμὶς 22, 11. Σόλων 278, 3. — Ἀθηναίων ἀψί-κορον 278, 5. θεραπεία 422, 25. cf. 73, 8. 134, 10. 135, 14. 403, 10. 436, 8.
ἀθυρόστομος 443, 17.
αἰανὸς etym. παρὰ τὸ αἴ αἴ 127, 18.
Αἴας παρὰ τὸ αἶ αἶ 40, 18. ἀσεβὴς 12, 15 (1, 18). ἄτρω-τος 71, 13. καταγέλαστος 70, 20. μαστιγοφόρος 96, 18. μεγαλόφρων 70, 4 (35, 8. 48, 9). ὅπλα 35, 6. 38, 26 (10, 19. 12, 19. 41, 8. 89, 7). σφαγὴ secundum Tragicos 71, 6 (69, 18).
Αἰγάλεως 446, 21. 447, 3. 10. 11.
Αἰγεὺς 64, 6.
Αἴγινα τῆς Ἀττικῆς 22, 13.
Αἴγυπτία σάλπιγξ 3, 21. Αἰ-γυπτίων ἔθη 417, 22.
αἰδεῖσθαι, ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθείη ἀπολιπὼν 33, 19.
αἰδημόνως 16, 6. 46, 16. 113, 24. 165, 19. 251, 3. λαλεῖν 13, 3.
αἰδήμων 108, 10.
Ἀιδωνεὺς 338, 24. 368, 27.
αἰδώς, αἰδῶ ἀπονέμειν 32, 2. δι' αἰδῶ 167, 7.
Αἰθαλίδης Ἑρμοῦ 102, 23.
αἰθέριος 271, 11.
αἴλινος 54, 18.
αἷμα ἀνιέναι 375, 12. ἐκ-πνέειν 274, 16.
αἱμακτικὸς 265, 26.
Αἱμονίηθεν Callim. 416, 27.
Αἰνειᾶν ὄνομα κύριον ἢ ἐπί-θετον 135, 8. Αἰνειᾶνες τῶν Θεσπρωτῶν ἢ Θρακῶν 135, 12.
αἰνιγματωδῶς 58, 18. 184, 17.
αἰνίττεσθαι 58, 21. 86, 1. 111, 21. τι 170, 27. 206, 1. 220, 21. 241, 14. τινὰ 184, 20. εἴς τινα 393, 16.
Αἰολεῖς 29, 5. 248, 23.
αἰολόδωρος Epimenides 399, 14.
αἴρειν intrans. 239, 4. αἴρε-σθαι (L αἱρουμένου) πόλεμον 279, 1.
αἰσθάνεσθαι, αἰσθανθῆναι 183, 23. αἰσθηθεὶς 205, 9.
αἴσθεσθαι 46, 16.
αἰσθητοὶ ὀφθαλμοὶ 459, 26.
αἰσχύνη πατρίδος πολίτου ἁμαρ-τία 441, 18.
αἰτία, εἴς τινα ἀνάγειν τὴν αἰτίαν 4, 6. ἐπί τινα τρέ-πειν 108, 11. ἐν αἰτίᾳ γί-νεσθαι ὑπό τινος 190, 21.
αἰτιώνυμον πάθος 22, 21.
Αἴτνη 462, 7.

αἰχμαλωτίδες 298, 6.
αἰχμάλωτος, τὸ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν οὐ μὴν εὐπρόσωπον 13, 6.
αἰχμάξαι 41, 21.
Ἀκαδήμεια 400, 17. 434, 8 (L καδμεία). Ἀκαδημία 400, 19. 435, 7. 10. 22.
ἄκαιρον 87, 26.
Ἀκαμαντὶς 462, 19.
Ἀκάμας 367, 21.
ἀκαμάτως 111, 5.
ἀκατάλληλον 133, 8.
ἀκαταπράυντος 335, 28.
ἀκμάζει h. e. ἀκούεται 174, 17.
ἀκμή, διπλαῖ ἀκμαὶ 274, 9.
ἀκοή, ἐξ ἀκοῆς 288, 18. καταλαμβάνειν τὰς ἀκοὰς 315, 1.
ἀκολουθεῖν τὰ ἴχνη 2, 18.
ἀκολουθητέον 93, 22.
ἀκολουθία, ἀκολουθίαν ἔχειν 43, 10. 52, 5. κατ' ἀκολουθίαν πρός τι 88, 2.
ἀκόλουθος, διανόημα 229, 31. ἀκόλουθα πρὸς 184, 25. κατ' ἀκόλουθον 468, 2. — μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι 36, 11.
ἀκονᾶν, ξίφος ἠκονημένον εἰς αἷμα 157, 17.
ἀκοπίαστος 126, 3. ἀκοπιάστως 72, 12.
ἀκούειν, οἱ ἀκούοντες 228, 28.
ἀκουστέον οὕτως 37, 5.
ἀκροᾶσθαι, εὐφραίνει (Sophocles) τοὺς ἀκροωμένους 88, 18. πρὸς εὔνοιαν τῶν ἀκροωμένων 22, 11. 136, 17 (73, 9).
ἀκροατής, ἐγείρει (Soph.) τὸν ἀκροατὴν 99, 20. πρόσκειται τῷ Αἴαντι καὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ 11, 12. προσοχὴν ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ 2, 19. τὸ ἀμφίβολον τέρπει τὸν ἀκροατὴν 199, 12. προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν ἵνα προσέχῃ 31, 20.
ἀκρόπολις 435, 10. 462, 25.
ἄκρος, πρὸς ἄκρον 155, 18. ἄκρως 94, 6. 169, 21. 406, 7. 440, 10. 466, 17.
ἄκυρον 4, 14.
ἄκων iaculum 134, 23.
ἀλάλαγμα 224, 8.
ἀλαλαὶ (Tr. 206) 292, 25.
Ἀλαλκομένεια 163, 16. 17.
ἄλαστα πεπονθότες 263, 18.
ἀλάστωρ 346, 10.
ἀλέα Hom. 109, 4.
ἀλεὴς etym. παρὰ τὴν ἀλέαν 377, 17.
Ἀλεξάνδρεια 13, 24.
ἀλεξίκακος Ζεὺς 298, 5.
Ἀλεὸς (L Ἀλέος) 305, 4.
ἄλη Hom. 109, 3.
ἀλήθεια, ἀληθείᾳ 20, 15. ταῖς ἀληθείαις 434, 22. κατὰ ἀλήθειαν 12, 11. 206, 12. μετὰ ἀληθείας 300, 17.
ἄλημα etym. παρὰ τὸ ἁλᾶσθαι vel παρὰ τὸ ἀλεῖν 37, 22.
ἀλίβρομος Nonnus 59, 14.
ἅλιος ὄρνις (Tr. 105) 285, 17.
Ἀλκάθοος Call. 395, 13.
ἅλκαρ Call. 416, 28.
Ἀλκμαίων 140, 12.
ἀλκυόνη 285, 17. etym. ἀλκυὼν τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις (ἅλς — κύειν) 285, 13.
ἀλλὰ pro δὲ 388, 1. 413, 6.
ἄλλεσθαι 208, 26.
ἀλληγορεῖν 450, 10.
ἀλληγορικῶς 173, 13. 222, 17. 243, 4.
ἀλληλοκτονεῖσθαι 225, 23.
ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ 174, 1. 2.
ἅλμα 134, 23.
Ἁλμυδησσὸς 175, 16.
ἀλύειν τὸ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν, ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι ἀπὸ τῆς ἀλέας 109, 3.
Ἅλυς 279, 3.
Ἀλφειὸς (L ἀδελφειοῦ) 193, 20.

ἅμα τε καὶ 162, 5.
ἀμάλακτος 65, 18.
ἀμάρτυρον 462, 11.
ἀμβλύτερον κατανοεῖν 6, 10.
ἀμείβειν συμβολὰς κελεύθων Aeschyl. 193, 8.
ἀμείλιχος 181, 11.
ἄμεινον 23, 10. 108, 25. 151, 13. 292, 5. 440, 18.
ἀμέλει 46, 6. γοῦν 449, 22.
ἀμέλλητος 327, 13. 17.
ἀμεριμνία 288, 21. 289, 2. 8.
ἀμέριμνος τῶν τέρψεων 88, 4.
ἀμετάβολον 103, 12.
ἀμετάθετος 266, 24.
ἀμηχανεῖν cum partic. 138, 19.
Ἄμμωνος χρηστήριον 290, 21.
ἀμοιβαῖα, ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις 5, 22.
ἀμοιβή, εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθεῖν 204, 12.
ἀμπέλινα ξύλα 404, 8. 10.
ἄμπελος Εὐβοίας, Παρνασσοῦ 270, 17.
Ἄμυκος Epicharmus 62, 18.
ἀμυντὴς accentus 103, 16.
Ἀμύντωρ 305, 6.
ἄμφηκες τὸ ξίφος Hom. 274, 10.
ἀμφήριστος 150, 1.
Ἀμφιαράου ἔξοδος 139, 3.
ἀμφιβολίαι 34, 14.
ἀμφίβολον τὸ 199, 12. ἀμφιβόλως 68, 10.
ἀμφίγνοια 4, 4.
ἀμφιέλισσαι Hom. 34, 27.
ἀμφιθαλεῖς ἐμφανεῖς opp. ὀρφανὸς ὁ μηκέτι ἐμφανὴς 46, 26. Callim. 248, 25.
Ἀμφικτυόνες 315, 18.
ἀμφινίκητος (Tr. 527) 308, 10.
ἀμφιτράχηλος 236, 1.
Ἀμφιτρύων 282, 1.
ἂν omitt. οὐ γὰρ ἦν 6, 15. 8, 20. 33, 13 et c. ἕως (καθὼς 165, 22) τελευτήσωσι 50, 15. 231, 16. ἀφαιρεθείη τὸ ἀξίωμα 8, 18. 28, 12. 47, 26 et c. — ὃ ἂν γίνεται 456, 13. ὅπου δ' ἂν ταφήσεται 418, 24. ὅπως ἂν μὴ συντυγχάνῃ 210, 5. 306, 4. ὅπως ἂν ἐμπέσοι 159, 13. cum part. 261, 3. 466, 22. οὐκ ἂν πεισθησομένου 449, 19.
ἀνά, ἀν' οὗς ἔχων Aeschylus 431, 26.
ἀναβάλλεσθαι gen. 42, 20.
ἀναβόησις 167, 11.
ἀναβολή, ἀναβολὰς πράττεσθαι (G πλάττεσθαι) 47, 19.
ἀνάγεσθαι, ἀνῆκται v. χρόνος.
ἀναγκαῖος opp. τυχὸν 167, 3. ἀναγκαῖον διπλῶς φασι 43, 9. ἅπτεσθαι τῶν ἀναγκαίων 67, 1. ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον τρέπεσθαι 205, 26. ἀφεμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων ἅπερ παρατηρεῖν ἔχρῃν 128, 18. ἀναγκαῖον 151, 21. οὐκ ἀναγκαῖον 63, 21. ἀναγκαίως 60, 16. 64, 11. 116, 21. 117, 1. 204, 1.
ἀναγνωρισμὸς 150, 9. 155, 21. 181, 26. 203, 28. ἀρχὴ 191, 25.
ἀναγνωστέον 437, 11. 461, 6.
ἀναγόρευτος 341, 1.
ἀναδόσεις αἵματος 96, 4.
ἀναιρεῖν ἐκ τῆς χώρας 403, 1.
ἀναιρεῖσθαι, τὸ δρᾶμα ἀναιρεῖται 181, 26.
ἀναιτίατος 437, 22.
ἀνακαινίζεσθαι med. 302, 26.
ἀνακαλύπτειν, ἀνακαλύπτεται ἡ ὑπόθεσις 184, 16.
ἀνακαχλάζειν 319, 12. 327, 5. 340, 20.
ἀνακλίνεσθαί τινι 346, 21.
Ἀνακρὶς Hom. 193, 9. 10.
ἀνακρούεσθαι τὸν θάνατον 39, 20.
ἀνακωχεύειν κυρίως 136, 21.

ἀναλαμβάνειν τὸν νοῦν 431, 11.
ἀνάλυσις Philosoph. 104, 22.
ἀναμεμιγμένως 307, 24.
ἀναμπλάκητος etym. παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν 286, 25.
ἄνανδροι κοῖται 285, 23. παρθένοι 305, 3.
ἀνανεύειν, οὐδὲ δυστυχία περιπίπτων οἶκος εὐχερῶς ἀνανεύει 245, 24.
ἀνάνομος (Ai. 232) 115, 22.
ἀναπέμπεσθαι, ἀνεπέμπετ' ὀ ἐγκέφαλος 323, 8.
ἀναπετεννύναι ἱστίον 120, 6. ὀφθαλμοὺς 208, 13.
ἀναπολεῖν τὴν γῆν 390, 13. πολλάκις ἀναπεπολημένος 257, 21.
ἀναπτύσσειν καὶ φανεροῦν 428, 5.
ἀναρτικὸς 208, 6.
ἀνασειράζειν 136, 21.
ἀναστρεπτέον 54, 20.
ἀνατάσεις ὀρῶν 204, 5.
ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι opp. ἐλαφρῶς 158, 28.
ἀνατιθέναι τινὶ τὴν γνῶσιν 204, 16 (30, 6. 228, 8). τὸ πᾶν 42, 26. τὰ πάντα ἐπί τινι 86, 22.
ἀνατροπὴ βίου 184, 6.
ἀναφώνησις 17, 24.
ἀναχρονίζειν 183, 2.
ἀναχρονισμὸς 278, 2.
ἀνδρεῖος χιτὼν 313, 1.
ἀνδροκμῆτες Aesch. 31, 19.
ἀνδώσειν (Col. 1076) 448, 3.
ἀνεκδιήγητος 318, 23.
ἀνεκτὸς pro ἀνεκτικός, ἀνεκτότατος 297, 9.
ἀνελεὴς 162, 22.
ἄνεμος, ἐξ ἀνέμων τρέφεσθαι 387, 22.
ἀνεμπόλητος 267, 5.
ἀνενδοιάστως 313, 9.
ἀνενδότως 116, 26.
ἀνεννόητος 339, 6.
ἀνεξάκουστος 31, 16.
ἀνεξέλεγκτος (L ἀνεξέλικτος) 135, 10.
ἀνέορτος (Tr. 894) 331, 13.
ἀνεπέλευστος 112, 1. 9.
ἀνεπίστασθαι, ἀνεπίστασο 376, 23.
ἀνεπίστροφος 112, 1. 9. 16.
ἄνετος ὀδυνῶν 340, 14.
ἀνέχειν pro ἔχειν 23, 9. ἀνέχεσθαι ἑαυτοῦ 24, 6.
ἀνὴρ et πόσις differ. 309, 14.
ἀνήρης (Ai. 232) 305, 3.
ἀνθεῖν, ὄρος ἀνθέον (L ἔνθεον) ὕλᾳ Alcm. 452, 6. ἀνθοῦν ἐν κακοῖς 262, 5.
ἀνθινὸς 433, 9. 10. 434, 1.
ἀνθρώπινον καὶ μάλα φυσικὸν 50, 18.
ἄνθρωπος, ἀνθρώπων ἰδίωμα τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι 70, 23.
ἀνθρωπότης κοινὴ 413, 17.
ἀνθυπάγειν ἑαυτῷ τι 42, 4.
ἀνιεροῦν 294, 21.
ἀνιέναι αἷμα 375, 13. λουτρὰ 315, 5. τρίχας 418, 14. ἀνίεσθαι 56, 18. τὴν ψυχὴν 418, 13.
ἀνοίκεια 212, 1.
ἀνοικονόμητος 467, 21.
ἀνοίκτιστος 328, 21.
ἀνόμματος (Col. 15) 397, 9.
ἀντᾶν τινα Call. 198, 27.
ἀντέχειν τινὶ 403, 19.
ἀντίγραφον ἀναγκαιότερον 420, 21. καλὸν 460, 6. ἔν τισι κεῖται 107, 9. 115, 22. 24.
ἀντιδιαστέλλεσθαι 105, 1.
ἀντιδιαστολὴ 307, 13.
ἀντίθεος Hom. 226, 5. Hesiodus 296, 8.
ἀντίθεσις, ἄκρως αἱ ἀντιθέσεις 94, 6. ἄριστα 26, 24. ποιεῖσθαι 50, 8.

Ἀντίκλεια, Λαέρτης et Σίσυφος 19, 9. 20, 6. 363, 22.
ἄντικρύ τινος λέγειν 251, 11. ἄντικρυς ἀντιλέγειν 47, 18. ἀντικρύς τινος διαλέγεσθαι 64, 25.
ἀντικτυπεῖν 105, 20.
ἀντιλαμβάνεσθαι ἀρχῆς 199, 20. ἐλπίδος 230, 5. ἑαυτοῦ 73, 1.
ἀντιλογία 82, 24. 83, 25. 132, 1. 217, 1.
ἀντίμιμος 316, 4. 394, 1.
Ἀντιόχη 296, 4. 10.
Ἀντιοχίς 193, 21.
ἀντιπαρατάττειν 120, 2.
ἀντιπλήσσεσθαι 246, 10.
ἀντιπρόσωπα 293, 21.
ἀντιπυκτεύειν 304, 13.
ἀντιρρήσεις 120, 4. 132, 4.
ἀντισοῦσθαι 412, 18.
ἀντιστήκειν 10, 20.
ἀντιστρέφειν 94, 8. τὴν τάξιν 57, 10.
ἀντίσχειν 120, 8.
ἀντιτείνειν τι 410, 19.
ἀντιτιθέναι 27, 11. 84, 19. 141, 20.
ἀντίτυπον πτῶμα 224, 10. etym. 224, 12.
Ἀντίφημος 446, 16.
ἀντίφρασις, κατὰ ἀντίφρασιν 286, 14. 331, 5. v. et. v. ἐναντίος.
ἀντόμοιος fragm. 454, 14.
ἀντῳδὸς 316, 4.
ἀνύεσθαι, ἀνυσθέντος i. q. φονευθέντος 323, 11.
ἀνύπαρκτος, ἀνυπάρκτου ἀνυπαρκτότερον 12, 7.
ἀνυστικός, ἀνυστικώτερος 45, 15.
ἀνυψοῦν i. q. τιμᾶν 23, 11.
ἀξιοπαθεῖν 11, 13.
ἀξιοπιστία 101, 12.
ἀξιόπιστος ἄγγελος 137, 10. τὸ ἀξιόπιστον 65, 22. ἀξιοπίστως 64, 24. 150, 15.
ἀξιοῦν probare 420, 22. 446, 2.
ἀξίωμα τραγῳδίας 8, 18.
ἀολλεῖς καταχρηστικῶς ἐπὶ δύο λέγεται ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν ἁλέντες 307, 15.
ἀορασία 182, 12.
ἀορίστως 214, 9.
ἀπαγγελία 11, 7.
ἀπαγγέλλειν τραγικώτερον 105, 13.
ἀπαγορεύειν ἑαυτὸν 323, 17. τι 373, 16. πρός τι 323, 18.
ἀπαλέξησις 206, 21.
ἀπαλλαγή, ἀπαλλαγὰς οὐκ ἔχειν Euripides 71, 10.
ἀπαλὴ ζωὴ 49, 5.
ἀπαράβλητος 318, 25.
ἀπαράλειπτος 36, 1.
ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ 270, 27.
ἀπάτημα 36, 23.
ἀπάτητος 350, 9.
ἀπείραστος ὀδύνης 340, 14. ἀπείρατός τινος 203, 21.
ἀπειρόκαλον 97, 2. ἀπειροκάλως 87, 16.
ἀπελέκητος 404, 18.
ἀπελπίζειν, ἀπελπίσασα γνώμη 237, 26.
ἀπευκτὸς 315, 2.
ἀπέχθεσθαι 220, 19.
ἀπηνής, ἀπηνέστερον φθέγμα 32, 18.
ἀπίθανος διατριβὴ 160, 3. ἀπίθανον 100, 19. 383, 5. 467, 20. ἀπιθάνως 103, 2.
ἀπλάνητος 185, 8.
ἀπληρώτως 405, 19.
ἁπλοϊκῶς 167, 3. ἁπλοϊκώτερον 430, 10.
ἁπλοῦν, ἁπλώσω τὸν λόγον 317, 25.
ἁπλῶς 157, 11. οὐχ ἁπλῶς

(368, 17) ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν 3, 25. ἁπλούστερον 447, 22.
ἀπὸ i. q. μεταφορικῶς 8, 1. 25, 22. 120, 7. 166, 9. 390, 12. v. et. μεταφορά.
ἀποδέχεσθαι probare 344, 2.
ἀποδημία (L ἐπιδημία) ἡ μετὰ ταῦτα 219, 8.
ἀποδιδόναι interpretari 440, 18. 457, 6. 461, 7.
ἀποθύμιος 242, 1.
ἀποικτίζεσθαι 133, 22.
ἀποιμώζειν ἐπί τινι 161, 16.
ἀποκοπή, κατ' ἀποκοπὴν 287, 24.
ἀπόκρισις subaud. γίνεται 162, 13.
ἀπολείπειν, ὁ βίος με ἀπολέλοιπεν 112, 20.
ἀπολισθάνειν ἐπὶ τὸ χεῖρον 55, 25.
Ἀπόλλων ἰήιος 173, 24. λοιμῶν αἴτιος 172, 26. Λύκειος Call. 198, 27. Λύκιος 394, 3. νόμιος 98, 21. 204, 4. Πύθιος ἐν Μαραθῶνι 444, 15. ὑποφήτης Διὸς 171, 15 (438, 1). — πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται 132, 8. 199, 6. μαντεύεται ἀπὸ τρίποδος 290, 11. τιμᾶται Ἀθήνῃσι 198. 25. ἐν Λυκίᾳ 199, 3. — Ἀπόλλωνος βωμὸς ὁλόχρυσος 278, 10. γυμνάσιον Λυκείου ἐν Θήβαις 199, 2. ἱερὸν ἐν Ἄβαις 197, 17. ἐν Ἄργει 98, 12. παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ 163, 20. θεωρία 447, 17. 20. λύκος 98, 24. ὄμβρος 279, 6.
ἀπολόφυρσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα 52, 4.
ἀπομέμφεσθαι τοῖς θεοῖς 104, 16.
ἀπόμνυσθαι περί τινος ὅτι 237, 20.
ἀποποντοῦν 91, 13.
ἄπορος ἀπὸ τῶν ὅρων 175, 9.
ἀποστέλλειν, ἀπεστάλη h. e. ἀποστολὴ ἐγένετο 227, 20.
ἀποστρέφειν negare, τὸν λόγον 55, 13. 460, 14.
ἀποστροφὴ ἐπί τινα 453, 9. ἀποστροφὴν οὐκ ἔχειν 52, 6.
ἀποσχίζειν τὴν γῆν 235, 3. cf. σχίζειν.
ἀποτάμνεσθαι 123, 17.
ἀπότασις (τοῦ λόγου 348, 23) εἴς τινα 182, 2. πρός τινα 148, 17. 153, 3.
ἀποτάττεσθαι valedicere 463, 8.
ἀποτείνειν πρός τινα 204, 1. ἀποτείνεσθαι εἴς τινα 103, 1. 2. 132, 10. 157, 3. ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς Αἴγισθον 158, 10.
ἀποτίθεσθαι λέβητι 310, 3.
ἀποτρέχειν, ἀποθρέξεις Aristoph. Nub. 1005 pro ἀποθρέξει 435, 7.
ἀποτυγχάνειν, ἀποτεύξηται 341, 25.
ἀποφαντικὸς (L ἀποφατικὸς) ὁ λόγος 140, 4.
ἀπόφασις 214, 5. ἐν ἀποφάσει ὁ λόγος 214, 9.
ἀποφατικῶς 369, 3.
ἀποφεύγειν πρός τι 192, 11.
ἀπόφθεγμα 279, 8.
ἀποχαράξεις τῶν ζῴων 2, 13.
ἀποψήχειν 238, 19.
ἀπρεπὲς 66, 23. 93, 23. 162, 14.
ἀπροειδὴς 142, 2.
ἀπρόορατος 141, 25.
ἀπρόσληπτα τοῦ σ 103, 12.
ἀπροσόρμιστος 358, 20.
ἀπροσπέλαστος πυρὸς 318, 11.
ἄπυστος (L ἄπτυστος) Callim. 395, 13.
ἀπωθεῖσθαι, ἀπεώσατο 296, 15. ἀπώσατο 1, 18. ἀπωθήσασθαι 189, 6.
ἀρὰ 388, 26. ἀρὰς τίθεσθαι 453, 19.

ἀραρίσκειν, ἀρηρέναι 4, 15.
Ἀργεῖοι πρωτογενεῖς 98, 5. τῷ νομίσματι ἐνεχαράττετο λύκος 98, 25.
ἀργῆς gen. ἀργῆτα Euphor. 432, 16.
Ἄργος προπάτωρ 98, 4.
Ἄργος, ἀγορὰ 98, 14. κοῖλον 419, 13. 15. 18. Ἄργος καὶ Μυκήνην χωρίζει Ὅμηρος, οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν φασι 98, 9. ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ 98, 1.
ἀργός, οὐκ ἀργὸν 227, 2 (62, 9). οὐκ ἀργῶς 82, 12.
ἄρεκτος Simonid. 36, 15.
Ἀρεοπαγῖτις βουλὴ 442, 16.
ἄρηξις et ἴασις differ. 142, 11.
Ἄρης ἕτερος δαίμων Ἐνναλίου 18, 12. παρὰ Θρᾳξὶ τιμᾶται 263, 9. ἐγείρεται Hom. 261, 18. v. ξένια.
ἄρθρον, ἀρσενικὰ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν 144, 25. 211, 13. 465, 6. δύο, προτακτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν 238, 12.
Ἀριάδνη 271, 20.
ἀριθμός, οὐκ ἔχειν ἐν ἀριθμῷ 85, 3. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τάττεσθαι 52, 15.
ἄριστα 3, 5. 26, 24. 226, 21.
ἀριστεῖς 84, 25.
ἀριστερὰ τὰ μωρὰ 18, 24.
Ἀριστοδήμου παῖδες 90, 15.
Ἀρκεσίλαος 300, 26.
ἄρκτος, ἄρκτου στροφαὶ 287, 21. ἄρκτοι διαφανεῖς 288, 4.
ἅρμενα (Hom. ἱστία) στέλλειν 136, 23.
ἁρμονία τάφου 273, 21.
ἅρπησις, δύο ἁρπήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι 202, 20.
ἀροτριασμὸς 235, 10.
ἄρουρα, τῆς ἀρούρας 211, 22.
Ἅρπυιαι 383, 22. 23.
ἀρραγὲς τεῖχος 288, 27.
ἀρρενικὰ 465, 6.
ἀρσενικὸν ἀντὶ θηλυκοῦ 144, 25. 166, 22. 268, 12. 465, 6.
ἀρσενικῶς 62, 21. 211, 13.
ἀρτάνη κυρίως 208, 6.
ἄρτᾶσθαι, τὸ κλίνας ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται 410, 16.
ἀρτεῖσθαι, ἤρτηται τὸ περὶ εὐχαριστίας 47, 3.
Ἄρτεμις ἡ αὐτὴ τῇ Ἑκάτῃ 172, 20. 293, 6. ἔλαφοι ἱεραὶ 98, 25. Εὔκλεια παρὰ Βοιωτοῖς 172, 24. ἱερὸν ἐν Μαγνησίᾳ 315, 24. ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει 293, 4. τῶν ποιμνίων προστάτις 17, 16. ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις 17, 16. ταυρωπὸς Nonn. 17, 17. τιμᾶται ἐν Εὐβοίᾳ 315, 15. ἐν Ταύροις 17, 15. χρυσότοξος 314, 26.
Ἀρτεμίσιον, ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία 315, 25.
ἄρτι ἧξει 314, 28.
ἀρχαϊκὸν opp. κοινῶς 74, 2.
ἀρχαιότροπον 40, 14.
ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 228, 9. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔρχεσθαι (παριέναι 227, 22) 228, 12. — ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς 395, 4. κατ' ἄλλης ἀρχῆς 76, 13.
Ἀρχίδαμος 435, 1.
Ἀρχώνδας (L Ἀριχώνδας) 3, 22.
ἀρῶξ (Ant. 251) 230, 21.
ἀσαφὲς 468, 7. πεποίηται εἰς τὸ ἀσαφέστερον 468, 16.
ἀσκάριστος 71, 6.
ἀσκέπαστος 71, 15.
ἀσκήματα 152, 18.
ἀσκίαστος 153, 12.
ἄσπονδοι θυσίαι 404, 15.
Ἄσπονδος 263, 16. 264, 10.
ἀσσόν τινος ἔρχεσθαι Aesch. 20, 6.
ἀστήρ, πρὸς τοὺς ἀστέρας

ἀριθμεῖν τὸν χρόνον 194, 13. ἐπὶ τὰ ἄστρα πορεύεσθαι 14. δι' ἄστρων τεκμαίρεσθαι τὸν πλοῦν 16.
ἀστραπή, λαμπραὶ ἀστραπαὶ λαμπάδων Aesch. 445, 12.
ἄστεα 236, 11.
Ἀστυδάμεια 305, 5.
ἀσύγγνωστος act. 402, 11.
ἀσυμφανὴς 354, 16.
ἀσυμφόρως 16, 10.
ἀσυνάρτητος 460, 4.
ἀσυνδέτως 196, 14.
ἀσυνείκαστος 318, 24.
ἀσύστατος 12, 9.
ἀσφαλίζεσθαι 51, 3. ἑαυτὸν 230, 7.
ἀσφαλῶς 83, 11. 249, 23.
ἀσχήμως 76, 24.
ἀταρβήτως 21, 13.
ἄτε δὴ 32, 3. 264, 15. 396, 26.
ἀτελείστος 111, 9.
ἀτηρὸς 214, 3.
Ἄτλας 341, 12.
ἄτοπον 32, 5. οὐκ ἄτοπον 90, 18. 135, 9. 283, 25.
ἀτράπελος 76, 21.
Ἀττικὴ εὔφορος 436, 13. ἔπαινοι 88, 19. πρὸς χάριν τῆς Ἀττικῆς 462, 12.
Ἀττικισμὸς 188, 4.
Ἀττικοὶ 12, 2. 29, 6. 31, 6. 76, 19. 103, 15. 145, 1. Ἀττικὴ ἡ φράσις 304, 25. ἡ χρῆσις 171, 11. Ἀττικὸν 63, 2. 203, 10. 292, 22. 350, 15. Ἀττικώτερον 211, 14. Ἀττικῶς 2, 6. 3, 18. 62, 15. 66, 26. 100, 16. 109, 16. 117, 27. 168, 25. 299, 5. 423, 2. 449, 1.
ἀτυχὴς ὁ δυστυχὴς 366, 27. ἀτύχων 225, 22.
Αὐγέας 339, 14.
αὐγὴ 319, 2.
Αὔγη 305, 4.
αὐερύειν Hom. 29, 21.
αὐθέκαστος 100, 5.
Αὐλὶς 129, 20.
αὐλὸς ἐρεθίζει πρὸς τὴν χορείαν 293, 13.
αὐλὸν 284, 26.
αὔξειν pro αὔξεσθαι 286, 12.
αὔξημα 420, 7.
αὔξησις πάθους 77, 8. 150, 9. ὁ λόγος αὔξησιν ἔχει 16, 17. αὐξήσεως χάριν 449, 21.
αὐστηρὸν 252, 25. 28.
αὐτάγρετος 207, 18.
αὐτάδελφος 213, 6.
αὐτογένητος (Ant. 864) 257, 28. 258, 2. αὐτογέννητος 258, 3.
αὐτοκέλευστος 90, 10.
Αὐτόλυκος 19, 16. 419, 18.
αὐτομαθὴς 60, 9. 14.
αὐτόριζος 252, 1 (μεγαλορημονίαι 277, 12).
αὐτόχειρ ἑαυτοῦ 328, 13.
ἀυφὴς (Tr. 602) 313, 1.
αὐχένες τὰ στενὰ 434, 17.
ἀφανίζειν figurate 415, 13.
ἀφάνισις 465, 1.
ἀφάτως 209, 1.
ἀφίεσθαι (L ἐφ.) opp. ἐπαίρεσθαι 37, 13.
ἄφιλος i. q. ἀφίλητος 467, 8.
ἀφνειὸς μήλοισι Hes. 344, 6.
ἀφορίζεσθαί τινος 308, 16.
Ἀφροδίτη καλλίκομος, χρυσῆ Epim. 399, 13. οὐρανία 404, 3.
Ἀχαικὸς 393, 13.
ἀχαριστότατοι 336, 25.
ἀχέων μετοχὴ 111, 1.
ἄχθεσθαι ὑπέρ τινος 249, 3.
Ἀχιλλεὺς et Ἀγαμέμνων 63, 14. 90, 20. Βρισηὶς 22, 8. ἀνείλε Θερσίτην 364, 15. Πενθεσίλειαν 364, 12.
ἀχρεῖοι 234, 8. οὐκ ἀχρείως 219, 11.
ἀχρήσιμος 65, 4.

βαδιστέα 426, 19.
βάθος, ἐκ βάθους κινεῖν 246, 2. 7. μεριμνᾶν 215, 12. ἐν βάθει βουλεύεσθαι 281, 12. v. βυθός.
βαίνειν, βαίνεται κατὰ συνίζησιν 364, 19.
Βάκχαι 176, 9. 262, 11. 12.
Βακχᾶς Soph. 389, 19.
βακχεῖαι 226, 14. 19.
Βακχεῖος 226, 15.
βακχευτὴς 269, 28. 389, 19.
Βακχικὴ ἅμιλλα 293, 16.
βάλλειν, ἐκβάλειας 181, 7.
βαπτίζειν τὰς ναῦς 34, 10. βαπτίζεσθαι ὕπνῳ 334, 27.
Βάρκη 136, 13.
βασίλεια ἡ 261, 6.
βάσιμος τόπος 396, 18.
βαστάζειν, ἐβάσταξα 337, 20. 465, 3. ἐβάστασα 341, 14.
βαΰζειν 32, 19. 21.
βέβηλος ἀνὴρ 396, 13. 15 (Eurip.). 17 (Orph.). 19. 21 (Soph.). τόπος 396, 12.
βέλτιον 410, 7.
Βερεκυντιακὴ ὄρχησις 60, 10.
Βερέκυντος τῆς Νυσίας 60, 12.
βία, βίᾳ ἀντὶ βιαίως ἐν τῇ συνηθείᾳ 220, 17.
βίαιον 157, 7.
βιβρώσκω, βρωθήσομαι 380, 3.
βίος μοχθηρὸς 337, 16. ἀφανῆ ποιεῖν ἀπὸ τοῦ βίου 330, 18. ἐκφέρειν τοῦ βίου 200, 18. ἐξάγειν 49, 10. 333, 11. ἐξέρχεσθαι 255, 25. 442, 22. ἐξιέναι 38, 12. 55, 5. ἐπιτηδεύειν βίον 237, 10.
βίοτος, βιότῳ Simon. 64, 8.
Βίτων 278, 12.
βλαστάνειν, βλαστῶσι 147, 25. 148, 1.
βλάσφημον 80, 9.
βλαύτη (L βλάστη) 440, 16.
βλέπειν pro ζῆν 79, 1.
βλώσκειν, μεμβλωκὸς Call. 416, 28.
Βοιωτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι 434, 24.
βόλος 272, 6.
Βορέας et Ὠρείθυια 264, 5. βορέου 245, 22. 286, 4.
βόσις Hom. 53, 17.
βόσκειν τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν 51, 13. cf. διεσθίειν et ποιμαίνειν.
Βόσποροι δύο 75, 4.
βου ἐπιτατικὸν 291, 11. 14.
Βουζύγης 231, 6.
βραχύς, πρὸς βραχὺ 142, 17. 178, 14.
Βρισηὶς 22, 8.
βρόμος ἐλάφῳ Alcaeus 171, 26.
βροντᾶς pro βροντήσας (Philoct. 1199) 389, 18.
βρωτικὸς 360, 19.
βυθός, ἐκ τοῦ βυθοῦ 215, 8. κατὰ τοῦ βυθοῦ 175, 13.
βυσσοδομεύειν Hom. 215, 12.

γάλα λευκὸν 43, 12.
Γαμηλιὼν 118, 6.
γάμος, εἰς γάμον ἄγειν 126, 11. ἀποστέλλεσθαι ἐπὶ γάμον 19, 10. ἐκδίδοσθαι πρὸς γάμον 277, 17. ζεύγνυσθαι γάμῳ 44, 10. γάμοι 207, 4.
γάρ, ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις 34, 14. ἐν τῷ γὰρ ἀπὸ θεοῦ 167, 11.
γε, ὁ δέ γε 46, 18.
γελοῖον 7, 16. 143, 9. γέλοιον 69, 15. γελοιότατον δόγμα 48, 21. πρὸς τὸ γελοιότερον 454, 5.
γέλως, γέλωτα δή με ποιοῦνται fr. 454, 15.
γενεαλογεῖν 460, 28. ἄνωθεν 411, 15.
γενῆς 389, 21 (230, 19).
γενναῖος ὁ εὐγενὴς 361, 9

(365, 18). *γενναῖον* 219, 7. *γενναίως* 41, 23. 71, 3.
γεννικὸς (L *γενικὸς*) 43, 2.
γένος παλαιὸν Hes. 296, 10. *ἔκ τινος τὸ γένος ἔχειν* 339, 22. *γένους τυγχάνειν* 256, 19. *οἱ τοῦ γένους* 55, 16. *οἱ ἐκ τοῦ γένους* 444, 20.
γέννς 113, 16 (125, 23).
γεωπονεῖν 235, 3.
γῆ συνέστραπται, εἰ δὲ διαλυθῇ ἰσωθήσεται ἀέρι 104, 23. *μέση ἀέρος* 105, 4. *ἀντὶ πόλεως* 172, 22.
γηγενὴς 98, 4.
γῆρας ἀσθενὲς 247, 8.
γηράσκω δ' αἰεὶ πάντα διδασκόμενος Solonis 251, 27.
γηροβοσκεῖν 429, 15.
γηρωκομία 463, 12.
γίνεσθαι τῆς χώρας 418, 8. *εἰς ἀνάγκην* 66, 19 et 196, 18. *ἐν φόβῳ* 14, 12 (22, 26. 27, 1. 7. 69, 6 et c.). *ἐπὶ τὴν οἰκίαν* 122, 12. *ἐπὶ τῶν πραγμάτων* 96, 12. *περί τι* 85, 11.
Γλαῦκος 101, 7.
γλαὺξ ἐγγεγραμμένη τῷ ὅπλῳ 12, 18. *γλαῦκας Ἀθήναζε* 99, 1.
γλαφυρὸν μέλος Sophoclis 431, 19.
γλεῦκος 319, 15.
Γλῆνος 282, 24.
γλυφίδες Hom. 360, 6.
γλωσσαλγία (L *γλωσσαργία*) 65, 9.
γλωχὶν 318, 1.
γνήσιον πρόσωπον 22, 6. *γνησιά τινος* 42, 24. *γνησίως* 207, 14.
γνῶθι σαυτὸν 65, 6.
γνώμη 96, 11. 144, 12. 210, 19. 228, 7. 8. 232, 27. 273, 6. 369, 25. 429, 19. *γνώμην κατατιθέναι* 89, 21. *γνώμης κρατεῖν* 375, 25. *πράττειν* 249, 22.
γνωμολογεῖν 16, 8. 83, 22. 212, 1. 298, 1.
γνωμολογία 266, 22.
γνωμολογικῶς 218, 14.
γνώριμα 462, 18.
γοῦν, ὅμως γοῦν 396, 3. 453, 19.
γραπτέον 432, 11.
γράφε 7, 19. 20. 26. 11, 18. 19, 9. 23, 3. 28, 3. 30, 24. 38, 23. 41, 22. 45, 1. 49, 25. 26. 51, 8. 25. 53, 23. 56, 14. 58, 17. 70, 26. 78, 5. 82, 26. 84, 11. 89, 1. 91, 8. 25. 26. 97, 17. 107, 18. 114, 1. 117, 26. 119, 1. 120, 5. 130, 15. 137, 9. 143, 15. 18. 21. 146, 20. 150, 5. 12. 153, 23. 159, 3. 6. 170, 18. 172, 3. 17. 176, 10. 193, 10. 198, 2. 200, 12. 210, 17. 212, 5. 226, 20. 229, 2. 26. 234, 7. 235, 5. 239, 16. 242, 4. 5. 10. 249, 12. 25. 251, 9. 18. 253, 19. 257, 1. 270, 23. 272, 1. 275, 4. 20. 276, 4. 25. 26. 279, 21. 285, 17. 304, 5. 306, 15. 311, 1. 312, 11. 313, 1. 320, 27. 325, 13. 331, 19. 336, 9. 338, 19. 345, 13. 363, 28. 364, 4. 367, 3. 377, 6. 378, 7. 380, 1. 382, 9. 383, 21. 386, 10. 393, 1. 397, 9. 21. 406, 21. 409, 3. 410, 4. 22. 411, 1. 423, 15. 429, 10. 446, 19. 447, 15. 450, 14. 458, 29. 464, 13. *γράφεται* 6, 20. 121, 20. 159, 15. 209, 10. 216, 12. 251, 19. 264, 25. 279, 18. 317, 20. 383, 24. 384, 1. 25. 389, 16. 402, 14. 410, 7. 420, 21.

423, 10. γράφουσι 30, 22. 263, 13. 323, 26. 344, 1. 349, 8. γράφειν ἄμεινον 23, 10. γράφοντες 364, 1.
γῦα 307, 1.
γυίαι (var. Ant. 1136) 270, 24.
γύαλα κυρίως 383, 4.
γυμναστικὴ 236, 19.
γυνή, ὡς γυνὴ 137, 13. γυναῖκα ποιεῖν 346, 20. γυναῖκες αἰχμάλωτοι εὐνοι δεσπόταις 22, 6. ἐν ταῖς ἀναάγκαις ἀφιᾶσι φωνὰς 173, 26. πρὸς τῷ στήθει ἐπερονῶντο 332, 15. ἐπιφοιτῶσι τοῖς τάφοις 467, 25. γυναικῶν ἴδιον 108, 11. 15 (158, 12).
γωρυτὸς Hom. 71, 16.

δαδουχεῖν 293, 6. δαδουχεῖσθαι 445, 9.
δαδουχίαι 262, 13.
δαδοῦχος 433, 14.
Δαιδαλίδαι δῆμος 424, 2.
Δαίδαλος 423, 22. 424, 1.
δαΐζειν, δαιχθέντα 23, 18.
δαιμόνιον 28, 19. δαιμονίως 42, 4. 80, 17. 92, 28. 119, 11. 138, 17. 453, 9.
δαίννσθαι, οἱ δαινύμενοι 323, 23.
δάιος κοινῶς et Ἀττικῶς 66, 26.
δάκνειν, δήξασθαι τὸ κνήσασθαι 322, 11.
δάκρυ, δακρύων ἀφρὸς 328, 4. νομὴ 115, 24. πηγαὶ (Ant. 803) 142, 26. δακρύοις ἐπικουφίζεται ἡ συμφορὰ 118, 12. cf. ἔρεισμα.
δάκτυλος, ἐπ' ἄκρων δακτύλων βαίνειν 88, 24.
Δάρδανος 264, 11.
δάς, δᾶδες ἱεραὶ 445, 11.
δασπλῆτες Euphor. 432, 15.
δασύθριξ 280, 6. δασύτριχος 326, 23.
Δαυλὶς 193, 4. 9.
δὲ pro δὴ 413, 7.
δέδοικα μὴ οὐκ ἔστι 269, 17. δείδιθι 49, 12.
δέεσθαι 67, 13.
δεικτικῶς 91, 19.
δειλινὸς comicus 26, 10.
δειλοποιὸς 338, 12.
δειλός, οἱ δειλοὶ ἀχρεῖοι 234, 8.
δειλόψυχος (L δειλὸς ψυχρὸς) 42, 16.
δειματικὸς 16, 3.
δεινοποιεῖν 441, 14.
δεινός, δεινῶν δεινότερα 185, 4. οἱ ἐν δεινοῖς ἔξω λογισμοῦ τινα πράσσουσι 119, 5. εἰώθασι περὶ τῶν δεινῶν λέγειν 72, 20.
δείνωσις 438, 9.
Δελφοί, ἀετοὶ 185, 24. πόμπιμα καὶ θεωρία 444, 22. 445, 3. ἐκ Δελφῶν ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν 167, 19.
δεξιός, δεξιὰ τὰ συνετὰ 18, 24. δεξιῶς ἔχειν 201, 10. 429, 3. χρῆσθαι 299, 9.
δεξιότης i q. δεξίωσις 299, 22.
δεξιόχειρος (Ant. 140) 225, 15.
δέον, ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπονέμειν 162, 11. πλείω τοῦ δέοντος 317, 10. ὑπὲρ τὸ δέον 108, 22. 111, 17. 222, 1.
δεσμὸς figur. 139, 9.
δεσμοφύλακες 10, 26.
δεσμώτης καὶ ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, καὶ ὁ δεσμῶν 10, 23. 11, 2 (Cratinus).
δεύτερος, τὰ δεύτερα φέρειν 278, 13.
δέχεσθαι ὑπό τινος 200, 23. τινος 218, 21.
δῆθεν, ὡς δῆθεν 327, 10. 15.
Δημάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος

(Trachin.) 55, 26. παῖδες ἐξ Ἡρακλέους 282, 24.
Δηιόπη 446, 3.
Δηίων 296, 7. 12.
Δηλιὰς 444, 21.
Δήλιον ἐν Μαραθῶνι 445, 2. 5.
Δῆλος, Θεωρία 445, 1.
δῆμα (corrupte pro λῆμα Oed. Col. 960) 443, 4.
Δημήτηρ ἀνθίνοις οὐ χρῆται 433, 9 (434, 1). Εὐχλόου Δήμητρος ἱερὸν πρὸς τῇ ἀκροπόλει 462, 24. ἐν Ἐτεωνῷ 402, 16. 403, 4. Δήμητρι Θύεται κριὸς θήλεια 462, 27. 463, 1. 3. μύησις ἐν Ἐλευσῖνι 446, 11. μυστήρια 269, 26. στεφάνωμα ὁ κρόκος 433, 22. ἡ μυρρίνη καὶ ἡ μίλαξ 433, 11. ὁ νάρκισσος 433, 20 (οὐχ ὁ νάρκισσος 432, 10). ὁ στάχυς 432, 11. τρέφει πάντας 269, 25. χλόη Eupolis 462, 27 (463, 2). v. et. μυστήρια.
δημοκρατεῖν, δημοκρατοῦντες 401, 17.
Δημοφῶν 367, 21.
διά, διὰ χρησμὸν 169, 13. cf. 170, 3. 171, 8. 296, 18. v. et. λέγειν.
διάθεσις δράματος 203, 7. εὖ ἔχει 22, 4. ἄριστα 180, 19. τῇ διαθέσει ὑπερφυῶς 150, 20.
διαθήκη, ἐπί τινι διαθήκας ποιεῖν 50, 6.
δίαιτα θηριώδης 185, 19. medic. 236, 18. τὴν δίαιταν προσάπτειν τινὶ 252, 20. δίαιται 187, 19.
διακεῖσθαι ἐπί τινι 104, 19.
διακονεῖν 313, 19. 427, 2. med. διακονεῖσθαι Soph. 213, 22.
διακοπὴ κατὰ τὴν ῥᾶχιν 7, 10.
διακόπτειν, σφάζειν καὶ διακόπτειν 7, 9.
διάλειμμα βραχὺ 58, 25. 156, 11.
διαλείπειν 127, 20.
διάλεκτοι 344, 19.
διαλλάσσειν ἀλλήλοις 242, 9.
διαλύειν, διελύθη τὸ πᾶν 104, 10 (v. et. ὑπόθεσις). εἰ διαλυθῇ ἡ γῆ philosoph. 104, 23. διαλελυμένον σῶμα 238, 22. διαλελυμένως 179, 26.
διάλυσις μὴ πάνυ πολιτικὴ 105, 14. κατὰ διάλυσιν 161, 7.
διανέμεσις 57, 18.
διανόημα 40, 6. ἀκόλουθον 229, 31. γυναικῶν οἰκεῖον 158, 12. διπλοῦν 182, 11. ἐναντίον 37, 2. καινότερον 406, 8. χάριεν 41, 6. διανοήματα 145, 22.
διάνοια, τὸ τῆς διανοίας σαφὲς (L ἀσαφὲς) 468, 7. κατὰ διάνοιαν πλῆρες 180, 10.
διανύειν ἆθλα 307, 3.
διαποικίλλειν τὰ δράματα 120, 4.
διάρρηξις στρατοῦ 250, 20.
διασαφεῖν 67, 14.
διασταλτέον 56, 19.
διαστέλλειν 10, 13. 18, 11. 151, 9.
διαστικτέον 142, 18.
διαστολὴ 39, 16.
διατιθέναι τινά τι 94, 13. 182, 13. 205, 12. τι ἑαυτὸν 24, 8. 210, 4.
διατινάσσεσθαι 224, 11.
διατρίβειν ἐπὶ πλέον 155, 13.
διατριβὴ πρός τι 431, 17 (436, 13). πρὸς τῷ τέλει περισσὴ καὶ ἀπίθανος 160, 4. ἐν τῷ δράματι 158, 3. 178, 25. 416, 4. 440, 12.
διατυποῦν 233, 20. med. διατυποῦσθαι 367, 7.

διαφθείρειν, διεφθάρη τὸ συνεκτικὸν 151, 21.
διαφοιτᾶσθαι (Ai. 332) 32, 8.
διαφωνία 123, 9. 128, 16.
διαχειρίζεσθαι ξίφος 70, 13. ἑαυτὸν 57, 4. 202, 24 (L διαχειρήσασθαι utrobique).
διαχειροῦσθαι ἑαυτὸν 62, 1.
διδασκαλία 44, 23.
διδάσκει 99, 23. 110, 18.
διεσθίειν αὐτοῦ τὴν φρένα 53, 17.
δίζυγος, διζύγων (L ἀζύγων) 135, 6.
διηγηματικὸν εἶδος 6, 21.
διήγησις 100, 7. 135, 11. ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν 45, 14.
Διθύραμβος 269, 21.
δικάζεσθαι, δικασάμενος 253, 1.
δικαιολογικὸν 412, 23. δικαιολογικώτερον 412, 28.
δικαιοσύνη, μετὰ πάσης δικαιοσύνης 297, 25.
δικαίωμα 43, 21. 24.
δικασία 433, 13.
δίκη πρός τινα pietas 254, 2. παρέχειν 18, 7.
διλογεῖν 63, 21. 66, 19.
διλογία (L διαλογία) 190, 2.
διοικεῖν τι 418, 1.
Διομήδης 1, 14. 101, 7. 363, 20.
Διονυσιακαὶ δαδουχίαι 262, 13. ὀρχήσεις 60, 3, 4. χορεῖαι 271, 16.
Διόνυσος αἰθέριος 271, 11. Θηβαγενὴς 226, 16. θυσίαι 270, 5 et 404, 5. Κνωσὸς 60, 2. μυστήρια 269, 26. ἐν Νάξῳ τιμᾶται 271, 20. νυκτέλιος 271, 17. Νύσα 60, 1. ὕμνος 270, 22.
διορίζεσθαι (Ai. 1233) 89, 1.
διοσημεία 457, 9. 11.
δίπαλτα δοράτια Hom. 39, 4.
Δίρκη 221, 20.
δὶς τὸ αὐτὸ 192, 19 et 361, 14. δὶς τόσα fr. 455, 3.
δίσκος 134, 23.
δισσολογεῖν 66, 6. 133, 24.
δισσοποιὸς 133, 1.
δισσὴ ἡ κλῆσις 9, 21.
διττῶς εἶπεν 213, 17.
δίχα, οὐ δίχα ὀργῆς 83, 4.
δόγμα 48, 21.
δοκεῖν παρά τινι 240, 13.
δολιοῦσθαι 303, 17.
δόλιχος κ' στάδια 134, 12.
δόλος ἀγαθὸς 354, 8.
δόξα κατέχει 414, 7. δόξαν ἔχειν περί τινα 191, 20. ἐν δόξῃ καταλαμβάνεσθαι 77, 23.
δοράτια 39, 4.
δόρυ πᾶν ἀμυντήριον οἱ νεώτεροι 75, 28.
δορύξενοι ἁπλοϊκώτερον 430, 10. κυρίως 101, 6.
δουρικλυτὸς Hes. 128, 14.
δρακοντογενὴς 223, 2.
δράκων πολέμιος πρὸς ἀετὸν 223, 7.
Δράκων 223, 16. ὀδόντες 270, 2.
δρᾶμα, τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο 181, 25. αὐτάρκως ἔχει 211, 27. ἀφορμὴν εὔλογον ἔχει 182, 20. διαποικίλλειν 120, 4. διατρίβειν 158, 3 (155, 13. 160, 4. 178, 25. 440, 12). ἐπεκτείνειν 85, 13. μηκύνειν 411, 18. — διάθεσις 203, 7. ἐπιγραφὴ 11, 5. τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος (Oed. Col.) οὐκ εὐκαταφρόνητα 464, 23. λόγος 91, 20. οἰκονομία 413, 4. παιδευτικὸν ἔγκειται τῷ δράματι 200, 7. τὸ τῷ δράματι συμφέρον 184, 16. τὸ συνεκτικώτατον 456, 23. τέλος 403, 13.
δρᾶν τι κατά τινος 298, 11.

περί τινα 91, 27 et 257, 12. πρός τινα 42, 10. ὑπέρ τινος 126, 27.
δρομάδες (Phil. 1093) 383, 21. 384, 2.
δρομεῖς 224, 6.
δρόμος 134, 23.
δρῦς πᾶν δένδρον 322, 6.
δύναμις τοῦ ποιητοῦ 413, 2. δυνάμει 255, 14. 343, 20. 360, 10.
δύναται 93, 16. 119, 17. 132, 21. 151, 24. 393, 24. 395, 6. 448, 6.
δυνατῶς πέφρασται 412, 1.
δυσανασχέτως φέρειν 466, 18.
δυσανάτρεπτος 84, 17.
δυσαξίωτος 181, 11.
δυσαπάλειπτος 318, 8.
δύσβουλος 288, 14.
δυσδαιμονία 407, 7.
δυσζήτητος 169, 3.
δυσθανατῆσαι 460, 9.
δυσίχνευτος 5, 10.
δυσκατάληπτος 169, 4. 333, 18.
δυσκολία, δυσκολίας τι ἔχει 95, 3.
δύσλεκτρος 126, 7.
δυσμετάβλητος 75, 23.
δυσμετάθετος 76, 17.
δυσμετάκλαστος 162, 21.
δύσοικος 366, 27.
δυσπαράκλητος 181, 11.
δυσπέπαντος 22, 20.
δυσπεριόδευτος 209, 3.
δυσπόριστος 466, 11.
δυσποτμία 450, 13.
δυσπραγία 412, 25. δυσπραξία 14, 14.
δυσπροσπέλαστος 452, 15.
δυστράπελος 76, 18. 19. δυστραπελώτερα 468, 15.
δυσυπομόνητος 366, 9.
δυσφορεῖν ὅτι 340, 23.
δυσχείμερος 175, 20. 263, 4. 361, 19.
δυσχεραίνειν τινὶ ὅτι 1, 18.
δυσωπητικὸς 47, 7. 163, 5.
δωδεκάμηνον τὸ 316, 11. 325, 20.
Δωδῶν 290, 8. Δωδώνη 290, 6. 344, 2. 9. μαντεῖον 290, 10.
Δωρικῶς 255, 7.

εα, ἄστεα 236, 11. βασιλέας 261, 4 et 267, 1. γονέας 116, 5. 11. ὀστέα 102, 12. φονέας 169, 2.
ἑαυτός, ἀφ' ἑαυτοῦ 79, 22. 158, 21. 322, 18. αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς 148, 24. ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ 85, 16. 17. 87, 19. τὸ ἐφ' ἑαυτῷ 41, 24. 422, 6. 7. καθ' ἑαυτὸν γίνεσθαι 86, 26. ὀνειροπολεῖν 157, 8. συλλογίζεσθαι 406, 16. φησιν 234, 10. 377, 20. 450, 18. καθ' ἑαυτὸ λεκτέον 72, 10. 326, 17.
ἐγγυᾶν, ἐνεγύησε (L ἐνεγγύησε) 91, 13. ἠγγύησε 296, 2.
ἐγγύθεν pro ἐγγὺς Hom. 242, 8.
ἐγείρειν πρός τι 86, 20. infin. 99, 20.
ἐγκαθιέναι, ἐγκαθιεῖ Aesch. 438, 5.
ἔγκαρπος 434, 12.
ἐγκλιτικῶς τὸ τι 214, 7.
ἐγχαλᾶν 252, 2.
ἔγχος etym. παρὰ τὸ ἔχεσθαι 173, 14. πᾶν ἀμυντήριον 76, 1. τὸ ξίφος 274, 12.
ἐγχρονίζειν 45, 14.
ἔδρασμα 13, 21. 157, 15.
εε, δέεσθαι 67, 13.
ἕξεσθαι, ἑσθῶ 410, 5.
ἑθὰς φωνὴ 3, 10.
ἑθελοντὴς accent. 103, 14.
ἔθος τῶν καθειργνύντων ἀφοσιοῦσθαι 253, 28. τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα 122, 16. τῶν χρησμὸν δεχομένων

παραχρῆμα γράφειν 343, 24. v. et. εἰώθεσαν. δι' ἔθους ἔχειν 453, 15. εἰς ἔθος παρελθεῖν 404, 15.
ει διφθογγος βραχεῖα 351, 16.
εἰ οὐκ ἔστιν 19, 4. 421, 20. 442, 5. ἐπεὶ οὐδ' 78, 13. 89, 20. 412, 27. 421, 20.
εἰδέναι, ἤδεα 215, 1.
εἴδησις περὶ τὸν τόπον 427, 14.
Εἰδοθέα 264, 11.
εἴθε μήποτε 329, 7. εἴθ' ὤφελεν 443, 20.
εἰκὸς 154, 20. οὐκ εἰκὸς 77, 3. εἰκότως 47, 13. 91, 3. 138, 2. 161, 4. 167, 10. 181, 24. 186, 8. 221, 5. 306, 13.
εἰκών, εἰκόνα τινὸς λαμβάνειν 465, 21.
εἴλειν, ἁλέντες 307, 17.
εἱλεῖσθαι 172, 21.
εἱλιτενὴς 256, 14.
εἴλυσις (L εἵλησις) 360, 7.
εἶναι, ἔα ἦ 443, 13. ἔσο 379, 25. 410, 17. 457, 25. ἔοι i. q. εἴη 102, 19. ἐν σοὶ ἐσμὲν 13, 18.
εἰνάλιος Call. 231, 19.
εἰρωνεία, ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος 241, 17. ἐν εἰρωνείᾳ 57, 10. 182, 21. 188, 8. 215, 27. κατὰ εἰρωνείαν 118, 22.
εἰρωνεύεσθαι 122, 1. 184, 8.
εἰσαγωγὴ χοροῦ 405, 2.
εἰσβάλλειν εἰς τὸν λόγον 91, 20.
εἴσοδος ἀγγέλου 61, 29. ἀφορμὴ 169, 11.
εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον 95, 18. καλοῦμεν μετοίκους 441, 22. v. et. λέγειν, συνήθεια, φαμέν. — εἰώθαμεν τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν εὐημεριῶν μνημονεύειν 165, 20. τοῖς ἐγγυτέρω παρρησιάζεσθαι 36, 6. δεσμεῖν ὑπόδημα 322, 22. εἰώθασιν οἱ ἀποροῦντες περὶ τῶν δεινῶν λέγειν ὅτι 72, 20. οἱ ἀφεστῶτες τῆς οἰκίας μακαρίζειν τὰς πατρίδας 52, 10. εἰώθεισαν εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη 123, 4. 15 (124, 7). οἱ ὀμνύοντες μύδρους αἴρειν 231, 15. ἐν τοῖς πάθεσι καὶ συγχωρεῖν 77, 19.
ἐκ ἀντὶ ἀπό, ἐκτρέπεις 120, 26.
Ἑκάτη 172, 21. 273, 10.
ἐκδεσμεῖσθαι 81, 27.
ἐκδέχεσθαι interpretari 14, 20. 333, 21.
ἐκεῖθεν, τὸ ἐκεῖθεν 427, 11.
ἐκεῖσε pro ἐκεῖ 83, 3. 185, 25. 200, 1. 270, 6. 440, 22. 442, 2.
ἐκθεοῦσθαι 373, 6.
ἐκκλησία, εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν 227, 14.
ἐκκόπτειν τερπνὸν 87, 21.
ἐκκύκλημα (L ἔνκυκλημα) 33, 21.
ἐκληπτέον 14, 24.
ἐκμειλίσσεσθαι 130, 17.
ἑκοντὴς acc. 103, 14.
ἑκούσιος, ἐξ ἑκουσίου (Tr. 727) 320, 19.
ἐκπιέζεσθαι (L ἐκπιασθέντος) 319, 16.
ἐκπίπτειν τοῦ δέοντος 41, 16. εἰς γόον 31, 17. ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοὶ 168, 22.
ἔκπληξις 33, 22.
ἐκπλήσσειν 69, 22.
ἐκπομπὴ 163, 12.
ἐκπυροῦν 340, 11.
ἔκπυστος 202, 25.
ἐκσείεσθαι, ἐκσεισθὲν κῦμα 245, 22.
ἔκτασις τοῦ υ ἐν τῷ κύροι 31, 7.
ἐκτὸς εἰ μὴ 456, 6.
ἐκτρέπεσθαι inf. 61, 8.

ἔκφευξις 415, 5. 10.
ἐκφλέγεσθαι, ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος 225, 10.
ἐκφυγή, ἐκφυγὴν εὑρίσκειν τῷ πάθει 76, 17.
ἔκχυσις (L ἔκθυσις) 424, 17.
ἐλαία Ἀκαδημείας 435, 10. χλωρὰ Anacr. 224, 16.
ἔλαιον ἓκ μορίων 435, 16.
ἐλασία 183, 18.
ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ 404, 23.
ἐλεεινολογία 412, 26.
ἐλεεινὸν 113, 5. μέρος 138, 13.
Ἑλένη, ἁρπαγὴ 85, 1. 353, 2. μνηστεία 84, 26.
Ἕλενος 392, 18.
ἔλεος ὁ 47, 9. 177, 18. ἔλεον διαγράφειν 128, 1. ἐργάζεσθαι 177, 18. εἰς ἔλεον ἐπισπᾶσθαι 43, 15. τὸ 174, 10. 273, 7. 391, 12. Ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις 414, 11.
Ἐλευσίς, κάτοικοι 446, 7. μέρη 445, 8. μύησις 446, 11. μυστήρια 445, 13. 22. 446, 3. μυστικὴ εἴσοδος 447, 8. τελεταὶ 446, 1.
ἐλευθεροστομεῖν 153, 24.
ἐλευθεροστομία 153, 25.
ἑλικοειδὲς 34, 10.
ἔλλειψις, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ν παρέδρος (Ant. 798) 255, 8. ὁ λόγος 460, 21.
Ἕλληνες pro Ἀργεῖοι 214, 19. ἔθη 418, 2.
Ἑλληνικῶς 231, 26.
ἐλλιπὲς κατὰ λόγον 180, 10.
Ἑλλοὶ 344, 2.
Ἑλλοπία 344, 2. 5.
Ἑλλοπιεῖς ἐν Εὐβοίᾳ 344, 15.
ἐλπὶς ἀγαθὴ 112, 21. ἀνίατος 142, 21. γλυκερὰ 109, 13. χρηστὴ 320, 17. ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα 287, 8. ἐν τινι τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχειν 125, 28. περί τινα 95, 17. πῶς δεῖ 52, 23 (cf. προσδοκᾶν). ὑποβάλλειν 176, 27. — ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἐλπίδος 230, 5. χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι 288, 11. ὑπὸ τῆς ἐλπίδος νικᾶσθαι 230, 4.
ἐμβάλλειν δένδρα 435, 11. μύθευμα 140, 1.
ἐμβρόντητος 95, 18.
ἐμματεῖσθαι (Tr. 791) 323, 26.
ἔμπα, ἔμπας, ἔμπης 12, 2.
ἐμπαθὲς τὸ χωρίον 411, 4.
ἐμπαροινεῖν (L ἐνπ.) 397, 2.
ἐμπίπτειν, ἐμπεσὸν λόγιον 449, 6.
ἐμποιεῖν (L ποιεῖν) δέος 57, 21. 183, 20 (21, 5. 35, 20. 387, 18).
ἐμπολᾶν, ἐνεπόλησας 79, 17. — 202, 2. τροπικῶς 79, 18.
ἔμπυροι θυσίαι 404, 12. ἔμπυρα 163, 21.
ἐμπυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους 21, 2.
ἐμφανής, ἐν τῷ ἐμφανεῖ (L ἐμφαίνειν) 156, 19. 160, 8. γίνεσθαι 75, 19.
ἐμφαντικὸν 154, 20. 328, 4. ἐμφαντικώτερον 131, 14. 260, 3. ἐμφαντικῶς 32, 17. ἐμφατικῶς 68, 3. 145, 17. 275, 11.
ἔμφοβος 168, 11.
ἐμφρονέστατος 31, 3.
ἐμφύλιος, αἷμα 228, 27. κακὰ 262, 22. φόνος 123, 15.
ἐν, ἐν τοῖς Ἕλλησι 418, 2. ἐν τοῖς κωμικοῖς 234, 11. ἐν Σιμωνίδῃ 64, 6.
ἓν, ἀφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος 221, 24.
ἐναγὴς 423, 5. οἱ μιαροὶ 190, 20. οἱ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον 231, 2 (cf. νεκρός).

ἐναγὲς τὸ σεβάσμιον 190, 13.
ἐναγίσματα (L ἐναγήματα) 119, 22.
ἐναιμάσσειν 380, 27.
ἐναισχύνεσθαι, ἐνῄσχυται 324, 11.
ἐναντιογνώμων 402, 11.
ἐναντιολογία 82, 14.
ἐναντίος, εἰς ἐναντίον 37, 1. ἐκ τοῦ ἐναντίου 199, 16. κατὰ τὸ ἐναντίον 105, 15. 323, 9 (cf. ἀντίφρασις). τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίνεται 57, 26.
ἐναντιότης, ἐξ ἐναντιότητος τὸ πᾶν 57, 18.
ἐναντίως συντέτακται 214, 1.
ἔναρα etym. παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς 4, 15.
ἐναρίζειν 4, 15.
ἐναυλίσματα 53, 10.
ἐνδατεῖσθαι 323, 20. 22.
ἐνδείκνυσθαι δύναμιν 360, 27. ἐξουσίαν 93, 8. τὸ εὐλαβὲς 8, 18. ὁ ποιητὴς τὸ ἦθος 11, 10. σχῆμα 464, 7. τέχνην ἰατρικῆς 336, 4. — ἡ εὔνοια ἐνδείκνυται 8, 11.
ἔνδειξις τῆς βίας 260, 2.
ἐνδιαθέτως 425, 24. λέγειν 308, 8.
ἐνδιαιτᾶσθαι (L διαιτ.) οἴκους 113, 2.
ἐνδιατρίβειν 84, 17.
ἐνδιδάσκειν 376, 24.
ἐνδιδόναι part. 260, 15.
ἔνδιος Call. 416, 29.
ἐνεργής, ἐνεργέστερος 158, 6 et 165, 13.
ἐνέχεσθαι ἀραῖς 408, 1. ἔρωτι 254, 21. μιάσμασι 412, 14. μύσει 190, 24. τύχῃ 384, 6. ἐνεσχέθη ἐν αὐτοῖς 139, 8. v. et. ἔνοχος.
ἐνέχυρος 15, 9.
ἔνθεον L corrupte pro ἀνθέον 452, 6.
ἐνθύμημα 415, 25. καινὸν 442, 6.
ἑνικὸς ἀντὶ πληθυντικοῦ 460, 26. ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς πληθυντικὸν 251, 22. 266, 20. ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικὰ καὶ ἀνάπαλιν 63, 2. cf. et. πληθυντικός.
ἐνιστάναι, ἐνέστη καιρὸς 318, 14.
Ἐννέα πύλαι 426, 11.
ἐννεύειν εἴς τι 89, 22.
ἐννοεῖσθαι med. 203, 5.
ἔννοια, εἰς ἔννοιάν τινος καθιστάναι τινὰ 144, 24. ἔννοιαι 178, 12.
ἐνοικεῖν cum accus. 314, 24.
ἐνοικήσιμος 398, 15.
ἔνοικος et μέτοικος 441, 20.
ἐνόπλιος 96, 2. ὄρχησις 60, 4.
ἔνοπτός τινι 75, 15.
ἐνοχλεῖν τὸν θεατὴν 29, 15. cf. 128, 18 (ἐπὶ τῶν τοιούτων). τοῖς θεωμένοις 411, 15.
ἔνοχος ἁμαρτήματι 231, 23. κακοῖς 130, 20. μύσει 164, 19 et 428, 25.
ἔνστασις 229, 21.
ἐνστάτης κυρίως 10, 20. 22.
ἐνστηρίζειν (L ἐνετήριξας) ἑαυτὸν 21, 1.
ἐντάφια 273, 16.
ἐντελὲς 402, 7.
ἔντεχνος ὁ ἄνθρωπος 235, 19.
ἐντιθέναι 59, 4. 162, 8.
ἔντιμοι οἱ τοῦ χοροῦ 198, 10. 227, 14. 265, 13.
ἐντινάσσειν (L ἐπετίναξαν) 136, 11.
ἐντρέχεια, ἐκ φύσεως καὶ ἐντρεχείας 186, 23.
ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς 9, 6.
ἐντυγχάνειν, οἱ ἐντυγχάνοντες ἡμεῖς 128, 20.

Ἐννάλιος v. Ἄρης.
ἐννυρίζειν τῇ χλόῃ 15, 6.
ἐνώμοτος 243, 14.
ἐξάγεσθαι εἰς λοιδορίαν 180, 17.
ἐξαγριοῦσθαι, ἐξηγριωμένος τῇ ὄψει 358, 24.
ἐξαιμάσσειν, ἐξαίμαξεν L corrupte pro ἐξέμαξεν 123, 7. 9. 124, 7.
ἐξαίρειν (L ἐπ.) τὰ πεπραγμένα 169, 22.
ἐξακμάζειν 51, 24.
ἐξάκουστος 329, 28.
ἐξαλλαγαὶ 128, 1. σχῆμα 56, 5.
ἐξαριθμεῖσθαι med. 206, 10.
ἐξάρχειν 226, 18. τῶν τελετῶν 446, 1.
ἐξετάζειν τὰς φωνὰς 67, 24. ἐξετάζεσθαι ἐν κακοῖς 42, 18.
ἐξευμενεῖν 425, 21. ἐξευμενίζειν 73, 16. med. ἐξευμενίζεσθαι 19, 23. 460, 23.
ἐξηγησάμενοι interpretes 440, 17. 442, 14.
ἐξήγησις 468, 16.
ἐξίστασθαι τινὶ 9, 18. τοῖς πρεσβυτέροις 417, 23. ἑαυτοῦ 154, 17. ἐξέστη 11, 22. ἐξεστηκώς 24, 5. 28, 5.
ἔξοδος 95, 21. 96, 15. πιθανὴ πρόφασις ἐξόδου Αἴαντος 56, 25. Τεκμήσσης 31, 24. v. et. χορός.
ἐξουθενοῦν 36, 7.
ἐξουσία ἐστὶ ἐπί τινι 381, 1. ἐπ' ἐξουσίας 387, 13.
ἐξουσιάζειν, σαυτοῦ ἐξουσιάσῃ 421, 16.
ἐξοχή, κατ' ἐξοχὴν 3, 25.
ἐξυπηρετεῖσθαι ἑαυτῷ 360, 3.
ἐξυψοῦν 289, 5.
ἔξωθεν περιέρχεσθαί τι 44, 15. πυνθάνεσθαι 154, 24. προσληπτέον τὴν ἐπὶ 358, 5. κατὰ 78, 21. περὶ 427, 25. v. et. λείπει. ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν 187, 25.
ἐξώλης, ἐξῶλες θηρίον 10, 16. ἐξωλεστάτη 108, 4.
εοι, χρύσεοι 185, 24.
ἐπαγγέλλειν τὸ παρακαλεῖν 146, 17.
ἐπάγειν 6, 7. 27, 5. πρός τι 67, 22. 142, 3. τὰ ἐπιτήδεια 367, 6. med. ἐπάγεσθαι πίστιν 190, 11. τινὰ 2, 21.
ἐπαγωγὸν πρός τινα 314, 9.
ἔπαινος, ἐν ἐπαίνῳ 241, 16.
ἐπαίρεσθαι εἰς θυμὸν 222, 12. ἐν τοῖς κακοῖς 392, 26.
ἐπακτῆρες Hom. 2, 24. 27.
ἐπαμᾶσθαι (L ἐναμ.) 231, 2.
ἐπαναβάσεις 308, 1.
ἐπάναγκες adv. 43, 3.
ἐπανέρεσθαι 210, 26.
ἐπαπορεῖν πρὸς ἑαυτὸν 33, 2.
ἐπαρᾶσθαι infin. 231, 16.
ἐπάρατος δαίμων 346, 3. ἐπάρατον ποιεῖν 435, 11.
ἐπαριστερὰ 447, 9.
ἐπαρκεῖν τοῖς θεοῖς 51, 15. 241, 12.
ἐπαυλισμὸς 236, 12.
ἐπεγγελᾶν 21, 16. τοῖς ἐχθροῖς 9, 2. οὐκ ἂν ἐπεγγελῶεν αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ 79, 5.
ἐπειδὰν opt. 289, 7. 325, 16.
ἐπεισάγειν κακὸν 35, 16.
ἐπεισόδιον διπλοῦν 390, 2.
ἐπείσοδος 373, 26.
ἐπεισφέρειν αἰτίαν 128, 5.
ἔπειτα ἐπὶ ἐνεστῶτος 247, 20.
ἐπεμβάλλεσθαι 219, 10.
ἐπεμπίπτειν τοῖς λέκτροις 207, 23.
ἐπεξεργάζεσθαι 135, 4.
ἐπεξεργασία ἔντεχνος 163, 2.
ἐπεξέρχεσθαι ἄθλα 307, 3. ἑαυτὸν 158, 18. φόνον 72, 8.
ἔπεσθαι, τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ

τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἑπομένην 217, 22.
ἐπί, ἐπὶ τοῦ Κρέοντος i. q. praesente Creonte 234, 10. ἐπὶ τούτοις 55, 22.
ἐπιβαίνειν τῷ ἀληθεῖ 104, 1.
ἐπιβάλλεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ 158, 22.
ἐπιβαρεῖν 265, 11.
ἐπιβολή, ἐπιβολὴν ἔχειν τῆς αἰτίας 31, 1. γνώμης ἐπιβολαὶ 166, 20.
ἐπιβουλεύειν, οἱ ἐπιβουλεύοντες νυκτὸς τὰς ἐξόδους ποιοῦνται 28, 11.
ἐπιγαμία πρός τινα 258, 10.
ἐπιγράφεσθαι 276, 8.
ἐπιγραφὴ δράματος 11, 5.
ἐπιέναι τρίοδον Aesch. 193, 6.
ἐπιζευγνύναι 409, 14. 451, 24.
ἐπιθετικῶς 383, 23.
ἐπιθυμία, εἰς ἐπιθυμίαν ἀφικνεῖσθαι 301, 5. εἰς ἐπ. φέρειν 162, 5.
ἐπικαλύπτειν τὸ τολμηρὸν τοῦ λόγου 133, 7. med. ἐπικαλύπτεσθαι 72, 20.
ἐπικατάρατος 258, 8.
ἐπικαταστρέφεσθαι (L ἐπεκατεστράφη) 224, 19.
ἐπικινδυνώδης 115, 7.
ἐπικοσμεῖν τὴν ἁμαρτίαν 241, 11.
ἐπικράτεια, ἐπικράτειαν καρποῦσθαι 376, 2. κατ' ἐπικράτειαν 463, 15.
ἐπικρατεῖν ἑαυτῷ 383, 13. ἐπικρατεῖσθαι 58, 8.
ἐπικρατέστερον τὸ πλῆθος 166, 17.
ἐπικυρεῖν, ἐπικύρσῃ τοῖς δεινοῖς 248, 16.
ἐπιλαμβάνεσθαι ἑαυτοῦ 130, 17. τοῦ ποιητοῦ 101, 8. cf. λαμβάνεσθαι.
ἐπιμελεῖσθαι pass. 445, 19.
ἐπιμελής τινι 403, 25.
ἐπίμεμπτος 304, 17.
ἐπιμωκᾶσθαι 201, 4.
ἐπινίκιος ᾠδή 224, 9.
ἐπινοεῖν 236, 21. med. ἐπινοεῖσθαι 113, 8. 235, 1.
ἐπιπληκτικὸς 304, 17.
ἐπιπλήσσεσθαί τι 390, 9.
ἐπιπολή, ἐξ ἐπιπολῆς 425, 23.
ἐπιρρηματικῶς οἷα 285, 16. σῖγα 324, 21.
ἐπιρρήσσειν, ἐπιρρήξασα 207, 19.
ἐπισαρκάζειν 159, 16.
ἐπίσκοτος (l ἐπίσκοπος) ὀμμάτων (Col. 1650) 464, 5.
ἐπισπᾶσθαι εἰς ἔλεον 43, 15. εἰς εὔνοιαν 73, 9.
ἐπισπαστὸς 207, 18.
ἐπιστεφὴς ναρκίσσου Euphor. 432, 17.
ἐπίστοιχος φυτεία (G) 355, 27.
ἐπιστρέφεσθαι 459, 16.
ἐπιταράττεσθαι 5, 9. 10.
ἐπίτασις 105, 23. μίσους 342, 7. πάθους 40, 3. 174, 7. 466, 12. εἰς ἐπίτασιν 81, 13. κατ' ἐπίτασιν τὸ α 327, 17. ὑπὲρ ἐπιτάσεως 131, 8.
ἐπιτατικῶς (L ἐπιστατικῶς) 430, 11.
ἐπιτείνεσθαι τῷ πάθει 150, 26.
ἐπιτέμνεσθαι τὸν λόγον 45, 14.
ἐπιτεύγματα 162, 3.
ἐπιτευκτικὸς 143, 16.
ἐπιτήρησις 92, 28.
ἐπιτιμᾶν 13, 8. 16, 9. 114, 15. 116, 26. 155, 7.
ἐπιτίμησις 36, 9. 44, 13. 138, 18. ψυχραὶ 138, 21.
ἐπιτολὴ 203, 3. 4.
ἐπιτρέπεσθαι 71, 1.
ἐπίτριπτος 364, 23.
ἐπιφέρειν 80, 3. 144, 10. 162, 18. 177, 20. 188, 22. 465, 25.

δεινὸν 245, 21. πλάνην τοῖς πλησίον 240, 16.
ἐπίφθεγμα 173, 25.
ἐπίφθονος, ὄνομα 183, 15. ἐπιφθόνως φράζειν 57, 10.
ἐπιφοιτᾶν τοῖς τάφοις 467, 25.
ἐπιχειρήσεις 144, 14. 443, 8.
ἔποικος ἀντὶ μέτοικος 113, 1.
ἑποποιός 454, 3.
ἔπος, δι' ἐπῶν 376, 7.
ἐποχὴ 339, 8.
ἔρα terra 30, 21.
ἐρᾶν, ἐρασθῆναί τινος 357, 5. 364, 16. τὸ ἐρᾶν πλουσίους ἔχει 254, 7. ὁ ἐρῶν καὶ τὰ πόρρω θηρεύει 254, 14. καὶ τὰ θαλάσσια ζῷα ἐρᾷ 254, 13. πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσι 254, 16.
Ἐρατοσθένης 426, 4.
ἐργάζεσθαι κατά τινος 346, 4.
ἐργαστήριος, πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον τὸ φάρμακον 328, 1.
ἔργον ἐπ' ἔργῳ Hes. 74, 2.
ἐρεθίζειν inf. 314, 15.
ἐρείπεια v. ἐρίπια.
ἐρείπεσθαι, ἐριφθεὶς (Ai. 309) 30, 20.
ἔρεισμα, οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα Aesch. 118, 13.
Ἐρεχθεύς, Ἐρεχθέως Μητίων 424, 1. Ὠρείθυια 264, 6. 21. θυγατέρες 404, 5. ὁ κατ' Ἐρεχθέως πόλεμος 446, 10.
ἐριθεύειν τινὶ 71, 22.
Ἐρινύς, Ἐρινύει 149, 15. κακὴ (Ai. 60) 7, 26. πολύπαις (El. 488) 125, 27. 126, 1. — ἄοινοι 425, 13. μεγάλαι 432, 12. 19. σπονδαὶ νηφάλιαι 403, 22. στεφάνωμα ὁ νάρκισσος 432, 14. 17. 20. v. et. Εὐμενίδες.
ἐρίπια 30, 13. etym. τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα 30, 21. 22.
ἐρίπναι (L ῥίπαι) 30, 22.
ἐριστὸς (El. 1096) 150, 1. 2.
Ἐριφύλη, ὅρμος 139, 8. 10.
Ἐριχθόνιος 419, 17.
ἑρκίον τὸ δῶμα 11, 4.
Ἕρκιος Ζεὺς 240, 26. (Ant. 487) 393, 18.
Ἕρμαιον ὄρος ἐν Λήμνῳ 393, 26. Ἕρμαια πάντα τὰ ὄρη 393, 24.
ἑρμηνεία 468, 6.
ἑρμηνεύειν 127, 15.
Ἑρμῆς κῆρυξ 314, 1. νόμιος 204, 10. 393, 25. ὄρειος 393, 25. πατὴρ Μυρτίλου ἐμήνισε τοῖς Πελοπίδαις 127, 21.
Ἑρμιόνη Μενελάου 128, 11. 14. 23.
Ἑρμότιμος Σάμιος 102, 24.
ἑρπετὰ 269, 3.
ἔρυμα νιφετοῦ καὶ βελέων Call. 4, 23.
ἔρχεσθαι γνώμης ἐπιβολὰς 166, 21. εἰς τοῦτο cum inf. 396, 26. ἐπί τινι 265, 9.
ἔρως, εἰς ἔρωτα βάλλειν 329, 19. ἐλθεῖν 317, 5. ἔρωτες 248, 10.
ἐρωτηματικῶς 369, 3. 378, 22.
ἐρώτησις, ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος 94, 12. 210, 11. 214, 8. 398, 12. κατ' ἐρώτησιν 84, 3. 187, 22. 205, 21. 215, 14. 302, 20. 317, 11. 330, 10. 347, 18. 398, 21.
ἑστία, τῆς αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν 43, 22. πόλεως 268, 23. 25.
ἐσχατιή, ἐπ' ἐσχατιῇ Hes. 344, 9.
ἔσχατον, ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ 355, 11.
ἑτεροδοξεῖν 82, 4.
Ἐτεωνὸς 402, 17. 403, 3. 6.

ἔτι τε καὶ 314, 26.
ἔτος ἐξ ἔτους 235, 6.
ἐτυμολογεῖται 397, 8.
εὖ 192, 28. 198, 13. 206, 1. 411, 13. 416, 4. οὐκ εὖ 312, 24.
εὐαίσθητος cum gen. 236, 14.
εὐαφόρμως 405, 2.
εὐγεώργητος 245, 3.
εὖδειν, τί δάκρυον εὖδον ἐγείρεις Call. 427, 22.
εὐδία, ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχειν 21, 17. γίνεσθαι 165, 25. εἶναι 34, 7.
εὐδιάλυτος (L εὐδιάλατος) 76, 19.
εὐέλικτος 322, 23.
εὔελπις, εὔελπίν τινα ποιεῖν ὡς ὅτι 230, 11.
εὐεπιβούλευτος 85, 9.
εὐεπίφορος εἴς τι 259, 17. ἐπί τι 59, 3.
εὐημερίαι 165, 21.
εὐθένεια 420, 22.
εὐθυδρομεῖν εἴς τι 75, 8.
Εὔιος 269, 21.
εὐκαταλλάκτως πρός τινα ἔχειν 93, 20.
εὐκαταφρόνητος 464, 23.
Εὔκλεια Ἄρτεμις 172, 24.
εὔκληροι 232, 7.
εὐκτικῶς 247, 5.
εὐλαβεῖσθαι διά τινα 365, 25.
εὐλαβὴς ἡ Χρυσόθεμις 125, 7.
εὐλείμων Hes. 344, 5.
εὐλογοφανὴς λόγος 437, 10.
εὐλόφως φέρειν 8, 2.
Εὐμενίδες δασπλῆτες Euphor. 432, 15. δύο 399, 8. εὐφήμως 107, 19. Κρόνου αἰολόδωροι Epimen. 399, 12. Θυγατριδαῖ Φόρκυννος Euphor. 432, 16. θυσία 426, 1. μήτηρ Εὐωνύμη 399, 15. ὄνομα etym. 399, 17. Σεμνῶν ἕτεραι 399, 21. συγκιρνᾶται ὕδατος καὶ μέλιτος κρατὴρ 408, 16 (247, 2). οὐ σπένδεται οἶνος ἀλλ' ὕδωρ 403, 21. τρεῖς 399, 10. τοῦ φρίττειν καὶ ναρκᾶν αἴτιαι 432, 19.
Εὐμολπίδαι 446, 1.
Εὔμολπος Δηιόπης πρῶτος 446, 2. 6. 11. 13. 15. δεύτερος 446, 16. πέμπτος 446, 5. 14. ἱεροφάντης 446, 17. Θρᾷξ 446, 4. 9.
εὐοῖ 270, 21.
εὐόσφρητος κύων 2, 22.
εὐπάλαμος 424, 3. 4.
εὐπατρίδαι 426, 5.
εὐπορεῖν cum inf. 57, 4.
εὐπρεπές, εὐπρεπέστερον 151, 25. οὐκ εὐπρεπὲς 34, 12.
εὐπρόσωπον, οὐκ εὐπρόσωπον 13, 7. 184, 26.
Εὐριπίδης, Ἀντιγόνη 277, 16. γενεαλογεῖ 411, 16. πλεονάζει ἐννοίαις μὴ σεμναῖς 178, 13. ἑτεροδοξεῖ 82, 4. Φιλοκτήτης 350, 2.
Εὐρυσθεύς 281, 19. 296, 14.
Εὐρυτίδαι, ἀριθμὸς 296, 2.
Εὔρυτος Μελανέως καὶ Στρατονίκης (296, 6) et Ἡρακλῆς 295, 26. 300, 25. 301, 6. ἥρα θυγατρὸς 301, 6. Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδες δ' 296, 3. 7. 11. 301, 3.
εὐσεβής, εὐσεβοῦς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν 73, 15. εὐσεβέστατα 457, 21.
εὔσοια (Col. 390) 420, 21. 22. 25.
εὔστομα vel εὖ στόμα 357, 18.
εὐσύμβολος 376, 21.
εὐσχημον 39, 24. εὐσχημόνως 95, 20. 131, 3. 182, 3.
εὐτάκτως 162, 11.
εὐτόνως κινεῖν 25, 22.
εὐτρεπίζειν ξίφος 69, 13.

τόξον 310, 19. τινὰ 401, 18. 24.
εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν 406, 18.
εὐφημίαι 271, 15.
εὐφημισμὸς 190, 19.
εὔφημον 164, 22. εὐφήμως 107, 19. 404, 24. εὐφημότερον διαλέγεσθαι 406, 5.
εὐφθογγεῖν 397, 20.
Εὔφορβος 102, 24.
εὐφράντης acc. 103, 14.
εὐφυῶς 2, 13. 5, 16.
εὐχαριστήριον 294, 14. εὐχαριστήρια 309, 3. 313, 8.
εὐχή, κατ' εὐχάς 294, 12.
Εὐωνύμη 399, 15.
Εὔχλοος Δημήτηρ 462, 24.
ἔφεδρος 53, 6.
ἐφέλκεσθαι εἰς γνῶσιν 417, 5.
ἐφιστάναι, ἐπιστῆσαι ἄξιον (τῇ ἑρμηνείᾳ 468, 6) 460, 5.
ἐφύβριστος 308, 27. ἐργάζεσθαι ἐφύβριστα 23, 14. 15.
ἔχειν, ἵνα ἔξῃ 5, 19. med. ἕξομαι 218, 21. ἔχω σιγήσας 216, 3.
ἕως ὅτου (L ὅπου) 148, 3. ἕως οὗ 166, 21. 400, 12. οὐδέπω 155, 17. ἕως ἂν δράσῃ 42, 13. 107, 14. 152 25 et c. ἕως τελευτήσωσι 50, 16. 231, 16. 228, 26 et c. cum opt. 316, 24.

ξέειν, ἀπειλεῖν καὶ ξέειν 56, 20.
Ζευξίδαμος 435, 1.
Ζεὺς ἀλεξίκακος 298, 5. βασιλεὺς 454, 1. ἱδρύσατο μαντεῖον ἐν Δελφοῖς 185, 25. πάντων δεσπότης 138, 6. ἐμαντεύετο διὰ πελειῶν ἐν Δωδώνῃ 290, 11. Ἑρκεῖος 393, 18. ἱκέσιος 389, 1. Καταιβάτης 435, 22. ἐν Κρήτῃ ἐτράφη 60, 6. μόριος 435, 19. 20. 436, 1. Νεμεαῖος 98, 15. ὅρκιος 345, 17. πατὴρ 438, 5. ὕψιστος 345, 23. — Διὸς πᾶν ὄρος 345, 22. Ἄμμωνος χρηστήριον 290, 21.
ζηλοτυπία, ζηλοτυπίας μεστὸν 117, 23.
ζηλοῦν τινι 116, 10.
ζητεῖν, ζητοῦσι 133, 15. ζητεῖται 445, 25. ζήτει 415, 4. in marg. 104, 1. 225, 5. 287, 7. 304, 19. 318, 16. 401, 6. 435, 3. 453, 23. 454, 5. 460, 3. ζητεῖν ἀπὸ τοῦ ἴχνους εἰ 2, 22.
Ζήτης 264, 7.
ζυγός, ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν 236, 3. 6. εἶναι 232, 20. ἔξω τοῦ ζυγοῦ 136, 8. ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἔρχεσθαι 261, 12. περιβάλλειν τινὶ περὶ τὸν λόφον 235, 26.
ζῶμα 124, 19. 21.

η pro α, ἡμέρῃ 133, 13. κόλλη 322, 9. λυγρὴν 256, 4. πείνην 121, 8. η καθαρὸν nominum acc. 135, 21.
ἤ pro καὶ 420, 1.
ἦ ἔα 443, 13.
ἡγεμονία, τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν 426, 7.
ἡγεμονικὸν τὸ 10, 3.
ἡγητὴρ 461, 21.
ἦγουν pro ἤτοι 175, 14.
ἥδεσθαι, ἡδομένων ἴδιον 134, 8 (134, 2).
ἡδύς, τοῦ ἡδέος ἐντιθέναι τι 59, 4. ἥδιστος Σοφοκλῆς 87, 21.
ἠθικὸν 108, 15. 128, 19. ἠθικώτερον 395, 14. ἠθικῶς 200, 13. 261, 3.
ἦθος ἄγριον Electrae 120, 1. ἀπορούσης Tecm. 32, 26.

τῶν ἀφεστώτων τῆς οἰκείας Salaminiorum 52, 10. βασιλικὸν Oed. 168, 13. γυναικὸς Tecm. 76, 24. δαιμόνιον Antig. 218, 19. δειλῶν comitum Laii 169, 22. εὐνοϊκὸν Oed. 168, 17. κηδεμονικὸν Oed. 179, 3. τὸ ἦθος καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη τοῦ Αἴαντος 35, 8 (29, 10). μέσον paedagogi Orest. 133, 21. μέτριον Ulixis 9, 5. παθητικὸν καὶ γυναικεῖον Ant. 467, 24. πρᾶον Chrysoth. 120, 2. ὑβριστικὸν Menel. 82, 17. ὑπεροπτικὸν Aiacis 11, 10. φιλόδημον Oed. 161, 2. φιλόστοργον ἀλλ' εὐλαβὲς Chrys. 219, 24. φιλοφρονούμενον Oed. 166, 13. — ἦθος τῆς ἀπαγγελίας ἀρχαῖον 11, 7. ἦθος Ant. 216, 16. chori 156, 24. Eriphylae 139, 25. Hectoris apud Homerum 29, 10. Ism. 216, 16. Sophoclis 87, 22. Thesei 429, 1. τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι 34, 15. ὑπογράφειν 169, 21. ἐν ἤθει 49, 11. 119, 10. 122, 1. 232, 7. 456, 4.
ἠίθεοι 167, 6.
ἥκειν περὶ ἐχθρὸν 1, 7. ὅσον ἧκεν ἐφ' ἑαυτῷ 85, 16. 189, 20. ἥκειν ἐπί τι 87, 13. ἐπὶ πολλοὺς 454, 4.
Ἠλεῖοι 397, 4.
ἡλικία, εἰς ἡλικίαν ἥκειν 343, 9. ἐν ἡλικίᾳ γίνεσθαι 50, 13. ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ 151, 4. καθ' ἡλικίαν 86, 21.
ἥλιος ἐλαύνει 351, 6. πάντα ἐφορῶν Hom. 138, 5. τὰς ἐκχύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο 424, 17. Ἥλιος 404, 2.
ἡλίωσις 416, 24.
ἡμέρα, τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγειν 377, 12. ἐν ἡμέρᾳ 175, 22. ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας 316, 19.
ἠνεμόεσσα Hom. 299, 18.
Ἠνιόχη 272, 19.
Ἥρα σεμνότατον πρόσωπον 43, 24. ἀνῆκε λουτρὰ Ἡρακλεῖ 315, 5.
Ἡράκλεια βέλη 353, 20. λουτρὰ 315, 5.
Ἡρακλεῖδαι 3, 23. 435, 14.
Ἡρακλῆς, ἆθλοι 338, 27. Ἀργεῖος 294, 2. Αὐγέας 339, 14. διαθήκη 282, 10. Θηβαγενὴς 286, 8. 9. Αἴας 71, 14. Ἄτλας 341, 12. γυναῖκες 305, 4. 5 (295, 22). Εὔρυτος 296, 1. 300, 25. ἔκτεινεν υἱοὺς Εὐρύτου 301, 3. Ἡσιόνη 40, 24. Ἰόλη 254, 21. 301, 5. Ἴφιτος 281, 25. Κένταυροι 339, 10. 14. Λαομέδων 339, 13. ἔθυσεν ἐν Λήμνῳ ἡνίκα κατὰ Τροίας ἐστράτευσε 357, 11. λόγχην εἶχε 307, 14. λουτρὰ ἐν Σικελίᾳ 315, 6. καὶ ἐν Τραχῖνι 314, 8 (315, 5). μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ 325. 6. 342, 28. Οἰχαλία 316, 25 (254, 21. 301, 3). Ὀμφάλη 295, 6. παῖδες 282, 24. 25. παιδοκτόνος 295, 21. Τραχῖν 281, 24. ἐν Τραχινίαις Sophoclis 31, 13. 40, 2. 72, 25. χρησμὸς 289, 15.
ἡρμοσμένως 283, 6.
Ἡσιόνη 40, 24. 88, 23.
ἡσυχία, ἐφ' ἡσυχίας 410, 14.
Ἡσυχίδαι 426, 6. 12. Ἡσυχίδες Call. 426, 15.
Ἥσυχος ἥρως 426, 3. 8. 9. 10.
ἡττᾶσθαί τινος 295, 24. τινι 443, 22.
Ἡφαίστειον πῦρ 380, 19.
Ἥφαιστος ἐν Ἀκαδημείᾳ 400,

19. ἐργαστήριον ἐν Λήμνῳ 374, 20. 380, 20. τύπος statua 400, 22. 26.
Ἠχώ 59, 14.
ἠχώδης 234, 16. 24. 271, 6.
Ἠώς 404, 2.

Θᾶκος τόπος 265, 19.
Θάλπειν 35, 3.
Θάμυρις 11, 25.
Θανατοποιός 329, 5.
Θάνατος μέλας Hom. 328, 28. ἄγειν ἐπὶ θάνατον 260, 20. Θάνατος δαίμων 461, 2. 5. οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 109, 12. οὐ δέχεται μέρος ἐλπίδος 109, 13.
Θαργηλιών 463, 3.
Θαρρεῖν ὅτι 126, 21.
Θαυμαστός, Θαυμαστὴ εἴσοδος 61, 28. οἰκονομία 150, 6. οὐδὲν θαυμαστὸν 411, 6. Θαυμαστὰ 103, 4. Θαυμαστῶς 30, 15. 45, 8. 15. 50, 7. 71, 3. 27. 103, 27. 119, 4. 139, 13. 152, 1. 155, 13. 319, 8. 458, 13.
Θεατής, ἄγειν (73, 21) καὶ ψυχαγωγεῖν τοὺς θεατὰς 73, 23. τῷ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν 62, 9. δῆλα τῷ θεατῇ 58, 14. ἄηθες πρὸς τοὺς θεατὰς ταῦτα διαλέγεσθαι 104, 15. τοῦ θεατοῦ εἰδότος 76, 2. εἰς ἔκπληξιν φέρειν 33, 22. εἰς ἐπιθυμίαν 162, 5. ἐνοχλεῖν 7, 17. 29, 15. 411, 15 (153, 20). Θεραπεύειν 65, 9. οἱ θεαταὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται 65, 12. ποθεῖ ὁ θεατὴς 32, 7. προσοχὴν ἐργάζεσθαι τῷ θεατῇ 38, 1. ὑποδεικνύναι 11, 21. χαρίζεσθαι 3, 11.
Θέατρον, τῷ θεάτρῳ αἰνίττεσθαι 170, 27. δηλοῦσθαι 64, 12. κινεῖν 178, 15. κινητικὸν 171, 1. 178, 13. ὄψις 461, 25.
Θεηλασία (L ηλασία) 347, 5.
Θεομαχεῖν 11, 23. 57, 12. 306, 3.
Θεομαχία 306, 1. 2.
Θεός, ἀμφιβάλλειν εἰ ἐν οὐρανῷ εἰσι 138, 3. Θεῶν τὸ εὐεργετεῖν 176, 12. πέμπειν εἰς θεοῦ 178, 25, εἰς θεὸν 178, 27. μὰ τὼ θεὼ 211, 14.
Θεοσεβέστατος Sophocles 138, 21 (101, 9. 138, 19).
Θεοφιλία 165, 4.
Θεραπεία Ἀθηναίων 422, 25. 436, 8.
Θεραπεύειν τινὰ 5, 18. 92, 25. 95, 14. cum inf. μὴ ἄχθεσθαι 65, 9. Θεραπεύοντες pro θεράποντες 51, 21.
Θέρεσθαι (L καθαιρομένῳ) 291, 12.
Θερμαίνειν intrans. 142, 24.
Θερμοπύλαι 316, 1.
Θερμὸς ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος 23, 25.
Θερσίτης καὶ Ἀχιλλεὺς 364, 12.
Θεσμοφοριάζουσαι 433, 10.
Θεσμοφόροι 445, 16.
Θεσπίζειν 290, 12. med. Θεσπίζεσθαι (Tyr. 134) 170, 18.
Θεσπίος (L Θεστίος) 305, 5.
Θεσπρωτοὶ 135, 12.
Θεσσαλικὸν πεδίον 339, 10. πῖλοι 416, 26.
Θεωρία, v. Ἀπόλλων, Δελφοί, Δῆλος.
Θηβαγενὴς 226, 16. 286, 8. 9 (Hes.).
Θηλυκόν, ἐπὶ θηλυκῶν ἀρσενικὰ ἄρθρα 144, 25. Θηλυκῷ ἐπάγειν ἀρσενικὴν μετοχὴν 17, 5.
Θηρόδηκτος 371, 9.
Θησεὺς 411, 17. Πειρίθους 462, 10. 13.

Θησίδαι falso L (Col. 1066) 447, 23.
θοάζειν etym. 161, 8.
Θόρικος 462, 19.
Θούλη Ἀρκαδίας 301, 1.
θοῶς 161, 8. 329, 14.
Θράκη, μέρη 62, 12.
Θρᾷξ, Θρᾷκες 135, 12. μετὰ Εὐμόλπου εἰς Ἀττικὴν 446, 9. Τρώων σύμμαχοι 49, 19.
θρασύνεσθαι εἴς τινα 254, 4.
θρασύς, θρασυτέρα Ἠλέκτρα 112, 27.
θρηνήματα 239, 12.
θρηνῳδίαι 468, 25.
θρόμβος 319, 13.
θύειν ὕβρει fr. 454, 16.
θυελλώδης 239, 3.
θυὴ 404, 14.
θύειν 271, 5.
θυμῆρες 203, 27. 433, 8.
θυμικῶς 121, 25.
θύμος etym. παρὰ τὴν θυμίασιν 404, 13.
θυμὸς ἔσχατον γηράσκει 442, 25.
θύραι, θύρας ἐπίθεσθε Orph. 396, 17.
θυσίαι ἄσπονδοι 404, 15. ἔμπυροι 404, 12.

Ἴακχος 269, 21.
Ἰακῶς 77, 10.
ἴαμβοι 47, 3.
ἴασις et ἄρηξις differ. 142, 13.
Ἰάσων 124, 4.
ἰατρικὴ 236, 18.
ἰατρὸς τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενος 103, 24. ἰατροὶ 350, 19.
Ἰδαία Δαρδάνου καὶ Φινεὺς 264, 11.
ἰδία 223, 19.
ἰδιαζόντως 417, 11.
ἰδικῶς 10, 19.
ἰδιογνώμων 258, 20.
ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι τὸ αὐτὸ ἐρωτᾶν 201, 28. τοῦ κακῶς ἔχοντος 33, 9. φίλων 67, 18. τῶν ἐν χρείᾳ καθεστώτων φιλοφρονεῖσθαι 167, 24.
ἰδίως 247, 20. 295, 26. 448, 16. 451, 14. 16.
ἰδιώτης 352, 1. 396, 21.
ἴδος Call. 416, 29.
ἰέναι, εἶσθα 233, 17.
ἱερὰ sc. πομπὴ 426, 13.
ἱέρειαι 271, 19. 433, 14.
ἱερὸν subaud. 315, 24.
ἱεροσκοπία 445, 3.
ἱεροφάντης 446, 18. ἱεροφάντιδες 433, 13.
ἰήιος etym. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι 173, 24.
Ἰθάκη 97, 3.
ἱκέσιος 86, 17. 389, 1.
ἱκεταδόκος 414, 8.
ἱκετευτικὸς 171, 4. ἱκετευτικῶς 70, 27.
ἱκετήριος, L ἱκετηρίων (pro ἱκετηριῶν) 161, 9. 423, 9. 15.
ἱκέτις 174, 16. θριξ 124, 15.
Ἴλιον 49, 23. Ἴλιος ἡ 368, 18. 378, 17 et c.
ἱμερόφωνος ἀηδὼν Sapph. 110, 10.
ἵνα προεπιστάμεθα 8, 5. ἐπίστανται 38, 17. ἔσται 437, 21. librarii errores sunt ἵνα γίνονται 33, 8. τυγχάνουσιν 36, 2. δισσολογοῦσιν 66, 6. ἔχει 182, 20. ποιήσομαι 289, 19. — ἵνα μὴ pro μὴ 408, 6. παραινεῖν ἵνα 385, 23.
ἰοβόλον βέλος 330, 27.
Ἰόλεια ξανθὴ 296, 9. Ἰόλη 254, 21. 296, 1. Ἡρακλῆς 301, 5.
Ἱππεὺς Κολωνὸς 436, 4. 9.
ἱππήλατος, οὐχ ἱππήλατοι αἱ νῆσοι Hom. 14, 22.

Ἵππιος 436, 5. 440, 12.
ἱππογνώμων 15, 3.
Ἱπποδάμεια 127, 7.
ἱππολέτης L pro ἱπποδέτης (Ai. 241) 24, 25. 25, 1.
ἱππομανεῖν 14, 22.
ἵππος, τινὲς ἵπποις χρῶνται εἰς ἀροτριασμὸν 235, 10. οἱ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται 225, 17. ἡ τῶν ἵππων μανία χαλεπωτέρα 15, 1. ἐπὶ μεγάλου 15, 2. cf. 14, 25. 24, 12. 25, 1. ἡ ἵππος ἐπὶ πολλῶν 452, 19.
ἱπποσέλινον 15, 3.
Ἰσμήνεια 163, 16.
ἰσόλυρος 316, 8.
ἰσομεγέθης, ἰσομέγεθα 333, 18.
ἰσομοιρία 418, 9.
ἰσόπετρος 409, 25. 410, 3.
ἰσόρροπος 187, 18.
ἴσος τινός 104, 22. 322, 12. κατ' ἴσον 105, 19.
ἱστάναι, ἱστᾶς 300, 9. ἱστᾶν 197, 27 (cf. καθιστᾶν, παριστάνεσθαι). ἵστασθαι ἐν ἑαυτῷ 241, 3. ἐπὶ τῶν αὐτῶν 83, 17. καθ' ἓν 18, 19.
ἱστίον ἀναπεταννύναι 120, 6. τοῖς ἱστίοις ἐγχαλᾶν 252, 2. v. et. ὑφιέναι.
ἱστορία 90, 22. 91, 10. 128, 21. 279, 21. τὸ τῆς ἱστορίας 164, 13. τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας 453, 14. τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας 100, 7. ἀφ' ἱστορίας 307, 14. κατὰ ἱστορίαν 71, 12. παρ' ἱστορίαν 314, 17. 364, 1.
ἱστουργικὰ 332, 1.
ἰσχνουργὴς 312, 24.
ἰταμοὶ καρποὶ 48, 9.
Ἰφιάνασσα 110, 24.
Ἰφιγένεια 110, 24. 129, 19.
Ἰφινόη 424, 1.
Ἴφιτος 281, 25. 296, 8.
ἴχνος ὑποθέσεως 1, 6.
ἰχὼρ 238, 21. 22.
Ἴωνες 12, 2.

Καδμεία Ἀθηνᾶ 163, 17.
καθαιρεῖν Αἴαντα 16, 9.
κάθαρμα 438, 14.
καθαρμός, οἱ τοὺς καθαρμοὺς ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται 424, 21. 23 (Cratinus).
καθαρὸς 190, 21. 197, 15. 459, 5. η καθαρὸν 135, 21.
καθάρσια 231, 6. 423, 4.
κάθαρσις 253, 29. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι 123, 21.
καθαρτὴς acc. 103, 16.
καθήκειν, ὁποτέρα ἂν καθήκῃ αὐτοῖς 444, 21.
καθιστάναι, καθιστῶσα 43, 6. καθεστηκὼς νοῦς 431, 10.
καθολικὸν 235, 18.
καθυγραίνεσθαι 266, 6.
καίνειν 81, 24. 274, 11.
καινοπρεπὴς 275, 2. 313, 13. 321, 19.
καινός, καινότερον βουλεύεσθαι 358, 9.
καινοτομεῖν 69, 20.
καίριος, παρὰ τὸ καίριον 450, 19.
καιρὸς ἐνέστη 318, 14. ἐξακμάζει 51, 24. ἐπιτρέπει (382, 3) καὶ καλεῖ 153, 17. ζητεῖ 92, 11. καλεῖ 100, 13. 354, 12. 356, 10. — καιροῦ ἀκμὴ 77, 5. ἔννοια 28, 25. — καιρὸν ἐκδέχεσθαι 357, 3. στοχάζεσθαι 44, 14. τηρεῖν 79, 24. — ἐν καιρῷ 95, 25. 162, 8 et c. οὐκ ἐν καιρῷ 412, 25. ἐπὶ καιρῷ 5, 16. κατὰ καιρὸν 19, 17. 77, 4. 94, 24 et c. παρὰ καιρὸν 103, 23. πρὸ καιροῦ 314, 14.

378, 11. πρὸς καιρὸν 259, 12. μὴ πρὸς καιρὸν 180, 12. παρὰ τὸν καιρὸν i. q. ἐν τῷ καιρῷ 459, 8.
κακόγλωσσος 339, 17.
κακοδοξεῖν 320, 10.
κακόδωρος 57, 9.
κακόηθες 103, 5.
κακοκτέριστος 273, 15.
κακομοιρία 328, 11.
κακόμοιρος 177, 26.
κακὸν ἀνορθοῦν 165, 28. διαπράττεσθαι εἴς τινα 210, 9. ποιεῖν 213, 16. κακοῦ κάκιον 210, 2. κράτιστον τῶν κακῶν 210, 13. πέλαγος κακῶν 286, 5.
κακόνυμφος 126, 7. 264, 1.
κακοῦργοι ἐν τῇ συγχύσει ἰσχύουσι 369, 15.
κακόφημος 23, 12.
κακῶς 468, 5. ἀκούειν 180, 24.
Κάλαϊς 264, 7.
Καλαὸς 452, 22.
κάλλιστα 43, 20.
καλλιστεῦον μέρος (ὄμμα) 308, 11.
καλλιφωνότατος 314, 28.
καλλυντὴς acc. 103, 17.
καλλωπίζειν τῷ λόγῳ 342, 6.
Κάλχας 182, 6. etym. παρὰ τὸ κάλχη 215, 9.
καλῶς 4, 3. 5, 1. 13. 7, 1. 10, 11. 15, 11. 25, 4. 42, 12. 45, 11. 46, 14. 62, 6. 66, 17. 67, 24. 77, 5. 79, 23. 81, 20. 82, 3. 86, 20. 90, 4. 95, 12. 148, 5. 162, 8. 169, 24. 172, 13. 189, 27. 190, 7. 193, 1. 207, 23. 220, 19. 298, 26. 303, 9. 305, 23. 307, 12. 331, 15. 360, 9. 443, 4.
κάμνειν, οἱ κάμνοντες οὐκ ἀκολούθως φθέγγονται 36, 11.
καμπτὴρ 136, 5. 6. 9.
κᾆν 156, 8. κᾆν νῦν 122, 5. 7.
Καπανεὺς 223, 20. 225, 6.
καρπὸς τῆς νίκης 18, 5. 9.
καρτερεῖν inf. 334, 4.
καρτερὸς ὑποκριτὴς 73, 21.
Κασταλία 270, 12.
κατά, κατὰ τῶν καρπῶν 48, 8. 238, 13. κατὰ πατρῴας γενεᾶς 55, 7. κατὰ τῶν σκηνῶν 51, 2.
καταβαίνειν εἰς τὸν ἀγῶνα 306, 25. εἰς τὰ Πύθια 101, 4.
καταβάλλειν τὰ ἑαυτοῦ 43, 5.
καταβαρεῖν 107, 20.
καταβάσιον 401, 3. 461, 27.
καταβατεύειν 423, 10. 14.
καταγέλαστος 70, 20.
καταγωγὴ habitatio 370, 17.
καταιγιδώδης 225, 1. 239, 1.
κατακοινωνεῖν τινός τινι 189, 3.
κατακρατεῖν ἐν τῇ ἐξηγήσει 468, 16.
καταλέγειν τινὸς 108, 13.
καταλείπεσθαι med. 175, 22.
καταλιθοῦσθαι 63, 7.
κατάλληλον 105, 11. οὐ καταλλήλως 448, 18.
κατάμεμπτος 466, 21.
καταμένειν ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι 418, 13.
κατανοεῖν 6, 10.
κατανομαὶ 280, 4.
καταπαυστήριον 311, 8.
καταπιττοῦσθαι, L καταπιπτουμένην 11, 2 Cratinus.
καταπτύειν 250, 3. τινὸς ἐν τῇ συνηθείᾳ 274, 4.
καταρρέειν γλώσσης Soph. 425, 9. αἱ καταρρέουσαι τὴν γῆν πηγαὶ 434, 6. καταρρεῖσθαι 266, 6.
κατασκεπάζεσθαι 121, 21.
κατασκευάζειν rhetor. ostendere 130, 10. cf. προκατασκευάζειν.

κατασκευή, ἐκ κατασκευῆς 327, 9. μετὰ κατασκευῆς 406, 8.
κατάσκοπος ἐπί τινα 1, 14.
καταστείβειν, κατέστιψας (Col. 467) 423, 9. 10.
καταστρέφειν εἰς 444, 2.
καταστυγνάζειν, κατεστυγνακυῖα 330, 4.
κατατιθέναι γνώμην ἐν εὐχῇ 89, 21. τὸ ὅλον σὺν τῇ εὐχῇ 165, 20. ἴχνος κατατίθεσθαι 1, 6.
καταυγάζεσθαι 318, 19.
καταφεύγειν ἐπὶ ὅρκον 191, 4.
καταφυγὴ ἐπὶ τὸν θεὸν 166, 22.
καταχαρίζεσθαι ὀργῇ 129, 8.
καταχρῆσθαι τῇ ἱστορίᾳ 128, 21.
καταχρηστικῶς 307, 15.
κατελέγχειν ἀκριβῶς 231, 12.
κατευκτικῶς 70, 27.
κατέχειν τινὰ τῆς χειρὸς 303, 6.
κατοικεῖν εἰς πόλιν 281, 25.
κατορθοῦν πόλιν erigere 221, 4.
κέαρ 281, 12.
κεκμηκότως 111, 6.
κενός, εἰς κενὸν 226, 1.
κενοτάφιον 257, 13.
Κένταυροι 339, 11. 14. 341, 4.
κεντρίζειν ἵππους 194, 22.
κέντρον, τὰ ἀπὸ κέντρου διαστήματα 105, 4.
Κεὸς 402, 17. 24.
κέραμος 437, 13.
κεραύνιος 389, 17.
κεραυνόβλητος 270, 26.
Κέρβερος 339, 15. 341, 9.
κέρδος ἀποφέρεσθαι 284, 11. παρέχειν 177, 15.
Κερύνεια (L καρυνία) 399, 20.
κεύθεσθαι 200, 25.
κεῦθος 383, 3. 6.
κεφάλαιον κακοῦ 23, 13. λόγου 82, 22. 102, 2. 129, 16. 145, 23. 24. 436, 12.
κεφαλαίωσις αὐξητικὴ 441, 15.
κηδεμονία περί τινα 79, 22.
κηδεμονικὸς 13, 6. τὸ κηδεμονικὸν 179, 3.
κηδεμὼν Oedipus 179, 20.
κήδεσθαι ὑπέρ τινος 334, 22.
κῆδος συνάπτειν τινὶ 264, 5.
κηκὶς κυρίως 265, 28.
Κήναιον 294, 7. 335, 21. Κηναῖον 321, 21.
Κήναιος Ἐλεφόρου 294, 8.
κηραίνειν etym. μεριμνᾶν κατὰ τὸ κέαρ 281, 11.
Κῆρυξ Εὐμόλπου 446, 15.
Κῆυξ 282, 1. 4.
κίναδος ἡ ἀλώπηξ 10, 16.
κίνδυνος, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον 244, 21.
κινεῖν 86, 12. τὸ θέατρον 178, 15. ἐν ἑαυτῷ 227, 10. κινεῖσθαι ἐπί τι 143, 8. ἐπὶ τῷ πάθει 137, 13.
κίνημα θαλάσσης 359, 24. οἴκων 245, 21. ἐν κινήματι εἶναι 260, 14.
κινησίχθων 226, 12.
κινητικὸν θεάτρου 171, 1. 178, 13. πρὸς οἶκτον 117, 24. πένθους 104, 14.
κισσοφόρος 270, 15.
κίων, ὑπὸ κιόνων βασταζόμενος ναὸς 232, 13.
Κλέοβις 278, 12.
Κλεοπάτρα 264, 21. Φινεὺς 264, 8.
κλέπτειν τὴν ὄψιν 7, 1.
κλῆρος, κλήρους βάλλουσιν εἰς τὰ ἀγαθὰ 232, 6.
κληροῦσθαι περί τινος 90, 17.
κλῖμαξ εἶδος παλαίσματος 308, 3.
κλύδων, ἐν κλύδωνι γίνεσθαι 245, 23.
Κλυταιμήστρα 106, 11.
Κλυτίος 296, 7. 11.
κλώθειν, σχοινία εἰς δίκτυον κεκλωσμένα 235, 14.
κνώδων etym. καίνειν — ὀδοὺς 81, 24. 274, 10.

Κνωσὸς (L Κνωσσὸς) 59, 22. Διονύσου 60, 2. πόλις Κρήτης 60, 5. 8.
κοῖλα ἐκ μεταφορᾶς 462, 5.
κοιλῴδης 379, 17.
κοίλωμα κοῖλον 383, 5. ἐν Αἴτνῃ 462, 7.
κοινὸς ἐπὶ ἀδελφοῦ 213, 4. 8 (178, 9). κοινῇ ἢ ὑπὸ 361, 6. κοινὸν κατὰ γένος 29, 5. κατὰ κοινὸν opp. χωρὶς 420, 16. κατὰ κοινὸν λέγεσθαι 443, 2. ἀπὸ κοινοῦ 14, 5. 15, 24. 16, 15. 18, 10. 112, 4. 16. 113, 9. 125, 20. 133, 9. 169, 6. 175, 2. 235, 16. 236, 5. 241, 26. 245, 18. 250, 6. 304, 15. 335, 28. 345, 4. 375, 15. 396, 8. 414, 16. 421, 16. 427, 4. 432, 5. 434, 3. 444, 14. 457, 14. 462, 20. κατὰ κοινοῦ 54, 13. 94, 1. 112, 10. 13. 385, 12. 386, 25.
κοινώνημα 250, 1.
κοινῶς λέγεται 29, 7. 213, 5. opp. Ἀττικῶς 66, 26. ἀρχαϊκὸν 74, 3. οὐ κοινῶς 80, 5.
κοίρανοι 260, 28.
κοῖται 207, 3. 332, 6.
κολάκευμα 36, 20.
κόλλη νεαρὰ 322, 9.
κόλχος 215, 7.
Κολωνιᾶται 401, 12. 15.
Κολωνὸς 447, 6. Ἱππεὺς 436, 4. 9. ἵππος (oracul.) 401, 6. μέταλλα χαλκοῦ 401, 10.
κομψοὶ 234, 4.
Κόρη, ἁρπαγὴ 433, 5. 462, 1. 8. μύησις 446, 13. στεφάνωμα ὁ νάρκισσος 433, 3 (οὐχ ὁ νάρκισσος 432, 10), ὁ στάχυς 432, 11. ἀνθίνοις οὐ χρῆται 433, 9.
Κορύβαντες 60, 6.
Κορυβαντικαὶ (L Κορυβάντιαι) 60, 3. 5 (L Κορυβαντιακαί).
κορυφοῦσθαι 286, 16.
κοῦφος συνέσεως 122, 3.
κρατεῖν γνώμης 375, 25. ἑαυτοῦ 365, 21. 373, 13.
κρατερὸς αἰχμητὴς Hom. 310, 2.
κρατήρ, κρατῆρος λαβαὶ πρόσωπα θηρίων ἔχουσαι 424, 8. ὦτα 424, 5. 10. κρατῆρες Αἴτνης 462, 7. Λήμνου 374, 21. 380, 21.
κρείουσα Hes. 296, 10.
κρεμάζειν 123, 23.
κρέμασις 208, 4.
κρεμασταὶ τιμωρίαι 233, 6.
Κρεσφόντης 90, 15. 22.
Κρέων πατὴρ Μεγάρας 305, 5.
Κρῆτες οὐ βάρβαροι 91, 6.
Κρητικὴ ὄρχησις 60, 11. 13.
κριὸς θήλεια 463, 1.
Κρίσα 111, 24.
Κρισαῖοι 101, 4.
Κροῖσος καὶ Σόλων 278, 8. Κῦρος 279, 18.
κροκισμὸς 424, 13.
κρόκος 433, 22.
κτᾶν, κτήσαιμι 228, 14.
κτήνη τὰ πρόβατα 318, 17.
Κτήσιππος 282, 24.
κτητικὸν ἀντὶ κυρίου (Λαρτίου Αἰ. 1) 2, 9. 363, 25. κτητικώτερον 458, 20.
Κυαναῖ πέτραι 262, 23.
κυανοχαίτης Ποσειδῶν Hom. 246, 5.
κύβοις παίζειν 272, 5.
κυδάζειν Epicharmus 62, 18. κυδάζεσθαι Aesch. 62, 20.
κῦδος ὁ 62, 21.
κυκλικὴ Θηβαΐς 453, 20.
Κύκλωψ παρ' Ὁμήρῳ 30, 18.
Κυλώνειον (L κυδώνιον) 426, 10.
κυματίζειν τὴν ναῦν 234, 19.
κυματοῦσθαι 286, 3.
κυνηγοὶ 2, 5. τηροῦσι τὸν καιρὸν 79, 24.
κυνικώτερον 32, 19.

Κύπρις, ἐν πλησμονῇ Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ Eurip. 254, 9.
κυρεῖν et *κύρειν*, opt. *κύροι* 31, 5.
κύριος, κατὰ τὸ κύριον 4, 11 opp. *ἄκυρον. κυρίως* 10, 20. 96, 1. 101, 6. 136, 22. 208, 6. 274, 3. 355, 13. 383, 4. *κυριώτατα* 75, 22.
Κῦρος et *Κροῖσος* 279, 5.
κώδων θηλυκῶς 3, 18. 19.
κῶλον, κατὰ κῶλον διαλέγεσθαι 467, 19.
κωμικοὶ 234, 11. 351, 16. 397, 18.
κωμῳδεῖν δειλίαν 8, 17.
κωμῳδία i. e. comicus 26, 9. *τὸ τοιοῦτο κωμῳδίας* 85, 18. *μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳδίᾳ* 103, 6.
Κωρύκιον ἄντρον 270, 10.
κωφὸς εἰσελθών 69, 15.

Λαέρτης et *Ἀντίκλεια* 19, 11. 363, 23.
λαθραίος τινος 251, 20. *τινι* 301, 15.
Λακεδαιμόνιοι ἀπέσχοντο τῶν μορίων 435, 14, *τῆς Τετραπόλεως διὰ τοὺς Ἡρακλείδας* 435, 13.
λαμβάνεσθαι ἑαυτοῦ 73, 1. *τινος* 28, 9. *τοῦ ποιητοῦ* 128, 9.
λαμπάδες Aesch. 445, 12. 14.
λαμπαδεύεσθαι 445, 9.
λαμπρῶς λέγεται 174, 17.
λανθάνω, λήσουσι τοῦ ῥεῖν 434, 4.
Λαομέδων 339, 13.
λᾶος εὐθεῖα 410, 8.
λέγειν, μετεστήσαντο ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν 441, 9. *ξένια λέγομεν* 70, 6. *λέγειν ἐπί τινι* 21, 10. *διά τινα* 253, 6. 421, 26. 442, 25.
Λεία πέτρα 447, 3. 5.
λείβεσθαι med. 243, 1.
λειμωνία ποία 52, 19.
λείπει ἀντὶ 384, 15. *ἀπὸ* 134, 1. 171, 19. 23. 372, 14. *διὰ* 41, 1. 130, 4. 229, 9. 249, 2. 285, 15. 412, 8. 452, 16. *εἰς* 14, 3. 378, 23. 388, 20. *ἕνεκα* 165, 26. 187, 12. 361, 3. *ἐξ* 350, 12. 385, 10. *ἐπὶ* 392, 27. *ἵνα* 386, 1. *καὶ* 268, 18. 377, 6. 425, 12. *κατὰ* 2, 11. 120, 25. 254, 10. 268, 28. *μετὰ* 223, 23. *περὶ* 119, 15. 149, 1. 7. 214, 15. 241, 1. 271, 22. 272, 22. 416, 13. 14. 431, 13 (cf. 321, 14. 378, 19). *πρὸς* 73, 27. *σὺν* 246, 9. 355, 7. *ὑπὲρ* 89, 2. 18. 142, 10 (cf. 240, 8. 282, 5). *ὑπὸ* 57, 24. 94, 11. 236, 3. 4. 296, 13. *ὡς* 34, 5. 222. 19. 280, 9. 348, 10. 373, 9. 376, 18. 407, 4. *ὥστε* 70, 15. 218, 5. vocabula varia 16, 5. 21, 18. 26, 19. 53, 2. 54, 5. 55, 8. 11. 56, 15. 78, 21. 90, 6. 126, 16. 135, 20. 146, 9. 152, 21. 154, 1. 159, 10. 182, 17. 183, 12. 205, 12. 216, 8. 229, 3. 238, 7. 245, 5. 246, 15. 250, 13. 251, 14. 252, 27. 255, 21. 257, 19. 24. 258, 5. 6. 260, 8. 270, 27. 272, 3. 284, 22. 23. 317, 7. 318, 4. 322, 1. 337, 12. 338, 4. 339, 20. 349, 10. 11. 352, 25. 362, 10. 368, 22. 370, 25. 372, 28. 379, 20. 380, 22. 382, 27. 388, 9. 407, 24. 413, 21. 421, 16. 457, 25. 460, 18. 467, 6. v. et. *ἔξωθεν, παραλείπεσθαι, προσληπτέον, προσυπακούειν. οὐδὲν λείπει* 156, 18. 246, 23. 263, 13. — *τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας* 100, 7. *τῆς ὑποθέσεως* 6, 8.

λεληθότως 170, 15. δεικνύναι 167, 14. ἐμφαίνειν 33, 4. 113, 5. μανθάνειν 182, 10.
λεοντεία δορὰ 4, 21.
λεοντῆ 71, 14.
λέπειν (L βλέπειν) 37, 23.
λεπτοϋφὴς 313, 2.
λευκόγεως 431, 22.
λευκοποιὸς τριχῶν 54, 15.
λευκόπους 24, 22. 141, 16.
λέων 339, 15.
λήιον Hom. 291, 11.
λῆμα (L λήμματι) 41, 24.
ληστὴς 4, 11.
λῃτεῖραι Call. 426, 15.
Λητὼ 256, 4.
Λιβύη 136, 14. 290, 20. 341, 15.
Λιβυστικὴ σάλπιγξ 3, 21.
λιγυὺς Soph. 266, 1.
λιγυρὰ μάστιξ Hom. 24, 26.
λιμὴν ἀντὶ τοῦ τόπου 183, 21.
λιμναῖον ὕδωρ 372, 20.
λιμός, λιμῷ ἀναιρεῖν ἀσεβὲς 253, 20.
λιπᾶν, λιπόωντα Call. 198, 28.
λιπαρὸν ξύλον 322, 5.
Λίχας 321, 24. Λίχα 322, 20. Λίχου 323, 11.
λόγιον 171, 21. 172, 15. 415, 21. 449, 6.
λογοποιεῖν 102, 18. λογοποιούμενα 20, 18. 150, 11.
λόγος τῆς ἀληθείας ἐγγυτέρω 12, 8. ἀμοιβαῖος 370, 27. ἔχει ἀξιοπιστίαν 101, 22. ἀποφαντικὸς 140, 4. ἀσαφὴς 168, 9. γενναῖος 89, 9. τὸ μὲν αὐτοῦ γεννικὸν καὶ ἐλευθέριον τὸ δὲ συναμόρξον τοῖς καιροῖς διόλου δὲ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον 43, 2. δειλὸς 144, 23. ἔχει τι εἰρωνείας 241, 17. ἐλεεινός, οὐκ ἀπειλητικὸς 91, 24. οὐκ ἐναντίος ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει 16, 16. ἡδὺς 134, 2. θρασύτερος 119, 7. καθόλου 304, 9. κοινωνικὸς καὶ φιλάνθρωπος 16, 19. μακρότερος 228, 21. μέτριος 48, 12. μικτὸς 43, 1. πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας 254, 3. παιδευτικὸς (179, 22) καὶ ἀποτρεπτικὸς ἁμαρτημάτων 11, 19. παρακεκινδυνευμένος 138, 2. ἱκανὸς εἰς πειθὼ 93, 10. περιπαθὴς 89, 22. 106, 10. 178, 12. σημαντικὸς τοῦ πράγματος καὶ τεχνικὸς 227, 20. τεχνικὸς καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι 43, 14. — ὁ λόγος διδάσκει 92, 17. ἔλεον ἐργάζεται 177, 18. παιδεύει 84, 1. παρίστησιν 55, 23. πρόσκειταί τινι 44, 5. προσοχὴν ἀπεργάζεται 97, 18. — ὁ λόγος ἀναπαύεται 192, 8. ἀποτείνεται πρός τινα 158, 10. διάκειται 456, 4. ἐκφέρεται αἰνιγματωδῶς 58, 18, κατ' ἔλλειψιν 460, 21. ἐπί τι 206, 2. παροιμιακῶς 249, 4. πεπλαγίασται 170, 26. 206, 1. πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται 251, 3. τηρεῖται 405, 5. — ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου 131, 4. λόγον ἁπλοῦν 317, 25. ἀποστρέφειν 55, 13. 460, 14. ἀποτείνειν 131, 4. ἀποφεύγειν 84, 17. διαιρεῖν εἰς κεφάλαια 129, 15. διεξιέναι 52, 2. ἐκτείνειν 160, 4. ἐμβάλλεσθαι 37, 12. ἐπιτέμνεσθαι 45, 14. εὑρίσκειν ἐπί τινι 465, 2. ἐπὶ τὸν λόγον ἰέναι 50, 17. ἵστάναι 192, 6. μηκύνειν 43, 21. 159, 2. οὐδένα λόγον ἔχειν 249, 22. παραιτεῖσθαι 167, 7. παραλαμβάνειν 147, 21. περαιοῦν 347, 26. περιπλέκειν 230, 10. περιστέλλειν 25, 3. περιτι-

θέναι τινὶ 251, 17. πλάττεσθαι 15, 10. προσίεσθαι 139, 18. ποιεῖν 196, 11. ποιεῖσθαι 17, 14. 52, 7. 86, 2. 104, 18 et c. λόγου ποιεῖσθαι 406, 4. λόγον στρέφειν 241, 22. ἑαυτῷ συντιθέναι 302, 17. σχηματίζειν 448, 16. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι 250, 3. λόγον ὑπέχειν 219, 10. ὑφαρπάζειν 34, 13. — λόγου ἀπόστασις 348, 24. ἄρχει τοῦ λόγου 54, 20. ἔκβασις 102, 1. ἔπεται τῷ λόγῳ 69, 27. κεφάλαιον 102, 2. τὸ κατὰ λόγον ἐλλιπὲς 180, 10.
λοιδορία εἴς τινα 129, 12. κατά τινος 297, 12.
λοξοὶ χρησμοὶ 168, 23.
Λυαῖος (L Λύαιος) 269, 21.
λύγος 322, 23.
λυγρός, λυγρὴ 256, 4. λυγροτάτως 256, 3.
Λυδία 267, 13.
Λυδοὶ 418, 20.
λύειν τὸ πάθος 85, 14. 133, 1. i. q. τήκεσθαι 350, 20.
Λύκειον (L Λύκιον) γυμνάσιον Ἀθήνησι 198, 24. ἐν Θήβαις 199, 2.
Λυκία 199, 3.
Λύκιος, Λυκίου Ἀπόλλωνος κρήνη ἐν Λήμνῳ 394, 3.
Λυκοῦργος ἀσεβὴς 261, 26.
λυπεῖσθαι ὑπέρ τινος 339, 27.
λῶπος 332, 16.
λῶρος 82, 2. 141, 24.

Μαγνησία 315, 24.
μάγοι 182, 22.
μαίνεσθαι, ἐκ σελήνης νοσοῦσιν οἱ μαινόμενοι 17, 19. τοῖς ματαίοις λαλοῦσι 30, 4.
μακρός, μακροτάτην ἢ 398, 1.
μαντεία διὰ πυρὸς 265, 27.
μαντεῖον i. q. μαντεία 325, 6. μαντήια φέρεσθαι Hes. 344, 12.
μαντεύεσθαι δι' ἐμπύρων 163, 21. διὰ σημείων ἐν Ὀλυμπίᾳ 197, 18. τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται οἱ θεοὶ 342, 19.
Μαραθὼν 444, 16. 445, 5. 6.
μαραντικὸς 176, 1.
μαρμαίρειν χαλκῷ fr. 455, 4.
μαρτύριον συγγραφέως 420, 18.
μάρτυς τινὶ 360, 23.
μαστιγοφόρος Αἴας 96, 18.
μαστροπικώτατα 46, 19.
μασχαλίζεσθαι 123, 21.
ματαιοῦν 295, 12.
ματαιοφρονεῖν 197, 7.
μεγαλογνώμων 15, 3.
μεγαλομανὴς 15, 7.
μεγαλορημονίαι 277, 12.
μεγαλοφρόνως 226, 21.
μεγαλοφυῶς 42, 6.
Μεγάρα 295, 21. ἡ Κρέοντος 305, 4.
Μεγαρεὺς ἀνὴρ Εὐρυδίκης 275, 26. idem Μενοικεὺς υἱὸς Κρέοντος 275, 28.
Μέδουσα Πολύβου γυνὴ 193, 19.
μεθίστασθαι 441, 8. 9.
μεθύειν, μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγεσθαι 103, 25.
μείρεσθαι, τὸ μεμορημένον 279, 19.
μελάμφυλλος δάφνα Anacr. 224, 16.
μέλανα τὰ βαθέα 246, 3.
Μελανεὺς Ἀρκεσιλάου 300, 26.
μέλας ὁ θάνατος Hom. 328, 28.
μέλεος 331, 6.
μελιδάριον 293, 8.
μελίκρατον Hom. 425, 10.
Μελίτη γυνὴ Ἡρακλέους 282, 25.
μέλιττα γλώσσης Soph. 425, 9. ὁ Σοφοκλῆς com. 87, 22 397, 17.

μελλόγαμος νύμφη (glossema Ant. 629) 249, 1.
μελοποιίαι Sophoclis 59, 3.
μέλος Sophoclis 87, 22. 431, 20.
μέμφεσθαί τινα ἐπί τινι 333, 17. περί τινος 287, 4.
μένειν, ἔμεινεν θῦσαι 316, 26.
Μενέλαος, τέκνα 128, 11. 14.
Μενοικεὺς Κρέοντος υἱὸς 275, 27.
μένος ἡ ὀργὴ 262, 4.
μερίζειν ἐν τιμῇ 110, 12.
μερικὸν v. ὅλος.
μεριμνητικὸς 285, 25.
μερὶς τέκνων 289, 21.
μερισμός, ἐν μερισμῷ δίδοσθαι 176, 6.
μέρος, ἀπὸ μέρους 3, 19. 17, 16. 318, 1 (τὸ ὅλον addit 135, 17). ἐπὶ μέρος (V μέρους) 101, 3. τὰ κατὰ μέρος 123, 12 opp. τὰ ὅλα 134, 8, opp. πᾶν. παρὰ μέρος 35, 26.
μεσόμφαλος 185, 23.
μέσος, μέση ἔννοια 457, 24. μέσον ὄνομα 457, 10. διὰ μέσου 17, 24. 141, 14. 215, 24. 361, 22. 376, 28. 416, 10. 450, 22. 466, 6. 468, 2.
Μεσσήνη 90, 18.
μετάγεσθαι, μετῆκται 105, 15. 18. 176, 7. 177, 7.
μετακεῖσθαι, μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ χωρίου 69, 12.
μετακτέον πρὸς αἰτιατικὴν 159, 11.
μέταρσις 208, 4.
μεταστρέφειν δόξαν 234, 2.
μετατιθέναι τινὰ 38, 5. τὴν γνώμην (ἐπί τινα 317, 3) 311, 19.
μεταφέρειν 177, 1.
μεταφορὰ 49, 6. 163, 8. 23. 183, 25. 194, 15. 208, 25. 222, 24. 225, 13. 228, 19. 232, 19. 272, 5. 323, 23. 386, 12. ἀπὸ μεταφορᾶς 14, 25. 175, 10. 345, 14. 351, 1. 384, 26. ἐκ μεταφορᾶς 2, 4. 7, 10. 93, 3. 148, 23. 173, 22. 227, 10. 269, 2. 292, 13. 396, 19. 462, 6. v. et. ἀπό.
μεταφορικῶς 2, 12. 136, 24. 222, 20. 224, 5. 389, 10. 434, 15.
μεταφράζειν 383, 5. 6.
μετέωρα 236, 8.
μετεωρίζεσθαι εἰς τὸν ἀέρα 293, 7. τὴν ψυχὴν 198, 11.
μετοίκια (L τῆ μετοικία) τελεῖν 177, 2.
μέτοικος 113, 1. μετοίκους καλοῦμεν 441, 21. ἀντὶ ἔνοικος 441, 20. 26 (Aesch.) 442, 1. 3.
μετόπισθεν 389, 6.
μεριάζειν τινὶ 259, 3. τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις 131, 20. ἐν τοῖς πάθεσι 138, 15.
μέτρον, διὰ μέτρου 105, 8.
Μήδα 305, 4.
μήκοθεν 356, 25.
μῆκος, εἰς μῆκος 317, 25.
μηκύνειν τὸ δρᾶμα 411, 18. μακρὰν ῥῆσιν 40, 13. τὸν λόγον 43, 1. 159, 2.
Μηλία πόλις 291, 25. 350, 15.
Μηλιακὸς κόλπος 314, 26. 315, 14.
Μηλικεῖς 291, 24. 365, 2. 373, 5.
μήν, οὐ μὴν δὲ 258, 13. οὐδὲ μὴν 66, 10. 176, 19. οὔτε μὴν 305, 21.
μήρυμα 319, 4.
Μητίων 423, 23.
μητρυιὰ 263, 6.
μηχανὴ ἐπί τινος 18, 17. μηχανὴν ἐξευρίσκειν εἴς τι 236, 15.
μηχανικὸν τὸ 236, 23.
μικρός, οὐ μικρὸν 25, 14.
μικροψύχως 453, 19.
μῖλαξ 433, 12.

μιμεῖσθαι 57, 14. ἦθος 52, 10.
μιμνήσκεσθαι, ἐμέμνητο ὡς ἀνελὼν 10, 5.
μίτρα 124, 10.
μιτρώδης 273, 27.
Μιτυληναῖοι 54, 24.
Μνημοσύνη Μοῦσα 404, 2.
μνηστεύματα 279, 16.
μοῖρα κακὴ κατέχει 25, 26. καταλαμβάνει 456, 6. μοῖραν ἔχειν 105, 2. πληροῦν 77, 13. μοίρας τυγχάνειν 256, 22. ἐν μοίρᾳ εἶναι 197, 4. κατατίθεσθαι med. 46, 15. Μοῖραι ἀθάνατοι Epim. 399, 14.
μοιρίδιος, τοῦ μοιριδίου τὸ διττὸν 68, 15.
Μολοσσοὶ 290, 14.
μονάζειν 56, 26. 185, 18.
μόναρχος 53, 16.
μονογράμματον ὄνομα 19, 16. 23.
μονόζωνος 195, 8.
μονομάχιον, εἰς μονομάχιον ἀνίστασθαι 90, 11.
μονόξυλον 355, 27.
μονότροπος 53, 15.
μονότρωτος G 71, 30.
μονῳδίαι 104, 13.
μορίαι Ἀττικῆς 434, 20. 435, 7. 436, 1.
μόρος ἀναγκαστὸς 101, 18.
Μοῦσαι καλαὶ Call. 463, 18.
Μουσαῖος 446, 16.
μύδρος Call. 231, 19.
μύησις Ἐλευσῖνος 446, 11. 14. 18.
μύθευμα 140, 1.
μυθικὸν 72, 3.
μῦθος παλαιὸς 103, 5.
Μυκήνη v. Ἄργος.
μυρίνη 433, 12. 15.
Μυρτίλος 127, 9.
Μυσία 62, 13.
μυστήρια Ἐλευσῖνος 445, 13. 446, 4. Ῥέας 362, 23.
μυστικὸς λόγος 271, 14. μυστικὴ εἴσοδος εἰς Ἐλευσῖνα 447, 8. φλὸξ 445, 10. μυστικὸν τέλος Aesch. 445, 18.

ναίειν, ἐνάσθη Call. 395, 12.
Ναΐς 74, 26.
ναμερτεΐα (Trach. 173) 290, 23.
ναὸς subaud. 163, 17.
νάρκισσος παρὰ τοῖς μνήμασιν ἐκφύεται 432, 18. στεφάνωμα 432, 10. etym. ἐκ τοῦ ναρκᾶν 432, 19.
Ναυβολίδης Hes. 296, 10.
Ναύπλιος 91, 12.
ναῦς, τὸ τῶν νεῶν ὅμοιον ταῖς πόλεσιν 166, 8.
νεανιεύεσθαι ἐπί τινι 220, 7.
νεκρός, νεκρὸν θάπτειν ὅσιον 219, 15. νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἀπετίθεντο 102, 9. σφάττειν 379, 22.
Νεκυία (L Νεκύα) 106, 8.
Νεμαία 340, 26.
Νεμεαῖος (L Νεμαίου) 98, 15. λέων 340, 25.
νεμεσᾶν τινι 224, 1. τινα 342, 4.
νεμεσητὸν 9, 3. οὐ νεμεσητὸν 39, 22. 431, 5.
νέμεσθαι ἔν τινι 115, 23.
νεοκατασκεύαστος 349, 13.
Νεοπτόλεμος ἀπέκτεινε Πρίαμον 393, 17. πατὴρ 353, 9.
νέος, ἐκ νέας 302, 27.
Νέσος L constanter 310, 9. Πειρίθου γάμος 341, 8.
Νέστωρ ψευδομαρτυρήσας κατὰ Αἴαντος 24, 24. διαλλάσσει apud Hom. 63, 15.
νεύειν εἴς τι 267, 14. 413, 9.
νεώρης etym. νέος — ἀρτᾶν vel νέος — ὥρα 143, 4.
νεώτεροι scriptores 76, 1. 98, 10. 108, 1. 284, 14.
Νηρεΐδες ν' 436, 16.
νησιῶται οὐχ ἱππομανοῦσι 14, 22. ναυτικοὶ 34, 25.
νῆσοι οὐχ ἱππήλατοι Hom. 14, 22.

νηφάλιος, Ἡσυχίδες Call. 426, 14. θυσίαι 403, 24. 404, 6. ἱερὰ 404, 1. ξύλα 404, 6. 8. 10. σπονδαὶ 403, 22.
νικηφορεῖν 306, 9.
Νικόστρατος 128, 15. 23.
Νιόβη 11, 25. 256, 6. 19. 20.
νοεῖσθαι, νοεῖται διαφόρως 112, 11.
νοητόν, πρὸς τὸ νοητὸν 17, 6.
νοθεύεσθαι 72, 13. 216, 26.
νόμιος, v. Ἀπόλλων, Ἑρμῆς, Πάν.
νόμισμα Ἀργείων 98, 25. νομίσματος καὶ λογισμοῦ 259, 25.
Νομὸς χωρίον Ἀττικὸν 447, 17.
νόμος, λύειν, ἐπιβεβαιοῦν 216, 13.
νοσοκομία 352, 8.
νότια ὀξύτερον κινοῦνται 288, 5.
νουθετοῦν L falso pro νουθετεῖν 282, 20.
νοῦς, ἐν νῷ λαμβάνειν 373, 23.
νυκτέλιος Διόνυσος Nonn. 271, 17.
Νύμφαι 404, 2. ὄρειοι 203, 19.
νυμφεύματα 279, 15.
νύμφη ὀνομασθεῖσά τινι 248, 24.
νυμφὼν 273, 14.
νὺξ μέλαινα Alcm. 452, 7. ποικίλη καὶ ταχεῖα 284, 14.
Νύσα Διονύσου ἱερὰ 60, 1. — ὄρος (Φωκίδος 270, 13) 60, 8. Νύσσαι πολλαὶ 270, 14.
Νυσία 59, 22. 60, 12.
νώνυμνός τινος 149, 19.
νῶτον μεταφορικῶς 434, 16. διδόναι 175, 10. 12. 223, 4.

ξένιον λέγομεν 70, 6. ξένια Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι 106, 15. ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι Archil. 107, 1.
ξίφος, ἀκμὴ 81, 24. τὰ ξίφη ἀπέμασσον 123, 5. 124, 8. ἐπισπᾶσθαι 338, 16.
ξυναίμων, ξυναίμονα L falso pro ξύναιμον 63, 4.
ξυναιχμαλωτὶς 299, 3.
ξυρεῖ ἐν χρῷ 67, 3.

ὁ ἄρθρον 246, 15.
ὀβελίζεσθαι 413, 5.
Ὀγκαία (L οἰκαία) Ἀθηνᾶ 163, 15.
ὄγκος Hom. 310, 21. 318, 2.
ὄγμος Hom. 355, 27.
ὁδεύειν κύκλον 288, 6.
ὁδοιπορεία 373, 27.
ὁδμὴ 2, 15. ὀσμὴ 238, 26.
ὁδὸς χαλκοῦς 401, 4. 447, 7.
Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀθηνᾶ ἐν Ἰθάκῃ 97, 3. εὐμετάβλητος 94, 18. κατάσκοπος ἐπὶ τοὺς Τρῶας 1, 14. κακόηθες 20, 13. Παλαμήδης ἐξήλεγξεν 381, 16. ἐκ πατρὸς πανοῦργος 369, 2. Σισύφου φύσει 19, 12. 20, 1. σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος 92, 12. συνετὸς 92, 21. συνωμοσία 82, 18. Φιλοκτήτην ἐξέβαλε 369, 19 (381, 21).
ὄζος Ἄρηος Hes. 128, 15. 296, 8.
οη nominum accentus 135, 21.
Οἴα 447, 16. Οἴηθεν 447, 17.
οἴαξ, οἴακες ἀντὶ ἄρχοντες Aesch. 166, 10.
Οἰδιπόδειον ἱερὸν 403, 8.
Οἰδίπους, Οἰδίπου 449, 20. 450, 13. ἀσεβὴς 402, 23. οὐκ ἄδικος ἀτυχὴς δὲ καὶ περιπαθὴς 443, 8. θεοφιλὴς καὶ εὐτυχὴς 164, 26. πατὴρ Thebanorum 161, 5. συνετὸς 169, 9. — ἀραὶ κατὰ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους 453, 19. 454, 4. ἦθος 161, 3. κατάβασις εἰς Ἅιδου 462, 13. κατάρα 257, 18. μνῆμα 402, 16. τάφος 415, 20. 422, 20.

τελευτὴ καὶ ταφὴ 402, 20. 420, 17.
οἰκεῖος, ἡ οἰκεία 52, 10. 436, 8 vel τὰ οἰκεῖα 52, 4. 88, 13. 199, 21. οἰκεῖον ὄνομα 4, 2. 185, 16. ἑκατέρῳ (ἑκάστῳ 152, 26) τὸ οἰκεῖον παράκειται 9, 11 (4, 2. 62, 5. 147, 20. 153, 4. 286, 16). οἰκείως 45, 21. 96, 10.
οἰκειότης 77, 25. 217, 2. 228, 5.
οἴκοθεν κινεῖσθαι 178, 6.
οἰκονομεῖν κατὰ τὴν ἀγορὰν 418, 3. οἰκονομεῖται ὁ ποιητὴς 350, 4. δαιμονίως (καλῶς 169, 25) ᾠκονόμηται τοῦτο 119, 11.
οἰκονομία, ἄκρως (εὖ 416, 4) τῇ οἰκονομίᾳ 440, 10. ἔχει τοῦτο τῆς οἰκονομίας δεξιώτατα 429, 2. θαυμαστὴ 150, 6. 413, 3. καλῶς τὰ τῆς οἰκονομίας 398, 19. χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ 33, 13.
οἰκονομικῶς 137, 17.
οἶκος 162, 12. ἐπὶ οἴκου ὁ λόγος 108, 5. μετὰ οἴκου 259, 20. πρὸς οἶκον (κινητικὸν 117, 24) 86, 21.
οἰκτρὸν 161, 6. οἰκτρῶς 72, 27.
οἰμωκτικὸς 358, 1.
Οἰνειάδαι — Οἰνιάδαι confunduntur 307, 9.
Οἰνίαι Ἀκαρνανίας 307, 10.
Οἰνόη 444, 23. 445, 4.
οἶνος νέος 319, 16. 18.
οἰοπόκος (Col. 475) 424, 14.
Οἴτη Εὐβοίας 345, 22. Τραχῖνος 365, 1.
Οἰχαλία Θεσσαλίας 283, 25. εἶλεν Ἡρακλῆς 254, 22. 301, 3. 316, 25.
οἰωνοὶ καὶ κύνες 160, 5. κύνες ἢ οἰωνοὶ 70, 21.
οἷος 325, 7. 8.
ὀκνεῖν ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι 9, 7. 9. 119, 17. 193, 14.
ὁλοκαυτοῦν 399, 19.
ὅλος, ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς τὸ μερικὸν καταβαίνειν 100, 26. τὰ ὅλα 452, 10. v. et. μέρος.
ὁλοσχερέστερον opp. ἐπὶ μέρος 101, 3.
ὁλοφύρεσθαι περὶ ἑαυτοῦ 75, 25.
ὁλόφυρσις 104, 12. 142, 9.
ὁλόχρυσος βωμὸς 278, 10.
Ὀλυμπία, μαντεῖαι 197, 18. πανηγύρεις 197, 19.
ὅμαδος 87, 24.
ὄμβρος, ὄμβρον ἐπιβάλλειν 279, 6.
Ὅμηρος εἴρηκε τρεῖς θυγατέρας Ἀγαμέμνονος 110, 22. χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνην 98, 9. διδασκαλία (παίδευμα 11, 23) 44, 23. δι' ἑνὸς αὐτάρκως δεδήλωκε 12, 11. (θεῶν) ἐπιλελησμένους τινάς φησι 18, 6. εὔνοιαν συνόντων δηλοῖ 44, 8. ἐν τῷ καταλόγῳ 367, 21. περὶ τοῦ Κύκλωπος 30, 17. μίαν γεγονέναι Μενελάῳ τὴν Ἑρμιόνην φησὶν 128, 11. τὸ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον ἢ μεθ' Ὅμηρον 183, 1. ὁ ποιητὴς 364, 2.
ὁμιλεῖν loqui 227, 13. 15. 302, 27. 303, 19. 305, 15. γυναιξὶν 295, 22.
ὁμιλία 63, 18. 456, 2. i. q. ἐκκλησία 227, 13. 15. εἰς ὁμιλίαν ἐλθεῖν 204, 12 et 345, 9.
ὁμιχλώδης ἡμέρα 243, 5.
ὁμόθρους 174, 19.
ὅμοιός τινος 130, 22. κατὰ (πρὸς 256, 5) τὸ ὅμοιον 451, 25.
ὁμόσε χωρεῖν 9, 16.
ὁμοτρόπως 418, 1.
ὁμοφρονεῖν 62, 24.
ὄμπαι (L ὄπας) Call. 426, 14.

Ὀμφάλη 283, 17. 22.
ὅμως γε μὴν 42, 25. γοῦν 453, 19.
ὀνειδείειν Cycl. 453, 23.
Ὀνείτης (L ολίτης) 282, 25.
ὀνινάναι, βιότου κέ σε ὤνασα Simonid. 64, 8.
ὄνομα μεῖζον 167, 25. μέσον 457, 10. οἰκεῖόν τινι 4, 2. 185, 16. οἰκειότερον 44, 5. πρόσκειται 151, 17. δύο ὀνόματα 310, 2. παραλλάσσειν 222, 26. πλέκειν 40, 18.
ὀνομασία, πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφορὰς 40, 14.
ὄντως δὴ 240, 20. 328, 3. μὴν 368, 6. οὖν 346, 13. που 54, 11.
ὀξέως συνιέναι 3, 16.
ὀξὺ ἀκούειν 194, 2. ὁρᾶν fr. 454, 7. ὀξύτερος πυρὸς 174, 4. ὀξύτερον ὄμμα 337, 23. 26.
ὀξυτόνως βοᾶν 382, 20.
ὀξύφωνος μάστιξ 24, 26.
ὀξυωπέστεροι 167, 7.
ὅπλα πολεμιστήρια 87, 12. συγκαιόμενα 50, 28. χρυσᾶ 278, 10.
ὁπλοφόρος 3, 25.
ὁπότε μὴ 249, 4.
ὅπου γε 37, 10. 43, 23. 141, 6. ὅπου δ' ἂν ταφήσεται 418, 24. ὅπου καὶ 103, 23. πότ' 282, 7. οὐ μόνον ὅπου 370, 26.
ὀπτικὸν τὸ 285, 6.
ὁρᾶν, ἑορακέναι 370, 2. ὅρα 8, 20. 13, 7. 44, 4. 58, 8. 72, 25. 128, 20. 139, 28. 144, 13. 146, 7. 153, 4. 179, 20. 183, 14. 216, 16. 243, 15. 457, 23.
ὁρατικὸν τὸ 375, 18.
ὀργάδες 292, 7.
ὀργὴ πεπεμμένη 320, 20. ὀργῇ εἴκειν 390, 6. πνέειν ὀργήν 225, 4. κατ' ὀργὴν 187, 20.
ὀργίζεσθαι ὑπέρ τινος 296, 16.
ὀρειοβάτας (Col. 1054) 446, 19.
ὄρειος 203, 19. 393, 25.
Ὀρέστης δόλιχον ἠγωνίσατο κ' ἐτῶν 134, 12. νικῶν παρ' Ἀθηναίοις 399, 17.
Ὀρεστιάδες 293, 3.
ὀρθός, κατ' ὀρθὴν nomin. 242, 25. ὀρθῶς ἑστώσας 418, 17.
ὁρίζειν ὥστε 239, 28.
ὁριστικὸν 31, 9.
ὅρκιος Ζεὺς 345, 17.
ὅρκος, ὅρκον αἰτεῖν (ἀπαιτεῖν 84, 27) τινα cum inf. 278, 5.
ὁρμή, ὁρμὴν ἴσχειν ἐπί τινι 80, 6.
ὅρμησις 360, 26.
ὀρνεοσκόπος 200, 24.
ὅρος, πᾶν ὅρος ὅρος Διὸς 345, 22.
Ὀρσίλοχος 193, 20.
ὀρφανισταὶ ἀρχὴ Ἀθήνησι 46, 2.
ὀρφανὸς etym. ὅρον ἔχειν τὸ οὐ φαίνεσθαι 46, 4.
ὀρχεῖσθαι ὑφ' ἡδονῆς 293, 9. ὑπὸ χαρᾶς 293, 15.
ὄρχησις 58, 26. 59, 19. 60, 17. Βερεκυντιακὴ 60, 10. 11. Διονυσιακαὶ 60, 3. 4. ἐν Νυσίᾳ καὶ Κνωσῷ ἐπιμελὴς 59, 22. Κορυβαντικαὶ (καὶ ἐνόπλιοι 60, 3) 60, 4. Κρητικὴ ἡ καὶ πυρρίχη 60, 11. 13.
ὁσήμεραι 117, 5.
ὁσία ἡ, τῶν θεῶν 220, 9.
ὅσπερ, ὅνπερ τὸν λόγον Cratinus 238, 15.
ὅστις, παρ' Αἰολεῦσι ὅτινα κοινὸν κατὰ γένος 29, 5. ὅτων 147, 25.
ὅταν cum ind. 105, 19.
ὅτε ἂν 450, 25.
ὀτλεῖν Call. 279, 20.
ὄτλος (Trach. 7) 279, 18. 21.
οὐ, οὐ — οὐκ (G οὐδὲ) 49, 7. οὐ μὴν δὲ 258, 13.
οὐδ' ἐὰν 93, 19.

οὐδὸς 409, 2. 27.
οὖν, δὴ οὖν 139, 28.
οὔπω ἀντὶ τοῦ οὐχὶ 328, 22.
οὐριοδρομεῖν 324, 27.
οὖρος, ἐπ᾽ οὔρου 175, 6.
οὖς, πρὸς τὸ οὖς φάσκειν 167, 6 ἐν ὠτὶ λαλεῖν 159, 1. ὦτα κρατῆρος 424, 5.
ὀφείλειν, ὄφελον 428, 19. 20.
ὀφθαλμοὶ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσιν 413, 14. ὑπ᾽ ὀφθαλμοὺς 253, 15.
ὄφις, τοῦ ὄφεως τὸ δῆγμα μόνον χαράσσει 359, 14.
ὄχθη, ὄχθαν 370, 19.
ὄχθος 442, 17.
ὀχλαγωγὸς 182, 26.
ὄχλος, δι᾽ ὄχλου εἶναι 153, 20.
ὄψις θεάτρου 461, 25. ὑποκριτοῦ 358, 25. τῆς ὄψεως τὸ φορτικὸν 158, 8. ἐλθεῖν εἰς ὄψιν 354, 21. τὰ ἐν τῇ ὄψει περιπαθέστερα 33, 23. ὑπ᾽ ὄψιν ἄγειν 30, 15. 464, 2. ὁρώμενα 293, 21. προελθεῖν ὑπ᾽ ὄψεσι 313, 6. ὑπ᾽ ὄψιν τιθέναι 69, 21.

Πάγος Ἄρειος 442, 17.
πάθαι αἱ συμφοραὶ 396, 8.
παθητικὸν 453, 3. ἦθος 467, 24. παθητικὰ 227, 21. 439, 21. παθητικώτερος 164, 17. παθητικωτάτη 455, 9. πάνυ παθητικῶς 467, 20.
πάθος Αἴαντος 7, 16. Ἠλέκτρας 144, 17. 158, 4. λύειν τὸ τραγικὸν πάθος 85, 14. — αὔξεται τὸ πάθος 40, 4. μεῖζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας 8, 8. οἱ ἐν τοῖς πάθεσι (90, 20) παρηγορούμενοι 109, 1 (115, 11. v. et. εἰώθασι). — αὔξησις πάθους 77, 8. 150, 9. ἐπίτασις 40, 3. 466, 11. καὶ ὑπερβολὴ 174, 7. μέγεθος 397, 4. πάθους ἐχόμενα 96, 3. ἐπικρατεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους 58, 8. ἐπιτείνεσθαι τῷ πάθει 150, 26. κινεῖσθαι 57, 14 (ἐπὶ τῷ πάθει 137, 13). προάγεσθαι 49, 13 et 90, 19. μετὰ πάθους 215, 24.
παιδαγωγὸς Eurysacis 33, 6.
παιδάριον οὔ τι βαδίσαι δυνάμενον 99, 14.
παίδευμα 11, 23.
παιδευτικὸν 200, 7.
παιδοκτονία τέκνων 295, 21.
παιδοποιήσιμος 245, 3.
παιδοῦσα Call. 298, 14.
Πακτωλὸς 267, 13. 363, 4.
παλαιοὶ scriptores 18, 24. 69, 16. 97, 14. 238, 12.
παλαίφοιβος (Trach. 823) 325, 13.
παλαμᾶσθαι 389, 23.
Παλαμήδης 381, 17.
πάλη 134, 23.
παλιγγενεσία 102, 20.
παλινόρμητος 175, 11.
Πὰν ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἥγρευσεν 59, 11. ἁλιεῖς τιμῶσιν ὡς νόμιον θεὸν 59, 12. τῆς Ἠχοῦς ἐρᾷ 59, 14. πρόξενος χορῶν 59, 8.
Παναθήναια νικήσαντι ἔλαιον ἐκ μορίων ἐδίδοτο 435, 16.
Πανδίων 263, 16. 264, 9.
πανηγύρεις ἱστᾶν 197, 27. Ἐλευσῖνος 269, 25. Ὀλυμπίας 197, 19.
παννυχίδες 87, 25.
πανόσπρια (L πᾶν ὄσπρια) 132, 7.
πανουργεῖν περί τι 90, 13.
πανούργημα 37, 22.
παράγεσθαι cum inf. 104, 5. εἰς παροιμίαν ὁ στίχος παρῆκται 64, 21.

παραγράφερθαι 63, 15. καὶ ἐκφαυλίζεσθαι 198, 7.
παραγώγως 449, 18.
παράδοξος, ἐκ παραδόξου 145, 25.
παράθεσις τῶν ὁμοίων 261, 26.
παραινεῖν ἵνα 385, 23.
παραινίττεσθαι τὸ πρᾶγμα 184, 15.
παραιρεῖσθαι pass. 129, 3.
παρακαθεύδειν 346, 22.
παράκειται 9, 12. 151, 25. 152, 26. 226, 28.
παρακοίμημα 250, 2.
παρακολουθεῖν τινι 27, 3. 66, 12. τῇ φύσει τῶν πραγμάτων 55, 23.
παρακόπτειν τὰς φρένας 142, 20.
παραλαμβάνειν (προλαμβάνειν?) τὸ μέλλον 38, 1.
παραλείπεσθαι, παραλέλειπται ἢ ἐξ 367, 16.
παράλειψις, κατὰ παράλειψιν 188, 11.
παραληγόμενα τῷ ο 135, 22.
παράλληλος, ἐκ παραλλήλου 443, 19.
παραλογιστικὸς 37, 22.
παραμυθεῖσθαι 137, 21. 256, 20. 261, 27. 466, 24.
παραμυθία 35, 26. 36, 1. 38, 4. εἶδος παραμυθίας τὸ ἐνδιδόναι τοῖς κάμνουσι 40, 9. ἡ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων (τὸ συγχωρεῖν τοῖς ἁλγοῦσι 77, 21) φέρει παραμυθίαν 26, 17. παραμυθία τὸ μετέχειν τῶν αὐτῶν κακῶν 55, 15. τὸ τοῖς λυπουμένοις συγχωρεῖν 140, 18. cf. παρηγορεῖν.
παραπέμπεσθαι τοὺς χρησμούς 168, 24. παραπεμψάμενος i. e. ἀπωσάμενος 301, 14.
παραπλῆξ 24, 11.
παραπληρωματικὸς σύνδεσμος ὁ τοι 126, 24.
παράσειρος ἵππος 225, 14.
παρασκευάζειν τινὰ cum inf. 62, 3. 222, 4.
παρασκευαστικὸς 277, 1.
παρατείνειν intr. 26, 8. 65, 21. ἀλλήλοις 104, 21.
παρατέλευτος 103, 11.
παρατηρεῖν ἐχρῆν 128, 18. παρατηροῦμεν 97, 13. παρατήρει 65, 8. 146, 18. 156, 14. 226, 26. 227, 1.
παρατήρησις, μετὰ παρατηρήσεως 249, 17.
παρατηρητέον 205, 24.
πάραυλος etym. παρὰ τὴν αὐλὴν ἢ τοὺς αὐλοὺς 75, 16.
παραφρόνησις 169, 23.
παραφυλακαὶ 28, 22.
παραφυλακτέον 464, 1.
παραφυλάττειν, παραφύλαξον (τὴν ῥητορείαν 442, 4) 453, 11. τὴν τέχνην 468, 11. παραφύλαττε 443, 7. τὴν τέχνην τῆς ῥητορείας 452, 8. παραφυλάττεσθαι 441, 13.
παραχωρεῖν 191, 10. 464, 19. τινι 8, 20. τινί τι 419, 5. τινι εἴς τι 140, 19.
παραχώριος 174, 14.
πάρεδρος, παρέδρος pro παρέδρους Δωρικῶς 255, 7.
παρεισάγειν 350, 4.
παρείσοδος Αἴαντος 8, 7.
παρέλκει 32, 24. 38, 8. 117, 27. 156, 1. 249, 13. 390, 5. παρέλκεται 23, 9. 67, 5. τὰ παρέλκοντα 65, 4.
παρεμβάλλειν 164, 12.
παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς 7, 17.
παρεξαλλάσσειν, παρεξηλλαγμένος 257, 6.
παρέρχεσθαι τοῦ δρόμου 137, 1.
παρευλαβεῖσθαι μήποτε 278, 6.
παρηγορεῖν cum inf. 466, 14.

οἱ παρηγορούμενοι παρακαλοῦσι συγχωρεῖσθαι 109, 1.
παρηγορία 151, 19.
Παρθενοπαῖος Ἀταλάντης 452, 20. Ταλαοῦ 452, 21.
παρθένος, παρθένῳ ὄντος ἡλίου 205, 4.
παριστάνεσθαι 89, 10. παρστήτω (Tr. 434) 304, 5. παραστήσασθαι λέγουσι 441, 9. 12.
Παρνασσίδες 270, 10.
Παρνασσός, ἅλσος ἐν Παρνασσῷ 270, 16.
πάροδος, εὔλογος πρόφασις παρόδου Ὀρέστου 150, 8.
πάροιθ' 458, 12.
παροιμία 64, 21. 67, 2. 254, 8. 280, 8. 379, 22 (441, 18).
παροιμιακὸν 82, 7. ὁ λόγος παροιμιακῶς 249, 4. 442, 24.
παροξυντικὰ 155, 18. 228, 28.
παρορᾶν τινος 288, 16.
παρρησιάζεσθαί τινι 36, 6. κατά τινος 133, 19.
παρρησιαστικώτερον 184, 14.
παρῳδεῖν 105, 7. 118, 15.
πᾶς, εὐδαιμονέστερος πάντων 278, 12. τὸ πᾶν εἶναι 42, 7. ἐκ παντὸς 190, 1.
πατροφόντης 346, 5.
παυσώδυνος βοτάνη 352, 12.
πέδη figur. (Ant. 646) 249, 25.
πεδιοῦχος χθὼν 434, 15.
πεδιώδης 434, 16.
πειθὼ i. q. πίστις 229, 10.
πεῖνα, τὴν πείνην 121, 8.
πεῖρα ἡ βλάβη 1, 10. 11. Ἀττικῶς δόλος καὶ τέχνη 2, 6.
πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι 2, 7.
Πειρίθους, γάμος 341, 8 v. et. Θησεύς.
πέλαγος κακῶν 286, 5. πελάγη μετρεῖν 194, 15.
πελάζειν ἐπὶ τῶν νεῶν 61, 10. κατὰ τῶν νεῶν 61, 11.
πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς βαστάζουσι 148, 2.
πέλεια περιδεὴς 14, 10. πέλειαι Δωδώνης 290, 11. τρεῖς ἢ δύο 290, 19. ἱέρειαι γραῖαι 290, 13.
πέλεκυς, πελέκεος 113, 16.
πελιοὶ (L πολιοὶ) 290, 14.
Πελοποννησιακὸς πόλεμος 422, 22.
Πελοποννήσιοι καὶ Βοιωτοὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ 434, 24.
Πέλοψ et Ἱπποδάμεια 127, 6.
Πενθεσίλεια 364, 12.
πένθιμος, πενθίμους ἀπεργάζεσθαι fr. 468, 26.
πένταθλον 208, 25.
πεντηκοντοκέφαλος 341, 9.
Πεπάρηθος δῆμος Ἀττικῆς καὶ μία τῶν Κυκλάδων 367, 11.
πέπειρος 422, 12.
πεποίθησις, πεποίθησιν παρέχειν 320, 18.
περαιοῦν λόγον 347, 26.
περαιτέρω δεινότητος 333, 17.
πέρας, εἰς πέρας 63, 10. ἐπὶ πέρας 191, 14. 321, 5.
περί, οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην 156, 7.
περιάλλως (L περὶ ἄλλω) 207, 6.
περιβρύχιον 234, 23.
περίδειπνον ἐπί τινι 157, 24.
περιεργεῖν 51, 9.
περίεργος 36, 17.
περιέρχεσθαι ἔξωθεν τὰ ἐπακολουθοῦντα 44, 15.
περιέχεσθαι τοῦ ζῆν 51, 14.
περιθρυλεῖσθαι 110, 7.
περικαλύπτειν figur. 415, 11.
περικυλίειν, περικεκυλισμένος 75, 23.
περιλαλεῖν 234, 4.
περιλαμβάνειν, οἱ περιλαμβάνοντές τινα καὶ ἑαυτοὺς περιλαμβάνουσι 417, 10.
περιμένειν cum inf. 153, 21.

περιπαθὴς i. e. πολλὰ παθὼν 443, 10. λέξις 91, 19. λόγος 52, 2. 89, 22. περιπαθέστερος 106, 10. 178, 2. περιπαθὲς 31, 2. 70, 10. 106, 12. 117, 18. 119, 13. πρόσωπον 203, 7. τὸ περιπαθὲς 137, 11. περιπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα 72, 24. περιπαθέστερα 33, 24. περιπαθῶς 40, 20. 50, 2. 5. 54, 25. 67, 16. 69, 3. 73, 19. 78, 5. 107, 2. 114, 4. 124, 12. 140, 13. 150, 18. 220, 2.
περιπίπτειν τῷ ξίφει 69, 15. 73, 20. 76, 1.
περιπλέκειν χεῖρας 463, 11. τὸν λόγον 230, 10.
περιπλοκὴ 250, 2.
περιρραίνειν κύκλῳ 239, 19.
περιρρίπτειν, περιερριμμένος (παρερρ.?) 52, 16.
περισκέλλεσθαι, περιεσκληκὼς 240, 19.
περισσὸς ὦμος fr. 454, 9. περισσὴ διατριβὴ 160, 3. περισσῶς παρά τινα ὀδύρεσθαι 110, 16.
περιστέλλειν 77, 7. καὶ θεραπεύειν 467, 2. τὸν λόγον 25, 3 (39, 24).
περιστεραὶ Δωδώνης 290, 7.
περισφίγγειν 70, 13.
περιτιθέναι τὸν λόγον τινί 251, 7. ἑαυτῷ δόξαν 102, 23. φαντασίαν 182, 23.
περίτριμμα 37, 23. τῆς ἀγορᾶς 233, 23.
περίτροχος Call. 416, 28.
περιττεύει δὲ 245, 13. δυσ- 269, 12. ἐν 388, 15. ἐξ ἢ ὑπὸ 164, 27.
περιττός, περιττὴ ἡ ἀμφὶ 237, 14. ἀπὸ 304, 4. ἐπὶ (ἐφορᾷ) 348, 27. παρὰ 26, 18. περιττὸν ὄνομα 263, 13. οὐ 214 4. v. et πλεονάζει.
περίφοβον τὸ 144, 22.
περίφραγμα, περιφράγματα καὶ τείχη figur. 139, 6.
περίφρασις, κατὰ περίφρασιν 35, 18.
περιφραστικῶς 14, 10. 164, 9. 173, 10. 213, 12. 221, 19. 306, 11. 308, 11. 311, 5. 313, 17. 328, 9. 329, 3. 330, 25. 335, 20. 345, 11. 372, 17.
περιφύειν, περιέφυσεν pro περιέφυ 256, 12.
περιχώριος 447, 3.
περιωθεῖσθαι εἰς θάτερον 105, 19.
περονᾶσθαι 332, 15.
πέρπερος 234, 5.
πέττειν (L πέμψαντα) θυμὸν 422, 13. 431, 10. ὀργὴ πεπεμμένη 320, 20.
πῆμα, πήμα 287, 23.
πημονὴ 173, 10.
Πηνελόπη apud Hom. 151, 1.
πιθανός, πιθανὴ εἴσοδος (χοροῦ) 13, 8. 171, 5. 221, 3. ἔξοδος personarum 31, 24. 56, 25. 95, 21. αἰτία τοῦ ἐξιέναι 208, 15. παρείσοδος Aiacis 8, 7. — αἰτία 128, 6. πρόφασις 160, 8. χάρις 423, 3. πιθανὸν 7, 6. 8, 4. 57, 3. 74, 7. 100, 15 (τοῦ πιθανοῦ χάριν). 102, 2. 179, 6. τὸ πιθανὸν τῆς ὑπονοίας 80, 22. πιθανώτερον 423, 11. πιθανῶς 7, 12. 12, 27. 14, 13. 18, 18. 22, 2. 28, 20. 40, 25. 50, 17. 62, 2. 64, 14. 65, 1. 68, 19. 82, 11. 89, 5. 91, 20. 95, 20. 99, 20. 130, 9. 131, 22. 132, 1. 133, 26. 143, 9. 151, 17. 162, 4. 191, 24. 197, 15. 199, 23. 218, 8. 226, 9. 443, 7. 455, 10. 462, 12.
πιθανότης, διὰ πιθανότητα 135, 4.

πιθώ (El. 562) 129, 24.
πίλημα Call. 416, 28.
πίνος ἐπὶ ἰδέας καὶ ἤθους 36, 18.
πινώδης 36, 21.
πίπτειν, ἔπεσε ταχέως com. 26, 10. εἰς πτῶμα 224, 11.
πισσοῦν 338, 18.
πίστις, πίστιν διδόναι 231, 22. ἐπάγειν 345, 12. ἐπάγεσθαι 190, 12. ἐπιτιθέναι 430, 25. ἔχειν 179, 6. τίθεσθαι (πρὸς ἀλλήλους 462, 10) 346, 25.
πλαγιάζεσθαι, πεπλαγίασται ὁ λόγος 170, 26. 206, 1.
πλαγίως νοούμενον 362, 21. νοητέον 368, 1.
πλάζεσθαι cum gen. 451, 17. 22.
πλανᾶσθαι, μὴ πλανώμενος εἴς τι h. e. sedens, paratus 53, 6. μὴ εἰς πολλὰ πλανᾶσθαι 169, 5. ἔξω τινὸς 451, 19.
πλάνημα 37, 22.
πλάσσειν, πέπλασται ἡ διήγησις 135, 11 (422, 24).
πλατύπιλος κυνῆ 416, 22.
πλεῖν ὀρθῶς Soph. 166, 11.
Πλεισθένης 91, 14.
πλεονάζει ὁ ἀλλὰ 413, 7. ἐξ 376, 22. ἔτι 295, 11. κατὰ 324, 1. μὴ 100, 16. 421, 20. τε 419, 6.
Πλευρὼν πόλις Αἰτωλίας 279, 14. 290, 9.
πληθυντικὸν 385, 7.
πληθυντικός, πληθυντικὸν προεῖπὼν ἔνικὸν ἐπέζευξεν 409, 14. πληθυντικῶς κατὰ τιμὴν 458, 11.
Πλήξιππος 263, 16. 264, 9.
πλῆρες 20, 14. 19. κατὰ διάνοιαν 180, 11.
πληροῦν 232, 11. 440, 6. δουλείαν 295, 15. μοῖραν 77, 12. νόμους 237, 3. πρόσωπον 412, 27.
πνεύματα, σημεῖα 26, 8.
πνοὴ acc. 136, 2.
ποδαπὸς (G ποταπὸς) 94, 13.
ποία (G πόα) 52, 20.
ποιεῖν δέος 57, 21. 183, 20. εἴς τινα κακὸν 213, 16. ἄριστα 3, 5. καλῶς 4, 3. 182, 16. πεποίηται εἰς τὸ ἀσαφέστερον τὰ τελευταῖα 468, 16. ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον 425, 7.
ποιήματα 128, 16. 219, 11.
ποιηταὶ 290, 5.
ποιητικώτερον πεπλάσθαι 422, 24. τῆς ποιητικωτέρας ἡ φράσις 385, 8.
ποικίλλειν 62, 10.
ποικιλτὴς acc. 103, 17.
ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν 35, 2. καὶ θάλπειν 35, 13. τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν 53, 15.
ποινὴ λέγεται 114, 7.
ποινίκα (El. 111) 107, 18.
πολεμιστήρια ὅπλα 87, 12.
πόλεμος, πόλεμον αἱρεσθαι (L αιρουμένου) 279, 1.
πολιτικός, μὴ πάνυ πολιτικὴ διάλυσις 105, 14.
πολιτογραφεῖν, πεπολιτογράφημαι 177, 2.
πολιοῦχος 354, 18.
πολυάδελφος 213, 11.
πολυάλγητος 78, 3.
πολυάμπελος 269, 23.
πολυβοῦται Hes. 344, 7.
πολυδακρύτως 463, 25.
πολυέτης 54, 11.
πολύηχος ἡ θάλασσα 59, 15.
πολυθερὴς 291, 14.
πολυθρήνητος 328, 8.
πολύκοινος Soph. 213, 10.
πολύκτητος V 127, 21.
πολυλάλητος 356, 21.
πολύλαλος 234, 5.
πολυλήιος Hes. 344, 5.
πολυμέριμνος 88, 3. 8.
Πολυνείκης Θηβαῖος 223, 14.

πολύοκνος 327, 17.
πολύπαις (El. 488) 125, 27. 126, 1.
πολύρρηνες Hes. 344, 7.
πολὺς ἐν τινι Soph. 20, 3. εἰς πολὺ δραμοῦσα 63, 12. ἐπὶ πολὺ 22, 2. 298, 26. οὐκ ἐπὶ πολὺ 148, 8. οὐ μετὰ πολὺ 464, 9. παρὰ πολὺ 451, 9. πολλοῦ γε δεῖ 119, 10.
πολυστακτὶ 463, 25.
πολύτροφος 363, 1.
πολύτρυτος 67, 11.
πολύφοβος 327, 17.
πολύφορος 291, 15.
πολυφρόντιστος 285, 26.
πολύφυλλος 321, 23.
πολυχρόνιος femin. 21, 5. 265, 7. 10. πολυχρονία 309, 3.
πόμπιμα εἰς Δελφοὺς 444, 22.
πόνοι γυναικεῖοι 68, 5 et 173, 20.
πορφύρα καλλίστη 215, 9.
πορφύρειν Hom. 215, 6.
Ποσειδῶν ἵππους πρῶτον ἐν Κολωνῷ ἔζευξε 436, 7. v. et. ἵππιος.
πόσις et ἀνὴρ diff. 309, 15. etym. παρὰ τὸ προσιέναι 309, 22.
ποτιμάστιος Epigon. 419, 17.
ποτιστείχειν orac. 401, 6.
Ποτνιάδες κέλευθοι Aesch. 193, 8.
Πότνιαι 193, 5.
πούς, πόδας τείνειν 72, 9. 11. τὰ ἐν ποσὶ δεινὰ 25, 16. τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν 170, 9.
πράγματα, ἐπὶ τῶν πραγμάτων γίνεσθαι 96, 12.
πραγματεύεσθαι 123, 13. 158, 9.
πραγματευτὴς 367, 5. οἴνου 7.
πρακτικός, φρόνιμος καὶ πρακτικὸς 11, 22.
πραϋντὴς acc. 103, 17.
πρεσβυτικῶς 251, 3.
Πρίαμος 393, 18.
πρὶν cum inf. 155, 10. 199, 24 et c. πρὶν ἢ cum inf. 92, 1. 433, 4. 8.
πρίσμα 319, 7. 8.
πριὼν 319, 9.
πρὸ ἀντὶ πρὸς 229, 8. ἀντὶ ὑπὲρ 289, 10.
προαγωγὸν εἰς πειθὼ 163, 3.
προαίρεσις, λαμβάνειν 35, 4. χρῆσθαι 120, 10. προαιρέσει 247, 3. ἐκ σῆς προαιρέσεως 413, 23.
προαλίσκεσθαι 241, 5.
προαναφωνεῖν 63, 26.
προαπαγγέλλειν (L προσαπ.) 408, 3.
προαπατᾶν 412, 10.
προάστειον 300, 2.
προβαίνειν, προυβᾶς' (Ant. 853) 257, 10.
προγαμεῖσθαι 275, 26.
προέλκεσθαί τινα ἐπί τι 2, 23.
προελκύεσθαι ἐσθῆτα 25, 8.
προενεκτέον (L προσεν.) 214, 7.
προεπίστασθαι 6, 9. 8, 6.
προευαγγελίζεσθαι 299, 27.
προηγὸς 77, 16.
προήκειν τινὸς 186, 22.
προθεραπεύειν τινὰ 3, 11.
προθέσεις πολλαὶ 464, 1.
προθύεσθαι 426, 8.
προΐεσθαι τὸ (L τοῦ) ζῆν 244, 18.
προϊστάναι vel προσιστάναι (Tr. 1183) 345, 13. προΐστασθαι περί τινος 145, 6.
προκατασκευάζειν rhetor. 188, 20. 452, 10.
προκείμενον τῷ δράματι 158, 4.
προκήδεσθαι (L προσκήδ.) 162, 1.
προκλέπτεσθαι 241, 7.
προκομίζειν τὴν γλῶτταν 299, 12.
προκόπτειν ἐπὶ τὸ βέλτιον 142, 14. μέχρι τινὸς 420, 10. προσωτάτω 63, 17. τὰ τῆς ὑποθέσεως 22, 3. 26, 12. 132, 3.
προλογίζειν 162, 5. 350, 1.

πρόλογος 30, 1.
Προμηθεὺς δεσμώτης 10, 25. ἐν Ἀκαδημείᾳ 400, 19—23 ἵδρυμα καὶ βωμός, τύπος, πεποίηται πρῶτος καὶ πρεσβύτερος.
προμηνύειν 49, 20. 407, 26.
προνεύειν 335, 6.
πρόνοια, ἐξ ἰδίας προνοίας 17, 23.
προξενεῖσθαι συγγνώμην ἑαυτῷ 305, 24.
πρόοδοι γυναικῶν 66, 6.
προοικονομεῖν cum inf. 156, 15.
προοικονομικῶς 124, 10.
προοίμιον τραγῳδίας 1, 4. 163, 4. ἐκ προοιμίου 43, 14.
πρόοψις, ἐκ προόψεως 397, 13.
προπαρασκευάζειν τινὰ 82, 13.
προπέμπειν ἠχώ 107, 16.
προπέτης εἴς τινα 92, 5. προπετὴς παρὰ τὸν βωμὸν 275, 23. κατ' ἐχθροῦ προπετές τι πράσσειν 5, 14.
Προποντίς 75, 5.
πρόπρο Euphorion 432, 15.
προπυνθάνεσθαι 405, 5.
πρὸς ἀντὶ μετὰ 152, 13 et 211, 20.
προσαγωγὸν τοῦ πλήθους 184, 13.
προσαίρειν (Ant. 619) 248, 15.
προσαναπληροῦν τινι 100, 8.
προσδοκᾶν πῶς 38, 2.
πρόσδοσις 429, 8.
προσειλεῖν (L προσειλημμένον) 161, 11.
προσεκτικὰ 31, 20.
προσερίζειν 125, 6.
προσέχειν 31, 21. 99, 21.
προσθαυμάζειν τινός τι 448, 16.
προσθήκη τοῦ ποιητοῦ 65, 8.
πρόσις, πόσις 309, 22.
προσίστασθαι, προσιστάμενοι ψωμοὶ 345, 15. ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ 449, 14.
προσκαθίζειν, τὸ προσκεκαθικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις 448, 17.
προσκεῖσθαί τινι 11, 12. ὁ λόγος πρόσκειταί τινι 44, 5 et 151, 13. 17. τὸ τοῦ χρόνου πρόσκειται 28, 20. 433, 7.
προσκολλητὸς 322, 8.
προσκορὴς 66, 20. προσκορὲς 6, 20.
προσκρουστικὸς εἴς τινα 103, 6.
προσληπτέον 221, 13. τὴν ἐπὶ 358, 5.
προσμαντεύεσθαι 343, 11.
προσορμίζειν intr. 325, 26. 359, 4. 23.
προσοχή, προσοχὴν ἐργάζεσθαι τῷ ἀκροατῇ 2, 19. 38, 1. 97, 18.
προσπελάζειν, προσπελασθεῖσά τινος 204, 3.
προσπεριλαμβάνειν τινά τινι 215, 25.
προσρήγνυσθαι 325, 10. 12.
προστακτικὸν 270, 28. ῥῆμα 181, 13. προστακτικῶς 272, 11. 324, 9.
προστείχειν L falso pro προσστείχειν (Tyr. 5) 167, 5 et (Col. 320) 417, 3.
προστίθεσθαι ἐχθροῖς 120, 20. 420, 15. ὀργῇ 92, 22.
προστρέπεσθαι, προστετραμμένοι 86, 14. 165, 5.
προστρόπαιοι 70, 27.
προσυπακούειν 411, 20.
πρόσφατον, πρόσφαντον (Tr. 1159) 343, 11.
προσφωνήματα 293, 26.
προσφωνήσεις 37, 24.
πρόσχημα τῆς λέξεως 118, 19.
προσῳδία 211, 26. 448, 6.
πρόσωπον Aiacis 32, 8. ἀγγέλου Trach. 302, 7. Antigonae 121, 24. 412, 21. 27. 449, 22. Ἠλέκτρας 104, 14

(εὔνουν) 121, 23. θεράποντος Laii (εὐνοϊκὸν) 202, 18. Oedipi 203, 7. Teiresiae 184, 18. Tecmessae (γνήσιον) 22, 6. 86, 11. χορὸν (ἰσόρροπον) 187, 18. — πρόσωπον ἀναγκαῖον 97, 16. ἀπρεπὲς 162, 14. ἀργὸν 128, 7. μεῖζον 66, 17. ξενικὸν 455, 24. σεμνότατον 43, 24. — πρόσωπον διαστέλλειν 34, 15. εἰσάγειν 142, 8. εἰσφέρειν 92, 10. παραλαμβάνειν αὔξήσεως χάριν 449, 22. ὑποκρίνεσθαι 32, 17. — προσώπου ἀμφιβολίαι 34, 14. ἀξιόπιστον 65, 22. σύστασις 179, 12. τὸ τῷ προσώπῳ πρέπον 184, 18. — ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος 335, 6.
προσωποποιία ἐν τῇ σκηνῇ 62, 10.
προτακτικὸν ἄρθρον 238, 12.
προτομαὶ (L προτόμων) 424, 11.
προτρεπτικῶς 352, 27.
προτρίβεσθαι L falso pro προστρίβεσθαι 330, 28.
προτροπή, προτροπὴν φέρειν εἴς τι τινὶ 37, 4.
προϋφαρπάζειν 2, 2.
πρόφασις, πρόφασιν νομίζεσθαι 130, 14. λαμβάνειν 82, 24. παρέχειν 125, 4. εὔλογος πρόφασις παρόδου 150, 8. προφάσει 55, 21. ἐκ προφάσεως 317, 1. ἐπὶ προφάσει 66, 14. 162, 17.
προχάναι etym. ἐκ τοῦ προέχεσθαι 219, 18. πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν Call. 219, 20.
πρόχους, προχόου 239, 18.
πρύτανις ἀγῶνος 281, 1.
πρωτογενεῖς Ἀργεῖοι 98, 5.
πρῶτος, οἱ πρῶτοι 4, 2. πρῶτος λόγος i. q. πρόλογος 162, 24. τὴν πρώτην 407, 19. πρώτως 250, 11. 403, 19.
πρωτότυπον 363, 26.
πταίειν, πταίει ὁ ὑποκριτὴς 459, 22. οἱ ἐπταικότες 161, 15.
πτεροφυεῖν 148, 4.
πτέρωσις 310, 22. διανοίας 403, 17.
πτερωτὰ τόξα 372, 15.
Πτολεμαῖς 136, 14.
πτωκάδες, πτωμάδες vel πτωχάδες (Phil. 1093) 383, 21. 24. 384, 1.
Πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ 102, 17.
Πυθιὰς (L πυθίαι) 444, 20.
Πυθικὸς ἀγὼν 101, 15. 21. 134, 11.
Πύθιον ἐν Οἰνόῃ 444, 23. 445, 4. περὶ Μαραθῶνα 445, 6 (444, 16).
Πύθιος Ἀπόλλων 445, 15.
πυθμὴν φηγοῦ 344, 11 (Hes.). 462, 21. τὰς θύρας ἐκ τῶν πυθμένων καταβάλλειν 208, 2.
πυθόχρηστον 415, 1. 421, 12.
Πυλάδης ὁ Στροφίου συνεστήσατο Πυλαίαν 315, 19.
Πυλαία 315, 18. σύνοδος 21 (etym. παρὰ τὸν Πυλάδην). πύλη Τραχῖνος 22.
πῦρ ἐν Ἄργει ἀπ' οὐρανοῦ κατενεχθὲν μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον 98, 6. 14. αὐτόματον ἐν Παρνασσῷ 270, 6. — θερμὸν ἀναγκαίως 43, 11. καίειν τοὺς ἀποθνήσκοντας 174, 6. πυρὸς ὀξύτερος 174, 4. πῦρ ὁ πυρετὸς καὶ τὸ ἐναντίον 164, 5.
πύργος πόλεως ἄνδρες ἀρήιοι Alcaeus 166, 6.
πυρετοφόρος 164, 4.
πυρόβολα 352, 3.
πύρπνους 271, 10.
πυρρίχη (L πυρρικὴ) 60, 11.
Πύρρος (L πύθιος) ὁ Δήλιος 102, 25. Νεοπτόλεμος 374, 25. etym. 379, 12.

πυρφόρος 224, 21.
πυσματικῶς 395, 7.
πωρεῖν 397, 4.
πωρητύς, πωρητὺν (L πωρήτοιν) Call. 397, 6.

ῥαστώνη, κατὰ ῥαστώνην 453, 17.
ῥαχισταὶ οἱ μεγάλα κακουργοῦντες 7, 11.
ῥαψῳδός, ὄνομα 183, 1.
Ῥέα ἡ αὐτὴ τῇ γῇ 362, 22 et 363, 2. τιμᾶται ἐν Λυδίᾳ 363, 4 (παρὰ Φρυξὶ 362, 26). ὀχεῖται ἐπὶ ἅρματος λεόντων 363, 14. μυστήρια 362, 23.
ῥῆσις, ῥῆσιν μακρὰν μηκύνειν (ἐκτείνειν 116, 22) 40, 13. προφέρεσθαι 69, 14.
ῥητὸν 167, 28. 168, 10. 171, 22.
ῥητορεία 442, 4. τέχνη ῥητορείας 452, 8.
ῥητορικὴ τόλμη (V τέχνη) 128, 4.
ῥήτωρ 129, 15. ῥήτορες κατὰ Σοφοκλέα 353, 14.
Ριπαὶ 452, 2. 6. ῥίπαι L falso 30, 22.
Ῥίπαια ὄρη 452, 3.
ῥίπτειν ἀπὸ τῆς χώρας 210, 25.
ῥιψοκινδυνεῖν 149, 9.
ῥυθμός, διὰ ῥυθμὸν 105, 7.
Ῥωμαῖοι μέχρι τῆς σήμερον ποιοῦσιν Ἑλληνικῶς 231, 26.

σάγη 221, 17.
Σαλαμὶς συνῆπται Ἀττικῇ 22, 10.
σαλεύειν 136, 23. ἀρχὴν 232, 22.
Σαλμυδησσός (L αλμυδ.), ναυάγια 175, 16. Θρᾳκικὸς (L σαλμυδισσὸς) 263, 4. Σαλμυδησσία (L σαλμυδισσία) Aesch. 263, 6.
σάλπιγξ, εἴδη 3, 20.
σανιδώματα 90, 7.
Σάρδις 267, 12.
σαφήνεια, πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων 72, 14.
σαφής, ἐπὶ τὸ σαφέστερον 73, 3.
σειρὰ δεξιὰ ἅρματος 225, 18.
σελήνη, οἱ μαινόμενοι ἐκ σελήνης νοσοῦσι 17, 20. Σελήνη ταυρωπὸς Nonn. 17, 17. 404, 2.
σεμναὶ θεαὶ 399, 21. 426, 7. Σεμναὶ 423, 13.
σεμνολογεῖν 234, 3.
σεμνός, τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης 43, 23. ἔχεσθαι τοῦ σεμνοῦ 178, 13. ἐπὶ τὸ σεμνότατον ἄγειν τὸ πρᾶγμα 436, 10. πρόσωπον 43, 24. πάνυ σεμνῶς 459, 23. 463, 6.
Σέσωστρις 418, 7.
σημαίνειν τινὶ φιλίαν 95, 11.
σηματίζεσθαι 5, 12.
σημεῖα ἐν τοῖς ἱεροῖς 444, 18.
σημείωσαι 232, 28. 253, 11. in marg. 397, 4.
σήπειν, σεσῆφθαι 341, 18.
σηπτικὸς 350, 17.
σίδηρος ἐν τῇ βαφῇ 56, 17. διττῶς βάπτεται 56, 23.
Σικελικὴ θάλασσα 271, 7.
σίνις Epigon. 419, 18.
Σίπυλος 224, 19.
Σισυφίδης, Σισυφίδα gen. (Ai. 190) 19, 9.
Σίσυφος, Ἀντίκλεια et Αὐτόλυκος 19, 12. 20, 6. Aesch. 363, 22. κατελθὼν εἰς Ἅιδου 368, 24.
σιωπή, σιωπῇ ἔχειν 406, 4. παραδιδόναι 342, 12.
σκαιωρεῖν 191, 17.
σκαπτέα 440, 8.
σκευάζεσθαι, τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται 62, 6. ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων 13, 1.

σκεύασμα 312, 13.
σκευὴ 221, 17.
σκεῦος, σκεύη ἐν τῷ πλύνεσθαι τρίβονται 184, 1.
σκηνή, ἀπολείπειν (ἐᾶν 62, 8. καταλείπειν 62, 7) 32, 6. εἶναι ἐπὶ τῆς σκηνῆς 3, 10. παρεῖναι ἐπὶ τὴν σκηνὴν 1, 2. καλῶς τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται 62, 6. μετακινεῖται ἡ σκηνὴ 69, 9. μετάκειται ἐπὶ χωρίου 69, 12. προσωποποιία ἐν τῇ σκηνῇ 62, 10. σκηνῆς τόπος 97, 7. ἐκτὸς τῆς σκηνῆς 461, 25. κατὰ τὴν σκηνὴν 29, 17. κατὰ τῶν σκηνῶν 51, 2.
σκιαστικὸς 416, 22.
σκιραίνεσθαι 56, 18.
σκιρὸς σίδηρος opp. μαλθακὸς 56, 24.
σκληρὸν τὸ ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς 9, 1. σκληρότερα opp. φιλάνθρωπα 77, 20.
σκληρόστομος 136, 10.
σκοπεῖν, σκόπησον 73, 4. 217, 6.
σκορπίζειν 262, 16.
σκότος ὁ 104, 27. ἐν σκότῳ βλέπεσθαι 78, 19. διατρίβειν 306, 21. 460, 1. εἶναι 208, 10. 261, 9. σκότος τὸ 61, 2. ἐν σκότει τοῦ θανάτου γίνεσθαι 149, 14.
σκυλεύειν 4, 14. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων 4, 19 (λέοντας). 20.
σκύλος τὸ Call. 4, 22.
σκώπτειν τινὰ εἴς τι 89, 19.
σμήχεσθαι, σμηχόμενα σκεύη 183, 25.
σμικρολόγως 101, 8.
σμικρός, σμικρὰ ἡ Χρυσόθεμις 121, 15.
Σόλων, Ἀθηναῖοι 278, 3. Κροῖσος 278, 8.
σοφίζειν 342, 6. σοφίζεσθαι 67, 23. 353, 4. 354, 17.
σοφίσματα 85, 12.
Σοφοκλῆς etym. ἐν σοφοῖς μέγα κλέος 468, 24. Αἰσχύλος 69, 18. 71, 16. 21. 193, 4. Εὐριπίδης 46, 16. 71, 9. 82, 3. 178, 13. 226, 21. 277, 16. 350, 1. 411, 16. Ἡσίοδος 128, 12. Ὅμηρος 12, 11. 29, 10. 44, 4. 90, 10. 97, 2. 98, 9. 110, 22. 123, 9. 128, 10. 353, 8. Πίνδαρος 12, 10. Πυθαγόρας 102, 25.
σπάνις, κατὰ σπάνιν 395, 17.
σπᾶσθαι 71, 11.
σπασμὸς 71, 6. 8. 322, 12, 13. 323, 12.
σπείρειν ἐπὶ πλήθους κακῶν 80, 18. ἐσπάρθαι τὰ πράγματα 226, 27.
σπιλὰς 317, 21.
σποραὶ 207, 4.
σπουδαῖα παρὰ καιρὸν 103, 23.
σπουδή, δηλωτικὸν σπουδῆς 179, 17. τεκμήριον 179, 5.
στάσιμον 293, 9.
στέλλειν τὰ ἄρμενα (ἱστία στέλλειν Hom.) 136, 23. στέλλεσθαι πλοῦν 74, 22. 82, 15.
στέμμα 161, 11. στέμματα 423, 16.
στενόμακρος 285, 1.
στέργηθρον 250, 1.
στερεῖσθαί τι 11, 25.
στερεοβόας 444, 13.
στέρνα μεταφορικῶς 434, 15. 452, 7 Alcm.
στέφειν ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν 161, 10. τάφον 124, 20.
στιβαδοποιεῖσθαι med. Soph. 384, 23.
στιβάς, στιβάδα ποιεῖν 384, 23.
στίζειν 246, 22. 387, 27.
στίχος 64, 21. 147, 7. 156, 11. 216, 26. — ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία 355, 27.
στοιχεῖα 104, 18. 21. τέσσαρα ἰσότιμα 105, 3.

στολὴ Clytaemestrae 133, 27.
στολισμὸς 424, 13.
στόμα ἡ φωνὴ 406, 9. εὖ στόμα ἔχειν 357, 18. οἱ διὰ στόματος λόγοι 241, 22. opp. ἔξωθεν 338, 1. 9. κρατῆρος 424, 7. φρέατος 348, 8. ψυχῆς 348, 8.
στοχάζεσθαί τι 165, 12. τινος 184, 15. ἀπό τινος 407, 17. ἔκ τινος 33, 17. 133, 27. 298, 15. cum inf. 202, 17. ὅτι 83, 4.
στρατήγιον 62, 15.
Στρατονίκη 296, 15.
στρέφειν λόγους 241, 22.
στροβεῖν 239, 5.
στρόβιλος 239, 5.
Στρόφιος 97, 9. 315, 19.
στυγνάζειν 242, 18.
στυγνοποιὸς 338, 26.
συγγενικὸς 41, 10. 114, 18. 210, 18. 258, 1. συγγενικώτερος 240, 24.
συγγραφεὺς 420, 18. 452, 23.
συγκατάθεσις (G συγκατάβασις) 202, 21.
συγκαταλέγειν 121, 25. ἑαυτὸν 148, 6.
συγκαταριθμεῖσθαι 216, 1.
συγκεραννύναι τοὺς τρόπους 121, 14.
συγκιρνᾶσθαι 408, 12. 16. 18.
συγκλείειν (L συγκέκλικε) 52, 1. 53, 18. συγκέκλιται 235, 15.
συγκόπτειν fr. 454, 10.
συγκροτεῖν ὁμιλίαν 227, 15.
συγχωρητέα 455, 13.
συζευγνύναι 120, 3. συζεύγνυσθαι γάμῳ 44, 10.
σύκινα ξύλα 404, 10.
συλλαμβάνειν τινὶ 9, 24. 37, 16 et c. συλλαμβάνεσθαι med. 145, 26. 176, 28. 238, 17. intelligere 411, 6.
συλληπτικὸς τρόπος 433, 2.
σύλληψις, κατὰ σύλληψιν 205, 22.
συμβαίνειν, συμβαίνει περί (L ἐπί) τινα 5, 9. περί τινι 159, 25. κατά τινα 104, 19.
συμβάλλειν coniicere 30, 3. 187, 25. τινὶ congredi 49, 22. 292, 5. συμβάλλεσθαί τινι auxiliari 422, 19.
συμβατέα 455, 12.
συμβίβασις 63, 20.
συμβολαὶ κελεύθων Aesch. 193, 7. καὶ μάχαι 444, 9. 447, 1.
συμμαχεῖν, ἐσυμμάχουν 49, 19.
συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ 26, 14.
συμπεριλαμβάνειν ἑαυτὸν 181, 2.
συμπλέκειν θρηνῳδίας fr. 468, 25.
συμπληγάδες πέτραι Hom. 175, 15.
συμπληροῦν καὶ θάπτειν 81, 19. ὁ χορὸς συμπληροῦται 171, 13.
συμπράττεσθαι med. 430, 18.
συμπτώματα 467, 25.
συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι 242, 15.
συμφλυαρεῖν 304, 10.
συμφορὰ μέσον ὄνομα 457, 10. 23. ἐπὶ συμφοραῖς 331, 28.
συμφοράζειν 243, 7.
συμφραζόμενα 214, 1.
συμψηφίζεσθαι med. 390, 27.
συνάγειν, τὸ συναγόμενον 12, 24.
συναθροίσεις 428, 16.
συναίμων, ξυναίμονα L falso pro ξύναιμον (Ai. 727) 63, 4.
συναλλαγή, συναλλαγὰς ἔχειν 44, 10. ἐκ συναλλαγῆς 63, 17.
συναλιφή, κατὰ συναλιφὴν 427, 5. 461, 20.
συνάντησις 63, 13. 227, 9.
συνάπτειν κῆδός τινι 263, 5. λόγῳ λόγον 152, 10. intrans. τινὶ 59, 18. 108, 23. συνάπτεσθαί τινι 22, 10. 242, 26. 395, 6. γυναῖκες ἀνδράσι

245, 5. 347, 20. *συνημμένος κατὰ γένος* 143, 10.
συναπτέον 72, 7. 172, 6. 329, 10. 13.
συνδιαγωγαὶ 379, 16.
συνδυστυχεῖν τινι 207, 9.
σύνεγγυς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς 365, 12.
συνειδὸς ἐρρωμένον 192, 3.
συνεκτικὸν 49, 1 v. et *ὑπόθεσις. τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος* 456, 23. *τὰ συνεκτικώτατα* 205, 6. *συνεκτικῶς ἐδήλωσεν* 1, 4.
συνερείδειν τῇ γῇ 239, 3.
συνετῶς 28, 24. 233, 21.
συνέχειν, συνέχεται ἡ ὑπόθεσις 4, 4.
συνήθεια lingua vulgaris 31, 6. 220, 17. 274, 4. 408, 7 *ἡμετέρα*. v. et *φαμέν. ποιητικὴ* 409, 13.
συνιέναι cum part. 38, 20.
συνίζησις, κατὰ συνίζησιν ἐπεὶ οὔ 364, 19.
συνναῦται 74, 20.
σύνοδος γερόντων 220, 28.
συνοικίζειν παιδά τινι 19, 26.
συνορᾶν ὡς 289, 8.
συνοφρυάζειν 243, 7.
σύνταξις 423, 3.
συντάττεσθαί τινι 308, 20. *ἐναντίως συντέτακται* 214, 1.
συντείνειν, μάχη συνετάθη (L *συνεστάθη*) 223, 11.
συντελεῖν εἰς τὴν πολιτείαν 177, 6. *ἐν ταῖς πόλεσι* 177, 18. *μύησις συντελουμένη* 446, 11.
συντιθέναι, σημεῖα ἐμαυτῷ συντίθημι 5, 7. *λόγους ἑαυτοῖς* 302, 17.
συντιμᾶσθαι 400, 18.
συνωνυμεῖν 283, 25.
σῦριγξ 135, 16. 18.
συσσύρεσθαι, συνεσύρη 140, 26.
σύστασις παίδων 163, 11. *προσώπων* 179, 12.
συστέλλειν τὸ α (*ἀὴρ*) 105, 7. *στόμα* 241, 21. *φρόνημα* 120, 9.
σύστημα 96, 1. 452, 17.
συστρέφεσθαι, συνέστραπται ἡ γῆ (opp. *διελύθη*) 104, 23. *συστραφέντες* 418, 9.
σφαγεὺς 313, 12. *Σφαγεὺς* 73, 24.
σφαγὴ Aiacis 71, 18. 21. 275, 17.
σφαδάζειν 71, 11.
σφακελίζειν 71, 11.
Σφίγξ 411, 9. 416, 11.
σφραγίς, σφραγῖδα ἐπιτιθέναι 314, 6.
σχεθεῖν (L *σχέθειν*) fr. 455, 3.
σχετλιάζειν 179, 25. *τὴν πρᾶξιν* 330, 14.
σχῆμα ὑποκριτοῦ 113, 6. 167, 15. 187, 26. 358, 25. 407, 19. 464, 7. *αἰχμαλώτου* (Tecmessae) 66, 10. *λαμπρὸν σχῆμα* (Clytaem.) 152, 2. *ἐκ τῶν σχημάτων μηνύειν* 464, 2. *σχῆμα ἐξαλλαγῆς* 56, 4. *ἐν σχήματι* 234, 12 (448, 6. 465, 5). *ὡς ἔχειν σχήματος* 440, 20.
σχηματίζειν καὶ εὐθετίζειν 410, 17. *λόγον* 448, 16. 458, 20.
σχίζειν γῆν 230, 21. 235, 4. 280, 4.
σχῖνος Crat. 424, 24.
σχιστὴ κέλευθος Aesch. 193, 7. *ὁδὸς* 440, 22.
σωκεῖν οἱ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σῴζω 108, 1.

ταλαίπωρος etym. *παρὰ τὸ πωρεῖν* 397, 8.
Ταλαὸς 452, 21.
ταλασιουργεῖν 418, 4.
τᾶλις 248, 23. 25 Call.

ταμιεύεσθαι 162, 7. τινί τι 7, 15.
ταντα λίζειν Anacr. 224, 16.
Τάνταλος 224, 19. 256, 19.
ταράσσεσθαι ἐπί τινι 209, 13.
ταραχώδης ζάλη 22, 24. πάθος 389, 10.
Ταῦροι Σκυθίας 17, 15.
ταυρόκρανοι ποταμοὶ 279, 23.
Ταυροπώλα L falso pro Ταυροπόλα (Ai. 172) 17, 11.
ταυρωπὸς σελήνη Nonn. 17, 17.
ταὐτολογεῖν 29, 15.
ταὐτολογία 154, 20.
ταὐτόματον, ἐκ ταὐτομάτου 101, 18.
ταὐτότης, ἐν τῇ ταὐτότητι μένειν 94, 22.
τάχα μὲν τάχα δὲ 163, 11. 172, 25.
ταχὺ 189, 11. 376, 16. τάχιστα ἀπαγγέλλειν 33, 26. σημαίνειν 49, 1.
τέγγειν 181, 10.
τείνειν πόδας 72, 9. 11. τέτατται ἀπὸ τοῦ 410, 6.
τειχίζεσθαι, τετειχισμένος τοῖς φίλοις 76, 9.
Τελαμὼν ἐξ Αἰγίνης ἐλθὼν ἐβασίλευσε Σαλαμῖνος 22, 13. εἴληφεν Ἡσιόνην 40, 24.
τέλειος, τέλειοι 174, 13. οἱ γαμοῦντες 274, 17. τέλειον ἐν γάμῳ 199, 16. τέλεια ἱερεῖα 266, 12. τὸ τέλειον 188, 16. 218, 17.
τελεταὶ Eleus. 446, 1. 6.
τελευτᾶν θανάτῳ 46, 11 et 275, 2. τελευτᾷ εἰς ἴσον 448, 11.
τελευτή, τελευτῇ χρῆσθαι 348, 3.
τέλος ἐπάγειν 175, 24 et 241, 20. ἐπιτιθέναι 281, 3. ἐπὶ τῷ τέλει 73, 14. 137, 1 et 175, 24. μυστικὸν τέλος Aesch. 445, 18. τέλος ὅρα μακροῦ (L ὅραμα) βίου Solon. 278, 17.
τερατεία (L τεράστεια) 110, 9.
τερατεύεσθαι 102, 20.
τέρμα 277, 2.
τεταμένως 427, 1.
τεταραγμένως φροντίζειν 215, 6.
τετραποδηδὸν βαδίζειν 371, 19.
Τετράπολις 435, 13.
τετρασκελὴς 307, 7.
τετράστιχον 412, 22.
Τεῦκρος ἐκβεβλημένος 80, 22.
τεῦχος 150, 20.
τεχνάζεσθαι med. 334, 29. 455, 9.
τεχνᾶσθαι 241, 5. 326, 11 (L τεχνάσασθαι).
τέχνη ποιητοῦ 468, 11. τέχναι (ῥητορικαὶ) 455, 16.
τεχνικὸς ὁ λόγος 43, 14 et 227, 21. τεχνικῶς ἐπιχειρεῖν 43, 6.
τηλουργὸς (Ai. 564) 49, 25.
τηνικαῦτα, τὸ τηνικαῦτα 278, 17. 289, 6. 297, 1.
Τηρύμβας (L γηρύμβας) 263, 16. 264, 9.
τὴς nominum accentus 103, 11.
τιθασεύειν (L τιθασσεύειν) 234, 24. 25.
τιθέναι ἐν τοῖς ζῶσι 272, 8. θεμένη 317, 22. εὖ τίθεσθαι 219, 9.
Τιλφῶσσα Ἐρινὺς 223, 16.
τιμὴ πρόστιμον 419, 23. μετὰ τιμῆς 279, 9. διὰ τιμῆς 116, 5. ἐκτὸς τιμῆς 116, 17.
Τιμόθεος Ζακύνθιος ὑποκριτὴς 73, 23.
τιμωρία, τιμωρίαν ἀπαιτεῖν 8, 13. ἐκτίνειν 188, 7. ἐπάγειν 277, 13. ὑπέχειν (L ὑπίσχειν) 460, 13. τιμωρίαις παραδιδόναι 233, 6.
τίνειν, ἐτίσατό σε τῆς λώβης 18, 16.
τις ἄρθρον 395, 7. 11. 13 Call. 15. παρ' Ἀττικοῖς του κοι-

νῶς 29, 7. τινὲς interpretes et critici 14, 19. 30, 22. 75, 23. 100, 17. 101, 4. 105, 4. 107, 9. 112, 8. 128, 9. 129, 8. 141, 15. 154, 27. 163, 17. 240, 4. 244, 16. 247, 20. 255, 7. 288, 22. 291, 21. 302, 7. 305, 3. 329, 14. 349, 4. 8. 383, 19. 21. 387, 27. 394, 9. 408, 20. ἀποδιδόασι 461, 7. ἐβουλόμην 420, 18. δοκεῖ μοι 100, 20. ἐμοὶ δοκεῖ 135, 8. ἐξεθέμην 436, 9. ἔνιοι 2, 24. 103, 1. 271, 7. 283, 24. 288, 22. 323, 25. 344, 1. 394, 9. 446, 2. εὕρομεν 413, 5. ζητοῦσι 133, 15. ἡμεῖς 460, 5, οἱ πρὸ ἡμῶν 453, 13. λέγουσι 344, 15. εἴρηται πολλαχοῦ 442, 17. οἶμαι 451, 2. οἱ μὲν — οἱ δὲ 73, 3. 98, 20. 228, 8. 290, 12. οἱ δὲ 173, 27. 223, 23. 271, 7. 275, 27. 280, 24. 364, 1. 406, 17. ὅσοι 263, 13. φασὶ 70, 21. 72, 13. 86, 22. 412, 23.

Τμῶλος, χρυσᾶ ψήγματα 363, 5.

τοξεύειν κατά τινος 15, 19. κεραυνὸν 340, 17.

Τοξεὺς 296, 8. 11.

τόπος, ἐκ τόπου σχέσις ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ 337, 1.

τραγικοὶ 104, 13. 120, 1. 158, 1. 214, 6. 261, 1. 274, 12. 422, 25. τραγικὰ 96, 3. πάθος τραγικὸν 85, 15. λέξις τραγικὴ 343, 13. τραγικώτερον 105, 13.

τραγῳδία, ἀξίωμα 8, 18. πάθος 8, 8. αὔξονται τὰ τῆς τραγῳδίας 168, 18. οὐ τραγῳδίας 85, 19. ἐν τραγῳδίᾳ κακόηθες εἰπεῖν 103, 4. παθητικωτέρα 164, 17. σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας 85, 12.

τρανοῦν τὸ πᾶν 5, 17.

τρανῶς ἐκφέρειν 49, 9. τρανότερον 180, 22.

Τραχὶν Θετταλίας 281, 24. Θάλασσα 315, 25.

Τραχίνιος adi. 315, 14. 373, 4.

τραχύτερον ἀκούειν 420, 9.

τρεῖς κέλευθοι Aesch. 193, 8.

τρέφειν ἀντὶ ἔχειν 259, 17. 281, 9. 286, 12. 325, 4. 409, 20. cf. 45, 4. 55, 17. 182, 1. 250, 9. ἀντὶ τοῦ τρίβειν 286, 14. Θρέψαι τὸ πῆξαι Hom. 311, 2.

τρίβεσθαι, τετριμμένος κακοῖς 364, 22.

τριβή, τριβὰς ἐμβάλλειν 245, 10.

τρίβραχυς 9, 10.

τρικάρανος λίθος orac. 401, 7.

τρίμμα 36, 20.

τρίοδος Aesch. 193, 7.

τρίπους, ἀπὸ τρίποδος 290, 10.

τρίπρατος 203, 3.

Τριπτόλεμος 101, 14. 446, 13.

τρίτον pro τρὶς 12, 15.

τροπικὸν 34, 1. τροπικῶς 15, 18. 74, 21. 79, 18. 166, 9. 183, 21. 185, 14. 227, 17. 324, 27. 325, 25.

τρόπος, ἔν τινι τρόπῳ 460, 11. τρόπῳ ἀηδόνος 107, 15. τρόπον βέλους 330, 26.

τροχάζεσθαι 369, 27.

τροχήλατος Aesch. 193, 6.

Τρῶες καὶ Θρᾷκες 49, 19.

Τρωικὰ 102, 23.

Τρωικὸς πόλεμος 49, 19.

Τυνδάρεως 84, 26. 353, 1.

Τυρσηνικὴ σάλπιγξ 3, 22. 23.

τυφλοὶ οὐχ ὁρῶντες πολλάκις συμπίπτουσιν 208, 8.

τυφὼν 225, 1. τυφὼς 239, 1. Τυφὼν 59, 12. 322, 14.

τυφώνιος ἄνεμος 239, 9.

ὑγιαστικὸς 392, 6.

ὑγρὰ mare 271, 9.

ὕδρα 322, 14. 326, 14. 26. 339, 15.
ὑδρία ὕδατος 90, 17.
Ὕλλος Δηιανείρης 282, 24. 301, 2. Μελίτης 282, 25.
ὑπακούεται (L υπ+) 162, 4. ὑπακουόμενον 451, 23.
ὑπαναχωρεῖν 309, 13.
ὑπαντᾶν 417, 13. ὑπαντᾶσθαι ἔκ τινος 249, 24.
ὑπάντησις, ἐξ ὑπαντήσεως 136, 11.
ὑπείκειν cum inf. 95, 6.
ὑπεξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου 333, 11.
ὑπεξαιρεῖν 144, 16. λόγους omittere 144, 23.
ὑπερβαίνειν τινὸς 241, 29.
ὑπέρβασις τῶν δεινῶν 115, 6.
ὑπερβατὸν 406, 20. 420, 5. 461, 17. ἐν ὑπερβατῷ 146, 15. 181, 4 (ὁ λόγος). καθ' ὑπερβατὸν 159, 7.
ὑπερβολὴ 12, 10. 174, 7. ὑπερβολῇ 111, 15. ἐν ὑπερβολῇ 125, 26. 126, 1. καθ' ὑπερβολὴν 159, 7. 214, 21.
ὑπερβολικῶς 72, 19. 77, 2. 383, 10.
ὑπερεντρυφᾶν τινι 297, 12.
ὑπερευπρεπῶς 251, 16.
ὑπερθαυμάζειν 145, 9.
ὑπέρθεσις L falso pro ὑπόθεσις 119, 14.
ὑπερκάμνειν 323, 18.
ὑπέρμεγα (Ai. 689) 58, 17.
ὑπεροπτία 223, 25.
ὑπεροπτικῶς L falso pro ὑποκριτικῶς 451, 20.
ὑπερπονεῖσθαι (Ai. 1310) 91, 26.
ὑπερφυῶς 150, 20.
ὑπεσταλμένως opp. μετὰ παρρησίας 9, 15. διαλέγεσθαι 83, 23.
ὑπήκοοι i. e. θεράποντες 258, 24. 260, 19.
ὑπηρετεῖσθαι med. 329, 21.
ὑπίσχειν 460, 13.
ὑπισχνεῖσθαι gen. 411, 25.
ὕπνος, περὶ πρῶτον ὕπνον 28, 19. 26. ὕπνῳ βαπτίζεσθαι 334, 27. διασκεδάσαι τὸν ὕπνον 335, 17. ἀχλὺς ὕπνου 375, 19. γλυκεῖα προσβολὴ ὕπνου 247, 8.
ὑποβάλλειν ἀρχὴν 180, 15. ἐλπίδα 176, 26. ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας 438, 8. ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν 72, 14.
ὑπόβλητα opp. γνήσια 42, 25. ὑποβλήτως λέγειν 19, 3.
ὑποβολὴ 25, 5. ὑποβολὴν (G, Suidas ὑπερβολὴν) ποιεῖσθαι 12, 10. ἐξ ὑποβολῆς 182, 18.
ὑποβρύχιον et περιβρύχιον 234, 19.
ὑπόγειος 253, 26. 259, 11. ὑπόγειον 102, 18.
ὑπογράφειν ἦθος 169, 21.
ὑποδεσμεῖσθαι 323, 2.
ὑποδύεσθαι οἶκτον 294, 19.
ὑπόθεσις, ἀνακαλύπτεται ἡ ὑπόθεσις 184, 16. ἄρχεσθαι τῆς ὑποθέσεως 5, 17. τὸ πᾶν τῆς ὑποθέσεως βλάπτειν 123, 14. γνώριμος ἡ ὑπόθεσις 222, 10. κατὰ βραχὺ δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις 5, 22. διαλύειν τὴν ὑπόθεσιν 37, 24. 137, 19 (104, 10). τὰ τῆς ὑποθέσεως κατὰ βραχὺ ἐνδείκνυσι 106, 4. κατὰ βραχὺ ἐντιθέναι 162, 7 (παρεμβάλλειν 164, 12). ἴχνος τι κατέθετο τῆς ὑποθέσεως 1, 6. τὸ λεῖπον τῆς ὑποθέσεως 6, 8. λύειν τὴν ὑπόθεσιν 42, 5. προκόπτει ἡ ὑπόθεσις 10, 2. 22, 3. 26, 12. 132, 3. δεῖ τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ 1, 7. οἱ πα-

λαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσιν 97, 14. πάντα τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ 1, 3. 97, 6. διεφθάρη τὸ συνεκτικὸν 151, 21. ἵνα συνέχηται ἔτι ἡ ὑπόθεσις 4, 3. χρήσιμον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 119, 13. simpliciter πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 104, 9. 374, 27. — περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν 412, 14. καθ' ὑπόθεσιν 449, 5. ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἑαυτοῦ ἁπάντων 452, 9. ἄπειρος τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν 468, 12.
ὑπόκειται ἔν τισι 107, 9.
ὑποκεκινηκὼς mente captus 47, 19.
ὑπόκενος πυθμὴν 462, 21.
ὑποκρίνεσθαι πρόσωπον 32, 17.
ὑπόκρισις 73, 24. ἐν ὑποκρίσει 111, 6. κατὰ ὑπόκρισιν 451, 21.
ὑποκριτὴς 138, 7. 165, 6. 171, 9. 459, 22. κρατερὸς 73, 21. σχῆμα 113, 6 et 167, 15.
ὑποκριτικῶς 451, 20.
ὑπόμνημα 124, 13. 125, 25. 27. 242, 13. 276, 19.
ὑπομνηματισάμενοι 420, 13. 21. 432, 8.
ὑπομνηματισταὶ 216, 25.
ὑπονοεῖν i. q. νοεῖν 253, 29.
ὑπόπτεροι ἵπποι Πέλοπος 127, 8.
ὑποσμύχειν ἠρέμα 266, 3.
ὑποσπείρειν 19, 6.
ὑποστροφή, ἐξ ὑποστροφῆς 390, 11.
ὑποτακτικὸν ἄρθρον 238, 12.
ὑποτιθέναι τινὶ cum inf. 85, 7.
ὑπουργὸς 18, 13.
ὑποφήτης Διὸς Ἀπόλλων 171, 15.
ὑποφορὰ 443, 4.
ὑποχαλᾶσθαι 243, 12.
ὑποχαλεπαίνειν 405, 12.
ὑποχθόνιοι θεοὶ 461, 3.
ὑπόψυχρον 178, 26.
ὕφαλοι πέτραι 285, 13.
ὑφάντης acc. 203, 14.
ὑφαρπάζειν τὸν λόγον 34, 13.
ὑφ' ἓν 29, 19. 300, 23. ἀναγνωστέον 461, 6.
ὑφηγητὴρ (Col. 1588) 461, 18.
ὑφιέναι τὸ ἱστίον 120, 9. τῶν ἱστίων 120, 8.
ὑψοῦν τῇ εὐκλείᾳ 420, 4.
ὕψωσις 208, 4.

φαγέδαινα 350, 18.
φαιδρυντὴς acc. 103, 16.
φάλαρα πώλων (glossema Col. 1069) 448, 2.
Φανοτεῖς 101, 4.
φαμὲν 7, 11. 234, 5. 441, 21.
φαντασία χρυσοῦ 223, 21. ψευδὴς 182, 23. ἄγειν εἰς τὴν φαντασίαν 73, 21. φαντασίαν ἐπιδεικνύναι 30, 16.
φαρμακεῖς 182, 24.
φάσμα etym. παρὰ τὸ ⟨πεφάσθαι⟩ τὸ πεφονεῦσθαι 326, 9. φάσματα (G, Suid. φαντάσματα) νυκτερινὰ 17, 21.
φατρία 96, 1.
φαῦλος περί τινα 342, 14. φαῦλα πράγματα 13, 19. φαῦλον ἐλπίζειν 288, 16.
φερέγγυος λέγεται 143, 25.
φεῦ θαυμαστικὸν 359, 1.
φεύγειν ἔγκλημα 231, 4.
φηγὸς Hes. 344, 11. Δωδώνης 290, 7.
φημίζειν πρὸς τὸ λόγιον 172, 14.
φθάνειν, τὸ πᾶν εἰς σὲ φθάνει 166, 2. cum inf. 175, 25. 436, 20. τὰ φθάσαντα 392, 12. διὰ τῶν φθασάντων 198, 17. ἐν τοῖς φθάσασιν 116, 25.
φθόη acc. 136, 1.
φθοροποιὸς 266, 9.

φιλαδέλφως 242, 20.
φιλάνθρωπος 16, 19. φιλάνθρωπα 177, 20.
φιλεῖν γυναῖκα 127, 10.
φίλημα 250, 1.
φιλόδημον τὸ 161, 2.
φιλοζωεῖν 244, 2.
φιλόθεον τὸ 443, 22.
φιλοικτίρμων 414, 7.
Φιλοκλέης 238, 15.
φιλόκοινον τὸ 191, 9.
Φιλοκτήτης ἐν Λήμνῳ δηχθεὶς 357, 10 et 359, 20. ὑφῆψε πυρὰν Ἡρακλεῖ 369, 24 et 373, 23 (386, 8). ἐξέθηκαν Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης 363, 19. 381, 22.
φιλοπευστεῖν 104, 5.
φίλος, φίλων ἴδιον τὰ χείρω ὑπονοεῖν 67, 18. φίλους οὐκ εἰκὸς μαλακίζεσθαι 77, 3. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 112, 26.
φιλοσοφία περὶ μετεώρων 236, 9.
φιλόσοφος Solon 279, 8. φιλόσοφοι 104, 21. φιλοσόφως 42, 23.
φιλοστοργία 43, 4. 86, 24. ἐν τοῖς ζῴοις 147, 23.
φιλόστοργον τὸ 239, 11. ἦθος 219, 24.
φιλοτέχνως 88, 18. 97, 6.
φιλοτίμως 135, 4.
Φινεῖδαι 263, 15.
Φινεύς, Κλεοπάτρα, Ἰδαία 264, 8.
φλογώδης νόσος 324, 7.
φλυαρεῖν εἴς τινα 303, 23.
φοβερὸς i. q. περίφοβος Alcaeus 171, 26.
φόβος περί τινα 154, 13.
φοιβᾶσθαι 325, 14. φοιβώμενοι 32, 9.
φοῖτος ἡ μανία 7, 21. 32, 8.
φορεῖν εἰς τὰς μασχάλας 123, 20.
Φόρκυς 432, 16.
φορτικὸς 148, 6. τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας 179, 21. τῆς ὄψεως 158, 8.
φόρτος γεγένημαι 267, 9. φόρτον ποιεῖσθαί τινα Call. 267, 10.
φράγματα 139, 10.
φράσις Ἀττικὴ 304, 26. ἡδεῖα 279, 21. καινοπρεπὴς 321, 19. τῇ φράσει κρατεῖν 397, 17.
φρένες παχεῖαι 332, 24. φρενῶν μοῖρα 54, 16.
φρικώδης, φρικωδέστερος φόβος 406, 7.
φρίσσειν ἔρωτι Aesch. 445, 18.
φυγαδεύειν 441, 9.
φύειν intr. Alcaeus 171, 26.
φυλακή, ἡ ἀπό τινος φυλακὴ 50, 10. εἰς τὴν φυλακὴν 231, 9. φυλακὴν ἔχειν τῶν ἐχθρῶν 49, 17.
φυλακτικῶς 407, 18.
Φύλας 305, 4.
φυλάττειν τι εἴς τι 155, 21.
φυσᾶν μέγα 225, 3.
φύσις πραγμάτων 55, 24. ἀπὸ τῆς φύσεως 240, 2. 381, 8. ἐκ φύσεως 59, 20. 60, 9. 81, 12. 147, 19. 217, 26. 320, 11. παρὰ φύσιν 83, 12.
φυτάλμιος etym. ἀπὸ φύτλης 407, 15.
φυτευτέα 440, 9.
Φωκαεῖς Call. 231, 19.
Φωκεῖς 101, 3.
φωνὴ vocabulum 67, 24. 85, 18. 404, 14. φωνὰς ἀφιέναι 173, 27. 180, 12. προΐεσθαι 334, 24. ῥηγνύναι 207, 5.
φῶς figur. 375, 22. εἰς φῶς ἄγειν 138, 11. 170, 14. 179, 26.

χ obelus 78, 26. 79, 2 (πρόσκειται). 252, 24. 25. 26. 27. 272, 15. 16. 303, 4. 5. 361, 13. 14. 363, 21. 25. 398, 11. 400, 12. 419, 10. 11. 458,

17. 20. 468, 4. 5. excidit 72, 13. 101, 20. 134, 11. 216, 26. 412, 21. 458, 8. κεχίασται 357, 19.
χαλινός, χαλινὸν ἐπιβάλλειν 348, 12. τῶν χαλινῶν ἐφάπτεσθαι 222, 4.
χαλινοῦν 436, 7.
χαλκόπους ὁδὸς 401, 2. χαλκοῦς 401, 4. 7. 409, 26. 410, 1. 447, 7.
χαλκός, μέταλλα ἐν τῷ Κολωνῷ 401, 10.
Χάλκων 193, 21.
χαλυβικὸς (L χαλυβινὸς) σίδηρος 348, 6.
χαμαιστρωσία 351, 23.
χαράδρα 447, 5.
χαρακτηριστικὸν Σοφοκλέους 431, 19.
χάριεν 41, 6. 226, 24. χαριέντως 252, 20.
χάρις, διὰ χάριν 18, 8. εἰς χάριν 209, 24. 241, 28. 390, 26. κατὰ χάριν 468, 9. πρὸς χάριν 291, 4. — πρὸς χάριν τῆς Ἀττικῆς 462, 12.
χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ 3, 11. Ἀθηναίοις 403, 10. οἱ τραγικοὶ χαρίζονται ταῖς πατρίσιν 422, 25.
χαρτὰ (L χαρίτων) καὶ λυπηρὰ 49, 3. χαρτῶς λέγειν 11, 8.
χειμάζεσθαι, χειμαζόμενος βίος 286, 20.
χειμών, ἐν χειμῶνι γίνεσθαι 34, 16. 18.
χείρ, τὼ χεῖρε 145, 2. 211, 15.
χέειν, ἔχει 230, 28.
χειραγωγὸς 427, 3.
χειροῦσθαι ἑαυτὸν 69, 11. 125, 16. 223, 12. 340, 26 pass. 223, 6.
χθών, τοῖς κατὰ χθονὸς 218, 9.
χιάζεσθαι, κεχίασται 357, 19.
χλόη accent. 136, 1.
χνόη acc. 136, 1. χνόαι 135, 16. 137, 5.
χοινικὶς 137, 6.
χόλος τινὶ 111, 14.
χορεῖαι 271, 16.
χορικὸν ἀκολουθίαν ἔχει 52, 5. βραχὺ 58, 27. χρείας ἕνεκα (πρὸς χρείαν 58, 27) παρείληπται 58, 23.
χορός, οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ 52, 2. 62, 1. 66, 15. 74, 4. 209, 12. 260, 28. 265, 12 (οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἔντιμοι). 330, 5. 349, 6. 438, 13. 439, 1. οἱ τοῦ χοροῦ 190, 5. 198, 9. 258, 12. 431, 4. οἱ κατὰ τὸν χορὸν 203, 17. 208, 19. 227, 27. 444, 7. οἱ περὶ τὸν χορὸν 466, 23. ὁ χορὸς διεσκεύασται 226, 21. χορὸν εἰσάγειν 13, 4. εἴσοδος 13, 9. 103, 20. 169, 12. 171, 5. 221, 3. ἔξοδος 69, 10. χοροῦ ἐπιτιμήσεις 138, 18. ὁ χορὸς εὐσεβέστατα εὔχεται 457, 21. ἦθος 156, 24. παραμυθεῖται 137, 21. 256, 20. 261, 7 (151, 19). 466, 14. 25. πάρδος 108, 3. πρόσωπον ἰσόρροπον 187, 18. ὁ χορὸς συμβουλεύει 453, 6. συμπληροῦται 171, 13. εἰς ἓν συνελθὼν 74, 23. συνέστηκεν 221, 1.
χρεία, χρείη ἔσται 427, 5. χρεῖ᾽ ἦ (Ant. 884) 258, 27. (Trach. 162) 289, 22. πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν 355, 10. ὑπὲρ τὴν χρείαν 317, 9.
χρήσιμος, χρήσιμον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 43, 23. 119, 13. 155, 25. 162, 15. τῇ οἰκονομίᾳ 33, 13. χρήσιμα τοῖς ἐντυγχάνουσιν 128, 19. διὰ τὸ χρήσιμον 230, 15. εἰς τὸ χρήσιμον 104, 8. ἐπὶ χρήσιμον 29, 2. χρησίμως 38, 17. 459, 8.

χρησμοποιὸς 401, 5.
χρησμός, λοξοὶ 168, 23. χρησμοὺς αἰτοῦσιν ὑπ' ἐλπίδος 172, 16. οἱ δεχόμενοι ἔγραφον 343, 25. oracula 289, 15. 375, 1. 420, 14. 422, 20.
χρῆσται Soph. 427, 8.
χρηστήρια etym. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι τὰ διεφθαρμένα ποίμνια, τὸ μαντεῖον, χρησμός, ἱερεῖον 23, 20.
χρόνος ὑφεστὼς (ἐφ. Triclinius) 344, 21. τοῖς χρόνοις ἀνῆκται 90, 22. 101, 14 (L χροοῖς). 20. πιθανῶς τὸ τοῦ χρόνου πρόσκειται 28, 20. χρόνου ἀνυομένου 111, 21. ὁ παρελθὼν διέφθαρται 344, 21, ὁ μέλλων ἄδηλος 344, 22. χρόνον πολὺν 21, 1. εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον 88, 6. 149, 6. εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον 248, 2. ἐκ πολλοῦ χρόνου 52, 13. ἐντὸς (L ἐκτὸς) οὐ πολλοῦ χρόνου Crat. 11, 1.
χρύσεοι 185, 24.
Χρυσῆ v. Ἀθηνᾶ.
Χρύση νῆσος 357, 4. 391, 22 (L χρυσῆ). πόλις 357, 9. νύμφη (L χρυσῆ) ἐρασθεῖσα Φιλοκτήτου 357, 5.
χρυσὸς ὑπερήφανον 223, 23.
χρυσότοξος Ἄρτεμις 314, 26. 315, 15.
χρυσοφόρος 267, 13.
χυτὴ γῆ Hom. 230, 18.
χώρα, χώραν εἶναι ἑτέρῳ ὑποκριτῇ 171, 8. ῥίπτειν ἀπὸ τῆς χώρας 210, 25. μένειν ἐπὶ χώρας 32, 7. ἐπὶ τῆς χώρας 420, 17. ἀναιρεῖν ἐκ τῆς χώρας 403, 1.
χωρεῖν ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ 466, 25. ἄντικρυς ταῖς βλασφημίαις κατά τινος 114, 16. κατὰ γῆς 148, 11. περαιτέρω 253, 8. τὰ πράγματα χωροῦσι 428, 11.

ψευδομαρτυρεῖν κατά τινος 24, 24.
ψευδοπρεσβευτὴς 391, 5.
ψήγματα χρυσᾶ 363, 5.
ψιλός, ψιλὸν 167, 28. οὐ ψιλὸν 44, 21. ψιλῶς 16, 8. 71, 23. 352, 28.
ψόφος mors 322, 13.
ψυχαγωγεῖν 73, 24.
ψυχή, ἡ ψυχὴ πνεῦμα 343, 15. 19.
ψυχρὰ 179, 9.
ψυχρεύεσθαι 85, 14.

ὧδε τοπικὸν 303, 5.
ᾠδικὸν μέλος Σοφοκλέους 431, 20.
ὠμόθυτος L falso pro ὠμόθυμος (Ai. 885) 74, 27.
Ὠρείθυια 264, 6. 21.
ὡς (Ai. 399) ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς 6, 1. ὡς ἂν κακὰ 276, 20. ὡς ἂν cum part. 159, 3. 9. 194, 16. 413, 17. 466, 22. ὡς οὐκ ἂν part. 449, 19. ὡσανεὶ 56, 16. 81, 9. 318, 6. 348, 8. ὡς δὴ 55, 19. ὡς δῆθεν 327, 10. 15. ὡς δήπου 227, 26. ὡς ὅτι 230, 12. 24. 408, 23. ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ 38, 8.
ὠτία 424, 10.
ὠφελήσιμος 337, 13.

III.

INDEX

EMENDATIONUM EDITORIS.

Aiax 2, 2. 16. 4, 5. 15, 2. 16, 16. 23. 20, 7. 15. 21, 5. 22, 16. 23, 1. 7. 24, 16. 25, 7. 17. 26, 4. 28, 10. 25. 29, 2. 6. 33, 1. 34, 10. 37, 13. 39, 6. 42, 17. 20. 43, 7. 45, 23. 46, 5. 17. 47, 17. 22. 26. 50, 2. 52, 2. 10. 16. 21. 54, 5. 10. 55, 5. 59, 22. 62, 1. 64, 19. 68, 21. 70, 27. 71, 7. 76, 3. 77, 6. 79, 4. 80, 7. 81, 22. 85, 17. 88, 13. 89, 2. 94, 24. 95, 3. 12. 25.

Electra 100, 21. 103, 4. 18. 104, 1. 105, 3. 111, 14. 113, 11. 114, 22. 116, 10. 120, 6. 125, 26. 128, 17. 134, 18. 136, 11. 138, 4. 141, 3. 17. 143, 25. 147, 12. 21. 148, 2. 15. 150, 26. 151, 12. 25. 152, 27. 154, 7. 16. 158, 26. 159, 1. 3. 9. 12. 13.

Oed. Tyrannus 162, 3. 163, 12. 165, 22. 166, 8. 10. 11. 168, 10. 14. 169, 22. 170, 12. 177, 2. 178, 14. 18. 19. 179, 13. 180, 21. 182, 4. 5. 183, 18. 184, 9. 186, 20. 188, 3. 189, 7. 20. 192, 6. 194, 13. 195, 28. 196, 1. 14. 23. 197, 3. 202, 9. 19. 24. 25. 207, 26. 208, 19. 20.

Antigona 215, 1. 216, 13. 217, 27. 218, 5. 20. 21. 24. 219, 8. 225, 7. 14. 228, 4. 230, 19. 231, 4. 234, 18. 237, 7. 29. 240, 19. 241, 7. 13. 242, 25. 243, 7. 244, 21. 246, 17. 248, 15. 255, 11. 26. 256, 4. 257, 11. 258, 1. 2. 14. 260, 20. 27. 261, 8. 262, 10. 266, 5. 267, 12. 268, 4. 9. 269, 21. 271, 2. 11. 273, 28. 276, 8.

Trachiniae 278, 6. 14. 17. 279, 1. 18. 281, 2. 10. 282, 11. 16. 286, 4. 5. 6. 18. 287, 7. 8. 23. 288, 23. 289, 8. 291, 12. 295, 19. 297, 21. 301, 1. 302, 4. 9. 304, 9. 305, 1. 4. 5. 309, 9. 19. 311, 20. 312, 9. 16. 19. 313, 11. 23. 314, 26. 315, 22. 25. 316, 4. 318, 14. 17. 319, 6. 320, 14. 325, 8. 9. 19. 326, 18. 24. 329, 28. 330, 11. 21. 331, 20. 23. 332, 10. 334, 2. 10. 335, 25. 339, 27. 342, 11. 344, 14. 345, 13. 346, 25. 26. 347, 27. 348, 9.

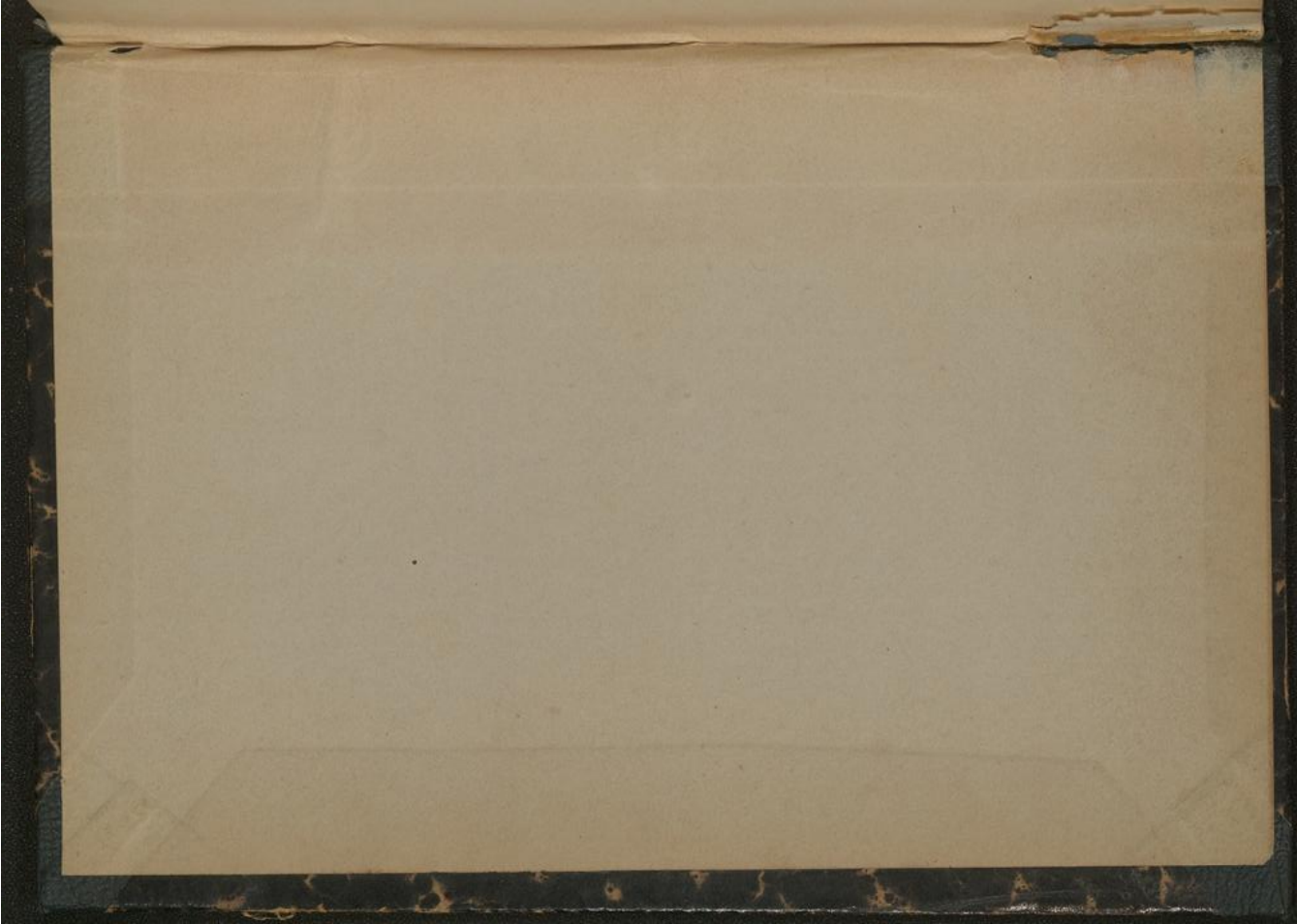
Philoctetes 352, 27. 357, 3. 13. 16. 25. 358, 15. 17. 23. 360, 1. 9. 20. 362, 22. 363. 5. 8. 364, 17. 365, 12. 366, 12. 16. 368, 19. 370, 11. 16. 375, 4. 20. 22. 377, 23. 381, 27. 383, 14. 384, 1. 11. 385, 2. 386, 14. 390, 14.

Oedipus Coloneus 414, 5. 415, 20. 420, 7. 421, 16. 422, 7. 12. 19. 423, 20. 426, 7. 8. 9. 21. 434, 15. 435, 9. 11.

12. 438, 25. 440, 4. 441, 13. 442, 11. 443, 20. 445, 6. 447, 9. 449, 1. 3. 6. 450, 11. 20. 23. 451, 17. 20. 452, 14. 456, 6. 458, 19. 459, 25. 466, 19. 468, 12. 13.
Aeschyli schol. Eumen. v. 569 p. 59, 29.

CONIECTURARUM INCERTARUM.

Aiax 9, 6. 10, 14. 19. 17, 20. 27, 1. 36, 20. 37, 12. 23. 38, 1. 42, 23. 43, 22. 44, 8. 45, 7. 55, 2. 7. 62, 1. 67, 9. 68, 4. 13. 76, 17. 77, 14. 82, 11. 88, 9. 91, 24. 96, 12.
Electra 120, 11. 122, 14. 123, 5. 124, 10. 131, 3. 142, 8. 146, 17. 150, 26. 158, 22.
Oed. Tyrannus 162, 24. 167, 15. 172, 7. 190, 7. 197, 3. 205, 19. 207, 18.
Antigona 223, 18. 238, 5. 240, 22. 251, 16. 255, 14. 259, 7. 261, 3. 263, 14. 264, 15. 273, 16. 274, 19. 275, 19.
Trachiniae 292, 21. 294, 21. 300, 6. 301, 15. 302, 16. 304, 11. 25. 315, 14. 330, 24. 332, 12. 334, 16. 341, 1.
Philoctetes 364, 8. 368, 26. 379, 19. 381, 16. 382, 19. 389, 26. 391, 19.
Oedipus Coloneus 402, 2. 403, 17. 404, 14. 18. 413, 2. 422, 19. 438, 16. 443, 4. 454, 15. 467, 21.
(emendationes confirmarunt L 147, 12. 297, 21. 312, 9. 358, 23. G 20, 15. 25, 17. R 368, 19.)

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Farbkarte #13 B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Grauskala #13 C Y M B.I.G.

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19